IOAN. LVCIDI SAMOTHEI CHRONICON, SEV EMENDATIO TEMPORVM.

Ab orbe condito vsq; ad annum Christi. M D XXXV.

CVM ADDITIONIBVS R. P. D. Hieronymi Bardi Florentini Camaldulensis.

Ab eodem anno vsq; ad Annum 1575.

VENETIIS, Apud Iuntas.
M D LXXV.

INDEX
OMNIVM TRACTATVVM EXISTENTIVM.

In hoc volumine.

Emendationes temporum.
Tabulæ Annales.
Canones in Tabulam perpetuam.
De vero Die Passionis Christi.
Epitomæ emendationis Calendarij Romani cum alijs uarijs additionibus.

AMPLISSIMIS PATRIBVS

D. PETRO BALNECABALLENSI, CAMALDVLENSIS ORDINIS REVERENDISSIMO GENERALI.

A C

D. BARTHOLOMEO BALNECABALLENSI SANCTÆ MARIÆ A CARCERIBVS ABBATI, DIGNISSIMO,

F. HIERONYMVS FLORENTINVS MONACHVS CAMALDVLENSIS: S. P D.

CVM Sæpius Amplissimi Patres mecum cogitauerim, cui vestrum (dum Venetijs summa ope nitor, vt Chronologia nostra in lucem exeat,) hos meos labores, in Ioannis Lucidi Samothei Temporum emendationem peractos dedicarem; nec ob beneficiorum ab vno quoq; vestrum receptorum multitudinem id unquam discernere potuerim; tandem post multas cogitationes utriq; dedicandos statui; Quoniam sicuti vtrisq; est patria communis, & vtriq; summos in nostra Religione magistratus geritis; nec non beneficia ab vtrisq; in me collata sunt æqualia; sic vnius eiusdemq; operis tutores, ac patroni sitis. Non solum autem, vt dixi, patria vobis eadem est, verum etiam probitatem, Doctrinam, pietatem, aliasq; virtutes ita communes, habetis uti quis uestrum in vlla earum alteram superet, à nullo dijudicari possit. Quis enim est, qui nesciat quam meritò tu Reuerendissime ac Prudentissime PETRE Generalatus officio fungaris, At tu Optime ac Amantissime BARTHOLOMAEE patris locũ in Abbatia S. Mariæ à Carceribus non indignè obtineas. Verum, cum aliud tempus requiratur ad prædicandas eximias

vestras laudes, his supersedendum esse in præsentiarum existimo. Id vnum dico, quòd, cum viderem vos adniti, ne vitam ducatis inertem, præstetq; vestri aliqua ad posteros memoria, vestro me exemplo esse incitatum, vt post varios casus: post tot discrimina rerum, ad ingenij egregia facta me conferrem, quo Vitæ nostræ breuitas Animi virtute recompensaretur, & Immortalitatem pareret, virtute enim excepta, vtpote: quæ sola immortalis est, & homines claros reddit, omnia caduca sunt, tenuiq; pendentia filo, Rogo igitur vos, vt hasce meas in Ioannem Lucidum lucubrationes, tam hilari, ac serena fronte recipiatis, quam eas vobis dedico, spero, enim eam Lectionem vobis non iniucundam fore, In his enim temporum emendationibus, præclariorumq; gestorum ab orbe condito ad annum Natiuitatis Christi M D XXXV. elucidationibus, multum laboris, & curæ insumpsit, Ioannes Lucidus, & ego non minimum, dum eadem breuitate hæc ei iungere nisus sum, quæ deinde sequuntur ab annum M D LXXV. Hunc autem Lucidum eò libentius augendum, corrigendum suscepi, ne talis, tantusq; temporum scriptor, quò nullus Christianorum uerius, ratiusue scripsit, interiret, verum mea cura, & opera, reuiuisceret: præferens in fronte tutellaria vestra nomina, ut meus erga vos gratus animus cunctis elucesceret, hos meos labores si læta mente receperitis, Lectoresq; equi boniq; consulerint, calcar mihi erit ad quos vis alios præclariores auchores uestris auspicijs aggrediendi. Valete.

Venetijs: ex Aedibus Lauretanis XIII. Kal. Decembris. M D LXXV.

INDEX VNIVERSALIS OMNIVM MATERIARVM. IN VNO QVOQVE LIBRO EXISTENTIVM.

Liber primus de annorum & temporum ratione ac priscorum generatione. pag.3.

De primo die seculi : de mense & anno : capite 1. pag.3
De mense & anni tempore, quo creatus est mundus cap.2. pag.4
De temporum & ætatum sæculi distinctione. cap.3. pag.6
De procera Gigantum statura in priscis ætatibus. cap.4. pag.7
De uita prolixa priscorum patrum. cap.5. pag.8
De differenti annorum computatione inter scriptores. cap 6. pag. 10
De annorum uera computatione secundum Hebræos. cap. 7. pag.11
De annorum computatione per Olympiades. cap.8. pag.12
De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. cap.9. pag.13
De annorum Domini computatione. cap.10. pag.13

Liber secundus Hebræorum temporum ab Adam ad Christum. pag.14

Prima sæculi ætas ab Adam ad diluuium. cap.1. pag.15
De Noe & ipsius uxore ac filijs post diluuium. cap. 2. pag.16
De posteritate Sem. cap.3. pag.81
De progenie Iaphet. cap.4. pag.19
De progenitis ex Cham. cap.5. pag.20
Secunda ætas a diluuio ad Abraham. cap.6. pag 21
Tertia ætas ab Abraham ad legem Moysi. cap.2. pag.22
Quarta ætas a tabernaculo & lege data ad inchoatum templum Salomonis. cap.8. pag.123
Quinta ætas a Salomonis tēplo inchoato ad eius desolationē. c 9 pa.24
Sexta ætas a templi desolatione usque ad Christum. cap.10. pag.25
De tempore captiuitatis Babylonicæ. cap.11. pag.26
De tempore a primo anno Cyri usque ad magnum Alexandrum ex hebræis libris. cap.12. pag.26
De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. c.13. pag.28
De tempore a Iuda Machabæo usque ad Christum. cap.14. pag.29

Liber tertius de Italorum temporum descriptione. pag. 29

De aureo seculo cap. 1. pag. 30
De argenteo seculo. cap. 2. pag. 30
De æneo seculo cap. 3. pag. 31
De stanneo seculo. cap 4. pag. 33
De ferreo seculo. cap. 5. pag. 33
De plumbeo seculo. cap. 6. pag. 34

Liber quartus de Caldæorum chronographia: in quo agitur de quatuor monarchijs. pag. 34

De monarchia Caldæorum & regibus Babyloniæ. cap. 1. pag. 34
De monarchia Medorum & Persarum. cap. 2. pag. 37
De monarchia Alexandi magni & regibus post eum sequentibus in Asia & Syria. cap. 3. pag. 38
De initio monarchiæ Romanorum. cap. 4. pag. 39

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus. pag. 40.

De initio regni Aegyptiorum & eorum Dynastijs. cap. 1. pag. 40
De 16. & 17. Dynastia. cap. 2. pag 40
De Dynastia 18. Diapolitanorum. cap. 3. pag. 41
De Dynastia 19. Larthum. cap. 4. pag. 41
De Dynastijs a 20. ad completam 25. cap. 5. pag. 42
De Dynastijs a 26. ad 30. & paulo ulterius. cap. 6. pag. 42
De regibus Aegypti, qui regnauerunt in Alexandria. cap. 7. pag. 43

Liber sextus de quorundam regnorum exordijs. pag. 43

De origine regni Hispanorum. cap. 1. pag. 43
De initio regni Gallorum siue Francorum. cap. 2. pag. 44
De exordio regni Germanorum uel Theutonicorum. cap. 3. pag. 44
De principio regni Sicyoniorum: & eius fine. cap. 4. pag. 45
De origine regni Argiuorum & Mycenarum. cap. 5. pag. 45
De initio & fine regni Athenienfium. cap. 6. pag. 45
De initio & fine regni Troianorum. cap. 7. pag. 46
De regibus Hetruriæ, & Italiæ post Mezentium. cap. 8. pag. 47
De principio & fine regni Lacedæmoniorum. cap. 9. pag. 47

De regno Corinthiorum. cap.10. pag.47
De initio & fine regum Israel. cap.11. pag.48
De Macedonum regno. cap.12. pag.48
De regno Lidorum. cap.13. pag 49

Liber septimus de uita Christi. pag.49

Genealogia Christi. cap.1. pag.50
De tempore uitæ Christi. cap.2. pag.52
De impletione hebdomadum Danielis. cap.3. pag 55

Liber octauus de Romanis Pontificibus. pag.58.

Liber nonus de Imperatoribus Romanis. pag.64

Liber decimus de gestis præcipuis post Christum. pag. 70

De episcopis Hierosolymæ. cap.1. pag.70
De episcopis Antiochiæ. cap 2. pag.71
De episcopis Alexandriæ. cap.3. pag. 71
De persecutionibus ecclesiæ. cap.4. pag.72
De hæreticis & schismaticis. cap.5. pag.73
De Concilijs generalibus. cap.6. pag.72
De ordinibus religionum. cap.7. pag.74
De Regibus Francorum. cap.8. pag. 75
De Imperatoribus orientalibus Græcorum in Constantinopoli post translatum imperium in Franciam & Alemaniam. cap 9. pag 46
De regibus Hispaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum regnorum sub compendio. cap.10. pag.77
De regno Antichristi, & nouissimis temporibus. cap. 11. pag 77
De regno Christi perpetuo. cap.12. pag.78

Tabulæ annales temporum inde sequuntur. pag.78

Tabula Alphabetica ad omnes sequentes libros de temporibus. pag.80

De littera A

Abraham pater multarum gentium : lib.2.capite.7. pag.22.

Aegyptiorum regnum per totum. lib.5. pag.40
Aeneum seculum lib.3.cap.3. 31
Aetas prima seculi lib.2.cap.1. 15
Aetas secunda lib.2.cap.6. 22
Aetas tertia lib.2 cap.7. 22
Aetas quarta lib.2.cap.8. 23
Aetas quinta lib.2.cap.9. 24
Aetas sexta lib.2. cap 10. 29
Aetas septima lib.7.8 9 10. 49
Aetates mundi septem lib.1.cap.3. 6
Alexandri magni regnum lib 4.cap.3. 38
Annus quot diebus constet lib.1.cap.1. 3
Anni principium apud diuersas nationes lib.1.cap.2. 4
Annus quot modis dicatur lib.1.cap.5. 8
Annorum computatio diuersa lib.1. cap 6. 10
Annorum uera computatio secundum Hebræos lib.1.cap.7. 11
Annorum computatio ab urbe condita lib.1.cap.9. 13
Annorum Domini computatio ab eius natiuitate lib.1. cap.10. 13
Antichristi regnum lib.10.cap.11. 71
Antipodes lib.2.cap.4. 19
Argenteum seculum lib.3.cap.2: 30
Argiuorum regnum lib.6.cap.5. 47
Assyriorum regnum lib.4. per totum. 34
Astrologium docuit Abraham Aegyptios & Phœnices lib.2.ca.7. 27
Astrologia ab Enoch est inuenta : ibidem.
Atheniensium regnum lib.6.cap.6. 45
Aureum seculum lib.3.cap.1. 30

De littera **B**

Babylonica captiuitas lib.2.cap.11. 26
Babyloniæ regnum lib.4.cap.1. 34
Boemiæ reges lib.10.cap.10. 77

De littera **C**

Caldæorum chronographia lib.4. 34
Cham pessimus homo lib.2.cap.5. 20
Conflagratio Italiæ in tribus locis lib. 4.cap.1. 34

Concilia generalia lib.10.cap.6. pag.72
Corinthiorum regnum lib.6.cap.10. 47
Christi regnum perpetuum lib.4.cap.12. 28

De littera D

Decretum Dauid de regni successoribus lib.2.cap.9. 24
Dies naturalis & artificialis lib.1.cap.1. 3
Dies denominati a planetis lib.1.cap.1. 3
Diei diuersa initia lib.1.cap.1. 4
Diluuij Noatici tempus lib.1.cap.5. 9
Diluuij praecognitio lib.2 cap.1. 8
Diluuium secundum lib.9.cap.2. 40
Diluuium tertium lib.5.cap.2. 41
Diluuium quartum lib.5.cap.3. 41
Diluuium quintum lib.5.cap.4. 41
Dinastiae Aegyptiorum lib.5. per totum. 40

De littera E

Episcopi Hierusalem lib.10 cap.1. 20
Episcopi Antiochiae lib.10.cap.2. 71
Episcopi Alexandriae Aegypti lib.10.cap.3. 71
Ethruriae reges lib.6. cap.8. 47

De littera F

Ferreum seculum lib.3.cap.5. 33
Francorum regnum lib.6.cap.2. 44
Francorum reges lib.10. cap.8. 75

De littera G

Gallorum regnum lib.6.cap.2. 44
Genealogia Christi lib 7.cap.1. 50
Germanorum regnum lib.6.cap.3. 44
Gigantes procerae celsitudinis lib.1.cap.4. 7
Graecorum Imperatores orientales lib.10.cap.9. 76

De littera H

Hebdomades Danielis lib.7.cap.3. pag.55
Hebræi ab Heber dicti sunt lib.2.cap.6 21
Hebræorum temporum supputatio per totum lib.2. 14
Hæretici & Scismatici lib.10.cap.5. 73
Herodes regnum tyrannicum accepit lib.2.cap.14. 29
Hispanorum regnum lib.6.cap.1. 43
Hispaniæ reges lib.10. cap.10. 77
Horæ diei æquales & inæquales lib.1.cap.1. 4
Hungariæ reges lib.10.cap.10. 77
Hur est terra Caldæorum lib.2.cap.7. 22

De littera I

Iaphet progenies lib.2.cap.3. 18
Imperatores Romani per totum. lib.9. 64
Incendium Phaetontis lib.4.cap.1. 34
Inditiones Romanorum. 15. annorum. lib.1.cap.8. 12
Israel regnum lib.6.cap.11. 48
Italus Atlas qui & kitim lib.2.cap.4. 19
Italia similis insulæ : ibidem. 19
Italiæ imperium lib.3.cap.5. 31
Italorum temporum supputatio lib.3. per totum. 34
Italia tribus in locis arsit lib.4. cap.1. 34

De littera L

Larthes in Aegypto lib.5.cap.4. 41
Lacedæmoniorum regnum lib.6.cap.9. 47
Lunatio integra secundum medium motum lib.1.cap.1. 4
Lydorum regnum lib.6.cap.13. 20

De littera M

Macedonum regnum lib.6.cap.12. 48
Mensis lunaris, & solaris lib.1. cap.1. 3
Monarchia Caldæorum lib.4.cap.1. 34

Monarchia Medorum & Persarum lib.4.cap.2. pag.37
Monarchia Alexandri magni lib.4. cap.3. 38
Monarchia Romanorum lib.4.cap.4. 39
Mundi creatio quo anni tempore fuerit lib.1.cap.2. 4
Mycenarum regnum lib.6.cap.5. 45

De littera N

Noe pluribus nominibus cognominabatur lib.2.cap.2. 16

De littera O

Olympiades quatuor annorum lib.1.cap.8. 12
Ordines religionum lib.10 cap.7. 74

De littera P

Persarum & Medorum monarchia lib.4.cap.2. 37
Persecutiones ecclesiæ lib.10.cap.4. 72
Plumbeum seculum lib.3.cap.6. 34
Pontifices Romani lib.8. per totum. 58

De littera R

Religionum ordines lib.10.cap.7. 74
Roma quo tempore condita sit lib.1. cap.9. 13
Romæ prima origo lib.3.cap.2. 30
Romanorum monarchia lib.4.cap.4. 39
Romuli regnum lib.3.cap.5. 33

De littera S

Samothei lib.6.cap.2. 43
Seculum aureum lib.3.cap.1. 30
Seculum argenteum lib.3.cap.2. 30
Seculum æneum lib.3.cap.3. 31
Seculum stanneum lib.3. cap.4. 33
Seculum ferreum lib.3.cap.5. 33

Seculum plumbeum lib.3.cap.6. pag.34
Septuaginta annorum captiuitas lib.2. cap.11. 26
Sem ipse est Melchisedech. lib.2. cap.3. 18
Sicyoniorum regnum lib.6.cap.4. 45
Schismatici & heretici lib.10.cap.5. 73

De littera T.

Tempus quid sit lib.1.cap.1. 3
Traianorum regnum lib.6.cap.7. 46

De littera V

Vernum tempus aptum initijs lib.1.cap.2. 4
Vita prolixa priscorum patrum lib.1. cap.5. 8
Vita Christi lib.7. cap.2. 52

TABVLA NOMINVM ROMANORVM PONTIFICVM. PER ALPHABETVM. SECVNDVM ORDINEM NVMERI. A PAGINA LVIII. VSQVE AD LXI.

Pontifices Romani in libro octauo.

Adeodatus numero	79	Alexander quartus	187
Adrianus primus	97	Alexander quintus	212
Adrianus secundus	108	Alexander sextus	222
Adrianus tertius	111	Anacletus	5
Adrianus quartus	175	Anastasius primus	41
Adrianus quintus	192	Anastasius secundus	52
Adrianus sextus	226	Anastasius tertius	123
Agapitus primus	59	Anastasius quartus	174
Agapitus secundus	132	Anicetus	12
Agatho	81	Antherus	20
Alexander primus	7	Benedictus primus	64
Alexander secundus	162	Benedictus secundus	83
Alexander tertius	176	Benedictus tertius	106

Benedictus quartus 119
Benedictus quintus 134
Benedictus sextus 137
Benedictus septimus 140
Benedictus octauus 150
Benedictus nonus 152
Benedictus decimus 160
Benedictus undecimus 200
Benedictus duodecimus 203
Bonifacius primus 44
Bonifacius secundus 57
Bonifacius tertius 68
Bonifacius quartus 69
Bonifacius quintus 71
Bonifacius sextus 114
Bonifacius septimus 139
Bonifacius octauus 199
Bonifacius nonus 209
Calistus primus 17
Calistus secundus 168
Calistus tertius 217
Clemens primus 4
Clemens secundus 155
Clemens tertius 180
Clemens quartus 189
Clemens quintus 201
Clemens sextus 204
Clemens septimus 227
Cletus 3
Cœlestinus primus 45
Cœlestinus secundus 171
Cœlestinus tertius 181
Cœlestinus quartus 185
Cœlestinus quintus 198
Conon 85
Constantinus 90
Cornelius 22
Christoforus 121
Damasus primus 39
Damasus secundus 156
Deusdedit 70
Dionysius 26
Donus primus 80
Donus secundus 138
Eleuterius 14
Euaristus 6
Eugenius primus 77
Eugenius secundus 101
Eugenius tertius 173
Eugenius quartus 215
Eusebius 23
Euthichianus 28
Fabianus 21
Felix primus 27
Felix secundus 38
Felix tertius 59
Felix quartus 56
Formosus 113
Gaius 29
Gelasius primus 51
Gelasius secundus 167
Gregorius primus 66
Gregorius secundus 91
Gregorius tertius 92
Gregorius quartus 103
Gregorius quintus 144
Gregorius sextus 154
Gregorius septimus 163
Gregorius octauus 179
Gregorius nonus 184
Gregorius decimus 190
Gregorius undecimus 207
Gregorius duodecimus 211
Gregorius decimus tertius 234
Hilarius 48
Honorius primus 72
Honorius secundus 169
Honorius tertius 183

Honorius quartus 196
Hormiſda 54
Iginus 10
Innocentius primus 42
Innocentius ſecundus 170
Innocentius tertius 182
Innocentius quartus 186
Innocentius quintus 191
Innocentius ſextus 205
Innocentius octauus 221
Ioannes primus 55
Ioannes ſecundus 58
Ioannes tertius 63
Ioannes quartus 74
Ioannes quintus 84
Ioannes ſextus 87
Ioannes ſeptimus 108
Ioannes octauus 119
Ioannes nonus 128
Ioannes decimus 135
Ioannes 11. 128
Ioannes 12. 133
Ioannes 13. 136
Ioannes 14. 141
Ioannes 15. 142
Ioannes 16. 134
Ioannes 17. 145
Ioannes 18. 147
Ioannes 19. 148
Ioannes 20. 151
Ioannes 21. 193
Ioannes 22. 202
Ioannes 23. 213
Ioannes fœmina poſt 105
Iulius primus 36
Iulius ſecundus 224
Iulius tertius 229
Lando 124
Leo primus 47
Leo ſecundus 82
Leo tertius 98
Leo quartus 105
Leo quintus 120
Leo ſextus 126
Leo ſeptimus 129
Leo octauus 135
Leo nonus 157
Leo decimus 225
Liberius 37
Linus 2
Lucius primus 23
Lucius ſecundus 172
Lucius tertius 177
Marcellinus 30
Marcellus primus 31
Marcellus ſecundus 230
Marcus 35
Martinus primus 76
Martinus ſecundus 110
Martinus tertius 131
Martinus quartus 195
Martinus quintus 214
Melchiades 33
Nicolaus primus 107
Nicolaus ſecundus 161
Nicolaus tertius 194
Nicolaus quartus 197
Nicolaus quintus 216
Paulus primus 95
Paulus ſecundus 219
Paulus tertius 228
Paulus quartus 231
Paſchalis primus 100
Paſchalis ſecundus 166
Pelagius primus 62
Pelagius ſecundus 65
Petrus Apoſtolus 1
Pius primus 11

Pius secundus 218
Pius tertius 223
Pius quartus 232
Pius quintus 233
Pontianus 19
Romanus 116
Sabinianus 67
Sergius primus 86
Sergius secundus 104
Sergius tertius 122
Sergius quartus 149
Seuerinus 73
Simplicius 49
Sircius 40
Sisinius 89
Soter 13
Stephanus primus 24
Stephanus secundus 94
Stephanus tertius 96
Stephanus quartus 99
Stephanus quintus 112
Stephanus sextus 115
Stephanus septimus 127
Stephanus octauus 130
Stephanus nonus 159
Syluerius 60
Syluester primus 34
Syluester secundus 146
Syluester tertius 153
Telesphorus 9
Theodorus primus 75
Theodorus secundus 117
Valentinus 102
Victor primus 15
Victor secundus 158
Victor tertius 164
Vigilius 61
Vitalianus 78
Vrbanus primus 18
Vrbanus secundus 165
Vrbanus tertius 178
Vrbanus quartus 188
Vrbanus quintus 206
Vrbanus sextus 208
Xistus primus 8
Xystus secundus 25
Xystus tertius 46
Xystus quartus 20
Zacharias 93
Zepherinus 16
Zosimus 43

FINIS.

TABVLA NOMINVM IMPERATORVM ROMANORVM. PER ALPHABETVM. SECVNDVM ORDINEM NVMERI. A PAGINA LX. VSQVE AD LXX.

Imperatores Romani in libro 9. per Alphabetum ſecundum ordinem numeri.

Adrianus	15	*Conſtantinus magnus*	44
Albertus primus	108	*Conſtantinus ſecundus Conſtantius & Conſtans*	54
Albertus ſecundus	115	*Conſtantinus tertius*	67
Alexander Mamea	26	*Conſtantinus quartus*	70
Anaſtaſius primus	59	*Conſtantinus quintus*	78
Anaſtaſius ſecundus	75	*Conſtantinus ſextus*	80
Annius Antoninus	18	*Conſtans*	69
Antoninus Caracalla	23	*Decius*	31
Antoninus Pius	16	*Didius*	21
Archadius	53	*Diocletianus*	42
Auguſtus Octauianus	2	*Domitianus*	12
Aurelius Antoninus	25	*Elius pertinax*	20
Aurelianus	37	*Emilianus*	33
Aſtaulphus	107	*Florianus*	39
Araulphus	87	*Focas*	65
Balbinus & Puppienus	28	*Fredericus primus*	101
Caius Iulius Cæſar	1	*Fredericus ſecundus*	105
Caius Calicula	4	*Fredericus tertius*	116
Carus cum Carino	41	*Ferdinandus primus*	119
Carolus Magnus	81	*Galba*	7
Carolus ſecundus	85	*Galerius*	43
Carolus tertius	86	*Galienus cum Valeriano*	34
Carolus quartus	111	*Gallus & Voluſianus*	32
Carolus quintus	118	*Gordianus*	29
Claudius primus	5	*Gratianus*	50
Claudius ſecundus	35	*Henricus primus*	90
Commodus	19	*Henricus ſecundus*	94
Conradus primus	89	*Henricus tertius*	96
Conradus ſecundus	95	*Henricus quartus*	97
Conradus tertius	100		

Hen-

Henricus quintus 98
Henricus sextus 102
Henricus septimus 109
Heraclius 66
Heracleonas 68
Honorius cum Theodosio 54
Iouinianus 47
Iulianus apostata 46
Iulius Cæsar 1
Iustinus Senior 60
Iustinus iunior 62
Iustinianus primus 61
Iustinianus secundus 71
Leo primus 57
Leo secundus 72
Leo tertius 77
Leo quartus 79
Lotharius primus 83
Lotharius secundus 99
Lodouicus primus 82
Lodouicus secundus 84
Lodouicus tertius 88
Lodouicus quartus 110
Macrinus 24
Marcus Antonius Verus 17
Martianus 56
Mauritius 64
Maximinus 27
Maximianus 42
Maximilianus 117
Maximilianus secundus 120
Nero 6
Nerua 13
Numerianus cum Caro. 41
Octauianus Augustus 2
Otho Siluius 8
Otho primus 91
Otho secundus 92
Otho tertius 93
Otho quartus 104
Philippus primus 30
Philippus secundus 103
Philippicus 74
Probus 40
Puppienus & Balbinus 28
Quintilius 36
Robertus Bauarus 113
Rodulphus 106
Seuerus 22
Sigismundus 114
Tacitus 38
Theodosius primus cum Arch. & Hon. 52
Theodosius secundus 55
Theodosius tertius 76
Tiberius primus 3
Tiberius 2. Constantinus 63
Tiberius tertius 73
Titus 11
Traianus 14
Valens 49
Valerianus & Galienus 34
Valentinianus primus 48
Valentinianus 2. cum Teod. 51
Venceslaus 112
Vespasianus 10
Vitellius 9
Volusianus & Gallus 32
Zeno 58

REVERENDISSIMO D. D. NICOLAO ALEmano sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Capuano, tituli Sancti Xysti ex ordine prædicatorio assumpto: F. Ioannes Maria de Tholòsanis ex colle vallis Elsæ eiusdem ordinis. S. P. D.

Mortalium gesta præclara, quæ sunt memoria digna Reuerẽdissime Pater in scriptis redigere, nõ minus necessariũ cẽseo, q̃ scientias rationales, & physicas atq; mathematicas codicibus tradere: quoniã eiusmodi scientias quilibet homo ingenio præditus per seipsũ rationis discursu adinuenire potest: sed historias præteriti & longi tẽporis cognoscere nemo ualet: nisi qui eas olim descriptas legerit. Nec sufficit rerũ nudas historias texere: sed necesse est, quo tẽpore fuerint ipsas enarrare: vt certiorẽ ex eis notitiã capiamus. Vnde & ipsas historias, Chronicas, idest tẽporales merito nuncupamus. Quapropter excellentissimus historiographorũ omnium Moyses, & cæteri diuinorum librorũ, qui canonici vocantur, authores in suis narrationibus iuxta hebraicam veritatem, tempora fidelissime conscripserunt. Hos imitati sunt nonnulli Ethnicorum: qui publica & probata fide annalium suorum gesta scripsere: sicuti Berosus Caldæus, Metasthenes Persa, Manethon Aegyptius, Philo Hebræus, & alij quamplures imitatione digni. Nonnulli tamen scriptores, historiarum tempora neglexerunt. Alij autem ipsa tempora non absque manifestis mendacijs, suis voluminibus inseruerunt. Quidam vero sequentes priuatas opiniones posuerunt tempora, quæ putauerunt uera, cum tamen falsa comprobentur ex probatis authoribus publicæ fidei: & ex hebraica veritate in scriptura diuina recte intellecta, in qua falsum non inuenitur. In plurimis etiam codicibus repe riuntur tempora falsò annotata vitio scriptorum longi temporis processu, nec non, & negligentia chalcographorum imprimentium libros. Hinc est quòd Philo hebræus in libro, quem prænotauit Breuiarium temporum, emendauit ipsa tempora iuxta hebraicam veritatem ab orbe condito ad ultimam euersionem Hierusalem. Temporibus autem nostris Ioannes Annius Viterbiensis, emendauit ipsa tempora a mundi creatione ad aduentum Domini secutus in omnibus canonicam scripturæ sacræ

Auctor perditis plurimorum aliis insignis operum sua fictione corrupit totum. O fictio diabolica!

veritatem ac Philonem Hebræum. Porrò Ioannem Annium imitatus est Bartholomæus Fontius presbyter in suo breui opusculo. Sed in hoc parumper errauit, quia supra ueram computationé hebraicã ab exordio mundi ad Christi resurrectionem proprio sensu, septem addidit annos: ut. s. plene compleret quartum annorum millenarium. Post hæc Ioannes Nauclerus in suis Chronicis iam in Alemania impressis, licet annos enumeret iuxta communem Græcorum computationem: hebraicam tamen non intermittit secundum quam adiungit ante Christum tantũmodo duos annos supra ueram supputationem. Tandem emendationes temporum uerissima computatione descripsit dominus Ioãnes Lucidus natione Gallus ac professione sacerdos eruditissimus, qui ab orbe condito ad ætatem nostram, tempora iuxta ueritatem hebraicam ita elucidauit, ut merito Lucidus cognominari debeat, Cum autem opus suum, uberius ac perfectius reddere cuperet; ex meo breuiloquio temporum in quo & collegeram fideliter emendata tempora, me sibi consensum præbente plura excerpsit, & operi suo inseruit. Nam & ego arbitratus sum maioris authoritatis esse opus si sub nomine Ioannis Lucidi quàm si sub meo nomine prodiret in lucem. Idcirco spõte assensum præbui, ut mei labores sibi ascriberentur, sicut & fecit Pamphilus martyr, qui suas lucubrationes Eusebio Cęsariensi episcopo in suo libro de temporibus condonauit: ut opus maioris esset æstimationis tam ipsius Eusebii pręcellenti authoritate: quàm ipsius Pamphili solerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo tandem hoc opus certe arduum & summa commendatione dignum ob communem omnium utilitatem ad perfectum duxit: quoniam non solum seculares historias quo ad ipsa tempora, quibus mensurantur, ad ueritatem conuertit: sed & gesta quæ in diuinis eloquiis diuino spiritu traduntur per ipsa emendata tempora clarius enitescere fecit, dum eorum obscura, plano ac breui eloquio in lucem pandit. Quis enim absq; hoc libro ad plenum cognoscere potest ipsum tempus, quo filius Dei carne assumpta mundum redemit? Patriarcha nanq; Iacob ipsum tempus sub ænigmate prædixit in libri Geneseos calce dicens. Non auferetur sceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec ueniat qui mittendus est. Hoc siquidem tempus iamdiu completum Iudæi adhuc futurum falsò præstolantur, dum temporum igno-

rãtia laborãt. Quis etiã absque hac tẽporũ emẽdatione hebdomades Danielis enucleare ualet? Scimus enim quanto labore diuus Hieronymus, earum exordium, medium, ac terminum inquisierit, plures ac diuersas authorum opiniones adducens in commẽtarijs suis super Danielem prophetam. Citat enim Africanum in quinto temporum uolumine. Eusebium quoque Pamphili in octauo libro. Insuper & Hippolytum, Apollinarem, Laodicenũ, Clementem Alexandrinæ ecclesiæ presbyterum, Origenem ac Tertullianum in libro contra Iudæos: tamen indecisam hanc inquisitionem reliquit. Ait nanque idem Hieronymus ibidem. Scio de hac quæstione ab eruditissimis uiris uarie disputatum: & unumquemq; pro captu ingenii sui dixisse quod senserat. Quia igitur periculosum est de magistrorum ecclesiæ iudicare sententijs: & alterum præferre alteri, dicam quod unusquisque senserit lectoris arbitrio derelinquens, cuius expositionem sequi debeat. hæc ille. Lucidus autem luce clarius hanc quæstionem facilem emendata temporum ratione dissoluit. Quid dicam de tempore uitæ Christi, scilicet quo anno conceptus, natus, & passus, quot quæstiones emergunt? quæ in hoc libro aperte soluuntur. Quapropter idem author ad euidentiorem sensum, edidit canones in tabulam perpetuam temporum: & aliud opusculum de uero die passionis Christi: ac tempore totius uitæ ipsius. Adiunxit & epitoma emendationis Romani calendarii iam collapsi. Ne igitur opera eius incognita lateant post authoris decessum: statui pro communi utilitate prædicta opuscula in unum codicẽ redigere: & ipsa calchographi impressioni tradere, sicut alias per litteras meas dominationi tuæ notum feci. Vt autem hoc opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, consilio ab amicis accepto, decreui id Reuerendissimæ dominationi tuæ dedicare ex antiqua inter nos mutua beneuolentia: & præcipue cum ex ordine nostro prædicatorio olim assumptus fueris ad archiepiscopatum Capuanum: & nunc denuo ad apicem Cardinalatus Romanæ ecclesię: non pecunia & muneribus: sed uirtutibus, ingenio, solertia, atque doctrina. Accipe igitur hoc munus ab authore & ab eius coadiutore plurimo labore confectum: & me continue ama: sicut ego te semper diligo. Valeat Reuerendissima. D. T. Datum Florentiæ die 15. Octobris Anno Domini. M. D XXXV.

Versus in laudem uoluminis.

Marcus Casalis Geminianensis ad lectorem.

Tempora lapsa diu, multosq; ignota per annos,
Et fuerant multis iam uariata modis.
Sæpe fides hinc historiæ est, quòd nulla uidetur
Nulla, nefas, scriptis hinc & habenda sacris.
Ast modo tam paruo redduntur clara libello,
Notaq; sunt cunctis quàm sua nota domus.

Augustini Margacti Geminianensis epigramma.

Tẽpore quo Babylõ, quo Mẽphis, Græcia, Roma
Creuerit, & Regum prælia & arma ducum,
Lucidus hoc libro, quo non præstantior alter
Explicat, & uera consulit historia.
Non fictas res lector habes, quas Græcia mendax
Prosequitur: non hic grandia monstra leges:
Eruta sed certis annalibus, ordine certo
Gesta uirum, hæc uero, uerius ipse notat.

Matthæus Gambacurta præsbyter
Senensis a librum.

Docte liber propere dominam te confer in urbem,
Et pia Clementis basia da pedibus:
Dicq; requirenti quid paruo corpore gestes,
Temporibus reddo nomina clara suis.

Idem ad Lectorem.

Reges, Pontifices, virosq; claros,
Et qui syderea fruuntur aula,
Vis recto ordine scire quo fuere
Omnes tempore? perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, nisi esse lucem
Dices in tenebris micantiorem
Quàm Phœbum medio die nitentem:
Qui tanto est tibi gratior futurus,
Quàm quæ sunt reliquis notata chartis,
Quanto sunt meliora vera falsis.

Idem ad librum.

Curtas intrepidus licet libelle

Quò mittit genitor tuus, nec vllos
Ronchos pertimeas: statim placebis,
Et semper meliora nemo legit
Te: nec posteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes?
Paruo est corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Solus delitiæ peritiorum,
Dum cælum innumeris micabit astris.

Hercules Burghesius nobilis Senensis ad Lectorem.

Nobilitas, studiumq; authoris perdita, Clemens
Septimus è cælo ni cecidisset, erat.
Cuius more fouet cunctos clementia. flores
Carpsit apis: dat herus commoda: mella fluunt.

EMENDATIONES TEMPORVM in duas partes diuisæ. In prima parte, quæ Canonica dicitur, continentur temporum canones libris decem ab orbe condito ad ætatem nostram, iuxta rectam Chronographiam ex antiquis, & probatis authoribus, per Ioannem Lucidum Samotheum.

Proœmium Authoris.

TEmporum Canones ad rerum gestarum integram notitiã adeo pernecessarii sunt: ut absq; ipsorum cognitione siquis historiarum scientiã sibi voluerit arrogare, semetipsum deludit, cum omnia quæ motui subiecta sunt, metiri tempore oportere nulli dubium sit: & id quod mensura dirigitur, absq; metiente ad plenum cognosci non possit. Quapropter chronographi, & historici, qui neglecta temporum ratione hominum gesta describunt, merito reprehendi possunt. Qui uero eadem gesta plena fide proprijs temporibus exprimunt, summa proculdubio cõmendatione digni sunt. Talis profectò fuit Moyses præclarissimus prophetarum in omni Aegiptiorum scientia eruditus: antiquus origine: genere nobilis: Deo proximus miraculis ac sanctitate insignis: ac dux Hebraici populi. Qui res gestas ab orbe cõdito tãta ueritate conscripsit, ut nullus inter ethnicos historicos ei ullo modo cõparari possit. Suo nãq; Pẽtateucho, hoc ẽ quinq; sacris uoluminibus, non solum præsentia quæ ipse oculis conspexit, quo tempore acta sint, hebræo sermone digessit: sed & præterita cæteris mortalibus penitus ignota de mũdi creatione diuino spiritu afflatus in lucem edidit: & futura quæ iam adimpleta conspicimus eodem spiritu manifeste prædixit, ut merito cæteris præponendus esse cẽseatur, Hũc imitati sunt authores illi, qui fideli narratione scripserunt ea quæ subsecuta sunt tempora, quorũm libros tanquam spiritu Dei editos, Ecclesia catholica inter canonicos recipit. Sacræ igitur historiæ quæ uera sunt cõtinẽt: & nihil falsũ reperitur in eis nisi forte scriptorum uitio: quod tamen facile ab Eruditis emendari potest. In cæteris uero scriptoribus quandoq; uera & interdũ falsa: & in quibusdã aperta mendacia ex industria scripta reperiuntur: quæ quidẽ tanquam erronea cõuinci possunt ex eis qui uera scripserunt. Quare

cauendũ est à nonullis authoribus Græcis qui multa mendacia ue ris historiis inseruerũt, teste Iuuenale Aquinate qui ait in Satyra, Et quicquid Græcia mẽdax audet in historia, Metasthenes quoq; Persa in libro de Iudicio temporum, & annalium Persarum idem attestatur dicẽs. Qui de temporibus scribere parant, necesse est illos nõ solum auditu & opinione chronographiam scribere: ne cum per opiniones scribunt uti Græci, cum ipsis pariter & se, alios decipiant, & per omnẽ uitam aberrent. Hinc est etiam ꝙ quidã latini scriptores qui Græcos imitati sunt, multa falsa quæ tamen putauerunt esse uera, scripserunt. Veraces ergo tantummodo sunt requirẽdi. Illi uero authores magis ueridici censendi sunt, siue sint ethnici, siue fideles: qui uel tempore: uel loco: uel officio utra scripsisse comprobantur. In antiquis enim historijs, authoribus tempore prioribus magis creditur: quoniã tanquam propinquiores de rebus ipsis gestis certiorem habuere notitiam. Ita etiam in gestis loci alicuius, ibidẽ habitantibus & ex uisu ea describẽtibus, maior adhibetur fides quã aliis absentibus, & ea solum narrãtibus ex auditu. Pręcipue uero au thores illi recipiẽdi sunt qui ex officio publico, & fide probata scri pserunt. Dicit enim idem Metasthenes in eodem libro. Neq; tamen omnes recipiendi sunt qui de regibus scribunt: sed solũ sacerdotes illius regni penes quos est publica & probata fides annalium suorũ qualis est Berosus.. Nam is Chaldæus omne tempus Assyriorum digessit, ex antiquorũ annalibus Hęc ille. Ex his probari potest nemi nem de antiquis temporibus ante Christi ortũ recipiendũ esse nisi annalibus quatuor Monarchiarum conueniat. Et in Monarchia quidem Assyriorũ quia publica fide scripsit Berosus, præcipue in eius descriptione recipitur, & Persæ eum secuti: ex quibus est Metasthenes: & Græci ex quibus sunt Xenophon in æquiuocis, & Arcilocus, & Eusebius. Reijciuntur à temporibus huius Monarchiæ Assyriorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq; fidem scribunt, ut ex Gręcis Herodotus, Hellanicus, Agysilaus, & ex Latinis. Iustinus, Gellius, & Orosius. In secunda uero Monarchia Persarũ, & Medorũ author publicæ fidei fuit Metasthenes Persa: & Ecthesias Guidus ut in. 3. libro Diodorus affirmat. Reiiciuntur in ea Iosephus ex Hebræis: & Clemẽs, Tatianus, Aphricanus, & Eusebius ex Græcis, quia priuatas opiniones secuti contra publicam fidẽ ponũt reges & tẽpora quæ in bibliotecis, & annalibus nõ reperiũtur. Nã & contra omnem publicã fidem scribunt Cyrum ante dedisse licen tiam Hebræis in Babylone captiuis: & ipsum etiam mortuum quam

Babylonia Darius eius auũculus potiretur. Proinde idem Eusebius quoniam in tertia Monarchia Græcorum, & in quarta Romanorum publicam annalium fidem sequitur, in utraq; recipitur. Similiter & Philo Hebræus uerax in omnibus comprobatur: quia nec in uno qui dē mense discrepat, quin fidelissime ad unguē omnia & singula tempora describat. Reiiciuntur in his, Iosephus & Thalmudistæ, qui in multis tēporibus de publico mēdacio conuincuntur. Licet enim Iosephus ut plurimum historiæ ueritatē sequatur: in temporibus tamen sæpe fallitur, & cæteris, ac sibiipsi quo ad ipsa tempora sæpissime inuenitur contrarius, ut patet in libris antiquitatis Iudaicæ, & in aliis: quamuis aliqua in libris eius inuēta, uitio scriptorū ascribi possint. Alia uero a Talmudistis putamus esse deprauata. Ad emendationē igitur temporum oportet nos in primis diuina eloquia sectari: deinde ipsos qui sacras historias prosecuti sunt. Et quoniam, ut dictū est, apud Hebræos Philo, apud Chaldæos Berosus, apud Persas Metasthenes, apud Græcos Eusebius exceptā Monarchia Medorū, & Persarum, & apud Latinos Hieronymus præsbyter scripturis diuinis una cōueniunt, ideo maximā authoritatē inter antiquos chronographos obtinent. Præfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxilio implorato, adhibita etiam Astronomica cōputatione, quæ huic negocio plurimum confert emendationes temporū destructis quorundam scriptorum erroribus graui labore, ac sudore ad cōmunem utilitatem descripsimus, exordium sumentes a prima hominum origine ac mūdi constitutione, ad ætatem nostram. Intermissims igitur protensis historiis, breui narratione digessimus canones temporum ex diuersis regnis, & ex illis præcipue quorum sermo diuinus meminit. Omnium uero annorum numeros in duo diuisimus tempora, uidelicet in præcedentia, & subsequētia Christi saluatoris aduentū. Quæ omnia simul decem libris explicauimus. in primo nāq; disputauimus de annorum & temporum ratione. In succedentibus uero quattuor libris, ueram annorum computationem ostendimus ex collatis inter se temporum regnorum quattuor uidelicet Hebræorum, Italorum, Chaldæorum, & Aegyptiorum. In sexto annotauimus quorundam Regnorum exordia ante Christi natiuitatem. In septimo, eiusdem Christi uitam subiunximus. In octauo catalogum Romanorum pontificum. In nono Imperatorum Romanorum tempora. In decimo demum gesta quædam a Christi resurrectione ad tempora nostra collegimus. Sicut autem nos hos temporum canones emendatos fideliter scripsimus, ita & a scriptoribus inde fidelis-

ſime tranſcribantur. Dicit enim Hieronymus in præfatione in Eſdram. Nihil proderit emendaſſe librum, niſi emendatio, librariorum diligentia conſeruetur. Sed quoniam in annorum numeris facile contingere poteſt ſcriptoris error:ideo ubi fieri potuit eundem annorum numerum duobus modis annotauimus, uidelicet in contextu uerborum latino ſermone: atque in margine characteribus arithmeticis, ut ſi contingat numerum aliquem uitiari, alter ex altero emendari poſſit. Ex ipſis etiam numeris exterius annotatis, annorum collectionem in calce deſcripſimus ut computatio ipſe facillime fiat. Erit igitur opuſculum hoc perutile non modo illis qui ſeculares,& humanas litteras diſcunt: ſed ipſis præcipue qui litteralem ſenſum in ſcripturis diuinis quærunt: quoniam abſque ratione temporum multa in eis latent: quæ ipſorum temporum uera ſupputatione manifeſta redduntur. Prolixas etiam hiſtorias in aliis authoribus quicunque legerit: ex hoc temporum opuſculo, ſingula eorum tempora reperiet: & inuentis diuerſis ac uariis authorum ſententijs inter ſe diſſidentibus, eorundem temporum diſſonantiam abſq; multo labore poterit emendare.

INCIPIT PRIMA PARS ANNALIVM QVAE CANONICA DICITVR IN LIBROS DECEM DISTINCTA.

Liber primus de annorum, & temporum ratione, ac priſcorum generatione.

PROLOGVS.

MVndum vnà cum tempore a ſummo Deo conditum eſſe fide tenemus ex verbis Moyſi: qui diuino ſpiritu afflatus in libro Geneſeos, omnia in principio, hoc eſt in exordio temporis ex nihilo creata eſſe affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro deſcribemus annorum & temporũ rationem, ac priſcorum generationem: quoniam à mundi conſtitutione geſta, quæ tempore metiuntur a nobis digerenda ſunt. Vnde ab ipſo tempore ſumemus initium.

De primo die ſaculi, de menſe & anno. *Cap. I.*

TEmpus in dies, menſes, & annos diſtinguitur. Eſt aũt tẽpus numerus motus ſecundũ prius, & poſterius, ut affirmat Ariſtoteles. 4. phyſicorum libro. Tempus quidem iuxta ſanctum Thomã Aquinatem, motũ cœli ſequitur. Vnde Macrobius libro Saturnaliorũ cap. 6. dicit. Tẽpus eſt certa dimẽſio: quæ ex cœli cõuerſione colligitur. Eſt ergo tp̃s numerũs motus ſupremi corporis cœleſtis, quod primum mobile dicimus. Huius motu ſol rapitur ab oriente in occidẽte & iterũ in oriẽtẽ integro circuitu quo dies naturalis cõcluditur: dies tñ artificialis ab ortu ſolis ad eius occaſũ metitur. Dies autẽ naturalis quatuor & viginti continet horas æquinoctiales, quas æquales dicimus: dies vero artificialis, duodecim cõplectitur horas tp̃ales quas inæquales apellamus: de quibus dñs ait Io. ii. capite. Nõne duodecim sũt horæ diei: Similiter & nox à ſolis occaſu ad eius ortũ duodecim habet horas tẽporales, ideſt inæquales. His horis temporalibus vtebantur olim Palæſtini, Iudæi, Phœnices, Syri, Caldæi, Babilonij, & aliæ nationes. Nec hodie ipſarũ cognitio abiicẽda eſt. Nam eorũ

ſciētia in pluribus diuinæ ſcripturæ dictis nobis apetit intellectū. Vt enim Mathæi.20.capite dicitur, pater familias cōduxit operari os uineæ mane hora prima,tertia,ſexta,nōa & undecima,& cap.27. ſcribitur. A ſexta aūt hora tenebræ factæ ſunt ſuper omnē terrā uſq; ad horā nonam.De his horis inæqualibus lege Oroſiū lib.7.cap.3. Dioniſiū Areopagitā in epiſtola ad Apolliphanē, Macrobiū lib. 2. de Somnio Scipionis:& Ioannē de mōte Regio in ſuo calendario. Planetæ uero ultra motū diurnum ex raptu primi mobilis cauſatū: habent proprios motus in opoſitū ab occidente in orientē in circulo obliquo Zodiaci propter inferiorū rerum generationē iuxta ſententiam Ariſtotelis:&ſunt ipſi planetæ numero ſeptē,uidelicet ſuperius Saturnus:deinde Iupiter:tertio Mars:quarto in medio Sol:quinto Venus:ſexto Mercurius:ſeptimo & ultimo Luna.Quapropter dierū circuitus ſeptenario cōpletur numero nō prædicto ordine planetarum,ſed iuxta ipſorū dominiū in hæc noſtra inferiora elemēta, & elemētis cōpoſita.Nam,ut ait Hermes Triſmegiſtus,ueteres horarū temporaliū præcipui obſeruatores fuerunt Babylonij,qui dominiū planetarum per horas cognitū tanquam quoddam ſecretum paucis oſtendebāt.Diem enim quēcunq; in.12 horas, & noctem in totidē diuiſerunt:quas planetarū horas appellabāt:& eorum gubernationi dicauerūt:ac dies denominabant à planeta qui prima hora diei dominium habebat.Inter omnes autē planetas Sol excellētisſimus eſt omnium maximus:& inter tres ſuperiores ac tres inferiores poſitus tanquam rex in medio regni ſui, lumē & uirtutem cæteris effundit. Ideoq; tēpus primo die lucē ꝓduxit,hoc eſt Solis corpus lucidū,ut author eſt Dionyſius Areopagita.4.ca.de diuinis nominibus.Tunc enim Soli data eſt lux in diſtinctionē dierum, & ad uirtutē quandā cōmunē. Quarto uero die indita eſt ei ſpecialis ac determinata uirtus ad ſingulariū effectuū productionē, ut ſanctus Thomas optime declarat.Fuit ergo primus dies Solis:& prima hora illius diei ab eius ortu ipſeSol dominiū ſumpſit.Secūda hora eiuſdē diei dñiū accepit inde ſequēs inferior planeta, uidelicet Venus: hora tertia Mercurius: quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planetarum:ſexta Iupiter:ſeptima Mars: octaua rurſum Sol & deinceps eodem ordine:itaq; Soli cōpetit & hora tertia noctis & decima. Hora uero noctis ūdecima regnat Venus:ac duodecima ſcilicet ante aliū Solis ortum regnat Mercurius diſtributis ut dictum eſt ſemper duodecim horis diei:& duodecim nocti.Quod quidē Moyſes exprimit dum terminū diei artificialis ac terminū noctis ponit cum dicit, &

factum est vespere, & mane dies unus, uidelicet naturalis artificialē diem cum ipsa nocte cōplectens. Nam uespere cōpleto die artificiali & sequēti mane cōpleta nocte integer naturalis dies perficitur:qui mensuratur ab vno Solis ortu ad alterum:& tunc cōpleta nocte ipso mane rursum oritur Sol: & incipit altera dies; cuius hora prima regnat ipsa Luna quæ post Mercurium sequitur; qui præcedēti. 12.hora noctis regnauerat.Ideoq; secūdus dies à Luna denominatur & Lunæ dies dicitur; & sic deinceps tertius dies à Marte nomē accipit: 4. à Mercurio quintus à Ioue; sextus à Venere; septimus à Saturno. Secūdum vero Hebræos numero tantū modo distinguūtur dies hebdomadæ;& septimus sabbatū, i. requies dicitur eo ꝙ Deus sex diebus cūcta creauit: Et septimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cū ergo septē tantū modo sint dies hebdomadæ;& inde post sabbatum quæ est dies septima fiat reuersio ad primā diem Solis quæ nūc Dñica dicitur ob Christi resurrectionē : manifestū est mūdū Dñica die creatū fuisse in ortu Solis,qñ eiusdem diei Sol dominium habet. Sic ergo secundū odinē creationis, dies à Solis ortu sumunt initiū; & dies artificiales ꝑcedūt noctes. Sed Hebræi post datā legē à Moyse a vespera usq; ad uesperā enumerāt dies,& celebrāt sabbata sua,ut dicitur Leuit.23.& apud eos noctes præcedunt dies. Quem ordinē seruāt Itali:qui ab occasu Solis ad sequentem uesperā, diem horologio.24. horarū numero metiuntur. Astrologi uero dies computāt a meridie,eo ꝙ certiorem notitiā accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem:quā orizonte tam orientali, q̄ occidentali propter obliquitatē. Eadem etiā ratione mediam noctem obseruāt in cursu syderum.Hunc morem sequūtur Galli qui diem naturalem duodecim horis æqualibus bis reuolutis metiētes sēper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie.Romani uero antiquitus diei sumebant initium à media nocte. Et quælibet natio ab libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib.primo Saturnaliorum, cap.2. Populum Romanū, Marcus Varro dixit dies singulos annumerare à media nocte, ad mediā proximam.Athenienses uero à Solis occasu ad Solem iterū occidentem omne id medium tempus unum diem esse dicere. Babylonis porrò aliter.A Sole enim exortu,ad exortum eiusdem incipientem; id spatium unius diei nomine uocere.Vmbros uero unum & eundem diē esse dicere à meridie ad insequentem meridiem.Hæc ille.Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarum hebdomada constituitur. Ex diebus insuper collectis iuxta motum Lunæ ab uno eius

congressu cum sole ad alium cócluditur mensis lunaris : qui constat ex diebus.29. horis.12.ac minutis.44. iuxta mediũ ipsius motum. Hinc necesse est,ut una lunatio fit.30 dierum: & altera.29.alternatim.Fiuntq; quodecim menses lunares numero dierum.354.Menses aũt solares fiunt paulo maiores : quorum alibi sunt.30 dierum: aliqui triginta unius,ut patet in Calẽdario Romano. Ex tribus mensibus constituuntur singula quatuor tempora scilicet ueris,ęstatis autumni,ac hyemis iuxta duo ęquinoctia quoq; solstitia. Ex cursu vero solis, annus consurgit:qui continet dies 365.& ferè sex horas:ex quibus in quatuor annis conflatur dies intercalaris:qui & bissextilis dicitur:additis vidilicet ad duodecim menses lunares diebus vndecim:& prædicto quadrãte diei,ut fiat integer solaris annus. Hæc omnia Moyses tanquam peritissimus Astronomus, ac Theologus insinuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento cœli:& diuidant diem,ac noctem:& sint in signa,& tempora,& dies, & annos.Die artificiali ac nocte simul concluditur dies naturalis. Signo cóprehenditur mensis,eo quòd sol quolibebt mẽsis vnum duodecim signorum pertranseat. Tempus vero tribus mensibus, ut dictum est, clauditur : necnon & duodecim mensibus integro solis cursu annus impletur.

De mense, & anni tempore quo creatus est mundus. Cap.2.

QVo autẽ mense quo'ue anni tẽpore conditus fuerit orbis non est nobis aperte manifestũ ex diuinis eloquijs sed hoc sub diuersa opinione versatur.Nam licet omnes authores vnã cõueniant dicentes mundũ in æquinoctio creatum:inter se tamen differunt: quoniam aliqui dicunt ipsum conditum in æquinoctio autũni:alij vero in æquinoctio veris. Qui ponunt mundi principiũ in æquinoctio autumnali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hæc est quam ponit Bachon. Tũc enim fuit principium sæculi cum incipit annus apud antiquissimos:qui fuerunt propinquiores creationi orbis:quoniam mox creato mundo incepit primus annus sæculi. Sed antiquissimi scilicet Iudæi,Aegyptij: Persæ Greci: & oẽs orientales nationes annum incipiunt ab æquinoctio autũni. Ergo tunc fuit mundi principium. Quod autem Iudæi incipiant annum ab autumno, ex hoc patet, quoniã tunc est anni principium,quãdo est anni finis, cũ annus sit reuolutio solaris motus ab vno puncto ad eũdem in Zodiaco,vt affirmat Ptolemæus in Almagesto:& Albategin libro de motibus.

stellarum. Finis autem anni apud Hebræos est in autumno,ut plurimum in mense Septembri,quando celebratur apud eos festum tabernaculorum. Nam dicitur Exo.23. Solennitatem quoq; facies in exitu anni,quãdo cõgregaueris omnes fruges tuas de agro.Et similiter Aegyptii, Persæ, Græci,& omnes orientales ab æquinoctio autumnali iuxta tabulas Alphonsinas accipiũt anni principium. Secunda 2
eorum ratio talis est. Tunc fuit mundi principium quãdo fructus & fruges in agro colligũtur: quoniam fructus tunc suam perfectionem habent:& dei pfecta sunt opera, ut dicitur Deutero.32.Vnde homo mox creatus uetitũ pomũ comedit: quod tunc cũ alijs fructibus fuerat creatũ.Sed ipsi fructus in autũno colliguntur, ergo tũc fuit mundi principium. Tertia uero ab ipsis hæc ratio infertur.Mensis Nisan 3
qui est in æquinoctio uernali per Moysen Exod.12.decernit primus in mẽsibus anni nõ in memoriam creationis mũdi: sed liberationis ab Aegyptiaca seruitute quæ fuit in uerno æquinoctio. Nã prius Iudęi in Aegypto incipiebãt annum ab æquinoctio autũnali iuxta morem Aegyptiorũ, ut dicit Iosephus in primo antiquitatũ capite.5. & ob ipsum beneficiũ liberationis ab ægypto mutatũ est anni principium cũ dicatur. Exod.12. Mensis iste uobis principium mẽsium primus erit in mensibus anni. hanc opinionẽ tenuit Rabi Eliezer, & quidam Hebræi sequẽtes eum:nec non & Bachon & nonnulli catholici. Qui uero ponũt mundi principiũ in uerno ęquinoctio prędictas rationes facile soluẽtes aliis rationibus innitũtur.Primo qui- 1
dem dicunt non esse ualidum argumentũ cum dicitur tunc incepisse mundum,quãdo est anni principiũ apud antiquas nationes: quoniã anni exordinum ad placitũ hominum est,cum diuersis anni tẽporibus apud uarias nationes initiũ anni sumatur. Nam apud Arabes anni principiũ est media æstate Sole existente in Leone, ut dicit Iulius Firmicus lib.3.& Macrobius in libro de somnio Scipionis. Apud Aegyptios in æquinoctio autũnali,ut placet Alphonso: quoniam ipsi enumerant annos à Naticio dilunio qđ dicunt incepisse autũnali tempore. Apud Alexãdrinos.4 calendas Septembris, idest die.29. Augusti ,ut refert Paulus episcopus Forosempronieñsis lib.8 primæ partis suæ Paulinæ. Apud Romanos tẽpore Cęsaris post hyemale solstitium calẽdis Ianuarii: ac prius tẽpore Romuli in Martio iuxta æquinoctiũ uernum erat anni principiũ. Apud Hebręos autẽ erat anni duplex exordium,ut Paulus episcopus Burgẽsis ex diuinis eloquiis probat.Primum quidẽ sumebatur ab æquinoctio uerno dicẽte domino Exod.12. Mensis iste scilicet Nisan,iuxta uernũ æqui-

noctium nobis principium mensium primus erit in mēsibus anni. A quo primo mense tanquā ab exordio solennitates cōputabuntur, quia in mense tertio cōputato à primo mēse fiebat festū hebdomadarum, idest pentecostes; & in mēse septimo erat festum tubarū &c. Similiter ab hoc principio cōputabantur gesta principū, ut patet de templi ædificatione per Salomonē; de qua dicitur. 3. Reg. 6. Factum est quadringētesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Aegypti & c. ædificare cœpit Salomō domū domino. Secundum uero anni exordiū erat septimo mense qn̄ redeunte anni tempore cuncta cōduntur, ut patet Exodi. 34. Ab hoc initio cōputabantur anni qui pertinebāt ad sabbatū, idest requiem terræ: de quibus dicitur Leuit. 25. Sex annis seres agrū tuum &c. Septimo autē anno sabbatum erit terræ requietionis domini. A quo etiā principio computabatur annus iubileus: qui post septē hebdomadas annorū celebratur, ut ibidē scribitur. Nō ergo ab initio anni accipitur efficax argumentū ad probandum orbis exordiū: sed à ratione conuenienti principio rerum; quā sequitur Ptolemæus, & oēs antiqui Astronomi orientales: qui licet anni principiū habuerint autumno: tamen motuū cœlestium corporum initium sumunt ab æquinoctio uerno ex ipsa conuenienti ratione principij. Nam Ptolemæus in Quadripartito hoc intium sumit à primo gradu Arietis: quod est signum masculinum, igneum, orientale, in uernali æquinoctio situm. Tunc enim est principium ueris: quod est tempus innouationis, germinationis, & generationis. Dicit nāq; Alchabitius. Vocatur illa quarta pars circuli quæ est ab initio Arietis usq; in finem geminorū. quarta calida, humida, uernalis puerilis sanguine. Et Albategni in libro de locis motuum stellarū 2. capita dicit. Primi antecessores nostri punctū uernalem plus cæteris aptum initius intellexerūt. In hoc enim tempore post æqualitatem, dies augmentum ineunt, sol ascensionis initiū uersus mediū cœli septētrionalis ingreditur caloris uires administrantur. Huius etiam natura temporis humiditati cōcordans, calori q; declinaus initio crescendi, & rerū existētiæ assimilatur. Ab

a eo ergo principium assūpserunt. Hæc ille. Secundum dicunt tempus ueris esse tempus perfectionis. Dicit enim Linconiēsis. Decuit quidem mundū tempore uernalis æquinoctij incipere quia est temperatissimum temporum: & tempus generationis: & perfectionis. Dies autem æquinoctialis autūnalis est in tempore corruptionis. Ex hoc soluitur prædicta secunda præcedentis opinionis ratio de pfectione fructum. Quam etiam soluit Ioānes in sua summa Anglicana pri-

ma parte, distinctione prima, capite primo dicēs. In æquinoctio autũnali fructus nõ sunt in sua maxima perfectione, quia tũc perfectũ est in dimunitione. Et non obstante ꝙ tunc arbores fructus habeant maturos & cæteræ plantæ: eorum tamen perfectio cito deficit eo ꝙ ad tẽpus illud approprinquat hyems quæ corruptionis occasio est rerũ inferiorũ. Sed in æquinoctio uernali omnia tẽdunt ad suã perfectionẽ, & ad incrementũ: nec ex tunc ex maiori parte anni hyemalis tempestas nocebit. Vnde ex simili causa dicunt omnes Astrologi domos sequẽtes angulos maioris esse perfectionis, & fortioris domibus cadentibus ab angulis, eoꝙ sequentes sunt in acquirendo suas perfectiones, cadẽtes uero in deperdẽdo. Sic & ista inferiora in uernali æquinoctio acquirunt suas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas, Cuius signum est quia statim post æquinoctiũ autumnale folia cadunt de arboribus, & omnia uirẽtia marcescunt. Itẽ in quibusdã terris, & regionibus fructus sunt maturi, in æquinoctio autũnali. & in quibusdam diu ante: & in aliis diu post: & ideo non procedit nec urget illud argumentũ. Hæc ille. Vnde in principio mũdi Deus etiã ueris tẽpore creauit fructus maturos, & præcipue in paradiso uoluptatis loco amœnissimo, ubi sunt omni tempore cõtinui fructus; & ibi Adam uetitum pomum comedit. Patet etiam nauigantibus sub circulo æquinoctiali ꝙ in illis insulis bis in anno colligũtur fructus

Tertio dicũt Moysen anni principium instituisse, ex ordinatione diuina tempore ueris non solũ ex beneficio liberationis ex Aegypto, sed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, ut Rabi Iosue Hebræus, & qui sequuntur eũ probare conantur. Dicunt enim ꝙ Hebræi ante ingressum eorũ in Aegyptum annũ incipiebãt ab æquinoctio uernali ex antiqua patrũ cõsuetudine: qui nouerãt mundum creatum tẽpore ueris: & huic cõuenit Glossa quæ dicit super illud Gen. 35. Egressus aũt inde Iacob uenit uerno tẽpore, quo scilicet factus est mũdus. sed quoniã diu mãserunt in Aegypto: ideo tũc secuti sunt consuetudinẽ Aegyptiorũ qui ab autũno annũ exordiebãtur. Vnde bene dicit Iosephus. Hi scilicet Hebræi in Aegypto annũ constituerunt. Non.n. erat necesse cõstituere annũ in Aegypto nisi prius aliter annũ inciperẽt, antequã ingrederẽtur Aegyptũ. Quapp Deus eduxit populũ suũ de Aegypto eo tpe, quo creatus est mũdus, ut reduceret anni principiũ sicut erat ab exordio mũdi: & ut diuerteret populũ suũ ab Aegyptiorum cõsuetudine. Secundũ Iosephũ Aegyptij incipiebant annũ ab autũno qñ fuit diluuiũ Noe: qđ incepit, ut ipse Iosephus testatur, mense secũdo ab æquinoctio autũnali: quãuis aliqui exponãt illud

Gen. 7. Anno sexcẽtesimo uitæ Non mẽse secũdo incepisse diluuiũ: ut referatur secũdus mẽsis ad ætatem Noe, hoc est quod innũdate cepit diluuiũ mẽse secũdo post sexcẽtesimũ annũ ipsius Noe. nõ mẽse secũdo siue ueris, siue autũno, ut aliqui exponunt. Permisit tñ Moyses in sabbato requitiõis terræ, & Iubilei ut ab autũno Iudei etiã aliquo modo sumerẽt ãni exordiũ ob fructuũ collectionẽ. Nec tamẽ in scripturis diuinis ille mensis fructuũ dicitur primus sed septimus, quoniã apud Hebræos principale annorũ initium erat in uere: secũda
4 rium ueræ ex accidenti erat in atũno. Quarto dicũt Christum ideo passũ esse uerno tẽpore, feria sexta, hora sexta, ut satisfaceret ꝓ peccato hominis perpetrato in exordio mũdi, qñ creatus est homo ipse feria sexta, qui & hora sexta peccauerat, quod mystica & probabili ratione inferri potest. Hanc secundã opinionem tanquã efficacius probatam sequũtur plures antiqui, & grauissimi doctores, uidelicet Hieronymus, Ambrosius, Basilius in examerõ, Ioãnes Damascenus, Beda, Rabanus super Exodũ. 12. capite: & magister historiarum ibidẽ, Isidorus lib. etym. ca. de tẽporibus, Ioãnes de Sacrobusto ca. de. regulari solari, Seruius in primũ Georg. Liconiẽsis, Gualterius monachus in libro de ætate mũdi, Elpacus in libro de Astrologia, Paulus eps̃ Forosempromẽsis & plures alii. Ioannes uero in sũma Anglicana sic dicit. Hanc quæstionẽ an mũdus fuerit creatus in æquinoctio uernali uel autũnali determinare non audeo. Sed si auderẽ, non sufficerẽ, Rationes aũt (ut mihi uidetur) plures & fortiores sunt pro illa parte, scilicet quod mũdus sit creatus in æquinoctio uernali. Hæc ille. Nos ergo ualidioribus uicti ratiõibus opinãur, licet nobis certũ nõ sit, qđ mũdus uerno tpe creatus fuerit: & hãc opinionẽ sequimur in annorũ cõputationibus, sicut librorũ Regum author sequitur in enumeratione annorum ab egressu filiorum Israel de Aegypto.

De temporum, & ætatum sæculi distinctione. *Cap. 3.*

DEcursus tẽporũ ab initio sæculi ad eius finẽ diuersis modis distinguitur. Cõmuni quidã ac generali modo in tria præcipue tẽpora secatur iuxta triplicẽ Dei legẽ, uidelicet in tẽpus legis naturæ: in tempus legis scriptæ per Moysẽ: & intẽpus legis gratiæ per Christũ. Speciali uero modo secũdũ doctores catholicos in septẽ partes distinguitur iuxta septẽ ætates hũanæ uitæ, quæ diuiditur secũdũ ipsius hominis mutatiões per totũ tp̃s humanæ uitæ, uidelicet infantiã

pueritiam,adolescentiā,iuuentutem,uirilitatem, senectutē,ac decrepitam. Et licet quidā doctores describant fuisse quinq; ætates ante Christi aduentū: & ipsum Christum in sexta cōstituant:animasq; decedentiū in septima ponant:nō cōsiderantes ꝙ ætates cōpetunt hominibus uiuētibus in præsenti sæculo non animabus à corpore seiūctis:quæ a tpe ipso remotæ non potiūtur uita humana cū anima nō sit homo:sed cōiunctum ex anima,&corpore:potius tñ secundū scripturas canonicas & Philonē Hebræū atq; Ioannē Damascenū sex ætates ante Christum annumerādæ sunt: & ipsum Christum qui circa finem sæculorum carnem assumpsit in septima fuisse censendum est,cum sæculi ætates distinguātur ex aliqua excellenti mutatione facta circa homines uiuētes in hoc sæculo, quæ septies in scripturis le
1 gitur.Prima igitur mūdi ætas est orbe cōdito ad uniuersale aquarum diluuium,quo ipse mūdus aqua summersis prauis hominibus
2 in melius innouatus est. Secūda ab ipso diluuio usq; ad Abrahā patre multarum gentium à Deo constitutum:cui data est lex circūci-
3 sionis:& eidē specicalis promissio de Christo facta est.Tertia ab ipso Abraham usq;ad legē latā per Moysen cū populus in tabulis lapi
4 deis præcepta diuina recepit.Quarta à lege Moysi,& inchoato fœdetis tabernaculo ligneo ac mobili usq; ad regē David:cui rursus facta est repromissio de Christo:uel usq; ad inchoatū Salomonis tēplū lapideū ac stabile. Vnde satis miramur cur quidā omittant ætatem factā ex mutatione per legē Mosaicā, quæ præcellens est & cōsideratione digna:atq; tertiā cū quarta eandē esse affirment ætatē,à septenario numero unā detrahētes.ita ut absq; cōgrua ratione coacti sint addere septimā animarum separatarū ætatem quæ ad sæculi uitam non pertinet,ut iā diximus: & eo magis miramur cur tempore legis latæ per Moysen nō distinguant ætatē, cum tūc fuerit ipsa distinctio trium principalium temporū de quibus dictū est. Quinta uero ætas
5 inde subsequitur a Dauid, uel a templo Salomonis inchoato usq; ad
6 ipsius tēpli desolatione in captiuitate Babylonica.Sexta a templi de-
7 solationē usq; ad Christi natiuitatē.Septima demū ab ortu Saluatoris, & deinceps usq;in sæculi finē. Has etiā septē ætates eodē modo distinguit Ioannes Damascenus in 2.lib. dicens. Dicūtur septē sæcula mundi huius a cœli & terræ uidelicet creatione usque ad cōmunē hominum consumationem,& resuscitationem. Octauum autē sæculum est quod futurum est.Hæc ille. Eadem septē sæcula ita digerit sicut & nos, cōmentator eius Iudocus Clictoueus ut in eius cōmentarijs apparet. Iuxta uero ethnicos Italos sex distinguūtur sæcula secū

dum genera metallorum,ita quòd primum sit sæculum aureum,secũdum argenteum, tertium æneum, quartum stanneum, quintum ferreum, sextum plumbeum, ut uberius dicemus in sequentibus.

De procera gigantum statura in priscis ætatibus. Cap 4.

IN prædictis mundi ætatibus,a prima,ad ultimã corpora humana plurimum decreuerunt. Nã si cõparemus corpora hominũ ætatis nostræ ultimæ, ad corpora eorum qui prioribus ætatibus floruerunt, cognoscemus nostra minima esse,qm̃ ipsi gigantes fuere proceræ celsitudinis, ut uix a nostri tẽporis hominibus credi possint. Quòd aũt tunc fuerint gigantes,diuina scriptura cõmemorat eos & præcessisse diluuium,& postea etiam subsecutos diuersis tẽporibus. Nã Gen.6. cap.dicitur.Gigantes enim erant super terrã in diebus illis, hoc est ante diluuiũ.De ipsis uero qui post diluuiũ fuerunt dicitur Deute.2. Non pugnes cõtraMoabitas.Emim primi fuerunt habitatores eius, populus magnus & ualidus,& tã excelsus, ut de Enachim stirpe quasi gigãtes crederẽtur, & essent similes filiorũ Enachim.Deniq; Moabites uocant eos emim. Et infra.Terra filiorũ Amon, terra gigantũ reputata est,& in ipsa olim habitauerunt gigantes,quos Amonitæ uocant Zomim,populus magnus.& multus,& proceræ longitudinis sicut Enachim.Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciuitate quã ædificauit Enoch filius Cayn denominans eamEnoch,a nomine suo,unde dicti sunt gigãtes Enachim,uel potius Enochim. Nõ est ergo putandum fabulosum quod narratur de magnitudine gigãtum.Nam Augu.in 15.de ciui.Dei cap.9.dicit.Nobilissimus poeta, scilicet Virgilius in 12. Aeneidos de ingenti lapide quẽ in agrorũ limite infixũ uir fortissimus illorum temporum pugnãs, & rapuit, & cucurrit:& intorsit, & immisit. Vix illi lecti bis sex ceruice subirent, Qualia non hominum producit corpora tellus, significans maiora tunc corpora producere solere tellurẽ. Quãto magis igitur tẽporib. recẽtiorib.mũdi ante illud notabile,diffamatũq;diluuiũ.Sed de corporũ magitudine plerũq; incredulos nudata ꝑ uetustatẽ siue ꝑ uim fluminũ,uariosq; casus sepulchra cõuincũt,ubi apparuerũt uel unde ceciderũt incredibilis magnitudinis ossa mortuorum. Vidi ipse nõ solus sed aliqui mecum in Vticensi littore, molarem hominis dentem tam ingentem,ut si in nostrorum dentium modulos minutatim conscinderetur, centum nobis uideretur facere potuisse.Sed illũ gi-

gantis alicuius fuisse crediderimus. Hæc Aug. Solinus etiã in libro de mirabilibus mũdi ca. 5. ait. Scripta quoq; quæ ex antiquitate memorias accersunt in fide ueri, quibus receptũ est, ꝙ bello Cretico cũ elata flumina plusquã ui amnica terras rupissent post discessum fluminũ inter plura humi dissidia humatũ corpus repertum cubitũ trium atq; triginta: cuius spectandi cupidine Lucium Flaccum legatũ Metellum etiã ipsum impẽdio captos miraculi qđ auditu refutauerant, oculis potitos. Hæc ille. Nec audiẽdi sunt illi qui dicunt gigãtes ex Dęmonibus incubis natos fuisse, ex eo ꝙ dicitur Gẽ. 6. c. Postq̃ ingressi sunt filij dei ad filias hominũ; illæq; genuerũt: isti sunt potẽtes à seculo uiri famosi. Nõ .n. filij dei, hoc est angeli lucis concũbunt cũ mulieribus sicut quãdoq; faciũt incubi dæmones ut nõnulli affirmãt nõ sanè intelligẽtes diuina eloquia. Nã per filios Dei intelligũtur filij descẽdẽtes ex linea Seth: qui dicebãtur filij Dei propter uerũ Dei cultũ qui in eis uigebat: quorũ plures ante diluuiũ cõtra ꝑcepta partũ suorũ acceperunt in uxores filias ex Cayn descendẽtes, cuius progeniti dicebãtur filii hominũ, quia terrena & humana sapiẽtes a Deo discesserãt. Gigãtes aũt nõ nisi ex gigãtib. gigni possunt: quia secundũ naturã unũquodq; animal generat sibi simile uel æquale, nisi forte accidat uirtutis debilitas: uel abũdãtia ingenerãte. Nã homo magnus magnũ: & paruus paruũ sibi similẽ ut plurimũ generat. Si tñ deficiat in generante uirtus, magnus paruũ gignit qđ facile potest accidere: & si abundat uirtus in paruo, magnũ qũq; generat: sed nõ excessiua quãtitate maximũ. Nõ enim in paruo homine põtesse tanta uirtus ut gignat gigãtẽ tãtę magnitudinis ut in decuplo excedat generãtis quãtitatẽ uel multo amplius: sicut nõ est possibile ut canis gñret catulũ: qui crescat & perueniat ad elephantis magnitudinẽ. Gigantes aũt cæteros homines maxima quãtitate superabãt ut exploratores Iudæorũ qui ad cõspiciendã terrã Canaã missi fuerant, testati sunt dicẽtes, ut scribitur numeri. 13. ca. Populus quem aspeximus proceræ staturæ est. Ibi uidimus monstra quædã filiorum Enach de gñere giganteo: quibus cõparati quasi locustæ uidebamur. Quia ergo gigãtes etiã fuerunt post diluuiũ cum omnes ex Noe & filiis eius & uxoribus origine traxerint, oportet fateri ipsũ Noe & filios, atq; uxores fuisse gigãtes: quod & affirmat Berosus in libro antiquitatũ. Dicit ẽt idem Berosus ante diluuiũ circa Libanũ fuisse Enos siue Enoch urbem maximã gigantũ qđ & rationi consentaneũ est: qm̃ si Noe & filii eius fuerunt gigãtes oportet dicere etiã Adam ex quo illi & cæteri gigãtes orti sunt, fuisse gigantẽ

& inter omnes maximũ.Quod & affirmat Methodius epiſcopus:qui dicit Adam genuiſſe filium Seth gigantem ſecundũ multitudinem ſuam Idẽ probari poteſt diuina ſcriptura.Scribit enim Ioſue.15.ca. Nomen Hebron antea uocabatur Chariatarbe. Adam maximus ibi inter Enachim ſitus eſt. Vbi deſcribitur ſepulchrũ protoplaſti Adã, ut ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis. Adam ergo gigantum maximus inter gigantes qui dicuntur Enachim, conditus eſt. Cũ.n. ſcriptura ibi loquatur de gigantibus, & de ſepulchro corporis Adæ, ac dicat Adam maximũ,patet,quòd non loquitur de dignitate originis nec de magnitudine uirtutis animæ, ſed de proceritate corporis eius quod ibi ſepultum erat.Sepulchrũ namq; non animæ nec cuiuſcunq; dignitatis,ſed tantũmodo corporis locus eſt.Oportebat autem ipſum eſſe maximũ corpore cum primus fuerit a quo cæteri gigantes originem duxerunt.Proceſſu autem temporis deficiente virtute naturali paulatim homines ſtatura decreuerunt: ſicut & modo tempore noſtro videmus. Vnde Plinius Secundus doctiſſimus homo, ut ait Aug. in. 15. de ciuitate Dei cap. 9. Quanto magis magiſq; præterit ſæculi excurſus minora corpora naturam ferre teſtatur. Quod etiam Homerum commemorat ſæpe carmine fuiſſe conqueſtum non hæc uelut poetica figmenta deridens: ſed ita hiſtoricã fidem tanquam miraculorum naturalium ſcriptor aſſumens. Ab initio autem ſæculi fuerunt corpora maiora robuſtiora,& perfectiora: nunc autem ſunt parua,imbecillis,& imperfectioris virtutis. Et licet corpus Chriſti fuerit perfectiſſimum:non tamen neceſſe fuit ut haberet corpus quantitate gigantis procerum:ſed oportuit illud eſſe ſimile corporibus aliorum qui in ea ultima ſæculi ætate uiuebant. Vnde & crucificus eſt media ætate iuxta curſum humanæ vitæ, qua homines eiuſdem ætatis uiuere ſolebant, eo quòd, ut Apoſtolus dicit ad Hebræ. 2. debuit per omnia ſimilis fratribus fieri.

De uita prolixa priſcorum patrum. *Cap.5.*

PRiſcorum patrum ante diluuium in prima ætate, & poſtea in ſecunda prolixam uitam deſcribit Moyſes in libro Geneſeos. Numerus autem annorum patrum qui in prima ætate fuerunt Gene.5. ita digeritur iuxta Hebraicam veritatem.

1	Adam vixit annos nongentos triginta.	930
2	Seth nongentos duodecim.	912
3	Enos nongentos quinq;.	905

4 Caynam nongentos decem. 910
5 Malaleel octingentos nonagintaquinq;. 895
6 Iareth nongentos sexagintaduos 962
7 Enoc trecentos sexagintaquinq;. 365
8 Mathusalem nongentos sexagintanouem. 969
9 Lamech septingentos septuagintaseptem: 777
10 Noe annos nongentos quinquaginta, ut dicitur Gen.9. 950

Numerus uero annorum patrum, qui fuerunt in secunda ætate post diluuium, Gen. 11. ita describitur.

1 Sem uixit annos sexcentos. 600
2 Arphaxat trecentostriginta & octo, uel secundũ Hebræos.438 338
3 Sale quadringentos trigintatres. 433
4 Heber quadringentos sexagintaquatuor. 465
5 Phalech ducentostrigintanouem. 239
6 Rehu ducentostrigintanouem. 239
7 Saruch ducentostriginta. 230
8 Nachor centumquadragintaocto. 148
9 Thare annos ducentosquinq;. 205

Sicut in hac secunda ætate à prima numerus annorũ decreuit, & paucioribus annis uixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt uitam.

Abraham enim uixit annos centũ septuagintaquinq;. Gen.25. 175
Isaac annos centum octoginta. Gen.35. 180
Iacob centum quadragintaseptem. Gen.47. 147
Ioseph centum & decem. Gen.59. 110

Dubium autem oriri potest, qualiter prædicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuersos annos dicatur, Dicit enim Xenophon in libro de æquiuocis. Annus diuersus est. Etenim ipsi Aegyptii utuntur anno quandoque menstruo, sæpe bimestri: non raro trimestri: sæpe quadrimestri: nonnunquam solari. Quæ uarietas etiam ex nostris, qui ab eis litteras habuerunt, sapientes coegit aberrare. Iberis annis quadrimestris ut plurimum est, rarissime solaris Econtra Chaldæi cum in antiquitate disciplinarum suarum utantur menstruo: in cæteris semper solarem se intelligere fatentur. hæc ille. Sed proprie duæ sunt annorum rationes a diuersis nationibus & gentibus usu habitæ, uidelicet solarium, & duodecim lunationum, ut dicit Paulus episcopus Forosemproniensis parte prima suę Paulinæ libro.2. Nam Persæ, Chaldei, Aegyptii, & Alexandrini solares annos semper obseruarunt, licet intercallatione diei ex quadrãtibus resultãtis dissenserint. Sed Prisci Romani & Græci Lunares annos custodie

runt, quos tamen per embolisimos ad Solis cursum reducere solent. Iuniores uero Romani per Iulium Cæsarem a q̃ Alexandrinis edoctũ, solares annos receperunt. Arabes Lunares annos puros & immistos obseruant. Sed Hebræi mediam quandam misturam ex anno solari, atque lunari confectam in usu habent, quoniã annos lunares per mensem embolismum anno tertio, uel quandoq; secundo supradictũ ad Solis cursum reducunt. In scripturis diuinis usus Hebræorũ seruatur sicut & ordinauit Noe Qui, ut ait Berosus in 3. antiquitatum, docuit suos astrorum cursus, & distinxit annum ad cursum Solis, & duodecim menses ad motum Lunæ. Prædictos autem annos priscorum patrum, quos describit Moyses, non fuisse menstruos, ut quidã olim falsò putauerunt, sed annos quidẽ solares continentes lunares menses duodecim & 11. dies manifeste probatur ex uerbis Moysi, qui in eodẽ libro Geneseos, ubi ponit præfatũ annorũ numerũ, affirmat Noe cum filiis & uxoribus tempore quo factũ est diluuiũ, in arca mansisse per integrum annũ solarẽ, ut etiã ex eius uerbis cõputat Aug. in 15. de ciuitate dei. Nam Gen. ca. 7. principiũ diluuii fuisse describitur anno sexcentesimo uitæ Noe, & sequẽti capite dicitur ipsum cõpletum esse anno sexcentesimo primo eiusdem: atq; a principio ad finem interesse duodecim lunares menses ac decem dies, quæ cõficiũt annũ solarem minus uno die. Vt enim ibi dicitur, anno sexcentesimo uitæ Noe mense secundo, septimo & decimo die mensis rupti sunt omnes fontes, abyssi, magnæ, & cataractę cœli apertæ sunt, & facta est pluuia super terram. 40 diebus & 40. noctibus, obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc est mensibus lunaribus quinque. Requieuitq; arca mense septimo 27. die mensis super montes Armeniæ. At uero aquæ ibant & decrescebãt usque ad decimũ mensem. Decimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina mõtium. Ex quo patet uniuersam terrã aquis opertam fuisse nouem mẽsibus, quod etiã confiirmat Xenophon in libro de æquiuocis affirmans diluuium illud primũ fuisse nouimestre. Deinde cũ trãsissent. 40. dies, emisit semel coruũ: postea bis colũbã spacio triũ hebdomadũ. Tãdẽ ita ibi cocluditur. Igitur sexcẽtesimoprimo anno uitæ Noe primo mẽse, prima die mensis imminutæ sunt aquæ sup terram. Et infra mense secundo septimo & uigesimo die mẽsis arefacta est terra. Tunc ad iussum dñi omnes de arca exierunt. Cũ ergo intrauerint arcã sexcentesimo anno uitæ Noe. secundo mense. die. 17 eiusdem, & postea transactis 12 mensibus lunaribus ac diebus decẽ, eodem. s. secũdo mense die. 27. eiusdem inde exierint, anno sexcentesimoprimo uitæ Noe

patet Moysen ibi & etiam alibi locutū fuisse de anno solari. Nam, ut ait Augu. ibidē, si tale menses erant, tales profectò & anni erant, qua les nunc habemus: ac per hoc tam magnos annos uixerunt illi antiqui usq; ampliu s quā nongentos, quantos postea uixit Abrahā centū sep tuagintaquinq; :& post eū filius eius Isaac centū octoginta:& iacob cē tū quadragintaseptē; & quātos etiā nunc uiuunt homines. 70. uel. 80. uel non multo amplius: de quibus etiam in psalmo. 89 dictū est. Dies annorum nostrorū in ipsis. 70. anni. Si autem in potentatibus, idest in potentioribus & robustioribus. 80 anni: & amplius eorum labor & do lor. Hæc ille. Ex dictis certi sumus Moysen locutū fuisse de annis so laribus. Nec solus Moyses retulit uitam priscorum tamdiu durasse, sed etiam de his longeuis conscribunt omnes, qui antiquitates apud Græcos & Barbaros descripserunt: ut Manethon qui Aegyptiorum hi storiam texuit; & Berosus qui Chaldaicā defloraiuit; & Mocus; & Est hujus: adhuc & hieronymus Aegyptius; & Maseas qui Fœnicā de scripserūt. Hesiodus quoq;: & Hecatheus; & Hellanicus: & Agisilaus & Ephorus in historiis suis memoriā faciunt antiquorum tandiu uiuē tium, ut refert Iosephus in primo antiquitatū. Nec mirum si tunc in ætate floridissima homines tanto tempore uixerunt: quia, ut iam pro batum est, ipsi erant robustissimi, ac gigantes proceræ staturæ: & secū dū robur corporis & staturæ celsitudinem erat & longitudo uitæ. Tūc etiā eis magis propitium fuit ipsum cœlum à Deo perfecta dispositio ne creatū: tunc terra eis erat fertilior præcipue ante aquarum inundationem. Victus eis continens erat: qui sanitatem conseruat, & uitā producit in longū. Oportuit autem eos Deo disponente tanto tem pore uitam agere, ut citius multiplicaretur genus humanū: & terra co loniis repleretur: ut facilius adinuenirēt artes: & scientias plenius per seipsos discerent proprio enim ingenio (ut de cæteris taceam) nullus potest plene Astronomiam capere nisi ultra octingentos uel nongen tos annos uixerit. propter morum accessus & recessus, quem dicunt trepidationis; qui proprius est octauæ sphæræ, quo cæteri planetæ in ferius regulantur, & tandem suo cursu impletur.

De differenti annorum computatione inter scriptores. *Cap. 6*

Annorū numerus primæ & secundæ ætatis non idē ab omni bus scriptoribus ponitur: sed inter se ipsi authores magna discrepantia differunt. Nam qui sequuntur hebræos co dices, & latinos ex hebræo sermone à beato Hieronimo

ralatos, pauciores annos colligunt. Qui uero sequntur Græcos iuxta septuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum è Græco traductos, multo plures annos in eisdem duabus ætatibus computant. De quorum dissonantia copiose disputat Augu.in.15. lib. de ci. Dei: ex cuius uerbis quid sequendum sit, accipere possumus. Prius tamen inquirenda est tantæ diuersitatis causa: & postea huius rei ueritas recto iudicio decernēda est. Huius differentiæ descriptio uaria originē habuit non ex annorum integro numero totius uitæ priscorū hominū. in quo tam codices hebræi quam græci conueniūt: sed ex tēpore quo singuli quiq; filios genuerunt. Si quidem ipse homo primus Adam antequā gigneret filium, quem appellauit Seth, in hebræis codicibus centumtriginta uixisse annos reperitur; in Græcis uero ducentos triginta perhibetur, supradditis uidelicet annis centum. Sed postea quā eum genuit, septingentos uixisse annos legitur in Græcis, octingentos uero in Hebræis: atq; ita in utrisq; uniuersitatis summa cōcordat. Sed ante generationem unde cōputatio temporum sumitur, centum annorum differentia reperitur. Quod autem in prima generatione, hoc in secunda, tertia, quarta, quinta & septima inuenitur: cum in qualibet ante generationem centum anni addiiciātur in græcis codicibus, qui & postea in eisdem subtrahuntur. In sexta autem generatione nusquā utriq; codices discrepant. Octaua generatio habet quidē nonnullam diuersitatem, sed minorē, ac dissimilem cæteris. Mathusalē quippe antequā gigneret Lamech secundū Hebræos nō centū minus, uiginti amplius uixit annos, qui rursum apud Græcos posteaquā eū genuit, reperiūtur additi. In generatione nona antequā Lamech gigneret Noe, in hebræis sex anni minus sunt quā in græcis. In decima uero generationes nihil dissonum inuenitur. Hinc est quod secundū Hebræos ab Adam ad diluuium cōputantur anni mille sexcēti quinquagintasex. Secundum uero septuaginta interpretes cōputantur multo plures, uidelicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nā additis supra computationem hebraicam sexcentis annis, prædictarū sex generationum: & sex annis generationis nonæ, detractisq; uiginti generationis octauæ, qui simul sunt anni quingenti octagintasex, redditur numerus annorum duorum millium ducentorum quadraginta duorū secundū Græcos ante diluuium. Similiter in generationibus nouē secundæ ætatis, ferè eadē diuersitas annorū reperitur, sicut ante diluuium. In prima tamen & nona generatione utriq; conueniunt. In secunda, tertia, quarta, quinta, sexta, & septima, in qualibet earum ante genitum filium centum anni in codicibus græcis iuxta septua-

ginta interpretes adiiciuntur & in octaua quinquaginta. Qui oẽs col lecti fiunt anni ſexcenti quinquaginta. Secundum aũt Hebræos à diluuio ad Abraham fuerunt anni ducenti nonagintaduo: q̃bus ſi addãtur ſexcenti quinquaginta ſcd̃m Græcos, fiunt anni ſcd̃m ipſos à diluuio ad Abrahã nõgẽti quadragintaduo. Aug. autẽ in. 16. de ciu. Dei ca. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynã: & dicit ipſum Caynã genuiſſe Sale cũ eſſet centũ triginta annorũ ſcd̃m codices è græco traductos, quibus tunc vtebatur Aug. Sed hoc tantũ in Græcis ſuperadditũ eſt, cũ in genealogia ipſius Sem poſt diluuiũ nullus inueniatur nomine Caynã nõ ſolũ ſecundũ codices hebræos: ſed ſcd̃m Beroſum: qui eandem genealogiam Sem fideliter deſcribit, & nullum nominat Caynã. Vnde patet eũ à Græcis ibidem ſuperflue adiectum. Dicunt aũt aliqui inter quos eſt Hertmãnus Schedel: & Ioannes Nauclerus in ſuis hiſtoriis, q̃ Sale cognomine dicebatur Caynã: & idem eſt Sale & Caynã poſt diluuium. Aliqui ergo putantes eos duos viros cũ in quibuſdã codicibus inueniantur duo nomina diuerſa, deſcripſerunt in eis duplicẽ generationem eiuſdem tũ numeri annorũ. ſ. centũ triginta cuilibet ipſorũ: & ſic error inoleuit in codicib. quos legit Aug. qui ad nos vſq; peruenerunt. In genealogia etiam Chriſti, quæ ſcribitur Luce. 3. in codicibus Græcis, idem Caynã ſupadditus eſt. Ideoq; vbi dicitur ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynam, ſic fieri debet emandatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Caynã. ſ. alio nomine cognominabitur: & ubi ſcriptũ eſt verbum fuit, ſcribatur copula &, ut diſcernãtur ea eſſe duo eiuſdem uiri nomina. Sic enim æſtimamus Lucam euangeliſtam ſcripſiſſe. Non eſt ergo neceſſe addere centum triginta annos, qui ipſi Caynam ſuperflue attribuuntur à Grecis. Si igitur comparemus utramq; computationem: reperiemus ipſam computationem ſecundum codices græcos, ſuperare, ſupputationem hebraicam in duabus prædictis ætatibus annis uidelicet mille ducentis trigintaſex. Nam ſuperabundantibus annis q̃ngentis octogintaſex ante diluuiũ, & annis ſexcentis quinquaginta poſt ipſum diluuium ſimul iunctis, p̃dictus annorum numerus conſurgit. Ex hac magna differentia inter græcos codices & hebræos diſſenſio non modica inter ſcriptores orta eſt, ad quam ſedandam inquirendum eſt quæ harum conputationum uera comprobatur.

De annorum uera computatione ſecundum Hebræos. *Cap. 7.*

EX his duabus cõputationibus veram ſolã eſſe hebraicam & conſequenter græcam falſam his rationibus manifeſte mõſtramus.

Illa enim tẽporũ descriptio uera probatur,q̃ conuenit cæteris authoribus qni publica fide regum tpa descripserunt:quia ucrũ uero consonat:& teste Iosepho de antiquitate Iudaica,ueritatis historiæ signũ illud est,ut de eisdẽ rebus eadẽ oẽs conscribãt. Sed Moysis descriptio hebraico sermone cõuenit in tpibus post diluuiũ Beroso . qui Chaldæorũ diligẽtissime tpa descripsit: & eis q Aegyptiorũ primas Dynastias fideliter scripsere:necnõ & illis q ethurscã & Italicã chronographiam lr̃is tradiderũt,ut in sequẽtibus libris quatuor manifestũ erit ergo hebraica coputatio est uera: & græca iuxta septuaginta interpretes cũ ã cõcordi ueritate dissonet falsa cõuincit. Non tñ dicimus mẽdaces eosdẽ septuaginta interpretes merito celebratos uiros: quos recte secundũ hebraicã veritatẽ scripturas trãstulisse putamus , quos & sũmopere ueneramur: sed eum siue ægyptiũ siue græcũ dãnamus qui primus eorũ interpretationẽ deprauare,lr̃is sacris aliqua ꝓprio sẽsu addere ausus est. Eosq; iuste reprehendimus,q non recto iudicio hũc errorẽ sequẽtes, putãt Hebræos in hoc potius errare potuisse q̃ Græcos. Ait.n. Aug. in 15. de ciu. Dei. ca. 13. Si quærã q̃d sit credibilius, Iudæorũ gentẽ tã longe lateq; diffusam in hoc cõscribẽdũ meadaciũ uno cõsilio conspirare potuisse: & dũ aliis inuident authoritatẽ, sibi abstulisse ueritatẽ:an septuaginta homines,q ẽt ipsi Iudæi erãt,uno in loco positos: qm̃ rex Aegypti Ptolomæus eos ad hoc opus asciuerat ipsam ueritatẽ gentibus alienigenis inuidisse, & cõmunicato illorũ tunc fecisse cõsilio: quis nõ uideat q̃d procliuius faciliusq; credatur Sed absit ut prudẽs q̃spiã uel Iudęos cuiusq; peruersitatis atq; malitiæ tm̃ potuisse credat in codicibus tã multis,& tã longe lateq; dispersis: uel septuaginta illos memorabiles uiros hoc de inuidẽda gẽtibus ueritate unũ cõmunicasse cõsiliũ.Credibilius ergo q̃s dixerit,cũ primũ de bibliotheca Ptolemęi describi ista cœperũt,tũc aliq̃d tale fieri potuisse in codice uno.s. primitus inde descripto,unde iam latius emanaret:ubi potuit q̃dẽ accidere etiã scriptoris error. Hęc Augu. ibidẽ: Causa autẽ additionis centũ annorũ pluribus eorũ generationibus ante filiorũ procreationẽ ex industria cuiuspiã hęc putatur. ex eo ꝙ Aegyptij q̃nq; utuntur annis mẽstruis breuissimus,ut dictũ est. Ne ergo putaret impossibilis ac p hoc incredibilis maximus ãnorũ solariũ numerus sicut scriptũ est in hebræis uoluminibus & ne diceret absurdum ꝙ q̃s in puerili ætate generationi filiorũ aptus fuerit, ubi nõ uidebat sufficiens ętas ad gignendũ:facta est,additio cẽtũ annorũ ante generationis tempus. Sed iñ.ut dictũ est, vbi adduuť anni prius ante filios genitos, postea subtrahunť,ut annorũ summa conueniat. Et ex

hoc uidetur habere quandã, si dici potest, error ipse constãtiã: nec casum redolet, sed industriã, ut Aug. ibidẽ dicit. qui & addit. Vbi uero nõ est ista de centũ annis prius additis, & postea detractis per tot generationes cõtinuata parilitas, scriptoris errori tribuẽdũ est: cũ etiam nũc ubi numeri nõ faciũt intentũ ad aliquid, quod facile possit intelligi: uel quid appareat utiliter disci, & negligenter describãtur. & negligẽtius emẽdẽtur. Hebraica ueritas ex hoc etiã cõprobatur, quia rerũ gestarũ fides ab ea lingua repetẽda est, ex qua interpretatũ est qđ habemus. Quod & affirmat idẽ Aug. in. 15. de ci. Dei. c. 13. dicẽs quomodo libet istud accipiat, siue credat ita esse factũ, siue nõ credat: siue postremo ita, siue nõ ita sit: recte fieri nullo mõ dubitauerim, ut cũ diuersum aliquid in utrisq; codicibus inueniť: quãquidẽ ad fidẽ rerũ gestarũ utrũq; esse nõ potest uerũ: ei linguæ potius credatur, unde est in aliã p interpretes facta tralatio. Hinc & uenerabilis Beda doctor Anglorũ in libro, quẽ scripsit de temporibus in epilogo eiusdẽ opusculi dicit. Hæc de cursu præteriti seculi ex hebraica ueritate, put potuimus, elucubrare curauimus, æquũ rati ꝙ sicut Græci septuaginta trãslatorũ editione utẽtes, de ea sibi suisq; tẽporũ libros condidere: ita & nos, qui p beati interpretis Hieronymi industriã puro hebraicæ ueritatis fonte potamur, tẽporũ quoq; rõnem uix hanc scire queamus. Hæc Beda. Sunt etiã magis emẽdata exẽplaria hebræa quã græca: qm ipsi Hebræi maxima diligẽtia custodiunt libros diuinos, ne deprauẽtur, quos summopere uenerãtur super oẽs alias rationes. Græci uero codices sibi inuicẽ non cõueniunt. Falsam etiã cõputationem Græcorũ secũdũ septuaginta interpretes à scriptoribus uitiatã ex hoc ostendere possumus: qm ueritati sacræ doctrinæ opponitur. Vero enim nõ nisi falsum cõtrariatur. Secundum nãq; diuina eloquia uniuersali diluuio deleta est omnis caro sup terrã i. oẽ uiuẽs in carne exceptis illis octo, qui saluati sunt p arcã. Sed secundũ Græcos codices iuxta septuaginta interpretes Mathusalẽ, qui nõ fuit in arca, uixisset post diluuiũ annis. 14. ut egregie supputat Aug. in. 15. de ci. Dei. ca. 11. quod est cõtra ueritatẽ sacri eloquij. Et si hoc ascribitur uitio scriptorũ, ut iam diximus, ad hebræos codices emendatiores, unde Græci tralati sunt, recurrendũ est. Ait enim Aug ibidem. Certum est nõ uixisse Mathusalem post diluuium, sed eodem anno fuisse defunctum. siue uerũ est quod de numero annorum in hebræis codicibus inuenitur. Idem dicit Hieronymus in libro Hebraicarum quæstionum super Genesim ubi ostendit in codicibus Græcis errorem esse in numero: & ueritatem esse in Hebræis & Samaritanorum libris. Ex prædictis rationibus

patet solam hebraicam cōputationem esse ueram, græcanicā uero fal sam. Sed qm̄ diminutæ sunt ueritates a filijs hominū, qui non diligen ti indagatione hæc quęsierunt: ideo multi falsam opinionē inconsulte sequūtur. Inter quos est Iosephus postquā se litteris græcis tradidit. Eusebius & ipse græcus, & Latini eū sequētes uidelicet Isidorus, Prosper, & alii plurimi, quos enumerare longum esset. Nec tñ mirū si plures authores latini, græcos codices secūdū septuaginta interpretes imirantur tum ob excellentē authoritatē ipsorū interpretū: tū ēt ex eo, ꝙ potius græcos eius uicinitate proximos, quàm hebraicos libros lōge a latinitate remotos legerint. Et Aug. in 15. de ciui Dei. c. 14. dicat ꝙ in plurimis, quæ diuersa dicere uidētur septuaginta interpretes, ex hebræis codicibus emendare ausus est nemo; hoc tñ idem Aug. dixit, quia tunc utebatur traductione ex lingua græca, & nondū peruenerat ad manus eius trāslatio Hieronymi ex hebraica ueritate: qui ausus est corrigere per hebræam linguam, quæ falsa cōtinentur in græca. Quāuis aūt Aug. inter utrāq; opinionē quasi ambiguus uideatur: tñ, ut ex uerbis suis apparet, magis hebraicæ ueritati adhæsit. Simili modo licet B. Antoninus archieps Florētinus in suis chronicis utrāq; describat: magis tñ hebraicæ tanq̄ ueræ consentit. Nam græcā dicit magis cōem: hebraicā uero magis ueritati consonā. Cōputationem autē hebraicam absolute describit Moyses legislator, Berosus Chaldæus, Metasthenes Persa, Menethon Aegyptius, Philo Hebræus, Hieronymus p̄sbyter, uenerabilis Beda, Vincentius Beluacensis, Ioannes Antius de Viterbio, Bartholomæus Fontius: & quidam alii temporibus nostris. Sed & Fontius supra ueram computationem, quam probamus septem annos adiicit ante Christum. Ioannes uero Nauclerus licet annos enumeret iuxta cōem Græcorum supputationem: tñ hebraicam etiam annotat, supra quā ante Christum duos tantum annos adiecit. Et licet parum a ueritate distet, inquirenda est tñ rei plena ueritas: quam in sequentibus quattuor libris inuestigabimus.

De annorum computatione per Olympiades. *Cap. 8.*

QVoniam Græci supputant tempora per Olympiades, dicendum est unde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quando sumpserunt initium prædictæ Olypiades: & quo tempore ipsarum anni exordiantur. Sicut ait Eusebius & Isidorus in 5. etym. Olympia ludi erant, qui in honorem Iouis Olympii apud Pisam & Elidē Græciæ oppida celebrabantur, hoc est hymnicum certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed

quoniã,ut ait Eusebius, in gymnico certamine uictore primo existen te Chorebo Elinense; Elii agunt quinquẽnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui constituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, siue Hemonis primus instituit Olympiadẽ ex quattuor tantũ annis ad ordinẽ tẽporũ digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quattuorannorũ continet spatium, ut etiam Phlegon, Eusebius, Africanus, Solinus, Dionysius Halicarnaseus & alii plures affirmant. Et ex inde Græci tempora per Olympiades computare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ, aut secundæ, aut centesimæ anno primo, uel secundo uel tertio siue quarto. Constat sanè, ut ait Eusebius, Aeschili, Atheniensium Iudicis secundo anno primã Olympiadẽ actam simul cũ gymnico certamine. Quę incepit annis. octingentis octo ante Christi passionẽ dimidio anno minus: qm̃ passus est Christus anno quarto ducentesimę secundæ Olympiadis: ut Eusebius annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiũt, quoniã apud eos est anni principiũ, uidelicet in æquinoctio autũnali, ut Alphonsus in tabulis annotat: & Rogerius Bachon in epistolas ad Clemẽtẽ. 5. scribit. Nã in fine æstatis fiebat gymnicũ certamẽ: & incipiẽte autumno erat initium anni simul & Olympiadũ. Dicit enim Titus Liuius in. 7. lib. tertiæ decadis. Olympiæ ludicrũ ea æstate futurum erat quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. Cum autẽ dicit ea æstate nõ de principio & medio: sed de fine æstatis loquitur. Idẽ affirmat Censorinus in libro de die natali capite de annis Romanis. Eodẽ tẽpore incipiunt anni indictionũ Romani imperii: quæ indictio tribus lustris hoc est quindecim ãnis expletur. Indictionibus uero initiũ ãni est octauo calẽdas Octobris, hoc est die. 24. Septẽbris: & earũ prima origo fuit anno tertio ante Christi ortũ. Anni uero indictionũ põtificis Romani in die natiuitatis domini sumũt initiũ, & differũt ab imperialibus tribus tantũmodo mensibus. Propter historias Græcorũ & aliarũ nationũ necessaria est non solũ indictionũ, sed Olympiadũ cognitio. Dicit. n. Africanus in. 3. anna. lib. Vsq; ad Olympiades nihil exploratũ in historia Græcorũ inuenitur: sed omnia cõfusis conscripta tẽporibus sunt. Post Olympiades uero, quoniã quadriẽnio diligẽtissime omnia notabãtur: nulla penitus cõfusio tẽporũ fit. Hæc ille. Idẽ etiã affirmat Eusebius in libro de tẽporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. Cap. 9.

ROmani uero numerum annorũ sumunt ab urbe condita. Idcirco exordiũ Romanæ urbis nunc describendũ est. Tempus quo

Romana urbs condita est, describitur ab Eutropio: qui ait Romulus cũ inter pastores latrocinaretur, decẽ & octo annos natus, urbẽ exiguã in Palatino mõte cõstituit. 12. calẽdas Maias Olympiadis sextæ. Idẽ affirmat Orosius. Currẽbat quidẽ tunc quartus annus sextæ Olympiadis. Dionysius aũt Halicarnaseus describit eã conditã anno primo septimæ Olympiadis: & similiter Solinus. Nec tñ Dionysius, & Solinus plurimũ differũt ab Eutropio, & Orosio: sed simul aliquo modo côueniũt: quia idẽ primus annus cõditæ urbis fere dimidius fuit in fine sextæ: & penè dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniã Roma cõdita est medio uere die. 20. Aprililis: Olympiadũ uero anni incipiũt iuxta autũni æquinoctiũ. Itaq; pars anni illius fuit in fine præcedentis Olympiadis & in principio subsequentis. Romani uero quos Orosius & Eutropius imitãtur, ex publica fide annaliũ Romanorum incipiũt primũ annũ cõditæ urbis ã. 4. anno sextæ Olympiadis Quod

248 probatur ex hoc, q. imperãtibus Romæ duobus Philippis patre, uidelicet & filio anno dñi ducẽtesimo quadragesimooctauo, millesimus annus Romanæ urbis fuit: & tũc, ut ait Põponius Lætus, eorũ anno secũdo ingẽti põpa, magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno uidelicet millesimo ab urbe cõdita. 12. calẽdas Maii celebrati sunt Ab anno autẽ. 4. sextæ Olympiadis, usq; ad annũ. 3. Olympiadis. 256. cũ erat annus secũdus pdictorũ imperatorũ sunt Olympiades. 250. quæ continẽt annos mille. Et ab urbe cõdita usq; ad Christi natiuitatẽ, ut

752 ait Paulus Orosius, fuerũt anni. 752. quos si iunxeris annis dñi. 248. quo tẽpore fuit annus millesimus urbis: similiter cõficies millenariũ annorũ numerũ. Idẽ cofirmatur ex uerbis Censorini: qui authorẽ Varronẽ imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. hic annus, ni fallor, cuius uelut index & titulus quidã est Vlpii & Põtiani

1014 cõsulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus dũtaxat æstiuis, quibus agõ olympiacus celebratur. A Roma

991 aũt condita nongẽtesimus nonagesimus primus & quidẽ ex Palilibus, unde urbis anni numerãtur. Hęc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olympiade collectis minuas annos uigintitres, hoc est Olympiades sex uno anno minus ante urbẽ conditã. residui erunt anni cõditæ urbis 991. ut recte cõputat Censorinus ab anno scilicet. 4. sextæ Olympiadis. Et ideo potius tenẽdũ est Romã cõditã ppe finẽ sextæ Olympiadis quã inprincipio septimæ: ideo ibi primus annus cõditę urbis annotãdus est. Omnes aũt aliæ opiniones cõtrariæ falsæ cẽsẽdæ sunt.

De annorum Domini computatione. Cap. 16

IN cõputandis annis dñi, quo ad eorũ initiũ plures authores inter

se differunt. Quidã .n. sumunt eos ab ipsius incarnatione. quidã à natiuitate: quidã à calendis Ianuarij octauo die suæ natiuitatis: & qdam à passione ac morte. qui oẽs modi comprobari possunt seruata côueniẽti supputatione. Sed inter oẽs conuenientissimus modus est, ut sumatur initium annorum dñi ab eius natiuitate: qm̃ anni uitæ humanæ sumuntur non à conceptione, sed à natiuitate. Hunc modũ seruat ecclesia Romana. Nã eo tempore per ecclesiã accipitur principiũ annorum dñi, quo & singulis annis per eã annus mutatur Sed per eã fit anni mutatio in natiuitate dñi: ideo tũc per eã accipitur initiũ annorũ dñi. Quod aũt annus dñi mutetur in ortu saluatoris patet p côsuetudinẽ Romanæ curiæ & per acta côciliorum: in qbus tunc annis mutatur. Sed tñ olim in bullis pontificalibus nõ annotabatur annus dñi, sed annus pôtificis pro tpe p̃sidẽtis. At recẽtiores in bullis tãtũ modo pôtificalibus incepẽrũt annotare annos ab incarnacione: in cæteris uero sequunẽ aniquũ Romanæ curiæ morẽ annos describẽtes à natiuitate dñi. Dicit.n. dñs Paulus eps̃ Forosempronienss lib. 13. secũdæ partis Paulinæ suæ. q̃ p̃sidente Eugenio. 4. adhortãte Blõdo Forliuiensi pôtificii collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis pôtificalibus annorũ hæc à Christi incarnatiõe supputatio scribi primũ cœpit. Et infra. Sed notarii annos à natiuitate côputare côsueuerunt. Hæc ille. In hoc deceptus est Blõdus imitans Dionysiũ Romanũ Abbatẽ: qui suã supputationẽ olim fecerat à primo anno incarnationis dñicæ in sua tabula. Sed idẽ Dionysius in annis dñicæ incarnationis errauit, ut dicit Sigebertus in chronica & Rhenerius egregius supputator. Non est ergo mirũ, si Blondus in côputationibus annorũ ab incarnatione defecerit, qa ducẽ erroneũ secutus est. Causã aũt eius erroris ad uitandã p̃lixitatẽ hic nõ ponimus, qm̃ alibi eã descripsimus. Quidã uero recte côputãt annos ab incarnatione dñi addẽtes annis à natiuitate ipsius recte côputatis per ecclesiã. s. nouem mẽses, qbus fuit in utero Virginis, ut bene côputant Pisani, qui anno dñi. 1525 à natiuitate post vigesimã quartã diẽ Martij sunt in anno ab incarnatione dñi. 1526. & sic annotãt in suis l̃ris & codicibus. Sed in hoc errant Florẽtini atq; Senenses tẽpestate nr̃a, qui annos ab incarnatione postponũt annis à natiuitate, incipiẽtes enumerare annos dñi côpleto primo anno à conceptione iã nato Christo p̃ tres mẽses. Romani uero annos dñi à calẽdis Inuarij octauo die Christi natiuitate incipiunt. cũ eo die sit anni principiũ in calẽdario Cæsaris, & côueniunt cũ ecclesia Rom. excepta prima hebdomada natiuitatis eius: quẽ ẽt modũ tenent recẽtiores Astrologi. Dicit .n. Paulus eps̃ lib. 4. secũdæ

partis Paulinæ ſuæ. Aſtrologi noſtri tẽporis qui Romanorum more annorũ ſupputationẽ reduxerunt ad Ianuariũ, & radices motuũ ſtatuerũt ad initium Ianuarij primi anni natiuitatis Chriſti, incipiunt primũ natiuitatis annum ab octauo die natiuitatis eiuſdẽ, non cõputantes ſepe illos dies à natali dñi vſq; ad Ianuarium interceptos, qđ ex hoc manifeſte patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Chriſti inuenire uolunt: retrocedũt per dies ſeptẽ à radicibus Planetarũ in tabulis annotatis. Et hunc cõputandi modũ obſeruãt non ſolum Aſtrologi, ſed etiam Theologi in chriſtiana religione probati Petrus de Aliaco, Nicolaus Cuſanus, Rogerius Bachon, & generaliter oẽs qui loca planetarum in hora natiuitatis Chriſti indagarũt. Hæc ille. Pauciſſimi autem doctores antiqui, ut Hieronymus & Iſidorus, & quidã alij, qui antiquitus ſcribebãt annos dñi in cereis paſchalibus, enumerant annos à paſſione dñi includentes annũ trigeſimum tertiũ ſuæ paſſionis, ac relinquentes ꝓcedentes .32. annos ante paſſionẽ, & ita conueniunt cũ cæteris. Nos aũt in ſupputatione noſtra imitantes conſuetudinẽ diu approbatã Romanæ eccleſiæ, enumeramus annos à natiuitate dñi. Aſtronomi uero habent ſuas temporũ eras, à qbus cõputant ſyderũ motus iuxta tabulas ſuas, & licet qñq; in annis non conueniant chronographis quoad rem geſtã: ſibi ipſis tñ ſatisfaciunt dum ꝑfixum tẽpus ſtatuunt, à quo deducunt ſupputationes ſuas recto tramite: qa poſſunt ſibi ꝑfigere terminum quo tpe uoluerint dummodo ab eo non diuertant in cõputandis ſtellarum motibus.

Liber ſecundus hebræorum temporum ab Adam ad Chriſtum.

PROLOGVS.

3960 AB orbe condito ad Chriſti natiuitatem iuxta hebraicã ueritatem cõputantur anni tria millia nongenti ſexaginta, quemadmodum in hoc libro ſecundo demonſtrabimus per Hebræorum tẽpora ex diuinis eloquiis per Moyſen deſcriptis & per Hieronymũ ex hebraica ueritate in latinã linguam traductis: necnõ & ex Philone hebręo: qui inter alia eius opera egregium opuſculum dedit, quod breuiariũ tẽporum appellauit: in quo breuibus & abſolutis uerbis emẽdauit omnia tpa ad ſuã rectitudinẽ & integram ueritatem a protoplaſto Adã uſq; ad ſuã ætatem decrepitam: hoc eſt uſq; ad euerſionẽ Hieruſalem per Veſpeſianum & Titum. Diſtinguemus autem hæc tempora per ætates, ſicut ea etiam ipſe partitur.

AB Adam usque ad diluuium (ut Philo hebræus testatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni millesexcentiquinquagintasex. Hic annorum numerus comprobatur diuina scriptura per Moysen Gen. 5. qui studuit per singulos duces tempora digerere. Tunc autem erant loco iudicum primogeniti successores, per quos, tanquã per capita originum digerebantur tempora qui decem fuerunt ante diluuium. Vt enim ibidem scribitur. 1656

1 Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta. 130
2 Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinq;. 105
3 Enos cum genuit Caynam, erat annorum nonaginta. 90
4 Caynam cum genuit Malaleel, erat annorum septuaginta. 70
5 Malael cum genuit Iareth, erat annorum sexagintaquinq;. 65
6 Iareth cũ genuit Enoc, erat annorum centũ sexagintaduorum. 162
7 Enoc cum genuit Mathusalem, annorum sexagintaquinq;: 65
8 Mathusalẽ cũ genuit Lamech, erat annorũ centũoctogintaseptẽ. 187
9 Lamech cũ genuit Noe, erat annorũ centumoctogintaduorum. 182
10 Noe uero tempore diluuii erat annorum sexcentorum. 600.

Ex his consurgit numerus prædictus annorum millesexcentorum quinquagintasex. In hac prima ætate sacra eloquia describunt duas hominũ generationes; unam iustorum, de qua in psal. dicitur Hæc est generatio quærentium dominũ. alteram iniquorum, de qua Moyses ait in cantico Deute. 32. generatio enim peruersa est & infideles filii. Iustorum generatione ante diluuium fuit illa, quæ descẽdit ad Adã per filium Seth, cuius nunc genealogiã descripsimus: & eius geniti dicuntur filii Dei eo quod Deo per pietatem inhærebãt. Impiorum autẽ generatio fuit quæ descendit per Cayn primogenitum ipsius Adã, qui terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum suum Abel innocentem ouium pastorẽ. Descendentes ex Cayn dicuntur filii hominum: qui humana & terrena sapientes peccatis inuoluti a Deo recedebant. Ipse Cayn primus ædificauit ciuitatem quam uocauit Enoch uel Enos ex nomine primogeniti sui: & ex eo geniti adinuenerunt artes mechanicas; & creuit in terra ipsorum malitia. Hanc generationem prauã, sicuti Moyses hebræus descripsit: ita & Berosus Chaldæus qui ait in primo antiquitatum libro. Ante aquarum cladem famosam, qua uniuersus periit orbis multa præterierunt sæcula, quæ a nostris Chaldæis fideliter fuerunt seruata. Scribunt illis tẽporibus circa Libanum fuisse Enos urbem maximam gigantium; qui uniuerso orbi 1656

dominabantur ab occasu Solis ad ortum. Hi uastitate corporis ac robore confisi inuētis armis omnes opprimebant libidiniq; inseruiētes inuenerunt papiliones, & instrumenta musica,& omnes delicias. Māducabant homines,& procurabant aborsus, in eduliūq; præparabant. Et commiscebantur matribus,filiabus, sororibus.masculis, & brutis: & nihil erat sceleris,quod non admitterent,contēptores religionis & deorū. hæc Berosus. Quæ omnia cōueniunt eis,quæ dicit Moyses de ciuitate primo ædificata, de artium industria, & morū malitia filiorum Cayn: de quorū nequitia dicitur Gen̄.6. Corrupta est terra corā domino & repleta est iniquitate. Hæc hominū malitia incepit ab ipso Cayn fratricida, & creuit in septima generatione ab Adā,ut scribit Moyses Gen̄ 4 quoniā Iachel,Tubal,& Tubalcayn fuerunt sexti à progenitore suo Cayn ,& septimi ab ipso Adā. Quorū primus inuenit delicias in arte pastorali papiliones & tentoria. Secundus fistulam, citharam, lyram, & organū cum uoce & modulatione musica. Tertius uero arma & omne genus ferri, ut ibidem Moyses exprimit. Huc usq; impia septima generatio ab Adā excreuit per uniuersum orbē. Sed in hac septima impia generatio: quæ prius erat separata à iustis hominibus: cœpit iusta posteritas Adæ participare cum impiis in coniugis & uitiis eorum, quia teste Moyse Gen̄.6. Filii dei idest qui deū tanquā patrem prius imitabātur scilicet iusti descendentes à Seth, uidentes filias hominū scilicet descendētes à Cayn,quod essēt pulchræ: acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerāt. Quòd uero septima etiā generatione iustorum ab Adā cœperint ipsi iusti effici participes scelerum impiorū, argumento est quod Enoch iustus septimus ab Adā translatus fuit ne malitia immutaret cor eius, ut scribitur Sapi.4. De horū etiam hominum malitia fere eadē scribit Methodius epūs. Demum consummata est illorum hominum nequitia anno quingentesimo: & multo magis anno sexcentesimo uitæ Noæ: quando ad eorū punitionem factum est diluuium in uniuersa terra. Quod tamen diluuium antea prædictum fuerat. Vnde & Berosus narrata malitia hominum subiungit. Tunc multi prædicebant & uaticinabantur,& lapidibus excidebāt de ea quæ uentura erat orbis perditione. Sed enim illi assueti corridebant omnia cœlestium illos ita atq; ultione perurgente pro impieta-
1034 te atq; sceleribus. hæc ille. Vt enim patet Gen̄.5. Sanctus propheta Enoch natus ante inundationem terrarum anno trigesimo quarto supra millesimum teste Iuda apostolo cognominato Thadeo in sua canonica epistola, prophetauit de Iudicio futuro tam aquarum diluuii quam ultimæ confragationis: & suum uaticinium authore Io-

sepho in primo antiquitatum libro inscripsit duabus columnis altera lapidea, altera lateritia. Prænunciauit etiam dilunium ipse Noe ex diuina reuelatione, licet Berosus, qui, hoc mysterium ignorauit, putauerit hoc Noe ex astris præsciuisse. Dicit enim, Vnus inter gigantes erat, qui deorum ueneratior & prudētior cunctis reliquis ex probis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem: & uxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla, Is timens quam ex astris futuram prospectabat cladem anno septuagesimooctauo ante inundationem, nauim instar arcæ coopertam fabricare cœpit, Anno septuagesimooctauo ab inchoata naui, ex impro 78
uiso innundauit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq; ac fontes ab imo ebullientes inundauerunt supra omnes montes: accedentibus atq; impetuosissime & supra naturam è cœli copiosissimis imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus aquis suffocatum excepto Noa cum familia sua quæ naui erepta est. Nā eleuata ab aquis in Gordiei mōtis uertici quieuit. Cuius adhuc dicitur aliqua pars esse & homines ex illa bitumen tollere: quo maxime utuntur ad expiationem. hæc ille. Sed oritur dubitatio ex uerbis Berosi dicentis ipsum Noe arcam fabricare cœpisse ante inundationem anno .78. cum Gene .ca.6. supputet Moyses annos centumuiginti. Dicendum est quòd de fabricanda arca mandatum accepit Noe à Deo ante inundationem annis centumuiginti, ut Moyses dicit: & tūc ipse Noe erat annorum quadrigentorum octoginta. Quadraginta uero & duobus annis præparauit ligna ob immensitatem operis faciendi: & ita anno sequente qui erat septuagesimus octauus ante inundationem cœpit opificium ingentis arcæ, ut supputat Berosus: qui nihil nouit de secreto mādato Dei ad Noe: sed tantum sciuit quę exterius executioni mandauit. Quare dicit. Anno .78. ab inchoata naui, non à mandato Dei: ex improuiso inundauit Oceanus & c. Quod autem dicit ex improuiso accidisse diliuuium non refertur ad Noe & eos qui hoc nouerunt, sed ad derisores, qui id non credebant, nec expectabant futurum. Excessit autem aqua in duluuio omnes altissimos orbis montes quindecim cubitis, ut testatur Moyses: & deleta est omnis caro sub cœlo excepto Noe cum sua familia. Ex quo patet error Talmudistarum, qui cōtra diuinas litteras dicunt illud diluuium nō attigisse montem Sion argumento utentes, quia inuentum est ibi post diluuiū semen gigantū, non attendētes quòd Noe & eius filii fuerunt gigantes cum uxoribus, & Titanes geniti ex Tithea genuerunt gigātes, ut ait Berosus. Qui Titanes authore Moyse ædificaue-

runt urbem Titanum in Aegypto, quam uocat Thanim dempta prima syllaba, ut patet Numeri. 13. De hoc diluuio ex gentilibus non solum scripsit Berosus Chaldæus, sed & Hieronymus Aegyptius: qui antiquitatem phœnicam noscitur scripsisse, nec non & Maseas, qui & Nicolaus Damascenus in 96. historiarum libro, ut ait Iosephus in primo antiquitatum. & in libro contra Appionem grammaticum. Abidenus etiam historicus de hoc diluuio nonnulla scripsit, ut testatur Eusebius libro .9. cap. 3 de præparatione euangelica.

De Noe & ipsius uxore ac filiis post diluuium *Cap. 2.*

ANtequam secundæ ætatis annos digeramus, quoniam post diluuium à Noe & tribus filiis eius Sem, Cham, & Iaphet disseminatum est omne genus hominum super terram. idcirco prius de ipsis dicendum est, ut plenius intelligantur quæ scribenda sunt in sequentibus. Primo autem à Noe & ipsius uxore Tithea ac filiis eorum genitis post diluuium incipiendum est. Fabrefactor igitur arcæ nomine proprio dicebatur Noe i. requies. sed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges uidelicet Priscus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priscus idest Vertumnus uel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pater omnium. De Ogyge dicit Berosus in ii. antiquitatum. Primum itaq; dixerunt scilicet Chaldæi & Scytæ Ogygisan Sagam idest illustrem sacrorũ pontificem Noan Dysir. Hæc ille. De Ogyge igitur & illustri Noa & Dysir, idest illice ut interpretatur Hieronymus, considerandũ est quod ait Petrus Cõmestor Geñ. 13. ca. & Iosephus in primo antiquitatum habitauit, inquiunt, Abraham circa Hebron iuxta illicem, quæ uocatur Ogygi: & dicitur, ut aiunt, ciuitas quatuor patriarcharum quia habitauerunt ibi, & sepulti sunt ibidẽ Adam, Abraham, Isaac, & Iacob. Et ita Ogygi ante diluuium & postea fuit patria iustorum etiã & ipsius Noe: quia patria Ogygisan, idest illustris sacer cognomento dictus est, Vnde omnes illũ cognominant priscum Ogygẽ: uti Xenophon in libro de æquiuocis, & Metasthenes: quem præfuise prisco diluuio dicunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Sub ilice autem manebãt iusti: quia arbores pro templis & numinibus antiquis erant: ut etiam consentit Plinius in 12. naturalis historiæ. primo cap. Cognominabatur etiam Ianus, uel Oenotrius, quia primus plantauit uineam & uinum reperit. Dicit enim Berosus in. 3. lib. Ob beneficium inuentæ uitis & uini dignatus est cognomento Iano, quod Arameis sonat

uitifer

uitifer & uinifer. Ergo Aramee Ianus dicitur: & Græce Oenotrius: & Latine uinifer tam interpretatione nominis, quā inuēti uini munere. Dictus est & Protheus, idest Vertūnus uel Vadimon: quæ tria nomina idem significant. Nam & Samuel Talmudista dicit, quòd apud Arameos idem est uado & apud ueteres Aegyptios Protho: & apud Latinos uerto. Quia ergo antiqui existimabant ipsum conuersum in animam cœli motricem: ideo, ut dicit Berosus in 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quem solum sit ius uertendi cœlestium & terrestrium cardines: & ideo eum nominabant Vertum num: uel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Berosus in 2. lib. Scythæ recte dicunt, & appellant Noam omnium deorum maiorum & mino rum patrem: & humanæ gentis authorem: & Chaos & semen mundi eo quòd ab eo omne hominum genus in terris seminatum est. Dicūt uero Titheam Aretiam, idest terram, in quam semen Chaos posuit: & ex qua tanq̃ ex terra cuncti prodierunt. Hæc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Berosus in 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit coloniis & hominibus oppletus dicendum est. Exsiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordieo, ut par erat, descendit in subiacentem planiciem plenam cadauerum: quam usq; ad hanc ætatem appellant Miriadam, idest euisceratorum hominum. Et inscripsit in lapide in monumentum rem gestam: & uocant incolæ locum egressorum Noe. Congressi uero coniugibus perpetuo geminos edebant marem & fœminam. Qui adulti & coniuges effecti: & ipsi binos partu liberos semper edebant. Neq; enim unquā Deus, uel natura defuit rerum necessitati, quæ ad uniuersi orbis spectat opulētiam. Eo pacto breui in immensum adaucto humano genere, omniq; Armenia cōpleta, opus erat eos inde recedere, atq; nouas sibi sedes conquirere. Tunc senissimus omnium pater Noa iam anteaedoctos Theologiam & sacros ritus: cœpit etiam eos erudire humanā sapientiam. Et quidem multa naturalium rerū secreta mandauit literis, quæ solis sacerdotibus Scythæ Armeni cōmendant. Neque enim fas est illa ulli inspicere aut legere uel docere quā solis sacerdotibus: & inter sacerdotes duntaxat pōtifici sicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primū Saga nomen fuit inditum, idest sacerdos & sacrificolus & pontifex. Docuit item illos astrorū cursus; & distinxit annum ad cursum Solis: & duodecim menses ad motum Lunæ. Qua scientia prædicebat illis ab initio quid in anno: & cardinibus eius futurum cō tingeret. Ob quæ illum existimauerunt diuinæ naturę esse participē: ac propterea illum Olibama & Arsa, idest Cœlum & Solem cogno-

minauerunt: & illi plures ciuitates dedicauerũt. Nam & ad hæc tempora Scythæ Armeni urbes habẽt. Olibama & Arsa Ratha & eiuscemodi. Cumq; iuisset ad regẽdum Kithin, quam nunc Italiam nominant, desiderium suum reliquit Armenis: ac propterea post mortẽ illum arbritrari sunt in animam cœlestium corporum translatum:& illi diuinos honores impenderunt. & ob id solum hæc duo regna Armenum quidem, quia ibi cœpit: Italum uero, quia ibi finiuit, & docuit,& regnauit naturaliumq; atq; diuinorũ,quæ eos erudiuit libros plenissime il lis conscriptos reliquit: illum uenerantur simulq; cognominant Cœlum,Solem, Chaos, Semen mundi, Patremq; deorũ maiorum & minorum: animam mundi mouentem cœlos & mista uegetabilia q; & animalia & hominem, Deum pacis, Iustitię, sanctimoniæ, expellentem noxia:& custodientem bona.Et ob hoc illum utræq; gẽtes signant in scriptis cursu Solis & motu Lunæ,& sceptro domini quo malos & noxios expellebat à cœtu hominum, & castimonia corporis & sanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis. Neq; minus Titheam,quæ mater omnium erat, Aretiam,idest terram uocabant: & Hestam, idest ignem post mortem cognominauerunt. qa ipsa regina sacrorũ fuerat, & puellas docuerat sempiternum ignẽ sacrorũ inextinctum seruare.Cæterum Noa antequã discederet ab Armenia docuit illos simplicem agriculturam magis curans religionẽ & mores q̃ opulentiam & delitias,quæ ad illicitá & libidines prouocant, & cœlestium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium inuenit uites atq; plantauit,& uinum conficere docuit. Hęc Berosus in .3. Sed & in .4. adiungit. Multiplicatum est in immensum genus humanum, & ad comparandas nouas sedes necessitas compellebat, Tunc Ianus pater adhortatus est homines principes ad quærendas nouas sedes, cõmunem cœtum inter homines agendum & ędificandas urbes. Designauit itaq; illas tres partes orbis Asiam,Aphricam & Europam, ut ante diluuium uiderat. Singulis autẽ his principibus, singulas partes,ad quas irent, partitus, ipse per totũ orbem colonias se traditurũ pollicitus est. Hæc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alij catholici authores, Sem præfecit Asię, Cham Aegypto & Aphricæ, Iaphet Europæ & insulis maris, licet illi quãdoq; mutauerint locorum sedes sicut eis opportunũ erat. Ipse vero Noe toti orbi præfuit. Sicut autẽ dicit Berosus in .2. lib. præter tres primores filios Noe post diluuium gigantes pluresq; filios genuit. Eius autẽ Filij post diluuium ab eodem Beroso enumerantur .30. uz. 17. Titanes dicti à matre Tithea vxore Noe,&. 13 .alii ex eadem uxore, quorum præcipuus fuit

Thuiſcon gigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius deſcribuntur undecim ſucceſſores poſteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuiſchi a Latinis & Gallis. Sarmatæ autem populi ſunt Poloni, Gothi, Ruſſi, Pruſiani, Daci, atque huiuſce modi. Diodorus uero Siculus in 4. libro refert ex hiſtoria Sythica, & Aphricana, Cœlum, ideſt Noe genuiſſe. 45 filios, quoniam addit undecim ſucceſſores poſteritatis Thuiſconis, quos Noe ſibi adoptauerat in filios uidelicet Mannum, Ingaueon, Iſteuon, Herminon, Marſum, Gambriuium, Sueuum, Vandalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui undecim ſimul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium fiunt. 44. quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorum Noe plures habuiſſe uxores: ſed deceptus eſt in pluralitate ſynonyma. Nam eadem uxor Iani, ideſt Noe dicebatur Tithea, Terra, & Veſta magna. Quòd autem Noe poſt diluuium habuerit alios filios etiam ex ſcriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe poſt diluuium ſacrificium Deo: præceptum eſt ei & filiis eius ab ipſo domino dicente. Creſcite multiplicamini & replete terram. Neq; tamen dicendum eſt, quòd Noe neglexerit hoc præceptum: aut ꝙ illi tempus defuerit: aut ꝙ illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legiſlatoris Dei expreſſum: quia Noe uir iuſtus erat perfectus, ut Moyſes teſtatur, & uixit poſt diluuium annis. 350. ut Moyſes & Beroſus ſcribunt: & terra penitus deſolata etiam ipſa lege naturæ obligabatur ad generationis actũ Quòd ſi Moyſes non omnes poſuit, hoc fecit quia ad originem hebræam feſtinabat: non ſolum tot ponere uoluit, quod linguarum genera ſeptuagintaduo diſcreuerant. Titanum nomina ſpecialia à Beroſo non ponuntur, ſed aliorum tredecim, quorum hæc ſunt nomina. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priſcus, Thuiſcon gigas, Grana, Granus, Granaus, Araxa priſca, quę genuit Scitam Priſcum, à quo Napus & Prutus. Poſt Araxam, Regina, Pandora iunior, Thetys, Oceanus, Thipheus. Porrò Thuiſcon tam Beroſo quam Cornelio Tacito teſtibus fuit author Germaniæ.

De poſteritate Sem. *Cap. 3.*

ERant autẽ ſibi Noe, qui egreſſi ſunt de arca Sem, Cham, & Iaphet, ut dicitur Gene. 9. cap. Licet Cham ſecundus in ordine deſcribatur, tamẽ fuit duobus cæteris iunior. Nã dicitur Gene. Euigilans autẽ Noe ex uino cum didi-

cisset quæ fecerat ei filius suus iunior scilicet Cham,maledixit Chanaam,qui ex eo postea natus est. Sem uero primogenitus & senior fuit. Dicitur enim Gene.10. De Sem quoq; nati sunt patres omniũ filiorũ Heber fratre Iaphet maiore:hoc est nati sunt de ipso Sem fratre maiore ipsius Iaphet, qui fuit medius. Vnde & Berosus secundũ ordinẽ tẽporis eorum nomina ordinate describit, dum nominat ipsum Noacum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem. Quòd autem Sem fuerit maior ex eo etiã patet,quod erat sacerdos, à quo descendit Abrahã. Dicit enim Hiero.in epistola ad Euagrium. Tradunt Hebræi Melchisedech regem salem, qui protulit panem & uinũ (erat autem sacerdos Dei excelsi) esse Sem primogenitum filium Noe. Simulq; & hoc tradunt ꝙ usq; ad sacerdotiũ Aaron omnes primogeniti ex stirpe Noe, cuius series & ordo describitur, fuerunt sacerdotes: & ideo uictimas immolarunt: & hæc esse primogenita, quæ Esau fratri suo uendiderit Iacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus est Melchisedech, quia fuit rex iustus & pacificus. Interpretatur enim rex iustitiæ.& fuit rex salem, idest pacis, ut dicit Apostolus Ad Heb.7.Vnde & cognomine dictus est iustus à uitæ sanctitate atq; pacificus à loco ubi pacifice dominabatur. De Salem ubi præsidebat dicit Hieronimus in su pradicta epistola. Salem autem non, ut Iosephus & nostri omnes arbitrantur esse Hierusalem nomen ex græco hebræoq; compositum: quod absurdum esse peregrinæ linguæ mistura demonstrat: sed oppidum iuxta Scithopolim,quod usq; hodie appellatur Salem. & ostenditur ibi palatium Melchisedech ex magnitudine ruinarum ueteris operis ostendens magnificentiam: de quo in posteriore quoq; parte Geneseos scriptũ est. Venit Iacob in Sochot, idest tabernacula, & fecit sibi ibi domos atq; tẽtoria, & transiuit in Salem ciuitatẽ regionis Sichem. quæ est in terra Chanaam.Considerandũ quoque est ꝙ Abrahæ à cæde hostium reuertenti, quos persecutus est usq; Dan: quæ hodie Paneas apellatur, non de uia Hierusalẽ, sed de oppido metropoleos Sichem in itinere fuerit:de quo in Euãgelio quoq; legimus.Erat autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ erant ibi. Nec refert utrũ salem an Salim nominetur, cum uocalibus in medio literarũ perraro utãtur Hebræi: & pro uoluntate lectorum atq; uarietate regionum eadẽ uerba diuersis sonis atq; accẽtibus proferantur. Hæc ab eruditissimis gentis illius dicimus. Huc usq; Hieronymus.Glossa etiam ordinaria super illud Io.3. Erat autem & Ioãnes baptizans in Ennon iuxta Salim, dicit Salim oppidum est iuxta Iordanẽ situm,ubi olim Melchisedech regnauit. Isidorus tamẽ in. 5.

etymo. dicit Salem esse Hierusalem, quam ædificauit Melchisedech. Ad huius diuersitatis declaratione dicūt aliqui quod Melchisedech ædificauit duo oppida sacerdotalia pro hostiis Pacificis, quæ uocauit eodem nomine. Primum oppidum Salem sacerdotale erat iuxta Iordanem, ubi erant aquæ multæ ad lauandum. quia expiatio per aquas erat de iure gentium sacramentale quid præparans ab baptismum Christi quod est sacramentum. Secundum uero oppidum Salem sacerdotale erat, ubi nunc est Hierusalem. & prius dicebatur Salem. Sed postquam Abraham duxit illuc filium suum Isaac ad immolandum, accepit nomen Hierusalem, quæ interpretatur uisio pacis. Nam, ut dicitur Geñ. 22. Abraham appellauit nomen loci illius, dominus uidet uel uidetur, iuxta aliam tralatione, Vnde usq; hodie dicitur. In monte dominus uidebit uel uidebitur. Hæc diximus, quia Melchisedech est ipse Sem: quem Berosus siue ipsius interpres uocat Samum. Describit autem Moyses Geñ. 10. ex ipso Sem uigintiquinq; duces linguarum. Berosus uero plures, quia descripsit ipse Berosus Chaldæus tot duces quot regnorum & gentium conditores. Moyses uero descripsit eos, quibus fuit lingua diuersa, Propterea dicit Geñ. 10 Isti sunt filii Sē secūdū cognationes & linguas regionis in gentibus suis. Berosus etiā profert horū nomina alia prolatione scilicet Chaldæa, quæ linguæ latinæ p interpretē coaptata sunt. Moyses uero lingua hebraica: quæ tamen in latinis nostris codicibus ut plurimū corrupta sunt: quæ emēdata hic ponimus. Filii Sem. Elam, Assur, Arphaxat, Lud, Aram. A Beroso autē uel ab interprete Elam dicitur Elameus. Assur, Assyrius: Arphaxat, Arphaxeus, Lud, Lugdus: Aram, Arameus. Sequit Moyses. At uero Arphaxat genuit Sale, de quo ortus est Heber, Ipsi Heber nati sunt duo filii scilicet Phalech: & Ictam Berosus eadē nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyses. Ictam genuit Imodat, Asarmanet, Salep, Iadar, Aduram, Azal, Dicla, Obal, Abimael, aoba, Epir, Obula, Iobab. A Beroso uero pro Almodat ponitur Dlmadam: pro Asarmauet, Sarmates. pro Salep, Saladeus. pro adar Iader: pro Aduram Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Diclas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanaes; pro Saba Saus: pro Epir Epirus: pro Obulo Obulas, pro Iobab Thiobū. Sequitur Moyses. Filii autē Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed à Beroso ponitur pro Hus Auson, pro Vl Vol siue Vl, similiter: pro Geter Getul: pro Mes Mesa: & alius additur à Beroso scilicet Alam. Adiungitur etiam ab eo posteritas Mese filii Aramei: quem dicit genuisse quinq; duces uidelicet Getum, Dacum, Bannonem, Brigum, & Thinum.

De progenie Iaphet. Cap. 4.

IAphet a' patre suo Noe benedictionem accepit, ut Gen. 9. dicitur. Dilatet Deus Iaphet, & habitet in tabernaculis SĒ Quod exponens Hiero. in lib. Hebraicarum quæstionum dicit. De Sem Hebræi de Iaphet populus gentium nascitur. Quia igitur lata est multitudo credentium à latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomen accepit. Quod autem ait, & habitet in tabernaculis Sem, de nobis prophetatur, qui in eruditione & sciētia scripturarū eiecto Isaele uersamur. Hæc ille. Duces ex Iaphet describuntur à Moyse. 14. hoc est septem eius filii & nepotes etiam septem ex quibus dilatatus est in Asia in tabernaculis Sem, & in Europa in locis propriis. Vnde dicit Hierony. ibidem. De Iaphet filio Noe nati sunt septem filii qui possederunt terram in Asia ab Amono & Tauro Syriæ Celes & Ciliciæ montibus usq; ad fluuium Tanai. In Europa uero usq; ad Gadira nomina locis & gētibus relinquentes, è quibus postea immutata sunt plurima, cætera permanent, ut fuerūt. Filij ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Mosoch, & Thiras. Sunt autem Gomer Galatæ: Magog Scythæ, Madai Medi, Iauan Iones qui & Græci, unde & mare Ionicū, Tubal Iberi qui & Hispani, à quibus Celtiberi, Mosoch Cappadoces, unde & urbs hodie apud eos Mazeta dicitur. Porrò. 70. interpretes Captorim Cappadoces arbitrātur, Thyras Thraces: quorū non satis immutatū est uocabulum. Hæ itaq; gentes de stirpe Iaphet ad aquilonis partem habitant. Hæc Hieronymus. Septem etiā ponuntur nepotes Iaphet, uidelicet tres filii Gomer. s. Ascanez, Riphat, Togorma, & quatuor filii Iauan scilz Helisa, Tharsis, Kithin & dodonim. Hieronymus autē ibidem dicit. Ascanez Græci Rheginos uocant, Riphat Paphlagonas: Togorma Phrygas, Helisa de Iauan, hoc est de Ionibus, idest Græcis nascuntur Helisei qui uocātur Aeolides, Vnde & quinta lingua Græciæ Aeolis appellaē. Tharsis Iosephus Cilicas arbitraē, unde & metropolis eorū ciuitas Tharsis appellaē Paulo apostolo gloriosa. Cethim Cithii, à quibus hodie quoq; urbs Cypri Titium nominaē. Dodanim Rodii. Ita enim. 70. interpretes trāstulerunt. Ab his diuisæ sunt insule nationum in terris suis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sinnii Capitonis & Græcū Flegonta, cæterosq; eruditissimos uiros, & uidebimus penè oēs insulas & totius orbis littora, terrasq; mari uicinas Græcis accolis occupatas: qui, ut supra diximus, ab Amono & Tauro mōtibus omnia maritima loca usq; ad Oceanū possedere Britani

cum. Hæc Hyero. Ex his tollitur admiratio eorũ, qui nesciunt à quo filio Noe descẽderunt homines remotissimi ab habitationib. nostris: qui tempestate nostra in insulis nobis oppositis reperti sunt à Rege Hispaniæ & à Rege Portugalliæ. Qui utiq; progeniti sunt à descendentibus ex Iaphet, à quibus, ut dicit Moyses, diuisæ sunt insulæ gentium: uel etiam ab aliis in eas partes nauigantibus. Illi ergo sunt nobis Antipodes habitantes in Hemisphærio opposito habitationi nostræ: ut patet experiẽtia eorum, qui illuc missi sunt à pdictis regibus: quorum nõnulli incolumes reuersi, id testificati sunt & uerbis & scriptis, ita ut sit mõ notissimũ hoc apud omnes atq; certissimũ: quod erat dubiũ tempore Augustini, qui negauit Antipodes, ut patet in 16. de ci. Dei. c. 9. & similiter Lactantius Firmianus, putabantq; hoc tanq̃ fabulosum ab antiquis authoribus descriptũ, quod tñ uerũ est & nõ fictum, ut iã diximus experiẽtia cõprobatum esse. Hic Iaphet, ex quo isti descenderunt, uocatus est Atlas Maurus à Diodoro Siculo in. 4. lib. eo ꝙ in Mauritania obierit. Berosus aũt uocat eũ Iapetum: cuius ponit octo filios, quorũ unus intermittitur à Moyse. s. Samotes, qui & Dis, quia nõ habuit linguã distinctã. Hæc nomnia, ut superius patet, p Moyse describuntur lingua hebraica, & à Beroso more Chaldæo, uel ab eius interprete secũdũ linguã Latinã, & ideo in aliq̃bus literis differunt. Pro Gomer à Beroso ponit̃ Comerus Gallus, pro Magog Magogus. Hic primus Celesiriã coluit, ubi à suo nomine urbẽ uocauit Magogibi, id est patria Magog, de qua Plinius in. 5. natu. hist. ca. 24. inquit Celesiria habet Bambicẽ quæ alio nomine Hirapolis dicitur, sed à Syris Magogibi prodigiosa. Ad hanc urbẽ loquitur Ezech. propheta ca. 38 & 39. Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Mosoch & Tubal. Pro Madai à Beroso ponitur Medus, pro Iauon Ion, pro Tubal Iubal, uel similiter Tubal, pro Mosoch Moschus Tyras non mutat̃, pro Aschanez filio Gomer ponit̃ Ascanius, pro Riphat Ripheus, pro Togorma Taguforma, Helisa filius Iauan codẽ nomine scribitur Helisa filius Ion, pro Tharsis, Tharsus pro Dodonim Dodoneus, pro Cethim Kitim, qui & Italus cognomento Atalus siue Atlas. Ab isto Kitin Atlante affirmat Berosus Italiam dictam esse Kitim. Et idcirco dicendum est, ꝙ uitio scriptorũ Gene. 10. scribitur Cethim cũ iuxta linguam hebraicam ibi scriptũ sit Kithim, à quo dicta est Italia, quia Kitim est Atlas Italus socer Chориti & pater Electræ, & fuit nepos Iaphet, qui dictus est primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Hesperi regis Hispaniæ, quam teste Igino & Beroso ab Hispania pepulit in Italiam, & non fuit Atlas

Græcus Atlas ergō Italus Kitin, ut ait Fabius Pictor, in Auentino colle consedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulū condidit: & Hespero fratre rebus humanis exempto ipse Italus accepto imperio prouinciæ eam Ialiam dixit. Differunt autem Cethim & Kitim. Nā Cethim est urbs Macedoniæ adhuc dicta terra Cethim: de qua, 1. Macha. 1. dicitur. Alexandre Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia egressus de terra Cethim, percussit Darium regē Persarum & Medorum. Kithim autem, ut dictum est, Italia est à Kitim Italo dicta. De ipsa Italia prius dicta Kitim scribitur Numeri. 14. & Hesa. 23. & ulti ca. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendosi impressi habent Cethim pro Kithim. In his locis. 70. interpretes Kithim interpretantur Italiam. Hieronymus uero quandoq; interpretatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in sua lingua relinquit: ut est illud Hiere. 2. Transite ad insulas Kithim, & uidete si mutauit gens deos suos: Populus uero meus mutauit gloriam suam in idolum. Vbi. 70. interpretes ita transtulerunt: Ite ad insulam Italiam: quia gens non mutauit deos suos. Appellat autem Hiremias Italiam insulam, quia, ut uidemus, & T. Liuius in. 5. ab urbe condita dicit Italia instar insulæ cingitur supero & infero mari. Non mutauit autē deos suos. s. in Ethruria tantum: quia teste Mirsilo & Dinnysio Halicarnaseo, soli Ethrusci non mutauerunt deos suos uetustissimos. Subiungit etiam Berosus posteritatem Samotis: quā omittit Moyses, & dicit. Samotes cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarron: cuius filius Namnes: cuius filius Driiudes: cuius filius Bardus: cuius filius Longo: cuius filius Bardus iunior: cuius filius Celtes.

De progenitis ex Cham. *Cap. 5.*

CHam iunior filius Noe, quia à Beroso dicitur Chem cognomento Cameses fuit pessimus homo: qui & patrem suum derisit, ut patet Gene. 9. ubi dicitur. Cœpitq; Noe uir agricola exercere terram, & plātauit uineam: bibensq; uinum inebriatus est, & nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum uidisset Cham pater Chanaam, uerēda scilicet patris sui esse nudata: nuntiauit duobus fratribus suis fora. Propterea recepit maledictionem à patre. Berosus etiam in tertio libro antiquitatum ipsum Chem uitiosum ostendit dicēs. Primus omnium Noa inuenit uites atq; plantauit, & uinum conficere docuit, cuius uim inexpertus ex uapore ebrius effectus, minus pudice in terrā cedit. Erat autem illi filius ex tribus primus adolescentior Chem, qui semper magicæ ac ue

neficæ ſtudens Zoroaſtris nomen cõſecutus eſt. Is patrem Noã odio habebat; quia alios ultimo genitos ardentius amabat: ſe uero deſpici uidebat. Potisſime uero idem inſẽſus erat patri ob uitia. Et infra eius uitam uitioſam ita deſcribit. At uero Chem cum publice corrumperet mortale genus aſſerens & re ipſa exequens congrediẽdum eſſe, ut ante inundationem cum matribus, ſororibus, filiabus, maſculis, brutis, & quo uis alio genere, ob hoc eiectus à Iano piiſſimo & caſtimonia atque pudicitia refertiſſimo, ſortitus eſt cognomentum Chem eſenua, id eſt Chem infamis & impudicus, incubus propagator. Eſt enim Eſen apud Scythas Arameos infamis & impudicus, enua uero tum impudicus, tum propagator. Eum inter homines huius dogmatis ſecuti fuerunt Aegyptii, qui ſibi illum ſuum Saturnum inter deos adoleſcentiorum fecerunt, & ciuitatem illi poſuerunt dictam Chemmin, à qua ad hãc ætatem omnes ciues illius appellamus Chemmenitas. Verum poſteri hoc uitioſum dogma neglexerũt retento quod fuit primi moris, ut inter fratres & ſorores coniugiũ miri poſſet. Hęc Beroſus. Ex dictis patet Chem dictum eſſe Cameſeln, Zoroaſtrem, & Saturnum. Moyſes autem Gene. 10. ponit ex ipſo Cam progenitos unum & triginta duces linguarum, Beroſus uero plures deſcribit ratione, iam dicta. Ponit ergo Moyſes quatuor alios Cam dicens. Filii Cam Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A Beroſo uero ponuntur quinq; mutatione facta in nomine, uel in aliqua literarum nominis. Nam pro Cus à Beroſo ponitur Cur: pro Mezrim Oſiris: pro Phut Pheton qui & Pheriton: pro Canaam Cana cognomine Fenix: & ſubiungitur à Beroſo Ochus: qui à Moyſe intermittitur. Deſcribuntur inde à Moyſe filii Chus, Saba, Euila, & Sabata, & Regma, & Sabataca, & Nemroth: qui poſtea ædificauit turrim Babel. A Beroſo uero pro Saba ponitur Arabs, alii uero ſic ab eo nominantur. Saubecres, Saba Thurifer, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beli priſci. A Moyſe duo filii Regma ponuntur ſcilicet Saba & Dadan, quorum non meminit Beroſus. De filiis Mezraim à Moyſe dicitur. At uero Mezraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Neptuin, & Phetruſim, & Celluim. A Beroſo uero dicuntur filii Oſiridis: à quo pro Ludim ponitur Lidus priſcus, pro Anamin Anameõ ſiue Meons pro Laabim Libyus cognomine Hercoles, pro Neptuin Neptũnus, pater Leſtrigonis, pro Phetruſim Petreus à quo Palæſtini, pro Celluim Caſſeus à quo Syri, & Cappadoces. Quibus additur unus à Beroſo ſcilicet Orus. Poſteritas Cane ſiue Phœnicis in paucis à Beroſo deſcribitur. Nam à Cana Phœnice ab eo ponitur Sydon, Arcadius,

4 Heber, cum genuit Phalech, erat annorum.34. 34
5 Phalech, cum genuit Rehu, erat annorum.30. 30
6 Rehu, cum genuit Saruch, erat annorum.32. 32
Vitio scriptorum in latinis bibliis impressis male scribitur cum fuis-
se.35.annorum frustra superadditis annis tribus.
7 Saruch, cum genuit Nachor, erat annorum.30. 30
8 Nachor, cum genuit Thare, erat annorum.29. 29
9 Thare, cum genuit Araham, erat annorum.70. 70
Colliguntur ergo à diluuio ab Abrahaam anni.292. 292
Tempore igitur Abrahæ uiuebat adhuc Noe, quia: ut dicitur Gen. ca.
350 9. Vixit Noe post diluuium trecentis quinquaginta annis. Ex quo pa
58 tet quod quãdo Noe obiit, Abraham erat annorum quinquaginta &
octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuita-
tem Abrahæ, consurget numerus annorũ. 350. quos uixit Noe post
diluuium. Multo Magis tempore Abrahæ uiuebat Sem, qui dictus
est Melchisedech, ut supra dictum est: cum dicatur Gen: 11. Vixit Sẽ
500 postquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & superuixit Sem ip-
35 si Abrahæ annos trigintaquinq;. A natiuitate enim Sem usq; ad ortũ
390 Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem ipse esset tem-
98 pore diluui annorum nonaginta & octo. Nam biennio post diluuium
100 erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & à diluuio ad natiui-
292 tatem Abrahæ fuerunt anni ducentinonagintaduo. Abraham autem
175 uixit annos centum septuagintaquinq;: qui iuncti prædictis annis
390 trecentis nonaginta fiunt quingentisexagintaquinq;: & tot anno-
565 rum erat Sem, quando mortuus est Abraham. Cumq; Sem uixisset
600 annos sexcentos, patet eum superuixisse Abrahæ annis trigintaquin
35 que, ut etiam computat Hieronymus in epistola ad Euagrium.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moysi. cap 7.

ABraham pater multarum gentium filius Tharæ de stirpe
Sem fuit natione Chaldæus natus in ciuitate Hur Chal-
dæorum. Nam prouincia Semnaar Chaldæa est pars pro-
uinciæ Babylonis: quam Græci & Latini uocant Mesopo-
tamiam: Hebræi uero Aram fluuiorũ, quia iacet media inter Tygrim
229 & Eufratem. In ea regione natus est Abraham ducentesimononage-
simo secundo anno post diluuium, ut superius dictũ est: anno uz.43.
Nini regis Assyriorum ferè desinẽte. Ortus est autem in ciuitate Hur
Choa.i. Chaldæa. quã enim Latini & Græci dicũt Hur Chaldæorum.

eandem Aramei Hur Cua nominant: & Hebræi Hus Casdi. Vnde Ptolemæus in Geographia uocat eam Hur Coa. & moyses Hur Chaldęorum dicens Geñ. 11. Thare genuit Abraham & Aram. Mortuu sq; est Aram ante Thare patrē suum in terra natiuitatis suæ iu Hur Chaldæorum. Tulit itaq; Thare Abraham filium suum & Loth & Sarai, & eduxit eos de Hur Chaldæorum, idest de terra natiuitatis eius. Qui autem dicunt Hur ibi accipi pro igne, & sine certo authore & ratione affirmant Abraham fuisse proiectum in ignem: hi profecto scripturæ sacræ non conueniunt, quia uocat Hur terram natiuitatis eius: & ideo eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipsius Abrææ uita late describitur à Moyse: cui quosdam ex Etnicis historicos attestari Iosephus his uerbis ait in primo antiquitatum libro cap. 15. Meminit patris nostri Abraham Berosus non quidem nominans eum, sed ita dicens. Post diluuium decima generatione apud Chaldæos fuit quidam uir iustus magnus, in cœlestibus rebus expertus. Echatheus autē ultra memoriam eius plus aliquid fecit. Librum enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus uero Damascenus in .4. histo. sic ait. Abrahā regnauit in Damasco ueniens aduena cum exercitu de terra quæ super Babylonem dicitur Chaldæorum. Igitur post non multum tempus exurgens etiā de hac regione cum populo suo terram quæ tunc Chananæa, nunc uero Iudæa dicitur, habitauit. Abraham nunc usq; in Damascena ciuitate nomen habetur in gloria: & uicus ostenditur qui ab eo habitatio dicitur Abrahā. Fame uero posteris temporibus apprehēdente Chanenæam: Abraham ad Aegyptios proficiscitur. Eratq; ibi in admiratione cūctorū tāqua uir sapiēs atq; paratus non solum ad intelligendū, sed ad satisfaciēdum, & loquendum quæcūq; docere niteretur. Arithmeticā eis quoq; cōtulit: & quę de Astrologia sunt ipse quoq; contradidit. Nam ante aduētum Abraham in Aegyptum hæc Aegyptii penitus ignorabant. A Chaldæis enim hæc plantata noscuntur in Aegypto: Vnde etiam peruenisse noscuntur ad Græcos. Hæc Iosephus. Eusebius quoq; in lib. 9. ca. 4. de præparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander autē historicus, qui multarū rerum peritiam habuit, in uolumine de Iudaica historia Eupolemon ait hæc de Iudæis scripsisse. Ciuitas, inquit Babylon ab iis condita primum fuerat, qui à diluuio euaserunt, quos omnes gigantes fuisse constat sparsosque uniuersam terram postquam turris, quam ædificabant, diuinitus concussa decidit. Decima uero generatione in Camirine Babyloniæ urbe, quam alii Hurien dicunt (quod nomen latine Chaldæopolim significat) natus

est Abraham: qui sapientia omnibus excelluit: à quo Astrologia fuit apud Chaldæos inuenta. Is iustitia pietateq; sua sic Deo gratus fuit, ut diuino precepto in Phœnicē uenerit, ibiq; habitauerit: & rationē Solaris motus atq; Lunaris aliaq; Astrologia Phœnices docuerit. Vnde Phœnicum Regi gratissimus fuit, Et post pauca subiūgit. Annonę autem caritate oppressus in Aegyptum migrauit:& habitauit in Heliopoli cum sacerdotibus, à quo Astrologiā ipsi sacerdotes didicerant. qui tñ non inuenisse, sed ab Enoch per successionē sibi trāditā fatebatur. Et subiungēs ait. Græci aūt Atlantē aiunt Astrologiā inuenisse. Sed Atlantem & Enoch eundem asserit fuisse. Porrò Enoch, inquit, genuit Mathusalem: qui ab angelis Dei multa cognouit, & cæteros docuit. Arthapanus uero historicus Hermuit Iudęos dicit appellatos fuisse, & Hebræos ab Abraamo dictos: quē ait ad Pharetatem Aegyptiorū regē migrasse: & Astrologiā illi tradidisse: ac post uiginti annos in loca Syriæ rursus rediisse. Melo autem in libris, quos aduersus Iudæos conscripsit, asserit Abraham sapiētissimum fuisse, duasq; uxores duxisse: alteram Aegyptiam ancillam, alteram indigenā coniugem. Hæc ex Eusebio. Ab ipso autē Abraham usq; ad legem datam

Mosi fuerunt anni quingentiquinq;. Dicit enim Philo in Breuiario 565
temporum. Ab Abraham ad Moysen fluxerunt anni quinq; & uiginti 425
& quadringenti A Moyse ad exitū de Aegypto & inchoatum templū
ligneum anni octoginta. ex quibus resultant anni quingenquinq;. 80
Hic autem numerus annorum ex diuinis scripturis ita cōprobatur. 505

Abraham, cum genuit Isaac, erat annorū centum ex Geñ. 21.	100
Isaac, cum genuit Esau & Iacob, annorum sexaginta Geñ. 25.	60
Iacob, cum gennit Ioseph, annorum nonaginta & unius ex Eusebio & ex Geñ. 73. 41. & 47.	91
Ioseph autem uixit annos centum & decem ex Geñ. 50.	110
Et secuta est inde seruitus in Aegypto annis sexagintaquatuor.	64
Deinde natus est Moyses, qui stetitit coram Pharaone, & eduxit populum de Aegypto atq; accepit à Deo legem cum esset annorum octoginta, ut patet Exodi. 7.	80
Ex his consurgunt anni simul quingentiquinq;.	505.

Qui cōputantur ab Abraham ad legem datā Moysi. A quibus si subtrahas ætatis Abrahæ annos septuagintaquinq;, qñ ipse accepit repromissionē à Deo: & egressus est de terra sua: accepit peregrinari, cū dicatur Geñ. 12. Septnagintaquinq; annorum erat Abrahā cum egrederetur de Aram: utiq; consequēs erit, ut anno trigesimo & quadringentesimo post repromissionem data sit lex Mosaica. Et hoc est, quod

Iahir annis vigintiduobus Iudicum 10. 22
Iepte annis ſex Iudicum.12. 6
Abeſſam annis ſeptem Iudicum.12. 7
Ahialon annis decem Iudicum.12. 10
Abdon annis octo Iudicum.12. 8
Sampſon annis viginti Iudicum.16. 20
Hely annis quadriginta.1.Reg.4. 40
Samuel & Saul annis quadraginta Actuum.13. 40
Dauid Rex quadraginta.3.Reg.2. 40
Salamon rex inchoauit templũ anno.4.regni ſui.3.Reg.6. 4
Ex omnib. his cõſurgit numerus ãnorũ q̃dringẽtorũ octoginta. 480
Regnauit autẽ Salomon annis .40. ut patet.3. Reg.11. & regni eius quartus annus fuit quadringẽteſimus octogeſimus ab egreſſu filiorũ Iſrael de Aegypto,vt iã ſupputauimus iuxta hebraicã veritatẽ. In codicibus inſup latinis ſecundũ Hebræos in libro Iudiciũ.12.ca.ponit̃ inter Abeſſan & Abdon intermedius iudex.ſ.Ahialon, q in gręcis voluminibus intermittit̃. Hinc eſt q̃ Euſebius, quia ſecutus eſt codices græcos iuxta.70. interpretes, q non ponunt ipſam Ahialon, p̃termiſſo codẽ coactus fuit addere annos decẽ ipſi Ioſue dicẽs eũ præfuiſſe annis. 27. Si uero interponat̃ prędictus Ahialon, ſicut uere interponẽdus eſt,q̃m ip̃ſe iudicauit Iſrael decẽ annis,vt patet Iudicium.12. remouendi quidem ſunt decem anni à Ioſue ex.27. quos ei attribuit Euſebius:& remanent ei anni decem & ſeptem,vt nos annotauimus. Non enim ponũt̃ in ſcriptura ſacra anni determinati, q̃bus idẽ Ioſue præfuit hebręis:ſed ex cõuenienti cõputatiõe tot anni prędicti cõprobant̃ ei. Anni ſeruitutũ hebręorum cõputatis cũ annis ſequentiũ Iudicũ vt aſſerunt hebræi. Quod ẽt cõfirmat Euſebius lib. de tpibus:& Nicolaus de Lyra in librũ iudicũ ca.3.& ibidẽ ẽt Hugo Carrẽſis. Seruitus tñ ante. Iepte annorũ. 18.includitur in p̃cededtibus.

Quinta ætas à Salomonis templo inchoato ad eius deſolatonem. *Cap.9.*

A Salomonis tẽplo inchoato uſq; ad eius deſolationẽ fluxerunt anni quadringenti quadraginta, ut cõputat Philo in 440
Breuiario temporum dicens. A quarto anno Salomonis vſq; ad finẽ poſteritatis eius & primũ ſucceſſorem Ahiaſa 248
rim cognomine Ioas ſupputantur anni octo & triginta ſupra centum A Ioas vero vſq; ad ſpontaneam trãſmigrationem Ioakin anni ſunt ducentinõnaginta & unus cõnumeratis decẽ annis,quibus regnauit 291
Amon captiuo patre Her, qui & Manaſſes. Porrò à tranſmigratione

11 ad desolationem anni sunt undecim. Hæc ille. Si ergo simul prædicti
440 anni colligantur, resultant anni quadringentiquadraginta. Hic autem annorum numerus comprobatur per tempora regum Iuda, quibus regnauerunt ex 3.& 4.libro Regum & .2.Paral. hoc modo.

1 Dauid Rex postq̃ regn. annis 40. & inde q̃tuor annis filius eius vz.
2 Salomon a.4. anno deinceps regnauit annis trigintasex. 36
3 Roboam annis decem & septem.3. Reg.14. 17
4 Abias annis tribus.4 Reg.15. 3
5 Asa annis quadragiuta & uno.3.Reg. 15. 41
6 Io saphat annis uigintiquinq;.3.Reg.22. 25
7 Ioram annis octo 4.Reg.8. 8
8 Ochozias anno uno.2.Paral.22.& 4.Reg.8. 1
9 Athalia annis septem.4.Reg.11. 7
10 Ioas annis quadraginta.4.Reg.12. 40
11 Amasias annis uigintinouem.4.Reg.14. 29
12 Azarias,qui & Ozias annis quinquagintaduobus.4.Reg. 15. 52
13 Ioathan annis sexdecim 4.Reg.15. 16
14 Achaz annis sexdecim.4.Reg.16. 16
15 Ezechias annis uigintinouem.4.Reg.18. 29
16 Manasses annis quinquagintaquinq; 4. Reg. 21. 55
17 Amon cõnumeratis annis.10.absente patre an.12.4.Reg.21. 12
18 Iosias annis triginta & uno.4.Reg. 22. 22
19 Ioachaz mensibus tribus.4 Reg.23.
20 Ioachim prius dictus Heliachim annis undecim. 4. Reg. 23. 11
21 Ioachim,qui & Helih, Neri, uel Ieconias mẽsibus.3. & quarto mense ultro in Babyloniam transmigrauit anno.8. Nabuchodonosor, ut patet.4.Reg.24 pro quo:
22 Sedechias regnauit annis undecim.4.Reg.24. 11

Et tunc facta est desolatio templi anno.19. regni Nabuchodonosor, ut scribitur Hiere.52. &.4 Reg.25.

Ex quibus omnibus colligũtur anni quadringentiquadraginta. 440

Annos autem illos decem, quos. 70. interpretes & Philo annumerant ipsi Amon absente patre: Nicolaus de Lyra adiungit ipsi Asa:ex eo q̃.2.Paral.16.dicitur.Anno.36.regni Asa ascẽdit Baasa rex Israel in Iudam: quod uerum esse non posset, nisi eidem Asa prædicti decem anni adderentur.Sed mendosus est textus.2. Para. 16. quoniam ubi scribitur anno. 36. scribi debet anno 26. Quod probatur ex hoc q̃. 3. Reg.15. dicitur. Anno 3. Asa regis Iuda regnauit Baasa filius Ahie super omnẽ Israel in Tersa uiginti quatuor annis. Si ergo Baasa regnauit

ſa regnauit.24.annis, & incepit regnare anno.3.regis Aſa,hoc eſt cō pleto ſecundo anno & inchoato tertio, non potuit peruenire ad annum.36.regni Aſa:ſed ad.26. quo etiam anno obiit, ut dicitur.3. Reg.16.ubi ſic ſcribitur. Anno.26.Aſa regis Iuda regnauit Hela filius Baaſa.Inſuper ibidem ſcribitur.Anno trigeſimoprimo Aſa regis Iuda regnauit Amri ſuper Iſrael.12. annis.Ergo anno.36.regni Aſa regnabat Amri rex Iſrael,& decem annis antea obierat Baaſa.& ideo textus.2. Paral.16. mendoſus comprobatur. Potius ergo adhærendum eſt. ſententiæ ſeptuaginta interpretum & Philonis: quam etiam ſequitur Euſebius:& nos eandem ſententiam imitamur. Ex prędictis regibus deſcendētibus ex Dauid natus eſt poſtea Chriſtus,qui factus eſt ex ſemine Dauid ſecundū carnē, ut dicitur Roma. 1.cap. quia idē Chriſtus deſcendit ſecundū carnē ab ipſo Dauid nō quidē per lineā Salamonis: ut multi falsò putauerunt: quoniam eiuſdem Salamonis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, ut patet.2.Paral.22.& hoc fuit propter peccata eius. Vnde dicit beata Birgitta de Suetia libro.3.cap.19. ſuarum reuelationum. Salomon cui tam mirifica data & promiſſa ſunt:exceſſit à bonitate: & non eſt completa in eo promiſſio propter ingratitudinem eius. Hæc illa.Sed ipſe Chriſtus proceſſit ex Dauid per lineam Nathan filii ſui naturalis germani Salomonis. Nam ut dicitur.1.Paral,3. Dauid ex Berſabee quatuor filios habuit, ſcilicet Symma, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam deficiente linea Salomonis interfecto Ochozia & cæſa Athalia ſucceſſit in regnum Ioas, ut patet.4.Reg.11.Qui deſcēdit ex linea Nathan. In hoc plures authores decepti ſunt deſcribentes non recte Chriſti genealogiam: quoniam ad eorum manus non peruenit Philonis breuiarium de temporibus: qui ad plenum prædicta in eodem libro declarat dicens. Siquidem orta lite inter filios Dauid,quos ex Berſabee genuerat, quis regno præcederet: Dauid edicto ſtatuit à iunioribus inchoari:& ut alter alteri ſuccederet ubi poſteritas naturalis deficeret.Itaq; à Salomone minimo cœptum eſt: & à Nathan illi natu proximiore filio dicto Ahiaſar & Mathat & poſteri eius Ahiaſarim atq; Mathatim,id eſt,ut omnes dicerentur & eſſent fratres principis & donati tempore ad ſuccedendum. Hinc uſq; ad Ioſaphat & Ochoziam poſteritas Nathan ſemper dicta eſt Ahiaſarim. Nam quos occidit Ioram poſteros Nathan, quos pater in tribu Iuda præter decretum honorauerat filii Ioſaphat, fratres Ioram dicti ſunt. Similiter infantes eorum, quos Ioram liberos quidem,ſed redditu uacuos in tribu Iuda reliquerat: dicti ſunt fratres & filii Ochoziæ: cum tamen Ocho-

zias unicus solus ex Iorã & Salomone superstes esset. Quo perempto omnem stirpem regiã Ahiasarim Athalia conata est delere: nisi prouidentia Iosabet sororis Ochoziæ saluatus fuisset minimus ex Ahiasarim infans Helih,& qui Heli achim. Nã synonyma sunt Syris & Aegyptijs Helih, Heliachim,& Io achim. Cognominatus autem infans Helih, fuit Ioas primus ex domo Dauid & posteritate Nathan. Pro quo Mizmor, id est psalmus a dextro & læuo choro decantatus fuit: qui a 70. senioribus septuagesimusquartus positus est; & sub Ioiada institutus ne disperderet Deus funditus domũ Dauid: ubi finierat proles Salomonis. Ab isto Ioas atq; deinceps in rememorationem, reges semper binomii & trinomii fuerunt. Nã iste primus dictus est Helih, Ioas, Symeon. Item Her, Manasses & Ezechias, Iesus & eiuscemodi. Huc usq; Philo Hebræus. Hæc uerba Philonis conueniunt dictis diuinæ scripturæ in libris Regum & Paralipomenon: ut eleganter exponit Ioannes Annius in suis commentariis super Philonem. Siquis ea uidere cupit, prædicta eius in Philonem commentaria legat.

Sexta ætas à templi desolatione usque ad Christum. *Cap. 10.*

A Desolatione templi usque ad Christi conceptionẽ fuerunt
586 anni quingenti octogintasex. Et facta additione nouẽ mẽsium quibus in uentre matris usq; ad natiuitatẽ eius man-
587 sit, fuerunt anni quingenti octogintaseptem: minus tribus mensibus. Ad hoc probandum distinguemus hæc intermedia tempora in quatuor partes imitantes Philonem hebræum. Et primo a templi desolatione usque ad liberationem a Babylonica seruitute in principio Monarchiæ Persarum & Medorum regnante Cyro. Secundo a liberatione & eadem Monarchia usq; ad principiũ Monarchiæ Græcorum regnante Alexandro magno. Tertio ab Alexandro magno usque ad Iudam Machabæum: qui ab ipso Philone dicitur Asmonai, id est pugnax latine: & uulgo Palladinus ab armata Pallade: Græce uero Machabæus. Quarto a Iuda Machabæo usque ad Christum. Incipiamus ergo primo ab ipsa templi desolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. *Cap. 11.*

TEmpus Babylonicæ captiuitatis a desolatione templi usq; ad populi liberationem, fuit annorum. 70. quod sic ostenditur ex Philone & ex diuinis eloquiis. Nam dicit Philo in breuiario temporum. Et a desolatione ad carceres Ioa-

20 chin sunt anni uiginti, & ab eius transmigratione triginta & uno. Sex annis sequentibus tunc editus est Mizmor octogesimusseptimus. In
7 fine autē septimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere in honore habuit: eumq; populus Neri cognominauit, eo quòd lucerna Dauid, quæ timebatur extincta. illuxerit: & Mizmor octogesimus octauus editus est ad gratiarum actionem atq; conseruationem gentis: & celerem missionem messiæ. Mox liberato Neri, datus est à Deo filius Mesezebeel cognomento Salathiel, qui anno. 17. ante solutionem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17. soluta, captiuitate dux populi fuit, & ab eo ducatu dictus est Zorobabel anno à transmigratione octogesimoprimo, & à desolatione septuagesimo. Hæc Philo. Ex quo patet q̄ à liberatione Neri à carceribus usq; ad solutā
43 captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres, qui adiuncti prædictis
70 uigintiseptem constituunt annos septuaginta. Ponderanda sunt autem uerba Philonis, quoniam distinguit annos transmigrationis spōtaneæ à desolatione & captiuitate uiolēta totius regni: & de utriusq; distinctione atq; gestis scribitur in fine quarti libri Regum, & in ultimo. 2. Paralip. De utraq; etiam est uaticinium Hieremiæ phrophetæ, capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus est ipse propheta: & solitudinem atq; desolationem uocat dicens. Reducam Chaldæos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam, & incendent igni, & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator. Qualiter autē hoc sit adimpletum scribitur in eodem libro Hieremiæ à capite. 36. usq; ad. 40. & in fine. 4. Regum &, in calce. 2. Paralip. eiusdem desolationis uaticinium, & quantum temporis duratura esset desolatio exprimitur Hieremiæ. 25. capite hoc modo. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo quòd non audistis uerba mea, ecce ego mittam & assumam uniuersas cognationes Aquilonis, & Nabuchodonosor Regem Babylonis seruum meum, & adducam eos super terram istam, & super habitatores eius, & super omnes nationes, quæ in circuitu illius sunt, & interficiam eos. & ponam eos in stuporem & in sibilum & in solitudines sempiternas. Et erit uniuersa terra eius in solitudinem & in stuporem, & seruient omnes gentes istæ regi Babylonis septuaginta annis. Cumq; impleti fuerint septuaginta anni, uisitabo super Regem Babylonis, & super gentem illam dicit dominus, iniquitatem eorum: & super terram Chaldæorum, & ponam illam in solitudines sempiternas. Ex quo sequitur Philonem recte dixisse septuaginta annos desolationis & solitudinis non transmigrationis, ut quidam incaute scribunt. Prius nanq; fue-

rat transmigratio undecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octoginta & unum a transmigratione & 70 ab ipsa desolatione. Hos etiã annos desolationis & non transmigrationis uocat sapientissimus Daniel propheta 9.ca. dicens In anno primo Darii filii Assueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldæorum anno uno regni eius: ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, ut compleretur desolationis Hierusalem. 70. anni Fuerunt ergo anni 70 a desolatione ad liberationem. Considerandum est etiam, ꝙ carceres Ioachin iniusti fuerunt, quia sub fide publica se se cum suis potestati magni Nabuchodonosor permisit: & post lapsum temporis annorum.s. triginta unius illum in uincla coniecit. Et idcirco illum tanquã iniuste ibi positũ filius eius cognomine Euilmerodach & nomine Amilinus eduxit, & honorauit, ut scribitur 4 Reg. 25. & Hieremiæ ultimo. Sicut autem Philo uocat Ioachin Neri, quod interpretatur lucens mihi, uel lucerna mea: similiter etiam Lucas euangelista 3.c. uocat eum Neri ex ipsius cognomine: & dicit eum patrem Salathielis, cui nomẽ proprium fuit Mesezebeel. Hinc fuit Barachias filius: qui a principatu cognominatus est Zorobabel, idest princeps captiuitatis Babel. Porrò Zorobabel genuit Rhesa cognomento Misciolam. Lucas etiã eum uocat Rhesa & 1. Para. 3. dicitur Misciollam. Breuibus autẽ uerbis ponitur genealogia hæc Neemiæ 3. ubi dicitur. Et iuxta eum edificauit Misciollam filius Barachiæ filiæ Mesezebeel.

De tempore a primo anno Cyri usque ad Magnum Alexandrum ex hebræis libris. Cap. 12.

A Primo anno Monarchiæ Cyri & Darii quando facta est liberatio a captiuitate Babylonica: usque ad magnum Alexan-
191 drum digeruntur anni centumnonaginta & unus. Quod ostendit Philo per sacerdotes ex tribu Leui. & perduces ex domo Dauid dicens. Præfuerunt autem populo duces ex domo Dauid & sacerdotes ex Leui seorsum usque ad tempora Asmonai. Et prius describit ex ordine sacerdotes, deinde duces. De sacerdotibus ergo dicit. Et de his 70. seniores sic in scriptis reliquerũt. Iesus filius Iosedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Mesezebeelis filii Neri ipse est Ioachin anno primo Cyri uenit Hierosolymam: & secundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus Agai & Zacharia ob mortem Darii Histaspis impeditum est opus, nec adiri potuit Cyrus, qui bello Thamirico erat impeditus. Suc-

Omnia hec sunt figmenta Annij Viterbiensis impulsu Diabolico hec ... in fraude publi-
cavit, et tanquam oracula recepta
fuerunt ab hominibus bone mentis illius seculi: qui tantum
facinus nullomodo suspicati sunt et historias suas hac fece spurcarunt

cessit interfecto Cyro, Assuerus Priscus Artaxerses: qui bellum parabat contra Artaxat factionis Thamaricæ fautorē: qui & ad defectionem compulerat Assyrios, Medosq; ac Persas: & Assuerus intra Babyloniam sese continebat. Ad eum Iesus pontifex quia duces Syriæ contra Hebræos scripserat: se contulit relicto pontificatu anno. 12. Assueri, filio suo Ioachin qui & Helih. Ergo q̃a eo anno erat Assuerus occupatus bello, non est auditus Iesus. Victor cum sequente anno missum à se Holofernem à Iudeis truncatum audisset, edicto publico vetuit templum erigi. Successerunt duo filii eius, qui de imperio contendentes Dario Longimano, qui uotum relaxandi edictum patris emiserat, septimo mense uictoria cessit. Anno eius primo reuersus Iesus hortantibus iisdem prophetis, ædificare templum annixus. est. Gessit ergo Iesus pontificatum primum usq; ad duodecimū annum Assueri Prisci, anni sex & triginta, Ioachin filius in eius absentia annis octo. Is & Iudith gesta conscripsit: & anniuersariam liberationis memoriam, quotannis agendam instituit. Idem Iesus reuersus prosecutus est pontificatum annis viginti usque ad uigesimum annum Longimani natus annos triginta & centum Et successit Ioachin item secundo pontifex annis quadraginta & octo usq; ad duodecimū annum magni Artaxersis Assueri: qui gesta Hester scripsit: & memoriā Phurim instituit hortāte illū per litteras Mardochęo, qui decem & octo annis ætatem Isaac superauit. Tertius pontifex successit Eliasib annis uno & uiginti usque ad trigesimumtertium annum magni Artaxersis. Hic primus posuit Hierosolymis portam gregis. Quartus pontifex Ioiada gessit pontificatum annis uigintiquatuor: & totidem Ionathan usque ad finem Ochi Artaxersis. Vltimus sub Arsis fuit sextus pontifex Iaddus annis decem, Hęc ille Ex horum pontificum temporibus colliguntur anni centumnonaginta & unus. Hos etiam sex pontifex Neemias enumerat .12.ca.dicens. Iesus autem genuit Ioachin, & Ioachin genuit Eliasib: & Eliasib genuit Ioiada: & Ioiada genuit Ionathan, & Ionathan genuit Iedda. De bello aūt Thamirico Philo sequitur ueram historiam Persarum & Metasthenis Persæ chonographi: & asserit post mortem Darii interfectum Cyrum & non ante, ut inconsulte describunt Herodotus & Eusebius. Et hoc est, quod significat Esdras cap. 3. & 4. quod licet Darius & Cyrus adepta Monarchia soluerint captiuitatem Babylonicam, quā ibi inuenerunt: & dederint licentiam reædificandi templum, tamen opus impeditum fuit à uicinis ducibus Cyri omnibus annis eiusdem Cyri. Et post eum secutus Artaxerses publico edicto probibuit hoc

36
8
20
48
21
24
24
10
191

Iosephus primus annis septem. 7
Abner Semei undecim. 11
Helith Matathias duodecim. 12
Asar Maat nouem. 9
Magit Artaxat decem. 10
Agai Hellli octo: 8
Massor Naum septem. 7
Amos Scirach quatuordecim. 14
Matathias Siloa decem. 10
Iosephus iunior Arses honoratus à Ptolemæo sexaginta. 60
Ianneus secundus Hyrcanus præfuit annis sex & decem. 16
Hæc Philo. Ex his ducibus colligunt āni cētū sexagintaquatuor. 164
De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus post ipsam liberationem quo ad eorum nomina siue cognomina usque ad Iudam Machabæum conueniunt Lucas euangelista & Philo, & in multis etiam Iosephus.

De tempore a Iuda Machabæo usq; ad Christum. *Cap.* 14.

A Iuda Machabæo usq; ad Chisti cōceptionem fluxerunt anni centum sexaginta & unus. Hoc autem probatur ex uerbis Philonis in breuiario temporum. In quo tempus a Iuda Machabæo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legitimum eius principatum: à quo usq; ad suam ætatem idem Philo describit dicens: Mox secuti Asmonai simul cum pontificatu etiam ducatum à domo Dauid subripuerunt. Vnde orta est inimicitia & simultas. Iudas Asmonai correptis armis contra Antiochum illustrem & filium eius Eupatorem atq; Demetrium præfuit annis quinq;. 5 161
Ionathas eius frater decem & nouem. 19
Simon ab Antiocho Sidete immunitate donatus p̄fuit annis octo. 8
Ioandes Hyrcanus Priscus ex Asmonaim annis uigintisex. 26
Aristobolus uno. 1
Ianneus Alexander uiginti septem. 27
Eius uxor Alexandra nouem. 9
Vltimus Hyrcanus trigintaquatuor. 34
Qui captus à Parthis relicta uxore ac filia eius fratre Aristobolo: Mox Herodes iubente senatu Romano: inuitis Hebræis regnum tyrannicum iniit sumpta sibi uxore filia Hyrcani capti à Parthis: & declarato filio eiusdē Hyrcani Aristobolo pontifice, ut Iudæorum animos ad se inclinaret, Sustulit autem ex filia Hyrcani 129

fibi uxore filios duos. Sed cum anno uigesimo sexto tyrannici regni sui Herodes reuersum socerum Hircanum aduerteret more prisco regis salutari ab Hebræis, illum sibi socerum.socrumq; atq; filiam sibi uxorem & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit. Biennioq; post Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno uero trigesimo principatus sui tyrannici Zanedrim ex domo Daui d deleuit, & Annaleum quendam atq; Zanedrim ex Proselitis suffecit, qui nimium in lege uidebantur eruditi. Tum & Salome sororem suam: & uirum eius de tribu Iuda, itemq, proprium filium quem ex uxore eiusdem tribus susceperat, interfecit, quod diceretur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tandem Hebræi, ultro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum sese permansuros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrannico principatu
31 ãnis trigintauno, & legitimo sex. Et filius eius Archelaus annis nouẽ. Herodes autem tetrarcha annis uigintiquatuor, cuius uigesimo primo anno legatus à nostris Iudæis ab Alexãdria missus adolescẽs erã. Secutus est hunc Agrippa Priscus annis septem. Agrippa iunior annis septem & uiginti. Et Agrippinus, qui & Agrippa ultimus annis triginta
1 usq; ad hunc ultimnm annum ætatis meæ decrepitæ. Hic est finis breuiarii tẽporũ prædicti Philonis. Sũt ergo anni à Iuda Machabæo usq;
129 ad tyrannicum principatum Herodis centumuigintinouem, ut hic Philo enumerat. A quo discrepat Iosephus, qui affirmat annis duobus minus regnasse Asmonai idest annis. 127. ideo hic reiicitur Iosephus, & in multis aliis temporibus. Nam libri Machabeorum, qui olim absque temporibus scripti erant, & gesta & sub quibus regibus acta erant apud ueteres habebantur, Iosephus in eis tempora adiiciens, eos apocryphos reddidit, quia ponit Antiochum illustrem regnasse anno centesimo trigesimoseptimo regni Græcorum; scilicet ab Alexandro magno, ut. 1. Machab. primo cap. scribitur, qui tamen regnauit anno centesimo quinquagesimotertio, ut patet in annalibus Græcorum persingulos reges Asiæ & Siriæ post Alexandrum: quos Eusebius in libro de temporibus erudite annotauit. Porrò Herodes, ut dictum est, regnauit tyrannico principatu annis trigintauno & legitimo. 5. atque simul in totum regnauit annis. 37. ut omnes concedunt. Cœpit autem legitimus principatus Herodis regni sui anno. 32. incipiente, qui erat etiam incipiens annus quadragesimus secundus Octauiani Augusti, ut patet per Olympiades, & per Eusebium in libro de temporibus. Quo tempore Christus de Virgine conceptus est, & impleta est tunc pro-

phetia Iacob dicentis Gene. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec ueniat qui mittendus est, idest Christus uerus messias. Nondum autem erat ablatum regnum & ducatus Iuda in tempore tyrannici regni, sed cum cœpit regnare legitimo principatu, quando conceptus est Christus. Si ergo annis prædictis centumuigintinouem à Iuda Machabæo ad initium regni tyrannici Herodis, addantur. 32. anni Herodis, quando scilicet conceptus est Christus, consurget numerus annorum centumsexaginta unius à Iuda Machabæo ad Christi conceptionem. Quia uero, ut dicit Philo, susceptus principatus fuit causa simultatum: Nam duces Dauidici depressi equidem iure irascebantur: & ideo ipse Philo non ponit, qui successerint ex domo Dauid: quia studuit tempora perduces notiores exprimere, qui sumpserant principatum. Quidam uero Iudæi in primitiua ecclesia fingentes se Christianos, ut obscurarent genealogiã Christi, quam Lucas & Mathæus aperte describunt: potissime Lucas, qui ait Ianneo: successisse Melchii: & Melchii successisse Leui patrem Mathan & auum Helich siue Ioachin, transmutatis nominibus dixerunt Panter pro Melchi: & Barpanter pro Leui & quòd Helith quasi alter à Ioachin fuerit pater Ioseph legalis per suscitationem fraterni seminis. cõtra quos Hieronymus de ortu beatæ Mariæ uirginis scribẽs. Quid, inquit, Pãteris & Barpanteris & fraterni seminis suscitatione opus fuit ad genealogiam Mariæ quę clara est, nisi quia falsi fratres sub specie angeli lucis ad eludẽdũ euãgelia quasi illa expossituri hęc finxerunt: ubi euangelista Lucas & sanctorũ traditio Syrorũ, sicut Philo & Lucas clarissime descripserunt. Quin etiam & ubi Lucas tempora non colligit, & Philo definit ipsi ea clarissime inferunt dicentes. Vixit autem Melchi filius Iãnei annis quinq; & uiginti, & genuit Leui: qui quadragenarius genuit Mathan, Hic agens annum trigesimumsextum genuit Ioachin, qui & Helith patrem quidem naturalem Marię & legalem Ioseph. Anno autem quadragesimo sexto ipse Iaochin natura sterilis genuit Mariam. Quæ & ipsa quartodecimo ætatis anno genuit Saluatorem. Hæc Hieronymus. Si ergo enumerentur anni à Melchi usq; ad quartumdecimum annum beatæ Mariæ uirginis consurgent anni centum sexaginta & unus: & totidem à Iuda Machabæo ad trigesimum secundum annum Herodis. Quare primus annus, quo legitime sceptrum de tribu Iuda sustulit Herodes, idem fuit & primus concepti Saluatoris. Colligamus ergo simul annos à desolatione tẽpli, ad Christi incarnationem ex prædictis quatuor distinctionibus sextæ

129 32 161 25 40 36 44 16 161

ætatis:& inueniemus eos esse quingentos octogintasex.

Nam à desolatione usq; ad liberationem fuerunt anni.	70
A liberatione usq; ad Alexandrum magnum anni.	191
Ab Alexandro usq; Iudam Machabæum anni.	164
A Iuda Machabæo usq; ad Christi conceptionem anni.	161
Ergo à desolatione usq; ad Christum conceptum fuerunt anni.	586

EPILOGVS.

Similiter colligendi sunt simul omnes anni à mundi creatioue usque ad Christum ex distinctionibus prædictarum sex ætatum.

Nam ab Adam usq; ad diluuium fueruut anni.	1656
A diluuio usq; ad Abraham fuerunt anni.	292
Ab Abraham usq; ad legem datam Moysi fuerunt anni.	505
A lege Moysi usq; ad inchoatum templum Salomonis anni.	480
Ab inchoatione templi de eius desolationem anni.	440
A desolatione usq; ad Christi conceptionem anni.	586
Ergo à creatione mundi ad Christum conceptum sunt anni.	3959

Quibus addendi snnt nouem mēses quibus Christus in utero matris mansit antequam nasceretur. Itaque a creatione mundi usq; ad
3960 Christi natiuitatem colliguntur anni tria millia nongenri sexaginta minus tribus mensibus. A cuius natiuitate iuxta morem communem ecclesiæ Romanę, deinceps enumerantur anni domini Saluatoris Hæc sufficere possunt ad comprobandam ueritatem temporum ab exordio mundi ad Christum. Sed ad Maiorem euidentiam ex aliis regnis eadem tempora in tribus sequentibus libris adhuc uberrime demonstrabimus.

Liber tertius de Italorum temporum descriptione.

PROLOGVS

DE tēporibus ante diluuium in libris Etnicorū nihil inuenire potuimus, nisi quod scribitur à Beroso Chaldæo, qui primo antiquitatum libro ita dicit. Anteaquarum cladem famosam, qua uniuersus periit orbis, multa præ-

terierunt secula. quę à nostris Caldæis fideliter fuerunt seruata. Cum ergo singula tempora non expresserit ante diluuium, & ad nos non peruenerint annalia Chaldæorum, non possumus ex eorum scriptis comprobare eadem tempora: nisi ex Moyse & ex Hebræis codicibus & Philone, qui dicunt à mundi creatione ad diluuium fluxisse annos millesexcentos quinquagintasex, ut superiori libro descripsi- 1656
mus. Post diluuium uero ipsi Etnici singula tempora & annos describunt, quasi fuerit post ipsum diluuium prima hominum origo. & in iisdem annorum numeris conueniunt Moyse, Hebræis & Philoni: quod ostendemus in hoc. 3. libro, in quo agendum est Italiæ imperio iuxta diuersa seculorum tempora, metallorum uaria specie designat.

De aureo seculo. *Cap. 1.*

QVemadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmentis. Italiæ splendidissima origo fuit, tum tempore, tum originæ gentis, Cœpit enim aureo seculo sub principibus diis Iano, Camese, Saturno, gente Phœnica & Saga: que post inundationem terrarum per orbem prima colonias misit. Et de mundi quidem origine authores non paria sentiunt. Nam Chaldęi sibi sempiternitatem persuadent. Phœnicibus uero ac Sagis magis placet origo. Inter utrosq; conuenit ante Ninum circiter annis quinquaginta & ducentis, quibus durauit aureum seculum, terras fuisse inundatas, & in Scythia Saga renatum mortale genus. Hæc ille. Eidem conuenit Archilocus in libro de temporibus. qui Maseam Phœnicem Damascenum citat dicens, Maseas Phœnix Damascenus libro nonagesimoseptimo historiarum asserit ante Ninum fermè ducentis quinquaginta annis fuisse inundationem terrarum: & quendam, cui testimonium perhibet Moseus antiquisfimus historicus, liberatum circa fluuium Araxim ad montes Caspios: tumq; recenti cœlo & rudi humano genere uixisse auream uitam: in qua nullo ferente legem natura ipsa uiuebatur: quousque Ninus & Semiramis arma populis inferentes primi uitam uitiare cœperunt humanam. Hæc ille. Quintus Fabius Pictor prædictis duobus etiam conuenit in libro de aureo seculo, & de origine urbis Romæ dicens Italiæ imperium penes duos populos principes extitit: Posterius Romani: principio Thusci sub Iano cœperunt in aureo sæculo. Aurea ætas primo ortu generis humani fuit sic dicta, quòd posterioribus seculis comparata, æque ut aurum in-

ter metalla effulsit. Eam cœpisse sub Ogige ante Ninum annis circiter ducentis, & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderunt. Is Ianus sub initium aurei seculi, leuum latus Tyberis in Etruria tenuit. Cameses uero ac Saturnus circa finem eiusdem ętatis dextrum incoluerunt, Hæc ille. Aurea ætas non durauit integris annis ducentis quinquaginta: sed ferè uno minus: ideo prædicti authores eidem numero ducentesimo quinquagesimo addiderunt fermè uel
249 circiter, Nam & Berosus, ex quo authores præfati hęc hauserunt, enumerat annos ętatis aureæ ducentos quadragintanouem Xenophon etiam in libro de æquiuocis idem tempus describit à publica fide colũnæ in Babylonia excisæ à Semiramide. Enumerat enim.
131 ab inundatione ad Saturnum patrem Beli annos trigintaunum su
56 pra centum: & à Saturno ad Belum filium annos sex & quinqua-
62 ginta: & à Belo ad Ninum annos sexagintaduos. Itaq; ab inundatione ad Ninum primum monarcham fuerant anni ducentiqua-
249 draginta nouem. quos ostendimus tribus regibus Italiæ a diluuio ad Ninum & Camesem.

Solitudo Italiæ annis centum & octo.	108
Ianus primum adueniens annis trigintatribus.	33
Comerus Gallus annis quinquagintaocto.	58
Ochus Veius annis quinquaginta.	50
Ex quibus consurgunt anni ducentiquadragintanouem.	249.

Hos tres reges nominat Berosus author publicæ fidei: qui dicit anno decimo Saturni patris Beli Ianũ misisse colonias Vhuscas, duce Comero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo seculo. *Cap. 2.*

POst aureum seculum secuta est argentea proles; de qua dicit Fabius Pictor. Circa finem aurei seculi primus omnium Ninus Rex Assyriorum hos aureos mores noua regnandi cupiditate mutauit. Et primus limites trãsgressus bella finitimis mouit: & totius Asiæ populos perdomuit: sub quo Cameses præfectus fuit Aboriginibus. Et paulo post frementibus undiq; contrà se armis: toto prius Perrerato orbe Saturnus ad Ianum se contulit. Eum comuni hospicio Ianus Receptum Latio & Aboriginibus perfecit. Et more quamuis tunc finientis aurei seculi, intra fines suos sese quisque continuit: Ianus in Ethruria: & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperij esse

instituit. Intra enim suam cuiq; patriam tunc de more regnum finiebatur. Limes igitur erat inter eos Tyberis, aræ uero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethruriam à Ianiculo Ianus, Latium à Saturno Saturnus cognominauit. Ad radices enim capitolij Saturnus condiderat; ut Ianus Ianiculum. Hæc igitur fuit prima Romæ origo ad radices Capitolii: ubi tunc pascua bobus erat. Hæc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis, qui, ut in.2. libro Dionysius dicit, Fabium Pictorem secutus est dicens. Roma principio sui pascua bobus erat.

A Camese autem ad Atlantem Italum, à quo Italia dicta est, fluxerunt anni quadringentitriginta sub his regibus. 430

Cameses regnauit annis decem & nouem.	19
Iani secundus aduentus annis octogintaduobus.	82
Cranus Razennus annis quinquagintaquattuor.	54
Aruns annis quadragintatribus.	43
Tages annis quadragintaduobus.	42
Sicanus annis triginta.	30
Enachii Lukii annis triginta.	30
Apis annis decem.	10
Lestrigon annis quadragintaquinq;.	45
Hercules annis triginta.	30
Thuscus annis uigintiseptem.	27
Altheus annis septem.	7
Hesperus annis undecim.	11
Ex his consurgunt anni quadringenti triginta.	430

Hæc tempora fidem publicam habent a Beroso in 5. antiquitatum. Qui per Reges Assyriorum a Camese, qui rexit primo anno Nini colonias Italas, usque ad Italum supputat totidem annos, & Laerthes quot assignauimus. Insuper Camesis Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarchus, Macrobius in primo Saturnaliorum, & nonnulli Poetæ. Cranæ Razenui meminerunt loca Volturnæ ita dicta: & Mirsilus de origine Italiæ; & Dionysius in primo libro dicens Thuscos se appellare a duce Razenuos. Aruntis primi, quem Berosus Arunum nominat, memoriam seruant eius coloniæ Thuscæ: Aruntini ueteres: Aruntini Rullienses: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuisse, qui primus Thuscos aruspicinam docuerit omnes cum Beroso confitentur. Sicani prædia in agro Vetuloniæ manent: quæ dicimus uallem sicaniam: sicut Enakios omnes Kathenakios, idest congregationes gigantum; quos expugnauit Apis: & filius eius Hercules Aegyptius.

Vnde & uallem gigantum etiam circa Thuscanellam incolæ uocant & campum Cymeum iuxta ket enakia: ubi Ioui iusto Api affuerunt Itali contra gigantes, ut asserit Diodorus in sexto libro. Aliquod annis præfuisse Italiæ Apim & eius nepotem, quem Græci Anthropophagum, Ethrusci Churchium: Latini & Berosus Lestrygonem uocant. Itemq; & Herculem, Tuscum, Alcheum, & Hesperum cuncta supradicta monumenta cum Beroso confirmant. Et ideo à Chamese usq; ad Hesperum amplam Fidem temporum & hominum Berosus & historici & eorum monumenra præbent.

De Aeneo seculo. *Cap. 3.*

SEculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, à quo Italia nomen accepit. & usq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in secunda parte libelli primi de origine urbis Romæ, Prima igitur origo Romæ fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus. Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo è Sicilia aduecto eo contra fratrem suum Hesperum: in cuius tutela erat Aethruriæ imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porrò Italus dimicare à Iano & Aethruscis prohibitus in Auentino consedit: ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; consilio Iani Capenam oppidulum condidit, & regionem eius permissu Italiam dixit. Mox Hespero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Ianum & Ethruriam suscipiens, omnem circa Tyberim regionem extinctis ultro citroq; aliis cognominibus à se Italiam nuncupauit. Hæc ille. Teste Igino, cui concordat Berosus Atlanti Italo, à quo Italia dicta est, frater fuit Hesperus Rex Hispaniæ, inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem superior fuit Atlas Italus, qui pulso Hespero in Italiam regnauit in Hispania, atq; Sicilia. Hesperus in Italia ad Thuscos se conferens regni tutor factus est Iano tunc infante, ut Fabius innuit. Sed considera unum fuisse Ianum Priscum, plures uero posteriores; quorum hic fuit unus, cui nomen Camboblascon: & cognomen fuit Coritus gener Atlantis Itali. ut quinto antiquitatum Berosus prodit. Ab hoc Hespero Italia & Hispania Hesperæ dictæ sunt, quia utrobiq; regnauit, ut Iginus scribit & Seruius super Aeneida refert. Non autem dicunt ab hespero sydere, ut Græci mentiuntur: quia eò nauigant ab Italia in Hispaniam: quia sic & Gallia esset Hesperia, quia eodem sydere nauigant ab Italia in Gallias, uel quia sola stella Polari fiat nauigatio. sed.

ut dictum est ab Hespero, qui in Hispania & in Italia regnum tenuit. Verum pauloante obitum Hesperi Italus ab Hispania in Siciliam: & a Sicilia in Italiam contra fratrem dimicaturus concessit in Latium; ubi Etrusci cum Iano puero obuiantes prohibuerunt Italum cum fratre arma conferre. Permiserunt tamen, & opem consilio adiecerunt, ut è regione Saturniæ collem Auentinum teneret: & condito oppidò Capena etiam agrum eius a se Italiam diceret. Mox ergo mortuo Hespero tutor Iani, qui & Coriti successit Italus in Vetulonia, ut in 5. antiquitatum Berosus tradit. Subiungit autē Fabius Pictor post prædicta dicens. Suscepto igitur Italus Italiæ imperio tum filiam suam Romam nomine Siculis & Aboriginibns in Latio præfecit, quæ relicta Capena medium Palatinum tenuit: & in uertice ubi hæret Exquilino, Romam oppidulum condidit, quod Valentiam sonat. hæc ille. Huius ergo æræi seculi tempora demonstrabimus prius per Reges, Laertes Italiæ in Vetulonia: deinde per subregulos, qui regnauerunt in Latio: unde Latini duxerunt originem: ex quibus etiam sub secuti sunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo usque ad excidiū Troiæ fluxerunt anni. 448. quod ostenditur ex tēporibus ab Italo 448
usq; ad decimūoctauum annum Mezentii, quo anno Troia euersa est.

Italus ego Atlas regnauit annis decem & nouem.	19
Morges anni uiginti.	20
Coritus annis trigintatribus.	33
Iasius annis quinquaginta.	50
Corybantus annis quinquaginta & uno.	51
Turrhenus annis quinquaginta & uno.	51
Tarcon Priscus annis uigintitribus.	23
Abas annis quindecim.	15
Olanus annis uiginti uno.	21
Veibennus annis quadragintaduobus.	42
Oscus annis trigintaquatuor.	34
Tarcon secundus annis quadraginta quattuor.	44
Tyberinus annis triginta.	30
Mezentius annis uigintiduobus.	22
Ex quibus consurgunt anni quadringentiquiquagintaduo.	452

A quibus si subtrahas annns quattuor, quibus regnauit Mezentius post excidium Troiæ, remanent anni quadringentiquadraginta octo ab Italo ad Troiæ incendium. 448

De his regibus Latini historici non tacuerunt, & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atque Itali genero Co-

tito & eius filio Iasio: necnõ & de Turrheno Meone & eius filio Darconte Prisco pleni sunt codices. De Bante vero, quam Berosus Corybantem vocat, id est hastatum Bantem inscriptio Grauisca memoriã facit. Abas à quo Abantes in Thuscia populi ad caput Abium maritimi; prepetuum argumentum habet regionem ipsam vnde Lucumo nomine Toruus classis maritimæ pro Aenea princeps fuit, ut author est Virgilius in 10. Aeneidos denominanes ipsum Toruum Abantem. Olanum ducem Thusciæ fuisse, qui primus Mediolanum fundauerit, testis est Cat. in fragmento. 7. originum. Veibenum cognomine Massum conseruant monumenta & urbs in Thuscia Massæ: & Cœlius Veribenus à familia, ut memorat Varrò in Primo de lingua Latina. De Osco sunt coloniæ Osca, quæ & Capua. Nam Osci sunt Capuenses, ut ait Seruius super Aeneida: & Volosca. i. antiqua Osca, & per syncopam Volsca. & Volsci populi De Tarconte secundo qui Cacum coniecit in Labyrinthum. Solinus etiam loquitur in Collectaneis. Tyberini patris Ocni ex fatidica Manto à quo Albula Tyberis dictus est, meminit Virgilius in .8. & 10. Aenidos: & alii authores De Mezentio uerò memoriam faciunt Liuius in primo ab vrbe condita; Dionysius item Halicarnaseus in 2. libro Macrobius in primo Saturnaliorum & Virgilius in 8. & 11. Aeneidos & deinceps. Eadem tempora supputantur per subregulos Latii ex Beroso & Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, ubi non consulte locutus est; uel ubi uitio scriptorum est deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnauit quadragintasex.	46
Romanessus eius filius annis septuaginta & uno.	71
Picus Priscus annis quinquagintaseptem.	57
Faunus Priscus annis triginta.	30
Amnus Faunigena qui teste Sillio locauit. Agillam filiam Trasimæno filio Thurreni annis quinquagintáquatuor.	54
Vulcanus annis trigintasex,	36
Mars cognomine Ianus annis uigintitribus.	23
Ceculus cognomine Saturnus annis trigintasex,	36
Picus iunior annis trigintaquattuor.	34
Faunus iunior annis uigintiquatuor.	24
Latinus Aeneæ postea socer annis trigintanouem.	39
Ex quibus consurgunt quadringentiquinquaginta.	450
A quibus si demas duos annos, q̃bus regnauit Latinus post excidiũ Troiæ, remanent anni quadringentiquadragintaocto;	448
à Roma sub regula Latii ad euersam Troiam.	

De

De stanneo seculo. Cap. 4.

AB euersa Troia usq; ad Romulum Romæ cōditorem stanneum seculum nuncupari potest. quod supputatur annis quadragentisuigintiseptem: ut placet Orosio Omissis igitur Italiæ regibus: quoniā aliqua incerta de ipsorū annis traduntur: uerum annorum numerum ostendemus tantum ex Latinorum Regibus. Post euersionem Troiæ ipsis Latinis qui postea Romani nuncupati sunt, primus regnauit Aeneas. Dicit enim Manethon. Anno tertio ab euersione Troiæ Aeneas uenit in Italiā ad Latinum & Euandrū & Thurrenos. hoc est anno tertio inchoato non completo. Constat autem Aeneam profugum domo uenisse ad Latinum Aboriginum Regem: à quo primum Aborigines Latini dici cœperūt: à Latinoq; comuni hospitio exceptus Aeneas ēt Latini filiā cōiugio accepit: unde ortū est bellū inter Troiugenas Aborigines, & Rutulos. Nā teste Liuio in primo ab urbe cōd. Turnus Rex Rutulorum, cui pacta Lauinia ante aduentum Aeneæ fuerat: prælatum sibi aduenā ægre ferens: simul Aeneæ Latinoq; bellum intulerat. Neutra acies ex eo certamine lęta abiit. Victi Rutuli: victores Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amisere. Cui Latino successit in Regnū Aeneas. q secundū Manethonē regnauit ānos tres: & à Troiæ excidio ab obitū Aeneæ fuerunt sex anni, & paulo plus. Nam inchoato septimo anno accepit regnum Ascanius: & ille annus eidem attribuitur.

	Post igitur euersam Troiā tertio anno completo periit Latinus.	3
1	Aeneas regnauit annos tres.	3
2	Ascanius annos trigintaocto.	38
3	Siluius posthumus frater Ascanij annos uigintinouem	29
4	Aeneas Siluius annos triginta & unum.	31
5	Latinus Siluius iunior annos quinquaginta.	50
6	Alba Siluius annos trigintanouem.	39
7	Athus uel Epithus Siluius annos uigintiquatuor:	24
8	Capis Siluius annos uigintiocto.	28
9	Capetus Siluius annos tredecim.	13
10	Tyberinus Siluius annos octo.	8
11	Agrippa Siluius annos quadraginta.	40
12	Remulus siue Aremulus Siluius annos decem & nouem.	19
13	Auentinus Siluius annos trigintaseptem.	37
14	Procas Siluius annos uigintitres.	23

15 Amulius Siluius annos quadragintaduos. 42
Ex qu ibus consurgunt anni quadringentiuigintiseptem. 427
In omnibus prędictis secuti sumus Eusebiū excepto ultimo Amulio, cui Eusebius attribuit annos quadragintaquatuor: Nos autem in hoc imitantes Dionysium Halicarnaseum, qui eius annos describit.42.eundem annorum numerum annotauimus, sicut etiam computat Orosius, ex quorum computatione, ut dictum est, consurgit numerus annorū 427. licet secundū Eusebiū & Eutropium consurgant anni .429. quorum duo supersunt anni: quos amputauimus

De ferreo seculo. Cap. 5.

SEculum ferreum dicimus tempus, quo regnauerunt Romani Reges ab ipso primo Rege Romanorum Romulo usq; ad pulsos Reges, quo tempore ab Eusebio enume-
240 rantur anni ducenti quadraginta. Post Reges nanq; Latinorum, exordium sumpserunt Romanorum Reges, Romulo primū arripiente regnum ui ferrea occiso.s. Amulio, Numitore, ac Remulo. Sicut enim dicit Eusebius & Eutropius, Numitor Procæ Siluii penultimi Regis Latinorū filius maior, à fratre Amulio regno pulsus, in agro suo uixit, Filia eius adimendæ spei partus gratia, uirgo Vestalis lecta, quæcum septimo patrui sui anno geminos edidisset infantes, iuxta legem in terra uiua defossa est. Verum paruuolos prope ripam Tyberis expositos Faustulus regii pastor armenti ad Accam Laurentiam suam detulit. quæ propter pulchritudinem & rapacitatem corporis sui quæstuosi Lupa à uicinis appellabatur. Vnde ad nostram usq; memoriam, meretricum cęllulæ lupanaria dicuntur. Pueri cum adoleuissent collecta pastorum & latronum manu interfecto apud Albam Amulio, auum Numitorem in regnum restituunt. Quo auo perempto, & fratre Remulo interfecto, Romulus solus Romæ regnare cœpit ædificata iā urbe. Nam cœpit ædificare eā anno. 4 sextæ Olympiadis:& anni regni eius computari incipiunt anno primo septimæ Olympiadis postq̄.s. interfecerat Amulium, Numitorem, & Remulum, ut refert Dionysius Halicarnaseus.

1 Romulus ergo regnauit annos trigintaseptem. 37
Vacat regnum anno uno, quod tempus interregnū appellatum est. 1
2 Numa Pompilius annos quadraginta & unum. 41
3 Tullus Hostilius annos trigintaduos. 32
4 Ancus Martius annos uigintitres. 23
5 Tarquinus Priscus annos trigintaseptem. 37

6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34
7 Tarquinus superbus annos trigintaquinq;. 35
Ex quibus consurgunt anni ducenti quadraginta. 240
quibus regnauerunt prædicti septem Romanorum Reges, ut Eusebio placet. Cui cõuenit Solinus in toto nũo annorũ 240. simul, sed separatim aliter distribuit annos. s. Numæ. 43. Anco Martio. 24. Seruio Tullio 42. & Tarquinio superbo. 25. In reliquis conuenit excepto anno uno interregni post Romuli obitum, quem Numæ attribuit: ac tandem idem numerus annorum 240. resultat. Quidam tamen cum Dionysio Halicarnaseo dicunt Reges eosdem regnasse annos 244. contra ueritatem publicæ fidei. Nos autem sequimur in hac probata computatione ipsum Eusebium, qui publicam fidẽ annalium Romanorum imitatur. Qui superaddũt quatuor annos fortasse computant annos Romuleos decem scilicet mensium, quos tamen eius successor Numa Pompilus emendauit, & annum ex duodecim mensibus lunaribus instituit. Viginti enim anni duodecim mensium continent menses ducentos quadraginta, ex quibus fiunt anni 24. decem mensium. Non est ergo mirum si quidam authores quatuor annos addunt eo ꝙ annos tunc decẽ mensiũ cõputauerint.

De plumbeo seculo. *Cap. 6*

PLumbeum seculum uocamus tempus Consulum Romanorum ob eorum grauitatem in regimine urbis: annorũ spatio quadringentorum sexagintaquatuor. Dicit enim Eusebius in libro de temporibus. Romæ post exactos Reges, primum Consules duo a Bruto esse cœperunt, deinde Tribuni plebis ac Dictatores, & rursum Consules rem P. obtinuerunt per annos fermè quadringentos sexagintaquatuor usq; ad Iulium Cæsarem, qui primus singulare arripuit imperium Olympiadis centesimæ octogesimætertiæ. Idem confirmat Hieronymus in prologo super explanationes in Aggeum prophetam. Post plumbeum seculum rursum innouatum est aureum tẽpore Iulii Cæsaris, uel potius tempore Octauiani Augusti, quando cœpit monarchia Romanorum. Arripuit autem imperiũ Iulius Cæsar anno primo centesimæ octogesimætertiȩ olympiadis propè eiusdẽ anni finẽ, & imperauit tribus annis & septẽ mẽsibus secundũ Iosephũ lib. 1. Iudaici belli. Deinde non integris duobus annis uacauit imperiũ: quod postea assum Octauianus Augustus, cuius anno 40. secundæ fermè cõpleto est Chrs. Cõsulũ ergo anni fuerũt quadringẽtisexaginta

ab imperio Cæsaris ad annum quadragesimum secundum Augusti fuerunt anni quadraginta. Qui simul iuncti fiunt anni quingenti decem. Tunc itaque natus est Christus, quo innouata sunt omnia tempora.

EPILOGVS.

NVnc ergo colligẽdi sunt anni singuli & uniuersi a mũdi creatione ad Christi natiuitatem ex prædictis seculis.

Seculũ Ethnicis ignotũ ante diluuiũ cõtinet an.	1656
Aureum seculũ annos.	249
Argenteum seculum annos.	430
Aeneum seculum annõs.	448
Stanneum seculum annos.	427
Ferreum seculum annos.	240
Plumbeum seculum cum additione prædicta annos.	510
Ex quibus consurgunt anni triamillia nongentisexaginta.	3960

a condito uidelicet orbe ad Christi natiuitatem,

Liber quartus deCaldæorũ chronographia,in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

QVæ in præcedentibus duobus libris descripta sunt tẽpora,eadem etiam Caldæorum chronographia comprobari possunt ad maius ueritatis robur. Quod in hoc quoq; libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis sibi inuicem succedẽtibus, uidelicet ex Monarchia Caldæorum, ex Monarchia Persarum ac Medorũ, ex Monarchia Alexandri magni,& ex initio Monarchiæ Romanorum.

De Monarchia Caldæorum & Regibus Babiloniæ. Cap. I.

REgnum Caldæorũ siue Assyriorũ quod dicitur Babylonicũ,initiũ sumpsit ab ædificatione turris Babel, ut dicit Berosus Caldæus anno ab uniuersali aquarũ inũdatione cẽtesimo trigesimoprimo,& hi fuerũt eius reges,ut ipse scribit in quinto antiquitatũ libro, & post Athenes Persa, & Manethõ Aegyptius in supplementis ad ip

sum Berosum.
Anno ab uniuersali diluuio centesimo trigesimoprimo. 131
Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnauit
inde ānos quinquaginrasex Hic, ut author est Berosus in.4.antiqui- 56
tatum libro: in campo Semnaar designauit urbem; & fundauit maxi
mam turrim: & deduxit eam ad altitudiuem & magnitudinem mon
tium: sed non compleuit. nec designatam urbem fundauit.
2 Belus qui & Iupiter eius filius regnauit annos sexagintaduos. Hic 62
ut ait Berosus, Fundaméta designata Babyloniæ oppidi magis quā
urbis erexit.
3 Ninus eius filius regnauit annos quinquagintaduos. Hic primus 52
monarchiam cœpit teste Beroso. & omnibus suis uiribus sumptis ar
mis patris sui Iouis Beli. omnibus bellum intulit nulli parcens. Hic
omnium primus Babylonicum Regum propagauit: & omnium pri
mus templum Belo patri, & matri Iunoni; & Rheæ auiæ, & statuas
in medio oppidi Babyloniæ erexit. Hæc ille. Anno eius. 43. natus
est Abraham, ut affirmat Eusebius.
4 Semiramis Ascalonita uxor Nini annos quadragintaduos regnauit. 42
Hęc, ut ait Berosus antecessit militia, triumphis, diuitiis, uictoriis,
& imperio omnes mortales. Ipsa hanc urbem maximam ex oppido
fecit, ut magis dici possit illā ædificasse quā ampliasse. Nemo unquā
huic fœminæ comparandus est uirorum, tanta in eius uita dicuntur
& scribuntur. cum ad uituperationē, tum maxime ad collaudationē
magnifica. Hæc ille. Pro sacris autē literis hæc notāda uidētur quod
Diodorus in.3. scribit Semiramidē natam ex dea Ascalonita, quam
Dirceten, id est semipiscem uocant, eamq; dictā Semiramidē quod
Semiramis lingua Syra dicantur aues, à quibus nutrita sit & potissi
me columba: in quam moriens, ut fabulantur, conuersa est postquam
uixit annos duos & sexaginta, ut Cthesias Gnidius scribit cumqua
dragintaduobus regnasset. Docent autem sacræ litteræ hæc duo. Pri
mum deam Ascalonitarum esse Dagon lingua hebræa dictam: quam
iidem Hebræi piscem interpretantur. Hieronymus uero melius pi
scem mœroris dici asserit. Hoc propinquius congruit Diodoro: qui
scribit eē deā cum adulterino cōcubitu peperisset Semiramidē, pu
dore atq; mœrore ductā sese in stagnum demersisse: quæ in piscē cō
uersa, ut putabatur, pro numine fuit à Palæstinis habita. Alterum est
quod Semiramidē. i. auē & eo colūbā Babylonii non solū pro cōdi
trice urbis Babyloniæ habebāt, uerum etiā uti Romani Romulum,
deā uenerabātur. Vñ & Hiere. 15. Rex Babyloniæ à cōditrice colūba

uocabaẽ cũ dr̃. Facta eſt terra eorũ in deſolationẽ à facie iræ colum
5 bę Zameis Ninias filius Semiramidis annos trigintaocto regnauit. In regno Babylonico hic parum reſplenduit, ut ait Beroſus. Ornauit tamen templa deorum, & Chaldæos ampliauit.
6 Arius regnauit annos triginta: qui adiecit imperio oẽs Bactrianos.
7 Aralius regnauit annos. 40. Hic, ut ait Beroſus, claruit in genio & ſtudio militari; & primus adauxit põpas: & gẽmas, & muliebres delitias anno eius penultimo, hoc eſt. 39. Phaeton cũ filijs ſuis claſſe uenit in italiã ad Maloth Thagetem Ianigenum Razenuũ: & donatus fuit parte occidẽtali: poſſeditq; cũ ſua poſteritate mõtes & totũ Eridanũ: quo tẽpore Italia tribus locis arſit multis diebus circa Iſtros: Cymeos; & Veſuuios, uocataq; ſunt à Ianigenis illa loca Palenſana id eſt regio cõflagrata. Sicut. n. ait Moyſes & Beroſus in genealogiis poſt diluuiũ, Cur filius Cameſis Saturni Aegyptii genuit Phaetontem, quẽ prolatione hebræa Moyſes Phut, Aramei Phet, Latini Phaeton pronunciant. Ab hoc prodiit Lygur, unde & dicti ſunt Lygures. Phaetontẽ autem. ſ. Priſcũ primũ poſuiſſe colonias in Aegypto & Libya nomẽ eſt argumẽto quia Liby ante Libyũ Aegyptium Herculẽ dicebãtur à duce Phutei ſiue Phaetontei. ut Hiero aſſerit ſup Gene. 10. cap, Ptolemæus quoq; cõmemorat in Aethiopia Aegypti urbem Phut lur: & in Marmarica phut enuti, & in Libya Phut fluuiũ. Deinde, ut ait Beroſus, Phaeton anno penultimo Aralii uenit in Italiam, quo anno ibi fuit prædicta cõflagratio: de qua dicit Plato in Timæo Illla q̃ uobis quoq; cõperta eſt Phaetontẽ Solis filium quondã Solis curſus aſcẽdiſſe luciferos illosq; exorbitaſſe ac incẽdiſſe terrena, fabula quidẽ putaẽ. ſed eſt uera hiſtoria Fit. n. cœleſtiũ lõgo circuitionis tẽpore orbiũ exorbitatio: quã uaſtitas cõflagrationis ſequaẽ neceſſe eſt. Hoc loco Plato cœleſtiũ exorbitationẽ dicit fieri ex motu acceſſus & receſſus. quẽ aliqui uocant motũ trepidationis. Nos autẽ pſuppoſita hac emendatione tẽporum cõputauimus retro cedẽdo p tabulas Aſtronomicas Ioannis Lucilii & Arabæ Zachuti ad illud tẽpus: & inuenimus hanc conflagrationem accidiſſe ex cõiunctione ferè omniũ planetarũ in ſigno igneo in locis ſulphureis, ubi facile ex calore accenditur ignis. Eo nãq; anno in Fine Iulii & principio Augusti, Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt ſimul in Leone ſigno igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro ſigno terreo.
8 Baleus cognomento Xerſes regnauit annos triginta. Hunc, ut ait Beroſus, appelauerũt Xerſem, id eſt uictorẽ & triumphatorem quod imperauerit duplo plus gentibus quam Aralius. Erat enim militia

ferox & fortunatus propagauit regnum usq; propè Indos. Huius Balei Xersis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Ligure regressus est in Æthiopiam.

Armatrites regnauit annos triginta & octo. qui ut ait Berosus, magis ad uoluptates, & delitias conuersus, ea quæ ad libidinem spectant, tum maximè inuenta ampliauit. 38

Belochus Priscus regnauit annos trigintaquinq; qui idcirco à Belo simplit cognomen, ut ait Berosus, quia cum imperium uoluit exercere maximum pōtificem Beli Iouis, & maxime circa auspicia & diuinationis occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Chaldæos Beli amator dicitur apud Latinos. Nouissimis annis Belochi tumuit mare Atticum, & ebulliens inundauit Atticam. 35

Baleus regnauit annos. 52. Hic, ut ait Berosus, post Semiramidem supra cæteros enituit fama, splenduit imperio usq; intra Indiam. 52

Althades regnauit annos trigintaduos. 32

Mamitus regnauit annos triginta. 30

Manchaluus regnauit annos triginta. 30

Spherus regnauit annos. 20. cuius anno. 19. Moyses natus est, 20

Mamelus regnauit annos triginta. 30

Sparetus regnauit annos. 40. Eius anno. 4. ut ait Berosus, Athenienses regnū Exorsi sunt. Anno quoq; eius. 34. & 35. in Thessalia diluuium fuit: & in alia eorū parte postterræ motū secutū est incēdiū sub quodā illorū rege Phaetonte. s. Græco q fuit alius à Phaetōte Prisco 40

Ascathades regnauit annos quadraginta, qui, ut ait Berosus, funditus omnem Syriam ditionis suæ fecit. Anno eius 8. Chencres Rex Aegypti uictus Hebræorum magica periit in mari. Berosus putauit Moysen arte magica ligna fecisse, cum eius miracula scripturæ sacræ uirtuti diuinæ attribuant. Sed ei uenia danda est tanquā ethnico qui diuina mysteria ignorauit. Peius errauit Iustinus qui in. 36. epithomatum dixit Ioseph magum, & affirmat Moysen eius fuisse filium: eundemq; Moysen cum Hebræis uliginem & scabiē passis ab Aegyptiis pulsum sacra Aegyptiorum furto abstulisse, Aegyptios uero illa armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire cōpulsus. Sed hoc mendacium uerbis Berosi euertitur, qui dicit Pharaonem Chencrem non reuersum domum, sed in mari perisse. Non potuit etiam esse Moyses filius Ioseph, quoniā anteq̄ Moyses nascere tur sexaginta quinq; annis transactis obierat Ioseph. Moyses etiā de alia tribu. s. Leui descendit, non de tribu Ioseph, ut scriptura sacra testatur. Rectè autē scripsit de ipso Strabo lib. 6. Geographiæ dicens. 40

Moses unus ex Agyptiis sacerdotibus, cum partem quandam regionis haberet:ac moleste ferret eorũ instituta:hinc eo cõmigrauit. Discessere cum eo multi, quibus diuina curæ erant. Docebat enim ille quomodo Aegyptii nõ recte sentirent:qui ferarum ac pecorum imagines deo tribuerent:nec Græci,qui deos hominum figuris insignirent; & ꝙ id solũ Deus esset,quod:nos cõtineret:& terram ac mare, quod cœlum & mundum & rerum omnium naturam appellamus: cuius profecto imaginem nemo sanę mentis nostræ similem audeat effingere oportere & c.Anno autẽ ultimo Ascatadis , ut ait Berosus Atho donauit Dardanũ parte agri Meonici : & ita regnũ Troianũ, incepit.hucusq; ex Beroso. Reliquos uero Reges , qui sequuntur , ex Manethone Aegypto & ex Metasthne Persa transumpsimus.

19	Amynthas regnauit annos quadragiutaquinq;.	45
20	Belochus iunior.s.secundus regnauit annos uigintiquinq;.	25
21	Bellopares regnauit annos triginta.	30
22	Lamprides regnauit annos trigintaduos.	32
23	Sosares regnauit annos uiginti.	20
24	Lampares regnauit annos triginta.	30
25	Panias regnauit annos quadraginta quinq;.	45
26	Sosarmus regnauit annos decem & nouem.	19
27	Mitreus regnauit annos vigintiseptem.	27
28	Tautannes regnauit annos trigintaduos.	32
29	Teuteus regnanit annos quadraginta.	40
30	Timæus regnauit annos trigiuta:	50
31	Dercilus regnauit annos quadraginta.	40
32	Eupales regnauit annos triginta & octo .	38
	Hucusq; Manethon:reliquos subiungit Metasthenes.	
	Laosthenes regnauit annos quadragintaquinq;,	45
33	Pyrithidias regnauit annos triginta.	30
34	Ofratheus regnauit annos viginti .	20
35	Ofratheus regauit annos quinquaginta.	50
36	Ascrazapes regnauit annos quadragintaduos:	42
37	Tonosconcoleros regnauit annos quindecim.	15

38 Hunc Græci Sardanapalum vocant , ut ait Metasthenes . Quoniam ueró Eusebius eosdem reges & tempora Assyriorũ sequitur à Nino vsq; ad Sardanapalum recipiẽdus est exceptis quinq; vltimis annis Dicit enim regnasse Sardanapalum annos.20.cum, annales Assyriorum scribant eum regnasse tantum. 15.annos,ut etiam Metasthenes ex annalibus Persarum affirmat .A diluuio ergo ad finem Sardana-

pali colliguntur.anni 1483. Nam à diluuio ad Ninum fuerunt anni.249.A Nino uero primo Monarcha ad Sardanapali mortem fuerunt anni mille ducenti triginta quatuor:quibus cōpleta est monarchia Assyriorum,ut patet ex annis collectis ipsorum Regum. 1483 249 1234 1483

De Monarchia Medorum & Persarum. *Cap.2.*

POst Sardanapalum cœpit Medorum & Persarum monarchia bipartita interMedos& Babylonios.Deinde reunita fuit sub primus Cyro & Dario.Cœpit autē prædicta Medorum monarchia bipartita hoc modo. Nam Belochus tertius princeps militię Sardanapali prodito domino suo Sardanapalo partitus est cū Medis monarchiam,ut Metasthenes enarrat dicens. In publica Susiana bibliotheca annales Persarum ferunt fuisse Belochum tertium Sardanapali clandestinum hostem.qui eius militiæ præfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus est monarchia mea lege, ut Belochus Babiloniam. Arbaces Medos atq; Persas regeret.Et subiungit idē Metasthenes describens annos bipartitæ monarchiæ sic dicēs.Itaq; interfecto & ex se ipso flammis iniecto Sardanapalo,monarchia bipartita fuit.Apud Medos nāq; in ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis uidelicet.

1	Arbaces uigintiocto annis regnauit.	28
2	Mandanes quinquaginta.	50
3	Sosarmon triginta.	30
4	Arthicarmin quinquaginta.	50
5	Arbianes duobus & uiginti.	22
6	Arceus quadraginta.	40
7	Arthiene uigintiduobus.	22
8	Astibarus cum Apanda filio uiginti.	20
9	Apanda solus triginta.Hunc Græci uocant Astia gem,ut ait Diodorus Siculus.	30.

10 Hoc deuicto Cyrus & Carius regnauerunt annis tiginta sex.Nā ante reunitā monarchiā regnauerūt in Perside annis sex. Inde aliis sex Persico regno resignato Cambisi; sexennale bellum Thamiri Reginæ Scytharum intulerunt:sexto anno à Babyloniis euocati: atq; Balthasare interfecto,reunitam monarchiam in Persas trāstulerunt. Hæc ille.Si ergo sex anni bis enumerati hoc est duodecim addantur 12
annis prædictorum Regum,colligētur simul anni trēcenti quatuor 304
quibus regnauerunt.Subiungit eiam Metasthenes dicens. Totidem annis in bipartita monarchia regnatum est apud Babylonis vz.

1 Phul Belochus regnauit annis quadragintaocto. 48
2 Phul Assar, qui & Tegal Phul Assar uigintiquinq; 25
3 Salman Assar decem & septem. 17
4 Sennacherib qui & Sargon decem. 10
5 Assar Adon septem. 7
6 Merodach duobus & quinquaginta. 52
7 Ben Merodach uno & uiginti. 21
8 Nabuchodonosor primus trigintaquinq;. 35
9 Nabuchodonosor magnus quinq; & quadraginta. 45
10 Amilinus cognomento Euilmerodach triginta. 30
11 Filius huius primus Reg Assar tribus. 3
12 Secundus filius germanus præcedentis Lab Assardach sex. 6
13 Tertius filius etiam frater duorũ præcedentiũ Balthasar, quinq; 5

Ex his cõsurgunt anni quatuor & trecenti sicut in pcedẽtibus. 304

De Belocho & Arbace atq; Sardanapalo Diodorus in.3.lib. copiosissime historiam tradit:& ostẽdit quomodo Crhesias Gnidius in temporibus monarchiæ Assyriorũ deficat. non digerẽdo Reges & eorũ nomina & tpa: quibus quisq; regnauerit. Sed in monarchia Medorũ laudat eundẽ Cthesiam, qui ex publica fide atq; bibliotheca Persarũ annales in Græciã retulit, & eadẽ refert: quæ hic Metasthenes. Et iõ Grẹcus Cthesias recipitur in tẽporibus Persarũ, & repellit à temporibus Assyriorũ, sicut econtra Eusebius recipitur de tẽporibus Assyriorũ, & excluditur funditus à tẽporibus Persarũ. & quia secutus est Herodotũ & conterraneos fabulatores Grẹcos: & corrupit publicã & probatã fidem, quã incorupte referũt Diodorus, Cthesias, & Metasthenes. Philo hebrẹus eadẽ prosequit, quẹ & hoc loco Metasthenes. Diuinæ quoq; literẹ in.4 lib. Reg & in.2. Paral. horũ Regũ Babyloniæ reminiscunt: q̃m assiduẽ hi bellũ gesserunt cũ hebræa gente. Nã dẽ Belocho cognomine Phul ita scribit.4. Reg.15. Venit Phul Rex Assyriorũ cõtra Manahem regẽ Samariẹ. Non te mouear, q̃ scriptura sacra uocet eũ regẽ Assyriorũ; quia diuinæ literẹ oẽs reges Babyloniæ uocant reges Assyriorũ. De Phul Assar cognomẽto Teglat eodẽ ca. ita scribit. Venit Teglat Phul Assar cõtra Facee regẽ Samariæ. & transtulit in Assyrios Galileã & uniuersam terrã Neptalim. Et 4. Reg.16. dicitur. Misit Achaz nuntios ad Teglat Phul Assar regem Assyriorũ &c. De Salman Assar ita scribit.4. Reg. 17 Cõtra Oseæ filiũ Hela Regẽ Israel ascendit Salman, Assar, rex Assyriorũ. &.4. Reg. 18. dr̃ Anno.4. regis Ezechiæ. q erat annus septimus Oseẹ filii Hela regis Israel, ascendit Salmanassar rex Assyriorum Samariã, & oppu-

gnauit eã, & recepit. Nã post annos tres anno.s. sexto Ezechie. &.9. anno. Oseę regis Israel cepit Samariã rex Assyriorũ,& trastulit Israel in Assyrios. De Sennacherib ibidẽ dicit. Anno 14 regis Ezechiæ ascẽdit Sennacherib. rex Assyriorũ ad uniuersas ciuitates Iuda munitas,& cepit eas. Idẽ Sennacherib dictus est & Sargon, ut scribitur Esa.20.ca. Nã scdm Hiero. septẽ noĩbus uocat, ut ibi Glossa refert. Cõsiderãdũ q in textu Metasthenis scribit. Sẽnacherib regnasse annos 7. Assaradõ filius eius decẽ; qui annorũ numeri uitio scriptorũ cõmutati sunt ex uno in alterũ. Nam si regnasset Sennacherib annis. 7. ut in mẽdoso textu scribit, nõ peruenisset ad 14. annũ Ezechiæ, sed annis 2. antea mortuus fuisset: quod est cõtra scripturas sacras. Ideo ut nos emẽdauimus, Sennacherib regnauit annis nõ septẽ, sed decẽ: & filius eius Assaradon regnauit annis nõ decẽ; sed septẽ: & sic nõ confunditur annorũ numerus. De Assaradon dicitur. 4 Reg. 19. Sennacherib cũ adorasset in tẽplo Nesrach deũ suũ, Adramalech & Sarasar filii eius percusserunt eũ gladio: fugerũtq; in terra Armeniorũ: & regnauit Assaradõ filius eius pro eo. De Merodach dr. 4. Reg. 20. Misit Merodach rex Babylonis lr̃as & munera ad Ezechiã, De eius filio Bẽ Merodach nomẽ nõ ponit in diuinis literis: sed solum q eius tpe Manasses ductus est in captiuitatẽ,& carceri mãcipatus est, ut habetur. 2 Paral. 33. De primo Nabuchodonosor, qui huic successit. agitur. 4. Reg. 24. De magno uero Nabuchodonosor, qui cõbussit Hierusalẽ & tẽplũ,& duxit Hebræos captiuos in Babylonẽ: & de Euilmerodach eius filio agitur in fine. 4 Reg. in fine 3. Paral. De tribus uero huius filiis dicit aliquid magister in hist. schol. adducẽs authoritatẽ Metasthenis, de quibus ẽt Iosephus scribit in 10. antiq. lib. Fuerũt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonosor: & ob germanitatẽ ab aliquibus quasi pro uno rege cõputãtur, licet distinctis tpibus regnauerint. Dicit. n. Hiere. 27. Seruiẽt Regi Nabuchodonosor oẽs gẽtes & filio eius & filio filii eius: hoc est filiis tribus filii eius suis nepotibus, q simul successerũt post patrem, licet unus post aliũ regnauerit. Post hos Reges vz Balthasare interfecto reunita est monarchia,& trãslata in Persas, ut scribitur Dañ. 5. ca. Itaq; Metasthenes expositis annalibus monarchiæ bipartitæ Medorũ & Persarũ, mox reunitæ publicos annales usq; ad Alexandrũ magnũ refert sic dicens Balthasare interfecto regnauerunt simul Cyrus & Darius annis duobus. 2

31 Inde solus Cyrus duobus & uiginti. 22

32 Filius Darii priscus Artaxerses Assuerus annis uiginti, ultione interea sumpta de factione Thamirica: quæ per dolum patruũ tra 30

diderat Thamire. Huius duo filii Cyrus Arthabanes & Darius lõgi manus ſeptem menſibus pro imperio dimicarunt &. ſeptimo mẽſe .
13 Longimano uictoria cesſit: regnauitq; annis ſeptem & triginta. 37
14 Eius filius Darius nothus annis decem & nouem. 19
15 Magnus Artaxerſes Darius Menon, qui dictus eſt Aſſuerus in libro Heſter annis quinquagintaquinq; . 55
16 Artaxerſes Ochus ſex & uiginti. 26
17 Arſes annis quattuor. 4
18 Darius ultimus ſex. 6
Magnus Alexander inde tranſtulit imperium in Græcos. hæc ille.
191 Ex his patet reunitam monarchiam duraſſe annis uno & nonaginta ſupra centum. A principio uero hoc eſt ab Arbace uſque ad magnũ Alexandrum perſeuerauit annis quadringentis nonagintaquinque.
304 Nam ex annis trecentis quattuor monarchiæ bipartitæ & ex annis
191 centum nonaginta & uno eiuſdem reunitæ conſurgunt anni. 495
495

De Monarchia Alexandri magni, & Regibus poſt eum ſequentibus in Aſia & Syria. Cap. 3.

QVoniã in annalibus monarchiæ Græcorũ poſt Alexãdrũ magnum in regibus Syriæ & Babyloniæ & Aſiæ à Seleuco uſq; ad Philippũ ultimũ Euſebius ſequit̃ publicã fidẽ Aſiæ ac Syriæ per ipſius digeſta tpa & reges & in Romana monarchia latinã fidẽ publicã tenet: idcirco excepta monarchia Medorũ & Perſarũ ab Arbace uſq; ad magnũ Alexadrũ, in omnibus ſequentibus tpibus Græcorũ & Romanorum ipſum Euſebium ſequimur. Quia ergo idem Euſebius in monarchia Medorum & Perſarum non eſt ſecutus publicã fidem annalium eorũ: idcirco non poſuit Alexandrũ conuenienti tempore. Nã dicit eum regnaſſe anno primo centeſimæ undecimæ Olympiadis: qui tamẽ ſecũdũ probatã fidẽ cœpit regnare anno primo cẽteſimæ duodecimæ Olympiadis; ut nos annotauimus. ſ. poſt primum annũ Darii ultimi Regis Perſarũ. monarchia igitur Græcorũ cœpit regnante Alexandro magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius ſexto mox extincto Dario. Sicut autem dicitur. 1. Macha. 1. regnauit Alexãder annis. 12. Idẽ affirmat Metaſthenes dicẽs. Magnus Alexãder qui tranſtulit imperiũ in Græcos: regnauit annis. 12. Poſt duodecimũ annũ regni ſui, ut ẽt dicit Euſebius, Alexander trigeſimoſecundo ætatis ſuæ anno moritur in Babylone. Poſt quem translato in multos imperio diuerſi regnauerũt. Nam diuiſum eſt regnũ eius in quatuor partes, ut Daniel propheta prius uaticinio ꝑdixerat ſub fi-

gura hirci caprarum, de quo dicitur Dan.8. Cumq; creuisse fractũ est cornu magnum: & orta sunt quatuor cornua subter illud, id est quatuor regna, ut Hieronymus in Danielem exponit, uidelicet Regnum Macedonum, Aegypti, Asiæ, & Syriæ In Macedonia successit ei frater eius Philippus, qui & Arrideus, & qui eũ secuti sunt Reges ut scribemus in sexto libro. De Regno uero Aegypti dicemus in sequenti quinto libro. Hic autem solum describemus regnum Asiæ & Syriæ, quòd paucis annis simul unitum est. In Asia enim duobus annis post mortem Alexandri magni regnare cœpit Antigonus, & regnauit annis.18. Post Antigonum regnauit in Asia Demetrius annis. 17. In Syria uero & Babylonia transactis octo annis post mortẽ Alexandri magni primus regnauit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis 117. ut assignat Eusebius: & regnauit annis. 32. Anno autem eius.28. Demetrius Rex Asiæ, cum iam regnasset annis.17. semetipsum Seleuco tradidit: & factum est unum Regnum Asiæ & Syrię ac Babyloniæ, ut affirmat Eusebius. Itaq; post Alexandrum digeremus tempora Regum Asię, Syriæ, ac Babyloniæ à Seleuco primo ad ultimum Philippum. Igitur ab Alexãdri magni monarchia usq; ad finem ultimi Philippi & destructionem regni eius, fluxerunt anni ducentitrigintaquinq;. 235

1	Nã Alexãder magnus post adeptã monarchiã regnauit ãnis septẽ	7.
	Regnum Syrię fuit sine Rege annis octo.	8
2	Seleucus Nicanor regnauit annis trigintaduobus.	32
3	Antiochus Sother annis decem & nouem.	19
4	Antiochus Theos annis quindecim.	15
5	Seleucus Gallinicus annis uiginti.	20
6	Seleucus Ceraunos annis tribus.	3
7	Antiochus magnus annis trigintasex.	36
8	Selenchus, qui & Philopator, annis duodecim.	12
9	Antiochus Epiphanes.i.illustris annis undecim.	11
10	Antiochus Eupater annis duobus.	2
11	Demetrius Sother annis duodecim.	12
12	Alexander annis decem.	10
13	Demetrius annis tribus.	3
14	Antiochus Sideres annis nouem.	9
15	Demetrius iterum annis quatuor.	4
16	Antiochus Grippus annis duodecim.	12
17	Antiochus Cizicenus annis decem & octo.	18
18	Philippus annis duobus.	2

Hos annos ex Eusebio accepimus qui & concludit dicens. Hucusq; Syria possessa per Reges in Romanam ditionem cessit.
235 Ex omnibus simul iunctis cōsurgūt āni ducētitrigintaquinq; Finis. autē regni Syriæ fuit āno.4.171.Olympiadis, ut Eusebius annotat.

De initio monarchiæ Romanorum. *Cap.4.*

INitium monarchiæ Romanorum aliqui putant fuisse anno primo centesimæ septuagesimę secundæ Olympiadis postquā Romani cœperunt possidere Syriā scilicet post Philippum ultimum Syriæ Regem Nam tūc defecit monarchia, quę inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conuenienter incepisse Romanorum monarchiā, ubi iam præcedens defecerat. Alii uero ponunt eius initium anno primo penè cōpleto centesimæ octuagesimæ tertiæ Olympiadis, quando C. Iulius Cæsar primus apud Romanos singulare obtinuit imperium: à quo Romanorum principes appellati sunt Cæsares. Alii autem exordium ipsius monarchiæ Romanorum sumunt ab Octauiano Augusto post subiugatam Aegyptū. Nā tunc plene defecit in Aegypto Regnum ab Alexandro magno deductum. Nos autem omnia prædicta confirmantes dicimus monarchiā Romanorum leuiter incepisse, quasi ex quadam præuia dispositione post possessam Syriam Deinde quo ad computationem annorum Romani imperii à Iulio Cæsare dicimus incepisse ꝙ primus singulare imperium obtinuerit. Demum in Octauiano Augusto post deuictum Antonium & Cleopatram affirmamus eam auctam fuisse. A'Syria autem possessa à Romanis
45 usq; ad imperiū Iulii Cæsaris fluxerūt anni ferè quadragintaquinq; quia intermediæ fuerunt undecim plenę olympiades cū anno uno. quæ continent prædictos annos. A'Iulio uero Cæsare ad Christum
46 fuerunt anni quadragintasex, hoc est undecim olympiades cum dimidia: quoniam Christus natus est anno quarto inchoato centesimæ nonagesimæ quartæ olympiadis. Si ergo prędicti āni.45.&.46.
91 simul colligātur, fiunt anni nonaginta & unus, à Syria uidelicet possessa à Romanis usq; ad Christi natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio seculi ad diluuium fuerunt anni.	1656
A diluuio ad Ninum monarcham fuerunt anni.	219
A Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni.	1234
Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni.	495

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syriæ anni. 235
A Syria possessa per Romanos ad Christum anni. 91
Ergo à creatione mundi ad Christum fuerunt anni. 3960

Liber quintus de Aegyptiorum temporib us.

PROLOGVS.

Comperta uera annorum computatione ante Christum ex collatione regnorũ Hebræorũ, Italorũ, & Assyriorũ: nunc restat, ut eandem comprobemus ex Aegyptiorum tẽporibus, qđ breuissime faciemus in hoc .5.uolumine.

De initio Regni Aegyptiorum & eorum Dynastiis. *Cap. I.*

Aegyptiorum regnum eo tempore cœpit, quo & Regnum Caldæorum hoc est anno centesimo trigesimoprimo à Noatico diluuio, ut ex Beroso accepimus Aegyptus autem ab Aegypto Rege ultimum nomen accepit. ut ait Manethon sacerdos Aegyptius in supplemento temporum; Prius enim Oceana & Nilea teste Diodoro Siculo in primo libro. Postea uero Aeria dicebatur, ut ait Eusebius in libro de temporibus. Quin etiam ab Osiris nomine & cognomine Osiriana ab Aegyptiis: & Mizreia ab Hebræis authore Moyse dicta fuit. Vltimo autem uocata est Aegyptus, ut dictũ est ab Aegypto fratre Danai, qui dicebatẽ Ramesses. Aegypti autem Reges dicebantur cõmuni nomine Pharaones, id est feroces, ut interpretatur Hieronymus. Manethon etiã dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur. exponẽte Eusebio, sicut & apud nos Imperatores Augusti appellãtur. Habebat tamen quilibet Pharao propriũ nomen. Sicut autem dicit Eusebius apud Aegyptios potestas erat, quã uocant Dynastiã.i. potentatũ alicuius determinati tẽporis. Vnde & Reges Aegypti describũtur secundũ Dynastias diuersis tẽporibus distinctas Aegyptiorũ Dynastiæ prime à cẽtesimo trigesimoprimo anno post diluuiũ. quo cœperunt usq; ad pene completũ quadragesimum tertium annum Nini Regis Assyriorum, fuerunt quindecim, ut Eusebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium iuxta Berosnm fuit Camesis, quem inter primos deos, id est principes, iuniorem Saturnum appellauerunt, ut dict idem Berosus, durabatq; singula septem annis sub duo-

decim principibus primis maioribus Aegyptiorum hoc pacto An-
131 no à diluuio centesimo trigesimoprimo authore Beroso Chemesen
primus tenuit Dynastiam primã Aegypti septem annis. Cui Chē-
min vrbem dedicauerũt. Huic successit Oceanus cum Thetide: qui
colonias posuit iuxta Nilum: à quo & Nilus antea dictus fuit Ocea
nus. Postquam uero septem annis Dinastia penes Nilum fuit, cessit
Oceanus tertio principi: & hoc ordine duocecim principes regna-
uerunt singuli in suis urbibus septem annis: qui summam annorum
84 efficiunt octogintaquatuor; Tres uero ex principibus minoribus se-
cuti cœperunt augere tempus: Quorum primus principatum te-
14 nuit annis quatordecim. Secundus anni vigintisex. Postremus an-
26 nis trigintaseptem, qui simul sumpti efficiunt annos septuagintase-
37 ptem. Adiectiq; superioribus Dynastijs, reddunt annos centũ sexa
ginta & unum. Quos si adiunxeris illis annis. 131. quia à diluuio ad
292 primam sub Camese Dinastiam interfluxerent: erunt anni ducenti
nonaginta duo. Quo tempore ortus est Abraham anno. 43. Nini, ut
Eusebius de tẽporibus & Moyses in Genesi cõprobant Quę etiã cõ
putatio annorum facta est in. 2 lib. superius hebrçorum temporum.

De. 16. & . 17. Dynastia. Cap. 2.

Sextadecima Dynastia sub Osiride cœpta est, mox nato Abraham anno uidelicet Nini. 43. desinente. Concessit autem Osirides Dynastiam hanc Thebęis, qui præfuerunt annis centum nonaginta, ut Aegyptii, & Eusebius
103 supputant. Subsecuta est. 17. Dynastia: quo tempore regnauerunt pastores annis tribus supra centum, ut iidem scribunt. Anno uigesimoseptimo huius Dinastiæ: qui fuit annus uigesimusoctauus Armatritis Regis Caldæorum: fuit diluuium secundum Niliacum sub Aegyptiis Hercule, ac Prometheo. Si ergo anni. 190 Dynastiæ. 16. & anni 103. Dynastiæ. 17. simul iungant: consurgũt anni ducẽti
293 nonagintatres. In hac. 17. Dynastia primus rex dictus est Pharao Zoes. i. ferox Zoes à quo Pharos ciuitas: & postea Reges dicti Pharaones. In huius Dynastiæ centum tribus annis fuerũt in Aegypto reges decem & septem, quorum nomina non ponit Berosus excepto Thiphone. qui fratrem suum Osiridem interemit: & tyrannicum Regnum in Aegypto assumpsit circa finem huius Dynastiæ tempore Balei undecimi Regis Babilonici. Dicit enim idem Berosus. Thyphon Aegyptius omnibus orbis gigantibus consciis fratrẽ

suum

suum Osiridem Iouem iustum Aegyptium peremit, &ipse in Aegypto assumpsit tyrannidem, Cui conuenit Diodorus qui, in primo libro sic ait. Ex uetusti sacerdotum archius, qui Osiridis tempore fuerunt, compertum est Osiridem Aegypto iuste regnantē Typhone fratre impio atq; nefario interemptum. quē ille in sex ac uiginti partes dissectum cuilibet eorum, qui secum tanti sceleris participes fuerant, partem dedit, ueluti tanti facinoris conscij:& ut simul ipsos desēsores custodesq́; regni fidos haberet. At uero Isis eiusdē sui fratris simul & uiri necem auxilio filii (Oros ei nomen erat.) ulta, Typhone, simul & qui cędis conscii fuerant, interemptis Aegypti Regnum restituit. hæc ille. Sic ergo finem accepit Aegyptiorum Dinastia. 17 quā dicunt pastorum, ut aliqui coniiciunt: propter Ioseph & fratres eius, q fuerunt pastores exaltati in Aegypto. Nā anno. 91. huius Dynastiæ Ioseph exaltatur à Pharaone: & Iacob cum filiis ingreditur Aegyptum anno eiusdem Dynastiæ centesimo, ut patet ex rectaannorum computatione. Et ideo si à pastoribus hebræis dicta est, oportet dicere ipsum nō ab eius exordio sed à fine denominatā. Sed hoc nobis certū nō est. Anno huius Dynastiæ septuagesimoprimo factū est diluuium tertiū sub Ogyge Attico: &fuit annus penultimus Belochi decimi Regis Assyriorum, ut scribit Berosus.

De Dynastia. 18. Diapolitanorum. *Cap. 3.*

Ynastia. 18. Diapolitanorum fuit annorum trecentorum quadraginta & octo, ut ipse Aegyptii cōputant. In ea fue-
1 runt. 16. Reges, ut ponit Eusebius.

2	Amasis regnauit annis uignitiquinq;	25.
3	Chebron annis tresdecim.	13.
4	Amenophis primus annis uno & uiginti.	21.
5	Mephres annis duodecim.	12.
6	Misphar Mutosis annis uigintisex.	26.
7	Thutemosis annis nouem.	9.
8	Amenophis secundus annis triginta & uno. Hic est Pharao Amenophis: qui anno regni eius. 26 iussit mares Hebræorum interfici: & tunc natus est Moyses.	
9	Orus regnauit annis triginta & octo.	38
10	Acenchreannis duodecim.	12.
11	Achoris primus annis nouem.	9.
12	Chencres annis sexdecim.	16.

Anno eius primo & secundo fuit diluuium quartũ in Thessalia sub Deucalione authore Beroso. & in alia eorum parte post terræ motũ secutum est incendium sub quodam illorum Rege Phaetonte altero à Prisco Phaetonte, sub quo aliud incendium prius fuerat, ut narrat Berosus. Hic est Pharao Chencres, qui, ut ait Eusebius. cõtradixit per Moysen Deo atq; mari rubro obrutus est anno regni sui. 16. De quo etiam dicit Berosus in quinto Chencres cum Hebræis de magica pugnauit:& ab eis summersus fuit. Pugnauit contra magos Pharaonis. & superauit eos non arte magica, sed uirtute diuina: qua ipsi magi se uictos esse fatentur dicentes. Digitus dei est hic: ut patet Exo. 8.

12 Acherres regnauit annis octo. 8.

13 Cherres annis quindecim. 15.

14 Armeus qui & Danaus annis quinq;. 5.

15 Ramesses cognomento Aegyptus annis sexagintaocto. 68.

Ab hoc Aegypto fratre Danai nomẽ accepit Aegyptus, ut affirmat Manethon. Regnum Troianum cœpit anno tertio Aegypti: qui fuit annus ultimus Ascathadis regis Caldæorum, ut dicit Berosus.

60 Menophis regnauit annis quadraginta. 40.

Ex quibus omnibus resultant anni trecenti quadragintaocto. 348.

De Dynastia. 19. Larthum *Cap. 4.*

POst Menophim cœpta est. 19. Dynastia Larthum sicut erat in Italia: quæ: Dinastia durauit annis solaribus centum nonagintaquatuor, ut dicit Manethon. Hoc nomen Larthum non proprium est: sed cõmune dignitatis uocabulum, sicut Augustus & Pharao. Erãt enim in Dynastia siue potentatus Ethruriæ duodecim Lucumones in Vetulonia residentes. 12. reges: quibus unus præerat, ut Seruius author est sup. 8. Aeneidos Hic supremus Larth uocabulo Ethrusco, id est regum maximus dicebatur: non solũ quia cæteris præerat, ut uerum etiam quia anniuersarie, cæteris duodecim reuocatis ipse per uitã totam perseuerabat. Hoc pacto potentatus & Dynastia plurium regum in Aegypto cœpit, ut in Italia. De horum Larthum Aegyptiorum temporibus, paria sentiunt Manethon & Eusebius. Nam.

1 Zetus regnauit annis quinquaginta quinq;. 55.

Hic Zetus Aegyptius, non fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmũ quia ille fuit Græcus: hic autem Aegyptius.

2 Rampses regnauit annis sexagintasex. 66.

3 Amenophis tertius regnauit annis quadraginta. 40.
4 Ammenephus regnauit annis uigintisex, 26
Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicum, id est Alexandrinũ Aegypti. Vbi enim nunc est Alexãdria à magno Alexã dro condita, olim erat insula Pharon habitata à coloniis Pharaoni cis: ubi inundatio fuit tempore uatis Protei sacerdotis: ad quem Paris rapta Helena primum adnauigauit, ut dicit Xenophon in libro de æquiuocis. Et Herodotus scribit in. 2. historiarum. De hoc diluuio ait Lucanus ultimo libro.

Tunc claustrum pelagi cœpit Pharon insula quondam.
In medio stetit illa mari sub tempore uatis.
Proteos. at nunc est pelleis proxima muris.

Thuoris fuit ultimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur
5 Polybus, & regnauit annis septem. 7.
Ex quibus omnibus cõsurgũt anni cẽtum nonagintaquatuor. 194.
Huius Thuoris anno ultimo iuxta Eusebium Troia euersa est. Manethon uero dicit eam euersam anno sequenti: quia eius euersio fuit in fine anni præcedentis iuxta principium anni subsequentis.

De Dynastiis à uigesima ad completam. 25. Cap. 5.

ITerum in Diapolitanos. 20. Dynastia regressa est, q̃ dicta est sine Larthibus, ut Manethon & Eusebius dicunt: & durauit annis centumseptuaginta & octo, 178.
℄ Dynastia. 21. durauit annis cẽtũtriginta. Nam in ea

Smendis, qui & Sesach, regnauit annis uigintisex. 26.
Psusennes annis quadraginta & uno. 41.
Nephercheres annis quatuor. 4.
Amenophis quartus annis nouem. 9.
Osochor annis sex. 6.
Spinaces annis nouem. 9.
Psusennes annis trigintaquinq;. 35.
Ex quibus omnibus consurgunt anni centum triginta. 130.

℄ Dynastia. 22. fuit annorum quadragintanouem.

Sestoris regnauit annis uiginti & uno, 21.
Osorthon primus annis quindecim. 15.
Thachelotis annis tredecim. 13.
Ex quibus consurgunt anni quadragintanouem. 49

℄ Dynastia. 23. fuit annorum quadragintaquatuor.

Petubastis regnauit annis uigintiquinq;. 25.

Oſorthon ſecundus annis nouem.	9.
Pſammus annis decem.	10.
Ex qubus conſurgunt anni quadragintaquatuor.	44.

¶ In Dynaſtia. 24. ſolus regnauit Bochorus annnis. 44. 44.

Huius anno uigeſimoquinto Roma condita eſt.

¶ Dynaſtia. 25. fuit annorum quadragintaquatuor.

Sabachon æthiops Bochorũ uicit Aegyptoq; regnauit ãnis. 12.	12.
Sebicus annis duodecim.	12.
Tharachus Aethiops annis uiginti.	20.
Ex quibus conſurgunt anni quadragintaquatuor.	44.

Si colligamus annos prædictarum ſex Dynaſtiarum conſurgent anni quadringenti octogintanouem. 489.

De Dynaſtiis à. 26. ad 30. & paulo ulterius. *Cap. 6.*

Dynaſtia. 26. fuit annorum centum ſexagintaocto.

Meres Aethiops regnauit annis duodecim.	12.
Stephinatis annis ſeptem.	7.
Nechepſus annis ſex.	6.
Nechao primus annis octo.	8.
Pſalmeticus annis quadragintaquatuor.	44.
Nechao ſecundus qui & Nechepſus annis ſex.	6.
Pſamnites, qui & Sammeticus. 2. annis duodecim.	12.
Vaphres annis triginta.	30.
Anamaſis annis quadragintatribus.	43.
Ex quibus omnibus cõſurgũt anni centũ ſexaginta & octo.	168.

¶ Dynaſtia. 27. in qua Perſarũ rex Cambiſes obtinuit Aegyptum, ut dicit Euſebius: cui præfuerunt reges Perſarum annis centum undecim. Aegyptus poſt hæc à Perſis receſſit. 111.

¶ Dynaſtia. 28. breuiſſima fuit. Nam in ea ſolus regnauit Amartheus Saites annis ſex. 6.

¶ Dynaſtia. 29. fuit annorum quadraginta.

Nephericus primus regnauit annis ſex.	6.
Achoris ſecundus annis duodecim.	12.
Pſammites tertius anno uno.	1.
Nepherites ſecundus menſibus quatuor, Sed ex menſibus ſuperfluis pcedentis Regis & ſubſequẽtis cõputatur ãnus unus ab Euſebio.	1.
Nectenebis annis decem & octo.	18.
Theo annis duobus.	2.
Ex quibus conſurgunt anni quadraginta.	40.

ii 3

¶ In Dynastia.30.regnauit Nectabanus annis decē & octo. 18.
Et sicut ait Eusebius Ochus Artaxerses Rex Persarum, Aegyptum tenuit Nectabano in Ethiopiam pulso, & ipsam Aegyptum suo iūxit imperio,& præfuit annis nouem. 9.
Arses uero deinde annis quatuor. 4.
Darius demum annis sex. 6.
Ex quibus consurgunt anni decem & nouem. 19.
Alexander magnus septem annis ab initio monarchiæ. 7.
Si colligantur anni prædictarum quinq; Dynastiarum cū prædictis adiunctis consurgunt anni trecenti sexagintanouem. 369.

De Regibus Aegypti qui regnauerunt in Alexandria. Cap.7.

POstquam Alexander magnus cepit Aegyptum ab eo Alexandria ibidem condita est: in qua plures Ptolemęi post eius obitum regnauerunt. Ptolemæus Lagi filius regnauit annis triginta sex.36.Eusebius tamen
1 dicit eum regnasse annis.40.superaddens quatuor annos quibus gubernauit regnum Aegypti uiuente Alexandro magno ut quidam asserunt.

2 Ptolomæus Philadelphus annis triginta & octo. 38.
Hic Iudæos qui in Aegypto erant,liberos esse permisit:& uasa Eleazaro pontifici Hierosolymarū uotiua transmittens diuinas scripturas in uocem græcam ex hebræa lingua per septuagintaduos interpretes transferri curauit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit: quam sibi ex omni genere literaturæ comparauerat. ut ait Eusebius
3 Ptolemęus Euergetes primus regnauit annis uigintisex. 26.
4 Ptolemęus Philopator annis decem & septem. 17.
5 Ptolemęus Epiphanes annis uigintiquatuor. 24.
6 Ptolemęus Philometor annis trigintaquinq;. 35.
7 Ptolemęus Euergetes secundus uigintinouem. 29.
8 Ptolemęus Phiscon,qui Soter,annis decem & septem. 17.
9 Ptolemęus Alexander annis decem. 10.
10 Ptolemęus,qui matre fuerat electus annis octo. 8.
11 Ptolemęus Dionysius annis triginta. 30.
12 Cleopatra mulier annis uiginti & mensibus quinq; 20.
Cleopatra & Antonius semel interficiunt: & Aegyptus fit Romana prouincia. Vsq; ad mortem Cleopatræ, Ptolemęi, qui uocabantur 290
Lagide, in Aegypto regnauerunt post Alexandrum annis ducentis

nonaginta,ut patet ex computatione annorum prædictorum principum. Eusebius autem addit duos annos Cleopatræ: & dicit eam regnasse annos .22. cum tamen secundũ probatam fidem, sicut alij scribunt, regnauerit annos. 20. Nam & Tertullianus in libro contra Iudæos, dicit eam regnasse annos. 20. & menses .5. Ab anno autem. 13. Cæsaris Augusti, quo Cleopatra periit usq; ad penè completum
29 eius. 42. annum, quando natus est Christus: fuerunt Anni uigintinouem: qui adiuncti prædictis ducentis nonaginta reddunt annos trecentos decem & nouem. 319.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656.
Ab eodem ad completam. 14. Dynastiam anni.	292.
In. 16. &. 17. Dynastia fuerunt anni.	293.
In. 18. Dynastia fuerunt anni.	348.
In. 19. Dynastia fuerunt anni.	194.
In sequentibus sex Dynastiis fuerunt anni.	489.
A. 26. Dynastia usq; ad obitum Alexandri anni.	369.
A morte Alexandri ad Christum fuerunt anni.	319.
Ergo ab exordio mundi ad Christum fuerunt anni.	3960.

Liber sextus de quorũdã Regnorũ exordiis.

PROLOGVS

POstquam tempora à mundi cõstitutione ad Christum quadruplici præcipuorum Regnorum ordine digessimus: nunc restat ut quorundam aliorum Regnorum initia ante Christi aduentum in hoc sexto uolumine quambreuissime recenseamus.

De origine Regni Hispanorum. Cap. I.

HIspanos condidit Iubal filius Iapeti: qui à Moyse dicitur Tubal filius Iaph et. Nam Berosus in. 5. Antiquitatem dicit. Anno du odecimo Nimbroti Saturni primi Regis Babyloniæ Iubal condidit Celtiberos, id est Hispanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babyloniæ: idem Iubal Celtiberos legibus format. hæc ille. Vnde prima Hi-

ſpaniæ urbs Tubal à conditore nomen habet, quamuis corrupta prima litera ſcriptores poſuerunt Dubal in Pomponio Mela iu deſcriptione Bericæ mutata litera. t. in. d. Hunc eundem Tubal quidam cognominauerunt Tharacon: à quo urbs Taracona. Ei enim præcipue ſtudium fuit greges & armenta & iumẽta inducere. Huiuſcemodi ſtudium Aramei Taracoã uocant, id eſt paſtorũ congregationẽ. Nam à Hieronymo interpretatur Thara paſcens uel paſtor. Choa uero congregatio Ergo Tharachoa eſt congregatio paſtorum. Hi ergo fuerunt priſci Reges Hiſpaniæ: quos ponit Beroſus.

1	Tubal.	14	Sicorus.
2	Iberus, à quo Iberi dicti.	15	Sicanus.
3	Iubelda.	16	Siceleus.
4	Brigus.	17	Luſus.
5	Tagus Orma.		Qui ſequnt̃ ex Manethone.
6	Bethus, à quo Betica Hiſpania	18	Siculus.
7	Geryon Afer: qui & Deabus.	19	Teſta Libyus Triton.
8	Trigeminus Geryon.	20	Romus.
9	Hiſpalus, à quo hiſpalis ciuitas.	21	Palatuus.
10	Hiſpanus à quo Hiſpania.	22	Cacus.
11	Heſperus, à quo Heſperia.	23	Erytrus.
12	Hercules Libyus.	24	Mellicola ſiue Gargoris.
13	Atlas Italus kitin.		Alios reperire nõ potuimus.

De initio Regni Gallorum ſiue Francorum. *Cap. 2.*

Celtas ſiue Gallos uel Frãcigenas condidit Samothes frater Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Beroſus in. 5. libro. Paulo poſtquam Iubal condidit Celtiberos, id eſt poſt duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui & Dis, Celtas colonias fundauit. id eſt Gallos ſiue Frãcos. Neq; quiſquam illa ætate iſto ſapientior fuit: ac propterea Samotes dictus eſt hæc ille. Samotes fut frater Comeri, & Tubalis ex Iapeto patre: à quo primum Britones: inde Galli Samothei dicti fuerunt, id eſt ſapientes Et inferius Beroſus addit dicens. Anno quarto Nini Samotes Celtis leges dedit. Sepe autem uariatum eſt Celtarum nomen. Nam à principio Samothei dicebantur: Inde à Celto Celte: poſt à Galathe Galatii: hinc à Beligio Belge: poſt à Romanis Galli: poſtremo Francigenæ à Francorum Rege. Et ſicut dicit Beroſus libro quinto. Filius Herculis Galathes Priſcus: qui apud illos regnauit

ætate Althadis duodecimi Regis Aſſyriorum nomen etiam Gallis dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Beroſus.

1	Samothes, qui & Dis	13	Beligius, à quo Belgæ.
2	Magus.	14	Iaſius.
3	Sarton.	15	Allobrox.
4	Lryius.		Omnes prædicti ex Beroſo.
5	Bardus Priſcus.	16	Romus.
6	Longo.	17	Paris.
7	Bardus iunior.	18	Lemanus.
8	Lucus.	19	Olbius.
9	Celtes, à quo Celtæ dicti.	20	Galathes iunior.
10	Galathes, à quo Galli.	21	Namnes.
11	Narbon, à quo Narbona.	22	Francus, à quo Francia.
12	Lugdus à quo Lugdunum.		Septẽ pdicti ex Manethone.

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum. *Cap. 3.*

GErmanos, ſiue Theutonicos, & Sarmatas condidit Thuiſcon gigas filius Noe natus ei poſt diluuium. Dicit enim Beroſus in quinto libro Anno Nimbroti uigeſimo quinto, Thuiſcon Sarmatas maximos populos fundauit. & inferius ait. Anno quarto Nini Thuiſcon gigas Sarmatas legibus format apud Renũ. Germanorum quoq; nomen ſæpe à ducibus uariarum fuit. Nam ab exordio, & fermè in toto Thuiſcones dicebantur à Thuiſcone primo eorum conditore. In parte uero Gambriui à Gambriuio: ante uero Ingheones ab Inghaeuone: poſtea Iſteuones ab Iſteuone. Hinc Sueui à Sueuo: Poſt Vandali à Vandalo. Inde Alemani ab Hercule Alemano: deinde Theutanes & Theutones à Theutane. Poſtremo à Romanis, ut Tacitus ait, Germani dicti ſunt. Eorum reges primos deſcribit Beroſus in ſecundo & in quinto libro: qui ſunt ſequentes uidelicet.

1	Thuiſcon, à quo Thuiſci.	8	Sueuus, à quo Sueui.
2	Mannus.	9	Vandalus, à quo Vandali.
3	Inghaeuon à quo Ingheones.	10	Theutanes, à quo Theutonici.
4	Iſteuon à quo Iſteuones.		
5	Herminon.	11	Hercules Alemannus à quo Alemanni.
6	Marſus.		
7	Gambriuius, à quo Gambriuii	12	Hunnus, à quo hunni.

De principio Regni Sicyoniorum, & eius fine. Cap. 4

REgnum Sicyonorum in Græcia iuxta Eusebium de temporibus ortum habuit ante natiuitatem Abrahæ annis septuagintatribus, uidelicet anno .32. Beli: & durauit 73
annis nongentis sexaginta & uno. In codicibus autem Eu- 32
sebii impressis in fine regni Sicyoniorum mendose uitio impressorum colliguntur anni.862.quia ibi deficiunt anni.99.ut patet ex cōputatis annis in lineis annorum per Eusebium distinctis, quibus ordinate Reges Sicyoniorum regnauerunt; ut patet. in sequentibus. 961

1 Egialeus, à quo Egialea nuncupata est: quæ nunc Polepōnesus uocatur, regnauit annis quinquagintaduobus. 52.
2 Europs annis quadragintaquinq;. 45.
3 Stelchin annis uiginti. 20.
4 Apis annis uigintiqninq;. 25.
5 Thelasion annis quinquagintaduobus. 52.
6 Egidius annis trigintaquatuor. 34.
7 Thurimacus annis quadragintaquinq;. 45.
8 Leucippus annis quinquagintatribus. 53.
9 Messappus annis quadragintasedtem. 47.
10 Eratus annis quadragintasex. 46.
11 Plemmeus annis quadragintaocto. 48.
12 Orthopolis annis sexagintatribus. 63.
13 Maratus primus ânnis triginta. 30.
14 Maratus secunpus annis uiginti. 20.
15 Echireus annis quinquagintaquine;. 55.
16 Chorax annis triginta. 30.
17 Epopeus annis trigintaquinq;. 35.
18 Laumedon annis quadraginta. 40.
19 Sicyon à quo Sicyonii annis quadragintaquinq;. 45.
20 Polybus annis quadraginta. 40.
21 Inachus annis quadragintaduobus. 42.
22 Phestus annis octo. 8.
23 Adrastus annis quatuor. 4.
24 Polyphides annis triginta & uno. 31.
25 Pelasgus annis uiginti. 20.
26 Zeusippus annis triginta & uno. 31.

Ex quibus omnibus resultant anni nōgenti sexaginta & unus. 961.
uidelicet usq; ad annum.28.completum Heli sacerdotis Hebræorū. & tunc finem acepit hoc regnum.

De origine Regni Argiuorum & Myccenarum. *Cap.5.*

MOx orto Esau & Iacob anno secundo Balei Xersis octaui Regis Assyriorũ, initiũ habuit regnũ Argiuorũ, ut conputat Euseb. quorũ Reges & tẽpora ab ipso ita describũtur.

1 Inacus regnauit annis quinquaginta. 50.
2 Phoroneus annis sexaginta. 60.
3 Apis annis trigintaquinq;. 35.
4 Argus annis septuaginta. 70.
5 Grassus annis quinquagintaquatuor. 54.
6 Phorbas annis trigintaquinq;. 35.
7 Troiphas annis quadragintasex. 46.
8 Crothopus annis uiginti & uno. 21.
9 Stelenus annis undecim. 11.
10 Danaus annis quinquaginta. 50.
11 Lynceus annis quadraginta & uno. 41.
12 Abas annis uigintitribus. 23.
13 Prosteus aunis decem & septem. 17.
14 Acrisius annis triginta & uno. 31.

Prædicti omnes simul regnauerunt annis quingentis quadragintaquatuor, ut ex annis collectis patet. 544. Et defecit regnũ Argiuorũ anno. 16. Lamparis uigesimiquarti Regis Assyriorum: & anno. 8. Rampsis regis Aegypti. Post Acrisiũ Regnũ Argiuorũ in Mycenas transfertur: quorũ Reges decem ab Eusebio describuntur uidelicet.

1 Perseus.
2 Stenelus.
3 Eurystheus.
4 Atreus & Thyestes fratres.
5 Agamemnon.
6 Aegystus.
7 Orestes.
8 Thisamenus.
9 Pentilus.
10 Cometes.

De initio & fine regni Athenienſium. *Cap.6.*

AThenienſium Regnum, ut ait Berosus in. 5. libro, cœpit anno. 4. Spareti. 17. Regis Assyriorum; qui fuit annus primus Iasii Regis Ethruriæ: &. 30. Ori regis Aegypti. quorũ Reges quot annis regnauerunt Euseb. ita scribit.

1 Cecrops, qui Delphinas, regnauit annis quinquaginta. 50.
Eius anno. 30. fuit diluuium in Thessalia sub Deucalione. Ante hoc diluuium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, ut ait Eusebius.

2 Granaus regnauit annis nouem. 9.

1 Amphitryon annis decem. 10.
2 Ericthonius annis quinquaginta. 50.
3 Pandion primus annis quadraginta. 40.
4 Erictheus anni quinquaginta. 50.
5 Cecrops secundus annis quadraginta. 40.
6 Pandion secundus annis uigintiquinq;. 25.
7 Egeus annis quadragintaocto, 48.
8 Theseus annis triginta. 30.
9 Menestheus,qui & Peteo,annis uigintiquatuor. 24.
10 Demophon annis trigintatribus. 33.
11 Oxintes annis duodecim. 12.
12 Aphidas anno uno. 1.
13 Thimoetes annis octo. 8.
14 Melanthus annis trigintaseptem. 37.
15 Codrus annis uiginti & uno. 21.
16 Post prædictos reges,ut ait Eusebius,principes siue Iudices uel ma-
17 gistratus quoad uixerunt,regnauerunt:qui sequntur.
Medon iudicauit annis uiginti. 20.
1 Agastus annis trigintasex. 36.
2 Archippus annis decem & nouem. 18.
3 Theusippus annis quadraginta & uno. 41.
4 Pherbas annis triginta & uno. 31.
5 Mezades annis triginta. 30.
6 Diogenetus annis uigintiocto. 28.
7 Pheredus annis decem & nouem. 19.
8 Ariphron annis uiginti. 20.
9 Thespieus annis uigintiquinq; 25.
10 Agamnester annis uiginti. 20.
11 Aeschylus annis uigintitribus. 23.
12 Alchamenon annis duobus. 2.
13 Carops annis decem. 10.
14 Aesimedes annis decem. 10.
15 Elidicus annis decem. 10.
16 Hippomenes annis decem. 10.
17 Leocrates annis decem. 10.
18 Absander annis decem. 10.
19 Erixias annis decem. 10
20 Inde Athenis principes annui constituti sunt cessantibus regibus: nouē scilicet principes ex nobilibus urbis electi Athenienfibus præ

De Regibus Ethrurię & Italiæ post Mezentium. Cap. 8.

SVperius in tertio libro descripsimus Reges Ethruriæ & Italiæ usq; ad Mezentiũ, quia eorũ tẽpora certa repetimus. Reliquorũ uero sequẽtiũ Ethruriæ Larthum tẽpora tanquã incerta reliquimus. Nunc uero eorum tantum nomina describemus absq; temporibus.

1	Tarcon tertius.	18	Rhetus.
2	Ocnus Bianor.	19	Hiellus.
3	Pipinus.	20	Porsenna Clusinus.
4	Nicius.	21	Tolumnius Veiens.
5	Piseus.	22	Eques Thuscus.
6	Thuscus iunior.	23	Linius Fidenas.
7	Amnus.	24	Elbius Thuscus.
8	Felsinus.	25	Thurrenus.
9	Bonus.	26	Titus.
10	Atrius.	27	Volturrenus.
11	Marsias:	28	Cecinna.
12	Eralus.	27	Menippus.
13	Cœlius.	30	Menodorus.
14	Galeritus Lucumo.	31	Mœcenas.
15	Lukius Thuscus.	32	Seianus.
16	Cibitius.	33	Sceuinus.
17	Lucumo Clusinus.	34	Otho Ferentinus.
			Post hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadragesimo secũdo Christus natus est: eo quod Mœcenas acceperit Regnum eodem anno, quo & Cæsar Augustus. quod sic probatur. Nam Ortho tribus mẽsibus regnauit: & apud Vitriacum propria manu occubuit anno à natiuitate domini septuagesimo primo: anno uidelicet secundo olympiadis ducentesimæ duodecimæ, antequam imperium Vespasianus assumeret. Mœcenas autem regnauit annis quinquagintasex. Seianus uiginti tribus. Secundus trigintatribus. Post quem ultimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnauit. qui simul anni fiunt centum tresdecim. A quibus si subtrahantur anni septuaginta & unus à Christi natiuitate ad mortem Othonis restant anni quadragintaduo: qui præcesserunt Christi natiuitatem. Ergo anno quadragesimosecundo Mœcenatis natus est dominus.

De principio & fine regni Lacedæmoniorum. Cap. 9.

Regnũ Lacedæmoniorũ incepit ſecundũ Euſebiũ anno quarto Dercili trigeſimiprimi Regis Aſſyriorũ. Aliqui tamẽ dicunt id cepiſſe prius annis duobus: quod magis conuenit computationi noſtræ. Dicimus enim nos hoc regnũ cœpiſſe anno. 2. eiuſdẽ Dercili. Tũc enim erat ſeptuageſimusoctauus annus uigeſimæ Dynaſtię Aegyptiorũ: & ſextus annus Aeneæ Sylui Regis Latinorũ: necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebræorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedæmoniorum ſecundum Euſebium.

1	Euryſtheus regnauit annis quadragintaduobus.	42.
2	Agis regnauit anno uno.	1.
3	Archeſtratus annis trigintaquinq;.	35.
4	Labotes annis trigintaſeptem.	37.
5	Doriſtus annis uigintinouem.	29.
6	Egiſilaus annis quadragintaquatuor.	44.
7	Archelaus annis ſexaginta.	60.
8	Thelecus annis quadraginta.	40.
9	Alcamenes annis trigintaſeptem.	37.
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti uigintiquinq;.	325.

& peruenerunt uſq; ad primam Olympiadem.

De Regno Corinthiorum. Cap. 10.

Eodem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedæmoniorum iuxta Euſebium. Et hi fuerunt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinq;.	35.
2	Trion annis triginta ſeptem.	37.
3	Agilaus annis trigintaſeptem.	37.
4	Priminas annis trigintaquinq;.	35.
5	Bacis annis trigintaquinq;.	35.
6	Agelas annis triginta.	30.
7	Audemus annis uigintiquinq;.	25.
8	Ariſtemedes annis trigintaquinq;.	35.
9	Agemnon anni ſexdecim.	16.
10	Alexander annis uigintiquinq;.	25.
11	Phelesteus annis duodecim.	12
12	Authomenes anno uno.	1.
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti uigintitres.	323.

& defecerunt prædicti reges ante primam olympiadem annis duo

bus Inde non fuerunt Corinthiis Reges, sed annui principes constituti, ut ait Eusebius.

De initio & fine Regum Israel. *Cap.* 11.

DIuisæ ac separatæ sunt decẽ tribus Israel à domo Dauid post mortẽ Salomonis regnãte Roboã filio eius propter duritiã eius, ut patet. 3. Reg. 12. & etiã in punitionem peccatorũ Salomonis patris eius. Et regnauit super easdem decem tribus Israel Hieroboã filius Nabath Euphrateus de Sareda: qui prius fuerat seruus Salomonis, & ab eo rebellauerat: & fugerat in Aegyptũ, ne ab illo occiderẽt. Tandem mortuo Salomone regnante Roboam super Iudam factus est ipse Hieroboam Rex super Israel. Regum igitur israel tempora ita ordinantur ex. 3. & 4. libris Regum.

1	Hieroboam regnauit annis uigintiduobus. 3. Reg. 14.	22.
2	Nadab filius eius annis duobus. 3. Reg. 15.	2.
3	Baasa filius Ahiæ annis uigintiquatuor. 3. Reg. 15.	24.
4	Hela filius eius annis duobus. 3. Reg. 16.	2.
5	Zambri septem diebus. 3. Reg. 16.	
6	Amri annis duodecim 3 Reg. 16.	12.
7	Achab filius eius annis uigintiduobus. 3. Reg. 16.	22.
8	Ochozias annis duobus. 3. Reg. 22.	2.
9	Ioram annis duodecim 4. Reg. 3.	12.
10	Hieu annis uigintiocto. 4 Reg. 10.	28.
11	Ioacham annis decem & septem. 4. Reg. 13.	17.
12	Ioas annis sexdecim 4. Reg 13.	16.
13	Hieroboam secundus annis quadraginta & vno. 4. Reg. 14. &.	41.
14	Zacharias mensibus sex. 4. Reg. 15.	
15	Sellum mense uno. 4. Reg. 15.	
16	Manahen annis decem. 4. Reg. 15.	10.
17	Phaceia annis duobus. 4. Reg. 15.	2.
18	Phacee filius Romeliæ annis viginti. 4. Reg. 15.	20.
19	Osee filius Hela annis nouem. 4. Reg. 17.	9.

Ex quibus omnibus cõsurgũt anni ducẽti quadraginta & uno. 241. & menses septem: qui menses consumuntur anno ultimo Oseæ, qui non fuit integer. Defecerunt Reges Israel, quãdo Salman Assar Rex Assyriorum transtulit Israel in Assyrios anno nono huius Oseæ filij Hela, ut patet. 4. Reg. 17. &. 18. & tunc incipiebat annus sextus

Ezechiæ regis Iuda, ut ibidem scribitur. Numerus autem omnium annorum regnum Israel non cōuenit cum annorum numero regum Iuda, qui eo tempore regnauerunt. Nam si computētur anni Regū Iuda post mortem Salomonis, quando incepit Regnum Israel: & digerantur à Roboam filio Salomonis usq; ad annum sextum Ezechiæ, quo anno defecit Regnum Israel, reperiuntur in regibus Iuda
261 anni ducenti sexaginta & unus: non computatis decem annis. quos quidam inconsulte addunt ipsi Asa Regi Iuda: quos tamen conuenientis Philo & septuaginta interpretes posterius addūt ipsi Amon regi Iuda absente patre; quod fuit post destrutionem regni Israel. Si uero computantur anni Regum Israel à Hieroboam ad nonum
241 & ultimum Oseæ: reperiuntur anni ducēti quadraginta & unus: qui minus sunt annis uiginti ab annis prædictorum regum Iuda. Vnde oportet fateri, uel quòd sit error in numero annorū regum Israel uitio scriptorum: uel quòd quandoq; uacauerit Regnum Israel, & fuit sine Rege: uel quia quandoq; in eis computantur anni, quibus aliquis Rex simul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: uel quoniam aliquando per synecdochē à parte totus annus nominatur: uel quia interdum distribuuntur anni tantum, quibus aliquis Rex bene uixit: quos uarietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lira eum imitatus super. 3. Reg. 15. c. Idcirco hæc nos omitimus. Nam & Hieronimus in epistola ad Vitalem persbyterū dicit. Relege omnes & ueteris & noui testamenti libros: & tantā annorum reperis dissonantiam & numerum inter Iudam & Israel, id est inter regnum utranq; cōfusum, ut huiuscemodi hærere euæstionibus non tam studiosi quā ociosi hominis uideatur. hæc ille. Siquis tamen cupit hanc temporum consonantiam aliquo modo cognoscere, legat opusculum Ricardi de sancto Victore de concordia tēporū regū Iuda & Israel in secunda operū parte paulo post principiū.

De Macedonum Regno. *Cap. 12.*

Macedonia prius dicta est Aemathia ab Aemathio filio Camesis, de qua Lucanus dicit.

Bella per Aemathios plusquam ciuilia campos.

Ea postea Macedonia dicta est à Macedone filio Osiridis, ut Diodorus author est in primo libro. Idem dicit Berosus in. 5. antiquitatum libro. ubi ait Regnante decimo Assyriorum Rege Belocoh f. Prisco: cœpit apud Aemathios regnare Macedon filius Osiridis:

ridis.& quo nunc nomē retinet prouincia.hæc ille.Cæpit ergo hoc Regnum anno primo Belochi:qui fuit annus.38., decimæseptimæ Dynastiæ pastorum in Aegypto,Post annos uero nongentos septua 677 gintaseptem anno scilicet.13. Oziæ Regis Iuda:&.9. Procæ Regis Latinorum :&.13. Petubasti in.23. Dynastia Aegyptiorum : hos reges ex Eusebius accepimus.

1 Granaus regnauit annis uiginii & octo. 28.
2 Coenus annis duodecim. 12.
3 Tirimas annis triginta & octo. 38.
4 Perdicas primo annis quinquaginta & uno. 51.
5 Argeus primus annis triginta & octo. 38.
6 Phlippus annis triginta & octo. 38.
7 Europus annis uigintisex. 26.
8 Alcetas annis uigintinouem. 29.
9 Amyntas primus annis quinquaginta. 50.
10 Alexander primus annis qnadragintatribus. 43.
11 Perdicas secundus annis uiginti & octo. 28.
12 Archelaus primus annis uigintiquatuor. 24.
13 Orestes annis tribus. 3.
14 Archelaus secundus annis quatuor. 4.
15 Amyntas secundus anno uno. 1.
16 Pausanias anno uno. 1.
17 Amyntas tertius annis sex. 6.
18 Argeus secundus annis duobus. 2.
19 Amyntas quartus annis decem & octo. 18.
20 Alexander secundus anno uno. 1.
21 Ptolemæus primus annis quatuor. 4.
22 Perdicas tertius annis sex. 6.
23 Phlippus secundus annis uigintisex. 26.
24 Alexander magnus annis duodecim. 12.
25 Arideus,qui & Philippus tertius annis septem. 7.
26 Cassander annis decem & nouem. 19.
27 Antigonus primus & Alexander annis quatuor. 4.
28 Demerius primus annis sex. 6.
29 Pyrrhus mensibus sex & cum sequentibus cōputatur pro anno. 1.
30 Lysimacus annis quinq;. 5.
31 Ptolemæus secundus anno uno. 1.
32 Meleagros mensibus duobus.
33 Antipater diebus quadragintaquinq;.

34 Sostenes annis duobus, 2

35 Antigonus secundus annis trigintasex. 36

36 Demetrius secundus annis decem 10

37 Antigonus tertius annis quindecim. 15

38 Philippus quartus annis quadragintaduobus. 42

39 Perses annis decem. 10

Omnes prędicti simul regnauerunt annis sexcentis quadragintaseptem. Macedonum Regnũ defecit post Persem anno secundo centesimæ quinquagesimæ quartæ olimpiadis: Licet Eusebius pauloante id defecisse dicat. 647

De Regno Lydorum. Cap. 13.

REgnum Lydorum iuxta Eusebium mox incepit post finẽ regni Corinthiorum hoc est annis duobus ante primam olympiadem. quorum Reges enumerat idem Eusebius.

1 Ardisus regnauit annis trigintasex. 36

2 Aliastes primus annis quatuordecim. 14

3 Meles annis duodecim. 12

4 Candaules annis decem & septem. 17

5 Giges annis trigintasex. 36

6 Ardis annis trigintaseptem. 37

7 Sadiates annis quindecim. 15

8 Aliactes secundus annis quadragintanouem. 49

9 Crœsus annis quindecim. 15

Omnes prædicti Reges simul regnauerunt annis ducentis. triginta & uno iuxta computationem Eusebii. 231

Liber septimus de uita Christi.

PROLOGVS.

POstquam descripsimus tempora ante Christi ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Christi ad ætatem nostram tẽpora describere per annos uitę ipsius Christi: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempora metiuntur. Nunc igitur in hoc septimo libro de uita Saluatoris & Domini nostri breuissime disseremus.

De Genealogia Christi. *Cap. I.*

CHristi genealogiã duo Euãgelistę descripserũt, uidelicet Matthæus: qui ab Abraham, cui facta est repromissio de Christo per successionem generationũ usq; ad eius natiuitatem descẽdit. & Lucas: qui ab ipso Christo usq; ad protoplastũ Adã à Deo creatum ascendit ordine retrogrado. Hæc autẽ Christi genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebræi cõprobari potest, sicuti descripsimus in secundo libro superius. Sed quoniam à Iacob usq; ad Regem Dauid Christi generationes omisimus, quia tempora in eis certa non inuenimus: sed per duces hebręorum, quorum tẽpora certiora comperimus; annonũ ordinem descripsimus: idcirco, ut eius genealogia ad plenum cognosci possit, sub epilogo eã nunc breuissime describemus: & quæ hic omittimus, in eodẽ. 2. libro requirenda sunt. Prius ergo secũdũ Lucã solũ ab Adam usq; ad Abraham, singulas generationes describemus, in quibus nulla, uel parua difficultas inuenitur.

Deus creauit Adam. Gen. I.
1 Adam genuit Seth.
2 Seth genuit Enos.
3 Enos genuit Chaynam.
4 Chaynam genuit Malaleel.
5 Malaleel genuit Iared. — Gen. 5. &. I. Paralip. I.
6 Iared genuit Enoch.
7 Enoc genuit Mathusalem.
8 Mathusalem genuit Lamech
9 Lamech genuit Noe.
10 Noe genuit Sem.
11 Sem genuit Arphaxat Gen. II. &. I. Paralip. I.
12 Arphaxat genuit Sale, qui cognomine dictus est Chaynam, ut in
13 primo libro capite. 6. insinuauimus.
14 Sale genuit Heber.
15 Heber genuit Phalech.
16 Phalech genuit Rheu uel Ragau.
17 Rheu genuit Saruch. — Gen. II. &. I. Paral. I.
18 Saruch genuit Nachor.
19 Nachor genuit Thare.
Thare genuit Abraham.

Secundum Lucam & Matthæum simul sequentes generationes usq;

ad Dauid inclusiue nullam dissonantiam prætendunt.

20	Abraham genuit Isaac.	Gen. 21.
21	Isaac genuit Iacob.	Gen. 25.
22	Iacob genuit Iudam.	Gene. 26.
23	Iudas genuit Phares.	Gene. 38.
24	Phares genuit Esron.	Ruth 4. & 1. Paral. 2.
25	Esron genuit Aram.	
26	Aram genuit Aminadab.	
27	Aminadab. genuit Naason.	
28	Naason genuit Salmon.	
29	Salmon genuit Booz.	
30	Booz genuit Obeth.	
31	Obeth genuit Iesse,	
32	Iesse uel Isai genuit Dauid.	

33 Dauid rex genuit Natham & Salomonem ex Bersabee utrunq;.

Sequitur Lucas Lineã Nathã. & Matthæus lineã Salomonis.

	Regni successores.		Reges Iuda.
34	Nathã. 2. Re. 15. &. 1. paral. 3.		Salomon. 2. Reg. 12.
35	Mathat, q & Ahiasar, 3. Re. 4.		Roboam. 3. Reg. 14.
36	Menna.	ex Luca & ex Philone.	Abias. 3. Reg. 15.
37	Melcha.		Asa. 3. Reg. 15.
38	Heliachin.		Iosaphat. 3. Reg. 22.
39	Ionas.		Ioram. 4. Reg 8.
40	Ioseph.		Ochozias qui & Ioachaz. 2. paral. 22.
41	Iudas.		In Hoc defecit linea Salomonis

& ex 1. paral. 3.

Reges ex successione.

42 Symeon, qui & Ioas & Helih. 4. Re. 11. & ideo Matthæus ad lineam
43 Leui, qui & Amasias. 4. Reg. 14. Nathan diuertit cum Luca
44 Mathat, q Azarias & Ozias. 4. R. 15. relinquẽs tres reges uidelicet.
45 Iorim, q & Ioathan. 4. Reg. 15. Ochoziam, Ioas, & Amasiam.
46 Heliezer, qui & Achaz. 4. Reg. 16.
47 Iesus, qui & Ezechias. 4. Reg. 18.
48 Her, qui & Manasses. 4. Reg. 21 — ex Luca & ex Philone. & Matthæo.
49 Helmadam, & Amon. 4. Reg. 21.
50 Thosam, qui Iosias, & 4. Reg. 22.
51 Addi, & Io[illegible] Reg. 23.
52 Melchi, qui Ioakim, uel Eliachim. 4 Reg. 23.
53 Neri, qui & Ioachin, Ieconias, & Helih. 4. Reg. 24.
54 Salathiel, qui & Mesezebeel. 1. Paral. 3. & Neem. 3.

55 Zorobabel, q. & Barachias genuit Rhesa & Abiud fratres uidelicet Misciolam & Ananiam 1.Par.3.& Neemiæ.3.

Sequitur Lucas lineā Rhesa.		Sequit Matth. lineam Abiud.	
56 Rhesa qui & Misciollā.1.Par 3		Abiud q. & Ananias. 1.par.3.	
57 Ioanna ben Rhesa.	ex Luca & Philone	Eliachin.	ex Mathæo euāgelist
58 Iudas cognomine Hyrcanus.		Azor.	
59 Ioseph uel Iosephus.		Sadoch.	
60 Semei, qui & Abner.		Achim.	
61 Mathathias, qui & Helith.		Eliud.	
62 Maat, qui & Asar.		Eleazar.	
63 Nage uel Nagit, qui & Artaxat.		Mathan.	
64 Helli, qui & Agai.		Iacob.	
65 Naum, qui & Massoth.		Ioseph uir Mariæ.	
66 Amos, qui & Scirach.		de qua Iesus natus est.	
67 Mathathias qui & Syloa.			
68 Ioseph uel Iose. iunior, q. & Arses.			
69 Iāne uel Iāneus q. &.2. Hyrcanus.			
70 Melchi.			
71 Leui.			
72 Mathat.		Ex Luca:&	
73 Helith.q.& Ioachin pater Mariæ.		Syrorum libris.	
74 Maria mater Christi.			
75 Iesus filius eius.			

Lucas ego euangelista prosequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe secundum lineam Nathan. Et incepit à patre beatæ Mariæ uirginis, qui dictus est Helith uel Ioachin: quia fuit binomius. Nam Rabbi Haccados hebræus in responsione ad petitionem tertiam Antonini consulis urbis Romæ: affirmat ex reuelatione sibi facta ab Helia parentem matris Messiæ duplex habiturū nomen; unum Helit; alterum Ioachin. Et post modum Rabbi Haccanas ait. Erat quædam puella in Betleem Iudæ nomine Maria filia Ioachin, Helith de genere Zorobabelis filii Salathielis ex tribu Iuda hæc ille. Maria ergo fuit filia naturalis Helih siue Ioachin. Ioseph autem uir Mariæ fuit eiusdē Ioachin gener; & ex cōsequēti fuit eius, filius legalis ex affinitate. Nam sicut Maria erat in primo gradu consanguinitatis ad patrem suum; sic & Ioseph erat in primo gradu affinitatis ad socerum: cum fuerit uerum matrimonium inter Ioseph & Mariam. Id circo Lucas dicit quòd Christus putabatur filius Ioseph, qui fuit Helih scilicet filius legalis, & loco Mariæ ponit uirum

suum secundum consuetudinem scripturarum. Matthæus uero describit primo generationes secundum lineam Salomonis regis usq; ad eius extinctionem: qua deficiēte postea coactus est diuertere ad lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni successores, ut supe rius diximus libro secundo capite nono. Et Matthęus cum Luca cōuenit usq; ad Zorobabel. Sed quoniam ipse Zorobabel qui & Barachias filius Salathiel genuit duos filios, uidelicet Rhesa, qui dictus est Misciollam: & Abiud, qui dictus est Ananias: ideo Lucas prosequitur lineam Nathan per filium eius Rhesa usq; ad patrem Mariæ Virginis: & Matthęus eandem lineam prosequitur per filium eius Abiud usq; ad patrē Ioseph coniugis Mariæ Virginis. Itaque uterq; natus est ex semine Dauid per lineam Natham, sed per unum ramū scilicet per ipsum Rhesa nata est Maria: & per alterum ramum scilicet per ipsum Abiud natus est Ioseph. Hæc nobis ostendit Philo hebręus & ea uberrime declarat Ioannes Annius in commentariis super breuiarium eiusdem Philonis. Hanc genealogiam etiam describit Petrus Galatinus libro septimo capite duodecimo contra Iudæos. Sed in hoc defecit, quòd contra ueritatem putauit duos fuisse Salathieles, & duos Zorobabeles, quod non probat, sed in hoc ipse faci le improbari potest: quoniam linea Salomonis septima generatione defecit. & in eius generatione nullus Salathiel, neq; Zorobabel reperitur. Neq; Ioseph potuit ex linea Salomonis descendere, quia per multos annos antea defecerat: sed ortus est ex linea Nathan per ipsum Abiud, sicut ex eadem linea Nathan orta est Maria, sed per ipsum Rhesa, uti iam diximus. Salathiel ergo: qui à Matthæo dicitur filius Ieconiæ, idem est cum Salathiele, qui à Luca dicitur filius Neri, quia idem uir dictus est Ieconias, Neri, Ioachin, & Helih, ut Philo testatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognominatus est, in ipsa captiuitate genuit Salathiel, ex quo natus est Zorobabel, qui fuit dux populi mox soluta captiuitate, hoc est post septuaginta annos desolationis templi. Cum ergo Matthæus dicit, & post transmigrationē Babylonis Ieconias genuit Salathiel, non est intelligendum quòd soluta captiuitate genuerit eum, sed facta transmigratione in ipso captiuitatis tempore. Nec urget etiam argumentum Galatini dicentis plures generationes esse iuxta Lucā, & pauciores iuxta Matthæum quoniam descendentes ex Rhesa citius genuerunt: & geniti ex Abiud tardius eis concessum est generare, ideo illi plures, isti pauciores numero fuerunt. Hanc rationem assignat Augustinus in sextodecimo libro de ciuitate dei, capite. 11. circa alias generationes

Utrest illa figulorum qui tot optimos chronografos infecit numquam satis vituperandus ob jacturam per 100 annos eius causa orbi eruditorum.

dicēs. Non enim quia Heber sextus est à Noe, Nembrot autem quartus, ideo non potuerunt ad idem tempus conuenire uiuendo. Hoc enim contigit cum plus uiuerent vbi pauciores sunt generationes, minus ubi plures: aut serius nati essent ubi pauciores, maturius ubi plures Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & commentaria Ioannis Annii in eundem plene legisset: non utiq; in hunc incidisset errorem. Cætera uero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idē Galatinus recte declarat. Nulla argo dissonantia reperitur inter Matthæū & Lucā: sed uterq; uerā Christi genealogiā rite descripsit.

De tempore uitæ Christi. Cap. 2.

IEsus Christus ex Maria Virgine nascitur anno ab orbe condito fere completo ter millesimo nongentesimo sexagesimo. 3960
A diluuio anno bis millesimo trecentesimo quarto. 2304
Ab Abraham anno bis millesimo duodecmo. 2012
A lege Moysi anno millesimo quingentesimo septimo. 1507
A templo Salomonis inchoato anno millesimo uigesimo septimo. 1027
Ab urbe Roma condita anno septingentesimo quinquagesimo secundo: cui anno deficiebant quatuor ferè menses. 752
A desolatione templi anno quingentesimo octogesimo septimo. 587
Hebdomada iuxta Danielis prophetiam sexagasimaquinta: anno eius sexto ferè completo. 65
Olympiade uero centesima nonagesimaquarta anno eius quartò inchoato per tres menses: hoc est à primo anno primæ olympiadis trāsactis annis. 775. & tribus mensibus. Ex quo patet error scriptoris in Martyrologio tā de hebdomada quàm de Olympiade in die natiuitatis domini: qui corrigendus esset, quoniam ponit in eis alium numerum à prædicto secundum publicam fidem probato. 194 775
Romæ imperante Cæsare Augusto anno imperii eius quadragesimo secundo, ut affirmat Eusebius. quod etiam confirmat Orosius, qui libro. 7 ait. Augusti Cęsaris postea q̃ imperare cœpit emenso propemodum anno. 42. natus est Christus. 42
Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus annus legitimi principatus eius, cum prius triginta & uno tyrannice regnasset, ut Philo testatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & Ducatus de Iuda iuxta patriarchæ Iacob prophetiam. Inchoauerat Maria uitæ suæ annum quintumdecimum, quando peperit Christum in hyemali solstitio: octauo calendas Ianuarii hoc est die. 25. De- 32

cembris:media uidelicet nocte præcedente ortum Solis diei Dominicæ. Nam anno quo Christus conceptus & natus est: litera dominicalis. B currebat: quæ in calendario Romano, quo utimur, annotatur die 25. Decembris. Antea uero nouem mensibus cum ageret Maria quartumdecimum annum, ex ea de spiritu sancto conceptus fuerat Christus octauo calendas Aprilis, hoc est die 25. Martii feria sexta, quoniam in calendario eo die annotatur litera. G. quæ tunc fuit feria sexta, quoniam. G. est sexta a litera. B. Conceptio autem Christi facta est anno tertio olympiadis. 194. in dimidio eiusdem tertij anni. Natiuitas uero eius fuit anno quarto eiusdē olympiadis inchoato per tres menses propè finem anni quadragesimisecundi Augusti Cæsaris, ut supra dictum est. A natiuitate autem domini anni uitæ ipsius enumerandi sunt. Et primus annus domini annotari debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno 43. Cæsaris Augusti sibi concurrente. Octauo autem die a natiuitate domini, scilicet calendis Ianuarij mutata est litera dominicalis, & fuit. A. quæ deseruit anno primo uitæ Christi:& eo in die dominica circuncisus est puer Iesus. Et quamuis ecclesia Romana incipiat enumerare annos domini ab eius natiuitate: tamen Romani ciues transacta hebdomada a natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarij, eo quò Iulius Cæsar tunc anni exordium fecerit: quod est tempus propinquum natiuitati Christi. Die uero sexta eiusdem mensis, & tertia decima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria sexta, a Magis dominus adoratur. Die autem quadragesimo ab eius natiuitate, quæ fuit quarto nonas, hoc est die secunda Februarii feria quinta cum ibi signetur litera. E. quæ est quinta a litera. A. quæ illo anno fuit litera dominicalis: impleto tempore purgationis secundum legem Moysi, Maria filium præsentauit in templo. Deinde Ioseph admonitus in somnis ab angelo nocte consurgens accepit puerum & matrem eius, & secessit in Aegyptum: & erat ibi usque ab obitum Herodis: qui decessit anno trigesimoseptimo regni sui:& tunc currebat annus quintus domini. Quinq; igitur integris annis mansit in Aegypto dominus: & sexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis filio: reductus est puer ex Aegypto in terram Israel.

Anno secundo iam inchoato a natiuitate domini Herodes uidens quoniam illusus esset a Magis, qui per aliam uiam redierant in regionem suam, iratus ualde, uniuersos in Betleem paruulos a bimatu & infra iussit interfici. Tunc autem Christus in Aegypto existens non potuit cum aliis pueris occidi. Inter alios infantes iussit Hero-

des etiam interfici filium proprium ex uxore ſua de tribu Iuda, quòd diceretur iam in lege promiſſus Chriſtus natus, ut Philo affirmat. Dicit etiam Macrobius in ſecundo Saturnaliorum. Auguſtus cum audiſſet inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum intra bimatum iuſſit interfici, filium quoq; eius occiſum ait. Melius eſt Herodis porcum eſſe quàm filium. hæc ille. Hoc autem dixit, quoniam Iudæi porcinam carnem non comedunt. Putauit autem Auguſtus feliciorem porcum Herodis non occiſum quàm filium e-
ius morti traditum. Herodes igitur, cum regnaſſet annos triginta 5
ſeptem morbo intercutis, atque ſcatentibus toto corpore uermibus
miſerabiliter & digne moritur. In cuius locum filius Archelaus ab 6
Auguſto ſubſtituitur: & tetrarchæ fiunt quattuor fratres eius, Herodes, Antipater, Lyſias, & Philippus.

Anno duodecimo uitæ ſuæ currente, dominus Ieſus aſcendit cum 12
parentibus in Hieruſalem ad celebrandum paſcha: & completis diebus feſtiuitatis remanſit puer Ieſus in templo in medio doctorum audiens illos & interrogans: & poſt triduum a parentibus eum quærentibus repertus eſt. Eo anno luna quintadecima primi menſis, in qua celebratur paſcha Iudæorum, fuit die uigeſimoſexto Martij in ſabbato: quoniam ille annus fuit biſſextilis in literis. C. B. & die uigeſimoſexto Martii ſignatur. A. litera, quæ eſt ſeptima a dominicali. B. litera ſecunda, quæ poſt literam C. peracto biſſexto ſubſequitur in reliquis eiuſdem anni menſibus. Archelaus anno regni ſui nono in Viennam urbem Galliæ relegatur: & tunc Iudæorum principatum tenet Herodes tetrarcha annis uiginti quatuor, cuius primus
annus annotatur cum anno domini quintodecimo. 15

Anno ab urbe condita ſeptingenteſimoſexageſimo ſeptimo, Auguſtus moritur: & Tiberius imperium recepit: cuius primus annus an-
notatur cum anno domini ſextodecimo uidelicet anno tertio olym 16
piadis. 193. In codicibus Euſebij de temporibus uitio ſcriptorū (ut puto) non recte annotatur mors Auguſti, & initium imperij Tiberii Cæſaris: quod nos emendauimus ex eodē Euſebio, qui dicit Chriſtum paſſum anno Tiberii decimooctauo, anno, uidelicet quarto olympiadis. 202. Si ergo retroceſſeris per annos Tiberii, reperies primum annum eius debere annotari anno ſextodecimo Chriſti: ut etiam ſanctus Antoninus affirmat in chronicis ſuis. Eclipſis etiam, quæ annotatur in codicibus Euſebii prope mortem Auguſti, deſcribenda erat anno ſecundo Tiberii. Conſyderandum eſt etiam, quod Euſebius in libro ſuo nō ſignauit annos domini: ſed ex annis olym-

piadum intelligi possunt. Qui autem librum eius primum impressioni dedit, adiūxit ibi annos domini incipiens ab āno tertio olympiadis. 94 cum incipere debuisset ab anno quarto .s. à natiuitate domini, unde sumuntur anni uitæ Christi. Hinc est quòd in prædictis libris impressis, āni domini, deinceps per ānos plures uno āno antecedunt: quos in nostro hoc opere nos emēdatos descripsimus.

27 Anno dñi. 27 Pontius Pilatus ꝓcurator Iudææ à Tiberio mittitur.

30 Anni. 15. imperii Tiberii Cæsaris cum Iesu inciperet trigesimum annum, à Ioanne in Iordanis flumine baptizatur. 8. Idus Iaunarii hoc est die. 6 eiusdem. & quoniam eo anno currebat litera dominicalis. A. patet Christum baptizatum fuisse feria sexta, sicut eadē die Veneris fuerat infantia à Magis adoratus. Tunc ipse Iesus, ut dicitur Lucæ. 3. erat incipiēs quasi annorum. 30. quia impleuerat annum. 29. die. 25. precedentis Decembris & ipse inde baptizatus est die. 6. Ianuarii proxime sequētis, ut Romana celebrat ecclesia. Itaq; iam inceperat annum trigesimum spatio dierū. 13. Post baptismū ductus est in desertum, ubi ieiunauit. 40. diebus ac noctibus. & inde cæpit prædicationem suam. quam prolongauit confirmās eam stupendis miraculis tribus annis & totidem mensibus. Anno. 30. Christi iuxta computationē domini Pauli episcopi Forosempronięsis in 7 libro secundæ partis: apud Iudæos paschalis mēsis oppositio, quā quintādecimam lunam uocant secundum mediū cursum, quo Hebręi utūtur ad ciuitatem sanctā Hierusalem, fuit die. 6. Aprilis in Iouis die, eo quòd eo āno litera dominicalis fuerit. A. quæ signatur in calēdario die. 2 Aprilis. Ergo die. 6. ubi signatur litera. E fuit. 5.

31 Anno domini. 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 26. Martii & litera dominicalis G. quæ tunc fuit dies Lunæ.

32 Anno autem domini 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die 13. Aprilis in dñica. qm̄ fuit annus bissextilis in literis. F. E. cū eodē die 13. signatur in calendario lr̄a. E. quæ fuit pro eo tempore dñicalis.

33 Anno uero. 33. uitæ suæ inchoato per tres mēses & paulo ámplius, dominus Iesus in cruce passus est uidelicet āno quarto olympiadis 202. Tunc quoq; currebat annus 18. Tiberii Cęsaris, authoribus, Eusebio. Hieronymo, Augustino, Eutropio, & Beda. Reprobātur in hoc Africanus & Tertullianus, qui dicunt Christum passum anno. 15. Tiberi: quod est penitus falsum, & contra euangelicam ueritatem, cum Lucas dicat Christum baptizatum anno. 15. Tiberii & inde tribus annis & totidem mensibus, ut dictum est, prædicauerit. Quidam autem Græci putant Christum passum ulterius per annum.

scilicet anno uitę suę. 34. inchoato per tres menses decimo calendas Aprilis, hoc est die. 23 Martii, quia tunc fuit luna. 15. primi mensis. Nonnulli uero Latinorum partim secuti sunt Gręcos putantes eum. 34. anno uitæ suæ passum, partim ab eis dissentiunt dicentes eum passum. 8. calendas Aprilis, hoc est die. 25. Martii. Sed hi omnes proculdubio errauerunt, non solum contradicentes historiographis, ut recte nos per ipsos computauimus, sed etiā ueritatē euangelicam destruētes. Nam iuxta euangelium Christus nō uenit legem soluere, sed adimplere. Secundum ergo legem quę præcipit Exod. 12. ut comedatur agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad uesperam: Christus eadem. 14. luna, pascha cum discipulis suis comedit iuxta legis edictum. Nam dicitur Lucæ. 22. Venit autem dies azimorum, in qua necesse erat occidi pascha &c. Tunc autem luna. 14. fuit feria quinta. Die uero sequenti scilicet luna. 15. Christus in cruce passus est feria sexta, cum dicatur Marci. 15. Erat autē parasceue, quod est ante sabbatū scilicet, quando crucifixus est. Duo ergo secundum ueritatē euāgelicā firmiter tenenda sunt, uidelicet quòd Christus passus est luna. 15. & quòd tunc erat feria sexta, ut etiā sancta Romana ecclesia celebrat Christi passionē die Veneris: Anno autem. 34. uitæ Christi quamuis luna. 15. primi mensis fuerit die. 23. Martii, ut Gręci computant: non tamen tunc fuit feria sexta: sed feria tertia, ut patet per tabulam literarum dominicalium quam absoluto hoc opere domino concedente scribemus, & in tabulis sequentibus annotabimus. Sic ergo Græci errauerunt considerantes tantum lunam & non feriam. Similiter defecerunt quidā ex Latinis prædictis, quoniam eo anno. 34. Christi non solum luna 15. nō fuit. 25. die Martii, quæ tunc fuit luna. 17. sed nec tunc fuit feria sexta, sed feria. 5. & ideo manifestus est eorū error cōtra sanctū euangelium. Vt ergo saluemus euāgelicā ueritatē dicimus Christū passum anno. 33. uitæ suę inchoato, quia tunc fuit simul luna. 15. & feria. 6. Nā eo anno. 33. luna prima primi mēsis fuit die. 20. Martii. & luna paschalis. 15. fuit die. 3. Aprilis Sole existente in. 10. gradu Arietis, & luna ei opposita in. 10. gradu Libræ iuxta uera cōputationē secūdū mediū motū, quo utunẽ Hebræi. Ego igiẽ die fuit feria 6. qm̄ eo anno fuit littera dn̄icalis. D. & die. 3. Aprilis assignaẽ litera B. quę tunc fuit feria. 6. Sed euangelistæ non nominant diem tertiū Aprilis, quia discipuli Christi non utebantur calendario Romano stabili & fixo sicut modo nos utimur, sed sequebantur menses lunares mobiles iuxta Hebræos, qui nominant dies mensis ab

ætate Lunæ. Et ideo paſſionis Chriſti diem ſecundum Lunam deſcri pſerunt. Quare iuxta menſes Iudæorum lunares & mobiles Chriſtus paſſus eſt die. 15. primi menſis, qui ab Hebræis dicitur Niſan. Hic autem primus menſis iuxta æquinoctium uernale, apud nos dicitur Martius, ut Romulus decreuit. Nam ipſe eſt primus à Septẽbri: Octobri & cæteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quæ partim fuit in Martio: partim in Aprili. Hinc orta eſt communis omnium opinio, quod Chriſtus in Martio paſſus eſt: quia in lunatione Martii crucifixus eſt quæ eſt prima lunatio æquinoctii uernalis; licet ingrediatur mẽſem Aprilis. Propterea celebrat eccleſia paſcha reſurrectionis dominicæ iuxta ordinem ſeruatum à Chriſto, ſcilicet quandoq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, uidelicet in dominica ſequente poſt qnartãdecimã Lunam primi menſis: & præcedenti feria ſexta celebrat Chriſti paſſionem. Cõmunis etiam opinio fideliũ eſt iuxtà ſẽtẽtiã Cyrilli, quòd Chriſtus eo die paſſus eſt, quo & cõceptus. Quæuera eſt ſi referatur ad diẽ hebdoma dis: quia ſicut feria ſexta conceptus eſt: ita & eadem feria ſexta paſſus eſt. Sed non eſt uera ſi referatur ad diem menſis: quia die 25. Martii conceptus: & die. 3. Aprilis paſſus eſt. Eo autem die, quo paſſus eſt dominus, Sol contra curſum naturæ eclipſim paſſus eſt, ut euangelia teſtãtur à ſexta uidelicet hora uſq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipſim uidit Dyoniſius Areopagita in Aegypto exiſtens ante ſuam conuerſionem, ut ipſe teſtatur in epiſtola ad Polycarpũ. De qua eclipſi ſcripſit etiam Phlegon olympiadarum egregius ſupputator in. 14. lib. ita dicens. Quarto autẽ anno ducenteſimæ ſecundæ olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis eſt facta, Dies hora ſexta ita in tenebroſam noctem uerſus, ut ſtellæ cœlo uiſæ ſint. hæc ille. Tertia uero die à ſua paſſione, hoc eſt die dominica quinta de Aprilis Chriſtus à mortuis reſurrexit. Itaq; feſtum Sabbati ſeruatum prius apud Hebræos: poſtea cõmutatum eſt in ſequentem diem, Dominicam apud Chriſti fideles propter dominicæ reſurrectionis gloriam. Deinde. 40. die à ſua reſurrectione aſcẽdit in cœlum feria. 5. die 14 Maii. Demum. 24. die eiuſdem menſis miſit paracletum ſpiritum in diſcipulos in die pentecoſtes, quæ fuit quinquageſima dies à glorioſa eius reſurrectione, & fuit dies Dominica, Vixit autem Chriſtus annos trigintaduos menſes tres: & dies decem, & uitam temporalem compleuit anno. 33. uitæ ſuæ. Ab incarnatione uero ſua uſq; ad mortẽ fluxeruut anni pleni trigintatres & dies decem, ut ex præcedenti computatione manifeſtum eſt.

EX annorum uera computatione, quam in secundo libro descripsimus facile cognoscere possumus mysterium hebdomadũ Danielis. c. 9. impletum esse in Christo. Multi laborauerunt, ut hoc arduum mysteriũ cognoscerent: & inter se discrepãtes uaria & diuersa scripserunt, ut testatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatum tẽpus tam exordii quàm termini earundẽ hebdomadum: quoniam secuti sunt uitiatas & corruptas chronographias. Nos autẽ secundũ præfatã emendatã rationẽ temporum has hebdomades facillime sic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero septem dierum, ut scribitur Leuit. 23. Numerabis septẽ hebdomadas plenas usq; ad alteram diẽ expletionis hebdomadæ septimæ, id est quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel lugebam trium hebdomadarum diebus. Secundo pro numero septem annorum Leuit. 25. Numerabis quoq; tibi septem hebdomadas annorum, id est septies septẽ, quæ simul faciunt quadragintanouẽ & c. Non describit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta uaticinium eius adimpletum esset: quod nullo authore probatur: sed enumerat. 70. hebdomadis annorum: quæ continent annos solares quadringentos nonaginta: ut ferè omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant prædictæ hebdomades, consyderanda sunt tria tempora. Primum tempus est, quando hoc mysterium Danieli reuelatum est: quod mox fuisse dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorum Rege Balthasare: & inchoata monarchia Persarum & Medorum anno primo Darii filii Assueri, ut scribitur Dan. 9. capite. Secundum tempus est, quando Iudæis concessa est licentia solũ ædificandi tẽplum: ante constructionem ciuitatis Hierusalem: quod affirmamus fuisse anno primo Cyri Regis Persarum post Darii mortem, ut patet. 1. Esdræ 1. & anno secundo fundatum est templum, ut scribitur 1. Esdræ. 3. Completum est autẽ ædificium ipsius templi anno sexto Dari Longimani filii Prisci Artaxersis Assueri, ut scribitur. 1. Esdræ. 26 Hic Darius Longimanus dictus est etiam cõmuni appellatione Artaxerses: sicut imperatores Romani dicebantur Cæsares. Ab anno autem primo Darii & Cyri simul regantium, quando soluta est captiuitas usq; ad annum. 6. Darii Longimani fuerunt an

2 ni quinquaginta. Nam Darius & Cyrus ſimul regnauerunt duobus
22 annis Cyrus inde ſolus uigintiduobus. Priſcus Artaxerſes Aſſuerus
20 uiginti. Anno uero ſexto Darii Longimani completum eſt templũ.
6 Ex quibus colliguntur ſimul anni.50 A' quibus ſi demãtur quatuor
50 anni, hoc eſt duo Darii cum Cyro regnãtis, & duo Cyri ſolius imperantis, cum eiuſdẽ Cyri anno ſecundo iacta ſint fundamenta templi, ut dictum eſt: inde reſtant anni quadragintaſex; Quo tempore intermedio fabricatum eſt templum: Quare Iudæi dixerunt Io.2. Quadraginta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc. Aliqui tamen putant duobus annis prius inceptum fuiſſe templum: ſed id reprobatur falſum ex eo quod iacta ſunt fundamenta templi anno ſecundo Cyri, non Darii, ut patet. 1. Eſdræ. 3. Tertium tempus eſt, quando data eſt licentia Iudęis ædificandi ciuitatem: quod fuiſſe dicimus poſt reædificatum templum annis tredecim penitus tranſactis, anno ſcilicet uigeſimo incipiente prædicti Darii Longimani. Tunc enim conceſſa eſt ab eo licentia Neemiæ reædificandi ciuitatem Hieruſalem, ut ſcriptum eſt Neemiæ ſecundo. Ex illo igitur tempore computandæ ſunt ſeptuaginta hebdomades prædictæ, ut manifeſte Danielis. 9. c eidem ab angelo exprimitur dum ait. Scito ergo & animaduerte ab exitu ſermonis, id eſt à cõceſſa licentia ſermone Regis, ut iterum ædificetur Hieruſalem uſq; ad Chriſtũ ducẽ&c. Non enim dicit, ab exitu ſermonis tibi à Deo reuelati: nec ab exitu ſermonis, ut iterum ędificetur templum: ſed ab exitu ſermonis, ut iterum ædificetur Hieruſalem ciuitas, quæ poſt templum reædificata eſt. Et ideo non à reuelatione facta Danieli: nec à tẽpli reædificatione: ſed à licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hieruſalem. prædictæ hebdomades numerandæ ſunt: ſicut recte enumerat ſanctus Antoninus in prima parte Chronicæ ſuæ titu. 3. cap. 8. Africanus autem (quem ſecutus eſt Beda) recte incipit enumerare ipſas hebdomades: ſed non uerum terminum eis poſuit: tũ ob mendoſas chronicas, quibus uſus eſt; tum etiam quia diſtinxit annos duodecim lunationum, cum ſolares annos accipere debuiſſet. Hebræi enim utũtur annis ſolaribus. quia licet habeant annos lunares duodecim ſcilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim lunationes: & ſic per emboliſmum reducuntur ad annos ſolares duo præcedentes lunares. Nicolaus uero de Lyra in prima ſua expoſitione ſuper Danielem recte incepit & compleuit. Sed poſt aliquod tẽpus, quia uſus eſt falſis chronicis, aliam expoſitionem non ſecundũ ueritatem compoſuit. Suæ autem retractationis non habuit ſufficiẽ-

tes rationes, non solumpropter ætatem Mardochæi, quam non putaui ita longæuam, ut peruenisset usq; ad annum duodecimum magni Artaxerxis: Assueri: quãdo ab eo exaltatus est, ut patet Hester. 3. sed etiã propter mendosas chronicas, quas imitatus est. Facile autem eius rationes soluuntur. Nam de ętate Mardochæi fidelissime ita loquitur Philo hebræus in breuiario temporum. Mardochæus decem & octo annis ætatem Isaac seprauit. Isaac autẽ uixit annis centumoctoginta, ut scribitur Gene. 35. Ergo Philo affirmat Mardochęum uixisse annos centum nonaginta octo. Sicut autem dicitur Hester. 2. c. Mardochæus cum Ieconia in Babylone translatus est. Ieconiæ autem transmigratio facta est anno octauo magni Nabuchodonosor, ut scribitur. 4. Reg. 24. Tunc ferè impletus erat annus primus Olimpiadis. 45. iuxta emendatam chronographiam Ioannis Annij & nostram. Ab anno autem primo ferè exacto prędictę. 45. olympiadis usq; ad annum duodecimũ. Assuri magni Artaxerxis, qui fuit anno secũdo Olympiadis. 93. fluxerunt olympiades. 48. & annus, unus, ex quibus consurgunt anni. 193. Mardochæus uero uixit annos. 198. ut dictum est. Ergo excessit numerum prædictum annorum. 193. annis quinq;. In ipsa igitur transmigratione Mardochæus poterat esse infans annorum quatuor uel trium uel duorum: uel etiam unius: quoniam ducti sunt in Babylonem parentes cum filii tam adultis quam etiam infantibus. Si autem ductus fuisset in captiuitatem Babyloniæ anno. 19. Nabucodonosor, quando facta est desolatio: tunc potuisset esse annorum. 15. Si uero translatus fuisset anno eiusdem Nabucodonosor. 23. quando Nabuzardam princeps militię ipsius, transtulit animas Iudęorũ septingentas quadragintaquinq;, ut scribitur Hieremiæ ultimo: tunc potuisset esse annorum. 19. Sed quomodocũq; hoc accipiatur patet Mardochæum adhuc uiuentem esse anno. 12. Assueri. Et sic soluta est ratio de ætate Mardochæi, quæ inualida est, nec erat necesse, ut tunc esset annorum. 259. ut ex dictis patet. Mendosæ insuper chonographiæ fefellernnt. Nicolaũ de Lyra, ideo in secũda sua expositione, non recte initium hebdomadum Danielis statuit anno quarto Sedechiæ Regis: quando Hieremię reuelatum est captiuitatem Babylonicam duraturam annis. 70. ut scribitur Hierem. 28. & 29. Nam ab anno quarto exclusiue Ieconiæ: qui erat annus primus ferè completus olympiadis. 46. usq; ad natiuitatem Christi: quę fuit completo anno tertio olympiadis. 194. fluxerunt olympiades. 148. & ulterius anni duo; ex quibus resultant anni quingenti nona-

gintaquatuor: qui superant numerum annorum .490. qui continentur in .70. hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igitur si .70. hebdomades cōputandæ essent ab anno quarto Sedechiæ utiq; completæ fuissent annis centum quatuor ante Christi natiuitatem: quod non conuenit computationi suæ, cum dicat in Christi passione ipsas hebdomades terminum & finem habere. Prima ergo eius expositio magis ueritati consonat. Similiter deceptus est dominus Paulus Burgensis: qui secundam expositionem Nicolai de Lyra, & Raimundi & Martini sequitur quantum ad exordium harum hebdomadum: adiungēs rationibus Nicolai de Lyra rationem aliā facile solubilem. Dicit enim initium harum hebdomadū non posse rationabiliter assignari in aliquo tēpore sequente tēpus, quādo hęc reuelatio facta est Danieli .s. anno primo Darij, eo ꝙ ipse Daniel nullam certitudinem habuisset de tempore, quo ea quæ petebat, impleri debuerant. Sed hoc facile soluitur, si cōsyderetur tā reuelatio facta Hieremiæ de temporali solutione captiuitatis Babylonicę cōpletis annis .70. quàm reuelatio facta Danieli de spūali liberatione ac redēptione humani generis per Christum in dimidio septuagesimæ & ultimæ hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechiæ ipsi Hieremiæ reuelatum est tempus captiuitatis annorū .70. in Babyloniæ: no tamen tunc uel antea incepit hoc tempus: sed postea septem annis, uidelicet undecimo anno Sedechiæ. & .19. Nabuchodonosor, quando facta est desolatio templi. Tūnc enim fuit horum annorum, initium ut idem Hieremias Pandit Hierem .25. & .34. ut supra libro .2. c. 11. diximus. & Daniel id etiam exponit, qui Dan. 9. c. ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorū de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, ut complerentur desolationis .70. anni. Non uocat eos annos transmigrationis: nec annos reuelati uerbi Hieremiæ: sed annos desolationis, id est à desolatione incipientes: qui completi sunt eo tempore quo destructa est monarchia Caldæorum per Darium & Cyrū. Similiter completis annis 70. captiuitatis Babylonicæ, Danieli reuelatum est tempus hebdomadum .70. quarum initium non fuit quando ei hoc reuelatum est: nec antea quādo Hieremiæ alia & diuersa reuelatio facta est de captiuitate Babylonica: sed post annos sexagintatres anno .s. 20. inchoato Darij Longimani, quando licentiam dedit ædificandi ciuitatem Hierusalem. Nam sicut initium annorum .70. reuelatum est Hieremiæ incipiendum postea à templi desolatione: ita & initiū hebdomadum .70. reuelatum est Danieli incipiēdum postmodum

ab eo

ab eo tempore, quo uerbo Regis egressura erat licentia ædificandi ciuitatem. Quod tēpus futurum pro earum initio Angelus expresse ac manifeste insinuauit, cum dixit, ut scribitur Dan. 9. Scito & animaduerte ab exitu sermoni, ut iterum ædificetur Hierusalem &c. Quod ergo fuit Danieli futurū, hoc nobis iam impletum cernitur. Nec erat necesse, ut Daniel usq; ad illud tempus ædificationis templi uiueret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuelauit, ac si tunc uita præsens existeret. Non enim semper prophetæ futura quæ prædicant uident impleta, dum uiuunt: sed aliis uidenda describunt: licet etiam aliqua ab eis prædicta quandoq; impleta cernunt, dum ipsi uitam ducunt. Nunc reuertamur ad ueram expositionem. Ab initio igitur uigesimi anni Darii Longimani dicti Artaxerxis numerus annorum prædictarum hebdomadum sumēdus est usq; ad Christi passionem & completam humani generis redemptionē. Dicit ergo Angelus Danieli decisas & determinatas esse à Deo septuaginta hebdomades: quas in tres partes distinguit. scilicet in septem & in sexaginta duas: quæ simul iunctæ fiunt. 69. atq; adiungit in calce ultimam: ex quibus omnibus cōsurgunt. 70. hebdomades. Hanc autem ultimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait quòd in medio huius ultimæ hebdomadis, deficiet hostia & sacrificium. Primæ igitur septem hebdomades, hoc est anni. 49. tempus continent, quo ciuitas Hierusalem ædificata & ampliata est: & liberatus est Iudæorum populus à periculo mortis: & exaltatus per Hester Mardochæum; hoc est à principio ultimi anni pontificis Iesus filii Iosedech, qui mortuus est in fine illius anni, quo iam fundata erat ciuitas. s. anno. 20. iam completo Darii Longimani usq; ad reliquos. 48. annos, quibus secundo fuit pontifex filius eius Ioachin: quo tempore Regina Hester ad Regnum exaltata populum suum à mortis periculo liberauit, ut in libro Hester scribitur. In hoc tempore impletæ fuerunt septem hebdomades, hoc est āni. 49. ut ex dictis manifestum est. Deinde sexagintaduæ hebdomades post septē prædictas complentur in baptismo domini: quando apertum est cœlū, & descēdit spiritus sanctus super eū: & uox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifestatus est filius dei & dux populi uerus Christus à Deo inunctus. Vnde & Danieli ab Angelo dicitur. Vsq; ad Christum ducē, hebdomades septem & hebdomades sexagintaduæ erunt, quæ simul iunctæ fiunt. 69. hoc est anni quadringentioctoginta tres. Si ergo computaueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, ac-

cepit pontificatum Eliasib usq; ad Christi baptismũ completo anno domini.29. reperies interfuisse sexagintaduas hebdomades,hoc est annos.434.Nam ab Eliasib pontifice ad Alexandrum magnũ
79 fuerunt anni.79. Ab Alexandro ad Iudam Machabæum. 164. A'
164 Iuda ad Christi natiuitatem.162. ut superius ex lib. 2. patet. Qui-
162 bus adduntur anni.29.uitæ Christi usq; ad eius baptismum. Om-
29 nes igitur simul collecti fiũt anni.434. Denique ultima hebdomas
434 usq;ad eius dimidium spectat ad Christi prædicationem: & salutis humanæ redemptionem, quæ completa sunt per ipsum Christum dimidio hebdomadis,hoc est annis tribus cum dimidio. Quo tempore dominus Iesus p̃dicauit, miracula fecit, passus est, resurrexit, ascendit in cœlum, & spiritum paracletum in filios adoptionis effudit. Itaq; in dimidio huius hebdomadis ultimæ defecit hostia & sacrificium ueteris legis per Christi mortem, dum ipse obtulit se Deo hostiam & sacrificium in ara crucis, in qua consumata sunt omnia, cum ipse in cruce dixerit. Consumatum est,scilicet mysterium humanæ redemprionis in lege prædictum & præfiguratum. Sed & plenissime defecit hostia ueteris legis in die pentecostes, cũ Apostoli induti sunt uirtute exalto, uisibili missione spiritus sancti; quod fuit indimidio huius hebdomadis, uidelicet anno Christi trigesimotertio in dimidio currente. Residuum uero huius ultimæ hebdomadis pertinet ad prædicationẽ Apostolorum in ipsa Iudæa antequã per totum orbem diffunderentur: quæ impleta est tribus annis & dimidio hoc est usq; ad. 36. annum domini penitus completum.qui erat uigesimusprimus annus Tiberii Cæsaris:& uigesimus secundus Herodis Tetrarchæ; qui Iacobum fratrem Ioannis, gladio interfecit.Si ergo computaueris annos ab ædificatione Hierusalem: cuius fundamenra iacta sunt in principio anni secundi olympiadis.81.qui erat annus. 20. Darii Longimani: & computationem deduxeris usq; ad annum domini.36.qui completus est anno.3.desinente olympiadis.203.reperies intercessisse olympiades centumuigintiduas & dimidiam: ex quibus consurgunt anni. 490. hoc est hebdomades integræ septuaginta.Siquis autem per has hebdomades uoluerit Iudæos conuincere ex traditione Talmudistarũ: quæ ab eis recipitur licet falsum in annorum computatione contineat:poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ, sicut Petrus Galatinus computat contra eos libro. 4. c. 15. &. 16. nonquidem ad rei ueritatem comprobandam:sed ad eorum proteruiam refellendam. Vnde iuxta eam traditionem, quam ipsi ueram

putant, ille oſtēdit has hebdomades in Chriſti morte completas. Qui vero per appprobatas chronographias de his hebdomadibus ueram inuenire cupit rationem, oportet ut earum annos enumeret ab initio uigeſimi anni Darii Longimani uſq; ad completam per Chriſtum humani generis redemptionē: ſicut & facit idem Petrus Galatinus in eodem.4. libro capite.16. qui computat.69. hebdomades cum dimidia, hoc eſt annos.486 & dimidium ab eo tempore ad Chriſti paſſionem. Licet autem præfatus Galatinus totā ſummam annorum ſimul integram uere complectatur; in hoc tamen defecit, quòd proprios annos ſingularum regum Perſarum: & regum Alexandriæ Aegypti non exprimit iuxta probatam ueritatem: ſed uni Regi plures, alteri pauciores annos ad libitum tribuit: ſummam tamen annorum, ut diximus, recte concludit. Si enim legiſſet Metaſthenem Perſam publice fidei atuthorē & Ioannis Annii emēdatam chronographiam: unicuiq; proculdubio Regi Perſarum: & Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti; attribuiſſet proprios annos: quos nos collegimus ſuperius libro.4.c.2. Ee quibus patet quòd ab initio uigeſimi anni Darii Longimani ad Alexan-
drum fuerunt anni.128. Ab Alexandro ad mortem Cleopatræ anni 128
297. Inde uero uſq; ad Chriſti paſſionem anni ſexaginta & unus & 297
ferè dimidium. Ex quibus conſurgunt anni.486. & dimidium qui 61
continentur in hebdomadibus.69.& dimidia in qua defecit hoſtia 486
& ſacrificium per Chriſti mortem.

Liber octauus de Romanis Pontificibus.

PROLOGVS

CHriſtus aſſiſtens pontifex futurorum bonorum, reliquit ſuum primum uicarium in terris pontificem maximum Petrum Apoſtolum: Poſt quem plures alii ſucceſſerunt: de quibus in hoc octauo libro dicēdum eſt. In hac tamen deſcriptione Romanorum pontificum non ſequimur Euſebium eo quòd intermittat duos pontificeſ martyres de catalogo pontificum ſcilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anacletum ante Clementem: cum tamen Cle-

tus Romanus immediate præcesserit Clementē: & Anacletus Græcus mox post Clementem successerit:ut manifeste apparet ex pontificali Damasi Papæ: qui sequitur publicam & probatam fidem annalium Romanę ecclesiæ, cui præsidebat. Sic etiam in canone Missæ ordinatæ Lini Cleti Clementis memoria recolitur, Omittit etiam Eusebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino immediate successit,ut patet in eodem pontificali Damasi. Non est mirū Eusebium in hoc defecisse eo quòd suo tempore nōdum erat editus prædictus Damasi pontificalis. Postea enim Hieronymus presbyter, qui transtulerat Eusebium de temporibus: & hunc eius errorem re pererat:rogauit eūdem Damasum per literas,ut ederet librum pontificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem & numerum pontificum non Eusebium, sed Damasum sequimur. Consyderandum est etiam quòd inter duos pontifices martires .s. Felicem primum:& Euthicianum quidam scriptores ponunt Marcū confessorem non martyrem. & dicunt eum sedisse annos .8. menses duos, dies decem,& sepultum esse Romæ in ecclesia, ubi fuerat presbyter ordinatus. Sed hoc est contra authorem publicæ fidei.s. Damasum, qui illus non meminit in catalogo pontificum. Magis enim creditur,quātum ad hoc, Damaso pontifici, qui de archiuis ecclesiæ Romanæ id accepit. q̄ cæteris scriptoribus qui per opiniones ad libitum scripserunt. Nec obstat quòd aliqui dicunt hunc Marcum intermissum ex eo quòd non fuerit martyr. quoniam in eodem pontificali Damasi describuntur non solum pontifices martyres, sed etiā alii confessores. ut patet de Syluestro & Marco, qui ei successit & de aliis pluribus. Ex eo etiam quod dicunt illum sedisse annos octo, patet hōc tempus esse confictum, quoniam Felix & Euthicianus sederunt tempore Aureliani imperatoris, ut scribit Damasus. Aurelianus autem imperauit annis quinq; & mēsibus sex,ut dicit Eusebius & Eutropius. Impossibile est ergo,ut inter Felicem & Euthicianum fuerit pontifex,qui sederit annis.8. Vnde nos putamus ipsum fuisse presbyterum:uel si fuit pontifex,possumus dicere ipsum fuisse pontificem.i.episcopum alterius diœcesis, & Romæ defunctum iacere. Licet autem in pontificali Damasi recte describatur ordo & numerus Romanorum pontificum, tamen uitio scriptorum, numeri annorum,mensium,& dierum deprauati sunt. Ab aliis etiam authoribus post Damasium, uidelicet ab Anastasio bibliothecario, à Martino, Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartusiensi in fasciculo temporum tanta inter se diuersitate & dissonātia descri-

buntur eorundem pontificum tempo ra, ut uix ex eis ueritas cognosci possit. Nos autem ad emendatione ipsorum temporum collegimus ea sigillatim in annis mẽsibus & diebus ex Martyrologio & aliis authoribus & libris antiquis emendatis simul collatis ad ipsum, ingenti ac maximo labore atq; sudore, ita ut quandoq; noctes fere duceremus insomnes ad inuestigandum non solum annorum & mensium, sed etiam dierum singula tempora.

Sequuntur ipsi pontifices Romani.

1 PEtrus apostolorũ princeps natione Galilæus post Christi resurrectionem ab eo institutus est uicarius ipsius, & summus ecclesiæ pastor pontifex, cum ei tunc à domino dictum sit, pasce oues meas. Mansit primo Petrus in Iudæa, deinde fundauit ecclesias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, ut ex eius prima epistola canonica manifeste apparet, quousq; impleretur quintus annus à resurrectione domini. Deinde Antiochenam fundauit ecclesiam anno domini.38, Ibiq; cathedrã adeptus sedit annos septem. Deniq; Romam ueniens anno domini 45. ibidem sedit annos .25. menses duos & dies tres, ut scribitur in pontificali Damasi. Si autem computemus totum tempus sui pontificatus à Christi resurrectione, quæ ut libro.7. dictum est, fuit die.5 Aprilis usque ad ipsius martyrium; quod fuit die .29. Iunii. inuenie mus omnes pontificatus eius esse annos trigintaseptem : menses duos, & dies uigintiquatuor, cum à prædicto die .5. Aprilis usque ad diem.29. Iunii intermedii sint præfati dies. 24. & menses duo supra.37. annos. peruenit autem usque ad annum domini sgptuagesimum: ut ex dicta computatione probatur.

2 Linus Thuscus ex Volaterra ciuitate Thusciæ, ut Raphael Volaterranus affirmat; patre Herculano è domo Maurorum: sedit annos undecim, menses duos: dies uigintiquatuor usque ad diem.23 Septembris anno domini octogesimo primo.

3 Cletus Romanus sedit annos undecim: menses septem; dies tres usq; ad diem.26. Aprilis anno domini.93. Vacat sedes diebus. 20

4 Clemens primus Romanus sedit annos nouem, menses sex, dies septem, usque ad diem.23. Nouembris anno do.102. Vacat sedes d.21

5 Anacletus Grecus Atheniensis sedit annos nouem, menses sex, dies 29. usque ad diem.13. Iulii anno domini.112. Vacat sedes.d.13

6 Euaristus Grecus ex patre Iudæo nomine Iuda, de ciuitate Betleẽ, sedit annos nouem, mẽses tres, diem unum usque ad diem.26. Octo-

bris anno domini .121. Vacat sedes diebus .19.
7 Alexander primus Romanus, sedit annos septē menses, quinq; dies .19 usque ad diē 3. Maij anno domini.129. Vacat sedes diebus.25.
8 Xystus primus Romanus sedit annos nouem:menses decem, dies.9. usque ad.d.6. Aprilis anno domini.139.Vacat sedes.d.2.
9 Thelesphorus Grçcus ex Anacorita sedit annos decem, menses.8.d. 27.usque ad d.5.Ianuarii an.do.150.Vacat sedes d.7.
10 Iginus Grçcus Atheniensis ex philosopho sedit annos quatuor. diem.1.usq; ad d.11.Ianuarii an.d.154. Vacat sedes d.3.
11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia sedit annos nouem. menses 5.d.27 usq; ad d.11.Iulii an.do.163 Vacat sedes d.17.
12 Anicetus Syrus sedit annos.9. men.8 d.19 usque ad diē.16.Aprilis anno domini .173. Vacat sedes diebus.17.
13 Soter Campanus è Fundis sedit annos 9.d.20. usque ad diem .23. Maii an do.182.Vacat sedes d.21.
14 Eleuterius Grçcus de oppido Nicopoli sedit an .14. menses .11.d. 8.usque ad diem.25.Maii an do.197. Vacat.se.d.5.
15 Victor primus Afer sedit annos .9. men .10. & d.21.usque ad d.20. Aprilis anno domini .207. Vacat sedes d.12.
16 Zepherinus Romanus sedit an.7.d.17.usque ad d.26.Agusti an.domini.214. Vacat sedes d.6.
17 Calistus primus Romanus sedit an.6.men.unum.d.13. usque ad diē 14.Octobris anno d.220.Vacat sedes d.6.
18 Vrbanus primus Romanus sedit an.4. men .7.d.5. usque ad d.25. Maii anno domini.225. Vacat.sedes d.30.
19 Pontianus Romanus sedjt an.9. men.4.d.26. usque ad d.20. Nouembris an.d. 234. Vacat sedes d.10.
20 Antherus Grecus sedit an.5. men.1.d.3. usque ad d.3.Ianuarii anno d.239. Vacat sedes d.13.
21 Fabianus Romanus sedit an.13.d.4. usque ad diem.20.Ianuarii āno domini.252.Vacat sedes d.7.
22 Cornelius Romanus sedit an.2.m.7.di.18.usque ad d.14.Setembris an. do.254. Vacat sedes d.35.
23 Lucius primus Romanus sedit annos.2.m.10.d.6.usque ad diem.25. Augusti anno domini .257. Vacat sedes d.35.
24 Stephanus primus Romanus sedit an.7.m.10.d.unum:usq; ad diem 2.Augusti anno d.265.Vacat sedes d.22.
15 Xystus.2.Græcus & philosophus sedit an.unum.m.11.d.13.usque ad diem.6.Augusti anno d .267. Vacat sedes d. 35.

26 Dionyſius monachus ſedit an.6.m.3.d.17.uſq; ad diem.26. Decembris an.d.273.completo. Vacat ſedes d.5.
27 Felix primus Romanus ſedit annos.2.mē.4.d.30.uſq; ad d.30 Maii an d.275. Vacat ſe.d.5.
28 Euthicianus Thuſcus de ciuitate Lunæ ſedit an.unum mē.6.d.4.uſq; ad.d.8.Decembris an d.276.Vacat ſe.d.8.
29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris ſe.an.10.m.4. d.7.uſq; ad d.22. Aprilis an.d.287.Vacat ſe.d.11.
30 Marcellinus Romanus ſedit an.6.m.11.d.23.uſq: ad d.26. Aprilis an.d.294.ex perſecutione maxima Diocletiani. Vacat ſedes an. 7. m.6.d.25.uſq; ad d.20. Nouembris anno domini trecenteſimo primo.
31 Marcellus Romanus ſedit an.5.m.unum.dies.27.uſq, ad d.16.Ianuarii,anno domini.307.Vacat ſedes d.20.
32 Euſebius Græcus ſedit an.3.men.7.d.27.uſq; ad d.2.Octobris anno d.310.Vacat ſe.d.7.
33 Melchiades Afer ſedit an.4.men.2.dies duos uſq: ad d. 11. Decembris an.d. 314.Vacat ſe.d.16.uſq; ad diem.27.Decembris incipiente anno domini.315.Omnes præfati.33.pontifices martyrio coronati ſunt.
34 Sylueſter primus Romanus ſedit annos.23.d.4.uſq; ad d.31.Decembris.anno d.338.Vacat ſe.dies.15.
Eius tempore anno dñi. 322. congregatum eſt conciliũ Nicenum.
35 Marcus Romanus ſedit an. 2. men. 8. d. 23. uſq; ad diem. 7. Octobris anno domini.340.Vacat ſedes.d.20.
36 Iulius primus Romanus ſedit an.15.men.5.di.16. uſq; ad di. 12. Aprilis anno d.356.Vacat ſe.d.25.
37 Liberius Romanus ſedit prius canonice annos 6.men.3.d.4. uſq; ad annum domini.362.& miſſus eſt in exilium à Conſtantio : & anno poſtmodum tertio reuocatus eſt in pontificatum.
38 Felix ſecundus interim ſedit annum unum.m.3.d.2. uſq; ad an. do. 364.qui & martyrio coronatur die.29.Iulii.
Liberius inde:qui à quibuſdam dictus eſt Leo, hæreſi Arrianæ conſentiens ſedit annos ſex uſq: ad annum domini.369.
Hactenus ex pontificali Damaſi:hinc ex Anaſtaſio bibliothecario. & Proſpero pontifices deſcribemus.
33 Damaſus primus Hiſpanus ſedit an.18.m.3.d.11.uſq; ad d.11. Decembris anno d. 387. Vacat ſedes d. 21. Sedit autem regnantibus Valentiniano & Valente imperatoribus : licet aliqui uelint

Damasum sub Iuliano papam factum:tamen id ex supputatione annorum destruitur, cum Damasus usq; ad Theodosii peruenerit tépora.Nã p̃sente Damaso & Theodosio Constantinopolitanum Conciliũ cõtra Macedoniũ indictũ est, ut Ioannes Nauclerus affirmat.

40 Siricius Romanus sedit an.14.men.3.d.23.usq; ad d.24.Aprilis anno domini.401.Vacat sedes d.2.

41 Anastasius primus Romanus sedit an.3.diem unum usq; ad d.27.Aprilis anno dñi.404.Vacat sedes d.21.

42 Innocentius primus Albanus sedit an.15.m.2.d.11.usq; ad di.28.Iulii anno dñi.419..Vacat sedes d.22.

43 Zosimus Græcus sedit an.2. m. 6. d. 4. usq; ad d. 23. Februarii anno dñi.422.Vacat sedes d.11.

44 Bonifacius primus Romanus sedit an.3.m.7.usq; ad d. 25. Octobris anno domini.425.Vacat sedes d.9.

45 Cœlestinus primus Campanus sedit an.8.men.5.d.3.usq; ad d. 6. Aprilis anno dñi.434.Vacat sedes d.21.

46 Xystus.3.Romanus sedit an.9 d.19.usq; ad d.16.Maii anno dñi.443 Vacat sedes d.20.

47 Leo primus Thuscus sedit annos.20.men.10 d.6.usq; ad d.11. Aprilis anno dñi.464.Vacat sedes.d.7.

48 Hilarius Sardus sedit an.6.m.10.d. 3. usq; ad d. 21. Februarii anno domini 471.Vacat sedes d 10.

49 Simplicius Tiburtinus sedit an.15.usq; ad d.3.Martii anno dñi.485 Vacat sedes d.6.

50 Felix.3.Romanus sedis an.6.m.11.d.12.usq; ad d. 21. Februarii anno dñi.494.Vacat sedes d.5.

51 Gelasius primus Afer sedit an.6.m.10.d.24.usq; ad d.22.Ianuarii anno dñi.499.Vacat sedes d.7.

52 Anastasius.2.Romanus sedit annum unum m. 9. d. 21.usq; ad d. 19. Nouembris anno dñi.501.Vacat sedes.d.4.

53 Simacus Sardus sedit an.15.m.7.d.26. usq; ad d.19. Iulii anno dñi. 517.Vacat sedes d.7.Schisma fuit inter ipsum & Laurentiũ,Sed præualuit Simacus primo à maiori parte electus.

54 Hormisda Campanus sedit an.9.d.11.usq;ad d.6.Augusti anno domini.526.Vacat sedes d.8.

55 Ioannes primus Thuscus sedit an.2.m.9.d.14.usq; ad d.28. Maii anno dñi.529.Vacat sedes men.2.d.28.

56 Felix.4.Samnius sedit an.4.m.1.d. 17. usq; ad d. 12. Octobris anno dñi 533.Vacat sedes d.3.

57 Bonifacius.2. Romanus ſedit annum unum. m. 11.diẽ unũ uſq; ad d.16.Septembris anno dñi.535.Vacat ſedes m.2.d.15.

58 Ioannes. 2. Romanus ſedit annum unum; m. 5.d. 26.uſq; ad .d.27 Maii anno domini.537.Vacat ſedes d.6.

59 Agapitus primus Romanus ſedit annum unum;m.3 d.15. uſq; ad d. 17.Septembris anno dñi.538.Vacat ſedes.m.1.d.28.

60 Siluerius Campanus ex patre Hormiſda epiſcopo Romano ſedit an. 1.m.7.d.3.uſq, ad d.20 Iunii an.do.540. Vacat ſe.d.6.

61 Virgilius Romanus ſedit an.16.men.6.d.26. uſq; ad d. 22. Ianuarii anno d.557.Vacat ſedes,men.3.d.5.

62 Pelagius primus Romanus ſedit an.4.m.10.d.18.uſq;ad d.15.Martii anno d.562.Vacat ſedes men.3.d.26.

63 Ioannes.3.Romanus ſedit an.12.men.11.d.26.uſq;ad d.5.Iulii anno d.575.Vacat ſedes men.10.d.3.
Sedis uacatio peruenit ad annum dñi.576.

64 Benedictus primus Romanus ſedit an.4.men.2.d. 12. uſq; ad d. 20. Iulii anno d.580.Vacat ſedes d.10.

65 Pelagius.2.Romanus ſedit an.11.m.2.d.10.uſq; ad d. 2. Septembris anno d.591.Anno eius.10 aquarum maxima inundatio fuit: & ſequenti anno peſtis ingens qua percuſſus Pelagius obiit.

66 Gregorius.1.Romanus ſanctiſſimus & toti eccleſiæ notiſſimus ſedit an.13.m.6.d.10.uſq; ad d.12.Martii an.d.604.V.ſ.m.5.d.18.

67 Sabinianus Thuſcus ſedit annum unum men.4.d.23 .uſq; ad d.22.Februarii anno d.606.Vacat ſedes men.11.d.26.

68 Bonifacius.3.Romanus ſedit men.8.d.20.uſq; ad d. 12. Nouembris anno dñi.607.Vacat ſedes m.1.d.6.

69 Bonifacius.4 Marſus ſedit an.6.men.5.d.7.uſq; ad d.25. Maii anno d.614.Vacat ſedes m.4.d.22.

70 Deus dedit Romanus ſedit an.3.d.23.uſq; ad d.8. Nouembris anno d. 617.Vacat ſedes men.1.d.16.

71 Boniſacius.5.Neapolitanus ſedit an.4.men. 10. diem unum uſq; ad diem.25.Octobris anno d.622.Vacat ſedes d.16.

72 Honorius.1 Cãpanus ſedit an.11.m.11.d 3.uſq; ad d. 13. Octobris an.d.635.Vacat ſe.ãno uno men.7.d.18.uſq; ad an d.637.

73 Seuerinus Romanus ſedit annũ unum m.2.d.4. uſq; ad d. 4. Auguſt anno dñi 638.Vacat ſedes men.4.d.29.

74 Ioannes 4.Dalmata ſedit annum unum men. 9. d. 10. uſq; ad d. 12. Octobris anno dñi.640.Vacat ſedes men.1.d.13.

75 Theodorus primus Græcus ex patre Theo doro epiſ. ex ciuitate Hie

rosolima sedit an.6.m.5.d.19.usq; ad d.14. Maii anno domi. 647.
Vacat sedes mense uno d.22.

76 Martinus primus Tudertinus sedit annos.6.men.4.d.4.usq; ad d.10 Nouembris anno d. 653. Ignorata morte eius in exilio uacauit sedes an.uno:men.2.usq: ad an.d.654.

77 Eugenius primus Romanus sedit an.2.men.6.d.15.usq; ad d.2. Iunii anno d.657.Vacat sedes m.1.d.4.

78 Vitalianus Campanus sedit an.14.m.6.d.2.usq; ad d.27.Ianuarii anno d.672.Vacat sedes men.2.d.13.

79 Adeodatus Romanus sedit an 4.m.2.d.17.usq; ad d.26.Iunii anno d.676.Vacat sedes men.4.d.15.

80 Donus primus Romanus sedit an.2.men.5.usq; ad d.10. Aprilis anno d.679.Vacat sedes men.2.d.15.

81 Agatho Siculus sedit an. 2.m.6.d.15.usq; ad.d.10. Ianuarii anno d. 682 Vacat se.6.an.uno:m.7.d.5.ad an.d.683.

82 Leo. 2.Siculus sedit men.10.d.18.usq; ad d.3.Iulii an.do.684. Vacat sedes m.11.d.22.usq; ad an.d.685.

83 Benedictus.2.Romanus sedit m.10.d.13 usq; ad d.8. Maii anno do. 686.Vacat sedes m.2.d.15.

84 Ioannes.5.Antiochenus sedit annum unum d.10.usq; ad d.2. Augusti anno d.687.Vacat sedes.m.2.d.18.

85 Conon Tracianus sedit men.11.d.3.usq; ad d. 22. Septembris anno d.688.Vacat sedes m.2.d.23.

86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia sedit an. 12. men. 8. d. 22.usq: ad d.9.Septembris anno d.701.Va.se.m.1.d.20.

87 Ioannes.6.Græcus sedit an. 2. m.2.d. 12. usq; ad d.9. Ianuarii anno domini.704.Vacat sedes m.1.d.18.

88 Ioannes.7.Græcus sedit an.2.m.7.d.19.usq; ad d.18.Octobris anno domini.706.

89 Sisinius uel Sosimus Syrus sedit dies.20.usq; ad diem.6.Nouembris. Vacat sedes men.uno.d.28.

90 Constantinus Syrus sedit an.7.m.1.d.7.usq; ad die.10.Februarii ãno d.714.Vacat sedes m.1.d.10.

91 Gregorius.2.Romanus sedit an.15.m.10.d.22.usq; ad diẽ.11.Februarii anno dñi.730.Vacat sedes m.1.d.5.

92 Gregorius.3.Syrus sedit an.10.m.8.d.27.usq; ad d. 28. Nouembris anno d.740.Vacat sedes d.8.

93 Zacharias Græcus sedit an.10.m.3.d.9.usq; ad d.15.Martii anno domini.751.Vacat sedes d.12.

94 Stephanus.2. Romanus ſedit an.5.d.29.uſque ad d.26.Aprilis anno d.756.Vacat ſedes.d.22.

95 Paulus primus Romanus ſedit an. 10.m.1. uſque ad d. 18. Iunii an. do.766.Ex Conſtantino intruſo. Vacat ſedes anno .1.m.1. uſque ad diem.18.Iulii.anno domini.767.

96 Stephanus.3.Siculus ſedit an.3.m.5.d.27. uſque ad d.14. Ianuarii anno d.771. Vacat ſedes d.9.

97 Adrianus primus Romanus ſedit an. 23.m.11.d.3. uſque ad d.26. Decembris anno domini.795.Vacat ſedes d.17. hucuſq; ex pontificali Romana Sequentes uero ex Matthæo Palmerio & Platina iuxta emendationem.

98 Leo.3. Romanus ſedit an.20.men.5.uſque ad diem.12.Iunii anno domini octingenteſimo quintodecimo.

99 Stephanus.4 Romanus ſedit m.7.uſque ad diem.22. Ianuarii anno domini octingenteſimo ſextodecimo.

100 Paſchalis.1. Romanus ſedit an .7.m.3. d.16. uſque ad an .do. 823.

101 Eugenius.2. Romanus ſedit an.3. uſque ad an.d.826.

102 Valentinus Romanus ſedit dies.40.

103 Gregorius.4 Romanus ſedit an.16. uſque ad an.d.842.

104 Sergius.2.Romanus ſedit an.3.Vacat ſedes men.2.d.15. uſque ad annum domini. 845.

105 Leo.4.Romanus ſedit an.8.m.3.d.6.uſque. ad d.17.Iulii anno do. 853.Vacat ſedes m.2.d.15.

[redacted] ſedes fuit vacans uſq; ad an.d.855.

106 Benedictus.3. Romanus ſedit an .3. m.6.d.9. uſque ad annum domini.858.

107 Nicolaus.1.Romanus.ſedit an.9.m.9.d.3.uſq; ad an.d.868.

108 Adrianus.2.Romanus.ſedit an.5.m.9 d.12.uſq;ad an.d.873.

109 Ioannes.8.Romanus ſedit an. 10.d.2.uſq; ad an.d.883.

110 Martinus.2.Gallus ſedit an.1.m.5. uſq; ad an.d.885.

111 Adrianus. 3.Romanus ſedit an.1.m.2.uſq; ad an.d.886.

112 Stephanus.5. Romanus ſedit an.6.d.11. uſq; ad an.d.892.

113 Formoſus ſedit an.5.m.9. uſq; ad annum domini.898.

114 Bonifacius.6. Thuſcus ſedit dies uigintiſex.

115 Stephanus.6.Romanus ſedit an.1.m.3.uſq; ad an.d.899.

116 Romanus patria Romanus ſedit m.3.d.22.

117 Theodorus.2.Romanus ſedit dies uiginti.

118 Ioannes.9.Romanus ſedit an.2.d.5.uſq; ad an.d.902.

119 Benedictus.4 Romanus sedit an.3.m.4. usque ad an.d. 905
120 Leo.5. sedit dies quadraginta.
121 Christophorus sedit menses septem.
122 Sergius.3 Romanus sedit an.7. m.4.d.16. usq; ad an.d. 913
123 Anastasius 3. Romanus sedit an.2.m.2 usque ad an.d. 915
124 Lando Romanus sedit men.6. usque ad an.d. 916
125 Ioannes.10. Romanus sedit an.13.m.2 d.3. usque ad an.d. 929
126 Leo.6 Romanus sedit m.7.d.15. usq; ad an.d. 930
127 Stephanus.7. Romanus sedit an.2.m.1.d.12.usq; ad an.d. 932
128 Ioannes.11. Romanus sedit an.4 m.10.d.15.usq; ad an.d. 937
129 Leo.7 Romanus sedit an.3.m 6.d.10.usq; ad an.d. 940
130 Stephanus.8.Germanus sedit an.3.m.4.d.12.usq; ad an.d. 943
131 Martinus.3. Romanus sedit an.3.m.6.d.10.usq; ad an.d. 946
132 Agapitus.2.Romanus sedit an.7.m 4.d.10.usq; ad an.d. 953
133 Ioannes.12.Romanus sedit an.8.m.3.d.5.usq; ad an.d. 962
134 Benedictus.5.Romanus.sedit men.6.d.5.
135 Leo.8. Romanus sedit an.1.m.4 usque ad an.d. 964
136 Ioannes.13. Romanus sedit an.7.m.11.d.15. usq; ad an.d. 972
137 Benedictus.6.Romanus sedit an.1.m.6.d.10.usq; ad an.d. 974
138 Donus.2.Romanus.sedit an.1.usque annum domini 975
139 Bonifacius.7.sedit men.7.d 5. Vacat sedes.d.20.
140 Benedictus.7.Romanus sedit an 8.m 6. usque ad an.d. 983
141 Ioannes.14. sedit men 8. usque ad annum .domini. 984
142 Ioannes.15. Romanus sedit menses quatuor.
143 Ioannes.16. Romanus sedit an.10.m.6.d. 10.usque. ad an.d. 994
144 Gregorius.5.natione Saxo sedit an.2.m.5. usque ad an.d. 996
145 Ioannes.17. Grecus sedit m.10.usque ad annum domini. 997
146 Siluester.2. Gallus sedit an.4.m.1.d.10.ad an.d. 1001
147 Ioannes.18.ignobilis sedit men.4.d.10.
148 Ioannes.19 Romanus sedit an.4.m.4 usque ae an.d. 1006
149 Sergius.4. Romanus sedit an.2.m.7.usque ad an.d. 1009
150 Benedictus.8. Tusculanus sedit an.11.m.1.d.13.ad an.d. 1020
Vacat sedes anno uno usque ad annum domini. 1021
151 Ioannes.20.Romanus sedit an.11.d.9.usque ad an.d. 1032
152 Benedictus.9. Tuccalanus sedit an.13.m.3.usque ad an.d. 1045
153 Syluester.3.Romanus sedit menses duos. 1047
154 Gregorius.6.sedit an.2.m.3.usque ad an.domini. 1047
155 Clemens.2.sedit men.9.usque ad an.domini. 1048.
156 Damasus.2.Bauarus.sedit.d.23.Vacat.sedes.d.11.

157 Leo. 6. Alemanus sedit an. 5. m. 2. d. 6. usq; ad d. 1053
158 Victor. 2 Alemãnus. sedit an. 2. m. 8. usq; ad an. d. 1056
159 Stephanus. 9. Lothringus sedit m. 9. d. 28. usq; ad an. d. 1057
160 Benedictus. 10. Campanus sedit m. 9. d. 20. usq; ad an. d. 1058
161 Nicolaus. 2 Sabaudiensis epus Florentinus Gerardus ante dictus sedit an. 2 m. 6. d. 76. usq; ad an. d. 1061
162 Alexander. 2. Mediolanensis sedit an. 11. m. 6. d. 25 ad an. d. 1073
163 Gregorius. 7. Saonensis sedit an. 12. m. 1. d. 3 usq: ad an. d. 1085
164 Victor. 3. Abbas Cassinensis. sedit an. 1. m. 4. usq; ad an. d. 1087.
Vacat sedes. men. 5.
165 Vrbanus. 2. sedit an. 12. m. 4. d. 19. usq; ad an. d. 1099
166 Paschalis. 2. Flãmineus sedit an. 18. m. 6. d. 7. usq; ad an. d. 1117
167 Gelasius. 2. Caietanus sedit an. 1. d. 5 usq; ad an. d. 1118
168 Calistus. 2. Burgundus sedit an. 5. m. 10. d. 6. usq; ad an. d. 1124
169 Honorius. 2. Imolensis sedit an. 5. m. 2. d. 3 usq; ad an. d. 1126
170 Innocentius. 2. Romanus sedit an 13. m. 8. usq: ad an. d. 1143
171 Cœlestinus. 2. Tuscus sedit m. 5. d. 14.
172 Lucius. 2. Bononiensis sed m. 11. d. 4. usq; ad an. d. 1145
173 Eugenius. 3. Pisanus sedit an. 8. m. 7. d. 20. usq; ad an. d. 1153
174 Anastasius. 4. Romanus sedit an. 1. m. 4. usq; ad an. d. 1154
175 Adrianus. 4. Anglicus sed an. 4. m. 10. usq; ad an. d. 1159
176 Alexander. 3. Senensis sedit an. 21. m. 11. d. 19. usq; ad an. d. 1181
177 Lucius. 3. Thuscus ex Luca urbe sedit an. 4. m. 2. d. 18. usq;. 1185
178 Vrbanus, 3. Mediolanẽsis sedit an. 1. m. 10. d. 25. usq; ad an. d. 1187
179 Gregorius. 8. Beneuẽtanus sedit m. 1. d. 27. Vacat sedes. d. 20.
180 Clemenus. 3. Romanus sed an. 3. m. 5. d. 16. ad an. d. 1190
181 Cœlestinus. 3 Romanus sedit an. 6. m. 8. d. 11. usq; ad an. d. 1197
182 Innocẽtius. 3. Anagninus sedit an. 18. m. 4. d. 23. usq; ad an. d. 1215
183 Honorius. 3. Romanus sedit an. 10. m. 7. d. 13. ad an. d. 1226
184 Gregorius. 9. Anagninus sedit an. 14. m. 3. usq; ad an. d. 1240
185 Cœlestinus. 4. Mediolan. sedit. d. 18. Va. se. an. 1. m. 9. ad. an. d. 1242
186 Innocentius. 4. Ianuensis sedit an. 11. m. 6. d. 12. ad an. d. 1253
Vacat sedes annis duobus usq; an annum domini. 1255
187 Alexander. 4. Anagninus sedit an. 6. m. 6. usq; ad an. d. 1262
188 Vrbanus. 4. Gallicus sedit an. 3. m. 1. d. 4. usq; ad an. d. 1265
Vacat sedes m. 5.
189 Clemẽs. 4. Narbonẽsis sedit an. 3. m. 9. d. 11. usq; ad an. d. 1269.
Vacat sedes annis duobus m. 2. d. 10. usq; ad na. d. 1271
190 Gregorius. 10. Placentinus sedit an. 4. m. 2. d. 10. usq; ad an. d. 1275

191 Innocentius.5.Burgundus or.p̃di.sedit m.6.usq; ad an.d. 1276.
192 Adrianus.5.Ianuensis sedit m.1.d.9 Vacat sedes d.28.
193 Ioãnes.21.Hisp.sedit m.8.d.1.usq; ad an.d.1277.v.s.m.6.d.7 1277
194 Nicolaus.3.Rom.sedit an.3.m.8.d.15.ad an.d.1281.u.s.m.5. 1281
195 Martinus.4.Turonensis sedit an.4.m.2 usq; ad an.d. 1285
196 Honorius.4.Romanus sedit an.1.d. 11.usq; ad an.d. 1286
Vacat sedes mensibus.10.usq; ad annum domini. 1287
197 Nicolaus.4.Esculanus or.mi.sedit an.4.m.1.d.8.ad an.d. 1291
Vacat sedes annis duobus,men.3.d. 18.usq; ad an.d. 1293
198 Cœlestinus.5.Eserniensis sedit m.6.d 4.cessit papatui. 1294
199 Bonifacius.8.Anagninus.sedit an.8.m.9.d.17.ad an.d. 1303
200 Benedictus.11.Taruisinus or.p̃d.sedit m.8.d.15.ad an.d. 1304
Vacat sedes anno uno:men.1.usq; ad an.d. 1305
201 Clemens.5.Vasco sedit an.8.m.10.d.15.ad an.d. 1314
Vacat sedes an.2.m.3.d.17.usq; ad an.d. 1316
202 Ioannes.22.Caturcensis sedit an.18.m 4.usq; ad an.d. 1334
203 Benedictus.12.Tolosanus.sedit an.7.m.3.d.17 ad an.d. 1341
204 Clemens.6 Lemouicensis sedit an.10.m.6.d.20.ad an.d. 1352
205 Innocentius.6.Lemouicensis sedit an.9.m.8.d.6.ad an.d. 1362
206 Vrbanus.5.Lemouicensis sedit an.8.m.4.usq; ad an.d. 1370
207 Gregorius.11. Lemouicensis sedit.an.7.m.5.usq; ad an.d. 1378
208 Vrbanus.7.Neapolitanus sedit an.11.m. 8.usq; ad an.d. 1390
post electionem Vrbani.6. anno domiui.1378. ortum est schisma. Nam.Cardinales Gallici in ciuitate Fundorum elegerunt alium:quem dixerunt Clementem.7.qui sedit annos 15. 1404
209 Bonifacius.9.Neapolitan.sedit an 14.m.9.usq; ad an.d. 1404
Mortuo Clemente.7.Cardinalis Gallici elegerũt alium quem dixerunt Benedictum.13.qui sedit an.24.
210 Innocentius.7.Sulmonensis sedit an.2.usq; ad an.d. 1406
211 Gregorius.12.Venetus sedit an.2.m.7.usq; ad an.d. 1409
Quo tẽpore per Conciliũ Pisanũ depositus est non solum Gregorius 12.sed & Benedictus.13 & electus est Alexander.5.
212 Alexander.5.Cretensis or.mi.sedit.m.11.usq;ad an.d. 1410
213 Ioannes.23.Neapolitanus sedit an.4. m.10.& pontificatu se abdicauit in Concilio Constantiensi anno.d.1415. Vacat sedes annis.2.& mensibus sex dũ ageretur Conciliũ. Quo tẽpore Gregorius,q ante Pisanũ Cõciliũ fuerat põtifex Cõstãtiã misit ,p̃curato tẽ p quẽ pontificatu abdicauit. Bened ictus uero quodã in Gallia pontifex se pertinaciter põtificem asseuerãs authoritate Concilii

rursus improbatus dänatur: & sedatum est schisma electo Martino.5.an.do.1417.undecima die Nouẽb. in festo.s. Martini. 1417

214 Martinus.5.Romanus sedit an.13.m.3. usq; ad an. d. 1431

215 Eugenius 4. Venetus sedit an.16. usq; ad an. d. 1446

Concilium Basileæ congregatur primo authoritate Eugenii. 4. anno dñi.1438. Sequenti uero anno idẽ pontifex prædictũ cõcilium reuocauit. In quo tñ Cõcilio depositus est Eugenius& electus est Felix.5. Vnde ortum est schisma usq; ad annum dñi. 1448

216 Nicolaus.5. Serezanus sedit an.8. usq; ad annum dñi. 1455.

Felix autem Nicolao cessit an.d.1448. & sedatum est schisma.

217 Calistus 3. Hispanus sedit an.3.m.3.d.16. ad an.d. 1458

218 Pius 2.Senensis sedit an.6.usq; ad an.d. 1464.

219 Paulus 2.Venetus sedit an.6.m.10.usque ad an.d. 1471.

220 Xystus 4. Saonensis or.mi.sedit an.13.usq; ad an.d. 1484.

221 Innocentius 8.Ianuensis sedit an.7.m.11.ad an.d. 1492.

222 Alexander 6.Hispanus sedit an.11.usq; ad an.domini. 1503.

223 Pius 3.Senensis sedit dies 17.

224 Iulius 2.Saonensis sedit an.10.usq; ad an.domini. 1513.

225 Leo.10.Florentinus sedit an. 8.m.8.d.20.usque ad diem.30.Nouẽbris anno domini.1521.Vacat sedes m.1.d.11.usq; ad diem 11.Ianuarii anno domini. 1522.

226 Adrianus 6.Traiectensis sedit an.1.m.8.d. 3. usque ad diem 14.Septembris anno domini 1523. Vacat sedes men.2.d. 4. usque ad diem 18. Nouembris. 1523

227 Clemens.7.Florentinus sedit annos 10.menses.10.dies 7.usque ad diem 25. Septembris anno dñi. 1534. Vacat sedes dies 17. 1534 usque ad diem 12. Octobris fere transactam.

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENTINI Monaci Camaldulensis In Librum de Pontificibus Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Prædicatorum.

228 Paulus 3. Farnesius Romanus sedit annos 15. & dies 28. usque ad diem 9. Nouembris 1549. Postquem sedes uacat mensibus duobus, & dies 29.usque ad 7.diem Februarii.

229 Iulius 3. de Monte S. Sabini Diocæsis Arretinæ. sedit annos 5. mensem 1.& dies 16. usq; ad diem 23.Martii 1555. postquam sedes uacat dies 17. usque ad diem 9.Aprilis.1555.

230 Marcellus 2. Ceruinus Politianus sedit dies 21. usque ad primum

diem Maii 1555. postquem sedes uacat dies 22. usque ad diem 23. Maii 1555.

231 Paulus 4. Caraffa Neapolitanus sedit annos 4. menses 2. & dies 27. usque ad diem 18. Augusti 1559. Postquem sedes uacat mens. 4. & dies 7. usque ad diem 26. Decembris. 1559.

232 Pius 4. Medices Mediolanensis sedit annos 5. mẽ ses 11. & dies 15. usque ad diem 10. Decembris 1565. Postquem sedes uacat dies 29. usque ad diem 6. Ianuarii 1566.

233 Pius 5. Gislierius Alexandrinus ex õppido Buschi ordinis Prædicatorum sedit annos 6. menses 2. usque ad diem 25. Aprilis 1572. Postquem sedes uacat dies 17. usque ad diem 13. Maii 1572.

234 Gregorius 13. Bomcompagnus Bononiensis creatus anno domini. 1572. Tertio Idus Maii adhuc uiuit.

Liber. ix de Imperatoribus Romanis,

PROLOGVS

Eductis temporibus à Christo ad ætatem nostrã per Romanos pontifices nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda sunt ex C. Suetonio Trãquillo; Dionysio, Cassio, Niceo, Iosepho, Eusebio, Hieronymo, Prospero, Orosio, Eutropio, Paulo diacono, Pomponio Læto, Matthæo Palmerio, Vicentino, Martino, Antonino, Ioanne baptista Egnatio, Hermanno, Marco Antonio Sabellico; & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei ueritatem quantum ex multorum simul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta sint in præcedentibus de C. Iulio Cæsare, de Octauiano Augusto, atque Tiberio ad uitæ Christi elucidationem; in hoc tamen libro de ipsis aliqua repetam ad ordinem digerendum reliquorum imperatorum; ut eorum numerus certius innotescat, dum eorum tempora plenius describuntur.

Sequuntur ipsi Imperatores Romani.

1 Caius Iulius Cæsar dictator, ipsam dictaturã iniit: & unà singulare arripuit imperium anno ab urbe condita septingentesimo sexto: qui erat annus primus propè finem olympiadis. 183. ut Eusebius annotat. Et triennio septemq; mensibus tenuit principatum, ut ait

Iose-

Iosephus primo libro de bello Iudaico. c. 10. & Egesippus lib. primo. c.27. Authore autem Suetonio: ipse Iulius Cæsar conspiratione Bruti & Cassii Idibus Martii hoc est die. 15. eiusdem mensis gladiis confossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno. Et Eutropius scribit Iulium Cæsarem interemptum anno ab urbe condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesiminoni occisus est: ex quo anno deficiebat mēsis unus & dies quinq;. s. quantum est a die 15. Martii, quando cæsus interiit usque ad diem 20. Aprilis proxime sequenti, quando sumitur initium annorum ab urbe condita. Ante cædem ipsius anno uno & mensibus duobus ac diebus 15. cum iam adeptus esset pontificatum: emendauit calendarium adnitente M. Flauio scriba, ut Macrobio placet: & Sosigenæ astrologicæ scientiæ perito adhibito, ut Plinius attestatur: ipsumque calendarium edicto publicauit, ut ait Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxit autem ipsum calendarium anno 45. ante Christi ortum: quoniam ipse annotauit in suo calendario unitatem cycli decēnouēnalis, id est aurei numeri calendis Ianuarij, & tunc fuit Luna prima eo anno: ut ex computatione astronomica cōprobatur, sicut affirmat dn̄s Paulus ep̄s Forosempronienſis in sua Paulina; & Ioannes Stofflerinus in suo calendario. Anno autem.44.ante Christi natiuitatem, ipsa præcedentis anni emendatio per publicum edictum omnibus innotuit, & obseruari cœpit. Ab hoc Cæsare sequentes imperatores dicti sunt Cæsares. In honorem autem huius Iulii, quintilis mensis, ut ait Macrobius, legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quòd hoc mense ad quartum Idus quintilis procreatus sit. Post mortem eius ferè duobus annis uacauit imperium quos annos Eusebius uel scriptores libri eius attribuunt Cæsari, licet tunc fuerit interregni tempus.

2 Octauianus Augustus anno ab urbe condita septingentesimodecimo ferè completo uidelicet anno.2. Olympiadis 184. iam inchoato, accepit imperium. Et imperauit a primo Consulatu eius calendis Ianuarij, annos 56. mens. 7. d. 19. quoniam ipse obiit, ut ait Suetonius 14. calendas Septembris, hoc est die 19. Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: & peruenit usque ad annum domini. 15. iam currentem per octo ferè menses. Suetonius autem dicit ipsum imperasse annos 56. quoniam initium imperii accepit ab ipsius triumuiratu. Natus est autem Octauianus, ut Suetonio placet. 9. calendas Octobris, hoc est die. 23. Septembris M. Tul-

lio Cicerone & Antonio consulibus: atque completo anno. 11. subiugata Aegypto calendis Sextilis mensis; ab aucta rep. dictus est Augustus: & mensis ille cognomine ipsius appellatus est etiam Augustus, ut Macrobrius dicit primo Saturnaliorum libro. Mortuus est autem anno secundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab urbe condita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab urbe condita. 767. ipse Augustus remp. beatissimam Tiberio successori reliquit. qui priuignus ei, mox gener, postremo adoptiuus filius fuerat. Idē attestatur Orosius lib. 7. & tūc, ut diximus, erat an. d. 45.

3 Tiberius tanquam hæres Augusti successit: unde & anni eius imperij à morte Augusti enumerantur, licet aliquandiu distulerit exequi reip. gubernationem. Obiit autem, ut Suetonius affirmat, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & uigesimo imperij. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16. Martii Fueruntq; anni imperii eius 22. & menses fere. 7. peruenit autem usque ad annum domini. 38. ferè tribus mensibus inchoatum. Anno autem. 2. imperii eius defectio Solis facta est die. 15. Februarii hora ferè meridiana anno scilicet domini. 17. de qua nihil dicit Eusebius. Sed ante mortem Cæsaris dicit defectionem Solis factam, cum tamen fuerit post Cæsaris cædem authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, Appiano. Ex quo patet Eusebii error in annotatione prædictæ ecclipsis. Eodem anno Mathematici urbe pellunt, ut annotat Hermanus cōtractus.

4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio, & decem mensibus, diebusq; octo, & interfectus est. 9. calendas Februariis, hoc est die. 24 Ianuarii. Vixit autem annos. 28 & peruenit usque ad annum domini. 42. uno iam menses inchoatum. Quare patet Suetonium enumerasse annos imperii eius à morte Tiberii: qui eum præcessit, à cuius obitu ad Caligulæ cædem fuerunt anni tres menses decem: & dies octo, ut ex ipsa computatione patet.

5 Claudius imperauit annos. 13. men 8. d. 19. à morte scilicet sui prędecessoris. Dicit enim Suetonius de ipsius morte ex ueneno sumpto. Excessit Claudius. 3. idus Octobris, hoc est die. 13. eiusdem 64. etatis: imperii. 14. anno: & peruenit usque ad annum domini quinquagesimumquintum nondum completum. 55

6 Nero imperauit paulominus. 14 annis. ut Suetonius affirmat. & peruenit usque ad annum domini. 69. progenies Cæsarem in Nerone defecit. ut ait idem Suetonius.

7 Galba Neroni successit nullo gradu contingens Cæsarum domum: sed haud dubie nobilissimus: magnaq; & uetere prosapia teste Sue

tonio.Periit tertio & ſeptuageſimo ætatis anno: imperii menſe ſeptimo.

8 Otho Sylvius pugione ſe ipſum tranſfixit authore Suetonio trigeſimo & octauo ætatis anno:& nonageſimo & quinto Imperii die, hoc eſt poſt tertium imperii menſem.

9 Vitellius,octo menſes ac dies quinque potitus imperio teſte Ioſepho in calce quinti libri de bello Iudaico: in media urbe iugulatur die 3 Menſis Octobris. Periit cum fratre & filio, ut ait Suetonius anno uitæ ſeptimo & quinquageſimo. Præfati tres imperauerunt anno uno:menſibus.6.d.10.uſque ad annum domini.70: & diem tertium Octobris.

10 Veſpaſianus imperauit annos.9.men.11.d.22.iuxta Euſebium: hoc eſt annos ferè.10.uſque ad annum domini.80. Vt autem ait Suetonius aluo repente uſque ad defectionem ſoluto inter manus ſubleuantium extinctus eſt.8.calendas Iulii,hoc eſt die.24.Iunii, annum ætatis agens ſexageſimum ac nonum,ſuperque menſem ac diem ſeptimum. Secundo autem anno principatus Veſpaſiani,ut ait Ioſephus lib.7. de bello Iudaico per Titum filium eius Hiroſolyma capta eſt Septembris menſis octauo die. Ab ędificatione templi à Salamone fuerunt anni mille. nonagintanouem. Nam ab ędificatione templi per Salomonem, ad eius deſtructionem per Nabuchodonoſor fuerunt anni quadringentiquadraginta. & à prima eius deſtructione, ad hanc ultimam euerſionem fuerunt anni ſexcenti quinquagintanouem, qui ſimul collecti conſtituunt annos.1099.

11 Titus Veſpaſiani filius, ut ait Suetonius, exceſſit idibus Septembris poſt biennium, ac menſes duos, dieſque uiginti quam ſucceſſerat patri altero & quadrageſimo ætatis anno. Nam à die.24 Iunii, qua obiit pater uſque ad diem.13. Septembris, qua exceſſit eius filius Titus, colliguntur anni.2.men.2.& dies.20. peruenit autem uſque ad annum domini. 82

12 Domitianus Titi frater iunior occiſus eſt, ut Suetoni placet.14.calẽdas octobris hoc eſt die.18.Septembris anno ætatis 45.imperii.15. imperauit enim annos.15.d.5.ad an.d. 97

13 Nerua, ut ait Eutropius,accepit imperium anno octingenteſimo quinquageſimo ab urbe condita Vetere Valente conſulibus: ac teſte Dionyſio Caſſio imperauit anno uno & menſibus quatuor ac diebus nouem Vixit autem annos quinq;& ſexaginta menſes.decẽ, & dies totidem: & peruenit uſq: ad diem.27. Ianuarii inchoato

iam anno domini.99.uno mense diebus.3.

14 Traianus accepit imperium iuxta,finem mensis Ianuarii inchoato iam anno domini.99. &,ut ait Dionysius Cassius,extintus est, cum imperasset annos undeuiginti,hoc est.19.& menses.6. ac dies.15. peruenit autem usq; ad an.d.&.diem.11.Augusti. 118

15 Adrianus uixit annos duos & sexaginta:menses.5.& dies.6. imperauit annos.20.menses.11.ut affirmat Dionysius Cassius, peruenit autem usq; ad an d.& obiit mense Iulio, 139

16 Antonius Pius imperauit an.23.ut placet Eusebio & Eutropio; usq; ad annum domini. 162

17 M.Antonius Verus cum L.Annio Antonio undecim annis imperiũ tenuit secundum Eutropium usq; ad annum domini, 173

18 Annius Antonius solus ultra prędictos.11. annos imperauit. 7. & in totum annos.18.iuxta Eutropium usq; ad annum domini. 180

19 Commodus,ut ait Eutropius,imperauit an.12.m.8.usq; ad an.d.193

20 Aelius Pertinax imperauit mẽ.2.d.25.authore Iulio Capitolino.

21 Didius Iulianus imperauit men.2.d.5.ut ait Aelius Spartianus, Sed Eutropins dicit eum imperasse mẽ.7.usq; ad an.d. 194

22 Seuerus imperauit an.18.iuxta Eusebium usq; ad an.d. 212

23 Antonius Caracalla iuxta Eutropiũ ĩperauit an.6.mẽ.2.ad an.d. 218

24 Macrinus imperauit an.1.& mẽ.2.ut ait Eutropius ad an.d. 219

25 Aurelius Antoninus,ut scribit Eusebius,imperauit an.4.ad an.d.223

26 Alexander Mamee imperauit an.13.&.d.8.ut affirmat Eutropius usq; ad annum domini. 236

27 Maximinus iuxta Eutropium imperauit an.3.usq; ad an.dñi 239

28 Balbinus & Puppienus, ut dicit Ioannes Baptista Egnatius,cum parum interse concordi animo remp.regerent,à militibus uterq; interficitur:& peruenerunt ad annum domini. 240

29 Gordianus imperauit annos.6.Eusebio & Sexto Aurelio authoribus & peruenit,ad annum domini. 246

30 Philippus cum filio Philippo imperauit an.5.ut Sextus Aurelius, Eutropius,Platina,& Ioannes Baptista Egnatius affirmant. Eusebius uero superflue duos ei annos adiungit. Hic primus imperatorum cum filio Baptismum accepit, & peruenit ad an.d. 251

31 Decius cum filio biennio imperauit iuxta Eutropium ad an.d. 253

32 Gallus & Volusianus filius eius, ut ait Eutrobius interfecti sunt non completo biennio.

33 Aemilianus, ut idem Eutropius dicit,tertio mense extinctus est, & peruenit ad annum domini, 255

34 Valerianus & eius filius Gallienus amperauerunt annos. 15. ut Terebellius Pollio asserit .s. usque ad annum domini. 270

Quidam putant Laurentium, Xystum, pontificem & Hippolytum martyres interemptus fuisse à Decio Imperatore, qui successit duobus Philippis. Sed procul dubio falluntur. quoniam nondum eo tempore Xystus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaconus. Sed tempore Gallieni ipso bellum exterius agente præsentati sunt Decio non imperatori: sed Cæsari, hoc est collegæ imperatoris qui erat nepos Valeriani senioris imperatoris patris Gallieni: qui Valerianus senior tunc captiuus tenebatur à Sapore Rege Persarum. Vnde Valerius Rex Cadusiorum pro liberatione Valeriani senioris inter alia sic scripsit Sapori Regi Persarum. Valerianus & filium imperatorem habet & nepotem Cæsarem. Per filium intelligit Gallienum, qui tunc imperabat, per nepotem Cæsarem intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt duo Decii consules, ut affirmat Terebellius Pollio: quorum unus erat Valeriani senioris nepos: qui auxilium & fauorem ei præbuit ad imperium assumendum, cui prędicti martyres præsentati sunt: necnon pœnas & mortem passi sunt à Valeriano iuniore præfecto Romanæ urbis, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Valeriano seniore captiuo tunc Regis Persarum. Nam, ut dicit Terebellius Pollio. Valerianus senior alia quã Gallienus matre genitus est. Hæc eadem confirmat. S. Antoninus in prima parte chronicæ titulo. 7. c. 8. §. 8. Et uenerabilis Beda dicit Xistum pontificem sub Gallieno passum esse. Non est mirum prædictos martyres non fuisse præsentatos imperatori Gallieno: quoniam a Romana urbe discesserat: & paulo post apud Mediolanum fuit interemptus Videlinus anno domini 270. Imperauit Valerianus senior an. 6. & Gallienus an. 9. qui simul collecti fiunt anni 15.

35 Claudius 2. intra biennium morbo periit authore Eutropio: & peruenit usque ad annum domini. 272

36 Quintilius iuxta Eutropium septimodecimo imperii die occisus est.

37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. ut tradit Eutropius, scilicet usq; ad annum domini. 278

38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Eusebium & Eutropium.

39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. ut ait Eutropius. ad an. d. 279

40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Eusebium & Eutropium ad annum domini. 285

41 Carus cum Carino & Numeriano imperauit ann. 2. ut scribunt Eu-

ſebius, Eutropius, & Beda uſq; ad an. domini. 287.

42 Diocletianus & Herculius Maximinianus teſte Euſebio imperarunt an. 20. uſq; ad an. d. 307. Aſtrologi autem computantes annos ab imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, uidelicet anno ultimo Probi: hoc eſt anno domini. 285

43 Galerius ſolus biennio Auguſtus imperium tenuit ad an. domini.

44 Conſtãtinus magnus imperauit an. 30. & m. 10. uſq; ad annum domini. 340. ut Hieronymus poſt Euſebium annotat. Idem Cõſtantinus relicta Roma Byzantium ſe tranſtulit, & ciuitatem adaugens Conſtantinopolim appellauit anno domini. 334. ut Euſebius annotat. Sic itaque occidentale imperium Romanum tranſiit ad regionem orientalem. Quapropter nos inde proſequamur imperatores orientales.

45 Coſtantinus. 2. Conſtantius & Conſtans imperauerunt an. 24. m. 5. d. 12. ut dicit Hironymus uſque ad annum domini. 364.

46 Iulianus apoſtata, ut annotat Hieronymus imperauit annum unum m. 7. uſque annum domini. 366. Eutropius tamen, qui ut ipſe teſtatur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellum, dicit illum interfectum fuiſſe. 6. calendas Iulij. imperij anno. 7. ætatis altero & trigeſimo. Sed ipſe annorum numerum ſumit à tempore, quo Iulianus Conſtantio adhuc uiuente conſenſu militum Cęſar appellatus eſt, Hieronymus uero deſcribit annos imperij ſui poſt Conſtantii mortem cum ſolus tenuit imperium. Hoc idem confirmat Pomponius Lętus, qui ait. Iulianus imperauit ſolus anno uno & menſibus ſeptem. Ab eo quòd Cæſar fuit, annis ſeptē. & idem dicitur in hiſtoria tripartita lib. 6. c. 47.

47 Iouinianus, ut dicit Eutropius, deceſſit imperii menſe ſeptimo, ſcilicet tranſacto. &. 20. diebus à morte Iuliani. Obiit autem, ut idem Eutropius aſſerit. 14. calendas Martij, hoc eſt die 16. Februarii anno urbis conditæ. 1119. uſque ad an. d. 367. inchoatum.

48 Valentinianus, ut dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperii cum Valente fratre ageret: Gratianũ filium necdum bene puberem hortatu ſocrus & uxoris Auguſtum creauit, & anno imperii ſui undecimo ſubita effuſione ſanguinis expirauit: peruenit ad annum domini. 378.

49 Valens ſolus imperium orientis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit: Gratiano Valentinian filio in occidentali parte regnante: qui ſibi Valentinianum fratrem paruulum admodum ſocium creauit imperii, ut ait Paulus diaconus. Peruenit Valens uſq;

ad annum domini 381

50 Gratianus post mortem Valentis sex annis imperium tenuit, ut dicit Prosper & Paulus diaconus usq; ad annū domini. 387. & cum eo imperauerunt Valentinianus iunior & Theodosius.

51 Valentinianus cum Thedosio regnauit annos septem authore Prospero usque ad annum domini. 394.

52 Theodosius cum Arcadio & Honorio filijs, ut ait Prosper. imperauit an. 3. cum antea imperasset annos. 13. uidelicet. 6. cum Gratiano &. 7. cum Valentiniano: & peruenit ad annum domini. 397

53 Arcadius Augustus in oriente creatus: Honorius fratre eius in occidente commune imperium diuersis tantum sedibus tenere cœperunt. Vixitq; Arcadius post patris excessum annis. 13. ut ait Prosper & Paulus diaconus: & peruenit ad annum domini. 410

54 Honorius cum Theodosio iunior Arcadii fratris filio imperauit annos. 16. ut scribit Prosper: usque ad annum domini. 416. Capta est Roma à Gottis duce Alarico, ut dicit Paulus diaconus anno ab urbe condita. 1164. hoc est anno domini. 412. Honorij anno. 2. &, ut Beda testatur, hoc fuit. 9. calendas Septembris.

55 Theodosius iunior. f 2. imperauit cum filio Valentiniano annos sex & uiginti: & apud Constantinopolim morbo consumptus obiit authore Paulo diacono: & peruenit ad annum domini. 452

56 Martianus, ut ait Paulus diaconus, cum apud Constantinopolim septem annis regnum administrasset facta suorum conspiratione peremptus est: & peruenit ad annum domini. 459

57 Leo primus imperauit an. 16. ut inquit Matthæus Palmerius: & peruenit ad annum domini. 475

58 Zeno imperauit an. 17 iuxta Paulum d. & Matthæum Palmerium usq; ad annum domini. 492

59 Anastasius primus in hæresim Euticetis lapsus: & obstinato animo in ea hæresi perseuerans postq̃ imperauerat an. 26. ictu fulminis percussus interiit anno dñi. 518. ut annotat Matthæus Palmerius.

60 Iustinus senior catholicus imperauit annos. 9. usque ad an. do. 527

61 Iustinianus primus sororis Iustini filius imperauit annos. 38. usque ad annum domini. 565

62 Iustinus iunior auaritiæ deditus amens effectus cum imperasset annos. 11. amentiam cum uita finiuit anno domini. 576

63 Tiberius Constantinus eleemosynis abūdans septem an nos imperauit usque ad annum domini. 583

64 Mauritius Tiberiigener, cū imperasset an. 20. à Foca occidit an. do.

65 Focas cum imperasset an.8.occisus est ab Heraclio patritio an.d.611.
69 Heraclius cum Constantino filio suo imperauit an.29.ad an.d.640.
67 Constantinus.3.Heraclii:solus imperauit m.4.à Martina nouercaue neno peremptus.
68 Heracleonas cum Martina matre imperauit an.2.ad an.d. 642
69 Constans Constantini Heraclii filii filius, misso in exiliũ Heracleona cum matre sua Martina imperauit an.27.usq; ad an.d. 669
& tunc non longe à Siracusis in balneo a suis occisus est.
70 Constantinus.4.Constantis superioris filius interfecto Mezentio à militibus uocato imperatore, absq; orientalis exercitus uoluntate assumpsit imperium:& imperauit an.17.usq; ad an.do. 686
71 Iustinianus. 2. Constantini. 4. minor filius imperauit annos decem usq; ad annum domini.696.
72 Leo.2 misso in exilium Iustiniano.2.in Pontũ imperauit annos tres usq; ad annum domini. 699
73 Tiberius.3.imperauit an.7.usq. ad annum domini. 706
Iustinianus.2.iterum assumpsit imperium:& cum Tiberio filio imperauit annos sex usq; ad annum domini. 712
74 Philippicus hæreticus interfecto Iustiniano& filio eius Tiberio imperauit annos duos usq; ad annum domini. 714
75 Anastasius.2.expulso Philippico, & oculis priuato imperauit catholicus existens annos tres usq; ad annum domini. 717
76 Theodosius.3.deuicto Anastasio imperauit anno uno: 718
77 Leo.3.imperauit annos.24.usq; ad annum domini. 742
Hic apud Constantinopolim incendit sanctorum imagines.
78 Constantinus.5.Leonis.3. filius omni scelere plenus, magus, ac sacrilegus imperauit an.35.usq; ad annum domini. 777
79 Leo.4.Constantini.5.filius imperauit an.5.usq; ad an.d. 782
80 Constantinus.6.Leonis.4.filius cum Hirene matre imperauit annos.10.Deinde matre expulsa solus imperauit annos.5.Demum illa filium captis oculis imperio priuat, & sola imperauit annos quattuor scilicet usq; ad annum domini, 801

¶ Transfertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem.3.pontificem. Nam, ut ait Matthæus Palmerius: anno domini. 801. Leone.3.pontifice à Romanis per iniuriam eiecto, Carolus magnus,qui Gallis imperabat in Italiam rediit:ipsumq; in urbem dignitatemq; restituit. Et idem Carolus à Leone pontifice Augustus imperator est appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio nomine, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam transiens in

memoriam acceptæ dignitatis Florentiam urbem magna ex parte desolatam reparauit: urbanamq; nobilitatem uarie per uicina oppida diffusam reduxit. & noua insuper circunducere mœnia maiore ambitu procurauit calendis Aprilis an.d. 801

81 Carolus ergo magnus, q prius regnauerat Gallis annos. 33. inde imperiũ assecutus imperauit annos quatuordecim, usq; ad annum domini. 815

82 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an.25.ad annum domini.840.Sicut ait Matthæus Palmerius anno domini 840 Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquens Lotharium scilicet & Carolum, & Ludouicum: qui ob imperii atq; regni paterni diuisionem inter se debellantes, uariis præliis multa hominum millia perdiderunt.Ob quam causam eorum diminutis uiribus tandem conueniunt,ut diuiso imperio regnoq; paterno,Lotharius imperium obtineret: Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germania regnaret.

83 Lotharius primus imperauit in totum annos. 15.uidelicet solus annos. 10.& mox cum Ludouico filio an.5.ad annum do. 855

84 Ludouicus.2.imperauit an.21.usq; ad annum domini. 876

85 Carolus.2 patruus eius cognomento Caluus imperauit annos duos iuxta Sigebertum usq; ad annum domini. 878

86 Carolus. 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomento Grossus imperauit annos. 12.ut scribit Sigebertus ad an.d.890. Licet autem Ioannes. 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Regem in imperatorem delegerit; Romani tamen Carolum cognomento Grossum imperatorem eligunt iu custodia tenentes Ioannem pontificem eo quòd Carolo non fauebat: simulq; ambo imperatoris nomen biennio tenuerunt: donec assumpto ueneno Ludouico Rege Francorum, solus Carolus Grossus Germanorum Rex inde tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.

87 Arnulphus Germaniæ Rex imperauit annos.12.s. usq; ad annum domini.902.secundum Sigebertum, licet Matthæus Palmerius dicat eum imperasse usq; ad annum domini.906,quia initium imperii eius annotat posterius quatuor annis. Post Arnulphum imperium cõfunditur dolentibus Romanis atq; uniuersis Italię populis quòd in Germaniam translatum esset,ut inquit Matthęus Palmerius.Quamobrem nec à Romanis: pontificeq; insigniti sunt transalpini imperatores usq; ad Othonem primum. 906. aly 902.

88 Ludouicus.3. filius Arnulphi imperauit annos. 6. secundum Mat-

thæum Palme.s.usq; ad an.do.912.Sigebertus autem dicit eum imperasse annos.10.quoniam initium imperii eius ponit antea quatuor annis. Infine tamen imperii eius ambo conueniunt. 912.

89 Conradus primus imperauit annos.7.usq; ad an.do. 919.

90 Henricus. primus filius Othonis, Saxonum ducis imperauit annos. 18.usq; ad annum domini. 937.

91 Ortho.1.filius Henrici impauit an. 36. ut dicit Sigebertus : & obiit an.domini.973. Sed Matthęus Palmerius dicit ipsum regnasse annos.30.quoniam anno.31. imperii eius Otho filius eius à Ioanne. 13 papa in imperatorem benedicitur & simul imperarunt. Sed potius imperium attribuendum est patri usq, ad eius obitum. Hic primus Otho ut dicit Matthęus Palmerius anno imperii eius 18.qui erat annus secundus Ioannis duodecimi pōtificis, & annus domini.955.Romam profectus coronā imperii suscepit ab eodē pontifice. Ioanne.12. & fuit primus qui post translatum in Germaniam imperium titulos imperiales rite susciperet. 973. Quod postea ebseruatum est usq; in præsens tempus.

92 Otho.2.imperauit annos decem secundum Sigebertum usq; ad annum domini. 983.

93 Otho.3.imperauit an.19.usq; ad an.dñi. 1002.

94 Henricus.2.imperauit.an.22.secundum Sigebertum.s.usq; ad an.do. 1024.Apud Germanos, ut scribit Matthæus Palmerius, Henrico. 2.per electionē adimperiū assumpto:primum institutum fuit: ut in futurum non per sanguinis successionem duceretur imperium: sed proceres quidam in Germania principes unà cum quibusdam Panoniæ principibus potestatem haberent imperatoris deligendi: quod usque in præsentem diem obseruatur. Electores autem imperii specialiter ita distinguntur ab Hermano uidelicet Maguntinus, Treuerensis, & Coloniensis, Archiepiscopi & Marchio Brandeburgensis, Palatinus comes. Dux Saxonie, Rex Boemiæ Hunc Regem Boemiæ his additum ferunt ad tollendas electorum discordias. Hos autem electores asserit Hermanus paulo prius fuisse institutos per Gregorium. 5. Matthæus uero Palmerius, ulterius per Ioannem.19. Et hoc magis uero consonat, cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioan. 19. pontificis: cuius causa facta est prædicta electionis institutio. Duobus autem ultimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit uacasse imperium, quia falsò putauit ipsum biēnio antea decessisse. Obiit enim an. 1024. non. 1022. ut ille scribit. Et eo anno quo mor

tuus est ipse paulo ante mortem suam consulentibus principibus super substitutione regni designauit Conradum uirum egregii generis. & egregiæ libertatis. 1024.

95 Conradus.2.imperauit an.15.usq; ad annum dñi. 1039.

96 Henricus.3.imperauit an:19 iuxta Sigebertum.f.usq; ad an domini. 1056.Matthæus uero Palmerius ei superaddit annum. 1056.

97 Henricus.4.imperauit an.50.usq; ad annum domin. 1106.

98 Henricus 5.imperauit an.20.usq; ad annum domini. 1126.

99 Lotharius.2.imperauit an.11.usq; ad annum domini. 1137

100 Conradus.3.imperauit an.15.usq; ad annum domini. 1152

101 Fredericus primus imperauit an.37.usq, ad annum domini 1189

102 Henricus.6.imperauit an.10.usq; ad annum domini. 1199

103 Philippus Henrici frater imperauit an.9.usq; ad annũ domi. 1208

104 Otho.4.imperauit annos.3.usq; ad annum domini. 1211

105 Fredericus 2.imperauit an.33.usq; ad annum domini. 1244
Sicut scribit Matthæus Palmerius.Federicus.2. diu pontifices persecutus, cum Romanam sedem maximis calamitatibus affecisset, tandem anno domi.1244.ab Innocentio.4.in Lugdunensi concilio damnatus est, & imperatoria potestate dopositus.
Post depositionem eius uacauit imperium annis.28.ad annum domini.1272. uacauit Imperium an: 28. usq ad annũ dñi 1272.

106 Rodulphus imperauit an.16. usq; ad annum domini. 1291
Vacat imperium anno uno usq; ad annum domini. 1292

107 Astaulpus imperauit an.6.usq; ad annum domini. 1298

108 Albertus primus imperauit an.10.usq; ad annum domini. 1308

109 Henricus.7.imperauit an.4.m.9.usq; ad an.d. 1313
Vacat imperium anno uno usq; ad annum domini. 1314

110 Ludouicus.4.cognomento Bauarus imperauit an.32.ad annum domini. 1346

111 Carolus.4.imperauit an.32.usq; ad annum domini. 1378

112 Venceslaus cum iam imperasset cum Carolo patre annis. 8. ut ait Matthæus Palmerius,imperauit inde solus annis.22.usq; ad an. do. 1400.& tunc propter segnitiem atq; lasciuiam ab electoribus est ab imperio depositus. Vnde quidam hoc anno imperium uacasse scribunt:liceat Robertus mox fuerit ad imperium electus, sed non pariter ab omnibus & ubiq; receptus.

113 Robertus Bauarus imperauit an.10.usq, ad annum domi. 1410

114 Sigismundus imperauit annos.27.usq; ad annum domini. 1437

115 Albertus.2.imperauit annos.2.usq; ad annum domini. 1439

116 Federicus 3. imperauit an. 47. usque ad annum domini. 1486
117 Maximilianus imperauit an. 33. usq; ad annum domini. 1519

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENTINI Monaci Camaldulensis In librum de Imperatoribus Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Prædicatorum.

118 CAROLVS Quintus Austrianus Imperator Augustus electus anno domini 1519. 4. Kalendas Iulii. Imperauit ann. 38. men. 8. & dies 14. Franciscum Gallorum Regem superauit apud Ticinum, Vrbem diripuit. Bononiæ Coronatus Corona Imperiali a Clemente 7. Medicæo Florentino. Tunetum in Africa expugnauit, In Germania Lutheranos superauit captis eorum ducibus. Solimanum Turcarum Regem a Vienna expugnauit; ac postremo Imperio, ac Regnis se abdicauit.
119 FERDINANDVS primus Austriacus electus anno domini 1558. Imperauit annos 6. menses 4. & dies 13.
120 MAXIMILIANVS secundus Imperator electus anno domini. 1564. adhuc uiuit.

Liber. x. de gestis præcipuis post Christum.

PROLOGVS.

Postquam digessimus tempora nouæ legis per annos Romanorum pontificum & imperatorum: nunc quædam insignia, quæ eisdem temporibus gesta sunt, in hoc decimo & ultimo lib. breuissima narratione subiungemus ex Eusebio, Hieronymo, Prospero, Sigeberto, & Matthæo Palmerio.

De Episcopis Hierosolymæ Cap. I.

Iacobus cognomento iustus frater domini consobrinus & filius Alphei: primus episcopus ecclesiæ Hierosolymorum ab Apostolis ordinatur anno domini. 33: ut annotat Eusebius: & præfuit annis. 30 uidelicet usque ad annum domini. 63. Quo anno calendis Maii de pinna templi præcipitatus, ac fullonis fuste in capite per-

cussus lapidibus opprimitur. Symeon qui & Simon filius Cleophæ succesśit Iacobo. Hic etiam erat consobrinus Christi. Dicit enim Eusebius libro tertio ecclesiasticæ historiæ c.9. Consobrinus is secū dum carnem Saluatoris fuisse dicebatur: quia Cleophem fratrem fuisse Ioseph Egesippus testatus est. Præfuit autem annis quadragintaseptem usq; ad annum domini centum & decem. Nam cum esset centum & uiginti annorum sub Traiano Cæsare apud Atticum Cōsularem crucifigitur, ut testatur idem Eusebius lib. 3. cap.26.Ecclesiasticæ historiæ. & subiungit ibidem. Quòd autē Symeon unus fuerit ex ipsis auditoribus domini: uel longæuitas eius inditio est: uel euangelorum fides; ubi etiam mater eius Maria Cleophe uxor refertur. Cæteri autem episcopi Hierosolymorum, qui ex circuncisione præfuerunt, describuntur absque temporum annotatione ab Eusebio lib.4. ecclesiasticæ historiæ usque ad tempora Romani principis Adriani, sub quo Iudæi excidium pasśi sunt: & fuerunt numero 15. uidelicet prædicti duo. Tertius Iustus: quartus Zacheus quintus Thobias: sextus Beniamin.7. Ioannes.8.Mathias. 9.Philippus. 10. Seneca 11. Iustus. 12. Leui. 13. Ephrem. 14. Ioseph 15. Iudas. Hi omnes hebræi antiquæ originis extiterunt: scientiam Christi fideliter receperunt. Præfuerunt autem usque ad ann. do. 137. igitur per idem tempus assumere episcopos ex circuncisione cessatum est.

Marcus primus ex gentibus constituitur episcopus Hierosolymis anno domini. 138. ut annotat Eusebius in libro de temporibus Marcus igitur fuit episcopus. 16. Inde Casśianus. 17. Publius. 18. Maximus 19. Iulianus. 20. Gaianus 21. Symmacus. 22. Caius 23. Iulianus 24. Capito. 25. prædicti decem præfuerunt usque ad annum domini. 186. ut ait Eusebius. Deinde Maximus fuit 26. Antoninus 27. Valens 28. Dulchianus 29. Narcissus 30. Helius 31. Germanus 32. Gordius 33. Narcissus 34. Alexander 35. adhuc uiuente Narcisso cum eo pariter ecclesiam regit annis quadraginta. Hymenæus. 36. Labdas 37. Thermon 38. Macharius 39. Maximus. 40. usque ad annum domini 351. Post mortem Maximi ecclesiam Hierosolymitanam Arriani inuadunt, ut Hieronymus affirmat.

De Episcopis Antiochiæ. Cap. 2.

PEtrus Apostolus Antiochenam fundauit ecclesiam: ibiq; cathedram adeptum anno d. 38. die. 22. Februarii sedit annos septē

usque ad annum domini 44. 44

1 Enodius post fundatam Antiochenam ecclesiam a beato Petro apostolo ipso Romam profecto primus Antiochiæ ordinatur episcopus an d. 45.& sedit annos 27.usq; ad annum domini. 71

2 Ignatius sedit annos 40.usq; ad an.d. 111. calendis Febr. 111

3 Eron sedit annos 20. usque ad annum domini. 131

4 Cornelius sedit annos 12. usque ad annum domini. 143

5 Heros sedit annos 28. usque ad annum domini. 171

6 Theophilus, cuius plurima ingenii opa extāt,sedit an.8.ad an.d. 179

7 Maximinus sedit annos.

8 Sequens eps̄.s.8.non inuenitur in Eusebio. peruenit ad an.do. 213

9 Asclepiades sedit annos.7.usq; ad annum domini. 220

10 Philethus sedit annos.10.usq; ad annum domini. 230

11 Zebennus.

12 Babila usq; ad annum domini. 254

13 Mazabanus & Fabius usq; ad annum domini. 255

14 Demetrianus sedit annos 7.usq; ad annum domini. 262

15 Paulus Samosatenus, qui Arremonis hæresim suscitauit sedit annos. 7.usq; ad annum domini. 269

16 Dominus sedit annos quatuor usq; ad annum domini. 273

17 Thineus sedit annos.9.usq; ad annum domini. 282

18 Cyrillus sedit annos.20.usq; ad annum domini. 302

19 Tyrannus sedit annos.29.usq; ad annum domini. 331

Hactenus ex Eusebio, hinc ex Hieronymo.

20 Vitalis.

21 Philogonus.

22 Paulinus.

23 Eustachius. quo in exilium ob fidem truso, ut inquit Hieronymus, usq; in pręsentem diem Arriani ecclesiam occupauerunt. quorum idcirco tempora non digessi eo quòd hostes Potius Christi quā episcopos iudicem. Hæc ille.

De Episcopis Alexandrię Aegypti. Cap.3.

MArcus euangelista interpres apostoli Petri, ut annotat Eusebius: anno dn̄i.44. Aegypto & Alexandriæ Christū annunciat & ibi sedem tenet annos. 20. usq; ad annum domini. 64

1 Anianus post eum Alexandrinę ecclesiæ primus ordinatur eps̄: qui præfuit annos.22.usq; ad annum domini. 86

2 Albilius præfuit annos. 13.usq; ad annum domini. 99
3 Cerdo præfuit annos. 10.usq; ad annum domini. 109
4 Primus præfuit annos. 12.usq; ad annum domini. 121
5 Iustus præfuit annos. 11.usq; ad an.domini. 132
6 Eumenes præfuit annos 12.usq; ad an.domini. 144
7 Marcus præfuit annos.8.usq; ad an.domini. 152
8 Celadion præfuit annos 17.usq; ad an.domini. 169
9 Agrippinus præfuit annos. 13.usq; ad an.domini. 182
10 Iulianus præfuit annos.9.usq; ad an.domini. 191
11 Demetrius præfuit annos.41.usq; ad an.domimi. 232
12 Heracleas præfuit annos. 18.usq; ad an.domini. 250
13 Dionysius præfuit annos.16.usq; ad an.domini. 266
14 Maximus præfuit annos. 19.usq; ad an.domini. 285
15 Theonas præfuit annos.18.usq; ad ad domini. 303
16 Petrus præfuit annos. 12.usq; ad an.domini. 315
17 Achillas pręfuit annos.7.usq; ad an.domini. 322
18 Alexander ordinatus eṗs: mox Arrium presbyterum de ecclesia eiecit tanquam hæreticum. qui eiectus multos suæ impietati sociat. Ad quā perfidiam coarguendam concilium Nicenū congregatum est. Pręfuit Alexander annos. 10.usq; ad an.domini. 332.
19 Athanasius qui ab Arrianis persecutionem passus ad Constantinum refugit, ut ait Hieronymus, & Georgio per seditionem populi incenso, qui in locum Athanasii ab Arrianis fuerat ordinatus, Athanasius Alexandriam reuertitur anno domini 365. A tempore autem ordinationis suæ usq; ad obitum eius fluxerunt anni.45.scilicet usq; ad annum domini. 377
20 Petrus ordinatur eṗs anno dñi.377.qui post Valentis interitum tam facilis in recipiendis hęreticis fuit: ut nonnullis suspicionem accepte pecuniæ intulerit.

De persecutionibus ecclesiæ. *Cap.4.*

PErsecutiones plurimas ecclesia passa est, & ultra persecutionem per Iudæos cōmotā, de qua Eusebius loquit lib. 2.c.1.historię ecclesiasticæ, plures alias persecutiones ibi legimus excitatas per imperatores Romanos.

Prima fuit sub Nerone, ut patet lib.2.c.24.ecclesiasticæ historiæ.
Secunda sub Domitiano lib.3.c.12.
Tertia sub Traiano lib.3.c.26.&.27.
Quarta sub Antonino uero lib.4.c. 13. 14. 15. 17. & li. 5. c.1. 2. 3.

Quinta ſub Seuero lib.6.d.1.
Sexta ſub Maximino lib.6.c.19.
Septima ſub Decio lib.6.c.28.
Octaua ſub Gallo & Valeriano lib.7.c.9.10.11.12.
Nona ſub Aureliano lib.7.c.25.
Decima ſub Diocletiano lib.8.c.2.3.4.5.6.7.8.9.
Plures aliæ perſecutiones contra ecleſiam dei fuerunt: quas hic breuitatis cauſa omittimus.

De Hæreticis & Schiſmaticis. *Cap.5.*

HAereticus, ut inquit. Auguſtinus.eſt qui alicuius tẽporal is cõmodi uel maxime uanæ glorię principatusq́; ſui gratia falſas ac nouas opiniones uel gignit uel ſequit Plurimi fuerũt hæretici in eccleſia,quos enumerare longũ eſſet. Siquis autẽ eos noſcere cupit, legat librũ beati Auguſtini de hæreſibus,ad quod uult deũ. Quos etiã colligit Iſidiorus.8. lib. Etymo.c.5. & recitantur in decretis .24.q.3.c. Quidã autẽ hæretici. Differentiã autem inter Schiſmam & hæreſim Hieronymus in epiſtolam ad Gal. aſſignat dicens. Inter hæreſim & ſchiſma hoc intereſſe arbitror,ꝙ hæreſis peruerſũ dogma habeat Schiſma poſt epiſcopalem diſceſſionem ab eccleſia pariter ſeparatur:quod equidem in principio aliqua ex parte intelligi poteſt diuerſum. Cæterum nullum ſchiſma eſt,niſi aliquam hæreſim cõfingat ut recte ab eccleſia receſſiſſe uideatur.

De Conciliis generalibus. *Cap.6.*

CAnones generalium conciliorum, ut Iſidorus ait lib. 6. Etym. cap.16. à temporibus Conſtantini cœperunt. In præcedentibus namq; annis preſecutione feruente docendarum plebium minime dabatur facultas. Inde chriſtianitas in diuerſas hæreſes ſciſſa eſt: quia non erat epiſcopis licentia conueniendi in unum niſi tempore ſupradicti imperatoris. Ipſe enim dedit facultatem chriſtianis libere congregari. hæc ille. Quatuor autem ſunt antiqua & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta ſunt, & demum alia ſunt ſubſecuta, ut ſcribitur in decretis d. 15. ca. Sicut ſancti, ~~Sicut ſancti~~ Euangelii quatuor libros, ſic quatuor concilia ſuſcipere, & uenerari me fateor, Nicenum ſcilicet Conſtantinopolitanum: Epheſinum primum, & Chalcędonenſe, De aliisquattuor ſuperadditis

tis dicitur. d. 16. c. Sancta octo, Sancta octo uniuersalia concilia, primum Nicenum: secundum Constantinopolitanum: tertiũ Ephesinũ: Calcedonẽse quartũ & quintũ itẽ Constantinopolitanũ: sextũ item scilicet Constantinopolitanum, item Nicenum septimũ: Octauum quoq; Constantinopolitanum: usq; ad unum apicem immucilata seruare: & pari honore & ueneratione digna habere. & quæ prædicauerunt & statuerunt, modis omnibus sequi & prædicare: & quæcunq; condemnauerunt, ore & corde condẽnare profiteor. hæc ibi.

Primum ergo conciliũ Nicenũ congregatum est contra Arriũ. 318. patrum tempore Syluestri Papæ & Constantini magni anno domini. 322. Quòd autem in libro Bedæ de temporibus scribitur hoc concilium celebratum esse tempore Iulii Papæ, error scriptoris est, quoniam completo imperio Constantini Iulius pontificatum accepit eo anno, quo tres Constantini filii acceperunt imperium patre defuncto, uidelicet anno domini. 341.

Secundum concilium congregatum est in Constantinopoli. 150. patrum cõtra Macedonium episcopum Constantinopolitanum: qui negabat spiritum sanctum esse deum. & contra Eudoxium idem sentientem, temporibus Damasi Papæ, & Gratiani principis anno domini. 383. ut annotat Prosper.

Tertium concilium congregatum est in Epheso. 300. patrum contra Nestorium Augustæ urbis episcopũ sub Theodosio iuniore & Cœlestino Papa anno dñi. 433. ut annotat Prosper & Sigebertus: non sub Theodosio magno principe, ut falsò additum est in libro Bedæ, quia tunc non erat Cœlestinus Papa.

Quartum concilium congregatum est in Calcedone. 630. patrum cõtra Euthicen Constantinopolitanum abbatem sub Leone primo Papa temporibus Martiani principis anno domini. 455. ut scribit Matthæus Pam. licet Sigebertus annotet illud anno d. 452.

Quintum concilium congregatum est in Constantinopoli contra Theodorum Mosochenum & omnes hæreticos temporibus Vigilii Papę sub Iustiniano principe anno domini. 551. ut annotat Sigebertus. Ex quo patet error scriptoris in libro Bedæ de temporibus ut scribitur celebratum esse hoc concilium temporibus Iulii Papæ quia tunc non fuit Papa Iulius, sed Vigilius. hos autẽ errores eius non ascribimus Bedæ, sed scriptoribus, uel impressoribus librorum

Sextum concilium congregatum est Constantinopoli temporibus Papæ Agothonis & Constantini. 4. principis anno domini. 681 ut scribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti

duas uoluntates & operationes in unam Christi personam negantes anathematizantur. Et Georgius Constantinopolitanus episcopus ab errore Monochelitarum reuocatur.

Septimum Concilium fuit Nicenum secundum. In quo sancitum est spiritum sanctum à patre filioq; procedere,& sanctorum imagines non esse delendas anno domini.790.ut scribit Matthæus Palmerius imperante Constantino.6. cum Hirene matre eius sub Adriano primo,summo pontifice.

Octauum Concilium.300.patrum Constantinopoli celebratum est. In quo schisma de depositione Ignatii & ordinatione Focii ortum patres congregati extirparunt Foncium anathematizantes:& Ignatium restituentes.

Alia etiam Concilia celebrata sunt:de quibus scribitur d.16.c. prima annotatio, & ibi describuntur.24. synodus.

Demum postea nonnulla concilia subsecuta sunt uidelicet.

Concilium Vercellense, in quo Berengarius Turonensis ecclesiastici cuiusdã noui author erroris damnatus est anno domini. 1052 ut dicit Matthæus Palmerius. Et post duos annos synodus Florentiæ celebratur: in qua multi episcopi propter simoniam fornicatio nemue damnantur.

Concilium Florentię celebratur epõrum.340.anno domini. 1105 ut Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranense Hierosolymæ recuperandæ gratia celebratur epõrum.130.in quo libri quidam Abbatis Ioachin reprobãtur anno dñi.ut Matthæus Palmerius insinuat. 1215

Concilium Viennense,ut scribit Matthæus Palmerius incepit anno dñi & biennio completur. 1311

Concilium Pisis celebratur anno dñi.1409.secũdũ Matthæũ Palme. In quo accusati de collusione pontifices ambo priuantur,& Alexander Cretensis ad pontificatum assumitur. 1409

Concilium Constantiense celebrari cœpit anno dñi. 1414.die.5. Nouembris, ut patet in actis eiusdem Concilii,& durauit annis tribus,usq; ad annum dñi.1418.inchoatum.

Concilium Basileæ congregatur anno do. 1438

Consilium Florentiæ celebratur per Eugenium.4. dissoluto per eum Concilio Basiliensi anno do.1436.sed inceptum fuerat Ferrariæ anno præcedenti. 1436

Concilium Lateranense indicitur à Iulio.2.& sumit initium anno domini.1512.die.19.mensis Aprilis; & perdurauit per plures an-

nos etiam tempore Leonis. 10. qui dictum consiliū prosecutus est usq; ad inchoatum annum domini. 1517. die. 16. Martii.

Concilium Tridentinum indicitur a Paulo 3. & sumpsit initium anno domini 1541. & perdurauit usq; ad annum 1562. usq; ad tēpora Pii 4. qui dictum Concilium prosecutus est.

De Ordinibus Religionum. Cap. 7.

Ordines religionum plures in ecclesia dei sunt instituti: quorum aliquos insigniores ordinate subiungemus.

Ordo communis clericorum p beato Petro & aliis apostolis institutus est.

Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore sancti Antonii abbatis instituitur, & roboratur diuersis tñ constitutionibus.

Ordo monachorum. S. Basilii: quibus ipse Basilius Cæsariens. eps Cappadociæ regulam tribuit; ab eo originem habuit.

Ordo canonicorum regularium à beato Augustino episcopo instituitur: Quibus regulam dedit; sub qua plures ordines reguntur. Refloruit hic ordo annno domini. 1080. sub Iuone: & postmodum etiam anno domini. 1380 reformatus est.

Ordo monachorum nigrorum sancti Benedicti ab ipso instituitur, quibus regulam scripsit: sub qua etiam plures ordines monachorum in Christo militant.

Ordo Gluniacensis sub Obdone sumpsit initium anno domini. 913 ut refert Vincentius in Speculo histo. li. 25. &. S. Antoninus in secūda parte chronicæ titulo. 15. c. 1651.

Ordo Canaldulensis à Beato Romualdo initium sumpsit in eremo Camaldulensi anno domini. 1012

Ordo uallis Vmbrosæ à beato Ioanne Gualberti Florentino accepit exordiū anno domini. 1070. Sub quo sunt Syluestrini. eodem habitu à quodam Syluestro dicti qui eum ordinem inchoauit in monte Fano propè Fabrianum in Marchia Anconitana.

Ordo Grandimontensis sub Stephano incepit anno domini. 1076

Ordo Carthusiensium initium habuit à Brunone an. domini. 1086

Ordo Cistertiensis & primum eius cœnobium fundatur an. d. 1098

Ordo templaris militiæ. S. Ioannis Hirosolymitani cœpit anno domini. 1120

Ordo præmonstratensium cœpit anno do. 1120

Ordo humiliatorū licet inceperit anno do. 1017. tamen cumfirmationem accepit ab Innocentio. 3. annno do. 1200. ut affirmat san-

ctus Antonius in secunda parte chronicæ tit. 15. c. 23.

Ordo prædicatorum à beato Dominico inchoatur in partibus Tholosanis anno domini. 1203. sub Innocentio. 3. Sed postea confirmatur per Honorium. 3. anno domini. 1216. mense Decembri die sequente festum Thomæ apostoli. Moritur inde beatus Dominicus Bononiæ anno domini. 1221. octauo idus Augusti, hoc est die. 6. eiusdem mensis feria. 6. Festum tamen eius die præcedente hoc est die. 5. celebratur ex institutione Gregorii papæ. 9. ut patet in bulla canonizationis eius ubi dicitur. Statuentes firmiter ac uniuersitati uestræ præsentibus iniungentes, ut nouis Augusti ante diem, quo posita carnis sarcina diues meritis penetrauit in sancta similis sanctorum factus in gloria: eius natalitia celebretis.

Ordo minorum à beato Francisco inchoatur post annum do. 1206. scilicet post suam conuersionem sub Innocentio. 3. Sed postea confirmatur per Honorium. 3. anno domini. 1223. mense Nouembri in uigilia. S. Andreę apostoli. Inde obiit beatus Franciscus. 4. nonas Octobris. die dominica anno domini. 1226.

Ordo Cruciferorum. licet quidam dicant quòd initium habuerit à Cyriaco episcopo Hierosolymitano: qui prius Iudas dicebatur: & ostendit Helenæ locum ubi crux iacebat, & postea martyrio coronatus est tamen confirmatur secundum quosdam per Innocentium. 4. post annum domini. 1243.

Ordo eremitarum. S. Augustini confirmatur per Alexandrum. 4. post annum domini. 1256.

Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium. 4 an. domini. 1287.

Ordo Seruorum beatæ Mariæ à beato Philippo ad formam redigitur, & confirmatur post confirmationem Carmelitarum.

Ordo Cœlestinorum sic à Cœlestino. 5. dictus confirmatur anno domini. 1297. per Bonifacium. 8.

Ordo sanctæ Birgittæ uirorum & mulierum ab eadem instituitur, & approbatur per Vrbanum. 5. anno domini. 1370. eodem anno incepit societas Iesuatorum sub Ioanne Columbino Senensi.

Ordo montis Oliuarum instituitur eodem anno dñi. 1370.

Ordo mendicantium. S. Hieronymi instituitur anno dñi. 1407.

Ordo Canonicorum habitus cœlestini. 5. Georgii de Alga per Laurentium Iustinianum instituitur eodem anno.

Ordo Scopetinorum siue. S. Saluatoris cœpit anno dñi. 1410.

Ordo Minorũ sancti Francisci de Paula confirmatur per Xystum. 4.

Alios autem ordines patrum nominatos omittimus.

De Regibus Francorum. *Cap.8.*

DVces olim regebant Francos usq; ad initium anni domini. 420. Sed, ut ait Sigebertus, Simone & Marcomiro Francorum ducibus defunctis, Franci in commune deliberant, ut & ipsi, sicut aliæ gentes, regnum habeant. & filium Marcomiri ducis, Pharamundum sibi Regem constituunt anno domini. 420

1 Pharamundus regnauit annis. 11. usque ad annum domini. 430
Cuius anno. 3. Franci uti cœperunt legibus & legem Salicam dictauerunt per quatuor gentis suæ proceres electos ex pluribus, ut scribit Sigebertus.

2 Clodius filius eius regnauit an. 18. usq; ad an. do: 448

3 Morouєus filius eius regnauit an. 10. usq; ad annũ domini. 458
à quo Franci cognominati sunt Merouingi, ut ait Sigebertus.

4 Hildericus primus filius eius regnauit an. 26. usq; ad an. do. 484
hunc insolenter & luxuriose se agentem Franci regno deturbant. Qui data aurei medietate amico suo Vuidiomaro quòd esset signũ reuocationis suæ, siquando intercederet reconciliatio apud Bassinum regem Turingorum, latuit annis 8. Franci uero Egidium ducem Romanorum Regem sibi prȩficiunt, ut ait sigebertus. & anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iusto, perpendens Vuidiomarus Francos pœnitere super eiecto Hilderico: reuocat eum clam misso diuisi aurei signo, egitq; ut eiecto Egidio, ille restitueretur in Regnum.

5 Clodoueus primus, filius eius regnauit an. 30. usq; ad an. do. 514
Hic duxit uxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundionum: quæ orthodoxa Clodoueum Regem uirum suum à gentilitatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. ut refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello congreditur: ibiq; laborante exercitu: uoto suscipiendi Christianismum se obligare cogitur. Sicq; perempto Alemannorum Rege: & Alemannia sub tributo redacta, baptizatus à santo Remigio Remorum epõ, exemplo & edicto suo perduxit ad fidem Christi populum Francorum.

6 Lotharius primus, filius eius post mortem patris cõpartito regno cũ fratribus suis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regnauit an. 50. usq: ad annum domini. 564

7 Chilperius primus, filius eius compartito regno cum fratribus suis Heriberto, Gutranno, & Sigeberto, regnauit an. 23. usq; ad annum

dñi.587.quo anno iussu uxoris Fredegundis occiditur. 587

8 Lotharius.2.filius eius infans quatuor mensium in regno sublimatus regnauit an.44.usq; ad an do. 631

9 Dagobertus filius eius regnauit an.17.ad.an.do. 645

10 Clodoueus.2.filius eius regnauit an.47.ad an.do. 662
Hic anno regni sui.15.corpus,sancti Dionysii Parisiis disco operiens minus religiose,licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, ut ait Sigebertus.

11 Lotharius.3.filius eius regnauit an.4.ad an.domini. 666

12 Theodericus primus,frater eius regnauit an.1.ad an.do. 667
Hic nanq; propter insolentiam Ebroini maioris domus à Francis repudiatur,& frater eius Hildericus,qui in Austria regnabat à cunctis ad regnandnm euocatur. Porrò Theodericus & Ebroinus tonsorantur, & Theodericus Parisiis in cœnobio.S. Dionysii. Ebroinus in Luxouio relegantur.

13 Hildericus.2.frater eius regnauit an.12.ad annum domini. 679
Theodericus interfecto Hilderico à Bodilo Franco à Francis regno restituitur, & regnauit an.14.ad an.do. 693

14 Clodoueus.3.filius eius reganauit an.4 ad.an.d. 697

15 Hildebertus frater eius regnauit an.18.usq; ad an.do. 715

16 Clodoneus.4.filius eius regnauit an.4.usq; ad an do. 719

17 Lotharius.4.regnauit an. 2. usq; ad annum domini. 721

18 Chilpericus.2.regnauit an.5.usq; ad annum domini. 726

19 Theodericus.2.regnauit an.15.usq; ad annum domini. 741

20 Hildericus.3.regnauit an.9 usq; ad annum domini. 750
Et inde in monachum tonsoratur. Pipinus uero princeps authoritate apostolica & Francorum electione à sancto Bonifacio Maguntiæ archiepiscopo in Regem ungitur & consecratur.

21 Pipinus ergo regnauit an.18.usq; ad annum domini. 768

22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinē compartito cum fratre suo Carolomanno regno, regnauit an.47. usq; ad annum domini. 815
Anno.3.regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit.
Post annos uero.33.regni eius, accepit Carolus imperiū Romanorum anno d.801.& tunc simul inde concurrunt imperium Romanorum & regnum Francorum usq; ad Carolum sequentem.

23 Ludouicus primus cū Lothario filio imperauit an.25.ad. an.d. 840

24 Lotharius.5.imperiumusurpans imperauit an.15.& postquam imperasset annos.4.ut Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnum

Franciæ adeptus est anno imperii ipsius Lotharii quinto inchoato. & inde distinguuntur Reges Franciæ ab imperatoribus Romanis.

25 Carolus ergo primus regnauit in Francia an 34.scilicet usq; ad an. do.878.ut ait Sigebertus, cuius ordinem etiam in sequentibus Regibus Franciæ imitamur. 878

26 Ludouicus secundus Balbus regnauit in Francia annos duos ad annum domini. 880

27 Ludouicus tertius & Carolomannus regnauerũt annos quinq; ad annum domini. 885

28 Carolus.2.regnauit an.5.usq; ad annum domini. 890

29 Oddo filius Roberti regnauit au.9 ad an.do. 899

30 Carolus.3. cognomento Simplex regno Francorum toto recepto regnauit an.27.usq; ad annum domini. 926

31 Rodulphus regnauit an 2.usq; ad annum domini. 928

32 Ludouicus.4.Caroli Simplicis filius regnauit an.27.ad an.d. 955

33 Lotharius.6 filius eius regnauit an.31.ad an.domini. 986

34 Ludouicus quintus filius eius regnauit an 1.ad annũ domini. 987

35 Hugo cognomento Caputius siue Clapeth regnum usurpans regnauit an.9.usq; ad annum domini 996.Dicit enim Sigebertus: Ludouico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre uolentibus ad Carolum ducem fratrem Lotharii Regis: dum ille rem ad consilium defert: Regnum Francorum usurpat Hugo filius Hugonis Parisiensis ex Aunide sorore primi Othonis imperatoris,& regnauit an.9.Carolus uero dux certans cum Hugone: quarto tandem anno moritur: & finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni.

36 Robertus Hugonis filius regnauit an.34.ad an.do. 1030

37 Henricus filius eius regnauit an.30.ad annum domini. 1060

38 Philippus primus filius regnauit an.49.ad an.domini. 1109

39 Ludouicus.6.filius eius regnauit an.28.usq; ad an do. 1137

40 Ludouicus.7.filius eius regnauit an.44.usq; ad an.do. 1181

41 Philippus.2.eius filius regnauit an.42.usq; ad an. do. 1223

42 Ludouicus.8.filius eius, ut ait Matthæus Palmerius regnauit an. 4. usq; ad annum domini. 1227

43 Ludouicus.9.filius eius regnauit an.43.ad an.do. 1270
Hic sanctorum catalogo ascriptus est.

44 Ludouicus decimus filius eius regnauit annos quindecim usq; ad annum domini. 1285

45 Philipus.3.dictus Pulcher filius eius regnauit an.29. ad an.do. 1314
46 Ludouicus.11.eius filios regnauit an.2.usque ad an.d. 1316
47 Ioannes primus filius eius puer regnauit diebus.20.
48 Philippus.4.Lodouici frater regnauit an.5.usque ad an.d. 1321
49 Carolus 4.eius frater regnauit an.6.usque ad an.do. 1327
50 Philippus.5.regnauit an.23. usque ad annum domini. 1350
51 Ioannes.2.eius filius regnauit an.14.usque ad an.do. 1364
52 Carolus 5.sapiens dictus regnauit an.16.usque ad an.do. 1380
53 Carolus.6.beneamatus regnauit an.42. ad an.do. 1422
54 Carolus.7 uictoriosus regnauit an.39.ad annum do. 1461
55 Lodouicus.12.regnauit an.23.usque ad annum domini. 1484
56 Carolus.8.regnauit an.14.usque ad annum domini. 1498
57 Ludouicus.13.regnauit an.16. usque ad annum domini. 1514

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENtini Monaci Camaldulensis, In Librum de Regibus Francorum. Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Predicatorum.

58 Franciscus Valesius Rex Francorum. electus anno domini 1514. regnauit annos 32. usque ad annum 1547
59 Henricus secundus Rex Francorum electus anno domini 1547. regnauit annos 13. usque ad annum domini. 1560
60 Franciscus secundus Rex Francorum electus anno domini 1560. regnauit annum I. usque ad annum domini. 1561
61 Carolus nonus. Rex Gallorum electus anno domini 1561. regnauit annos 13. usque ad annum domini. 1174
62 Henricus tertius Rex Frãcorum electus anno dñi 1574. adhuc uiuit.

De Imperatoribus orientalibus Græcorum in Constantinopoli post translatum imperium in Franciam & Alemaniam. *Cap. 9.*

NIcephorus Hirenem imperio depositam exilio relegauit, & ipse anno domini. 802. assumpto imperio cum Stauratio filio suo in Constantinopoli imperauit ann.8.usq; ad annum domini. 809. ut annotat Sigebertus: & Matthæus Palmerius.

Stauratius solus imperauit anno uno.
Michael primus an.2.
Leo primus Armeniacus an.8.
Michael 2. Traulus ann.11.
Theophilus an.15.

Michael 3. & Theodorus ann. 11.
Michael solus an. 13.
Basilius Macedo an. 17.
Leo 2. & Alexander an. 18.
Constantinus cum Alexandro patruo suo an. 2.
Constantinus solus an. 39.
Constantinus alter cum Romano filio suo an. 16.
Nicephorus. 2. an. 10.
Ioannes an. 7. usque ad annum domini. 976
eos uero qui sequuntur ex Ioanne Nauclero accepimus, & ex Matthæo Palmerio.
Constantinus cum Alexio & Manuele.
Andronicus: Isacius: Basilius; Alexius, Nicolaus, Mortulphus, Blãdonius, Henricus, Petrus, & deinde Robertus, quorum discernere tempora non potui.
Michael. 4. usque ad ãnnum domini. 1043. quo anno Constantinus monachus imperat.
Heliopontanus, cuius auxilio reædificata est ecclesia resurrectionis Dominicæ in Hierusalem anno domini. 1048
Constantinus sequitur anno domini. 1049
Michael 5. & filii sui anno domini. 1070
Nicephorus 3. anno domini. 1080
Alexius anno domini. 1090. Constantinopolis capitur. 1090
Calo Ioannes filius eius anno domini. 1115
Emanuel anno domini. 1138
Alexius filius anno domini. 1180
Andronicus tutor.
Isacius, hic pellitur anno domini. 1190
Alexius frater eiusdem interfector ipsius.
Alexius filius Isacii.
Murciflus, cuius tempore capta est Constantinopolis, res ad Gallos translata.
Balduinus Flandrensis comes: anno domini.
Henricus frater illius.
Petrus comes Antisidiorensis.
Robertus filius.
Balduinus 2.
Io. Brennus subrogatur.
Balduinus resumitur. Constantinopolis perditur.

Paleologus fraude ac parricidio inualor anno domini. 1266
Andronicus filius.
Calo Ioannes anno domini. 1380
Andronicus.
Ioannes.
Constantinus. hic fuit ultimus, sub quo & Constantinopolis est capta: & in Mahumetti Turcarum imperatoris potestatem redacta anno domini 1453. quarto calendas Iunii. Ipseq; Constantinus dum fugeret obtruncatus est. Itaque in Constantino magno imperium Constantinopolitanum accepit initium: & in hoc Constantino inglorio finem habuit: ac penitus defecit.

De Regibus Hispaniae, Hungariae, Boemiae, & quorundam aliorum Regnorum sub compendio. *Cap.* 10.

DE regibus Hispaniae scribit Ioannes Nauclerus in Generatione. 19. post Christum libri primum impressi folio 84. ibidē requiratur. De Regibus uero Hungariae idem scribit in Generatione. 34. post Christum: libri folio: 149. De Regibus autem Boemiae idem agit in Generatione. 39. pagina 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis & Regibus Persarum Britannorum Vuandalorum, Gotorum Longobardorū, Hunnorum Anglorum, Bulgarorum, Sarracenorum: Hierosolymorum, & Siculorum. In eiusdem Sigeberti libro de temporibus legantur.

De Regno Antichristi & nouissimus temporibus. *Cap.* 11.

IN nouissimis temporibus iuxta finem seculi, sex expectamus secundum fidem catholicam futura: quorum tempus ignoramus. Primum erit regnum Antichristi: cuius persecutio contra ecclesiam saeuissima durabit annis tribus & dimidio: ut scripturae tam ueteris quam noui testamēti manifeste testantur: per Danielem prophetam & Ioannem in Apocalypsi Secundum erit conuersio Iudaeorum. Nam iuxta urbo Dauid in psal. 58. Iudaei conuertentur ad uesperam: hoc est in fine seculi, quādo erit mundi uespera, Sed modo famem patiuntur, ut canes: quo-

uerba

usque in uespera efficiantur filii dei. Tertium erit ostensio signorum in cœlo & in terra, quæ præcedent iudicium. Nam, ut dicitur Lucæ 21. Tunc erunt signa in Sole & Luna & stellis & in terris pressura gentium Quartum erit purgatio & innouatio elementorum mundi per ignem. Nam ut in psal. 96. dicitur. Ignis ante ipsum præcedit: hoc est ante aduentum Christi ad iudicium. Quintum erit resurrectio humanorum corporum, ut scribitur. 1. Cor. 15 Omnes quidem resurgemus. Sextum erit uniuersale iudicium in ipso ultimo die seculi: quo impij separabuntur à iustis: & ibunt reprobi in ignem æternum: iusti autem in uitam æternam.

De regno Christi perpetuo. Cap. 12.

OMnia regna mundi deficientia sunt: solum Regnum Christi perpetuum & est æternum. Defecit namque regnum Iudæorum: destructum est Regnum Caldæorum: periit regnum Medorum & Persarum: extinctũ est regnum Alexandri & Græcorum: confractum est regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum; & omnia regna terræ collidentur & extinguentur. Solum Christi regnum est indeficiens & æternum: sicut angelus Mariæ matri eius prædixit dicens Lucæ. 1. c. Regnabit in domo Iacob in æternum: & regni eius non erit finis. & Danielis. 2. dicitur. In diebus autem regnorum illorum suscitabit deus cœli regnum: quod in æternum non dissipabitur. & regnum eius alteri populo non tradatur. & c. 7. idem cõfirmatur dum ibi dicitur. Regnum autem & potestas & magnitudo regni, quæ est subter omne cœlum detur populo sanctorum altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est. & Apocalypsis. 22. dicitur. Regnabunt in secula seculorum.

FINIS.

SECVNDA PARS ANNALIVM, QVAE TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTINENTVR TEMPORA ANNALES TABVLAE AB ORBE CONDITO.

PROLOGVS

POstquam descripsimus emendatos temporum canones.congruum duximus cũcta ex eis decisa tempora rursum repetere alio tamen ordine, sicut & fecisse nouimus Eusebium,Hieronymum,Prosperum,Sigebertum & Matthæum Palmerium : qui tabulis ex annalibus lineis,ipsorum temporum successus diligentissime digesserunt. Et hoc quidē non erit inutile, sed necessario quæ dicēda sunt pfatis annectēt,ut uidelicet tēpo⁊ conuentus ex collatis inuicē annis diuersorum principum euidentius appareat; & ut antecedentia ex annalibus tabulis sequentibus comprobantur: ac si uitiari contigerint:ex annorum ordine in istis annotato, corrigi & emendari ualeant. Hæ sane tabulæ annales præexigunt antedictos canones in prima parte decisos : nec tamen erit necesse omnia ex eis repetere: sed tantum eo quæ præfixum tempus ordinate sibi decernunt; ut per indices tabulas certius patent: nec etiam omnia regnare pentē da sunt , sed illa tantum quæ sacris eloquiis conferre noscuntur. Nos igitur ueritatem hebraicam sicut & in prima parte, ita & in hac secunda imitantes descripsimus in tabulis ordinem temporũ , quibus continentur ortus & obitus uirorum illustrium , necnon & pontificum atq; Regum ingressum & exitum,& quædam hominum præcipua gesta,quæ digna sunt memoriæ, quo anno à creatione mundi,uel a natiuitate domini contingerint, ut quod inquiritur de rectis lineis reperiri possit. Vt autem apertius ac certius ordo temporum cognoscatur annum post annum successiue descripsimus præterquam ante diluuium,& postea centum annorum spatio.Nam eo quòd pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt scribenda. ne frustra plurimo loca uacua redentur,per decennia eorum tempora distinximus.Et ubi contigit aliquid scribendũ infra decēnale tempus. annum illum solum simpliciter annotauimus. Caput autem uersum positum inter duas lineas e uestigio annorum mundi uel natiuitatis domini & totum quod ad id sequitur, etiã si pul-

ribus uerſibus inferius extendatur, ad eiuſdem capitis annum ſpe-ctare dignoſcitur. Sed quoniam non ſemper annus integer alicu-ius Regis uel pontificis coincidente anno alterius inter eaſdem li-neas præciſe annotari potuit: in præcedenti uel ſubſequenti loco pro ximo aliqua pars initii uel finis eiuſdem anni ſolertiæ lectorum in-quirenda relinquimus: Sicut Abraham natus eſt anno 43. Nini de-ſinente: & Chriſtus anno Cæſaris Auguſti 42. ferè completo: quo-rum primus annus a ſubſequenti enumerari debet. Idem dicimus, ſed uerſa uice, ſi contigerit maior anni pars prius eſſe, ab eodem an no priori annumerandi ſumatur initium. Si uero æqualis anni por-tio prius & poſterius eſſe contingat, ex utraque integer annus deno minari poteſt, Adiunximus etiam anno ante Chriſtum ordine re-trogrado: ante diluuium quidem Noaticum per decennia: ac dein ceps per luſtra, hoc eſt per quinquennia. Ab anno uero tertio Iulii Cæſaris & inde annotauimus literas dominicales: & ab anno Au-guſti quadrageſimo, indictiones Romanas adiecimus.

An.añ. Chr̃m	Anni mundi		An.añ. Chr̃m	Anni mundi	
3960	1	Adam & Eua ſexto	3611	350	
3951	10	ſeculi die creantur.	3601	360	
3941	20		3591	370	
3931	30		3581	380	
3921	40		3571	390	
3911	50		3566	395	Malaleel orit̃.
3901	60		3561	400	
3891	70		3551	410	
3881	80		3541	420	
3871	90		3531	430	
3861	100		3521	440	
3851	110		3511	450	
3841	120		3501	460	
3831	130	Seth oritur.	3491	470	
3821	140		3481	480	
3811	150		3471	490	
3801	160		3461	500	
3791	170		3451	510	
3781	180		3441	520	
3771	190		3431	530	
3761	200		3421	540	
3751	210		3411	550	
3741	220		3401	560	
3731	230		3391	570	
3726	235	Enos oritur.	3381	580	
3721	240		3371	590	
3711	250		3361	600	
3701	260		3351	610	
3691	270		3341	620	
3681	280		3339	622	Enoch oritur.
3671	290		3331	630	
3661	300		3321	640	
3651	310		3311	650	
3641	320		3301	660	
3636	325	Caynam oritur.	3291	670	
3631	330		3281	680	
3621	340		3274	687	Mathuſalē orit̃.

A.an Chrīm	Anni mundi.		An.ań. Chrīm.	Anni mundi	
3271	690		2921	1040	
3261	700		2919	1042	Seth obiit
3251	710		2911	1050	
3241	720		2905	1056	Noe oritur.
3231	730		2901	1060	
3221	740		2891	1070	
3211	750		2881	1080	
3201	760		2871	1090	
3191	770		2861	1100	
3181	780		2851	1110	
3171	790		2841	1120	
3161	800		2831	1130	
3151	810		2821	1140	Enos obiit.
3141	820		2811	1150	
3131	830		2801	1160	
3121	840		2791	1170	
3111	859		2781	1180	
3101	860		2771	1190	
3091	870		2761	1200	
3087	874	Lamech oritur.	2751	1210	
3081	880		2741	1220	
3071	894		2731	1230	
3061	600		2726	1235	Caynam obiit.
3051	910		2721	1240	
3041	920		2711	1250	
3031	930	Adam obiit.	2701	1260	
3021	940		2691	1270	
3011	950		2681	1280	
3001	960		2671	1290	Malaleel obiit.
2991	970		2661	1300	
2981	980		2651	1310	
2674	987	Enoch transfert.	2641	1320	
2971	990		2631	1330	
2961	1000		2621	1340	
2951	1010		2611	1350	
2941	1020		2601	1460	
2913	1030		2591	1370	

An.añ. Chr̄m.	Anni mundi.		An.añ. Christum.	Anni mundi.	
2581	1380		2421	1540	
2571	1390		2411	1550	
2561	1400		2403	1558	Sem nascitur.
2551	1410		2401	1560	
2541	1420		2391	1570	
2539	1422	Iarecht obiit.	2381	1580	
2531	1430		2371	1590	
2521	1440		2361	1600	
2511	1450		2351	1610	
2501	1460		2341	1620	
2491	1470		2331	1630	
2481	1480		2321	1640	
2471	1490		2311	1650	
2461	1500		2310	1651	Lamech obiit.
2451	1510		2305	1656	Mathusalem
2441	1520		obiit post cuius mortem fuit		
2431	1530		uniuersale diluuium.		

An.añ. Chr̄m.	Anni mundi,	Gñatio Sem a quo hebræi	Italiæ solitudo	Assyriorum solitudo	Aegyptiorū solitudo.
2304	1657	originē hñt	1	1	1
2303	1658	Arphaxat	2	2	2
2302	1659	oritur ex	3	3	3
2301	1660	ipso Sem	4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	a quo hebręi	74	74	74
2221	1740	denominātur.	84	84	84
2211	1750		94	94	94

¶Hinc annus post annum in sequētibus describitur.

2204	1757	Phalech orit.	101	101	101
	1758		102	102	102

An. añ. Chrm	Anni mundi.	Italiæ solitudo	Assyriorum solitudo	Aegyptiorū solitudo.	
	1759	103	103	103	
	1760	104	104	104	
2200	1761	105	105	105	
	1762	106	106	106	
	1763	107	107	107	
	1764	108	108	108	
	1765	1 Ianus pri-	109	109	Italiæ regnū
2195	1766	2 mum adue-	110	110	incipit.
	1767	3 niés regna	111	111	
	1768	4 uit in Ita	112	112	
	1769	5 lia an. 33.	113	113	
	1770	6	114	114	
	1771	7	115	115	
2190	1772	8	116	116	
	1773	9	117	117	
	1774	10	118	118	
	1775	11	119	119	
	1776	12	120	120	
2185	1777	13	121	121	
	1778	14	122	122	
	1779	15	123	123	
	1780	16	124	124	
	1781	17	125	125	
2180	1782	18	126	126	
	1783	19	127	127	
	1784	20	128	128	
	1785	21	129	129	
	1786	22	130	130	
2175	1787 Rehu na-	23	131	131	
	1788 scitur.	24	1 Nimbrot.	1	prima Dynastia
	1789	25	2 primus rex	2	
	1790	26	3 Babyloniæ	3	
	1791	27	4 regnauit	4	
	1792	28	5 an. 56.	5	
2170	1793	29	6 & turrim	6	
	1794	30	7 fundauit	7	
	1795	31	8	1	scda Dynastia

An. a n. Chr.	Anni mundi	Hebraeorũ regnum	Italiae regnum		Assyriorum regnum	Aegyptiorum	Dynastiae
2165	1796		32		9	2	
	1797		33		10	3	
	1798		13	Comerus	11	4	
	1799		2	Gallus	12	5	Inceperunt Cel-
	1800		3	an.58.	13	6	tiberi.i. Hiſpani
2160	1801		4		14	7	& Celte.i. Galli.
	1802		5		15	1	3. Dynaſtia.
	1803		6		16	2	
	1804		7		17	3	
	1805		8		18	4	
2155	1806		9		19	5	
	1807		10		20	6	
	1808		11		21	7	
	1809		12		22	1	4. Dynaſtia.
	1810		13		23	2	
2150	1811		14		24	3	
	1812		15		25	4	Thuiſcon Sarma
	1813		16		26	5	tas fundauit
	1814		17		27	6	
	1815		18		28	7	
2145	1816		19		29	1	5. Dynaſtia.
	1817		20		30	2	
	1818		21		31	3	
	1819	Saruch	22		32	4	
	1820	oritur	23		33	5	
2140	1821		24		34	6	
	1822		25		35	7	
	1823		26		36	1	6. Dynaſtia
	1824		27		37	2	
	1825		28		38	3	
2135	1826		29		39	4	
	1827		30		40	5	
	1828		31		41	6	
	1829		32		42	7	
	1830		33		43	1	7. Dynaſtia
2130	1831		34		44	2	
	1832		35		45	3	

An. añ. Chrſm.	Anni mūdi	Hebrçorū regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorū Dynaſtiæ	
	1833		36	46	4	
	1834		37	47	5	
	1835		38	48	6	
2125	1836		39	49	7	
	1837		40	50	1	8. Dynaſtia
	1838		41	51	2	
	1839		42	52	3	
	1840		43	53	4	
2120	1841		44	54	5	
	1842		45	55	6	
	1843		46	56	7	
	1844		47	1 Belus	1	9. Dynaſtia
	1845		48	2 añ. 62.	2	
2115	1846		49	3	3	
	1847		50	4	4	
	1848		51	5	5	
	1849	Nachor	52	6	6	
	1850	oritur	53	7	7	
2110	1851		54	8	1	10. Dynaſtia.
	1852		55	9	2	
	1853		56	10	3	
	1854		57	11	4	
	1855		58	12	5	
2105	1856		1 Ochus	13	6	
	1857		2 Veius	14	7	
	1858		3 añ. 50.	15	1	11. Dynaſtia.
	1859		4	16	2	
	1860		5	17	3	
2100	1861		6	18	4	
	1862		7	19	5	
	1863		8	20	6	
	1864		9	21	7	
	1865		10	22	1	12. Dynaſtia
2095	1866		11	23	2	
	1867		12	24	3	
	1868		13	25	4	
	1869		14	26	5	

An. ań. Chrm.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnū	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
	1870		15	27	6	
2090	1871		16	28	7	
	1872		17	29	1	13. Dynastia
	1873		18	30	2	annorum.14.
	1874		19	31	3	
	1875		20	32	4	
2085	1876		21	33	5	
	1877	Thare ori	22	34	6	
	1878	tur	23	35	7	
	1879		24	36	8	
	1880		25	37	9	
2080	1881		26	38	10	
	1882		27	39	11	
	1883		28	40	12	
	1884		29	41	13	
	1885		30	42	14	
2075	1886		31	43	15	14. Dynastia
	1887		32	44	1	annorum.26.
	1888		33	45	2	
	1889		34	46	3	
	1890		35	47	4	
2070	1891		36	48	5	
	1892		37	49	6	
	1893		38	50	7	
	1894		39	51	8	
	1895		40	52	9	
2065	1896		41	53	10	
	1897		42	54	11	
	1898		43	55	12	
	1899		44	56	13	
	1900		45	57	14	
2060	1901		46	58	15	
	1902		47	59	16	
	1903		48	60	17	
	1904		49	61	18	
	1905		50	62	19	
2055	1906		1 Camefes an.19.	1 Ninus. an.52.	20	

An.añ. Chrm.	Anni mūdi.	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Assyriorū regnum	Aegyptorum Dinastiæ	
	1907		2	2	22	
	1908		3	3	23	
	1909		4	4	24	Legibus infomanſ-
	1910		5	5	25	Sarmatæ Celti-
2050	1911		6	6	26	beri & Celte.
	1912		7	7	1	15 Dynaſtia
	1913		8	8	2	annorum 37.
	1914		9	9	3	
	1915		10	10	4	
2045	1916		11	11	5	
	1917		12	12	6	
	1918		13	13	7	
	1919		14	14	8	
	1920		15	15	9	
2040	1921		16	16	10	
	1922		17	17	11	
	1923		18	18	12	
	1924		19	19	13	
	1925		1 Iani ſecū	20	14	
2035	1926		2 dus aduē	21	15	
	1927		3 tus an.82	22	16	Ianus in Tuſcia an-
	1928		4	23	17	no.22.Ninī Ianicu
	1929		5	24	18	lum quod ætate Ca-
	1930		6	25	19	meſenui condidit
2030	1931		7	26	20	ſedem ſibi perpetu
	1932		8	27	21	am ſtatuit uſq;Ar-
	1933		9	28	22	num ubi colonias
	1934		10	29	23	poſitas vocauit A-
	1935		11	30	24	rim Ianas , id eſt
2025	1936		12	31	25	à Iano exal tatas,ut
	1937		13	32	26	Beroſus ait in. 5.
	1938		14	33	27	libro.
	1939		15	34	28	
	1940		16	35	29	
2020	1941		17	36	30	
	1942		18	37	31	
	1943		19	38	32	

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebræorum regnum	Italiæ. regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ.	
	1944		20	39	33	
	1945		21	40	34	
2015	1946		22	41	35	
	1947		23	42	36	
	1948	Abraã oritur	24	43	37	
	1949	eius an. 1	25	44	1	16. Dynastia
	1950	2	26	45	2	Theborum an. 190
2010	1951	3	27	46	3	
	1952	4	28	47	4	
	1953	5	29	48	5	
	1954	6	30	49	6	
	1955	7	31	50	7	
2005	1956	8	32	51	8	
	1957	9	33	52	9	
	1958	10	34	1 Semira-	10	
	1959	11	35	2 mis an. 42	11	
	1960	12	36	3	12	
2000	1961	13	37	4	13	
	1962	14	38	5	14	
	1963	15	39	6	15	
	1964	16	40	7	16	
	1965	17	41	8	17	
1995	1966	18	42	9	18	
	1967	19	43	10	19	
	1968	20	44	11	20	
	1969	21	45	12	21	
	1970	22	46	13	22	
1990	1971	23	47	14	23	
	1972	24	48	15	24	
	1973	25	49	16	25	
	1974	26	50	17	26	
	1975	27	51	18	27	
1985	1976	28	52	19	28	
	1977	29	53	20	29	
	1978	30	54	21	30	
	1979	31	55	22	31	
	1980	32	56	23	32	

An. añ. Chr̄m.	Anni mundi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnũ	Aſſyriorũ regnũ	Aegyptiorum Dynaſtiæ
1980	1981	33	57	24	33
	1982	34	58	25	34
	1983	35	59	26	35
	1984	36	60	27	36
	1985	37	61	28	37
1975	1986	38	62	29	38
	1987	39	63	30	39
	1988	40	64	31	40
	1989	41	65	32	41
	1990	42	66	33	42
1970	1991	43	67	34	43
	1992	44	68	35	44
	1993	45	69	36	45
	1994	46	70	37	46
	1995	47	71	38	47
1965	1996	Arphaxat 48	72 & Phalech	39	moriuntur 48
	1997	Nachor 49	73	40	49
	1998	obiit 50	74	41	50
	1999	51	75	42	51
	2000	52	76	1	Zameis 52
1960	2001	53	77	2	Ninias 53
	2002	54	78	3	an.38. 54
	2003	55	79	4	55
	2004	56	80	5	56
	2005	57	81	6	57
1955	2006	Noe obiit 58	82	7	58
	2007	59	1	Cranus 8	59
	2008	60	2	Razenus 9	60
	2009	61	3	an.54. 10	61
	2010	62	4	11	62
1950	2011	63	5	12	63
	2012	64	6	13	64
	2013	65	7	14	65
	2014	66	8	15	66
	2015	67	9	16	67
1945	2016	68	10	17	68
	2017	69	11	18	69

An. añ. Cřhm.	Anni mũdi	Hebręorum regnum	Italiæ regnũ	Assyriorum regnum	Aegyptiorum	Dynastiæ
	2018		70	12	19	70
	2019		71	13	20	71
	2020		72	14	21	72
1940	2021		73	15	22	73
	2022		74	16	23	74
	2023		75	17	24	75 Abanno.75.
	2024	1 Anni	76	18 repromis	25 sionis	76 Abrahæ qñ
	2025	2	77	19	26	77 factaest re-
1935	2026	3 Rheu	78	20	27	78 promissioad
	2027	4 obiit	79	21	28	79 legem datã
	2028	5	80	22	29	80 supputantũr.
	2029	6	81	23	30	81 anni.430.
	2030	7	82	24	31	82
1930	2031	8	83	25	32	83
	2032	9	84	26	33	84
	2033	10	85	27	34	85
	2034	11 Isma	86	28	35	86
	2035	12 elori	87	29	36	87
1925	2036	13	88	30	37	88
	2037	14	89	31	38	89
	2038	15	90	32	1 Arius	90
	2039	16	91	33	2 an.30.	91
	2040	17	92	34	3	92
1920	2041	18	93	35	4	93
	2042	19	94	36	5	94
	2043	20	95	37	6	95
	2044	21	96	38	7	96
	2045	22	97	39	8	97
1915	2046	23	98	40	9	98
	2047	24	99	41	10	99
	2048	25 Isaac	100	42 oritur	11	100
	2049	26 Sa	101	43 ruchmo	12 ritur	101
	2050	27	102	44	13	102
1910	2051	28	103	45	14	103
	2052	29	104	46	15	104
	2053	30	105	47	16	105
	2054	31	106	48	17	106

An. añ Chrm	Anni mundi	Hebræorum regnum	Italiæ	regnū	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2055	32	107	49	18	107
1905	2056	33	108	50	19	108
	2057	34	109	51	20	109
	2058	35	110	52	21	110
	2059	36	111	53	22	111
	2060	37	112	54	23	112
1900	2061	38	113	1 Arunus	24	113
	2062	39	114	2 an.43.	25	114
	2063	40	115	3	26	115
	2064	41	116	4	27	116
	2065	42	117	5	28	117
1895	2066	43	118	6	29	118
	2067	44	119	7	30	119
	2068	45	120	8	1 Aralius	120
	2069	46	121	9	2 an.43	121
	2070	47	122	10	3	122
1890	2071	48	123	11	4	123
	2072	49	124	12	5	124
	2073	50	125	13	6	125
	2074	51	126	14	7	126
	2075	52	127	15	8	127
1885	2076	53	128	16	9	128
	2077	54	129	17	10	129
	2078	55	130	18	11	130
	2079	56	131	19	12	131
	2080	57	132	20	13	132
1880	2081	58	133	21	14	133
	2082	59	134	22	15	134
	2083	60 Thare	135	23	16	135
	2084	61 morit.	136	24	17	136
	2085	62	137	25	18	137
1875	2086	63	138	26	19	138
	2087	64	139	27	20	139
	2088	65	140	28	21	140
	2089	66	141	29	22	141
	2090	67	142	30	23	142
1870	2091	68	143	31	24	143

SECVNDA PARS ANNALIVM, QVAE TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTINENTVR TEMPORA ANNALES TABVLAE AB ORBE CONDITO.

PROLOGVS

POstquam descripsimus emendatos temporum canones, congruum duximus cuncta ex eis decisa tempora rursum repetere alio tamen ordine, sicut & fecisse nouimus Eusebium, Hieronymum, Prosperum, Sigebertum & Matthæum Palmerium: qui tabulis ex annalibus lineis, ipsorum temporum successus diligentissime digesserunt. Et hoc quidē non erit inutile, sed necessario quæ dicēda sunt pfatis annectent, ut uidelicet tēporum conuentus ex collatis inuicē annis diuersorum principum euidentius appareat; & ut antecedentia ex annalibus tabulis sequentibus comprobantur: ac si uitiari contigerint ex annorum ordine in istis annotato, corrigi & emendari ualeant. Hæ sane tabulæ annales præexigunt antedictos canones in prima parte decisos: nec tamen erit necesse omnia ex eis repetere: sed tantum eo quæ præfixum tempus ordinate sibi decernunt; ut per indices tabulas certius patent: nec etiam omnia regnare pentē da sunt, sed illa tantum quæ sacris eloquiis conferre noscuntur. Nos igitur ueritatem hebraicam sicut & in prima parte, ita & in hac secunda imitantes descripsimus in tabulis ordinem temporū, quibus continentur ortus & obitus uirorum illustrium, necnon & pontificum atq; Regum ingressum & exitum, & quædam hominum præcipua gesta, quæ digna sunt memoria, quo anno à creatione mundi, uel a natiuitate domini contingerint, ut quod inquiritur de rectis lineis reperiri possit. Vt autem apertius ac certius ordo temporum cognoscatur annum post annum successiue descripsimus præterquam ante diluuium, & postea centum annorum spatio. Nam eo quòd pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt scribenda. ne frustra plurimo loca uacua redentur, per decennia eorum tempora distinximus. Et ubi contigit aliquid scribendū infra decēnale tempus. annum istum solum simpliciter annotauimus. Caput autem uersum positum inter duas lineas e uestigio annorum mundi uel natiuitatis domini & totum quod ad id sequitur, etiā si pul-

ribus uerſibus inferius extendatur, ad eiuſdem capitis annum ſpectare dignoſcitur. Sed quoniam non ſemper annus integer alicuius Regis uel pontificis coincidente anno alterius inter eaſdem lineas præciſe annotari potuit: in præcedenti uel ſubſequenti loco proximo aliqua pars initii uel finis eiuſdem anni ſolertiæ lectorum inquirenda relinquimus: Sicut Abraham natus eſt anno 43. Nini deſinente: & Chriſtus anno Cæſaris Auguſti 42. ferè completo: quorum primus annus a ſubſequenti enumerari debet. Idem dicimus, ſed uerſa uice, ſi contigerit maior anni pars prius eſſe, ab eodem anno priori annumerandi ſumatur initium. Si uero æqualis anni portio prius & poſterius eſſe contingat, ex utraque integer annus denominari poteſt, Adiunximus etiam anno ante Chriſtum ordine retrogrado: ante diluuium quidem Noaticum per decennia: ac deinceps per luſtra, hoc eſt per quinquennia. Ab anno uero tertio Iulii Cæſaris & inde annotauimus literas dominicales: & ab anno Auguſti quadrageſimo, inditiones Romanas adiecimus.

An.añ. Chr̃m	Anni mundi	
3960	1	Adam & Eua sexto seculi die creantur.
3951	10	
3941	20	
3931	30	
3921	40	
3911	50	
3901	60	
3891	70	
3881	80	
3871	90	
3861	100	
3851	110	
3841	120	
3831	130	Seth oritur.
3821	140	
3811	150	
3801	160	
3791	170	
3781	180	
3771	190	
3761	200	
3751	210	
3741	220	
3731	230	
3726	235	Enos oritur.
3721	240	
3711	250	
3701	260	
3691	270	
3681	280	
3671	290	
3661	300	
3651	310	
3641	320	
3636	325	Caynam oritur.
3631	330	
3621	340	

An.añ. Chr̃m	Anni mundi	
3611	350	
3601	360	
3591	370	
3581	380	
3571	390	
3566	395	Malaleel orit̃.
3561	400	
3551	410	
3541	420	
3531	430	
3521	440	
3511	450	
3501	460	
3491	470	
3481	480	
3471	490	
3461	500	
3451	510	
3441	520	
3431	530	
3421	540	
3411	550	
3401	560	
3391	570	
3381	580	
3371	590	
3361	600	
3351	610	
3341	620	
3339	622	Enoch oritur.
3331	630	
3321	640	
3311	650	
3301	660	
3291	670	
3281	680	
3274	687	Mathusalẽ orit̃.

A.an Chřm	Anni mundi.		An.añ. Chřm.	Anni mundi	
3271	690		2921	1040	
3261	700		2919	1042	Seth obiit
3251	710		2911	1050	
3241	720		2905	1056	Noe oritur.
3231	730		2901	1060	
3221	740		2891	1070	
3211	750		2881	1080	
3201	760		2871	1090	
3191	770		2861	1100	
3181	780		2851	1110	
3171	790		2841	1120	
3161	800		2831	1130	
3151	810		2821	1140	Enos obiit.
3141	820		2811	1150	
3131	830		2801	1160	
3121	840		2791	1170	
3111	859		2781	1180	
3101	860		2771	1190	
3091	870		2761	1200	
3087	874	Lamech oritur.	2751	1210	
3081	880		2741	1220	
3071	894		2731	1230	
3061	600		2726	1235	Caynam obiit.
3051	910		2721	1240	
3041	920		2711	1250	
3031	930	Adam obiit.	2701	1260	
3021	940		2691	1270	
3011	950		2681	1280	
3001	960		2671	1290	Malaleel obiit.
2991	970		2661	1300	
2981	980		2651	1310	
2674	987	Enoch transfert.	2641	1320	
2971	990		2631	1330	
2961	1000		2621	1340	
2951	1010		2611	1350	
2941	1020		2601	1460	
2913	1030		2591	1370	

An.ań.Chr̄m.	Anni mundi.		An.ań.Christum.	Anni mundi.	
2581	1380		2421	1540	
2571	1390		2411	1550	
2561	1400		2403	1558	Sem nascitur.
2551	1410		2401	1560	
2541	1420		2391	1570	
2539	1422	Iarcht obiit.	2381	1580	
2531	1430		2371	1590	
2521	1440		2361	1600	
2511	1450		2351	1610	
2501	1460		2341	1620	
2491	1470		2331	1630	
2481	1480		2321	1640	
2471	1490		2311	1650	
2461	1500		2310	1651	Lamech obiit.
2451	1510		2305	1656	Mathusalem
2441	1520				obiit post cuius mortem fuit
2431	1530				uniuersale diluuium.

An.ań. Chr̄m.	Anni mundi,	Gn̄atio Sem a quo hebræi	Italiæ solitudo	Assyriorum solitudo	Aegyptiorū solitudo.
2304	1657	originē hn̄t	1	1	1
2303	1658	Arphaxat	2	2	2
2302	1659	oritur ex	3	3	3
2301	1660	ipso Sem	4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	a quo hebręi	74	74	74
2221	1740	denominãtur.	84	84	84
2211	1750		94	94	94

¶Hinc annus post annum in sequētibus describitur.

2204	1757	Phalech orit̄.	101	101	101
	1758		102	102	102

An. añ. Chrĩm	Anni mundi.	Italiæ solitudo	Assyriorum solitudo	Aegyptiorũ solitudo.
	1759	103	103	103
	1760	104	104	104
2200	1761	105	105	105
	1762	106	106	106
	1763	107	107	107
	1764	108	108	108
	1765	1 Ianus pri-	109	109 Italiæ regnũ
2195	1766	2 mum aduc	110	110 incipit.
	1767	3 niés regna	111	111
	1768	4 uit in Ita	112	112
	1769	5 lia an. 33.	113	113
	1770	6	114	114
	1771	7	115	115
2190	1772	8	116	116
	1773	9	117	117
	1774	10	118	118
	1775	11	119	119
	1776	12	120	120
2185	1777	13	121	121
	1778	14	122	122
	1779	15	123	123
	1780	16	124	124
	1781	17	125	125
2180	1782	18	126	126
	1783	19	127	127
	1784	20	128	128
	1785	21	129	129
	1786	22	130	130
2175	1787	Rehu na- 23	131	131
	1788	scitur. 24	1 Nimbrot.	1 prima Dynastia
	1789	25	2 primus rex	2
	1790	26	3 Babyloniæ	3
	1791	27	4 regnauit	4
	1792	28	5 an. 56.	5
2170	1793	29	6 & turrim	6
	1794	30	7 fundauit	7
	1795	31	8	1 scda Dynastia

An. añ Chrm.	Anni mundi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
2165	1796		32	9	2	
	1797		33	10	3	
	1798		1 Comerus	11	4	
	1799		2 Gallus	12	5	Inceperunt Cel-
	1800		3 an.58.	13	6	tiberi.i. Hiſpani
2160	1801		4	14	7	& Celte.i. Galli.
	1802		5	15	1	3. Dynaſtia.
	1803		6	16	2	
	1804		7	17	3	
	1805		8	18	4	
2155	1806		9	19	5	
	1807		10	20	6	
	1808		11	21	7	
	1809		12	22	1	4. Dynaſtia.
	1810		13	23	2	
2150	1811		14	24	3	
	1812		15	25	4	Thuiſcon Sarma
	1813		16	26	5	tas fundauit
	1814		17	27	6	
	1815		18	28	7	
2145	1816		19	29	1	5. Dynaſtia.
	1817		20	30	2	
	1818		21	31	3	
	1819	Saruch	22	32	4	
	1820	oritur	23	33	5	
2140	1821		24	34	6	
	1822		25	35	7	
	1823		26	36	1	6. Dynaſtia
	1824		27	37	2	
	1825		28	38	3	
2135	1826		29	39	4	
	1827		30	40	5	
	1828		31	41	6	
	1829		32	42	7	
	1830		33	43	1	7. Dynaſtia
2130	1831		34	44	2	
	1832		35	45	3	

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebrȩorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ	
	1833		36	46	4	
	1834		37	47	5	
	1835		38	48	6	
2125	1836		39	49	7	
	1837		40	50	1	8. Dynaſtia
	1838		41	51	2	
	1839		42	52	3	
	1840		43	53	4	
2120	1841		44	54	5	
	1842		45	55	6	
	1843		46	56	7	
	1844		47	1 Belus	1	9. Dynaſtia
	1845		48	2 an. 62.	2	
2115	1846		49	3	3	
	1847		50	4	4	
	1848		51	5	5	
	1849	Nachor	52	6	6	
	1850	oritur	53	7	7	
2110	1851		54	8	1	10. Dynaſtia.
	1852		55	9	2	
	1853		56	10	3	
	1854		57	11	4	
	1855		58	12	5	
2105	1856		1 Ochus	13	6	
	1857		2 Veius	14	7	
	1858		3 an. 50.	15	1	11. Dynaſtia.
	1859		4	16	2	
	1860		5	17	3	
2100	1861		6	18	4	
	1862		7	19	5	
	1863		8	20	6	
	1864		9	21	7	
	1865		10	22	1	12. Dynaſtia
2095	1866		11	23	2	
	1867		12	24	3	
	1868		13	25	4	
	1869		14	26	5	

An. añ. Chr̄m.	Anni mūdi	Hebræoꝶ regnum	Italiæ regnū	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	1870		15	27	6
2090	1871		16	28	7
	1872		17	29	1 13. Dynaſtia
	1873		18	30	2 annorum.14.
	1874		19	31	3
	1875		20	32	4
2085	1876		21	33	5
	1877	Thare ori	22	34	6
	1878	tur	23	35	7
	1879		24	36	8
	1880		25	37	9
2080	1881		26	38	10
	1882		27	39	11
	1883		28	40	12
	1884		29	41	13
	1885		30	42	14
2075	1886		31	43	15 14. Dynaſtia
	1887		32	44	1 annorum.26.
	1888		33	45	2
	1889		34	46	3
	1890		35	47	4
2070	1891		36	48	5
	1892		37	49	6
	1893		38	50	7
	1894		39	51	8
	1895		40	52	9
2065	1896		41	53	10
	1897		42	54	11
	1898		43	55	12
	1899		44	56	13
	1900		45	57	14
2060	1901		46	58	15
	1902		47	59	16
	1903		48	60	17
	1904		49	61	18
	1905		50	62	19
2055	1906		1 Cameſes an.19.	1 Ninus. an.52.	20

An.añ. Chrĩm.	Anni mũdi.	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ	Aegyptorum regnum	Dinaſtiæ
	1907		2	2	22	
	1908		3	3	23	
	1909		4	4	24	Legibus infomanſ
	1910		5	5	25	Sarmatæ Celti-
2050	1911		6	6	26	beri & Celte.
	1912		7	7	1	15 Dynaſtia
	1913		8	8	2	annorum 37.
	1914		9	9	3	
	1915		10	10	4	
2045	1916		11	11	5	
	1917		12	12	6	
	1918		13	13	7	
	1919		14	14	8	
	1920		15	15	9	
2040	1921		16	16	10	
	1922		17	17	11	
	1923		18	18	12	
	1924		19	19	13	
	1925		1 Iani ſecũ	20	14	
2035	1926		2 dus aduẽ	21	15	
	1927		3 tus an.82	22	16	Ianus in Tuſcia an-
	1928		4	23	17	no.22.Nini Ianicu
	1929		5	24	18	lum quod ætate Ca
	1930		6	25	19	meſenui condidit
2030	1931		7	26	20	ſedem ſibi perpetu
	1932		8	27	21	am ſtatuit uſq;Ar-
	1933		9	28	22	num ubi colonias
	1934		10	29	23	poſitas vocauit A-
	1935		11	30	24	rim Ianas , id eſt
2025	1936		12	31	25	à Iano exaltatas,ut
	1937		13	32	26	Beroſus ait in. 5.
	1938		14	33	27	libro.
	1939		15	34	28	
	1940		16	35	29	
2020	1941		17	36	30	
	1942		18	37	31	
	1943		19	38	32	

An. añ. Chrĩm.	Anni mũdi	Hebræorum regnum	Italiæ. regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ.	
	1944		20	39	33	
	1945		21	40	34	
2015	1946		22	41	35	
	1947		23	42	36	
	1948	Abraã oritur	24	43	37	
	1949	eius an. 1	25	44	1	16. Dynastia
	1950	2	26	45	2	Theborum an. 190
2010	1951	3	27	46	3	
	1952	4	28	47	4	
	1953	5	29	48	5	
	1954	6	30	49	6	
	1955	7	31	50	7	
2005	1956	8	32	51	8	
	1957	9	33	52	9	
	1958	10	34	1 Semira-	10	
	1959	11	35	2 mis an. 42	11	
	1960	12	36	3	12	
2000	1961	13	37	4	13	
	1962	14	38	5	14	
	1963	15	39	6	15	
	1964	16	40	7	16	
	1965	17	41	8	17	
1995	1966	18	42	9	18	
	1967	19	43	10	19	
	1968	20	44	11	20	
	1969	21	45	12	21	
	1970	22	46	13	22	
1990	1971	23	47	14	23	
	1972	24	48	15	24	
	1973	25	49	16	25	
	1974	26	50	17	26	
	1975	27	51	18	27	
1985	1976	28	52	19	28	
	1977	29	53	20	29	
	1978	30	54	21	30	
	1979	31	55	22	31	
	1980	32	56	23	32	

An.ān. Chr̄m.	Anni mundi	Hebræorū regnum	Italiæ regnū	Aſſyriorū regnū	Aegyptiorum Dynaſtiæ
1980	1981	33	57	24	33
	1982	34	58	25	34
	1983	35	59	26	35
	1984	36	60	27	36
	1985	37	61	28	37
1975	1986	38	62	29	38
	1987	39	63	30	39
	1988	40	64	31	40
	1989	41	65	32	41
	1990	42	66	33	42
1970	1991	43	67	34	43
	1992	44	68	35	44
	1993	45	69	36	45
	1994	46	70	37	46
	1995	47	71	38	47
1965	1996	Arphaxat 48	72 & Phalech	39	moriuntur 48
	1997	Nachor 49	73	40	49
	1998	obiit 50	74	41	50
	1999	51	75	42	51
	2000	52	76	1	Zameis 52
1960	2001	53	77	2	Ninias 53
	2002	54	78	3	an.38. 54
	2003	55	79	4	55
	2004	56	80	5	56
	2005	57	81	6	57
1955	2006	Noe obiit 58	82	7	58
	2007	59	1 Cranus	8	59
	2008	60	2 Razenus	9	60
	2009	61	3 an.54.	10	61
	2010	62	4	11	62
1950	2011	63	5	12	63
	2012	64	6	13	64
	2013	65	7	14	65
	2014	66	8	15	66
	2015	67	9	16	67
1945	2016	68	10	17	68
	2017	69	11	18	69

An.añ Chřm	Anni. mundi.	Hebræorum regnum	Italiæ	regnũ	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2055	32	107	49	18	107
1905	2056	33	108	50	19	108
	2057	34	109	51	20	109
	2058	35	110	52	21	110
	2059	36	111	53	22	111
	2060	37	112	54	23	112
1900	2061	38	113	1 Arunus	24	113
	2062	39	114	2 an.43.	25	114
	2063	40	115	3	26	115
	2064	41	116	4	27	116
	2065	42	117	5	28	117
1895	2066	43	118	6	29	118
	2067	44	119	7	30	119
	2068	45	120	8	1 Aralius	120
	2069	46	121	9	2 an.43	121
	2070	47	122	10	3	122
1890	2071	48	123	11	4	123
	2072	49	124	12	5	124
	2073	50	125	13	6	125
	2074	51	126	14	7	126
	2075	52	127	15	8	127
1885	2076	53	128	16	9	128
	2077	54	129	17	10	129
	2078	55	130	18	11	130
	2079	56	131	19	12	131
	2080	57	132	20	13	132
1880	2081	58	133	21	14	133
	2082	59	134	22	15	134
	2083	60 Thare	135	23	16	135
	2084	61 morit.	136	24	17	136
	2085	62	137	25	18	137
1875	2086	63	138	26	19	138
	2087	64	139	27	20	139
	2088	65	140	28	21	140
	2089	66	141	29	22	141
	2090	67	142	30	23	142
1870	2091	68	143	31	24	143

An. añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebræorum regnum		Italiæ regnum			Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2092	69		144	32		25		144	
	2093	70		145	33		26		145	
	2094	71		146	34		27		146	
	2095	72		147	35		28		147	
1865	2096	73		148	36		29		148	
	2097	74		149	37		30		149	
	2098	75		150	38		31		150	
	2099	76		151	39		32		151	
	2100	77		152	40		33		152	
1860	2101	78		153	41		34		153	
	2102	79		154	42		35		154	
	2103	80		155	43		36		155	
	2104	81		156	1	Tages	37		156	
	2105	82		157	2	an.42.	38		157	
1185	2106	83		158	3		39		158	Phaetõ
	2107	84		159	4		40		159	tis pri-
	2108	85	Eſau &	160	5		1	Baleus	160	ſci incẽ
	2109	86	Iacob	161	6		2	Xerxes	161	diũ in I
	2110	87	oriũtur	162	7		3	an. 30.	162	talia I-
1850	2111	88	ſimul	163	8		4		163	nitiũ re
	2112	89		164	9		5		164	gni Ar-
	2113	90		165	10		6		165	giuorũ.
	2114	91		166	11		7		166	
	2115	92		167	12		8		167	
1845	2116	93		168	13		9		168	
	2117	94		169	14		10		169	
	2118	95		170	15		11		170	
	2119	96		171	16		12		171	
	2120	97		172	17		13		172	
1840	2121	98		173	18		14		173	
	2122	99		174	19		15		174	
	2123	100	Abra-	175	20		16		175	
	2124	101	hã obiit		21		17		176	
	2125	102			22		18		177	
1835	2126	103	Sale obiit		23		19		178	
	2127	104			24		20		179	
	2128	105			25		21		189	

An.ań. Chŕm.	Anni műdi	Hebræorũ regnum		Italiæ regnum		Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorũ	Dynaſtiæ
	2129	106		26		22		181	
	2130	107		27		23		182	
1830	2131	108		28		24		183	
	2132	109		29		25		184	
	2133	110		30		26		185	
	2134	111		31		27		186	
	2135	112		32		28		187	
1825	2136	113		33		29		188	
	2137	114		34		30		189	
	2138	115		35		1	Armatri	190	
	2139	116		36		2	tres an.38.	1	17. Dynaſtia
	2140	117		37		3		2	paſtorũ ã. 103.
1820	2141	118		38		4		3	
	2142	119		39		5		4	
	2143	120		40		6		5	
	2144	121		41		7		6	
	2145	122		42		8		7	
1815	2146	123		1	Sicanus	9		8	
	2147	124		2	an.30.	10		9	
	2148	125		3		11		10	
	2149	126		4		12		11	
	2150	127		5		13		12	
1810	2151	128		6		14		13	
	2152	129		7		15		14	
	2153	130		8		16		15	
	2154	131		9		17		16	
	2155	132		10		18		17	
1805	2156	133		11		19		18	
	2157	134		12		20		19	
	2158	135	Cem	13		21		20	
	2159	136	obiit	14		22		21	
	2160	137		15		23		22	
1800	2161	138		16		24		23	
	2162	139		17		25		24	
	2163	140		18		26		25	
	2164	141		19		27		26	
	2165	142		20		28		27	

Niliacum ſub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

An. añ. Chri.	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italiæ regnum		Assyriorū regnum		Aegyptiorū Dynastiæ	
1795	2166	143	21		29		28	
	2167	144	22		30		29	
	2168	145	23		31		30	
	2169	146	24		32		31	
	2170	147	25		33		32	
1790	2171	148	26		34		33	
	2172	149	27		35		34	
	2173	150	28		36		35	
	2174	151	29		37		36	
	2175	152	30		38		37	
1785	2176	153	1	Enakii	1	Belochus	38	Apud Aema
	2177	154	2	Luchii	2	an. 35.	39	thios cœpit
	2178	155	3	an.30.	3		40	regnare Ma
	2179	156	4		4		41	cedon, a quo
	2180	157	5		5		42	nunc Mace-
1780	2181	158	6		6		43	donia dici-
	2182	159	7		7		44	tur, ut ait Be
	2183	160	8		8		45	rosus lib. 5.
	2184	161	9		9		46	
	2185	162	10		10		47	
1775	2186	163	11		11		48	
	2187	164	12		12		49	
	2188	165	13		13		50	
	2189	166	14		14		51	
	2190	167	15		15		52	
1770	2191	168	16		16		53	
	2192	169	17		17		54	
	2193	170	18		18		55	
	2194	171	19		19		56	
	2195	172	20		20		57	
1765	2196	173	21		21		58	
	2197	174	22		22		59	
	2198	175	23		23		60	
	2199	176	24		24		61	
	2200	177	25		25		62	
1760	2201	178	26		26		63	
	2202	179	27		27		64	

An. añ. Chrm.	Anni mundi	Hebræorum regnum		Italiæ regnum		Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastiæ	
	2203	180		28		28		65	
	2204	181		29		29		66	
	2205	182		30		30		67	
1755	2206	183		1	Apis	31		68	
	2207	184		2	an.10.	32		69	
	2208	185		3		33		70	
	2209	186		4		34		71	Diluuium.3
	2210	187		5		35		72	ſub ogyge At
1750	2211	188		6		1	Baleus	73	tico ut ait Be
	2212	189		7		2	an.52.	74	roſus
	2213	190		8		3		75	
	2214	191		9		4		76	
	2215	192		10		5		77	
1745	2216	193		1	Leſtrygon	6		78	
	2217	194		2	an.45.	7		79	
	2218	195		3		8		80	
	2219	196		4		9		81	
	2220	197		5		10		82	
1740	2221	198		6		11		83	
	2222	199		7		12		84	
	2223	200		8		13		85	
	2224	201		9		14		86	
	2225	202		10		15		87	
1735	2226	203		11		16		88	
	2227	204		12		17		89	
	2228	205	Iſaac	13	moritur.	18		90	
	2229	206	Ioſeph	14	exaltatur	19	à Pharao	91	ne in Aegy-
	2230	207		15		20		92	pto.
1730	2231	208		16		21		93	
	2232	209		17		22		94	
	2233	210		18		23		95	
	2234	211		19		24		96	
	2235	212		20		25		97	
1725	2236	213		21		26		98	
	2237	214		22		27		99	
	2238	215	Iacobin	23	greditur	28	Aegyptũ	100	cũ omni fa-
	2239	216		24		29		101	milia.

An. añ. Chr̃m.	Anni mundi	Hebræorū regnum		Italiæ regnum		Assyriorum regnum		Aegyptiorū Dynastiæ	
	2240	217		25		30		102	
1720	2241	218		26		31		103	
	2242	219		27		32		1	18. Dynastia
	2243	220		28		33		2	Diapolitanorū
	2244	221		29		34		3	annorum. 348.
	2245	222		30		35		4	Quorū primus
1715	2246	223		31		36		5	Amasis regna-
	2247	224		32		37		6	uit an. 25.
	2248	225		33		38		7	
	2249	226		34		39		8	
	2250	227		35		40		9	
1710	2251	228		36		41		10	
	2252	229		37		42		11	
	2253	230		38		43		12	
	2254	231		39		44		13	
	2255	232	Iacob	40		45		14	
1705	2256	233	morit̃	41		46		15	
	2257	234		42		47		16	
	2258	235		43		48		17	
	2259	236		44		49		18	
	2260	237		45		50		19	
1700	2261	238		1	Hercules	51		20	
	2262	239		2	an.30.	52	Altades	21	
	2263	240		3		1	an.32.	22	
	2264	241		4		2		23	
	2265	242		5		3		24	
1695	2266	243		6		4		25	
	2267	244		7		5		1	Chebr on
	2268	245		8		6		2	an.13.
	2269	246		9		7		3	
	2270	247		10		8		4	
1690	2271	248		11		9		5	
	2272	249		12		10		6	
	2273	250		13		11		7	
	2274	251		14		12		8	
	2275	252		15		13		9	
1685	2276	253		16		14		10	

An.ań. Chŕm.	Anni műdi	Hebræorű regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorű regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2277	254	17	15	11
	2278	255	18	16	12
	2279	256	19	17	13
	2280	257	20	18	1 Amenophis
1680	2281	258	21	19	2 primus an.21.
	2282	259	22	20	3
	2283	260	23	21	4
	2284	261	24	22	5
	2285	262	25	23	6
1675	2286	263	26	24	7
	2287	264	27	25	8
	2288	265	28	26	9
	2289	266	29	27	10
	2290	267	30	28	11
1670	2291	268	1 Thuſcus	29	12
	2292	269	2 an.27.	30	13
	2293	270	3	31	14
	2294	271	4	32	15
	2295	272	5	1 Mamitus	16
1665	2296	273	6	2 an.30.	17
	2297	274	7	3	18
	2298	275	8	4	19
	2299	276	9	5	20
	2300	277	10	6	21
1660	2301	278	11	7	1 Mephres
	2302	279	12	8	2 an.12.
	2303	280	13	9	3
	2304	281	14	10	4
	2305	282	15	11	5
1655	2306	283	16	12	6
	2307	284	17	13	7
	2308	285	18	14	8
	2309	286 Ioſeph	19	15	9
	2310	287 obiit	20	16	10
1650	2311	288	21	17	11
	2312	289	22	18	12
	2313	290	23	19	1 Mipharmuto ſis an.26.

An. añ Chrm.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ
	2314	291	24		20	2
	2315	292	25		21	3
1645	2316	293	26		22	4
	2317	294	27		23	5
	2318	295	1 Altheus		24	6
	2319	296	2 an.7.		25	7
	2320	297	3		26	8
1640	2321	298	4		27	9
	2322	299	5		28	10
	2323	300	6		29	11
	2324	301	7		30	12
	2325	302	1 Hesperus		1 Mancha-	13
1635	2326	303	2 an.11.		leus.an.30	14
	2327	304	3		3	15
	2328	305	4		4	16
	2329	306	5		5	17
	2330	307	6		6	18
1630	2331	308	7	Roma Latii sub regula.an.46.	7	19
	2332	309	8		8	20
	2333	310	9		9	21
	2334	311	10		10	22
	2335	312	11		11	23
1625	2336	313	1 Italus.	1	12	24
	2337	314	2 Atlas.	2	13	25
	2338	315	3 an. 19.	3	14	26
	2339	316	4	4	15	1 Thutemo
	2340	317	5	5	16	2 sis an. 9.
1620	2341	318	6	6	17	3
	2342	319	7	7	18	4
	2343	320	8	8	19	5
	2344	321	9	6	20	6
	2345	322	10	10	21	7
1615	2346	323	11	11	22	8
	2347	324	12	12	23	9
	2348	325	13	13	24	1 Ameno-
	2349	326	14	14	25	2 phis.2 ã.31
	2350	327	15	15	26	3 Hic est rex, q

iussit nascentes mares Hebræorũ interfici.

An añ. Chrím.	anni mūdi	Hebræorum regnum	Italię regnum	Latii sub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
1610	2351	328	16	16	27	4
	2352	329	17	17	28	5
	2353	330	18	18	29	6
	2354	331	19	19	30	7
	2355	332	1 Morges	20	1 Spherus	8
1605	2356	333	2 an.20.	21	2 an.20.	9
	2357	334	3	22	3	10
	3358	335	4	23	4	11
	2359	336	5	24	5	12
	2360	337	6	25	6	13
1600	3361	338	7	26	7	14
	2362	339	8	27	8	15
	2363	340	9	28	9	16
	2364	341	10	29	10	17
	2365	342	11	30	11	18
1595	2366	343	12	31	12	19
	2367	344	13	32	13	20
	2368	345	14	33	14	21
	2369	346	15	34	15	22
	2370	347	16	35	16	23
1590	2371	348	17	36	17	24
	2372	349 Moyſes	18	37	18	25
	2373	350 orit.	19	38	19	26
	2374	351	20	39	20	27
	2375	352	1 Coritus	40	1 Mamel-	28
1585	2376	353	2 an.33.	41	2 lus. an.	29
	2377	354	3	42	3 30.	30
	2378	355	4	43	4	31
	2379	356	5	44	5	1 Orus.
	2380	357	6	45	6	2. an.38
1580	2381	358	7	46.	7	3
	2382	359	8	1 Rôaneſ-	8	4
	2383	360	9	2 ſus an.	9	5
	2384	361	10	3 71.	10	6
	2385	362	11	4	11	7
1575	2386	363	12	5	12	8
	2387	364	13	6	13	9

An.añ. Chrm.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2388	365	14	7	14	10
	2389	366	15	8	15	11
	2390	367	16	9	16	12
1570	2391	368	17	10	17	13
	2392	369	18	11	18	14
	2393	370	19	12	19	15
	2394	371	20	13	20	16
	2395	372	21	14	21	17
1565	2396	373	22	15	22	18
	2397	374	23	16	23	19
	2398	375	24	17	24	20
	2399	376	25	18	25	21
	2400	377	26	19	26	22
1560	2401	378	27	10	27	23
	2402	379	28	21	28	24
	2403	380	29	22	29	25
	2404	381	30	23	30	26
	2405	382	31	24	1 Spare-	27
1555	2406	383	32	25	2 tus an.	28
	2407	384	33	26	3 40.	29
	2408	385	1 Iaſius	27	4	30 Initiū re
	2409	386	2 an.50.	28	5	31 gni Athe
	2410	387	3	29	6	32 nieſiū an
	2411	388	4	30	7	33 .4.Spare
1550	2412	389	5	31	8	34 ti ut ait
	2413	390	6	32	9	35 Beroſus.
	2414	391	7	33	10	36
	2415	392	8	34	11	37
	2416	393	9	35	12	38
1545	2417	394	10	36	13	1 Acēcres
	2418	395	11	37	14	2 an.12.
	2419	396	12	38	15	3
	2420	397	13	39	16	4
	2421	398	14	40	17	5
1540	2422	399	15	41	18	6
	2423	400	16	42	19	7
	2724	401	17	43	20	8

An. ā. Chrīm.	Anni mūdi	Hebrçorū regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2425	402	18	44	21	9	
1535	2426	403	19	45	22	10	
	2427	404	20	46	23	11	
	2428	405	21	47	24	12	
	2429	406	22	48	25	1 Achoris.1.	
	2430	407	23	49	26	2 an.9.	
1530	2431	408	24	50	27	3	
	2432	409	25	51	28	4	
	2433	410	26	52	29	5	
	2434	411	27	53	30	6	
	2435	412	28	54	31	7	
1525	2436	413	29	55	32	8	
	2437	414	30	56	33	9	
	2438	415	31	57	34	1 Chēcres	Diluui
	2439	416	32	58	35	2 an.16.	um 4. in Theſ
	2440	417	33	59	36	3	ſalia,
1520	2441	418	34	60	37	4	ut ait
	2442	419	35	61	38	5	Beroſ.
	2443	420	36	62	39	6	& Euſ.
	2444	421	37	63	40	7	
	2445	422	38	64	1 Aſcatha	8	
1515	2446	423	39	65	2 des ā.40.	9	
	2447	424	40	66	3	10	
	2448	425	41	67	4	11	
	2449	426	42	68	5	12	
	2450	427	43	69	6	13	
1510	2451	428	44	70	7	14	
	2452	429	45	71	8	15	
	2453	430	46	1 Picus	9	16 Chēcres	in ma
	2454	1 Exitus	47	2 Priſcus	10	1 Achetres	ri ſub mergi
	2455	2 Iſrael de	48	3 an.57.	11	2 an.8.	tur.
1505	2456	3 Aegy-	49	4	12	3	
	2457	4 pto, &	50	5	13	4	
	2458	5 Moyſes	1 Corybā-	6	14	5	
	2459	6 p̄fuit po	2 tus ann.	7	15	6	
	2460	7 pulo an.	3 48.	8	16	7	
1500	2461	8 40.	4	9	17	8	

An. añ Chrm.	Anni mundi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2462	9	5	10	18	1
	2463	10	6	11	19	2
	2464	11	7	12	20	3
	2465	12	8	13	21	4
1495	2466	13	9	14	22	5
	2467	14	10	15	23	6
	2468	15	11	16	24	7
	2469	16	12	17	25	8
	2470	17	13	18	26	9
1490	2471	18	14	19	27	10
	2472	19	15	20	28	11
	2473	20	16	21	29	12
	2474	21	17	22	30	13
	2475	22	18	23	31	14
1485	2476	23	19	24	32	15
	2477	24	20	25	33	1 Armeus
	2478	25	21	26	34	2 Danaus
	2479	26	22	27	35	3 an.5.
	2480	27	23	28	36	4
1480	2481	28	24	29	37	5
	2482	29	25	30	38	1 Rameſſes
	2483	30	26	31	39	2 ægyptus
	2484	31	27	32	40	3 an.68.Re
	2485	32	28	33	1 Amyntas	4 gnũm tro
1475	2486	33	29	34	2 an.45	5 anño vlti
	2487	34	30	35	3	6 mo Aſca
	2488	35	31	36	4	7 thadis,ut
	2489	36	32	37	5	8 ait Bero.
	2490	37	33	38	6	9 in.5. anti
1470	2491	38	34	39	7	10 quì
	2492	39	35	40	8	11
	2493	40	36	41	9	12
	2494	1 Ioſue	37	42	10	13
	2495	2 I ræ fuit	38	43	11	14
1465	2496	3 an.17.	39	44	12	15
	2497	4	40	45	13	16
	2498	5	41	46	14	17

An.añ. Chrím.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastiæ
	2499	6	42	47	15	18
	2500	7	43	48	16	19
	2501	8	44	49	17	20
1460	2502	9	45	50	18	21
	2503	10	46	51	19	22
	2504	11	47	52	20	23
	2505	12	48	53	21	24
	2506	13	1 Thurre-	54	22	25
1455	2507	14	2 nus an.	55	23	26
	2508	15	3 51.	56	24	27
	2509	16	4	57	25	28
	2510	17	5	1 Faunus	26	29
	2511	1 Otho-	6	2 Priscus	27	30
1450	2512	2 niel an.	7	3 an. 30.	28	31
	2513	3 40.	8	4	29	32
	2514	4	9	5	30	33
	2515	5	10	6	31	34
	2516	6	11	7	32	35
1445	2517	7	12	8	33	36
	2518	8	13	9	34	37
	2519	9	14	10	35	38
	2520	10	15	11	36	39
	2521	11	16	12	37	40
1440	2522	12	17	13	38	41
	2523	13	18	14	39	42
	2524	14	19	15	40	43
	2525	15	20	16	41	44
	2526	16	21	17	42	45
1435	2527	17	22	18	43	46
	2528	18	23	19	44	47
	2529	19	24	20	45	48
	2530	20	25	21	1 Belo-	49
	2531	21	26	22	2 chusan	50
1430	2532	22	27	23	3 25.	51
	2533	23	28	24	4	52
	2534	24	29	25	5	53
	2535	25	30	26	6	54

An.añ. Chr̄m.	Anni mūdi.	Hebræorū regnum	Italiæ regnū	Latij sub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptorum Dynaſtiæ.
1425	2536	26	31	27	7	55
	2537	27	32	28	8	56
	2538	28	33	29	9	57
	2539	29	34	30	10	58
	2540	30	35	1 Amnus	11	59
1420	2541	31	36	2 Faunige	12	60
	2542	32	37	3 na ā.54.	13	61
	2543	33	38	4	14	62
	2544	34	39	5	15	63
	2545	35	40	6	16	64
1415	2546	36	41	7	17	65
	2547	37	42	8	18	66
	2548	38	43	9	19	67
	2549	39	44	10	20	68
	2550	40	45	11	21	1 Meno-
1410	2551	1 Aioth	46	12	22	2 phis an.
	2552	2 an.80.	47	13	23	3 40.
	2553	3	48	14	24	4
	2554	4	49	15	25	5
	2555	5	50	16	1 Bello	6
1405	2556	6	51	17	2 pares	7
	2557	7	1 Tarcon	18	3 an.30	8
	2558	8	2 Priſcus	19	4	9
	2559	9	3 an.23.	20	5	10
	2560	10	4	21	6	11
1400	2561	11	5	22	7	12
	2562	12	6	23	8	13
	2563	13	7	24	9	14
	2564	14	8	25	10	15
	2565	15	9	26	11	16
1395	2566	16	10	27	12	17
	2567	17	11	28	13	18
	2568	18	12	29	14	19
	2569	19	13	30	15	20
	2570	20	14	31	16	21
1390	2571	21	15	32	17	22
	2572	22	16	33	18	23

An.añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnũ	Latij sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2573	23	17	34	19	24
	2574	24	18	35	20	25
	2575	25	19	36	21	26
1385	2576	26	20	37	22	27
	2577	27	21	38	23	28
	2578	28	22	39	24	29
	2579	29	23	40	25	30
	2580	30	1 Abas	41	26	31
1380	2581	31	2 an.15.	42	27	32
	2582	32	3	43	28	33
	2583	33	4	44	29	34
	2584	34	5	45	30	35
	2585	35	6	46	1 Lãpri	36
1375	2586	36	7	47	2 des	37
	2587	37	8	48	3 an.32	38
	2588	38	9	49	4	39
	2589	39	10	50	5	40
	2590	40	11	51	6	1 Zetus an55
1370	2591	41	12	52	7	2 Dynastai.19
	2592	42	13	53	8	3 Larthũ anno
	2593	43	14	54	9	4 rum.194.
	2594	44	15	1 Vulca	10	5
	2595	45	1 Olanus	2 nus an.	11	6
1365	2596	46	2 an.21.	3 36.	12	7
	2597	47	3	4	13	8
	2598	48	4	5	14	9
	2599	49	5	6	15	10
	2600	50	6	7	16	11
1360	2601	51	7	8	17	12
	2602	52	8	9	18	13
	2603	53	9	10	19	14
	2604	54	10	11	20	15
	2605	55	11	12	21	16
1355	2606	56	12	13	22	17
	2607	57	13	14	23	18
	2608	58	14	15	24	19
	2609	59	15	16	25	20

An. añ. Chrm.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnū	Latii sub reguli	Assyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2610	60	16	17	26	21
1350	2611	61	17	18	27	22
	2612	62	18	19	28	23
	2613	63	19	20	29	24
	2614	64	20	21	30	25
	2615	65	21	22	31	26
1345	2616	66	1 Veibe-	23	32	27
	2617	67	2 nus an.	24	1 Sosares	28
	2618	68	3 42.	25	2 an.20.	29
	2619	69	4	26	3	30
	2620	70	5	27	4	31
1340	2621	71	6	28	5	32
	2622	72	7	29	6	33
	2623	73	8	30	7	34
	2624	74	9	31	8	35
	2625	75	10	32	9	36
1335	2626	76	11	33	10	37
	2627	77	12	34	11	38
	2628	78	13	35	12	39
	2629	79	14	36	13	40
	2630	80	15	1 Mars q.	14	41
1330	2631	1 Barach	16	2 & Ianus	15	42
	2632	2 & Delbo	17	3 an.23.	16	43
	2633	3 ra ā.40.	18	4	17	44
	2634	4	19	5	18	45
	2635	5	20	6	19	46
1325	2636	6	21	7	20	47
	2637	7	22	8	1 Lampa-	48
	2638	8	23	9	2 res an.	49
	2639	9	24	10	3 30.	50
	2640	10	25	11	4	51
1320	2641	11	26	12	5	52
	2642	12	27	13	6	53
	2643	13	28	14	7	54
	2644	14	29	15	8	55
	2645	15	30	16	9	1 Rampses
1315	2646	16	31	17	10	2 an.66.

An. añ. Chrĩm	Anni mundi.	Hebræorum regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2647	17	32	18	11	3
	2648	18	33	19	12	4
	2649	19	34	20	13	5
	2650	20	35	21	14	6
1310	2651	21	36	22	15	7
	2752	22	37	23	16	8 Argiuorum
	2653	23	38	1 Cæculus	17	9 reges defece-
	2654	24	39	2 Satur-	18	10 runt, qui re-
	2655	25	40	3 nus an.	19	11 gnauerunt
1305	2656	26	41	4 36.	20	12 an. 544.
	2657	27	42	5	21	13 authore
	2638	28	1 Oscus	6	22	14 Eusebio.
	2659	29	2 an. 34.	7	23	15
	2660	30	3	8	24	16
1300	2661	31	4	9	25	17
	2662	32	5	10	26	18
	2663	33	6	11	27	19
	2664	34	7	12	28	20
	2665	35	8	13	29	21
1295	2666	36	9	14	30	22
	2667	37	10	15	1 Pãnias	23
	2668	38	11	16	2 an. 45.	24
	2669	39	12	17	3	25
	2670	40	13	18	4	26
1290	2671	1 Gedeõ	14	19	5	27
	2672	2 an. 40.	15	20	6	28
	2673	3	16	21	7	29
	2674	4	17	22	8	30
	2675	5	18	23	9	31
1285	2676	6	19	24	10	32
	2677	7	20	25	11	33
	2678	8	21	26	12	34
	2679	9	22	27	13	35
	2680	10	23	28	14	36
1280	2681	11	24	29	15	37
	2682	12	25	30	16	38
	2683	13	26	31	17	39

An.añ. Chr.	Anni mũdi	Hebręorum regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2684	14	27	32	18	40
	2685	15	28	33	19	41
1275	2686	16	29	34	20	42
	2687	17	30	35	21	43
	2688	18	31	36	22	44
	2689	19	32	1 Picus	23	45
	2690	20	33	2 iunior	24	46
1270	2691	21	34	3 an. 34.	25	47
	2692	22	1 Tarcõ 2.	4	26	48
	2693	23	2 an.44.	5	27	49
	2694	24	3	6	28	50
	2695	25	4	7	29	51
1265	2696	26	5	8	30	52
	2697	27	6	9	31	53
	2698	28	7	10	32	54
	2699	29	8	11	33	55
	2700	30	9	12	34	56
1260	2701	31	10	13	35	57
	2702	32	11	14	36	58
	2703	33	12	15	37	59
	2704	34	13	16	38	60
	2705	35	14	17	39	61
1255	2706	36	15	18	40	62
	2707	37	16	19	41	63
	2708	38	17	20	42	64
	2709	39	18	21	43	65
	2710	40	19	22	44	66
1250	2711	1 Abi-	20	23	45	1 Amenophis
	2712	2 melech	21	24	1 Soſar-	2 tertius ã. 40.
	2713	3 an.3.	22	25	2 musan.	3
	2714	1 Thola	23	26	3 19.	4
	2715	2 an.23.	24	27	4	5
	2716	3	25	28	5	6
	2717	4	26	29	6	7
	2718	5	27	30	7	8
1245	2719	6	28	31	8	9
	2720	7	29	32	9	10

An.añ. Chřm.	Anni mũdi.	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
1240	2721	8	30	33	10	11
	2722	9	31	34	11	12
	2723	10	32	1 Faunus	12	13
	2724	11	33	2 iunior	13	14
	2725	12	34	3 an.24.	14	15
1235	2726	13	35	4	15	16
	2727	14	36	5	16	17
	2728	15	37	6	17	18
	2729	16	38	7	18	19
	2730	17	39	8	19	20
1230	2731	18	40	9	1 Mitreus	21
	2732	19	41	10	2 an.27.	22
	2733	20	42	11	3	23
	2734	21	43	12	4	24
	2735	22	44	13	5	25
1225	2736	23	1 Tyberi-	14	6	26
	2737	1 Iahir	2 nus an.	15	7	27
	2738	2 an.22.	3 30.	16	8	28
	2739	3	4	17	9	29
	2740	4	5	18	10	30
1220	2741	5	6	19	11	31
	2742	6	7	20	12	32
	2743	7	8	21	13	33
	2744	8	9	22	14	34
	2745	9	10	23	15	35
1215	2746	10	11	24	16	36
	2747	11	12	1 Latinus	17	37
	2748	12	13	2 an. 39.	18	38
	2749	13	14	3	19	39
	2750	14	15	4	20	40
1210	2751	15	16	5	21	1 Amenephus
	2752	16	17	6	22	2 an,26.
	2753	17	18	7	23	3
	2754	18	19	8	24	4
	2755	19	20	9	25	5
1205	2756	20	21	10	26	6
	2757	21	22	11	27	7

An. añ. Chr̃m.	Anni. mundi.	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2795	6	7	6	12
1165	2796	7	8	7	13
	2797	8	9	8	14
	2798	6	10	9	15
	2799	10	11	10	16
	1800	11	12	11	17
1160	2801	12	13	12	18
	2802	13	14	13	19
	2803	14	15	14	20
	2804	15	16	15	21
	2805	16	17	16	22
1155	2806	17	18	17	23
	2807	18	19	18	24
	2808	19	20	23	25
	2809	20	21	24	26
	2810	1 Heli	22	19	27
1150	2811	2 an.40.	23	20	28
	2812	3	24	21	29
	2813	4	25	22	30
	2814	5	26	25	31
	2815	6	27	26	32
1145	2816	7	28	27	33
	2817	8	29	28	35
	2818	9	30	29	43
	2819	10	31	30	36
	2810	11	32	31	37
1140	2821	12	33	32	38
	2822	13	34	33	39
	2823	14	35	34	40
	2824	15	36	35	41
	2825	16	37	36	42
1135	2826	17	38	37	43
	2827	18	1 Siluius	38	44
	8828	19	2 Poſtbumus	39	45
	2829	20	3 an.29.	40	46
	2830	21	4	1 Timæus	47
1130	2831	22	5	2 an.30.	48

An.añ. Chr̃m.	Anni mundi	Hebræorũ regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2832	23	6	3	49
	2833	24	7	4	50
	2834	25	8	5	51
	2835	26	9	6	52
1125	2836	27	10	7	53
	2837	28	11	8	54 Hucusq; re
	2838	29	12	9	55 gnũ Sicyo-
	2839	30	13	10	56 niorum
	2840	31	14	11	57
1120	2841	32	15	12	58
	2842	33	16	13	59
	2843	34	17	14	60
	2844	35	18	15	61
	2845	36	19	16	62
1115	2846	37	20	17	63
	2847	38	21	18	64
	2848	39	22	19	65
	2849	40	23	20	66
	2850	1 Samuel &	24	21	67
1110	2851	2 Saul ã.40.	25	22	68
	2852	3	26	23	69
	2853	4	27	24	70
	2854	5	28	25	71
	2855	6	29	26	72
1105	2856	7	1 Aeneas	27	73
	2857	8	2 Siluius	28	74
	2858	9	3 an.31.	29	75
	2859	10	4	30	76
	2860	11	5	1 Dercilus	77
1100	2861	12	6	2 an.40.	78 Regna Lace
	2862	13	7	3	79 dæmoniorũ
	2863	14	8	4	80 & Corinthio
	2864	15	9	5	81 rum incepe-
	2865	16	10	6	82 runt eodem
1095	2866	17	11	7	83 tempore
	2867	18	12	8	84
	2868	19	13	9	85

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2869	20	14	10	86
	2870	21	15	11	87
1090	2871	22	16	12	88
	2872	23	17	13	89
	2873	24	18	14	90
	2874	25	19	15	91
	2875	26	20	16	92
1085	2876	27	21	17	93
	2877	28	22	18	94
	2878	29	23	19	95
	2879	30	24	20	96
	2880	31	25	21	97
1080	2881	32	26	22	98
	2882	33	27	23	99
	2883	34	28	24	100
	2884	35	29	25	101
	2885	36	30	26	102
1075	2886	37	31 Latinus	27	103
	2887	38	1 Siluius	28	104
	2888	39	2 an.50.	29	105
	2889	40	3	30	106
	2890	1 Dauid	4	31	107
1070	2891	2 an.40.	5	32	108
	2892	3	6	33	109
	2893	4	7	34	110
	2894	5	8	35	111
	2895	6	9	36	112
1065	2896	7	10	37	113
	2897	8	11	38	114
	2898	9	12	39	115
	2899	10	13	40	116
	2900	11	14	1 Eupales	117
1060	2901	12	15	2 an.38.	118
	2902	13	16	3	119
	2903	14	17	4	120
	2904	15	18	5	121
	2905	16	19	6	122

An. añ. Chr̄m.	Anni mundi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
1054	2906	17	20	7	123
	2907	18	21	8	124
	2908	19	22	9	125
	2909	20	23	10	126
	2910	21	24	11	127
1050	2911	22	25	12	128
	2912	23	26	13	129
	2913	24	27	14	130
	2914	25	28	15	131
	2915	26	29	16	132
1045	2916	27	30	17	133
	2917	28	31	18	134
	2918	29	32	19	135
	2919	30	35	20	136
	2920	31	34	21	137
1040	2921	32	35	22	138
	2922	33	36	23	139
	2923	34	37	24	140
	2924	35	38	25	141
	2925	36	39	26	142
1003	2926	37	40	27	143
	2927	38	41	28	144
	2928	39	42	29	145
	2929	40	43	30	146
	2930	1 Salomon	44	31	147
1030	2931	2 an. 40.	45	32	148
	2932	3	46	33	149
	2933	4	47	34	150 Salomon
	2934	5	48	35	151 tēplū ī Hie
	2945	6	49	36	152 rosolimis
1025	2936	7	50	37	153 ædificare
	2937	8	1 Alba	38	154 cœpit.
	2938	9	2 an.39.	1 Laosthenes	155
	2939	10	3	2 an.45.	156
	2940	11	4	3	157
1020	2941	12	5	4	158
	2942	13	6	5	159

An. ante Christum	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2943	14	7	6	160
	2944	15	8	7	161
	2945	16	9	8	162
1015	2946	17	10	9	163
	2947	18	11	10	164
	2948	19	12	11	165
	2949	20	13	12	166
	2950	21	14	13	167
1010	2951	22	15	14	168
	2952	23	16	15	169
	2953	24	17	16	170
	2954	25	18	17	171
	2955	26	19	18	172
1005	2956	27	20	19	173
	2957	28	21	20	174
	2958	29	22	21	175
	2959	30	23	22	176
	2960	31	24	23	177
1000	2961	32	25	24	178
	2962	33	26	25	1 Smēdis Dyna
	2963	34	27	26	2 uel Se- stia
	2964	35	28	27	3 sach an. 21. an.
	2965	36	29	28	4 26. 130
995	2966	37	30	29	5
	2967	38	31	30	6
	2968	39	32	31	7
	2969	40	33	32	8
	2970	1 Roboam	34	Initium 33 regum	9 Israel in Iero-
990	2971	2 an. 17	35	34	10 boam
	2972	3	36	35	11
	2973	4	37	36	12
	2974	5	38	37	13
	2975	6	39	38	14
985	2976	7	1 Athis vel	39	15
	2977	8	2 Aegyptus	40	16
	2978	9	3 an. 24.	41	17
	2979	10	4	42	18

An.añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2980	11	5	43	19
980	2981	12	6	44	20
	2982	13	7	45	21
	2983	14	8	1 Pirithidias	22
	2984	15	9	2 an.30.	23
	2985	16	10	3	24
975	2986	17	11	4	25
	2987	1 Abias	12	5	26
	2988	2 an.3.	13	6	1 Pseusennes
	2989	3	14	7	2 an.41.
	2990	1 Asa an.41.	15	8	3
970	2991	2	16	9	4
	2992	3	17	10	5
	2993	4	18	11	6
	2994	5	19	12	7
	2995	6	20	13	8
965	2996	7	21	14	9
	2997	8	22	15	10
	2998	9	23	16	11
	2999	10	24	17	12
	3000	11	1 Capis ã.28.	18	13
960	3001	12	2	19	14
	3002	13	3	20	15
	3003	14	4	21	16
	3004	15	5	22	17
	3005	16	6	23	18
955	3006	17	7	24	19
	3007	18	8	25	20
	3008	19	9	26	21
	3009	20	10	27	22
	3010	21	11	28	23
950	3011	22	12	29	24
	3012	23	13	30	25
	3013	24	14	1 Ofrateus	26
	3014	25	15	2 an.20.	27
	3015	26	16	3	28
945	3016	27	17	4	29

Anñ. Chrm.	Anni mûdi	Hebræorum regum	Latinorum regnû	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	3017	28	18	5	30
	3018	29	19	6	31
	3019	30	20	7	32
	3020	31	21	8	33
940	3021	32	22	9	34
	3022	33	23	10	35
	3023	34	24	11	36
	3024	35	25	12	37
	3025	36	26	13	38
935	3026	37	27	14	39
	3027	38	28	15	40
	3028	39	1 Capetus	16	41
	3029	40	1 an.13.	17	1 Nefercheres
	3030	41	3	18	2 an.4.
930	3031	1 Iosaphat	4	19	3
	3032	2 an.25.	5	20	4
	3033	3	6	1 Ofraganes	1 Amenophis
	3034	4	7	2 us.an.50.	2 quartus an.9.
	3035	5	8	3	3
925	3036	6	9	4	4
	3037	7	10	5	5
	3038	8	11	6	6
	3039	9	12	7	7
	3040	10	13	8	8
920	3041	11	1 Tyberinus	9	9
	3042	12	2 an.8.	10	1 Osochor ā.6.
	3043	13	3	11	2
	3044	14	4	12	3
	3045	15	5	13	4
915	3046	16	6	14	5
	3047	17	7	15	6
	3048	18	8	16	1 Spinaces.ā.9.
	3049	19	1 Agrippa	17	2
	3050	20	2 an.40.	18	3
910	3051	21	3	19	4
	3052	22	4	20	5
	3053	23	5	21	6

An. añ Chrm.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	3054	24	6	22	7
	3055	25	7	23	8
	3056	1 Iorā.an. 8.	8	24	9
905	3057	2	9	25	1 Psusennes
	3058	3	10	26	2 ann. 35.
	3059	4	11	27	3
	3060	5	12	28	4
	3061	6	13	29	5
900	3062	7	14	30	6
	3063	8	15	31	7
	3064	1 Ochozias	16	32	8
	3065	1 Athalia	17	33	9
	3066	2 ann. 9.	18	34	10
895	3067	3	19	35	11
	3068	4	20	36	12
	3069	5	21	37	13
	3070	6	22	38	14
	3071	7	23	39	15
890	3072	1 Ioas ā.40.	24	40	16
	3073	2	25	41	17
	3074	3	26	42	18
	3075	4	27	43	19
	3076	5	28	44	20
885	3077	6	29	45	21
	3078	7	30	46	22
	3079	8	31	47	23
	3080	9	32	48	24
	3081	10	33	49	25
880	3082	11	34	50 Ascraza-	26
	3083	12	35	1 pes an.42.	27
	3084	13	36	2	28
	3085	14	37	3	29
	3086	15	38	4	30
875	3087	16	39	5	31
	3088	17	40	6	32
	3089	18	1 Remus an.	7	33
	3090	19	2 19.	8	34

An.añ. Chſm.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
870	3091	20	3	9	35	
	3092	21	4	10	1 Seſtoris	Dynaſtiæ
	3093	22	5	11	2 an.21.	22.an.
	3094	23	6	12	3	49.
	3095	24	7	13	4	
865	3096	25	8	14	5	
	3097	26	9	15	6	
	3098	27	10	16	7	
	3099	28	11	17	8	
	3100	29	12	18	9	
860	3101	30	13	19	10	
	3102	31	14	20	11	
	3103	32	15	21	12	
	3104	33	16	22	13	
	3105	34	17	23	14	
855	3106	35	18	24	15	
	3107	36	19	25	16	
	3108	37	1 Anetinus	26	17	
	3109	38	2 an.37.	27	18	
	3110	39	3	28	19	
850	3111	40	4	29	20	
	3112	1 Amaſias	5	30	21	
	3113	2 an.29.	6	31	1 Oſorthon.1.an.15.	
	3114	3	7	32	2	
	3115	4	8	33	3	
845	3116	5	9	34	4	
	3117	6	10	35	5	
	3118	7	11	36	6	
	3119	8	12	37	7	
	3120	9	13	38	8	
840	3121	10	14	39	9	
	3122	11	15	40	10	
	3123	12	16	41	11	
	3124	13	17	42	12	
	3125	14	18	1 Sardana	13	
835	3126	15	19	2 palus	14	
	3127	16	20	3 an.15	15	

An. ā Chrm.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Latinorum regnum	Assyriorū reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynastiæ	
	3128	17	21	4		1 Tachelo	
	3129	18	22	5		2 tis an. 13.	
	3130	19	23	6		3	
830	3131	20	24	7		4	
	3132	21	25	8		5	
	3133	22	26	9		6	
	3134	23	27	10		7	
	3135	24	28	11		8	
825	3136	25	29	12		9	
	3137	26	30	13		10	
	3138	27	31	14		11	
	3139	28	32	15		12	
	3140	29	33	1 Phul Bel	1 Arba	13	
820	3141	1 Azarias q	34	2 lochus	2 ces	1 Putaba-	Dyna
	3142	2 & Ozias	35	3 an. 28.	3 ann.	2 stis an.	stia.
	3143	3 an. 52.	36	4	4 28.	3 25.	23. an
	3144	4	37	5	5	4	41.
	3145	5	1 Procas	6	6	5	
815	3146	6	2 an. 23.	7	7	6	
	3147	7	3	8	8	7	
	3148	8	4	9	9	8	
	3149	9	5	10	10	9	
	3150	10	6	11	11	10	
810	3151	11	7	12	12	11	
	3152	12	8	13	13	12	
	3153	13	9	14	14	13 Macedo-	
	3154	14	10	15	15	14 num rex	
	3155	15	11	16	16	15 Gramma	
805	3156	16	12	17	17	16 us regna	
	3157	17	13	18	18	17 re cœpit,	
	3158	18	14	19	19	18 & inde	
	3159	19	15	20	20	19 alij seq̄n	
	3160	20	16	21	21	20 tes.	
800	3161	21	17	22	22	21	
	3162	22	18	23	23	22	
	3163	23	19	24	24	23	
	3164	24	20	25	25	24	

An. añ Chr̃m.	Anni műdi	Hebræorũ regum Iuda	Latinorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	3165	25	21	26	26	25
795	3166	26	22	27	27	1 Osorton. 2.
	3167	27	23	28	28	2 an. 9.
	3168	28	1 Amulius	29	1 Mãdanes	3
	3169	29	2 an. 42.	30	2 an 50	4
	3170	30	3	31	3	5
790	3171	31	4	32	4	6
	3172	32	5	33	5	7
	3173	33	6	34	6	8
	3174	34	7	35	7	9
	3175	35	8	36	8	1 Psãmus an. 10.
785	3176	36	9	37	9	2
	3177	37	10	38	10	3
	3178	38	11	39	11	4
	3179	39	12	40	12	5
	3180	40	13	41	13	6
780	3181	41	14	42	14	7
	3182	42	15	43	15	8
	3183	43	16	44	16	9 Defecit regnũ
	3184	44 Lidorũ	17 regnũ	45	17 pit	10 Corinthiorum
	3185	45	18	46	18	1 Bochorus an. 44

Defecit regnum Lacedæmoniorum Dynastia. 24.

Ab euersa Troia usque ad primam Olympiadem exclusiue inter medij fuerunt anni. 402.

Prima Olympias non incepit tempori bus Ioathan regis Iuda, ut Affricanus affirmat. Sed anno. 46 Oziæ regis Iuda patris ipsius Ioathã, & an. 19. Amulii regis Latinorũ, necnó & an. 47. Phul Belochi regis Assyriorũ, atq; ã. 19. Mãdanis regis Medorũ ãnoq;. 2. Bochori regis Aegypti: inchoata iam pcedenti ãno Dynastia. 24 & erat secundus annus Aeschyli Athenienſium Iudicis.

¶ Olympias prima.

775	3186	46	19	47	19	2
	3187	47	20	48	20	3
	3188	48	21	1 Phul Assar	21	4
	3189	49	22	2 ann. 25.	22	5
	Olympias. 2.					
	3190	50	23	3	23	6

An. aň. Chřm.	Anni urbis cōditæ.	Anni mūdi	Hebrçorū regū Iuda	Latinorū & Roma.	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastiæ
770		3191	51	24	4	24	7
		3192	52 (16.	25	5	25	8
		3193	1 Ioathā.ā.	26	6	26	9
	Olympias		3.				
		3194	2	27	7	27	10
		3165	3	28	8	28	11
765		3196	4	29	9	29	12
		3167	5	30	10	30	13
	Olympias.		4				
		3198	6	31	11	31	14
		3199	7	32	12	32	15
		3200	8	33	13	33	16
760		3201	9	34	14	34	17
	Olympias.		5.				
		3202	10	35	15	35	18
		3203	11	36	16	36	19
		3204	12	37	17	37	20
		3205	13	38	18	38	21
	Olympias.		6.				
755		3206	14	39	19	39	22
		3207	15	40	20	40	23
		3208	16 (16.	41	21	41	24
		3209	1 Achaz ā.	42	22	42	25 Roma
	1 Olympias.		7.				cōditur.
	2	3210	2	1 Romulus	23	43	26
750	3	3211	3	2. an.37.	24	44	27
	4	3212	4	3	25	45	28
	5	3213	5	4	1 Salmā	46	29 Anni Nabu-
	Olympias.		8.		Assar an.	47	chodonosor
	6	3214	6	5	2 17.	48	30 secundum
	7	3215	7	6	3	49	31 Astronomos
745	8	3216	8	7	4	50	32 sumuntur
	9	3217	9	8	5		33 ab an. 1. Sal
	Olympias.			9			manassar.
	10	3218	10	9	6	1 Sosar	34
	11	3219	11	10	7	2 mō ā.	35
	12	3220	12	11	8	3 30.	36

An. Chr̄	an. urb.	An. mūdi	Anni Hebręorū regū Iuda	Romanorū reges	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynastiæ	
740	13	3221	13	12	9	4	37	
	Olympias.		10.					
	14	3222	14	13	10	5	38	
	15	3223	15	14	11	6	39	
	16	3224	16	15	12	7	40	
	17	3225	1 Ezechias	16	13	8	41	Dyna-
	Olympias. 11. an. 29.							stia 25.
735	18	3226	2	17	14	9	42	an. 44.
	19	3227	3	18	15	10	43	
	20	3228	4	19	16	11	44	
	21	3229	5	20	17	12	1 Sabchō	
	Olympias.		12.	Finis regū Israel			an. 12.	
	22	3230	6	21	1 Senna-	13	2	
730	23	3231	7	22	2 cherib	14	3	
	24	3232	8	23	3 an.10.	15	4	
	25	3233	9	24	4	16	5	
	Olympias.		13.					
	26	3234	10	25	5	17	6	
	27	3235	11	26	6	18	7	
725	28	3236	12	27	7	19	8	
	29	3237	13	28	8	20	9	
	Olympias.		14.					
	30	3238	14	29	9	21	10	
	31	3239	15	30	10	22	11	
	32	3240	16	31	1 Assar	23	12	
730	33	3241	17	32	2 Adon	24	1 Sebicu	
	Olympias.		15.		an.7.		an. 12.	
	34	3242	18	33	3	25	2	
	35	3243	19	34	4	26	3	
	36	3244	20	35	5	27	4	
	37	3245	21	36	6	28	5	
	Olympias.		16					
615	38	3246	22	37	7	29	6	
	39	3247	23	1 uacat īpi	1 Mero-	30	7	
	40	3248	24	1 Numa	2 dach.	1 Arthi	8	
	41	3249	25	2 ān.41.	3 an.52.	2 carmi	9	
	Olympias.		17.			an.50.		

Anni a Christo	An. vrb.	Anni mũdi	Hebraorũ regũ Iuda	Romanorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	42	3250	26	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus
	Olympias.		18.				an. 20.
	46	3254	1 Manas-	7	8	7	2
	47	3255	2 ses an.	8	9	8	3
705	48	3256	3 55.	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
	Olympias.		19				
	50	3258	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
	Olympias.		20				
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3264	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
	Olympias.		21				
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	16
	61	3269	16	22	23	22	17
	Olympias.		22				
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20 (12.
	65	3273	20	26	27	26	1 Merres an.
	Olympias.		23			Dynastia. 26. an. 168.	
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
	Olympias.		24				
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

An. añ. Chr̄m.	An. vrb.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Romanorū reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynaſtiæ
	72	3280	27	33	34	33	8
680	73	3281	28	34	35	34	9
	Olympias.	25					
	74	3282	29	35	36	35	10
	75	3283	30	36	37	36	11
	76	3284	31	37	38	37	12
	77	3285	32	38	39	38	1 Stefinatis an.7.
	Olympias.	26					
675	78	3286	33	39	40	39	2
	79	3287	34	40	41	40	3
	80	3288	35	41	42	41	4
	81	3289	36	1 Tullus hoſt ann.	43	42	5
	Olympias	27					
	82	3290	37	2 32	44	43	6
670	83	3291	38	3	45	44	7
	84	3292	39	4	46	45	1 Nechepſus
	85	3293	40	5	47	46	2 an.6.
	Olympias.	28					
	86	3294	41	6	48	47	3
	87	3295	42	7	49	48	4
665	88	3296	43	8	50	49	5
	89	3297	44	9	51	50	6
	Olympias.	29					
	90	3298	45	10	52	1 Arbia	1 Nechoar
	91	3299	46	11	1 Bē Me	2 nes	2 primus
	92	3300	47	12	2 rodach	3 an.22	3 an.8.
660	93	3301	48	13	3 an.21	4	4
	Olympias.	30					
	94	3302	49	14	4	5	5
	95	3303	50	15	5	6	6
	96	3304	51	16	6	7	7
	97	3305	52	17	7	8	8
	Olympias.	31					
655	98	3306	53	18	8	9	1 Pſameticus
	99	3307	54	19	9	10	2 an. 44.
	100	3308	55	20	10	11	3
	101	3309	1 Amon an.12.	21	11	12	4

An. Chr.	an. urb.	an. mũdi	Anni Hebræorũ regũ Iuda	Romanorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
	Olympias.			32.			
	102	3310	2	22	12	13	5
650	103	3311	3	23	13	14	6
	104	3312	4	24	14	15	7
	105	3313	5	25	15	16	8
	Olympias			33.			
	106	3314	6	26	16	17	9
	107	3315	7	27	17	18	10
645	108	3316	8	28	18	19	11
	109	3317	9	29	19	20	12
	Olympias.			34.			
	110	3318	10	30	20	21	13
	111	3319	11	31	21	22	14
	112	3320	12 (31	32	1 Nabu-	1 Arceus	15
640	113	3321	1 Iosias ã.1	Ancus	2 chodõ-	2 an 40	16
	Olympias.			35. Martius	nosor	primus	
	114	3322	2	2 an. 23.	3	3 ã.35.	17
	115	3323	3	3	4	4	18
	116	3324	4	4	5	5	19
	117	3325	5	5	6	6	20
	Olympias.			36.			
635	118	3326	6	6	7	7	21
	119	3327	7	7	8	8	22
	120	3328	8	8	9	9	23
	121	3329	9	9	10	10	24
	Olympias.			37.			
	122	3330	10	10	11	11	25
630	123	3331	11	11	12	12	26
	124	3332	12	12	13	13	27
	125	3333	13	13	14	14	28
	Olympias.			38.			
	126	3334	14	14	15	15	29
	127	3335	15	15	16	16	30
625	128	3336	16	16	17	17	31
	129	3337	17	17	18	18	32
	Olympias.			39.			
	130	3338	18	18	19	19	33

An. añ. Chrm.	An. urb.	Anni mũdi	Hebrẹorũ regũ Iuda	Romano rũ reges	Assyrio rũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
	131	3339	19	19	20	20	34
	132	3340	20	20	21	21	35
620	133	3341	21	21	22	22	36
	Olympias.		40				
	134	3342	22	22	23	23	37
	135	3343	23	23	24	24	38
	136	3344	24	1 Tarqnus	25	25	39
	137	3345	25	2 Priscus	26	26	40
	Olympias.		41.	an.37.			
615	138	3346	26	3	27	27	41
	139	3347	27	4	28	28	42
	140	3348	28	5	29	29	43
	141	3349	29	6	30	30	44
	Olympias.		42.				
	142	3350	30 (m 3.	7	31	31	1 Necha
610	143	3351	31 Ioachãs	8	32	32	2 or.2.an.
	144	3352	1 Ioakim	9	33	33	3 6.
	145	3353	2 an.11.	10	34	34	4
	Olympias.		43.				
	146	3354	3	11	35	35	5
	147	3355	4	12	1 Nabu-	36	6
605	148	3356	5	13	2 chodo-	37	1 Psãmites.
	149	3357	6	14	3 nosor	38	2 an. 12.
	Olympias.		44.		magnus an.45.		
	150	3358	7	15	4	39	3
	151	3359	8	16	5	40	4
	152	3360	9	17	6	1 Arti-	5
600	153	3361	10	18	7	2 nes an.	6
	Olympias.		45. (m.3.			22.	
	154	3362	11 Ioakhin	19	8	3	7 Transmi
	155	3363	1 Sedechi	20	9	4	8 gratio Io
	156	3364	2 an.11.	21	10	5	9 kin in Ba
	157	3365	3	22	11	6	10 bylonẽ.
	Olympias.		46.				
595	158	3366	4	23	12	7	11
	159	3367	5	24	13	8	12
	160	3368	6	25	14	9	1 Vaphres. an. 30.

An. añ. Chr̃m.	An. urb.	Anni mundi	Hebræorũ captiuitas	Romanorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
	161	3369	7	26	15	10	2
	Olympias	47.					
	162	3370	8	27	16	11	3
590	163	3371	9	28	17	12	4
	164	3372	10	29	18	13	5
	165	3373	11	30	19	14	6
	Olympias.	48.	Desolatio tẽpli & Hierusalẽ post inchoatã				
	166	3374	1 Desola	31	20	15	7 tẽpli ædi
	167	3375	2 tionis	32	21	16	8 ficationẽ
585	168	3376	3 ã. 70.	33	22	17	9 à Salomo
	169	3377	4	34	23	18	10 ne an.
	Olympias,	49.					an. 440.
	170	3378	5	35	24	19	11
	171	3379	6	36	25	20	12
	172	3380	7	37	26	21	13
580	173	3381	8	1 Seruius	27	22	14
	Olympias.	50.		Tullius. an. 34.			1
	174	3382	9	2	28	1 Astiba	15
	175	3383	10	3	29	2 rus cũ A	16
	176	3384	11	4	30	3 pãda filio	17
	177	3385	12	5	31	4 an. 20.	18
	Olympias.	51					
575	178	3386	13	6	32	5	19
	179	3387	14	7	33	6	20
	180	3388	15	8	34	7	21
	181	3389	16	9	35	8	22
	Olympias.	52.					
	182	3390	17	10	36	9	23
570	183	3391	18	11	37	10	24
	184	3392	19	12	38	11	25
	185	3393	20	13	39	12	26
	Olympias.	53.					
	186	3394	21	14	40	13	27
	187	3395	22	15	41	14	28
565	188	3396	23	16	42	15	29
	189	3397	24	17	43	16	30
	Olympias.	54.					

An.añ Chrm.	An urb.	Anni mũdi	Hebræorũ captiuitas	Romanorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	190	3398	25	18	44	17	1 Anamasis
	191	3399	26	19	45	18	2 an.43.
	192	3400	27	20	1 Euilme	19	3
560	193	3401	28	21	2 rodach	20	4
	Olympias.	55.			an.30.		
	194	3402	29	22	3	1 Apâda	5
	195	3403	30	23	4	2 solus	6
	196	3404	31	24	5	3 ã. 30.	7
	197	3405	32	25	6	4	8
	Olympias.	56.					
555	198	3406	33	26	7	5	9
	199	3407	34	27	8	6	10
	200	3408	35	28	9	7	11
	201	3409	36	29	10	8	12
	Olympias.	57.					
	202	3410	37	30	11	9	13
550	203	3411	38	31	12	10	14
	204	3412	39	32	13	11	15
	205	3413	40	33	14	12	16
	Olympias.	58.					
	206	3414	41	34	15	13	17 Defecit
	207	3415	42	1 Tarqn.	16	14	18 regnũ Ly
545	208	3416	43	2 supbus	17	15	19 dorum.
	209	3417	44	3 an.35.	18	16	20
	Olympias.	59.					
	210	3418	45	4	19	17	21
	211	3419	46	5	20	18	22
	212	3420	47	6	21	19	23
540	213	3421	48	7	22	20	24
	Olympias.	60.					
	214	3422	49	8	23	21	25
	215	3423	50	9	24	22	26
	216	3424	51	10	25	23	27
	217	3425	52	11	26	24	28
535	Olympias.	61.					
	218	3426	53	12	27	25	29
	219	3427	54	13	28	26	30

An.añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces		Pōt.Roma. & eorū cōsules	Aſſyriorū reges	Perſarū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	220	3428	55		14	29	27	31
	221	3429	56		15	30	28	32
	Olympias.		62.					
	222	3430	57		16	1 RegAſſar	29	33
530	223	3431	58		17	2 an.3.	30	34
	224	3432	59		18	3	1 Cirus	35
	225	3433	60		19	1 Lab Aſ	2 & Dari⁹	36
	Olympias.		63			ſar an.6.	1 ſimul ante reunitam	
	226	3434	61		20	2	3	37 Monarchiam
	227	3435	62		21	3	4	38 an.12.
525	228	3436	63		22	4	5	39
	229	3437	64		23	5	6	40
	Olympias.		64	Ieſus pōtifex. 1.ā.36.				
	230	3438	65		24	6	7	41
	231	3439	66		25	1 Baltha	8	42
	232	3440	67		26	2 ſar an.5.	9	43
520	233	3441	68		27	3	10	1 Dinaſtia.27.in
	Olympias.		65					q̃ Perſarū rex
	234	3442	69		28	4	11	2 Cambiſes obti
	235	3443	70		29	5	12	3 nuit Aegyptū:
	236	3444	1 Zorobabel dux	1	30	Balthaſar inter	1 Cyr⁹ &	4 cui pfuerunt
	237	3445	2 an 58	2	31	fecto defecit	2 Darius	5 reges Perſarū
	Olympias.		66			regnū Aſſyrio	ſiſ an 2	an.111.
515	238	3446	3	3	32	rum trāslatum	1 Cyrus	6
	239	3447	4	4	33	in Perſas	2 ſolus	7 Tēpli funda-
	240	3448	5	5	34		3 an.22.	8 mēta iacta
	241	3449	6	6	35		4	9 ſunt.
	Olympias.		67		Cōſules ānis.464.paulo plus pfuerūt poſt			
	242	3450	7	7	1		5	10 quam deſe-
510	243	3451	8	8	2		6	11 cerunt Ro-
	244	3452	9	9	3		7	12 manorum
	245	3453	10	10	4		8	13 reges
	Olympias.		68					
	246	3454	11	11	5		9	14
	247	5455	12	12	6		10	15
505	248	3456	13	13	7		11	16
	249	3457	14	14	8		12	17

An.ãn. Chr̃m.	An. urb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Pontifices eorum	Romanorũ consules	Persorũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	Olympias.		69				
	250	3458	15	15	9	13	18
	251	3459	16	16	10	14	19
	252	3460	17	17	11	15	20
500	253	3461	18	18	12	16	21
	Olympias		70				
	254	3462	19	19	13	17	22
	255	3463	20	20	14	18	23
	256	3464	21	21	15	19	24
	257	3465	22	22	16	20	25
	Olympias.		71				
595	258	3466	23	23	17	21	26
	259	3467	24	24	18	22	27
	260	3468	25	25	19	1 Arta-	28
	261	3469	26	26	20	2 xerxes	29
	Olympias.		72			Assuerus Priscus an.20.	
	262	3470	27	27	21	3	30
490	263	3471	28	28	22	4	31
	264	3472	29	29	23	5	32
	265	3473	30	30	24	6	33
	Olympias.		73				
	266	3474	31	31	25	7	34
	267	3475	32	32	26	8	35
485	268	3476	33	33	27	9	36
	269	3477	34	34	28	10	37
	Olympias.		74				
	270	3478	35	35	29	11	38
	271	3479	36	36	30	12	39
	272	3480	37	1 Ioakin.	31	13	40
480	273	3481	38	2 an.8.	32	14	41
	Olympias.		75				
	274	3482	39	3	33	15	42
	275	3483	40	4	34	16	43
	276	3484	41	5	35	17	44
	277	3485	42	6	36	18	45
	Olympias.		76				
475	278	3486	43	7	37	19	46

An. Chr.	an. m.vrb.	An. Anni mūdi	Iudæorum duces	Pótifi. corum	Romanorum cōſules	Perſarum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	279	3487	44	8	38	20	47
	280	3488	45	1 Ieſus	39	1 Dari9	48
	281	3489	46	2 reuerſ9	40	2 Longi	49
	Olympias.		77.	an.20.		manus an.37.	
	282	3490	47	3	41	3	50
470	283	3491	48	4	42	4	51
	284	3492	49	5	43	5	52
	285	3493	50	6	44	6	53 Completū
	Olympias.		78.				eſt tēplū dñi.
	286	3494	51	7	45	7	54
	287	3495	52	8	46	8	55
	288	3496	53	9	47	9	56
465	289	3497	54	10	48	10	57
	Olympias.79.						
	290	3498	55	11	49	11	58
	291	3499	56	12	50	12	59
	292	3500	57	13	51	13	60
460	293	3501	58	14	52	14	61
	Olympias.		80.				
	294	3502	1 Rheſa	15	53	15	62
	295	3503	2 ā.66.	16	54	16	63
	296	3504	3	17	55	17	64
	297	3505	4	18	56	18	65
	Olympias.		81.				
455	298	3506	5	19	57	19	66
	299	3507	6	20	58	20	67 Licētia datē Iudæ
	300	3508	7	1 Ioakī	59	21	68 is à Dario reædi
	301	3509	8	2 pōt.	60	22	69 ficādi Hieruſalē:
	Olympias.			an.48.			à quo tēpore īclu
	302	3510	9	3	61	23	70 ſiue enumerātur
450	303	3511	10	4	62	24	71 āni hebdomadū
	304	3512	11	5	63	25	72 Danielis.
	305	3513	12	6	64	26	73
	Olympias.		83.				
	306	3514	13	7	65	27	74
	307	3515	14	8	66	28	75

An. Chr̄i.	añ. vrb.	An. mūdi	Anni Iudæorū duces	Pōtifices eorum	Romanorū cōsules	Persarū reges	Aegyptiorū Dynastiæ
445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias.	84					
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias.	85.					
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1 Darius	85
	Olympias.	86.				Nothos an. 19.	
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias.	87.					
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olimpias	88.					
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11.	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias.	89.					
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias.	90.					
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1 Magnus	104
	337	3545	44	38	96	2 Artaxer-	105

xes Meneon; qui & Assuerus in lib. Hester an. 55.

An añ. Chrm.	An. urb.	Anni mundi	Iudæorũ duces	Pôtifi. corũ	Romanorũ cõsules	Persarũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ	
	Olympias.		91					
415	338	3546	45	39	97	3	106	à Persis recessit
	339	3547	46	40	98	4	107	
	340	3548	47	41	99	5	810	
	341	3549	48	42	100	6	109	
	Olympias		92					
	342	3550	49	43	101	7	110	
410	343	3551	50	44	102	8	111 Aegyptus	
	344	3552	51	45	103	9	1 Amartheus	Dynastia.
	345	3553	52	46	104	10	2 an.6.	28.
	Olympias.		93					
	346	3554	53	47	105	11	3	
	347	3555	54	48	106	12	4	
405	348	3556	55	1 Eliasib	107	13	5	
	349	3557	56	2 an.21.	108	14	6	
	Olympias.		94					
	350	3558	57	3	109	15	1 Neferites.1.	Dynastia.29
	351	3559	58	4	110	16	2 an.6.	annorũ
	352	3560	59	5	111	17	3	fere 40
400	353	3561	60	6	112	18	4	
	Olympias.		95					
	354	3562	61	7	113	19	5	
	355	3563	62	8	114	20	6	
	356	3564	63	9	115	21	1 Achoris.2.	
	357	3565	64	10	116	22	2 an.12.	
	Olympias.		96					
395	358	3566	65	11	117	23	3	
	359	3567	66	12	118	24	4	
	360	3568	1 Ioãna	13	119	25	5	
	361	3569	2 an.53	14	120	26	6	
	Olympias.		97					
	362	3570	3	15	121	27	7	
390	363	3571	4	16	122	28	8	
	364	3572	5	17	123	29	9	
	365	3573	6	18	124	30	10	
	Olympias.		98					
	366	3574	7	19	125	31	11	

An. añ Chr̃.	An. urb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Põtifices eorum	Romanorũ consules	Persarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	367	3575	8	20	126	32	12	
385	368	3576	9	21	127	33	1 Pſãmites.3.an.1	
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34	1 Neferites.2.	
	Olympias.	99		an.24.			m 4.	
	370	3578	11	2	129	35	1 Nectenebis	
	371	3579	12	3	130	36	2 an.18.	
	372	3580	13	4	131	37	3	
380	373	3581	14	5	132	38	4	
	Olympias.m	100						
	374	3582	15	6	133	39	5	
	375	3583	16	7	134	40	6	
	376	3584	17	8	135	41	7	
	377	3585	18	9	136	42	8	
	Olympias.	101						
375	378	3586	19	10	137	43	9	
	379	3587	20	11	138	44	10	
	380	3588	21	12	139	45	11	
	381	3589	22	13	140	46	12	
	Olympias.	102						
	382	3590	23	14	141	47	13	
370	383	3591	24	15	142	48	14	
	384	3592	25	16	143	49	15	
	385	3593	26	17	144	50	16	
	Olympias.	103						
	386	3594	27	18	145	51	17	
	387	3595	28	19	146	52	18	
365	388	3596	29	20	147	53	1 Theo.an.2.	
	389	3597	30	21	148	54	2	
	Olympias.	104						
	390	3598	31	22	149	55	1 Nectaba	Dyna
	391	3599	32	23	150	1 Artax	2 nus an.18	ſtia.
	392	3600	33	24	151	2 erxes	3	30.
360	393	3601	34	1 Ioathã	152	3 Ochꝰ	4	
	Olympias.	105		an.24.		an.26.		
	394	3602	35	2	153	4	5	
	395	3603	36	3	154	5	6	
	396	3604	37	4	155	6	7	

An. Chr.	an. urb.	An. mundi	Anni Iudæorũ duces	Pōtifi. eorum	Romanorũ conſules	Perſarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	397	3605	38	5	156	7	8
	Olympias.		106				
355	398	3606	39	6	157	8	9
	399	3607	40	7	158	9	10
	400	3608	41	8	159	10	11
	401	3609	42	9	160	11	12
	Olympias.		107				
	402	3610	43	10	161	12	13
350	403	3611	44	11	162	13	14
	404	3612	45	12	163	14	15
	405	3613	46	13	164	15	16
	Olympias.		108				
	406	3614	47	14	165	16	17
	407	3615	48	15	166	17	18
345	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Perſarũ
	409	3617	50	17	168	19	Aegyptũ obtinens
	Olympias.		109				ſuo iunxit imperio
	410	3618	51	18	169	20	Nectabano in Ae-
	411	3619	52	19	170	21	thiopiã pulſo. Fuit
	412	3620	53	20	171	22	Aegyptus ſub Per-
340	413	3621	1 Iudas	21	172	23	ſis quouſque Ale-
	Olympias.		110 Hyrcanus an. 14.				xander magnus
	414	3622	2	22	173	24	Darium ſuperaret.
	415	3623	3	23	174	25	
	416	3624	4	24	175	26	
	417	3625	5	1 Iaddus	176	1 Arſes an. 4.	
	Olympias.		111	an. 10.			
335	418	3626	6	2	177	2	
	419	3627	7	3	178	3	
	420	3628	8	4	179	4	
	421	3629	9	5	180	1 Darius an. 6.	
	Olympias.		112				Secũdũ rei ueritatẽ
	422	3630	10	6	181	2	1 aliq hic ponunt ini
330	423	3631	11	7	182	3	2 tiũ regni Alexãdri
	424	3632	12	8	183	4	3 magni. ſ. anno. 1.
	425	3633	13	9	184	5	4 Olymp. 112. & re
	Olympias.		113				gnauit an. 12.

An.añ Chrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudeorū duces	Potifices eorum	Romanorū cōsules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	426	3634	14	10	185	6	5
	ℂ 427	3635	1 Iose-	1 Onias	186	Alexandri monarchia	6 Alexander ma-
325	428	3636	2 phus 1.	2 Prisc?	187		7 gnus fit monar-
	429	3637	3 ann:7.	3 an.27.	188		8 ca ā.6. regni sui.
	Olympias.	114					Anni Aleanādri
	430	3638	4	4	189		9 secundum Astro
	431	3639	5	5	190		10 nomos sumunt
	432	3640	6	6	191		11 initium ann. 1.
320	433	3641	7	7	192		12 Olympia. 114.
	Olympias.	115				Alexādriæ reges in Aegypto	
	434	3642	1 Abner	8	193		1 Ptolemæus Lagi
	435	3643	2 Semei	9	194		2 filius an.36. post
	436	3644	3 an.11.	10	195		3 Alexādri mortē.
	437	3645	4	11	196		4
	Olympias.	116					
315	438	3646	5	12	197		5
	439	3647	6	13	198		6
	440	3648	7	14	199		7
	441	3649	8	15	200	Syriæ	8
	Olympias.	117				reges	
	442	3650	9	16	201	1 Seleu	9 Albategni hic
310	443	3651	10	17	202	2 cus Ni	10 enumerat ānos
	444	3652	11	18	203	3 canor	11 à morte Ale-
	445	3653	1 Heli	19	204	4 an.32.	12 xandri.
	Olympias.	118	Mathatias an 12				
	446	3654	2	20	205	5	13
	447	3655	3	21	206	6	14
305	448	3656	4	22	207	7	15
	449	3657	5	23	208	8	16
	Olympias.	119					
	450	3658	6	24	209	9	17
	451	3659	8	25	210	10	18
	452	3660	8	26	211	11	19
300	453	3661	9	27	212	12	20
	Olympias.	120					
	454	3662	10	1 Simō	213	13	21
	455	3663	11	2 Prisc? an.23.	214	14	22

An.añ. Chr̃m.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudaeorum duces	Pontifices eorum	Romanorum consules	Syriae reges	Alexandriae Aegypti reges
	456	3664	12	3	215	15	23
	457	3665	1 Asar ma	4	216	16	24
	Olympias. 121. at an. 9.						
295	458	3666	2	5	217	17	25
	459	3667	3	6	218	18.	26
	460	3668	4	7	219	19	27
	461	3669	5	8	220	20	28
	Olympias.		122.				
	462	3670	6	9	221	21	29
290	463	3671	7.	10	222	22	30
	464	3672	8	11	223	23	31
	465	3673	9	12	224	24	32
	Olympias.		123.				
	466	3674	1 Nagith	13	225	25	33
	467	3675	2 an. 10.	14	226	26	34
285	468	3676	3	15	227	27	35
	469	3677	4	16	228	28	36
	Olympias.		124.				
	470	3678	5	17	229	29	1 Ptol. Phila
	371	3679	6	18	230	30	2 delphus
	472	3680	7	19	231	31	3 an.38.
280	473	3681	8	20	232	32	4
	Olympias.		125.				
	474	3682	9	21	233	1 Antio-	5
	475	3683	10	22	234	2 chus So	6
	476	3684	1 Agai hel	23	235	3 ter.ā.19.	7
	477	3685	2 li ān.8.	1 Eleaza	236	4	8
	Olympias.		126.	rus an.20.			
275	478	3686	3	2	237	5	9
	479	3687	4	3	238	6	10
	480	3688	5	4	239	7	11
	481	3689	6	5	240	8	12
	Olympias.		127.				
270	482	3690	7	6	241	9	13
	483	3691	8	7	242	10	14
	484	3692	1 Massoth	8	243	11	15
			Naum an. 7.				

An. añ. Chfm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces	Pōtifices eorum	Romanorum consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	485	3693	2	9	244	12	16
	Olympias. 128.						
	486	3694	3	10	245	13	17
	487	3695	4	11	246	14	18
265	488	3696	5	12	247	15	19
	489	3697	6	13	248	16	20
	Olympias. 129.						
	490	3698	7	14	249	17	21
	491	3699	1 Amos.	15	250	18	22
	492	3700	2 Scirach	16	251	19	23
260	493	3701	3 an. 14.	17	252	1 Antiochꝰ	24
	Olympias. 130.					Theos an. 15.	
	494	3702	4	18	253	2	25
	495	3703	5	19	254	3	26
	496	3704	6	20	255	4	27
	497	3705	7	1 Manas-	256	5	28
	Olympias. 131.			ses an. 27.			
255	498	3706	8	2	257	6	29
	499	3707	9	3	258	7	30
	500	3708	10	4	259	8	31
	501	3709	11	5	260	9	32
	Olympias. 132.						
	502	3710	12	6	261	10	33
250	503	3711	13	7	262	11	34
	504	3712	14	8	263	12	35
	505	3713	1 Matha-	9	264	13	36
	Olympias. 133.		tias an. 10.				
	506	3714	2	10	265	14	37
	607	3715	3	11	266	15	38
245	508	3716	4	12	267	1 Seleucꝰ	1 Ptol. Euer-
	509	3717	5	13	268	2 Gallini-	2 getes. 1.
	Olympias. 134.					cus an. 20.	an. 26.
	510	3718	6	14	269	3	3
	511	3719	7	15	270	4	4
	512	3720	8	16	271	5	5
240	513	3721	9	17	272	6	6
	Olympias. 135.						

An.añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Pontifices eorũ	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges.
	514	3722	10	18	273	7	7
	515	3723	1 Ioseph.	19	274	8	8
	516	3724	2 iunior.	20	275	9	9
	517	3725	3 an.60.	21	276	10	10
	Olympias.		136.				
	518	3726	4	22	277	11	11
235	519	3727	5	23	278	12	12
	520	3728	6	24	279	13	13
	521	3729	7	25	280	14	14
	Olympias.		137.				
	522	3730	8	26	281	15	15
230	523	3731	9	27	282	16	16
	524	3732	10	1 Simõ	283	17	17
	525	3733	11	2 iustus	284	18	18
	Olympias.		138.	an. 28.			
	526	3734	12	3	285	19	19
	527	3735	13	4	286	20	20
225	528	3736	14	5	287	1 Seleuc.	21
	529	3737	15	6	288	2 Cerau-	22
	Olympias.		139.			nos an. 3.	
	530	3738	16	7	289	3	23
	531	3739	17	8	290	1 Antio	24
	532	3740	18	9	291	2 chus ma	25
220	533	3741	19	10	292	3 gnus	26
	Olympias.		140.			an. 36.	
	534	3742	20	11	293	4	1 Ptol. phi
	535	3743	21	12	294	5	2 lopator
	536	3744	22	13	295	6	3 an. 17.
	537	3745	23	14	296	7	4
	Olympias.		141.				
215	538	3746	24	15	297	8	5
	539	3747	25	16	298	9	6
	540	3748	26	17	299	10	7
	541	3749	27	18	300	11	8
	Olympias.		142.				
	542	3750	28	19	301	12	9
219	543	3751	29	20	302	13	10

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Pontifices eorũ	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	544	3752	30	21	303	14	11
	545	3753	31	22	304	15	12
	Olympias.	143.					
	546	3754	32	23	305	16	13
	547	3755	33	24	306	17	14
205	548	3756	34	25	307	18	15
	549	3757	35	26	308	19	16
	Olympias.	144.					
	550	3758	36	27	309	20	17
	551	3759	37	28	310	21	1 Ptol. Epi
	552	3760	38	1 Onias	311	22	2 phanes
200	553	3761	39	2 an39.	312	23	3 an. 24.
	Olympias.	145.					
	154	3762	40	3	313	24	4
	555	3763	41	4	114	25	5
	556	3764	42	5	315	26	6
	557	3765	43	6	316	27	7
	Olympias.	146.					
195	558	3766	44	7	317	28	8
	559	3767	45	8	318	29	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias.	147.					
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias.	148.					
	566	3774	52	15	325	36	16
	567	3775	53	16	326	1 Seleucus	17
185	568	3776	54	17	327	2 Philopa	18
	569	3777	55	18	328	3 tor ã. 12.	19
	Olympias.	149.					
	570	3778	56	19	329	4	20
	571	3779	57	20	330	5	21
180	572	3780	58	21	331	6	22
	573	3781	59	22	332	7	23

An.añ Chr̃m	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pontifices eorum	Romanorū reges	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	Olympias.		150				
	574	3782	60	23	333	8	24
	575	3783	1	Iāneus 2.24	334	9	1 Ptol.phi
	576	3784	2	Hyrcanꝰ 25	335	10	2 lometor
	577	3785	3	ann.16.26	336	11	3 an.35.
	Olympias.		151				
175	578	3786	4	27	337	12	4
	579	3787	5	28	338	1 Antio-	5
	580	3788	6	29	339	2 chús Epi	6
	581	3789	7	30	340	3 phanes	7
	Olympias.		152			illustris annos.11.	
	582	3790	8	31	341	4	8
170	583	3791	9	32	342	5	9
	584	3792	10	33	343	6	10
	585	3793	11	34	344	7	11
	Olympias.		153				
	586	3694	12	35	345	8	12
	587	3795	13	36	346	9	13
165	588	3796	14	37	347	10	14
	589	3797	15	38	348	11	15
	Olympias.		154				
	590	3798	16	39	349	1 Antiochus. 2 eupator ā.2	16
	591	3799		annus ferè ua-	350	1 Deme-	17 Macedo-
	592	3800	1	cat Iudas Ma-	351	2 trius So-	18 nūm re-
560	593	3801	2	chabęus an.5.	352	ter ā.12.	19 gnū defe
	Olympias.		155				cit.
	594	3802	3		353	3	20
	595	3803	4		354	4	21
	596	3804	5		355	5	22
	597	3805	1	Ionathas an.19.	366	6	23
	Olympias.		156				
155	598	3806	2		357	7	24
	599	3807	3		358	8	25
	600	3808	4		359	9	26
	601	3809	5		360	10	27
	Olympias.		157				
	602	3810	6		361	11	28

An. añ Chr͞m	An. vrb.	An. mũdi	Anni Iudæorũ duces & Pō͞t.	simul Romanorũ cōsules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges	
150	603	3811	7	362	12	29	
	604	3812	8	363	1 Alexāder	30	
	605	3813	9	364	2 an.10.	31	
	Olympias.		158				
	606	3814	10	365	3	32	
	607	3815	11	366	4	33	Scipio dele
145	608	3816	12	367	5	34	ta Carthagine
	609	3017	13	368	6	35	triumphauit.
	Olympias.		159				
	610	3818	14	369	7	1	Ptol. Euerge
	611	3819	15	370	8	2	tes.2.an.29.
	612	3820	16	371	9	3	
140	613	3821	17	372	10	4	
	Olympias.		160				
	614	3822	18	373	1 Demetrius	5	
	615	3823	19	374	2 primus ā.3.	6	
	616	3824	1 Simō	375	3	7	
	617	3825	2 an.8.	376	1 Antiochus	8	
	Olympias.		161		Sidetes an.9.		
135	618	3826	3	377	2	9	
	619	3827	4	378	3	10	
	620	3828	5	379	4	11	
	621	3829	6	380	5	12	
	Olympias.		162				
	622	3830	7	381	6	13	
130	623	3831	8	382	7	14	
	624	3832	1 Ioannes	383	8	15	
	625	3833	2 Hyrcā-	384	9	16	
	Olympias.		163.nus				
	626	3834	3 an.26.	385	1 Demetrius	17	
	627	3835	4	386	2 2.an.4.	18	
125	628	3836	5	387	3	19	
	629	3837	6	388	4	20	
	Olympias.		164				
	630	3838	7	389	1 Anthiocus	21	
	631	3839	8	390	2 Grippus	22	
	632	3840	9	391	3 an.12.	23	

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces & pôti.	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges.
120	633	3841	10	392	4	24
	Olympias.		165			
	634	3842	11	393	5	25
	635	3843	12	394	6	26
	636	3844	13	395	7	27
	637	3845	14	396	8	28
	Olympias.		166			
115	638	3846	15	397	9	29
	639	3847	16	398	10	1 Ptol. Phiscon
	640	3848	17	399	11	2 an. 17.
	641	3849	18	400	12	3
	Olympias.		167			
	642	3850	19	401	1 Antiochus	4
110	643	3851	20	402	2 Cizicenus	5
	644	3852	21	403	3 an. 18.	6
	645	3853	22	404	4	7
	Olympias.		168			
	646	3854	23	405	5	8
	647	3855	24	406	6	9
105	648	3856	25	407	7	10
	649	3857	26	408	8	11
	Olympias.		169			
	650	3858	1 Ariſtobol.	409	9	12
	651	3859	1 Ianneus	410	10	13
	652	3860	2 Alexãder	411	11	14
100	653	3861	3 an. 27.	412	12	15
	Olympias.		170			
	654	3862	4	413	13	16
	655	3863	5	414	14	17
	656	3864	6	415	15	1 Ptol. Alexander
	657	3865	7	416	16	2 an. 10.
	Olympias.		171			
95	658	3866	8	417	17	3
	659	3867	9	418	18	4
	660	3868	10	419	1 Philippus	5
	661	3869	11	420	2 an. 2.	6
	Olympias.		172		Hucuſque Syriæ reges.	

An añ. Chr̄m.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudeorũ duces & pont.	Romanorũ consules	Alexandriæ Aegypti reges
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias.		173		
	666	3874	16	425	1 Ptolemæus
	667	3875	17	426	2 Cleopatræ
85	668	3876	18	427	3 filius an.8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias.		174		
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias.		175		
	674	3882	24	433	1 Ptolemæus
	675	3883	25	434	2 Dionysius
	676	3884	26	435	3 an.30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias.		176		
75	678	3886	1 Alexãdra	437	5
	679	3887	2 an.9.	438	6
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias.		177		
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias.		178		
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hircanus	446	14
65	688	3896	2 an.34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias.		179		
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

An. ãn. Chr̃m.	An vrb.	Anni mũdi	Iudæorum duces & ponti.		Romanorũ consules	Alexandriæ Aegypti reges
	692	3900	6		451	19
60	693	3901	7		452	20
	Olympias.		180.			
	694	3902	8		453	21
	695	3903	9		454	22
	696	3904	10		455	23
	697	3905	11		456	24
	Olympias.		181.			
55	698	3906	12		457	25
	699	3907	13		458	26
	700	3908	14		459	27
	701	3909	15		460	28
	Olympias.		182.			
	702	3910	16		461	29
50	703	3911	17		462	30
	704	3912	18		463	1 Cleopatra
	705	3913	19		464	2 an.20.m.5.
	Olympias.		183.			
	706	3914	20		1 Caius Iu	3 Anno.3.Olympiadis.183
	707	3915	21		2 lius Cæ-	4 Iulius Cæsar emẽdauit ca
45	708	3916	22 emendatio kal.	B	3 sar an.3.	5 lẽdariũ:& tũc calendis Ia
	709	3917	23	A	4 m.7.	6 nuarii fuit luna prima in
	Olympias.		184.			sabbato: ideo lr̃a dñicalis
	710	3918	24	G	Vacat t̃p.	7 B, contigit eo anno.
	711	3919	25	F E	1 Octauianꝰ	8 Intercalatio facta est p sa
	712	3920	26	D	2 Augustus	9 cerdotes de triennio in
40	713	3921	27	C	3 ã.26.m.7.	10 triennium contra iussio
	Olympias.		185.			nem qui Cæsaris, iusserat
	714	3922	28	B A	4	11 eam quarto quolibet an
	715	3923	29	G	5	12 no fieri.
	716	3924	30	F	6	13
	717	3925	31	E D	7	14
	Ol mpias.		186.			
35	718	3926	32	C	8	15
	719	3927	33	B	9	16
	720	3928	34	A G	10	17
	721	3929	1 Herodes. Ascalonita an.37.	F	11	88

An.añ.An. Anni Iudeorũ du Imperatores Alexandriæ
Chr̃i.vrb. mũdi ces & pont. Romani Aegypti reges

415	Olympias.		187			
	722	3930	2	E	12	19
	723	3931	3	DC	13	20
	724	3932	4	B	14	Aegypti regnum, quod
	725	3933	5	A	15	fuit in Alexandria de-
	Olympias.		188			ſtructum eſt. Tũc Monar
410	726	3934	6	G F	16	chia Auguſti cœpit apud
	727	3935	7	E	17	Aegyptios & Græcos.
	728	3936	8	D	18	Sed apud Romanos po-
	729	3937	9	C B	19	ſtea biẽnio & quinq; men
	Olympias		189			ſibus initium ſumpſit.
	730	3938	10	A	20	quando reuerſus Octa-
405	731	3939	11	G	21	uianus Romam cum tri-
	732	3940	12	F E	22	umpho ingreſſus eſt &,
	733	3941	13	D	23	tunc appellatus eſt Au-
	Olympias.		190			guſtus, Anno uidelicet
	734	3942	14	C	24	ab urbe condita 726.
	735	3943	15	B A	25	
400	736	3944	16	G	26	
	737	3945	17	F	27	
	Olympias.		191			
	738	3946	18	E D	28	
	739	3947	19	C	29	
	740	3948	20	B	30	
	741	3949	21	A G	31	
395	Olympias.		192			
	742	3950	22	F	32	
	743	3951	23	E	33	
	744	3952	24	D C	34	Auguſtus iuſſit. 12. ãnos
	745	3953	25	B	35	ſine intercalatione tran-
	Olympias		193			ſigere ad emẽdationem
390	746	3954	26	A	36	temporum, quia tres in-
	747	3955	27	G	37	tercalationes prius inde
	748	3956	28	F	38	bite factę fuerant à ſacer
	749	3957	29	E	39	dotibus.
	Olympias.		194			
	750	3958	30	D	40	Inditiões Romanorum
						p̃ tria luſtra cœperunt

Inditiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anno domini	Iudæorum reges		Imperatores Romani	
2	751	3959	ni.	31	C	41	
3	752	3960		32	B	42	

Christus de spiritu sancto conceptus est.

¶ 4	753		primus	33	A	43	

annus Nascitur ex Maria uirgine dominus Iesus.

Christi Iesus Christus in ciuitate Nazaret concipitur anno 3. in dimidio currente Olympia. 194. Deinde nouem mensibus exactis nascitur in Bethleem Iudæ anno 4. prædictæ olympiadis inchoato tribus mensibus uidelicet. 8. calendas Ianuarii:& tunc incipit primus annus uitæ Christi: a quo tempore hic enumerantur anni dñi.

	Olympias.		195.				
5	754	3961	2	34	G	44	
6	755	3962	3	35	F	45	
7	756	3963	4	36	E	46	Hucusque emen-
8	757	3964	5	37	D	47	datio Augusti.
	Olympias.		196.				
9	758	3965	6	1 Archelaus	C	48	Relatio pueri Iesu
10	759	3966	7	2 ann. 9.	B	49	ex Aegypto.
11	760	3967	8	3	A G	50	
12	761	3968	9	4	F	51	
	Olympias.		197.				
13	762	3969	10	5	E	52	
14	763	3970	11	6	D	53	
15	764	3971	12	7	C B	54	Remansit puer Ie-
1	765	3972	13	8	A	55	sus in templo.
	Olympias.		198.				
2	766	3973	14	9	G	56	
3	767	3974	15	1 Herodes	F	57	
4	768	3975	16	2 Tetrar	E D	1	Tiberius ann. 22. &
5	769	3976	17	3 chā ā. 24.	C	2	ferè m. 7.
	Olympias.		199.				Solis facta defectio
6	770	3977	18	4	B	3	mēse Februario, quo
7	771	3978	19	5	A	4	anno Mathematici a
8	772	3979	20	6	G F	5	Tiberio urbe pellun
9	773	3980	21	7	E	6	tur, ut annotat Her-
	Olympias.		200.				manus contractus.
10	774	3981	22	8	D	7	

Indi-ctiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Iudæorum reges			Imperatores Romani
11	775	3982	23	9		C	8
12	776	3983	24	10		B A	9
13	777	3984	25	11		G	10
	Olympias		201				
14	778	3985	26	12		F	11
15	779	3986	27	13		E	12
1	780	3987	28	14		D C	13
2	781	3988	29	15		B	14
	Olympias		202				
3	782	3989	30	16		A	15 Baptismus
4	783	3990	31	17		G	16 Christi.
5	784	3991	32	18		F E	17
6	785	3992	33	19	1 Petrus an.37.	D	18 Passio Christi & resurrectio.
	Olympias		203				

Tunc Iacobus Alphei ordinatus episcopus Hierosolymis, præfuit an. 30. Terminus & finis hebdomadum Danielis; completo anno domini 36.

7	786	3993	34	20	2	C	19
8	787	3994	35	21	3	B	20
9	788	3995	36	22	4	A G	21
10	789	3996	37	23	5	F	22
	Olympias		204				
11	790	3997	38	24	6	E	1 Caius Calicula an.3.m.10.
12	791	3998	39	1 Agrippa	7	D	2 d. 8.
13	792	3999	40	2 Priscus	8	C B	3
14	793	4000	41	3 an.7.	9	A	4
	Olympias		20				
15	794	4001	42	4	10	G	1 Claudius an.13
1	795	4002	43	5	11	F	2 m. 8. d. 19.
2	796	4003	44	6	12	E D	3
3	797	4004	45	7	13	C	4 Petrus Apostolus

lus Romanam fundauit ecclesiam. Quo anno Marcus euangelista Aegypto & Alexandriæ Christum annuntiat: ibique sedem tenuit an. 20.

	Olympias		206				
4	798	4005	46	1 Agrippa iunior a 27.	14	B	5
5	799	4006	47	2	15	A	6

Indi riões	Anni vrbis	Anni mũdi	An. dñi	Iudæorũ reges	Pontifices Romani		Imperatores Romani
6	800	4007	48	3 27	16	G F	7
7	801	4008	49	4	17	E	8
Olympias. 207.							
8	802	4009	50	5	18	D	9
9	803	4010	51	6	19	C	10
10	804	4011	52	7	20	B A	11
11	805	4012	53	8	21	G	12
Olympias. 208.							
12	806	4013	54	9	22	F	13
13	807	4014	55	10	23	E	14
14	808	4015	56	11	24	D C	1 Nero an. 14.
15	809	4016	57	12	25	B	2
Olympias. 209.							
1	810	4017	58	13	26	A	3
2	811	4018	59	14	27	G	4
3	812	4019	60	15	28	F E	5
4	813	4020	61	16	29	D	6
Olympias. 210.							
5	814	4021	62	17	30	C	7
6	815	4022	63	18	31	B	8 Iacobus frater do

mini occiditur. Simon qui & Symeon filius Cleophæ germani Ioseph episcopus ordinatus Hierosolymis præfuit ãn 47. usq; ad an. dñi. 110.

7	816	4023	64	19	32	A G	9
8	817	4024	65	20	33	F	10
Olympias. 211.							
9	818	4025	66	21	34	E	11
10	819	4026	67	22	35	D	12
11	820	4027	68	23	36	C B	13
12	821	4028	69	24	37	A	14

Petrus apostolus : & Paulus doctor gentiũ martyrio coronatur.

Olympias. 212.							
13	822	4029	70	25	1 Lin⁹	G	1 Galba Otho uitellius
14	823	4030	71	26	2 ã 11.	F	1 Vespasian⁹ ã. ferè. 10.

Hierusalem. euersa est anno. 2. ferè completo. Vespasiani, 8. die Septembris, ut dicit Iosephus lib. 7. de bello Iudaico.

15	824	4031	72	27	3	E D	2
1	825	4032	73	Finis regni Iudæorum	4	C	3

Indi-tiões	Anni vrb.	Anni mũdi	Añi dñi	Pontifices Romani			Imperatorēs Romani	
	Olympias		213					
2	826	4032	74	5		B	4	
3	827	4033	75	6		A	5	
4	828	4034	76	7		G F	6	
5	829	4035	77	8		E	7	
	Olympias		214					
6	830	4036	78	9		D	8	
7	831	4037	79	10		C	9	
8	832	4038	80	11		B A	10	
9	833	4039	81	1	Cletus	G	1	Titus an.2.m.2.d.20.
	Olympias		215		an.11.			
10	834	4040	82	2	m.7.	F	2	
11	835	4041	83	3		E	1	Domitianus an.15.
12	836	4042	84	4		DC	2	
13	837	4043	85	5		B	3	
	Olympias		216					
14	838	4044	86	6		A	4	
15	839	4045	87	7		G	5	
1	840	4046	88	8		F E	6	
2	841	4047	89	9		D	7	
	Olympias		217					
3	842	4048	90	10		C	8	
4	843	4049	91	11		B	9	
5	844	4050	92	12		A G	10	
6	845	4051	93	1	Clemẽs 1.	F	11	
	Olympias		218		an.9.m.6.			
7	846	4052	94	2		E	12	
8	847	4053	95	3		D	13	
9	848	4054	96	4		C B	14	
10	849	4055	97	5		A	15	
	Olympias		219					
11	850	4056	98	6		G	1	Nerua an.1.m.4.
12	851	4057	99	7		F	1	Traianus an.19.m.6.
13	852	4058	100	8		E D	2	Ioannes Euangelista cũ

esset an.99. migrauit ad Christum inchoato mox anno domini 100, die 27. Decembris.

14	853	4059	101	9		C	3	

Indi-tiões.	Anni urbis.	Anni mūdi	Anni dñi		Pontifices Romani		Imperatores Romani
	Olympias.			220			
15	854	4059	102		10 Anacle	B	4
1	855	4060	103		1 tus an.	A	5
2	856	4061	104		2 9.m.7.G	F	6
3	857	4062	105		3	E	7
	Olympias.			221			
4	858	4063	106		4	D	8
5	859	4064	107		5	C	9
6	860	4065	108		6	B A	10
7	861	4066	109		7	G	11
	Olympias.			222			
8	862	4067	110		8	F	12 Simon uel

Symeon Cleophæ cum pſuiſſet Hieroſolimis an .47.& eſſet an. 120. ſub Traiano principe apud Atticū cōſularē crucifigitur , ut ait Euſe. li. 3.c. 26.hiſt.eccle. Seqnti āno Ignatius eps Antiochen⁹ martyrio coronatur.

9	863	4068	111		9	E	13
10	864	4069	112		10	D C	14
11	865	4070	113		1 Euariſtus	B	15
	Olympias.			223	an.9.m.3.		
12	866	4071	114		2	A	16
13	867	4072	115		3	G	17
14	868	4073	116		4	F E	18
15	869	4074	117		5	D	19
	Olympias.			224			
1	870	4075	118		6	C	20
2	871	4076	119		7	B	1 Adrianus
3	872	4077	120		8	A G	2 Helius an.
4	873	4078	121		9	F	3 20.m.11.
	Olympias.			225			
5	974	4079	122		1 Alexāder.	E	4
6	875	4080	123		2 r.an.7.ā.	D	5
7	876	4081	124		3 9.m.5.	C B	6
8	877	4082	125		4	A	7
	Olympias.			226			
9	878	4083	126		5	G	8
10	879	4084	127		6	F	9
11	880	4085	128		7	E D	10

Indi-tiões	Anni. vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
12	881	4086	129	1 Xyſtus.1.ā.9. m.10.	C	11
	Olympias.		227			
13	882	4087	130	2	B	12
14	883	4088	131	3	A	13
15	884	4089	132	4	GF	14 Ptolemæus Alexādrinus Aſtrologus floret.
1	885	4090	133	5	E	15
	Olympias.		228			
2	886	4091	134	6	D	16
3	887	4092	135	7	C	17
4	888	4093	136	8	BA	18
5	889	4094	137	9	G	19 Hieruſalem ſubuerſa per Adrianum.
	Olympias.		229			
6	890	4095	138	10	F	20
7	891	4096	139	1 Theloſlorus	E	21
8	892	4097	140	2 an.10.m.8.	DC	1 Antoninus Pius an.23.
9	893	4098	141	3	B	2
	Olympias.		230			
10	894	4099	142	4	A	3 Solis computatio per
11	895	4100	143	5	G	4 Ptolemæum anno ter-
12	896	4101	144	6	FE	5 tio Antonini Pij ſecun
13	897	4102	145	7	D	6 dum Albategni.c.27.
	Olympias.		231			
14	898	4103	146	8	G	7
15	899	4104	147	9	B	8
1	900	4105	148	10	AG	9
2	901	4106	149	11	F	10
	Olympias.		232			
3	902	4107	150	1 Iginus an.4.d.5	E	11
4	903	4108	151	2	D	12
5	904	4109	152	3	CB	13
6	905	4110	153	4	A	14
	Olympias.		233			
7	906	4111	154	1 Pius.1.ā.9.m.5	G	15

Statuit Pius ut reſurrectio domini die dominica celebretur: Quod à pluribus poſtea pontificibus confirmatum eſt,

8	907	4112	155	2	F	16
9	908	4113	156	3	ED	17

P iiij

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	An. dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		
10	909	4114	157	4		G	18		
	Olympias.				234				
11	910	4115	158	5		B	19		
12	911	4116	159	6		A	20		
13	912	4117	160	7		GF	21		
14	913	4118	161	8		E	22		
	Olympias.				235				
15	914	4119	162	9		D	23		
1	915	4120	163	1	Anicetus an.	C	1	M.Antonius	
2	916	4121	164	2	9.m.8.	B A	2	Verus an.11.	
3	917	4122	165	3		G	3		
	Olympias.				236				
4	918	4123	166	4		F	4		
5	919	4124	167	5		E	5		
6	920	4125	168	6		D C	6		
7	921	4126	169	7		B	7		
	Olympias.				237				
8	922	4127	170	8		A	8		
9	923	4128	171	9		G	9		
10	924	4129	172	10		F E	10		
11	925	4130	173	1	Soter an.9.	D	11		
	Olympias.				238				
12	926	4131	174	2		C	1	Annius	Ingēs pe
13	927	4132	175	3		B	2	Antoni	ſtilētia p
14	928	4133	176	4		A G	3	us an.7.	totū orbē
15	929	4134	177	5		F	4		
	Olympias.				239				
1	930	4135	178	6		E	5		
2	931	4136	179	7		D	6		
3	932	4137	180	8		C B	7		
4	933	4138	181	9		A	1	Cōmodus an.12.	
	Olympias.				240			m.8.	
5	934	4139	182	1	Eleuterius an.	G	2		
6	935	4140	183	2	14.m.11.	F	3		
7	936	4141	184	3		E D	4		
8	937	4142	185	4		C	5		
	Olympias.				241				

Indi tiões	Anni urbis.	Anni mũdi	Anni dñi	Pôtifices Romani		Imperatores Romani
9	938	4143	186	5	B	6
10	939	4144	187	6	A	7
11	940	4145	188	7	G F	8
12	941	4146	189	8	E	9
	Olympias.			242		
13	942	4147	190	9	D	10
14	943	4148	191	10	C	11
15	944	4149	192	11	B A	12
1	945	4150	193	12	G	13
	Olympias.			243		(Iulianus
2	946	4151	194	13	F	1 Elius Pertinax Didius
3	947	4152	195	14	E	1 Seuerus an. 18
4	948	4153	196	15	D C	2
5	949	4154	197	1 Victor an. 10	B	3
	Olympias.			244. m. 1.		
6	950	4155	198	2	A	4
7	951	4156	199	3	G	5
8	952	4157	200	4	F E	6
9	953	4158	201	5	D	7
	Olympias.			245		
10	954	4159	202	6	C	8
11	955	4160	203	7	B	9
12	956	4161	204	8	A G	10
13	957	4162	205	9	F	11
	Olympias.			246		
14	958	4163	206	10	E	12
15	959	4164	207	1 Zepherinus	D	13
1	960	4165	208	2 an. 7.	C B	14
2	961	4166	209	3	A	15
	Olympias.			247		
3	962	4167	210	4	G	16
4	963	4168	211	5	F	17
5	964	4169	212	6	E D	18
6	965	4170	213	7	C	1 Antoninus Caracalla
	Olympias.			248		an. 6. m. 2.
7	966	4171	214	1 Calistus an. 6.	B	2
8	967	4172	215	2 m. 1.	A	3

Indictiões.	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
9	968	4173	216	3	G F	4	
10	969	4174	217	4	E	5	
	Olympias.			249.			
11	970	4175	218	5	D	6	
12	971	4176	219	6	C	1 Macrinus an. 1. m. 2.	
13	972	4177	220	1 Vrbanꝰ. 1.	B A	1 Aurelius Antoninus	
14	973	4178	221	2 an 4. m. 7.	G	2. an. 4.	
	Olympias.			250.			
15	974	4179	222	3	F	3	
1	975	4180	223	4	E	4	In Palæſtina Ni
2	976	4181	224	5	D C	1 Alexãder	chopolis, q̃
3	977	4182	225	1 Pontianꝰ ã. 9.	B	2 Mameę	prius Ema
	Olympias.			251. m. 2.		an. 13.	us diceba-
4	978	4183	226	2	A	3	tur urbs cõ
5	979	4184	227	3	G	4	dita eſt.
6	980	4185	228	4	F E	5	
7	981	4186	229	5	D	6	
	Olympias.			252.			
8	982	4187	230	6	C	7	
9	983	4188	231	7	B	8	
10	984	4189	232	8	A G	9	
11	985	4190	233	9	F	10	
	Olympia s.			253.			
12	986	4191	234	1 Antherus	E	11	
13	987	4192	235	2 an. 5. m. 3.	D	12	
14	988	4193	236	3	C B	13	
15	989	4194	237	4	A	1 Maximinus an. 3	
	Olympias.			254.			
1	990	4195	238	5	G	2	
2	991	4196	239	1 Fabianus	F	3	
3	992	4197	240	2 an. 13.	E D	1 Balbinus & Puppienus.	
4	993	4198	241	3	C	1 Gordianus an. 6.	
	Olympias			255.			
5	994	1499	242	4	B	2	
6	995	4200	243	5	A	3	
7	996	4201	244	6	G F	4	
8	997	4202	245	7	E	5	

Indi-tióes	Anni vrb.	Anni mũdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
	Olympias.		256.			
9	998	4204	246	8	D	6
10	999	4205	247	9	C	1 Philippus an.5.
	Hic primus omnium ex Romanis imperatoribus christianus fuit. Anno eius 2.millesimus annus Romanæ urbis expletus est.					
11	1000	4206	248	10	B A	2
12	1001	4207	249	11	G	3
	Olympias.		257.			
13	1002	4208	250	12	F	5
14	1003	4209	251	13	E	6
15	1004	4210	252	1 Cornelius	D C	1 Decius
1	1005	4211	253	2 an.2.	B	2 an.2.
	Olympias.		258.			
	Pestilens morbus totius orbis multas prouincias occupauit.					
2	1006	4212	254	1 Lucius ã.2.	A	1 Gallus & Volusia-
3	1007	4213	255	2 m.10.	G	2 nus an.2.
4	1008	4214	256	3	F E	1 Valerian anus cum
5	1009	4215	257	1 Stephanus	D	2 Galieno an.15.
	Olympias.		259.	ã.7.m.10.		
6	1010	4216	258	2	C	3
7	1011	4217	259	3	B	4
8	1012	4218	260	4	A G	5
9	1013	4219	261	5	F	6
	Olympias.		260.			
10	1014	4220	262	6	E	7
11	1015	4221	263	7	D	8
12	1016	4222	264	8	C B	9
13	1017	4223	265	1 Xystus.2.	A	10
	Olympias.		261.	ã.1.m.11.		
14	1018	4224	266	2	G	11
15	1019	4225	267	1 Dionysius	F	12
1	1020	4226	268	2 ã.6.m.3.	E D	13
2	1021	4227	269	3	C	14
	Olympias.		262.			
3	1022	4228	270	4	B	15
4	1023	4229	271	5	A	1 Claudius an.1.m.8.
5	1024	4230	272	6	G F	2
6	1025	4231	273	1 Felix.1.ã.2 m.5.	E	1 Aurelianus.ã.5.m.6.

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
	Olympias.		263.	m.5.	
7	1026	4232	274	2	D 2
8	1027	4233	275	3	G 3
9	1028	4234	276	1 Euticianus	B A 4
10	1029	4235	277	1 Gaius ā 10.	G 5
	Olympias.		264.	m.8.	
11	1030	4236	278	2	F 6 (nus m.2.
12	1031	4237	279	3	E 1 Tacitus m.6. Floria-
13	1032	4238	280	4	DC 1 Probus an.6. m 4.
14	1033	4239	281	5	B 2
	Olympias.		265.		
15	1034	4240	282	6	A 3
1	1035	4241	283	7	G 4
2	1036	4242	284	8	F E 5
3	1037	4243	285	9	D 6
	Aera Diocletiani iuxta Aſtrologos ab āno dñi 285. ſumit initiū.				
	Olympias.		266.		
4	1038	4244	286	10	C 1 Charus an. 2.
5	1039	4245	287	11	B 2
6	1040	4246	288	1 Marcellin⁹	A G 1 Diocletianus
7	1041	4247	289	2 an.6.m.11.	F 2 an.20.
	Olympias		267.		
8	1042	4248	290	3	E 3
9	1043	4249	291	4	D 4 Aegyptū Achileus
10	1044	4250	292	5	C B 5 obtinuit. Quare Cō
11	1045	4251	293	6	A 6 ſtantius & Galerius
	Olympias.		268.		Maximian⁹ Cæſares
12	1046	4252	294	7 Vacat ſedes	G 7 aſſumūtur in regnū.
13	1047	4253	295	1 an.7.m.6.	F 8
14	1048	4254	296	2	E D 9
15	1049	4255	297	3	C 10
	Olympias.		269.		
1	1050	4256	298	4	B 11
2	1051	4257	299	5	A 12
3	1052	4257	300	6	G F 13
4	1053	4258	301	7	E 14
	Olympias.		270.		

Indictiões	Anni vrbis	Anni mūdi	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
5	1054	4259	302	1 Marcellus	D	15
6	1055	4260	303	2 an.5.m.1.	C	16
7	1056	4261	304	3	B A	17
8	1057	4262	305	4	G	18
	Olympias.		271.			
9	1058	4263	306	5	F	19
10	1059	4264	307	1 Eusebi9 ā.	E	20
11	1060	4265	308	2 3.m.7.	D C	1 Galerius an.2.
12	1061	4266	309	3	B	2
	Olympias.		272.			
13	1062	4267	310	4	A	1 Constātinus magnus
14	1063	4268	311	1 Melchiades	G	2 an.30.m.10.
15	1064	4269	312	2 ā.4.m.2.	F E	3
1	1065	4270	313	3	D	4
	Olympias.		273.			
2	1066	4271	314	4	C	5
3	1067	4272	315	1 Siluester.1.	B	6
4	1068	4273	316	2 an.23.	A G	7
5	1069	4274	317	3	F	8
	Olympias.		274.			
6	1070	4275	318	4	E	9
7	1071	4276	319	5	D	10
8	1072	4277	320	6	C B	11
9	1073	4278	321	7	A	12
	Olympias.		275.			
10	1074	4279	322	8	G	13 Primum Concilium
11	1075	4280	323	9	F	14 Nicenium.
12	1076	4281	324	10	E D	15
13	1077	4282	325	11	C	16
	Olympias.		276.			
14	1078	4283	326	12	B	17
15	1079	4284	327	13	A	18
1	1080	4285	328	14	G F	19
2	1081	4286	329	15	E	20
	Olympias.		277.			
3	1082	4287	330	16	D	21
4	1083	4288	331	17	C	22

Indi-tiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
5	1084	4289	332	18	B A	23	
6	1085	4290	333	19	G	24	
	Olympias.		278.				
7	1086	4291	334	20	F	25	
8	1087	4292	335	21	E	26	
9	1088	4293	336	22	D C	27	
10	1089	4294	337	23	B	28	
	Olympias.		279.				
11	1090	4295	338	1 Marcus an.	A	29	
12	1091	4296	339	2 2.m.8.	G	30	
13	1092	4297	340	3	F E	31	
14	1093	4298	341	1 Iulius.1.	D	1	Constantinus secundus
	Olympias.		280.	ã.15.m.5.			
				Constantius & Constans an.24.m.5.d.12.			
15	1094	4299	342	2	C	2	
1	1095	4300	343	3	B	3	Anno.3.imperii Cõstantinus secũdus occidit
2	1096	4301	344	4	AG	4	
3	1097	4302	345	5	F	5	
	Olympias.		281.				
4	1098	4303	346	6	E	6	
5	1099	4304	347	7	D	7	
6	1100	4305	348	8	C B	8	
7	1101	4306	349	9	A	9	
	Olympias.		282.				
8	1102	4307	350	10		10	
9	1103	4308	351	11	F	12	
10	1104	4309	352	12	E	13	Anno.13. imperii Constans occiditur.
11	1105	4310	353	13	D C		
	Olympisas.		283.				
12	1106	4311	354	14	B	14	
13	1107	4312	355	15	A	15	
14	1108	4313	356	16	G F	16	
15	1109	4314	357	1 Liberius	E	17	
	Olympias		284.	ã.6.m.2.			
1	1110	4315	358	2	D	18	
2	1111	4316	359	3	C	19	
3	1112	4317	360	4	B A	20	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
4	1113	4318	361	5	G	21	S. Antonius centesimo
Olympias.				285			qnto ætatis anno in ere
5	1114	4319	362	6 (m.3.	F	22	mo moritur.
6	1115	4320	363	1 Felix ã.1.	E	23	
7	1116	4321	364	7 Liberius	DC	24	
8	1117	4322	365	8 iterũ ã.6.	B	1	Iulianus an.1.m.7.
Olympias.				286			
9	1118	4323	366	9	A	1	Iouinianus m.7.
10	1119	4324	367	10	G	1	Valentinianus &
11	1120	4325	368	11	FE		Valens an.10.
12	1121	4326	369	12	D	2	
Terræmotum per totum orbem facto mare littus egreditur, & Siciliæ multarumque insularum urbes & innumerabiles populos oppressit.							
Olympias.				287			
13	1122	4327	370	1 Damasus	C	3	
14	1123	4328	371	2 an.18.	B	4	
15	1124	4329	372	3	AG	5	
1	1125	4330	373	4	F	6	
Olympias.				288			
2	1126	4331	374	5	E	7	
3	1127	4332	375	6	D	8	
4	1128	4333	376	7	CB	9	
5	1129	4334	377	8	A	10	
Olympias.				289			
Ambrosius Mediolani episcopus ordinatur.							
6	1130	4335	378	9	G	1	Valens an.4.
7	1131	4336	379	10	F	2	
8	1132	4337	380	11	ED	3	
9	1133	4338	381	12	C	4	
Olympias.				290			
10	1134	4339	382	13	B	1 Gratia-	Thodosius &
11	1135	4340	383	14	A	2 nus ã.6.	Valentinianus.
Secundum Concilium Constantinopolitanum.							
12	1136	4341	384	15	GF	3	
13	1137	4342	385	16	E	4	
Olympias.				291			
14	1138	4343	386	17	D	5	

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
15	1139	4344	387	18	C	6
1	1140	4345	388	1 Siricus B	A	1 Valentinianus cum
2	1141	4346	389	2 an.14.m.3	G	2 Theodosio an 7.

Corpora sanctorū martyrum Geruasii & Protasii Mediolani ab Ambrosio reperta sunt.

2 Olympia.				292		
3	1143	4347	390	3	F	3
4	1144	4348	391	4	E	4
5	1144	4349	392	5	D C	5
6	1145	4350	393	6	B	6
Olympias.				293		
7	1146	4351	394	7	A	7
8	1147	4352	395	8	G	1 Theodosius cum Arca
9	1148	4353	396	9	F E	2 dio & Honorio an.3.
10	1149	4354	367	10	D	3
Olympias.				294		
11	1150	4355	398	11	C	1 Arcadius cum Hono
12	1151	4356	399	12	B	2 rio an.13.
13	1152	4357	400	13	A G	3

Sanctus Martinus ætatis an.81.episcopatus uero.26. obiit ut ait Gregorius Turonensis.

14	1153	4358	401	14	F	4
Olympias.				295		
15	1154	4359	402	1 Anastasius	E	5
1	1155	4360	403	2 1.	D	6
2	1156	4361	404	3	C B	7
3	1157	4362	405	1 Innocēti.1	A	8
Olympias.				296 an.15.m.2		
4	1158	4363	406	2	G	9
5	1159	4364	407	3	F	10 Radagasus Scytha

cum ducentis millibus Gothorum Italiam inuadit, & multis urbibus uastatis cōclusus montibus Fesulanis cū omnibus suis interiit.

6	1160	4365	408	4	E D	11
7	1161	4366	409	5	C	12
Olympias.				297		
8	1162	4367	410	6	B	13 S.Alexius obiit.
9	1163	4368	411	7	A	1 Honorius cum Theodosio ann.16.

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
10	1164	4369	412	8	GF	2 Roma capitur
11	1165	4370	413	9	E	3 a Gothis duce
Olympias.				298		Alarico 9. ca-
12	1166	4371	414	10	D	4 lend. Septéb.
13	1167	4372	415	11	C	5
14	1168	4373	416	12	BA	6
15	1169	4374	417	13	G	7 Inuentio cor-
Olympias.				299		poris ſancti
1	1170	4375	418	14	F	8 Stephani pró
2	1171	4376	419	15	E	9 tomartyris.
3	1172	4377	420	1 Zoſimus an.2.	DC	10
4	1173	4378	421	2 m.6.	B	11
Olympias.				300		
5	1174	4379	422	3	A	12 S. Hierony-
6	1175	4380	423	1 Bonifacius 1.an.	G	13 mus presby-
7	1176	4381	424	2 3.m.7.	FE	14 ter moritur.
8	1177	4382	425	3	D	15
Olympias.				301		
9	1178	4383	426	1 Celeſtinus 1.an.8.	C	16
10	1179	4384	427	2 m.5.	B	1 Theodoſius
11	1180	4385	428	3	AG	2 iunior cũ Va
12	1181	4386	429	4	F	3 lentiniano fi-
Olympias.				302		lio an. 26.
13	1182	4387	430	5	E	4
14	1183	4388	431	6	D	5
15	1184	4389	432	7	CB	6
1	1185	4390	433	8	A	7 Tertium Con
Olympias.				303		cilium Ephe-
2	1186	4391	434	1 Xyſtus 3.an.9.	G	8 ſinum cele-
3	1187	4392	435	2	F	9 bratur.
4	1188	4393	436	3	ED	10
5	1189	4394	437	4	C	11
Olympias.				304		
6	1190	4395	438	5	B	12
7	1191	4396	439	6	A	13
8	1192	4397	440	7	GF	14 Sanctus Au-
9	1193	4398	441	8	E	15 guſtinus epi-

ſcopus moritur ſecundum Sigebertum.

Indictiōes.	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
Olympias.				305.		
10	1194	4399	442	9	D	16
11	1195	4400	443	1 Leo.1.an.20.m.10.	C	17
12	1196	4401	444	2	BA	18
13	1197	4402	445	3	G	19
Olympias.				306		
14	1198	4403	446	4	F	20
15	1199	4404	447	5	E	21
1	1200	4405	448	6	DC	22
2	1201	4406	449	7	B	23
Olympias.				307		
3	1202	4407	450	8	A	24
4	1203	4408	451	9	G	25
5	1204	4409	452	10	FE	26
6	1205	4410	453	11	D	1 Martianus an.7.
Olympias.				308		
7	1206	4411	454	12	C	2 Attila Italiã aggressus omnes penè eius ciuitates inuasit. Sed Leone papa rogante inde discessit: atque anno sequenti sanguine de naribus in lecto suffocatus est.
8	1207	4412	455	13	B	3 quartum Cō
9	1208	4413	456	14	AG	4 cilium Calce
10	1209	4414	457	15	F	5 donense.
Olympias.				309		
11	1210	4415	458	16	E	6
12	1211	4416	459	17	D	7
13	1212	4417	460	18	CB	1 Leo 1.an.16
14	1213	4418	461	19	A	2
Olympias.				310		
15	1214	4419	462	20	G	3
1	1215	4420	463	21	F	4
2	1216	4421	464	1 Hilarius an.6.	ED	5
3	1217	4422	465	2 m.3.	C	6
Olympias.				311		
4	1218	4423	466	3	B	7
6	1219	4424	467	4	A	8
5	1220	4425	468	5	GF	9

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		
7	1221	4426	469	6		E	10	
	Olympias			312				
8	1222	4427	470	1	Simplicius an.	D	11	
9	1223	4428	471	2	14.m.6.	C	12	
10	1224	4429	472	3		BA	13	
11	1225	4430	473	4		G	14	
	Olympias.			313				
12	1226	4431	474	5		F	15	
13	1227	4432	476	6		E	16	
14	1228	4433	476	7		DC	1	Zeno an.17
15	1229	4434	477	8		B	2	
	Olympias.			314				
1	1230	4435	478	9		A	3	
2	1231	4436	479	10		G	4	
3	1232	4437	480	11		FE	5	
4	1233	4438	481	12		D	6	
	Olympias.			315				
5	1234	4439	482	13		C	7	
6	1235	4440	483	14		B	8	
7	1236	4441	484	15		AG	9	
	1237	4442	485	1	Felix 3.an.6.m.11.	F	10	
	Olympias.			316				
8	1238	4443	486	2		E	11	
10	1239	4444	487	3		D	12	
11	1240	4445	488	4		CB	13	
12	1241	4446	489	5		A	14	
	Olympias.			317				
13	1242	4447	490	6		G	15	
14	1243	4448	491	7		F	16	
15	1244	4449	492	1	Gelasius an.6.	ED	17	
1	1245	4450	493	2	m.10.	C	1	Anastasius an 26.
	Olympias.			318				

Inuentio cryptæ sancti Michaelis Archangeli in monte Gargano tan.2.Gelasii.1.ut annotat Sigebertus.

2	1246	4451	494	3	B	2	
3	1247	4452	495	4	A	3	
4	1248	4453	496	5	GF	4	

Indi-tiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
5	1249	4454	497	6	E	5
6	1250	4455	498	7	D	6
7	1251	4456	499	1 Anaſtaſius an. 1.	C	7
8	1252	4457	500	2 m.9.	BA	8
9	1253	4458	501	1 Simacus	G	9
10	1254	4459	502	2	F	10
11	1255	4460	503	3	E	11
12	1256	4461	504	4	DC	12
13	1257	4462	505	5	B	13
14	1258	4463	506	6	A	14
15	1259	4464	507	7	G	15
1	1260	4465	508	8	FE	16
2	1261	4466	509	9	D	17
3	1262	4467	510	10	C	18
4	1263	4468	511	11	B	19
5	1264	4469	512	12	AG	20
6	1265	4470	513	13	F	21
7	1266	4471	514	14	E	22
8	1267	4472	515	15	D	23
9	1268	4473	516	16	CB	24
10	1269	4474	517	1 Hormiſda an 9.	A	25
11	1270	4475	518	2	G	26
12	1271	4476	519	3	F	1 Iuſtinus. 1.
13	1272	4477	520	4	ED	2 an.9.
14	1273	4478	521	5	C	3 Boetius Theodorici iuſſu cum Simaco ſenatore & aliis præſtantibus uiris interficitur.
15	1274	4479	522	6	B	4
1	1275	4480	523	7	A	5
2	1276	4481	524	8	GF	6
3	1277	4482	525	9	E	7
4	1278	4483	526	1 Ioannes.1.an.2.	D	8
5	1279	4484	527	2 m.9.	C	9
6	1280	4485	528	3	BA	1 Iuſtinianus 1
7	1281	4486	529	1 Felix 4.an.4.m.2.	G	2 an.38.
8	1282	4487	530	2	F	3
9	1283	4488	531	3	E	4

Indi-ctiões	Anni vrb.	Anni mūdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
10	1284	4489	532	4	DC	5 Dionysius abbas Romanus insignis computista floret: qui cyclum pascalem instituit ab æra Diocletiani anni. 248. ut ait Victor Vticensis episcopus: & a natiuitate domini annis. 532.	
11	1285	4490	533	1 Bonifacius 2.an.	B	6	
12	1286	4491	534	2 1.m.11.	A	7	328
13	1287	4492	535	1 Ioannes 2.ā.1.m.5.	G	8	
14	1288	4493	536	2	FE	9	
15	1289	4494	537	1 Agapitus 1.ā.1.m.3.	D	10	
1	1290	4495	538	1 Syluerius an.1.m.7.	C	11	329
2	1291	4496	539	2	B	12 Fames per Italiam adeo ingens fuit, ut membra humana comederentur, ut scribit Datius mediolanensis præsul.	
3	1292	4497	540	1 Vigilius an.16.	AG	13	
4	1293	4498	541	2 m.6.	F	14	
5	1294	4499	542	3	E	15	330
6	1295	4500	543	4	D	16	
7	1296	4501	544	5	CB	17	
8	1297	4502	545	6	A	18	
9	1298	4503	546	7	G	19	331
10	1299	4504	547	8	F	20 Totila Gothorum Rex ciuitates Italiæ multis cladibus afflixit: cuius iussu Herculanus Perusinorum episcopus capite truncatur.	
11	1300	4505	548	9	ED	21	
12	1301	4506	549	10	C	22	
13	1302	4507	550	11	B	23	332
14	1303	4508	551	12 5. cōcilium Con	A	24	
15	1304	4509	552	13 stātinopolitanū	GF	25	
1	1305	4510	553	14	E	26	
2	1306	4511	554	15	D	27	333
3	1307	4512	555	16	C	28	
4	1308	4513	556	17	BA	29	
5	1309	4514	557	1 Pelagius. 1. an.	G	30	
6	1310	4515	558	2 m.10.	F	31	334
7	1311	4516	559	3	E	32	
8	1312	4517	560	4	DC	33	
9	1313	4518	561	5	B	34	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
10	1314	4519	562	1	Ioannes.3.an.12.	A	35		335
11	1315	4520	563	2	m.11.	G	39		
12	1316	4521	564	3		FE	37		
13	1317	4522	565	4		D	38		
14	1318	4523	566	5		C	1	Iustinus 2.	336
15	1319	4524	567	6		B	2	an.11.	
1	1320	4525	568	7		AG	3		
2	1321	4526	569	8		F	4		
3	1322	4527	570	9		E	5		337
4	1323	4528	571	10		D	6		
5	1324	4529	572	11		CB	7		
6	1325	4530	573	12		A	8		
7	1326	4531	574	13		G	9		338
8	1327	4532	575	1	Vacat sedes m.10.	F	10		
9	1328	4533	576	1	Benedictus.1.an.	ED	11		
10	1329	4534	577	2	4.m.2.	C	1	Tiberius 2.	
11	1330	4535	578	3		B	2	an.7.	339
12	1331	4536	579	4		A	3		
13	1332	4537	580	1	Pelagius an.11.	GF	4		
14	1333	4538	581	2		E	5		
15	1334	4539	582	3		D	6		340
1	1335	4540	583	4		C	7		
2	1336	4541	584	5		BA	1	Mauritius.	
3	1337	4542	585	6		G	2	an.29.	
4	1338	4543	586	7		F	3		341
5	1339	4544	587	8		E	4		
6	1340	4545	588	9		DC	5		
7	1341	4546	589	10		B	6		
8	1342	4547	590	11		A	7		342
9	1343	4548	591	1	Gregorius.1.an.	G	8		
10	1344	4549	592	2	13.m.6.d.10.	FE	9		
11	1345	4550	593	3		D	10		
12	1346	4551	594	4		C	11		343
13	1347	4552	595	5		B	12		
14	1348	4553	596	6		AG	13		
15	1349	4554	597	7		F	14		
1	1350	4555	598	8		E	15		344

Indi tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi.	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1351	4556	599	9	D	16	
3	1352	4557	600	10	CB	17 Britania ad	
		Christi fidem Gregorio pontifice procurante conuertitur.					
4	1353	4558	601	11	A	18	
5	1354	4559	602	12	G	19	345
6	1355	4560	603	13	F	20	
7	1356	4561	604	14	ED	1 Focas an.8.	
8	1357	4562	605	1 Sabinianꝰ ã.1.m.5.	C	2	
9	1358	4563	606	1 Vacat se.m.11.d.16.	B	3	346
10	1359	4564	607	1 Bonifacius 3.	A	4	
11	1360	4565	608	1 Bonifacius.4.	GF	5	
12	1361	4566	609	2 an.6.m.5.	E	6	
13	1362	4567	610	3	D	7 Pantheon de	347
			dicatur in templum B.Mariæ & omnium martyrum.				
14	1363	4568	611	4	C	8	
15	1364	4569	612	5	BA	1 Heraclius an.	
1	1365	4570	613	6	G	2 29.	
2	1366	4571	614	1 Deusdedit an.3.	F	3	348
3	1367	4572	615	2	E	4	
4	1368	4573	616	3	DC	5	
5	1369	4574	617	1 Bonifacius.5.an.4.	B	6	
6	1370	4575	618	2 m.10.	A	7	349
7	1371	4576	619	3	G	8	
8	1372	4577	620	4	FE	9	
9	1373	4578	621	5	D	10 Maumeth cõ	
				pleto anno domini 621.dedit legem: à quo tempore computantur anni Arabum.			
10	1374	4579	622	1 Honorius.1.an.	C	11	350
11	1375	4580	623	2 12.m.11.	B	12	
12	1376	4581	624	3	AG	13	
13	1377	4582	625	4	F	14	
14	1378	4583	626	5	E	15	351
15	1379	4584	627	6	D	16	
1	1380	4585	628	7	CB	17	
2	1381	4586	629	8	A	18	
3	1382	4587	630	9	G	19	352
4	1383	4588	631	10	F	20	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
5	1384	4589	632	11	ED	21	
6	1385	4590	633	12	C	22	
7	1386	4591	634	13	B	23	353
8	1387	4592	635	1 Vacat sedes an.1.	A	24	
9	1388	4593	636	2 m.7.	GF	25	
10	1389	4594	637	1 Seuerinus	E	26	
11	1390	4595	638	1 Ioannes.4.an.1.	D	27	354
12	1391	4596	639	2 m.9.	C	28 (m.4.	
13	1392	4597	640	1 Theodorus.1.an.	BA	29 Cōstātinus.3	
14	1393	4598	641	2 6.m.5.	G	1 Heraclius.ā.2.	
15	1394	4599	642	3	F	2	355
1	1395	4600	643	4	E	1 Constans.2.	
2	1396	4601	644	5	DC	2 an.27.	
3	1397	4602	645	6	B	3	
4	1398	4603	646	7	A	4	356
5	1399	4604	647	1 Martinus.1.an.6.	G	5	
6	1400	4605	648	2 m.2.	FE	6	
7	1401	4606	649	3	D	7	
8	1402	4607	650	4	C	8	357
9	1403	4608	951	5	B	9	
10	1404	4609	652	6	AG	10	
11	1405	4610	653	1 Vacat sedes.an.1.	F	11	
12	1406	4611	654	1 Eugenius.1.an.2.	E	12	358
13	1407	4612	655	2 m.6.	D	13	
14	1408	4613	656	3	CB	14	
15	1409	4614	657	1 Vitalianus an.14.	A	15	
1	1410	4615	658	2 m.6.	G	16	359
2	1411	4616	659	3	F	17	
3	1412	4617	660	4	ED	18	
4	1413	4618	661	5	C	19	
5	1414	4619	662	6	B	20	360
6	1415	4620	663	7 Romam venit Im	A	21	
7	1416	4621	664	8 perator anno sui	GF	22	
8	1417	4622	665	9 reg. 22. vitaliani	E	23	
9	1418	4623	666	10 9. occid[illegible]	D	24	361
10	1419	4624	667	11 neo Siciliæ 663.	C	25	
11	1420	4625	668	12	BA	26	

Indictiões	Anni urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
12	1421	4626	669	13	G	27	
13	1422	4627	670	14	F	1 Constantinus	362
14	1423	4628	671	15	E	2 4.an.17.	
15	1424	4629	672	1 Adeodatus an.	D C	3	
1	1425	4630	673	2 4 m.2.	B	4	
2	1426	4631	674	3	A	5	363
3	1427	4632	675	4	G	6	
4	1428	4633	676	1 Donus.1.an 2.	F E	7	
5	1429	4634	677	2 m.5.	D	8	
6	1430	4635	678	3	C	9	364
7	1431	4636	679	1 Agatho an.2.m.6.	B	10	
8	1432	4637	680	2	A G	11	
9	1433	4638	681	3	F	12 Sextum Con	
10	1434	4639	682	1 Vacat ſedes an.1.	E	13 cilium iterũ	365
11	1435	4640	683	2 m.7.	D	14 Conſtãtino-	
12	1436	4641	684	1 Leo.2.m.10.	C B	15 politanum.	
13	1437	4642	685	1 Vacat ſ.m.11.d.22.	A	16	
14	1438	4643	686	1 Bñdict.2.m.10.d.13	G	17	366
15	1439	4644	687	1 Ioannes.5.an.1.	F	1 Iuſtinus.2.	
1	1440	4645	688	1 Conon m.11.	E D	2 an.10.	
2	1441	4646	689	1 Sergius an.12 m 3.	C	3	
3	1442	4647	690	2	B	4	367
4	1443	4648	691	3	A	5	
5	1444	4649	692	4	G F	6	
6	1445	4650	693	5	E	7	
7	1446	4651	694	6	D	8	368
8	1447	4652	695	7	C	9	
9	1448	4653	696	8	B A	10	
10	1449	4654	697	9	G	1 Leo.2.an.3.	
11	1450	4655	698	10	F	2	369
12	1451	4656	699	11	E	3	
13	1452	4657	700	12	D C	1 Tiberius.3.	
14	1453	4658	701	13	B	2 an.7.	
15	1454	4659	702	1 Ioannes.6.an.2m.2.	A	3	370
1	1455	4660	703	2	G	4	
2	1456	4661	704	1 Ioannes.7.an.2	F E	5	
3	1457	4662	705	2 m.7.	D	6	

Indictiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
4	1458	4663	706	3 Sisinius.d.20.	C	7	371
5	1459	4664	707	1 Constantinus an.7.	B	1 Iustinianus ite	
6	1460	4665	708	2 m.1.	A G	2 rum.2.an.6.	
7	1461	4666	709	3	F	3	
8	1462	4667	710	4	E	4	372
9	1463	4668	711	5	D	5	
10	1464	4669	712	6	C B	6	
11	1465	4670	713	7	A	1 Philippicus.	
12	1466	4671	714	1 Gregorius.2.an.15.	G	2 an.2.	373
13	1467	4672	715	2 m.10.	F	1 Anastasius. 2.	
14	1468	4673	716	3	E D	2 an.3.	
15	1469	4674	717	4	C	3	
1	1470	4675	718	5	B	1 Theodosiusã.1	374
2	1471	4676	719	6	A	1 Leo 3.an.24.	
3	1472	4677	720	7	G F	2	
4	1473	4678	721	8	E	3	
5	1474	4679	722	9	D	4	375
6	1475	4680	723	10	C	5	
7	1476	4681	724	11	B A	6	
8	1477	4682	725	12	G	7	
9	1478	4683	726	13	F	8	376
10	1479	4684	727	14	E	9	
11	1480	4685	728	15	D C	10	
12	1481	4686	729	16	B	11	
13	1482	4687	730	1 Gregorius.3.an.10.	A	12	377
14	1483	4688	731	2 m.8.	G	13 Beda obijt.	
15	1484	4689	732	3	F E	14	
1	1485	4690	733	4	D	15	
2	1486	4691	734	5	C	16	378
3	1487	4692	735	6	B	17	
4	1488	4693	736	7	A G	18	
5	1489	4694	737	8	F	19	
6	1490	4695	738	9	E	20	379
7	1491	4696	739	10	D	21	
8	1492	4697	740	11	C B	22	
9	1493	4698	741	1 Zacharias ã.10.m.3.	A	23 Pestilẽtia in	

gens, in qua supra treceta hominum millia Constantinopoli periere.

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
10	1494	4699	742	2	G	24	380
11	1495	4700	743	3	F	1 Conſtantinus	
12	1496	4701	744	4	E D	2 5.an.35.	
13	1497	4702	745	5	G	3	
14	1498	4703	746	6	B	4	381
15	1499	4704	747	7	A	5	
1	1500	4705	748	8	GF	6	
2	1501	4706	749	9	E	7	
3	1502	4707	750	10	D	8	382
4	1503	4708	751	1 Stephanus.2.an.5.	C	9	
5	1504	4709	752	2	BA	10	
6	1505	4710	753	3	G	11	
7	1506	4711	754	4	F	12	383
8	1507	4712	755	5	E	13	
9	1508	4713	756	1 Paulus.1.an. 10.	DC	14	
10	1509	4714	757	2 m.1.	B	15	
11	1510	4715	758	3	A	16	384
12	1511	4716	759	4	G	17	
13	1512	4717	760	5	FE	18	
14	1513	4718	761	6	D	19	
15	1514	4719	762	7	G	20	385
1	1515	4720	763	8	B	21	
2	1516	4721	764	9	AG	22	
3	1517	4722	765	10	F	23	
4	1518	4723	766	1 Vacat ſedes	E	24	386
5	1519	4724	767	1 Stephanus.3.an.3.	D	25	
6	1520	4725	768	2 m.5.	CB	26	
7	1521	4726	769	3	A	27	
8	1522	4727	770	4	G	28	387
9	1523	4728	771	1 Adrianus.1.an.23.	F	29	
10	1524	4729	772	2 m.11.	ED	30	
11	1525	4730	773	3	C	31	
12	1526	4731	774	4	B	32	388
13	1527	4732	775	5	A	33	
14	1528	4733	776	6	GF	34	
15	1529	4734	777	7	E	35	
1	1530	4735	778	8	D	1 Leo.4.an.5.	389

Indi-ctiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1531	4736	779	9	C	2	
3	1532	4737	780	10	BA	3	
4	1533	4738	781	11	G	4	
5	1534	4739	782	12	F	5	390
6	1535	4740	783	13	E	1 Cōstantinus	
7	1536	4741	784	14	DC	2 6. cum Hire-	
8	1537	4742	785	15	B	3 ne an. 19.	
9	1538	4743	786	16	A	4	391
10	1539	4744	787	17	G	5	
11	1540	4745	788	18	FE	6	
12	1541	4746	789	19	D	7	
13	1542	4747	790	20	C	8 Septimū Con	392
14	1543	4748	791	21	B	9 cilium Nice	
15	1544	4749	792	22	AG	10 num.2.	
1	1545	4750	793	23	F	11	
2	1546	4751	794	24	E	12	393
3	1547	4752	795	1 Leo.3.an.20.m.5.	D	13	
4	1548	4753	796	2	CB	14	
5	1549	4754	797	3	A	15	
6	1550	4755	798	4	G	16	394
7	1551	4756	799	5	F	17	
8	1552	4757	800	6	ED	18	
9	1553	4758	801	7	C	19	
10	1554	4759	802	8	B	1 Carolus ma-	395
11	1555	4760	803	9	A	2 gnus.an.14.	
12	1556	4761	804	10	GF	3 Trāslatio im-	
13	1557	4762	805	11	E	4 perii ad Fran	
14	1558	4763	806	12	D	5 cos.	396
15	1559	4764	807	13	C	6	
1	1560	4765	808	14	BA	7	
2	1561	4766	809	15	G	8	
3	1562	4767	810	16	F	9	397
4	1563	4768	811	17	E	10	
5	1564	4769	812	18	DC	11	
6	1565	4770	813	19	B	12	
7	1566	4771	814	20	A	13	398
8	1567	4772	815	1 Stephanus. m.7.	G	14	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
9	1568	4773	816	1 Paschalis an.7.	FE	1 Ludouicus cũ	
10	1569	4774	817	2 m.3.	D	2 Lotario an.25	
11	1570	4775	818	3	C	3	399
12	1571	4776	819	4	B	4	
13	1572	2777	820	5	AG	5	
14	1573	4778	821	6	F	6	
15	1574	4779	822	7	E	7	400
1	1575	4780	823	1 Eugenius 2.an.3.	D	8	
2	1576	4781	824	2	CB	9	
3	1577	4782	825	3	A	10	
4	1578	4783	826	1 Valentinus d.40.	G	11	401
5	1579	4784	827	1 Gregorius.4.an.16.	F	12	
6	1580	4785	828	2	ED	13	
7	1581	4786	829	3	C	14	
8	1582	4787	830	4	B	15	402
9	1583	4788	831	5	A	16	
10	1584	4789	832	6	GF	17	
11	1585	4790	833	7	E	18	
12	1586	4791	834	8	D	19	403
13	1587	4792	835	9	C	20	
14	1588	4793	836	10	BA	21	
15	1589	4794	837	11	G	22	
1	1590	4795	838	12	F	23	404
2	1591	4796	839	13	E	24	
3	1592	4797	840	14	DC	25	
4	1593	4798	841	15	B	1 Lotharius an.	
5	1594	4799	842	16	A	2 15.	405
6	1595	4800	843	1 Sergius.2. an.3.	G	3	
7	1596	4801	844	2	FE	4	
8	1597	4802	845	3	D	5	
9	1598	4803	846	1 Leo.4.an.8.m.3.	C	6	406
10	1599	4804	847	2	B	7	
11	1600	4805	848	3	AG	8	
12	1601	4806	849	4	F	9	
13	1602	4807	850	5	E	10	407
14	1603	4808	851	6	D	11	
15	1604	4809	852	7	CB	12	

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
1	1605	4810	853	8	A	13	
2	1606	4811	854	1 Ioannes Anglicus	G	14	408
3	1607	4812	855	2 fœmina an.2.m.	F	15 His duobus	

annis possumus dicere sedem Romanam uacasse [redacted].

4	1608	4813	856	1 Benedictus.3.	ED	1 Ludouicus. 2.	
5	1609	4814	857	2 an.2.m.6.	C	2 an.21.	
6	1610	4815	858	3	B	3	409
7	1611	4816	859	1 Nicolaus.1.an.9.	A	4	
8	1612	4817	860	2 m.9.	GF	5	
9	1613	4818	861	3	E	6	
10	1614	4819	862	4	D	7	410
11	1615	4820	863	5	C	8	
12	1616	4821	864	6	BA	9	
13	1617	4822	865	7	G	10	
14	1618	4823	866	8	F	11	411
15	1619	4824	867	9	E	12	
1	1620	4825	868	10	DC	13	
2	1621	4826	869	1 Adrianus.2.an.	B	14	
3	1622	4827	870	2 5.m.9.	A	15	412
4	1623	4828	871	3	G	16	
5	1624	4829	872	4	FE	17	
6	1625	4830	873	5	D	18	
7	1626	4831	874	1 Ioannes.8.an.10.	C	19	413
8	1627	4832	875	2	B	20	
9	1628	4833	876	3	AG	21	
10	1629	4834	877	4	F	1 Carolus.2.	
11	1630	4835	878	5	E	2 an.2.	414
12	1631	4836	879	6	D	1 Carolus.3.	
13	1632	4837	880	7	CB	2 Grossus an.	
14	1633	4838	881	8	A	3 12.	
15	1634	4839	882	9	G	4	415
1	1635	4840	883	10	F	5	
2	1636	4841	884	1 Martinus.2.an.	ED	6 Albategni cō	
3	1637	4842	885	2 1.m.5.	C	7 putauit annū	

Solarum post Ptolemæum annis.743. & reperit eum cōstare ex diebus. 365. & quarta diei minus centesima sexta parte ipsius diei; ut patet. c. 52.&.53.libri eius.

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
4	1638	4843	886	1 Adrianus.3.	B	8	416
5	1639	4844	887	1 Stephanus.5.	A	9	1
6	1640	4845	888	2 an.6.	GF	10	
7	1641	4846	889	3	E	11	
8	1642	4847	890	4	D	12	417
9	1643	4848	891	5	C	1 Arnulphus	
10	1644	4849	892	6	BA	2 Germaniæ	
11	1645	4850	893	1 Formosus an.5.	G	3 rex an.12.	
12	1646	4851	894	2 m.6.	F	4	418
13	1647	4852	895	3	E	5	
14	1648	4853	896	4	DC	6	
15	1649	4854	897	5	B	7	
1	1650	4855	898	6 Bonifaci⁹.6.d.26.	A	8	419
2	1651	4856	899	1 Stepha 6.ā.1.m.3.	G	9	
3	1652	4857	900	1 Romanus m.4.	FE	10	
4	1653	4858	901	1 Theodor⁹.2.d.20.	D	11	
5	1654	4859	902	1 Ioãnes.9.an.2.d.5.	C	12	420
6	1655	4860	903	1 Benedictus.4.an.	B	1 Ludouicus.	
7	1656	4861	904	2 3.m.4.	AG	2 3.an.10.	
8	1657	4862	905	3 Leo.5.d.40.	F	3	
9	1658	4863	906	1 Christoforus.m.7.	E	4	421
10	1659	4864	907	1 Sergius.3.an.7.m.4.	D	5	
11	1660	4865	908	2	CB	6	
12	1661	4866	909	3	A	7	
13	1662	4867	910	4	G	8	422
14	1663	4868	911	5	F	9	
15	1664	4869	912	6	ED	10	
1	1665	4870	913	7	C	1 Conradus.1.	
2	1666	4871	914	1 Anastasius.3.an.	B	2 an.7.	423
3	1667	4872	915	2 2.m.2.	A	3 Ordo Clunia	
4	1668	4873	916	1 Lando.m.6.	GF	4 censis inchoa	
5	1669	4874	917	1 Ioannes.10.an.	E	5 tur.	
6	1670	4875	918	2 13.m.2.	D	6	424
7	1671	4876	919	3	C	7	
8	1672	4877	920	4	BA	1 Henricus.1.	
9	1673	4878	921	5	G	2 an.18.	
10	1674	4879	922	6	F	3	425

Inditiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
11	1675	4880	923	7	E	4	
12	1676	4881	924	8	DC	5	
13	1677	4882	925	9	B	6	
14	1678	4883	926	10	A	7	426
15	1679	4884	927	11	G	8	
1	1680	4885	928	12	FE	9	
2	1681	4886	929	13	D	10	
3	1682	4887	930	1 Leo.6.m.7.	C	11	427
4	1683	4888	931	1 Stephanus.7.an.	B	12	
5	1684	4889	932	2 2.m.1.	AG	13	
6	1685	4890	933	1 Ioannes.11.an.4.	F	14	
7	1986	4891	934	2 m.10.	E	15	428
8	1687	4892	935	3	D	16	
19	1688	4893	936	4	CB	17	
10	1689	4894	937	5	A	18	
11	1690	4895	938	1 Leo.7.an.2.m.6.	G	1 Otho primus	429
12	1691	4896	939	2	F	2 an.36.	
13	1692	4897	940	3	ED	3	
14	1693	4898	941	1 Stephanus 8 an.2.	C	4	
5	1694	4899	942	2 m.4.	B	5	430
1	1695	4900	943	3	A	6	
2	1696	4901	944	1 Martinus.3.an.3.	GF	7	
3	1697	4902	945	2 m.6.	E	8	
4	1698	4903	946	3	D	9	431
5	1699	4904	947	1 Agapitus.2.an.7.	C	10	
6	1700	4905	948	2 m.4.	BA	11	
7	1701	4906	949	3	G	12	
8	1702	4907	950	4	F	13	432
9	1703	4908	951	5	E	14	
10	1704	4909	952	6	DC	15	
11	1705	4910	953	7	B	16	
12	1706	4911	954	1 Ioannes.12.an.8.	A	17	433
13	1707	4912	955	2 m.3.	G	18 Transfertur	
14	1708	4913	956	3	FE	19 imperiũ ad	
15	1709	4914	957	4	D	20 Ge rmanos.	
1	1710	4915	958	5	C	21	434
2	1711	4916	959	6	B	22	

Indi-tiões	Anni urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
3	1712	4917	960	7	AG	23	
4	1713	4918	961	8	F	24	
5	1714	4919	962	1 Benedictus.5.m.6.	E	25	435
6	1715	4920	963	1 Leo.8.an.1.m.4.	D	26	
7	1716	4921	964	2	CB	27	
8	1717	4922	965	1 Ioannes 13.an.7.	A	28	
9	1718	4923	966	2 m.11.	G	29	436
10	1719	4924	967	3	F	30	
11	1720	4925	968	4	ED	31	
12	1721	4926	969	5	C	32	
13	1722	4927	970	6	B	33	437
14	1723	4928	971	7	A	34	
15	1724	4929	672	8	GF	35	
1	1725	4930	973	1 Benedictus.6.an.1.	E	36	
2	1726	4931	974	2 m.6.	D	1 Othus 2.an.	438
3	1727	4932	975	1 Donus.2.an.1.	C	2 10.	
4	1728	4933	976	1 Bonifacius.7.m.7.	BA	3	
5	1729	4934	977	2 Benedictus.7.an.8.	G	4	
6	1730	4935	978	3 m.6.	F	5	439
7	1731	4936	979	4	E	6	
8	1732	4937	980	5	DC	7	
9	1733	4938	981	6	B	8	
10	1734	4939	982	7	A	9	440
11	1735	4940	983	8 Ioannes.14.m.8.	G	10	
12	1736	4941	984	1 Ioannes.15.m.4.	FE	1 Otho 3.an.	
13	1737	4942	985	1 Ioannes.16,an.10.	D	2 19.	
14	1738	4943	986	2 m.6.	C	3	441
15	1739	4944	987	3	B	4	
1	1740	4945	988	4	AG	5	
2	1741	4946	989	5	F	6	
3	1742	4947	990	6	E	7	442
4	1743	4948	991	7	D	8	
5	1744	4949	992	8	CB	9	
6	1745	4950	993	9	A	10	
7	1746	4951	994	10	G	11	443
8	1747	4952	995	1 Gregorius.5,an.2.	F	12	
9	1748	4953	996	2 m.5.	ED	13	

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
10	1749	4954	997	1 Ioan.17.m.10.	C	14	
11	1750	4955	998	1 Syluester.2.an.4.	B	15	444
12	1751	4956	999	2 m.1.	A	16	
13	1752	4957	1000	3	G F	17	
14	1753	4958	1001	4 Ioan.18,m.4.	E	18	
15	1754	4959	1002	1 Ioannes.19.an.4.	D	19	445
1	1755	4960	1003	2 m.4.	C	1 Henricus.2.	
2	1756	4961	2004	3	B A	2 an.22.	
3	1757	4962	1005	4	G	3	
4	1758	4963	1006	5	F	4	446
5	1759	4964	1007	1 Sergius.4.an.2.	E	5	
6	1760	4965	1008	2 m.7.	D C	6	
7	1761	4966	1009	3	B	7	
8	1762	4967	1010	1 Benedictus.8.	A	8	447
9	1763	4968	1011	2 an.11.m.1.	G	9	
10	1764	4969	1012	3	F E	10 Ordo Camadulensis inchoatur.	
11	1765	4970	1013	4	D	11	
12	1766	4971	1014	5	C	12	448
13	1767	4972	1015	6	B	13	
14	1768	4973	1016	7	A G	14	
15	1769	4974	1017	8	F	15	
1	1770	4975	1018	9	E	16	449
2	1771	4976	1019	10	D	17	
3	1772	4977	1020	11	C B	18	
4	1773	4978	1021	1 Vacat sedes	A	19	
5	1774	4979	1022	1 Ioannes.10.an.11.	G	20	450
6	1775	4980	1023	2	F	21	
7	1776	4981	1024	3	E D	22	
8	1777	4982	1025	4	C	1 Conradus.2.	
9	1778	4983	1026	5	B	2 an.15.	451
10	1779	4984	1027	6	A	3	
11	1780	4985	1028	7	G F	4	
12	1781	4986	1029	8	E	5	
13	1782	4987	1030	9	D	6	452
14	1783	4988	1031	10	C	7	
15	1784	4989	1032	11	B A	8	
1	1785	4990	1033	1 Benedictus.9. an.13.m.3.	G	9	

Inditiões	Anni vrb.	Anni mũdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades
2	1786	4991	1034	2	F	10		453
3	1787	4992	1035	3	E	11		
4	1788	4993	1036	4	DC	12		
5	1789	4994	1037	5	B	13		
6	1790	4995	1038	6	A	14		454
7	1791	4996	1039	7	G	15		
8	1792	4997	1040	8	FE	1	Henricus.3.	
9	1793	4998	1041	9	D	2	an.17.	
10	1794	4999	1042	10	G	3		455
11	1795	5000	1043	11	B	4		
12	1796	5001	1044	12	AG	5		
13	1797	5002	1045	13 Syluester.3.m 2.	F	6		
14	1798	5003	1046	1 Gregorius,6,	E	7		456
15	1799	5004	1047	2 an.2.m.3	D	8		
1	1800	5005	1048	1 Clemens.2.	CB	9		
2	1801	5006	1049	1 Damasus.2.	A	10		
3	1802	5007	1050	2 Leo.9.an.5.m.2.	G	11		457
4	1803	5008	1051	3	F	12		
5	1804	5009	1052	4	ED	13	Concilium	
6	1805	5010	1053	5	C	14	Vercelense	
7	1806	5011	1054	1 Victor.2.an.2.m,8.	B	15		458
8	1807	5012	1055	2	A	16		
9	1808	5013	1056	3	GF	17		
10	1809	5014	1057	1 Stephanus 9,m.10.	E	1	Henricus 4.	
11	1810	5015	1058	1 Benedictus.10.m.9	D	2	an.50.	459
12	1811	5016	1059	1 Nicolaus .2.an.2.	C	3		
13	1812	5017	1060	2 m.6.	BA	4		
14	1813	5018	1061	3	G	5		
15	1814	5019	1062	1 Alexander.2.an.	F	6		460
1	1815	5020	1063	2 11.m.6.	E	7		
2	1816	5021	1064	3	DC	8		
3	1817	5022	1065	4	B	9		
4	1818	5023	1066	5	A	10		461
5	1819	5024	1067	6	G	11		
6	1820	5025	1068	7	FE	12		
7	1821	5026	1069	8	D	13		
8	1822	5027	1070	9	C	14	Ordo uallis umbrosæ inchoatur.	462

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi.	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
9	1823	5028	1071	10	B	15	
10	1824	5029	1072	11	AG	16	
11	1825	5030	1073	12	F	17	463
12	1826	5031	1074	1 Gregorius.7,an.	E	18	
13	1827	5032	1075	2 12.m.1.	D	19	
14	1828	5033	1076	3	CB	20 Ordo Gran	
15	1829	5034	1077	4	A	21 dimõtenſis	464
1	1830	5035	1078	5	G	22 incipit.	
2	1831	5036	1079	6	F	23	
3	1832	5037	1080	7	ED	24	
4	1833	5038	1081	8	C	25	465
5	1834	5039	1082	9	B	26	
6	1835	5040	1083	10	A	27	
7	1836	5041	1084	11	GF	28	
8	1837	5042	1085	12	E	29	466
9	1838	5043	1086	1 Victor 3.an.1.m.4.	D	30 Ordo Cartu	
10	1839	5044	1087	2 Vacat .m.5.	C	31 ſienſium ſu	
11	1840	5045	1088	1 Vrbanns.2.an.12.	BA	32 mit initiũ.	
12	1841	5046	1089	2 m.4.	G	33	467
13	1842	5047	1090	3	F	34	
14	1843	5048	1091	4	E	35	
15	1844	5049	1092	5	DC	36	
1	1845	5050	1093	6	B	37	468
2	1846	5051	1094	7	A	38	
3	1847	5052	1095	8	G	39	
4	1848	5053	1096	9	FE	40	
5	1849	5054	1097	10	D	41	469
6	1850	5055	1098	11	C	42	
7	1851	5056	1099	12	B	43 Ciſtertiẽſis	

ordo inchoatus,& primum eius cœnobium fundatum : & anno ſequẽti.ſ.1099.Hieruſalem capitur à Chriſtianis duce Gotifredo die 15.Iulii feria 6.Qui ibidem electus in regem, noluit auream ferre coronam;ubi Chriſtus ſpineam tuliſſet.

8	1852	5057	1100	1 Paſchalis.2.	AG	44	470
9	1853	5058	1101	2 an.18.m.6.	F	45	
10	1854	5059	1102	3	E	46	
11	1855	5060	1103	4	D	47	

Indictiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
12	1856	5061	1104	5	CB	48	
13	1857	5062	1105	6	A	49	
14	1858	5063	1106	7	G	50	471
15	1859	5064	1107	8	F	1 Henricus 5.	
1	1860	5065	1108	9	ED	2 an.20.	
2	1861	5066	1109	[illegible]	C	3	
3	1862	5067	1110	[illegible]	B	4	472
4	1863	5068	1111	12	A	5	
5	1864	5069	1112	13	GF	6	
6	1865	5070	1113	14	E	7	
7	1866	5071	1114	15	D	8	473
8	1867	5072	1115	[illegible]	C	9	
9	1868	5073	1116	[illegible]	BA	10	
10	1869	5074	1117	18	G	11	
11	1870	[illegible]	1118	1 Gelasius 2.an.1.	F	12	474
12	1871	[illegible]	1119	1 Calistus 2.an.5.	E	13	
13	1872	5077	1120	[illegible] m.10.	DC	14 Ordo tēpla	
14	1873	5078	1121	[illegible]	B	15 ris militiæ	
15	1874	5079	1122	4	A	16 & ordo Præ-	475
1	1875	5080	1123	5	G	17 monstraten-	
2	1876	5081	1124	6	FE	18 sium incepe	
3	1877	5082	[illegible]	1 Honorius.2.an.5.	D	19 runt.	
4	1878	5083	[illegible]	2 m.2	C	20	476
5	1879	5084	1127	3	B	1 Lotarius,2.	
6	1880	5085	1128	4	AG	2 an.11.	
7	1881	5086	1129	5	F	3	
8	1882	5087	1130	1 Innocentius.2.an.	E	4	477
[illegible]	1883	5088	1131	2 13.m.8.	D	5	
10	1884	5089	1132	3	CB	6	
11	1885	5090	1133	4	A	7	
12	1886	5091	1134	5	G	8	478
13	1887	5092	1135	6	F	9	
14	1888	5093	1136	7	ED	10	
15	1889	5094	1137	8	C	11	
1	1890	5095	1138	9	B	1 Conradus 3.	479
2	1891	5096	1139	10	A	2 an.15.	
3	1892	5097	1140	11	GF	3	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
4	1893	5098	1141	12	E	4	
5	1894	5099	1142	13	D	5	480
6	1895	5100	1143	14 Cœlestinus.2.m.5.	C	6	
7	1896	5101	1144	1 Lucius.2.m.11.	BA	7	
8	1897	5102	1145	1 Eugenius.3.an.8.	G	8	
9	1898	5103	1146	2 m.7.	F	9	481
10	1899	5104	1147	3	E	10	
11	1900	5105	1148	4	DC	11	
12	1901	5106	1149	5	B	12	
13	1902	5107	1150	6	A	13	482
14	1903	5108	1151	7	G	14	
15	1904	5109	1152	8	FE	15	
1	1905	5110	1153	9	D	1 Fredericus.1	
2	1906	5111	1154	1 Anastasius.4.ã.1.m.4.	C	2 an.37.	483
3	1907	5112	1155	1 Adrianus.4.an.4.	B	3	
4	1908	4113	1156	2 m.10.	AG	4	
5	1909	5114	1157	3	F	5	
6	1910	5115	1158	4	E	6	484
7	1911	5116	1159	5	D	7	
8	1912	5117	1160	1 Alexander 3.an.	CB	8	
9	1913	5118	1161	2 21.m.11	A	9	
10	1914	5119	1162	3	G	10	485
11	1915	5120	1163	4	F	11	
12	1916	5121	1164	5	ED	12	
13	1917	5122	1165	6	C	13	
14	1918	5123	1166	7	B	14	486
15	1919	5124	1167	8	A	15	
1	1920	5125	1168	9	GF	16	
2	1921	5126	1169	10	E	17	
3	1922	5127	1170	11	D	18	487
4	1923	5128	1171	12	C	19	
5	1924	5129	1172	13	BA	20	
6	1925	5130	1173	14	G	21	
7	1926	5131	1174	15	F	22	488
8	1927	5132	1175	16	E	23	
9	1928	5133	1176	17	DC	24	
10	1929	5134	1177	18	B	25	

Indictiones	Anni vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
11	1930	5135	1178	19	A	26	489
12	1931	5136	1179	20	G	27	
13	1932	5137	1180	21	FE	28	
14	1933	5138	1181	22	D	29	
15	1934	5139	1182	1 Lucius 3.an.4.m.2.	C	30	490
1	1935	5140	1183	2	B	31	
2	1936	5141	1184	3	AG	32	
3	1937	5142	1185	4	F	33	
4	1938	5143	1186	1 Vrbanus 3 ā 1.m.10	E	34	491
5	1939	5144	1187	1 Gregorius 8.m.1.	D	35 Hierusalem capitur a Saladino die 2.Octobris feria 6.	
6	1940	5145	1188	1 Clemens 3.an.3.	CB	36	
7	1941	5146	1189	2 m.5.	A	37	
8	1942	5147	1190	3	G	1 Henricus 6.	492
9	1943	5148	1191	1 Cœlestinus 3.an.6.	F	2 an.10.	
10	1944	5149	1192	2 m.8.	ED	3	
11	1945	5150	1193	3	C	4	
12	1946	5151	1194	4	B	5	493
13	1947	5152	1195	5	A	6	
14	1948	5153	1196	6	GF	7	
15	1949	5154	1197	7	E	8	
1	1950	5155	1198	1 Innocentius 3.an.	D	9	494
2	1951	5156	1199	2 18.m.4.	C	10	
3	1952	5157	1200	3	BA	1 Philippus an.9	
4	1953	5158	1201	4	G	2 Ordo humi	
5	1954	5159	1202	5	F	3 liatorum cō	495
6	1955	5160	1203	6	E	4 firmatur.	
7	1[illegible]	5161	1204	7	DC	5	
8	1[illegible]7	5162	1205	8	B	6	
9	1958	5163	1206	9	A	7	496
10	1959	5164	1207	10	G	8	
11	1960	5165	1208	11	FE	9	
12	1961	5166	1209	12	D	1 Otho 4.an.3.	
13	1962	5167	1210	13	C	2	497
14	1963	5168	1211	14	B	3	
15	1964	5169	1212	15	AG	1 Fredericus 2.	
1	1965	5170	1213	16	F	2 an.33.	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani			Olympiades
2	1966	5171	1214	17		E	3		498
3	1967	5172	1215	18		D	4		
						Concilium Lateranense.			
Ordo prædicatorum confirmatur per Honorium 3.									
4	1968	5173	1216	1	Honorius 3. an.	C B	5		
5	1969	5174	1217	2	10.m.7	A	6		
6	1970	5175	1218	3		G	7		499
7	1971	5176	1219	4		F	8		
8	1972	5177	1220	5		E D	9		
9	1973	5178	1221	6		C	10		
10	1974	5179	1222	7		B	11		500
11	1975	5180	1223	8		A	12	Ordo minorum confirmatur.	
12	1976	5181	1224	9		G F	13		
13	1977	5182	1225	10		E	14		
14	1978	5183	1226	11		D	15		501
15	1979	5184	1227	1	Gregorius 9. an.	C	16		
1	1980	5185	1228	2	14.m.3.	B A	17		
2	1981	5186	1229	3		G	18		
3	1982	5187	1230	4		F	19		502
4	1983	5188	1231	5		E	20		
5	1984	5189	1232	6		D C	21		
6	1985	5190	1233	7		B	22		
7	1986	5191	1234	8		A	23		503
8	1987	5192	1235	9		G	24		
9	1988	5193	1236	10		F E	25		
10	1989	5194	1237	11		D	26		
11	1990	5195	1238	12		C	27		504
12	1991	5196	1239	13		B	28		
13	1992	5197	1240	14		A G	29		
14	1993	5198	1241	1	Cœlestinus 4.d.18	F	30		
15	1994	5199	1242	1	Vacat se.an.1.m.9.	E	31		505
1	1995	5200	1243	1	Innocentius. 4. an. 11.m.9.	D	32	Ordo Cruciferorũ cõfirmatur.	
2	1996	5201	1244	2		C B	33		
3	1997	5202	1245	3		A	1	Vacat imperium an. 28. deposito Frederico 2.	
4	1998	5203.	1246	4		G	2		506

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
5	1999	5204	1247	5	F	3	
6	2000	5205	1248	6	ED	4	
7	2001	5206	1249	7	C	5	
8	2002	5207	1250	8	B	6	
9	2003	5208	1251	9	A	7 Alphonſi æra	507
astrologis deſeruiens incipit anno a natiuitate domini.1251.							
10	2004	5209	1252	10	GF	8	
11	2005	5210	1253	11	E	9	
12	2006	5211	1254	1 Vacat ſedes an.2.	D	10	
13	2007	5212	1255	2	C	11	508
14	2008	5213	1256	1 Alexander 4.an.	BA	12 Ordo Ere-	
15	2009	5214	1257	2 6.m.6.	G	13 mitarum S.	
1	2010	5215	1258	3	F	14 Auguſtini	
2	2011	5216	1259	4	E	15 cõfirmatur.	509
3	2012	5217	1260	5	DC	16	
4	2013	5218	1261	6	B	17	
5	2014	5219	1262	7	A	18	
6	2015	5220	1263	1 Vrbanus 4.an.3.	G	19	510
7	2016	5221	1264	2 2.m.1.	FE	20	
8	2017	5222	1265	3 Vacat ſe.m.5.	D	21	
9	2018	5223	1266	1 Clemẽs 4.an.3.m.9.	C	22	
10	2919	5224	1267	2	B	23	511
11	2020	5225	1268	3	AG	24	
12	2021	5226	1269	4	F	25	
13	2022	5227	1270	1 Vacat ſe.an.2.m.2.	E	26	
14	2023	5228	1271	2	D	27	512
15	2024	5229	1272	1 Gregorius 10.an.	CB	28	
1	2025	5230	1273	2 4.m.2.	A	1 Rodulphus	
2	2026	5231	1274	3	G	2 an.19.	
3	2027	5232	1275	4 Innocẽtius 5.m.6.	F	3 Cõcilium Lu	513
4	2028	5233	1276	1 Adrianus 5.m.1.	ED	4 gdunenſe.	
5	2029	5234	1277	1 Ioannes 21..m.8.	C	5	
6	2030	5235	1278	1 Vacat ſe.m.6.	B	6	
7	2031	5236	1279	1 Nicolaus 3.an.3.	A	7	514
8	2032	5237	1280	2 m.8.	GF	8	
9	2033	5238	1281	3 Vacat ſe.m.5.	E	9	
10	2034	5239	1282	1 Martinus 4.ã.4.m.2.	D	10	515

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
11	2035	5240	1283	2	C	11	
12	2036	5241	1284	3	B A	12	
13	2037	5242	1285	4	G	13	
14	2038	5243	1286	1 Honorius.4.an.1.	F	14	516
15	2039	5244	1287	1 Vacat ſedes.m.10.	E	15 Ordo Carme-	
				litarum reformatur: ac etiam ordo Seruorum per Honorium 4.			
1	2040	5245	1288	1 Nicolaus.4.an.4.	D C	16	
2	2041	5246	1289	2 m.1.	B	17	
3	2042	5247	1290	3	A	18	517
4	2043	5248	1291	4	G	19 (rium an.1	
5	2044	5249	1292	1 Vacat ſedes.an.2.	F E	1 Vacat impe-	
6	2045	5250	1293	2 m.3.	D	1 Aſtaulphus	
7	2046	5251	1294	1 Cœleſtinus 5. m.6.	C	2 an.6.	518
8	2047	5252	1295	1 Bonifacius.8.an.	B	3	
9	2048	5253	1296	2 8.m.9.	A G	4	
10	2049	5254	1297	3	F	5 Ordo Cœle-	
						ſtinorum confirmatur.	
11	2050	5255	1298	4	E	6	519
12	2051	5256	1299	5	D	1 Albertus an.	
13	2052	5257	1300	6	C B	2 10.	
14	2053	5258	1301	7	A	3	
15	2054	5259	1302	8	G	4	520
1	2055	5260	1303	9	F	5	
2	2056	5261	1304	1 Benedictus.11.m.8.	E D	6	
3	2057	5262	1305	1 Vacat ſedes ã.1.m.1.	C	7	
4	2058	5263	1306	1 Clemens.5.an.8.	B	8	521
5	2059	5264	1307	2 m.10	A	9	
6	2060	5265	1308	3	G F	10	
7	2061	5266	1309	4	E	1 Henricus 7.	
8	2062	5267	1310	5	D	2 an.4.m.9.	522
9	2063	5268	1311	6	C	3 Concilium	
10	2064	5269	1312	7	B A	4 Viennenſe.	
11	2065	5270	1313	8	G	5 (rium an.1	
12	2066	5271	1314	9	F	1 Vacat impe-	523
13	2067	5272	1315	1 Vacat ſedes.an.2.	E	1 Ludouicus 4.	
14	2068	5273	1316	2	D C	2 Bauarus ã.32.	
15	2069	5274	1317	1 Ioãnes.22.ã.18.m.4.	B	3	

Indictiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
1	2070	5275	1318	2		A	4		524
2	2071	5276	1319	3		G	5		
3	2072	5277	1320	4		FE	6		
4	2073	5278	1321	5		D	7		
5	2074	5279	1322	6		C	8		525
6	2075	5280	1323	7		B	9		
7	2076	5281	1324	8		AG	10		
8	2077	5282	1325	9		F	11		
9	2078	5283	1326	10		E	12		526
10	2079	5284	1327	11		D	13		
11	2080	5285	1328	12		CB	14		
12	2081	5286	1329	13		A	15		
13	2082	5287	1330	14		G	16		527
14	2083	5288	1331	15		F	17		
15	2084	5289	1332	16		ED	18		
1	2085	5290	1333	17		C	19		
2	2086	5291	1334	18		B	20		528
3	2087	5292	1335	1	Benedictus.12.	A	21		
4	2088	5293	1336	2	an.7.m.3.	GF	22		
5	2089	5294	1337	3		E	23		
6	2090	5295	1338	4		D	24		529
7	2091	5296	1339	5		C	25		
8	2092	5297	1340	6		BA	26		
9	2093	5298	1341	7		G	27		
10	2094	5299	1342	1	Clemens 6.an.10.	F	28		530
11	2095	5300	1343	2	m.6.	E	29		
12	2096	5361	1344	3		DC	30		
13	2097	5302	1345	4		B	31		
14	2098	5303	1346	5		A	32		531
15	2099	5304	1347	6		G	1	Carolus 4.	
1	2100	5305	1348	7		FE	2	an.32.	
2	2101	5306	1349	8		D	3	Pestis maxi-	
3	2102	5307	1350	9		C	4	ma ubique.	532
4	2103	5308	1351	10		B	5		
5	2104	5309	1352	11		AG	6		
6	2105	5310	1353	1	Innocentius.6.	F	7		
7	2106	5311	1354	2	an.9.m.8.	E	8		533

Indictiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olympiades
8	2107	5312	1355	3	D 9	
9	2108	5313	1356	4	CB 10	
10	2109	5314	1357	5	A 11	
11	2110	5315	1358	6	G 12	534
12	2111	5316	1359	7	F 13	
13	2112	5317	1360	8	ED 14	
14	2113	5318	1361	9	C 15	
15	2114	5319	1362	10	B 16	535
1	2115	5320	1363	1 Vrbanus.5.an.8.	A 17	
2	2116	5321	1364	2 m.4.	GF 18	
3	2117	5322	1365	3	E 19	
4	2118	5323	1366	4	D 20	536
5	2119	5324	1367	5	C 21	
6	2120	5325	1368	6	BA 22	
7	2121	5326	1369	7	G 23	
8	2122	5327	1370	8	F 24 Ordo sanctæ	537
				Brigidæ,& ordo montis oliuatum confirmantur.		
9	2123	5328	1371	1 Gregorius.11.	E 25	
10	2124	5329	1372	2 an.7.m.5.	DC 26	
11	2125	5330	1373	3	B 27	
12	2126	5331	1374	4	A 28	538
13	2127	5332	1375	5	G 29	
14	2128	5333	1376	6	FE 30	
15	2129	5334	1377	7	D 31	
1	2130	5335	1378	8	C 32	539
2	2131	5336	1379	1 Vrbanus.6.an.11,	B 1 Vinceslaus.	
3	2132	5337	1380	2 m.8.	AG 2 an.22.	
4	2133	5338	1381	3	F 3	
5	2134	5339	1382	4	E 4	540
6	2135	5340	1383	5	D 5	
7	2136	5341	1384	6	CB 6	
8	2137	5342	1385	7	A 7	
9	2138	5343	1386	8	G 8	541
10	2139	5344	1387	9	F 9	
11	2140	5345	1388	10	ED 10	
12	2141	5346	1389	11	C 11	
13	2142	5347	1390	12	B 12	542

Indi tiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
14	2143	5348	1391	1 Bonifacius.9.	A	13	
15	2144	5349	1392	2 an.14.m.9.	GF	14	
1	2145	5350	1393	3	E	15	
2	2146	5351	1394	4	D	16	543
3	2147	5352	1395	5	C	17	
4	2148	5353	1396	6	BA	18	
5	2149	5354	1397	7	G	19	
6	2150	5355	1398	8	F	20	544
7	2151	5356	1399	9	E	21	
8	2152	5357	1400	10	DC	22	
9	2153	5358	1401	11	B	1 Robertus Ba	
10	2154	5359	1402	12	A	2 uarus.an. 10.	545
11	2155	5360	1403	13	G	3	
12	2156	5361	1404	14	FE	4	
13	2157	5362	1405	1 Innocentius.7.an.2.	D	5	
14	2158	5363	1406	2	C	6	546
15	2159	5364	1407	1 Gregorius.12. an.2.m.7.	B	7 Ordo S.Hiero nymi institui	
1	2160	5365	1408	2	AG	8 tur.	
2	2161	5366	1409	3	F	9	
				Concilium Pisanum.			547
3	2162	5367	1410	1 Alexander.5 m.xi.	E	10	
				Ordo Scopetinorum incipit.			
4	2163	5368	1411	1 Ioannes.23.an.4.	D	1 Sigismundus	
5	2164	5369	1412	2 m.10.	CB	2 an.27.	
6	2165	5370	1413	3	A	3	
7	2166	5371	1414	4	G	4 Concilium	548
				Constantiense inchoatur,& annis tribus perficitur.			
8	2167	5372	1415	5	F	5	
9	2168	5373	1416	1 Vacat sedes an.	ED	6	
10	2169	5374	1417	2 2.m.6.	C	7	
11	2170	5375	1418	1 Martinus.5.an.13.	B	8	549
12	2171	5376	1419	2 m.3.	A	9	
13	2172	5377	1420	3	GF	10	
14	2173	5378	1421	4	E	11	
15	2174	5379	1422	5	D	12	550
1	2175	5380	1423	6	C	13	

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	2176	5381	1424	7	BA	14	
3	2177	5382	1425	8	G	15	
4	2178	5383	1426	9	F	16	551
5	2179	5384	1427	10	E	17	
6	2180	5385	1428	11	DC	18	
7	2181	5386	1429	12	B	19	
8	2182	5387	1430	13	A	20	552
9	2183	5388	1431	1 Eugenius 4.an.16.	G	21	
10	2184	5389	1432	2	FE	22	
11	2185	5390	1433	3	D	23	
12	2186	5391	1434	4	C	24	
13	2187	5392	1435	5	B	25	553
14	2188	5393	1436	6	AG	26	
15	2189	5394	1437	7	F	27	
1	2190	5395	1438	8	E	1 Albertus 2.ā.2	
				Concilium Basilicnse.			
				Concilium Florentinum.			
2	2191	5396	1439	9	D	2	
3	2192	5397	1440	10	CB	1 Fredericus 3.	554
4	2193	5398	1441	11	A	2 an.47.	
5	2194	5399	1442	12	G	3	
6	2195	5400	1443	13	F	4	
7	2196	5401	1444	14	ED	5	555
8	2197	5402	1445	15	C	6	
9	2198	5403	1446	16	B	7	
10	2199	5404	1447	1 Nicolaus 5.an.8.	A	8	
11	2200	5405	1448	2	GF	9	556
12	2201	5406	1449	3	E	10	
13	2202	5407	1450	4	D	11	
14	2203	5408	1451	5	C	12	
15	2204	5409	1452	6	BA	13	557
1	2205	5410	1453	7	G	14 Cōstātino-	
2	2206	5411	1454	8	F	15 polis capi-	
3	2207	5412	1455	1 Calistus 3.an.3.m.3.	E	16 tur a Turcis.	
4	2208	5413	1456	2	DC	17 Victoria	558
				Christianorum contra Turcas 8. idus Augusti.			
5	2209	5414	1457	3	B	18	

Indi-tiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
6	2210	5415	1458	4	A	19	559
7	2211	5416	1459	1 Pius.2.an.6	G	20	
8	2212	5417	1460	2	FE	21	
9	2213	5418	1461	3	D	22	
10	2214	5419	1462	4	C	23	560
11	2215	5420	1463	5	B	24	
12	2216	5421	1464	6	AG	25	
13	2217	5422	1465	1 Paulus 2.an.6.m.10.	F	26	
14	2218	5423	1466	2	E	26	561
15	2219	5424	1467	3	D	27	
1	2220	5425	1468	4	CB	28	
2	2221	5426	1469	5	A	29	
3	2222	5427	1470	6	G	30	562
4	2223	5428	1471	1 Xyſtus 4.an.12.	F	31	
5	2224	5429	1472	2	ED	32	
6	2225	5430	1473	3	C	33	
7	2226	5431	1474	4 :	B	34	563
8	2227	5432	1475	5	A	35	
9	2228	5433	1476	6	GF	36	
10	2229	5434	1477	7	E	37	
11	2230	5435	1478	8	D	38	564
12	2231	5436	1479	9	C	39	
13	2232	5437	1480	10	BA	40	
14	2233	5438	1481	11	G	41	
15	2234	5439	1482	12	F	42	565
1	2235	5440	1483	13	E	43	
2	2236	5441	1484	1 Innocentius 8.	DC	44	
3	2237	5442	1485	2 an.7.m.11.	B	45	
4	2238	5443	1486	3	A	46	566
5	2239	5444	1487	4	G	47	
6	2240	5445	1488	5	FE	1 Maximilianus	
7	2241	5446	1489	6	D	2 an.33.	
8	2242	5447	1490	7	C	3	567
9	2243	5448	1491	8	B	4	
10	2244	5449	1492	1 Alexander.6.an.	AG	5	
11	2245	5450	1493	2 11	F	6	
12	2246	5451	1494	3	E	7	568

Indi- tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym piades
13	2247	5452	1495	4	D	9	
14	2248	5453	1496	5	CB	10	
15	2249	5454	1497	6	A	11	
1	2250	5455	1498	7	G	12	569
2	2251	5456	1499	8	F	13	
3	2252	5457	1500	9	ED	14	
4	2253	5458	1501	10	C	15	
5	2254	5459	1502	11 Pius 3.d.17.	B	16	570
6	2255	5460	1503	1 Iulius 2.an.10.	A	17 Ordo mini-	
7	2256	5461	1504	2	GF	18 morum con	
8	2257	5462	1505	3	E	19 firmatur.	1
9	2258	5463	1506	4	D	20	571
10	2259	5464	1507	5	C	21	
11	2260	5465	1508	6	BA	22	
12	2261	5466	1509	7	G	23	
13	2262	5467	1510	8	F	24	572
14	2263	5468	1511	9	E	25	
15	2264	5469	1512	10	DC	26 Concilium	
				Lateranense inchoatur & annis quinque perdurat.			
1	2265	5470	1513	1 Leo 10.an.8.m.8.	B	27	
2	2266	5471	1514	2	A	28	573
3	2267	5472	1515	3	G	29	
4	2268	5473	1516	4	FE	30	
5	2269	5474	1517	5	D	31	
6	2270	5475	1518	6	C	32	574
7	2271	5476	1519	7	B	33	
8	2272	5477	1520	8	AG	1 Carolus 5.an.	
9	2273	5478	1521	9	F	2	
10	2274	5479	1522	1 Adrianus 6.ã.1.m.8.	E	3 Rhodus capi	575
				tur a Turcis completo anno domini.1522.			
11	2275	5480	1523	2	D	4	
12	2276	5481	1524	1 Clemens 7.an.	CB	5	
13	2277	5482	1525	2 10.m.10.	A	6	
14	2278	5483	1526	3	G	7	76
15	2279	5484	1527	4	F	8 Roma capitur	
				ad Hispanis atque Germanis mense Maio.			
1	2280	5485	1528	5	ED	9	

Indictiões.	Anni vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	2281	5486	1529	6	C	10	
3	2282	5487	1530	7	B	11	577
4	2283	5488	1531	8	A	12	
5	2284	5489	1532	9	GF	13	
6	2285	5490	1533	10	E	14	
7	2286	5491	1534	11	D	15	578
8	2287	5492	1535	1 Paulus 3 an 15	C	16 Carolus Imperator in Aphrica Tunetum expugnauit.	
9	2288	5493	1536	2	BA	17	
10	2289	5494	1537	3	G	18 Pontifex cũ Carolo Cæsare & Rege Gallorum apud Nicæam conuentum habuit.	
11	2290	5495	1538	4	F	19	579
12	2291	5496	1539	5	E	20 Cõgregatio Clericorum Regularium societatis Iesu.	
13	2292	5497	1540	6	DC	21	
14	2293	5498	1541	7	B	22 Carolus, & Pontifex Lucæ Hetruriæ urbe congrediuntur. Concilium Generale Tridenti indictum. Solimanusq; Vngariam uastat.	
15	2294	5499	1542	8	A	23	580
1	2295	5500	1543	9	G	24 Bellum in Germania contra Lutheranos.	
2	2296	5501	1544	10	FE	25	
3	2297	5502	1545	11	D	26 Concilium Tridentinum inchoatum.	
4	2298	5503	1546	12	C	27	581
5	2299	5504	1547	13	B	28 Concilium Tridentinum Bononiæ translatum.	
6	2300	5505	1548	14	AG	29	
7	2301	5506	1549	15	F	30	
8	2302	5507	1550	1 Iulius 3.an.5.m.2.	E	31 Bellũ Parmense.	582
9	2303	5508	1551	2 d 16.	D	32 Concilium Generale iterum Tridenti reuocatur.	
10	2304	5509	1552	3	CB	33	
11	2305	5510	1553	4	A	34 Bellum inter Cæsarem, & Mauritium & Saxonem opibus Henrici Regis Francorum subleuatum. Catholicaque Religio Anglis restituta.	583

Indictiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olympiades
12	2306	5511	1554	5	G 35 Bellum in Hetruria contra Senenses.	
13	2307	5512	1555	1 Marcellus 2.d.21.	F 36	
14	2308	5513	1556	1 Paulus 4.ã.4.m.2.	E D 37 Bellum inter Pontificem,& Hispanorum regem.	
15	2309	5514	1557	2	C 38 Diluuium in multis ciuitatibus Italiæ. Carolus Imperio se abdicat.	584
1	2310	5515	1558	3	B 1 Ferdinandus primus an.7.	
2	2311	5516	1559	4	A 2	1
3	2312	5517	1560	5	G F 3 Ferdinandus confirmatur a Pio quarto Pont.Max.	
4	2313	5518	1561	1 Pius 4.Medices.ã.6	E 4 Origo Belli Ciuilis in Galliarum Regnis ob Religionem oritur.	585
5	2314	5519	1562	2	D 5 Concilium denuo reuocatum,& in anno futurum absoluitur 25.sessionibus celebratis ab eius inditione 28.anno.	
6	2315	5520	1563	3	C 6	
7	2316	5521	1564	4	B A 7 Bella plusquã hostilia in Galiarum Regnum ob religione excitata.	
8	2317	5522	1565	5	G 1 Maximilianus 2.Imper.adhuc uiuit. Solimanus melitam infestat. Solimanus Vngariam cum suis Turcis infestat. & Zighetum expugnat;ubi mortuus est.	586
9	2318	5523	1566	1 Pius 5.an.7.m.3.	F 2	
10	2319	5524	1567	2	E 3	
11	2320	5525	1568	3	DC 4	
12	2321	5526	1569	4	B 5	587
13	2322	5527	1570	5	A 6 Bellum inter Venetos & Turcas excitatur.	
14	2323	5528	1571	6	G 7 Selinus Turcarum Rex ab Venetiis,Hispanis,& Pontifice superatur in sinum Corynthiacum apud Chinados.	
15	2324	5529	1572	7	F E 8	588
1	2325	5530	1573	1 Gregorius an.	D 9	1
2	2326	5531	1574	2	C 10 Turcæ Guletã expugnarunt.	
3	2327	5532	1575	3	B 11	

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM temporum & festorum mobilium.

TAbulam perpetuam temporum & festorum mobilium post emendationes temporum nuper edidimus: ut per eam facile reperiamus ea, quæ gesta narrantur etiam certo die. Quare per columnas proprias digessimus aureum numerũ: epactam, cyclum solarem, literã dominicalem, Paschæ solemnitatẽ, & annos à natiuitate domini Omissimus tamen breuitatis causa concurrentes claues festorum mobilium & regulares, quæ ad institutũ parũ pertinent. Prima igitur columna tabulæ, ut in superscriptione annotatur continet aureum numerum. qui est cyclus lunaris decemnouennalis ad inueniendas lunę congressiones cum Sole. Hi decem & nouem numeri aurei Vulgo dicti, describuntur. 19. literis alphabeti ab A. usque ad .T. in martyrologio, sed alibi annotantur numeris arithmeticis. Numerus autem quotus cycli decemnouennalis hoc pacto cognoscitur. Annis Christi domini oblatis iunge unitatem. quia, ut Dionysio abbati Romano placet, Christus natus est in calce anni primi decemnouennalis cycli. Productũ diuide per. 19. & facta diuisione, siquid residui fuerit, pro quote cycli decemnouennalis teneto. Si nihil, complementum totius cycli sumito.

Secunda columna epacta ostendit. Continet enim epacta. 11. dies qui superexcrescunt in anno cõmuni solari supra. 12. Lunæ congressiones cũ Sole. Series autem & numerus epactarum talis est. Anno primo cycli decemnouennalis epactæ numerantur. 11. Secundo ãnno superadditis. 11. resultant. 22. Tertio uero quoniam adiunctis. 11. fiunt. 33 superantes integra lunationem abiectis. 30. remanent. 3. & sic deinceps, 11. semper adiectis, ut ex hac formula colligi potest.

TABELLA EPACTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29

Aurei numeri. uel Epactæ.

Etiam epactæ quouis anno facile hoc modo inueniri possunt. Consydera anni Christi oblati aureum numerum: quem multiplica per 11. & productum partire per 30. & quod residuum fuerit habeto pro epactis anni

propositi.Iulius Cæsar principium aurei numeri calendis Ianuarii muta ri constituit. Epactæ uero iuxta morem uulgi mutantur ca lendis Martii Si scire uolueris quot dies habeat Luna. accipe numerum epactę anni tui: cui numero superadde tot unitates quot calēdæ fuerint à Martio inclusiue usq; ad mē sem,cuius Lunam quæris, & rursum adiunge tot unitates, quot dies habes illius mensis.Quot ergo simul iunctas uni tates collegeris,tot erūt dies Lunæ.& si.30 excesserint,tūc illis abiectis,numerus qui superfuerit,diē Lunæ indicabit. Tertia columna cyclum solarem demonstrat. Vocatur autem cyclus solaris spatium.28 annorum solarium, hoc est orbis uel circulus solaris, non quod Sol in eodem spatio temporis peragat cursum zodiaci, sed quoniam in 28. annis ad sua debita redeunt principia omnes uarietates quæ ex litera solari,hoc est dominicali, & bissexto contingere possunt. Ratio.28. annorum hæc est. Cum enim dies hebdomadæ sint septem & bissexti tantummodo quarto anno contingant, si per quatuor septem multiplicauerimus emerget numerus annorum.28. in quibus omnes uarietates quæ per literam dominicalem & bissextum accidere possunt.in pristinam redibunt formam: & bissextus per omnes ferias currit. Si uero scire cupis quotus sit annus cycli solaris: annis domini adde 9. & numerum collectum partire per.28.Si nihil remanserit, accipe ultimum numerum cycli solaris, hoc est.28. pro quoto. Si aliquid residuum fuerint:id ostendit tibi numerum cycli solaris. Quarta columna continet literam dominicalem: quæ quotannis mutatur ex gemina causa.Prima est quoniam annus solaris communis .365. continet dies: quos si per septem diuiseris, uidebis in quotiente.52. hebdomadas & diem unum residuum.Cum igitur feriarum elementa sint septem .a.b.c.d.e.f.g quibus crebra repetitione omnes complectimus & numeramus hebdomadas; tandem unus erit dies residuus:propter quem in Romano calendario.A litera in anni principio calendis Ianuarii:&eadem .A litera in fine die ultima Decēbris inscribitur. Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari.Inde etiam palàm est easdem literas retrograde numerari.Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur.Annus enim solaris.C. Iulii Cæsaris ex.365. diebus & sex

Tabella cycli solaris cum literis dominicalibus.

1	g	f
2	e	
3	d	
4	c	
5	b	a
6	g	
7	f	
8	e	
9	d	c
10	a	
11	b	
12	g	
13	f	e
14	d	
15	c	
16	b	
17	a	g
18	f	
19	e	
20	d	
21	c	b
22	a	
23	g	
24	f	
25	e	d
26	c	
27	b	
28	a	

horis conflatur: quæ annuatim collectæ in quarto anno diem constituunt. Is sexto calendas Martii, hoc est die. 24 Februarij in litera F. repetita intercalatur, & ex consecutione fit literæ dominicalis immutatio. Inuento igitur numero cycli solaris per tabellam litera dominicalis manifestabitur. In prima nanq; columnula inquire numerum cycli solaris per doctrinam prius datam inuentum: cui è directo in alia columnula est litera dominicalis. Quæ si unica fuerit annum communem indicabit: si duplex, bissextilem. Prior litera vsque ad festum sancti Mathiæ commoda erit: posterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonstrat paschalem solennitatē die dominica celebrandam iuxta ritum ecclesiæ iandiu seruatum secundum supputationem Dionysii Abbatis. Ex hoc festo paschali facile quisque per se ipsum reperire potest reliqua festa mobilia sibi correspōdentia hoc modo A. dominica paschali si retrograde in calendario sex hebdomadas numeraueris, deduceris in dominicam quadragesimæ. A qua si tres computaueris, dominicam septuagesimæ offendes. Memento tamen, ut in anno bissextili Februario uigintī nouem dies tribuas: & in posterioribus eius diebus (ut negotium postulat) ad posteriorem literam dominicalem transeundum esse. Præterea à die Paschæ, supputa. 5. hebdomadas: & incides dominicam Rogationum, & in duas in pentecosten.

In reliquis uero colūnis descripsimus annos domini ita quod in sexta sint anni domini à principio tabulæ successiue usque in finem eius; & rursus in septima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterunt columnę annorum dominī in perpetuū. Incepimus autem in sexta columna ante natiuitatem domini annis .44. Quo tempore Iulius Cæsar calendarium suum quod anno præcedenti correxerat seruandum per totum orbē promulgauit, ut attestatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipsam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de causa; quoniam cyclus magnus annorum .532. componitur ex cyclo solari multiplicato in cyclum lunarem decemnouennalem. Si enim multiplicauerimus annos 28. per annos .19. prouenient anni 532. Post quot annos necesse est redire diuersitates omnes ex his cyclis contingentes. Nam cum diuersitates ex Luna. 14. procedentes dependeant ex cyclo lunari decemnouēnali; & uarietates ex bissexto, & litera dominicali prouenientes dependeant ex cyclo solari: si anni cycli lunaris multiplicē

tur per annos cycli solaris:redibunt post tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuersitates ex discrepantia cyclorum contingentes. & quia celebratio paschę iuxta obseruationem ecclesię innititur eisdem cyclis, necesse est pascha secundum hunc cyclum magnum semper reuerti post annos .532. ad eundem terminum.& sic uoluitur eodem cyclo in perpetuum.

Hanc tabulam annorum.532 ut attestatur dominus Paulus episcopus Forosempronienśis libro 6.primæ partis suæ Paulinæ: & dominus Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione.37. B. antea descripsit Prosper Aquitanicus, episcopus Rheginus tempore pontifice Leonis primi anno domini.456. Deinde Victorinus Lemonicensis paulo post eadem tempora Rursus etiam Dionysius abbas Romanus cognomento exiguus similem tabulam instituit anno domini.532.& inseruit eam in libro suo, quem paschalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florentinus ordinis Eremitarum sancti Augustini eandem tabulam digessit ab anno domini 1501.sumens exordium. Sed quoniam in eorū tabulis manifestus inuenitur error in anno natiuitatis domini & passionis eius: & in bissextis superfluis iuxta natiuitatem Christi antea & postea: propterea coacti sumus eorum errores emendare, ut pura ueritas inueniatur.Sed antequam id faciamus,oportet nos prius tabellam deordinationis literarum dominicalium & annorum bissextilium, quæ contingit tēpore Augusti Cæsaris annotare. ne contingat eo tēpore in computationibus error. Emandauit nanque Iulius Cæsar calendarium anno.45.ante Christi natiuitatem litera dominicali existente. B. ut probatur ex tabulis Astronomicis quòd eo anno calendis Ianuarii fuerit interlunium, sicut Cæsar ibidem annotauit unitatem cycli sui lunaris: quæ congressionem luminarium primā fuisse ostendit eo die,quæ fuit in sabbato. Anno uero sequenti.s.44. ante Christi ortum, promulgauit illud existente litera dominicali A.Iussitque sacerdotibus, ut omni quarto anno diem unum intercalarent.Sed eodem anno Cæsare in senatu interfecto: sacerdotes iussionem Cæsaris non impleuerunt ad unguem sicut præceperat. Nam. ut dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emendato calendario per Iulium Cæsarē uitium admissum est per secerdotes. Nam cum præceptum esset anno quarto, ut intercalarent unum diem:& oporteret anno quarto intercalarunt non desinente. Sicque per annos sex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuissent, duodecim intercalati sunt.Quod deprehensum Augustus

reformauit: iussitque annos duodecim sine intercalatione decurrere: ut tres illi dies qui ultra nouem necessarios temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Ex qua disciplina omnium postea temporum fundata ratio est. Hæc Solinus. Idem affirmat Macrobius in primo Saturnaliorum libro. Sacerdotes ergo de triennio in triennium annum bissextilem celebrarunt, cum debuerant hoc facere de quadriennio in quadriennium. Propter quod Augustus coactus est post 36. annos à promulgato calendario: spatio duodecim annorum tres dies bissextiles omittere. ab anno octauo ante Christi ortum usque ad quartum eius annum integrum. Et sic anno quinto Christi litera domihicalis restituta est ad locu proprium iuxta ordinem à Iulio traditum. postea semper usque ad præsens tempus congruus literarum dominicalium & bissextorum ordo seruatus est. Annos ergo triginta sex peruersi usus, & annos duodecim emẽdationis descripsimus in sequenti tabella cũ literis dominicalibus, & annis ante Christi natiuitatẽ & post eius ortum.

Aur. nūs.	Epácta	Cycl. Solaris	Lrã dñi ord.	Lrã dom. decord.	Pascha Resurrect.	Anni	Anni Chrm.	Anni dñi	deinceps A
.15	15	22	A	A	2 April.	44	489	1021	1553
.16	26	23	G	G	25Mar.	43	490	1022	1554
.17	7	24	F	F E	14A.	42	491	1023	1555
.18	18	25	E D	D	5 A.	41	492	1024	1556
.19	0	26	B	C	18A.	40	493	1025	1557
.1	11	27	C	B A	10A.	39	494	1026	1558
.2	22	28	A	G	26M	38	495	1027	1559
.3	3	1	G F	F	14A.	37	496	1028	1560
.4	14	2	E	E D	6 A.	36	497	1029	1561
.5	25	3	D	C	29M.	35	498	1030	1562
.6	6	4	C	B	11A.	34	499	1031	1563
.7	17	5	B A	A G	2 A.	33	500	1032	1564
8	28	6	G	F	22A.	32	501	1033	1565
9	9	7	F	E	14A.	31	502	1034	1566
10	20	8	E	D C	30M.	30	503	1035	1567
11	1	9	D C	B	18A.	29	504	1036	1568
12	12	10	B	A	10A.	28	505	1037	1569
13	23	11	A	G F	26M.	27	506	1038	1570
14	4	12	G	E	15A.	26	507	1039	1571
15	15	13	F E	D	6 A.	25	508	1040	1572
16	26	14	D	C B	22M.	24	509	1041	1573
17	7	15	C	A	11A.	23	510	1042	1574
18	18	16	B	G	3 A.	22	511	1043	1575
19	0	17	A G	F E	22A.	21	512	1044	1576
1	11	18	F	D	7 A.	20	513	1045	1577
2	22	19	E	C	30M.	19	514	1046	1578
3	3	20	D	B A	19A.	18	515	1047	1579
4	14	21	C B	G	3 A.	17	516	1048	1580
5	25	22	A	F	26M.	16	517	1049	1581
6	6	23	G	E D	15A.	15	518	1050	1582
7	17	24	F	C	31M.	14	519	1051	1583
8	28	25	E D	B	19A.	13	520	1052	1584
9	9	26	C	A G	11A.	12	521	1033	1585
10	20	27	B	F	3 A.	11	522	1054	1586
11	1	28	A	E	16A.	10	523	1055	1587

Aur. nũs.	Edacta	Cyc. Solaris	Lřa dñi. ordinaria	Lřa do. deoṛ diu;	Pascha Resurrectionis.	Anni ante Chřm &post	Anni dñi post natiuitatem		
12	12	1	G F	D	7 A.	9	524	1056	1588
13	23	2	E	B	30M.	8	525	1057	1589
14	4	3	D	A	19 A.	7	526	1058	1590
15	15	4	C	G	4 A.	6	527	1059	1591
16	26	5	B A	F	26M.	5	528	1060	1592
17	7	6	G	E	15 A.	4	529	1061	1593
18	18	7	F	D	31M.	3	530	1062	1594
19	0	8	E	C	20 A.	2	531	1063	1595
1	11	9	D C	B	11 A.	1	532	1064	1596
2	22	10	B	A	27M.	1	533	1065	1597
3	3	11	A	G	16 A.	2	534	1066	1598
4	14	12	G	F	8 A.	3	535	1067	1599
5	25	13	F E	E	23M.	4	536	1068	1600
6	6	14	D		12 A.	5	537	1069	1601
7	17	15	C		4 A.	6	538	1070	1602
8	28	16	B		24 A.	7	539	1071	1603
9	9	17	A G		8 A.	8	540	1072	1604
10	20	18	F		31M.	9	541	1073	1605
11	1	19	E		20 A.	10	542	1074	1606
12	12	20	D		5 A.	11	543	1075	1607
13	23	21	C B		27M.	12	544	1076	1608
14	4	22	A		16 A.	13	545	1077	1609
15	15	23	G		8 A.	14	546	1078	1610
16	26	24	F		24M.	15	547	1079	1611
17	7	25	E D		12 A.	16	548	1080	1612
18	18	26	C		4 A.	17	549	1081	1613
19	0	27	B		24 A.	18	550	1082	1614
1	11	28	A		9 A.	19	551	1083	1615
[illegible]	22	1	G F		31M.	20	552	1084	1616
3	3	2	E		20 A.	21	553	1085	1617
4	14	3	D		5 A.	22	554	1086	1618
5	25	4	C		28M.	23	555	1087	1619
6	6	5	B A		16 A.	24	556	1088	1620
7	17	6	G		1 A.	25	557	1089	1621
8	28	7	F		21 A.	26	558	1090	1622

Conceptio Christi.

Primus annus ab eius natiuitate.

Aurnûs	Epacta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini.				
9	9	8	E	13A.	27	559	1091	1623	
10	20	9	DC	28M.	28	560	1092	1624	
11	1	10	B	17A.	29	561	1093	1625	
12	12	11	A	9 A	30	562	1094	1626	
13	23	12	G	25M.	31	563	1095	1627	
14	4	13	FE	13A.	32	564	1096	1628	
15	15	14	D	5 A.	33	565	1097	1629	Passio Christi an. 33.
16	26	15	C	28M.	34	566	1098	1630	
17	7	16	B	10A.	35	567	1099	1631	
18	18	17	AG	1 A.	36	568	1100	1632	
19	0	18	F	21A.	37	569	1101	1633	
1	11	19	E	6 A.	38	570	1102	1634	
2	22	20	D	29M.	39	571	1103	1635	
3	3	21	CB	17A.	40	572	1104	1636	
4	14	22	A	9 A.	41	573	1105	1637	
5	25	23	G	25M.	42	574	1106	1638	
6	6	24	F	14A.	43	575	1107	1639	
7	17	25	ED	5 A.	44	576	1108	1640	
8	28	26	C	25A.	45	577	1109	1641	
9	9	27	B	10A.	46	578	1110	1642	
10	20	28	A	2 A.	47	579	1111	1643	
11	1	1	GF	21A.	48	580	1112	1644	
12	12	2	E	6 A.	49	581	1113	1645	
13	23	3	D	29M	50	582	1114	1646	
14	4	4	C	18A.	51	583	1115	1647	
15	15	5	BA	2 A.	52	584	1116	1648	
16	26	6	G	25M.	53	585	1117	1649	
17	7	7	F	14A.	54	586	1118	1650	
18	18	8	E	30M.	55	587	1119	1651	
19	0	9	DC	18A.	56	588	1120	1652	
1	11	10	B	10A.	57	589	1121	1653	
2	22	11	A	26M.	58	590	1122	1654	
3	3	12	G	15A.	59	591	1123	1655	
4	14	13	FE	6 A.	60	592	1124	1656	
5	25	14	D	29M.	61	593	1125	1657	
6	6	15	C	11A.	62	594	1126	1658	

Aur. nūs	Epaćta	Cyclus Solaris	Litera dñicalis	Pascha Reſurrect.	Anni à natiuitate domini			
7	17	16	B	3 A.	63	595	1127	1659
8	28	17	A G	22 A.	64	596	1128	1660
9	9	18	F	14 A.	65	597	1129	1661
10	20	19	E	30 M.	66	598	1130	1662
11	1	20	D	19 A.	67	599	1131	1663
12	12	21	C B	10 A.	68	600	1132	1664
13	23	22	A	26 M.	69	601	1133	1665
14	4	23	G	15 A.	70	602	1134	1666
15	15	24	F	7 A.	71	603	1135	1667
16	26	25	E D	22 M.	72	604	1136	1668
17	7	26	C	11 A.	73	605	1137	1669
18	18	27	B	3 A.	74	606	1138	1670
19	0	28	A	23 A.	75	607	1139	1671
1	11	1	G F	7 A.	76	608	1140	1672
2	22	2	E	30 M.	77	609	1141	1673
3	3	3	D	19 A.	78	610	1142	1674
4	14	4	C	4 A.	79	611	1143	1675
5	25	5	B A	26 M.	80	612	1144	1676
6	6	6	G	15 A.	81	613	1145	1677
7	17	7	F	31 M.	82	614	1146	1678
8	28	8	E	20 A.	83	615	1147	1679
9	9	9	D G	11 A.	84	616	1148	1680
10	21	10	B	3 A.	85	617	1149	1681
11	1	11	A	16 A.	86	618	1150	1682
12	12	12	G	8 A.	87	619	1151	1683
13	23	13	F E	30 M.	88	620	1152	1684
14	4	14	D	19 A.	89	621	1153	1685
15	15	15	C	4 A.	99	622	1154	1686
16	26	16	B	27 M.	91	623	1155	1687
17	7	17	A G	15 A.	93	624	1156	1688
18	18	18	F	31 M	93	625	1157	1689
19	0	19	E	20 A.	94	626	1158	1690
1	11	20	D	12 A.	95	627	1159	1691
2	22	21	C B	27 M.	96	628	1160	1692
3	3	22	A	16 A.	97	629	1161	1693
4	14	23	G	8 A.	98	630	1162	1694

incipit Cyclus Dionis.

Epact. 12.

Aur. nũs.	Epa- cta	Cycl. Sola.	Lite- dom.	Pasca Resu.	Anni a natiuitate domini.			
5	25	24	F	24M.	99	631	1163	1695
6	6	25	E D	12A.	100	632	1164	1696
7	17	26	C	4 A.	101	633	1165	1697
8	28	27	B	24A.	102	634	1166	1698
9	9	28	A	9 A.	103	635	1167	1699
10	20	1	G F	31M.	104	636	1168	1700
11	1	2	E	20A.	105	637	1169	1701
12	12	3	D	5 A.	106	638	1170	1702
13	23	4	C	28M.	107	639	1171	1703
14	4	5	B A	16A.	108	640	1172	1704
15	15	6	G	8 A.	109	641	1173	1705
16	26	7	F	24M.	110	642	1174	1706
17	7	8	E	13A.	111	643	1175	1707
18	18	9	D C	4 A.	112	644	1176	1708
19	0	10	B	24A.	113	645	1177	1709
1	11	11	A	9 A.	114	646	1178	1710
2	22	12	G	1 A.	115	647	1179	1711
3	3	13	F E	20A.	116	648	1180	1712
4	14	14	D	5 A.	117	649	1181	1713
5	25	15	C	28M.	118	650	1182	1714
6	6	16	B	17A.	119	651	1183	1715
7	17	17	A G	1 A.	120	652	1184	1716
8	28	18	F	21A.	121	653	1185	1717
9	9	19	E	13A.	122	654	1186	1718
10	20	20	D	29M.	123	655	1187	1719
11	1	21	C B	17A.	124	656	1188	1720
12	12	22	A	9 A.	125	657	1189	1721
13	23	23	G	25M.	126	658	1190	1722
14	4	24	F	14A.	127	659	1191	1723
15	15	25	E D	5 A.	128	660	1192	1714
16	26	26	C	28M.	129	661	1193	1725
17	7	27	B	10A.	130	662	1194	1726
18	18	28	A	2 A.	131	663	1195	1727
19	0	1	GF	21A.	132	664	1196	1728
1	11	2	E	6 A.	133	665	1197	1729
2	22	3	D	29M.	134	666	1198	1730

Aur. nũs.	Epa-ćta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
3	3	4	C	18A.	135	667	1199	1731
4	14	5	B A	9 A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6 A.	139	671	1203	1735
8	28	9	D C	25A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2 A.	142	674	1206	1738
11	1	12	G	22A.	143	675	1207	1739
12	12	13	F E	6 A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3 A.	147	679	1211	1743
16	26	17	A G	25M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30M.	150	682	1214	1746
19	0	20	D	19A.	151	683	1215	1747
1	11	21	C B	10A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15A.	154	686	1218	1750
4	14	24	F	7 A.	155	687	1219	1751
5	25	25	E D	29M.	156	688	1220	1752
6	6	26	C	11A.	157	689	1221	1753
7	17	27	B	3 A.	158	690	1222	1754
8	28	28	A	23A.	159	691	1223	1755
9	9	1	G F	14A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19A.	162	694	1226	1758
12	12	4	C	11A.	163	695	1227	1759
13	23	5	B A	26M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15A.	165	697	1229	1761
15	15	7	F	7 A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23M.	167	699	1231	1763
17	7	9	D C	11A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3 A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23A.	170	702	1234	1766

Anr. nūs	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703	1235	1767
2	22	13	F E	30M	172	704	1236	1768
3	3	14	D	19A.	173	705	1237	1769
4	14	15	C	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20A.	178	710	1242	1774
9	9	20	D	12A	179	711	1243	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	2776
11	1	22	A	19A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F	31M	183	715	1247	1779
14	4	25	E D	16A.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27M.	186	718	1250	1782
17	7	28	A	16A.	187	719	1251	1783
18	18	1	G F	31M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D	12A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C	28M.	191	723	1255	1787
3	3	5	B A	16A.	192	724	1256	1788
4	14	6	G	8 A.	193	725	1257	1789
5	25	7	F	24M	194	726	1258	1790
6	6	8	E	13A.	195	727	1259	1791
7	17	9	DG	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	B	24A.	197	729	1261	1793
9	9	11	A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	G	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F E	20A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D	5 A.	201	733	1265	1797
13	23	15	C	28M.	202	734	1266	1798
14	4	16	B	17A.	203	735	1267	1799
15	15	17	AG.	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	F	24M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13A.	206	738	1270	1802

Aur. núš.	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	C B	24A.	208	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209	741	1273	1805
2	22	23	G	1 A.	210	742	1274	1806
3	3	24	F	14A.	211	743	1275	1807
4	14	25	E D	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	G F	21A.	216	748	1280	1812
9	9	2	E	13A.	217	749	1281	1813
10	20	3	D	29M.	218	750	1282	1814
11	12	4	C	18A.	219	751	1283	1815
12	1	5	B A	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	G	25M.	221	753	1285	1817
14	14	7	F	14A.	222	754	1286	1818
15	14	8	E	6 A.	223	755	1287	1819
16	26	9	D C	28M.	224	756	1288	1820
17	7	10	B	10A.	225	757	1289	1821
18	16	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	0	12	G	22A.	227	759	1291	1823
1	11	13	F E	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29M.	229	761	1293	1825
3	3	15	C	18A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763	1295	1827
5	25	17	A G	25M.	232	764	1296	1828
6	6	18	F	14A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 A.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19A.	235	767	1299	1831
9	9	21	C B	10A.	236	768	1300	1832
10	20	22	A	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22A.	238	770	1302	1834
12	12	24	F	7 A.	239	771	1303	1835
13	23	25	E D	29M.	240	772	1304	1836
14	4	26	C	18A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	3 A.	242	774	1306	1838

Aureus nūs	Epacta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini			
16	26	28	A	26M.	243	775	1307	1839
17	7	1	GF	14A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30M.	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11A.	247	779	1311	1843
2	22	5	BA	26M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7 A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23M.	251	783	1315	1847
6	6	9	DC	11A.	252	784	1316	1848
7	17	10	B	2 A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8 A.	255	787	1319	1851
10	20	13	FE	30M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27M.	259	791	1323	1855
14	4	17	AG	15A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7 A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12A.	263	795	1327	1859
18	18	21	CB	3 A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8 A.	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31M.	267	799	1331	1863
3	3	25	ED	19A.	268	800	1332	1864
4	14	26	C	4 A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16A.	271	803	1335	1867
7	17	1	GF	31M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28M.	275	807	1339	1871
11	1	5	BA	16A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8 A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31M.	278	810	1342	1874

Aur. nũs.	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	C B	24A.	208	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209	741	1273	1805
2	22	23	G	1 A.	210	742	1274	1806
3	3	24	F	14A.	211	743	1275	1807
4	14	25	E D	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	G F	21A.	216	748	1280	1812
9	9	2	E	13A.	217	749	1281	1813
10	20	3	D	29M.	218	750	1282	1814
11	12	4	C	18A.	219	751	1283	1815
12	1	5	B A	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	G	25M.	221	753	1285	1817
14	14	7	F	14A.	222	754	1286	1818
15	14	8	E	6 A.	223	755	1287	1819
16	26	9	D C	28M.	224	756	1288	1820
17	7	10	B	10A.	225	757	1289	1821
18	16	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	10	12	G	22A.	227	759	1291	1823
1	11	13	F E	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29M.	229	761	1293	1825
3	13	15	C	18A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763	1295	1827
5	25	17	A G	25M.	232	764	1296	1828
6	16	18	F	14A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 A.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19A.	235	767	1299	1831
9	19	21	C B	10A.	236	768	1300	1832
10	20	22	A	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22A.	238	770	1302	1834
12	12	24	F	7 A.	239	771	1303	1835
13	23	25	E D	29M.	240	772	1304	1836
14	4	26	C	18A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	2 A.	242	774	1306	1838

Aur. nũs	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.		Anni à natiuitate domini.		
16	26	28	A	26M.	243	775	1307	1839
17	7	1	GF	14A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30M.	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11A.	247	779	1311	1843
2	22	5	BA	26M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7 A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23M.	251	783	1315	1847
6	6	9	DC	11A.	252	784	1316	1848
7	17	10	B	2 A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8 A.	255	787	1319	1851
10	20	13	FE	30M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27M.	259	791	1323	1855
14	4	17	AG	15A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7 A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12A.	263	795	1327	1859
18	18	21	CB	3 A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8 A.	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31M.	267	799	1331	1863
3	3	25	ED	19A.	268	800	1332	1864
4	14	26	C	4 A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16A.	271	803	1335	1867
7	17	1	GF	31M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28M.	275	807	1339	1871
11	1	5	BA	16A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8 A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31M.	278	810	1342	1874

Aur. nũs.	Epa-ɛta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſca. Reſur.	Anni a natiuitate domini.			
14	4	8	E	13A.	279	811	1343	1875
15	15	9	DC	4 A.	280	812	1344	1876
16	26	10	B	27M.	281	813	1345	1877
17	7	11	A	16A.	282	814	1346	1878
18	18	12	G	1 A.	283	815	1347	1879
19	0	13	FE	20A.	284	816	1348	1880
1	11	14	D	12A.	285	817	1349	1881
2	22	15	C	28M.	286	818	1350	1882
3	3	16	B	17A.	287	819	1351	1883
4	14	17	AG	8 A.	288	820	1352	1884
5	25	18	F	24M.	289	821	1353	1885
6	6	19	E	13A.	290	822	1354	1886
7	17	20	D	5 A.	291	823	1355	1887
8	28	21	CB	24A.	292	824	1356	1888
9	9	22	A	9 A.	293	825	1357	1889
10	20	23	G	1 A.	294	826	1358	1890
11	1	24	F	21A.	295	827	1359	1891
12	12	25	ED	5 A.	296	828	1360	1892
13	23	26	C	28M.	297	829	1361	1893
14	4	27	B	17A.	298	830	1362	1894
15	15	28	A	2 A.	299	821	1363	1895
16	26	1	GF	24M.	300	832	1364	1896
17	7	2	E	13A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5 A.	302	834	1366	1898
19	0	4	C	18A.	303	835	1367	1899
1	11	5	BA	9 A.	304	836	1368	1900
2	22	6	G	1 A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14A.	306	838	1370	1902
4	14	8	E	6 A.	307	239	1371	1903
5	25	9	DC	28M.	308	840	1372	1904
6	6	10	B	17A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	2 A.	310	842	1374	1906
8	28	12	G	22A.	311	843	1375	1907
9	9	13	FE	13A.	312	844	1376	1908
10	20	14	D	29M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18A.	314	846	1378	1910

Hic limes correſpōdet creationi mūdi ſecūdū hebraicā veritatem hoc eſt ante Chriſti natiuitatē annis. 3900

Aur. nũs.	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
12	12	16	B	10A.	315	847	1379	1911
13	23	17	AG	25M.	316	848	1380	1912
14	4	18	F	14A.	317	849	1381	1913
15	15	19	E	6 A.	318	850	1382	1914
16	26	20	D	22M.	319	851	1383	1915
17	7	21	CB	10A.	320	852	1384	1916
18	18	22	A	2 A	321	853	1385	1917
19	0	23	G	22A.	322	854	1386	1918
1	11	24	F	7 A.	323	855	1387	1919
2	22	25	ED	29M.	324	856	1388	1920
3	3	26	C	18A.	325	857	1389	1921
4	14	27		3 A.	326	858	1390	1922
5	25	28	A	26M.	327	859	1391	1923
6	6	1	GF	14A.	328	860	1392	1924
7	17	2	E	6 A.	329	861	1393	1925
8	28	3	D	19A.	330	862	1394	1926
9	9	4	C	11A.	331	863	1395	1927
10	20	5	BA	2 A.	332	864	1396	1928
11	1	6	G	22A.	333	865	1397	1929
12	12	7	F	7 A.	334	866	1398	1930
13	23	8	E	30M.	335	867	1399	1931
14	4	9	DC	18A.	336	868	1400	1932
15	15	10	B	3 A.	337	869	1401	1933
16	26	11	A	26M.	338	870	1402	1934
17	7	12	G	15A.	339	871	1403	1935
18	18	13	FE	30M.	340	872	1404	1936
19	0	14	D	19A.	341	873	1405	1937
1	11	15	C	11A.	342	874	1406	1938
2	22	16	B	27M.	343	875	1407	1939
3	3	17	AG	15A.	344	876	1408	1940
4	14	18	F	7 A.	345	877	1409	1941
5	25	19	E	23M.	346	878	1410	1942
6	6	20	D	12A.	347	879	1411	1943
7	17	21	CB	3 A.	348	880	1412	1944
8	28	22	A	23A.	349	881	1413	1945
9	9	23	G	8 A.	350	882	1414	1946

Concilii Nicenum an. domi. 322. Aureus nũs calendario insigitur anno sequenti. s. 323.

Aur. nũs	Epa- cta	Cycl. Sola.	Litera dom.	Paſcha Reſur.	Anni à natiuitate domini.			
10	20	24	F	31M.	351	883	1415	1947
11	1	25	ED	19.A	352	884	1416	1948
12	12	26	C	11A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27M.	354	886	1418	1950
14	4	28	A	16A.	355	887	1419	1951
15	15	1	GF	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23M.	357	889	1421	1953
17	7	3	D	12A.	358	890	1422	1954
18	18	4	C	4 A.	359	891	1423	1955
19	0	5	BA	23A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	F	31M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27M.	365	897	1429	1961
6	6	11	A	16A.	366	898	1430	1962
7	17	12	G	10A.	367	899	1431	1963
8	28	13	FE	2[illegible]A.	368	900	1432	1964
9	9	14	D	12A.	369	901	1433	1965
10	20	15	C	28M.	370	902	1434	1966
11	1	16	B	17A.	371	903	1435	1967
12	12	17	AG	8 A.	372	904	1436	1968
13	23	18	F	31M.	373	905	1437	1969
14	4	19	E	13A.	374	906	1438	1970
15	15	20	D	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	CB	27M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21A.	379	911	1443	1975
1	11	25	ED	12A.	380	912	1444	1976
2	22	26	C	28M.	381	913	1445	1977
3	3	27	B	17A.	382	914	1446	1978
4	14	28	A	9 A.	383	915	2447	1979
5	25	1	GF	24M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

Aur. nũs	Epa-ƈta	Cycl. Sola.	Litera dom.	Pascha Refur.	Anni á natiuitate domini.			
8	28	4	C	25A.	387	919	1451	1983
9	9	5	BA	9 A.	388	920	1452	1984
10	20	6	G	1 A.	389	921	1453	1985
11	1	7	F	21A.	390	922	1454	1986
12	12	8	E	6 A.	391	923	1455	1987
13	23	9	DC	28M.	392	924	1456	1988
14	4	10	B	17A.	393	925	1457	1989
15	15	11	A	2 A.	394	926	1458	1990
16	26	12	G	25M.	395	927	1459	1991
17	7	13	FE	13A.	396	928	1460	1992
18	18	14	D	5 A.	397	929	1461	1993
19	0	15	C	18A.	398	930	1462	1994
1	11	16	B	10A.	399	931	1463	1995
2	22	17	AG	1 A.	400	932	1464	1996
3	3	18	F	14A.	401	933	1465	1997
4	14	19	E	6 A.	402	934	1466	1998
5	25	20	D	29M.	403	935	1467	1999
6	6	21	CB	17A.	404	936	1468	2000
7	17	22	A	2 A.	405	937	1469	2001
8	28	23	G	22A.	406	938	1470	2002
9	9	24	F	14A.	407	939	1471	2003
10	20	25	ED	29M.	408	940	1472	2004
11	1	26	C	18A.	409	941	1473	2005
12	12	27	B	10A.	410	942	1474	2006
13	23	28	A	26M.	411	943	1475	2007
14	4	1	GF	14A.	412	944	1476	2008
15	15	2	E	6 A.	413	945	1477	2009
16	26	3	D	22M.	414	946	1478	2010
17	7	4	C	11A.	415	947	1479	2011
18	18	5	BA	2 A.	416	948	1480	2012
19	0	6	G	22A.	417	949	1481	2013
1	11	7	F	7 A.	418	950	1482	2014
2	22	8	E	30M.	419	951	1483	2015
3	3	9	DC	18A.	420	952	1484	2016
4	14	10	B	3 A.	421	953	1485	2017
5	25	11	A	26M.	422	954	1486	2018

Aur. nũs.	Epa-ĉta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſca. Reſur.	Anni a natiuitate domini.			
6	6	12	G	15A.	423	955	1487	2019
7	17	13	FE	6 A.	424	956	1488	2020
8	28	14	D	19A.	425	957	1489	2021
9	9	15	C	11A.	426	958	1490	2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491	2023
11	1	17	AG	22A.	428	960	1492	2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493	2025
13	23	19	E	30M.	430	962	1494	2026
14	4	20	D	19A.	431	963	1495	2027
15	15	21	CB	3 A.	432	964	1496	2028
16	26	22	A	26M.	433	965	1497	2029
17	7	23	G	15A.	434	966	1498	2030
18	18	24	F	31M.	435	967	1499	2031
19	0	25	ED	19A.	436	968	1500	2032
1	11	26	C	11A.	437	969	1501	2033
2	22	27	B	27M.	438	970	1502	2034
3	3	28	A	16A.	439	971	1503	2035
4	14	1	GF	7 A.	440	972	1504	2036
5	25	2	E	23M.	441	973	1505	2037
6	6	3	D	12A.	442	974	1506	2038
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507	2039
8	28	5	BA	23A.	444	976	1508	2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509	2041
10	20	7	F	31M.	446	978	1510	2042
11	1	8	E	20A.	447	979	1511	2043
12	12	9	DC	11A.	448	980	1512	2044
13	23	10	B	27M.	449	981	1513	2045
14	4	11	A	16A.	450	982	1514	2046
15	15	12	G	8 A.	451	983	1515	2047
16	26	13	FE	23M.	452	984	1516	2048
17	7	14	D	12A.	453	985	1517	2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518	2050
19	0	16	B	24A.	455	987	1519	2051
1	11	17	AG	8 A.	456	988	1520	2052
2	22	18	F	31M.	457	989	1521	2053
3	3	19	E	20A.	458	990	1522	2054

Aur. nūs.	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
4	14	20	D	5 A.	459	991	1523	2055
5	25	21	CB	27M.	460	992	1524	2056
6	6	22	A	16A.	461	993	1525	2057
7	17	23	G	1 A.	462	994	1526	2058
8	28	24	F	21A.	463	995	1527	2059
9	9	25	ED	12A.	464	996	1528	2060
10	20	26	C	28M.	465	997	1529	2061
11	1	27	B	17A.	466	998	1530	2062
12	12	28	A	9 A.	467	999	1531	2063
13	23	1	GF	31M.	468	1000	1532	2064
14	4	2	E	13A.	469	1001	1533	2065
15	15	3	D	5 A.	470	1002	1534	2066
16	26	4	C	28M.	471	1003	1535	2067
17	7	5	BA	16A.	472	1004	1536	2068
18	18	6	G	1 A.	473	1005	1537	2069
19	0	7	F	21A.	474	1006	1538	2070
1	11	8	E	6 A.	475	1007	1539	2071
2	22	9	DC	28M.	476	1008	1540	2072
3	3	10	B	17A.	477	1009	1541	2073
4	14	11	A	9 A.	478	1010	1542	2074
5	25	12	G	25M.	479	1011	1543	2075
6	6	13	FE	13A.	480	1012	1544	2076
7	17	14	D	5 A.	481	1013	1545	2077
8	28	15	C	25A.	482	1014	1546	2078
9	9	16	B	10A.	483	1015	1547	2079
10	20	17	AG	1 A.	484	1016	1548	2080
11	1	18	F	21A.	485	1017	1549	2081
12	12	19	E	6 A.	486	1018	1550	2082
13	23	20	D	29M.	487	1019	1551	2083
14	4	21	GB	17A.	488	1020	1552	2084
15	15	22	A	2A	489		1553	
16	26	23	G	Finis magnæ tabulæ.			1554	
17	7	24	F	14A	491		1555	T iiii
18	18	25	ED	5	492		1556	
19	0	26	C	18	493		1557	
1	11	27	B	14	494		1558	
2	22	28	A	26M	495		1559	
3	3		GF	14A	496		1560	
4	14							
5	25		E	6	497		1561	
6	6		D	29M	498		1562	
7	17		C	11 A	499		1563	

Post tabulæ finem iterum atque iterum anni domini resumendi sunt:& reducēdi per columnas alias ad initium, & perducendi ad finem per circuitum in perpetuum : nisi forte fiat per ecclesiam emēdatio collapsi calēdarii. Tunc.n.necesse esset aliam tabulā edere. Sed quoniā potest contingere scriptoris error in annotatione diei Paschæ in præcedenti tabula : ideo alios modos inueniendi pascha nunc describemus:quorū primus talis est. Require in calendario aureum numerum anni propositi post nonas Martii, hoc est post septimū eius diem, vbi annotatur festum sancti Thomę Aquinatis & ab eo aureo numero currente enumera tres literas dominicales illius anni,& in tertia litera dominicali erit pascha. In anno uero bissextili assume secundam literam. & si litera dominicalis contingat esse e regione aurei numeri , nihilominus computetur pro prima litera dominicali.

Alius modus nuper describitur in calendario per aureum numerum nigrum superadditum rubro, cuius initium est eregione diei 21. Martii in festo sancti Benedicti abbatis, ubi annotatur litera C. Tunc semper litera dominicalis immediate post aureum numerū anni propositi ostendet pascha. Si autem litera dominicalis fuerit e regione dicti aurei numeri omittatur, & in sequenti dominicali litera pascha celebrabitur.

Alium penè similem modum docet nos Ioannes de monte Regio in suo calēdario ad inueniendum pascha cum cæteris festis mobilibus. Accipe literam dominicalem anni propositi, quæ sit sub aureo numero eo anno currente: & tunc pascha celebrabitur eo die qui ei e directo à dextris annotatur. Si tamen litera dominicalis è directo aurei numeri appareat ea non erit cōueniens nuntia festi paschalis: sed ad sequentem proxime descendendum est. In anno autē bissextili Septuagesima & dies cinerum per priorem literam dominicalem accipi debent: reliqua uero omnia per posteriorem. Fallit tamen regula in Septuagesima solum : in annis. 532. aureo numero currente octo in anno bissextili .D C. sicut patet in annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuagesima est die 22. Februarij.

Sequitur tabula.

Aur. nūs 16	Lr̄a dn̄i calis	Septua gesima	Fer.4. cinerū	Pascha resur.	Ascen sio dn̄i	Pente coste	Corpus Chr̄i	Dn̄icæ post pē tecostē
5	D	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maij.	21 Maii	28
	E	19	5	23	1 Maii	11	22	28
13	F	20	6	24	2	12	23	28
2	G	21	7	25	3	13	24	28
	A	22	8	26	4	14	25	28
10	B	23	9	27	5	15	26	27
	C	24	10	28	6	16	27	27
18	D	25	11	29	7	17	28	27
7	E	26	12	30	8	18	29	27
	F	27	13	31	9	19	30	27
15	G	28	14	1 April.	10	20	31	27
4	A	29	15	2	11	21	1 Iunii	27
	B	30	16	3	12	22	2	26
12	C	31	17	4	13	23	3	26
1	D	1 Feb.	18	5	14	24	4	26
	E	2	19	6	15	25	5	26
9	F	3	20	7	16	26	6	26
	G	4	21	8	17	27	7	26
17	A	5	22	9	18	28	8	26
6	B	6	23	10	19	29	9	25
	C	7	24	11	20	30	10	25
14	D	8	25	12	21	31	11	25
3	E	9	26	13	22	1 Iun.	12	25
	F	10	27	14	23	2	13	25
11	G	11	28	15	24	3	14	25
	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25
19	B	13	2	17	26	5	16	24
8	C	14	3	18	27	6	17	24
	D	15	4	19	28	7	18	24
	E	16	5	20	29	8	19	24
	F	17	6	21	30	9	20	24
	G	18	7	22	31	10	21	24
	A	19	8	23	1 Iun.	11	22	24
	B	20	9	24	2	12	23	23
	C	21	10	25	3	13	24	23
	D	22						

Anni domini	Dies iuxta usum ecclesiæ	paschales iuxta decreta patrũ	Dierum differentia
1525	16 Apr.	9 Apr.	7
1526	1 Apr.	1 Apr.	0
1527	21 Apr.	24 Mar.	28
1528	12 Apr.	5 Apr.	7
1529	22 Mar.	28 Mar.	0
1530	17 Apr.	20 Mar.	28
1531	9 Apr.	2 Apr.	7
1532	31 Mar.	24 Mar.	7
1533	13 Apr.	13 Apr.	0
1534	5 Apr.	5 Apr.	0
1535	28 Mar.	21 Mar.	7
1536	16 Apr.	9 Apr.	7
1537	1 Apr.	1 Apr.	0
1538	21 Apr.	17 Mar.	35
1539	6 Apr.	6 Apr.	0
1540	28 Mar.	28 Mar.	0
1541	17 Apr.	13 Mar.	35
1542	9 Apr.	2 Apr.	7
1543	25 Mar.	25 Mar.	0
1544	13 Apr.	13 Apr.	0
1545	5 Apr.	29 Mar.	7
1546	25 Apr.	21 Mar.	35
1547	10 Apr.	10 Apr.	0
1548	1 Apr.	25 Mar.	7
1549	21 Apr.	17 Mar.	35
1550	6 Apr.	6 Apr.	0
1551	29 Mar.	29 Mar.	0
1552	17 Apr.	13 Mar.	35
1553	2 Apr.	2 Apr.	0
1554	25 Mar.	25 Mar.	0
1555	14 Apr.	7 Apr.	7
1556	5 Apr.	29 Mar.	7
1557	18 Apr.	21 Mar.	28
1558	10 Apr.	10 Apr.	0
1559	26 Mar.	26 Mar.	0
1560	14 Apr.	17 Mar.	28

Quoniam æquinoctia, & nouilunia non habent firmas sedes in calendario; sed continue eas anticipãt ideo cõtingit deordinatio in celebratione paschæ. Quare operæpretiũ est quodam futuros annos exarare, quibus uera paschalis ratio discrepat à prisca illa supputatione Dyonisica: quã adhuc ecclesia uniuersalis authoritate sua tolerat. Quod manifestũ erit in hac tabula: in cuius prima colũna descripsimus anos domini; in secunda diẽ paschalẽ iuxta usum ecclesiæ; in tertia iuxta decreta patrum; in quarta uero siue inter utrosq; differentiã: siue inuicem cõuenientiã. Hæc ex calẽdario Ioannis Stoflerini propositione. 39.

Anni domini	Dies iuxta uſum eccleſiæ	Paſchales iuxta decreta patrũ	Dierum differẽtia
1561	6 Apr.	6 Apr.	0
1562	29Mar.	22Mar.	7
1563	11Apr.	11Apr.	0
1564	2 Apr.	2 Apr.	0
1565	23Apr.	18Mar.	35
1566	14Apr.	7 Apr.	7
1567	30Mar.	30Mar.	0
1568	18Apr.	14Mar.	35
1569	10Apr.	3 Apr.	7
2170	26Mar.	26Mar.	0
1571	15Apr.	18Mar.	28
1572	6 Apr.	30Mar.	7
1573	22Mar.	22Mar.	0
1574	11Apr.	11Apr.	0
1575	3 Apr.	27Mar.	7
1576	22Apr.	18Mar.	35
1577	7 Apr.	7 Apr.	0
1578	30Mar.	30Mar.	0
1579	19Apr.	15Mar.	35
1480	3 Apr.	3 Apr.	0
1581	26Mar.	26Mar.	0
1582	15Apr.	8 Apr.	7
1583	31Mar.	31Mar.	0
1484	19Apr.	22Mar.	28
1585	11Apr.	11Apr.	0

De cyclo inditionali.

Cyclus inditionalis continet tria luſtra, id eſt tria quinquennia, hoc eſt. 15. annos ſolares iuxta conſuetudinem Romanorum: qui ſibi ſubiectis populis per uniuerſum penè orbem tributa ſoluenda indicebant. Natus eſt autem Chriſtus in primo luſtro Romanæ inditionis poſt peractum tertium annum prædictæ inditionis: cum exiit edictum à Cæſare Auguſto, ut deſcriberetur uniuerſus orbis ſicut ex Euangelio patet. Nam Auguſtus Cæſar inditiones inſtituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiente. 8. calendas

Octobris,hoc est die.24.Septembris,uidelicet quando anni Olympiadum sumunt initium.Si ergo annis domini tres præcedētes addideris,& omnes, collectos in.15.partiaris quoties poteris: numerus,qui tibi superfuerit indicabit annum inditionis. Si uero nihil remanserit annus ultimus scilicet.15.inditionis erit. Huius cycli partes hodie literis pontificum,& tabellionum instrumentis inferuntur ad fidem temporum roborādā hac tamen differentia quòd tabelliones imperiali authoritate utentes,inditiones mutant 8.calēdas Octobris,ut Augustus imperator instituit.Notarij uero summi pontificis, ut se magis conforment annis domini: mutant eas. 8.calendas Ianuarij,quando natus est dominus. Hunc autem cyclum inditionalem non descripsimus in tabula magna superiori: quoniam numerus quindenarius non plene completur in.532. annis,ex quibus constat præscripta tabula:sed terminatur uel in.525 uel in.540.ut patet si prædictos numeros per.15.partiaris. Vt autem facile in retroactis temporibus,& futuris, numerus inditionis quolibet anno reperiatur:annotauimus tabellam numerorum. 15. inditionalium:cui subiunximus tabulam annorum domini præteritorum ac futurorum eorum tantummodo, quando occurrit primus numerus cycli inditionalis, ex quibus facillime intermedij numeri,qui annis relictis ordinate correspondent, reperientur. Nam annis domini tribus adiunctis sequitur primum numerum fuisse anno Christi.13.Deinde 15.superadditis numeris eundem primum numerum sequitur fuisse anno Christi.28.& sic deinceps, ut patet in tabula sequenti.

Tabella numerorum inditionalium.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Tabula annorum domini.

13	313	613	913	1213	1513	1813	2113	2413
28	328	628	928	1228	1528	1828	2128	2428
43	343	643	943	1243	1543	1843	2143	2443
58	358	658	958	1258	1558	1858	2158	2458
73	373	673	973	1273	1573	1873	2173	2473
88	388	688	988	1288	1588	1888	2188	2488
103	403	703	1003	1303	1603	1903	2203	2503
118	418	718	1018	1318	1618	1918	2218	2518
133	433	733	1033	1333	1633	1933	2233	2533
148	448	748	1048	1348	1648	1948	2248	2548
163	463	763	1063	1363	1663	1963	2263	2563
178	478	778	1078	1378	1678	1978	2278	2578
193	493	793	1093	1393	1693	1993	2293	2593
208	508	808	1108	1408	1708	2008	2308	2608
223	523	823	1123	1423	1723	2023	2323	2623
238	538	838	1138	1438	1738	2038	2338	2638
253	553	853	1153	1453	1753	2053	2353	2653
268	568	868	1168	1468	1768	2068	2368	2968
283	583	883	1183	1483	1783	2083	2383	2683
298	598	898	1198	1498	1798	2098	2398	2698

De mensibus anni Iudæorum.

Annus communis apud Hebræos continet menses lunares duodecim: annus uero embolismicus, tredecim. Duplex autem est anni principium apud eos, uidelicet in æquinoctio uernali & in autumnali. Sed ordo mensium ab æquinoctio uernali sumit initium dicente domino per Moysen Exo. 12. Mensis iste scilicet æquinoctij uernalis uobis principium mensium: primus erit in mensibus anni Primus ergo mensis uocatur Nisam: qui olim correspondebat nostro Aprili: nunc uero propter anticipationem æquinoctij concurrit cum Martio. Huius mensis die 15. Iudæi phase hoc est pascha celebrant: quæ & azimorum solennitas nuncupatur septem diebus continuis incipiendo in uespera, id est à Solis occasu diei quartidecimi, in quo paschalem agnum cum azimis & lactucis agrestibus comedebant.

Secundus mensis uocatur Ihar in quo nullum præcipuum festum celebratur. Dicitur etiam Zio.3.Regum.6.

Tertius mensis uocatur Siuam: cuius sexta dies pec celebris est in memoriam legis datæ: & dicitur Pentecostes: siue septem hebdomadarum festum pro eo quòd semper quinquagesimo die post septem hebdomadas celebratur.

Quartus mensis dicitur Tamus: cuius decimaseptima obseruatur ieiunium fractionis tabularum legis, quando Moyses de monte Synai descendens propter idolatriam in uituli adoratione tabulas fregit.

Quintus dicitur Hau: cuius nona die obseruatur ieiunium desolationis Hierusalem: quo die incensum fuit templum primum à Rege Caldæorum Nabuchodonosorre deinde à Tito; sicut historiographi omnes hebræi testantur. Vnde pro eo quòd apud Iosephū libro septimo de bello Iudaico capite.14.legitur templum concrematum fuisse die decimo mensis Augusti: in hebræo legitur id factum fuisse die.9.mensis Hau: eodem die, quo prius à Rege Caldæorum incensum fuerat.

Sextus mēsis uocatur Helul: in quo nulla præcipua festa celebratur.

Septimus mensis qui olim respondebat Octobri: nunc autem Septembri: nuncupatur Tisri: & incipit à lunatione æquinoctij autumnalis. Hic à mense Nisam est septimus, ut patet Numeri.29. Cuius prima dies celebris est: & uocatur festum tubarum siue buccinæ in memoriam liberationis Isaach ab immolatione: & ideo die illa clangebāt in cornibus pecorum, quia aries immolatus pro eo inter fructeta cornibus inhærebat, ut dicitur Genesis.22 Decima huius mensis dies est festum expiationis: quod est celeberrimum in memoriam beneficij suscepti, quo Deus indulsit eis peccatum idolatriæ in uituli fabricatione commissum. Die.15.eiusdem mensis est festum scenophegiæ, hoc est tabernaculorum: quod septem diebus continuatur in commemorationem diuinæ protectionis in deserto, ubi in tabernaculis habitabant. Dies prima est celeberrima. Septima autem tabernaculorum dies: quæ est uigesima prima eiusdem mensis, uocatur festum ramorum in memoriam captionis Hierico. quę prima fuit ciuitas ab eis subiugata & destructa. Die.22.mensis Tisri celebratur festum cœtus & collectæ, in quo colligebantur pecuniæ pro sacrificijs. Sed præter hæc festa legalia: tertia die eiusdem mensis celebratur ieiunium Godoliæ, de quo scribitur Hieremiæ 41.

Octauus mensis appellatur Marchasuan, in quo nulla legis festa celebrantur.

Nonus mensis dicitur Chisleu: in quo etiam nulla legis festa obseruantur. Sed uigesimaquinta eius die celebratur festum Enceniorum: quod post legem datam institutum fuit in commemorationem dedicationis noui altaris in templo à Iuda Machabæo instaurati post contaminationem à Rege Antiocho sanctuario illatam, ut scribitur. 1. Machab. 4. Legitur in sacra scriptura de triplici dedicatione templi. Prima fuit post primã ędificationem templi: quæ facta fuit à Salomone decima die mensis Tisri in festo expiationis: qui mensis nunc nostro Septembri correspondet, ut habetur. 3. Reg. 8. Secunda templi dedicatio facta fuit sub Zorobabel reædificato templo post reditum ex Babylone: quæ facta fuit de mense Martij tempore uernali. Tertiæ dedicatio templi facta fuit à Iuda Machabęo: qui post purgationem templi contaminati per Antiochum Epiphanem: denuo consecrauit ipsum. Hanc templi dedicationem obseruant Iudæi. 25. huius mensis: qui hac tempestate. Nouembri respondet: Sed tempore Christi Decembri [illegible] Ioannis. 10. Facta sunt Encenia in Hierosolymis [illegible]

Decimus mensis [illegible] Teueth [illegible] festum: Sed decima eius obseruatur ieiunium, die quo Nabuchodonosor Hierusalem primum obsedit. De hoc decimo mense scribi [illegible]

Vndecimus mensis uocatur Seuet: in quo nullum præcipuum festum celebratur.

Duodecimus mensis dicitur Adar, ut habet Hester. [illegible]. Cuius tertia decima die obseruatur ieiunium [illegible]; quod [illegible] ieiunium [illegible] Hester [illegible] fuit Aman Iudæorum hostis cum decem filijs suis: & omnes Iudæorum hostes interfecti fuit usq; ad. 75. millia [illegible] hominum. Quarta decima uero die [illegible] constituerunt esse solemnẽ, ut in [illegible] tempore deinceps uocarent gaudio atq; conuiuijs, ut patet Hester. 9. ubi hic mensis dicitur duodecimus [illegible] Nisan. Omnesq; ex mensibus [illegible] semper sunt pleni, hoc est triginta dierum integri: uidelicet Nisam, Siuam, Abau, Tisri, Seuet. Et quinq; eorum semper sunt [illegible] noue, & uiginti dierum [illegible] uidelicet [illegible] Helul; Teuet, Adar. [illegible] uero [illegible] duo obseruantur menses [illegible]

Adar. Primus semper est plenus: alter semper est deficiens. Reliqui uero duo menses, uidelicet Marchasuan & Chisleu aliquando sunt pleni, aliquando deficientes: nonnunquam secundum ordinem iuxta numerum dierum intercalatorum in eis uel subtractorum. Nam dies quicunq; anno adduntur, aut subtrahuntur, his duntaxat duobus mensibus, aut inseruntur aut auferuntur. Et quoties uterq; eorum triginta dierum numero integratur, toties dicetur annus plenus. Quòd si uigintinouem duntaxat diebus constiterint, dicetur annus deficiens. Sed cum Marchasuam dies uigintinouē. & Chisleu dies triginta habuerit, dicetur annus ordinatus siue mediocris. Qui si communis fuerit: constabit diebus. 354. Quòd si embolismicus extiterit, integrabitur diebus. 384. Si annus plenus extiterit, abundabit die uno. Si mancus fuerit, deficiet die uno.

Sequitur calendarium Romanum cum aureo numero consueto, sed emend[illegible]: & cœlesti motui conformi pro annis trecentis ab anno domini. 1500. Autor non [illegible] [illegible] habuit, qui postea [illegible] [illegible] videoque erravit ut videre licet [illegible] [illegible]

Non est quærenda hic ratio embolismorum quia lunationes ad unguem respondent motui cœlesti.

[illegible] demonstratione hac. Anno v.g. 1741 Novilunium Paschale fuit die 19 Martij ubi invenitur Epacta xij, quæ est præfati anni: Aureus numerus correspondens est 13: ergo cum iste demonstraturus sit Novilunium prædictum, extiturus erat in eadem die; est autem ab Autore affixus diei 5 Aprilis: tam longe igitur est a Novilunio assignanda, quod potius 18 [illegible] lunæ signaret: Veruntamen 11 diebus ablatis per correctionem [illegible] Martij adeo diei 7 affixus [illegible] num. 13 esset 18 die Martij, et solum per unam diem discessisset a Pascha Gregor

Ianuarius			
19	1	A	Calendę
8	2	b	4 No.
	3	c	3 No.
16	4	d	pridie No.
5	5	e	Nonę
	6	f	8 Idus
13	7	g	7 Idus
2	8	A	6 Idus
	9	b	5 Idus
10	10	c	4 Idus
18	11	d	3 Idus
	12	e	pridie Idus
7	13	f	Idus
	14	g	19 Cal.
15	15	A	18 Cal.
4	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
12	18	d	15 Cal.
1	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
9	21	g	12 Cal.
17	22	A	11 Cal.
	23	b	10 Cal.
6	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
14	26	e	7 Cal.
3	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
11	29	A	4 Cal.
19	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

Februatius			
8	1	d	Calendæ
16	2	e	4 No.
5	3	f	3 No.
	4	g	pridie No.
13	5	A	Nonæ
	6	b	8 Idus
2	7	c	7 Idus
10	8	d	6 Idus
	9	e	5 Idus
18	10	f	4 Idus
7	11	g	3 Idus
	12	A	pridie Idus
15	13	b	Idibus
4	14	c	16 Cal.
	15	d	15 Cal.
12	16	e	14 Cal.
	17	f	13 Cal.
1	18	g	12 Cal.
9	19	A	11 Cal.
	20	b	10 Cal.
17	21	c	9 Cal.
6	22	d	8 Cal.
	23	e	7 Cal.
14	24	f	6 Cal.
3	25	g	5 Cal.
	26	A	4 Cal.
11	27	b	3 Cal.
	28	c	pridie Cal.

Ex vera correctio Aurei numeri non per 300, sed tantummodo per 200 annos, videlicet ab anno 1700 usque ad 1899. Autor igitur solius attendit ad movendum Cyclum lunae et ideo anticipavit per diem 4 aur. n. 16 et caeteri respective. Aequinoctium non est medicatum.

Martius

	19	1	d	Calendæ
	8	2	e	6 No.
		3	f	5 No.
	16	4	g	4 No.
	5	5	A	3 No.
		6	b	pridie No.
	13	7	c	Nonæ
14	2	8	d	8 Idus
3		9	e	7 Idus
	10	10	f	6 Idus
11	18	11	g	5 Idus
		12	A	4 Idus
19	7	13	b	3 Idus
8		14	c	pridie Idus
	15	15	d	Idus
16	4	16	e	17 Cal.
5		17	f	16 Cal.
	12	18	g	15 Cal.
13	1	19	A	14 Gal.
2		20	b	13 Cal.
	9	21	c	12 Cal.
10	17	22	d	11 Cal.
		23	e	10 Cal.
18	6	24	f	9 Cal.
7		25	g	8 Cal.
	14	26	A	7 Cal.
15	3	27	b	6 Cal.
4		28	c	5 Cal.
[illegible]	11	29	d	4 Cal.
12	19	30	e	3 Cal.
1.		31	f	pridie Cal.

Aprilis

	8	1	g	Calendæ
9.	16	2	A	4 No.
	5	3	b	3 No.
17.		4	c	pridie No.
6.	13	5	d	Nonæ.
		6	e	8 Idus
	2	7	f	7 Idus
	10	8	g	6 Idus
		9	A	5 Idus
	18	10	b	4 Idus
	7	11	c	3 Idus
		12	d	pridie Idus
	15	13	e	Idus
	4	14	f	18 Cal.
		15	g	17 Cal.
	12	16	A	16 Cal.
		17	b	15 Cal.
	1	18	c	14 Cal.
	9	19	d	13 Cal.
		20	e	12 Cal.
	17	21	f	11 Cal.
	6	22	g	10 Cal.
		23	A	9 Cal.
	14	24	b	8 Cal.
	3	25	c	7 Cal.
		26	d	6 Cal.
	11	27	e	5 Cal.
		28	f	4 Cal.
	19	29	g	3 Cal.
	8	30	A	pridie Cal.

Maius

	1	b	Calendæ
16	2	c	6 No.
5	3	d	5 No.
	4	e	4 No.
13	5	f	3 No.
2	6	g	pridie No.
	7	A	Nonæ
10	8	b	8 Idus
18	9	c	7 Idus
	10	d	6 Idus
7	11	e	5 Idus
	12	f	4 Idus
15	13	g	3 Idus
4	14	A	pridie Idus
	15	b	Idus
12	16	c	17 Cal.
1	17	d	16 Cal.
	18	e	15 Cal.
9	19	f	14 Cal.
17	20	g	13 Cal.
	21	A	12 Cal.
6	22	b	11 Cal.
	23	c	10 Cal.
14	24	d	9 Cal.
3	25	e	8 Cal.
	26	f	7 Cal.
11	27	g	6 Cal.
19	28	A	5 Cal.
	29	b	4 Cal.
8	30	c	3 Cal.
16	31	d	pridie Cal.

Iunius

5	1	e	Calendæ
	2	f	4 No.
13	3	g	3 No.
	4	A	pridie No.
2	5	b	Nonæ.
10	6	c	8 Idus
	7	d	7 Idus
18	8	e	6 Idus
7	9	f	5 Idus
	10	g	4 Idus
15	11	A	3 Idus
4	12	b	pridie Idus
	13	c	Idus
12	14	d	18 Cal.
	15	e	17 Cal.
1	16	f	16 Cal.
9	17	g	15 Cal.
	18	A	14 Cal.
17	19	b	13 Cal.
6	20	c	12 Cal.
	21	d	11 Cal.
14	22	e	10 Cal.
3	23	f	9 Cal.
	24	g	8 Cal.
11	25	A	7 Cal.
	26	b	6 Cal.
19	27	c	5 Cal.
8	28	d	4 Cal.
	29	e	3 Cal.
16	30	f	pridie Cal.

Iulius

5	1	g	Calendæ
	2	A	6 No.
13	3	b	5 No.
2	4	c	4 No.
	5	d	3 No
10	6	e	pridie No.
18	7	f	Nonæ
	8	g	8 Idus
7	9	A	7 Idus
	10	b	6 Idus
15	11	c	5 Idus
4	12	d	4 Idus
	13	e	3 Idus
12	14	f	pridie idus
1	15	g	Idus
	16	A	17 Cal.
9	17	b	16 Cal.
17	18	c	15 Cal.
	19	d	14 Cal.
6	20	e	13 Cal.
	21	f	12 Cal.
14	22	g	11 Cal.
3	23	A	10 Cal.
	24	b	9 Cal.
11	25	c	8 Cal.
19	26	d	7 Cal.
	27	e	6 Cal.
8	28	f	5 Cal.
16	29	g	4 Cal.
5	30	A	3 Cal.
	31	b	pridie Cal.

Augustus

13	1	c	Calendæ
	2	d	4 No.
2	3	e	3 No.
10	4	f	pridie No.
	5	g	Nonæ
18	6	A	8 Idus
7	7	b	7 Idus
	8	c	6 Idus
15	9	d	5 Idus
4	10	e	4 Idus
	11	f	3 Idus
12	12	g	pridie Idus
	13	A	Idus
1	14	b	19 Cal.
9	15	c	18 Cal.
	16	d	17 Cal.
17	17	e	16 Cal.
6	18	f	15 Cal.
	19	g	14 Cal.
14	20	A	13 Cal.
3	21	b	12 Cal.
	22	c	11 Cal.
11	23	d	10 Cal.
	24	e	9 Cal.
19	25	f	8 Cal.
8	26	g	7 Cal.
	27	A	6 Cal.
16	28	b	5 Cal.
5	29	c	4 Cal.
	30	d	3 Cal.
13	31	e	pridie Cal.

September

2	1	f	Calendæ
	2	g	4 No.
10	3	A	3 No.
18	4	b	pridie No.
	5	c	Nonæ
7	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
15	8	f	6 Idus
4	9	g	5 Idus
	10	A	4 Idus
12	11	b	3 Idus
1	12	c	pridie Idus
	13	d	Idus
9	14	e	18 Cal.
17	15	f	17 Cal.
	16	g	16 Cal.
6	17	A	15 Cal.
	18	b	14 Cal.
14	19	c	13 Cal.
3	20	d	12 Cal.
	21	e	11 Cal.
11	22	f	10 Cal.
19	23	g	9 Cal.
	24	A	8 Cal.
8	25	b	7 Cal.
16	26	c	6 Cal.
5	27	d	5 Cal.
	28	e	4 Cal.
13	29	f	3 Cal.
	30	g	pridie Cal.

October

3	1	A	Calendæ
10	2	b	6 No.
	3	c	5 No.
18	4	d	4 No.
7	5	e	3 No.
	6	f	pridie No.
15	7	g	Nonæ.
4	8	A	8 Idus
	9	b	7 Idus
12	10	c	6 Idus
	11	d	5 Idus
1	12	e	4 Idus
9	13	f	3 Idus
	14	g	pridie Idus
17	15	A	Idus
6	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
14	18	d	15 Cal.
3	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
11	21	g	12 Cal.
	22	A	11 Cal.
19	23	b	10 Cal.
8	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
16	26	e	7 Cal.
5	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
13	29	A	4 Cal.
2	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

Nouember

10	1	d	Calendæ
18	2	e	4 No.
	3	f	3 No.
7	4	g	pridie No.
	5	A	Nonæ
15	6	b	8 Idus
4	7	c	7 Idus
	8	d	6 Idus
12	9	e	5 Idus
1	10	f	4 Idus
	11	g	3 Idus
9	12	A	pridie Idus
17	13	b	Idus
	14	c	18 Cal.
6	15	d	17 Cal.
	16	e	16 Cal.
14	17	f	15 Cal.
3	18	g	14 Cal.
	19	A	13 Cal.
11	20	b	12 Cal.
19	21	c	11 Cal.
	22	d	10 Cal.
8	23	e	9 Cal.
16	24	f	8 Cal.
5	25	g	7 Cal.
	26	A	6 Cal.
13	27	b	5 Cal.
	28	c	4 Cal.
2	29	d	3 Cal.
10	30	e	pridie Cal.

December

	1	f	Calendæ
18	2	g	4 No.
7	3	A	3 No.
	4	b	pridie No.
15	5	c	Nonæ.
4	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
12	8	f	6 Idus
	9	g	5 Idus
1	10	A	4 Idus
9	11	b	3 Idus
	12	c	pridie Idus
17	13	d	Idus
6	14	e	19 Cal.
	15	f	18 Cal.
14	16	g	17 Cal.
3	17	A	16 Cal.
	18	b	15 Cal.
11	19	c	14 Cal.
	20	d	13 Cal.
19	21	e	12 Cal.
8	22	f	11 Cal.
	23	g	10 Cal.
16	24	A	9 Cal.
5	25	b	8 Cal.
	26	c	7 Cal.
13	27	d	6 Cal.
2	28	e	5 Cal.
	29	f	4 Cal.
10	30	g	3 Cal.
	31	A	pridie Cal.

NVnc describemus æquinoctia uernalia pro primo mense & paschali norma competentia iuxta supputationem ex tabulis Alphonsinis deductam per singulos annos usque ad annum.1600.Deinde per uicenos annos: ac tandem per centenos usque ad annum.4000.numerum annorum colligemus,ut sequens docet descriptio.

Anni dñi	Dies Martij,in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	sec.
1500	10	7	2	40
1501	10	12	51	56
1502	10	18	41	12
1503	10	0	30	28
1504	10	6	19	44
1505	10	12	9	00
1506	10	17	58	16
1507	10	23	47	32
1508	10	5	36	48
1509	10	11	26	4
1510	10	17	15	20
1511	10	23	4	36
1512	10	4	53	52
1513	10	10	43	8
1514	10	16	32	24
1515	10	22	21	40
1516	10	4	10	56
1517	10	10	0	12
1518	10	15	49	38
1519	10	21	38	44
1520	10	3	28	0
1521	10	9	17	16
1522	10	15	6	32
1523	10	20	55	48
1524	10	2	45	4
1525	10	8	34	20
1526	10	14	23	36

Anni dñi	Dies Martij,in quib⁹ contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	sec.
1527	10	20	12	52
1528	10	2	2	8
1529	10	7	51	24
1530	10	13	40	40
1531	10	19	29	56
1532	10	1	19	12
1533	10	7	8	28
1534	10	12	57	44
1535	10	18	47	0
1536	10	0	36	16
1537	10	6	25	32
1538	10	12	14	48
1539	10	18	4	4
1540	9	23	53	20
1541	10	5	42	36
1542	10	11	31	52
1543	10	17	21	8
1544	9	23	19	24
1545	10	4	59	40
1546	10	10	48	56
1547	10	16	38	12
1548	9	22	27	28
1549	10	4	16	44
1550	10	10	6	0
1551	10	15	55	16
1552	9	21	44	32
1553	10	3	33	48

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ.				Anni dñi	Dies Martij in quibus contingit æquinoctiũ.			
	dies	hor.	min.	sec.		dies	hor.	min.	sec.
1554	10	9	23	4	1590	10	2	56	40
1555	10	15	12	20	1591	10	8	45	56
1556	9	21	1	36	1592	9	14	35	12
1557	10	2	50	52	1593	9	20	24	28
1558	10	8	40	8	1594	10	2	13	44
1559	10	14	29	24	1595	10	8	3	0
1560	9	20	18	40	1596	9	13	52	16
1561	10	2	7	56	1597	9	19	41	32
1562	10	7	57	12	1598	10	1	30	48
1563	10	13	46	28	1599	10	7	20	4
1564	9	19	35	44	1600	9	13	9	20
1565	10	1	25	0	1620	9	9	34	40
1566	10	7	14	16	1640	9	6	0	0
1567	10	13	2	32	1660	9	2	25	20
1568	9	18	52	48	1680	8	22	50	40
1569	10	0	42	4	1700	8	19	16	0
1570	10	6	31	20	1720	8	15	41	20
1571	10	12	20	36	1740	8	12	6	40
1572	9	18	9	52	1760	8	8	32	0
1573	9	23	59	8	1780	8	4	58	20
1574	10	5	48	24	1800	8	1	22	40
1575	10	11	37	40	1820	7	21	48	0
1576	9	17	26	56	1840	7	18	13	20
1577	9	23	16	12	1860	7	14	38	40
1578	10	5	5	28	1880	7	11	4	0
1579	10	10	54	44	1900	7	7	29	20
1580	9	16	44	0	1920	7	3	54	40
1581	9	22	33	16	1940	7	0	20	0
1582	10	4	22	32	1960	6	20	45	20
1583	10	10	11	48	1980	6	17	10	40
1584	9	16	1	4	2000	6	13	36	0
1585	9	21	50	20	2020	6	10	1	20
1586	10	3	39	6	2040	6	6	26	40
1587	10	9	28	52	2060	6	2	52	0
1588	9	15	18	8	2080	5	23	17	20
1589	9	21	7	24	2100	5	19	42	40

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiú. dies	hor.	min.	ſec.	Anni dñi	Dies Martij, in quib9 contingit equinoctiú. dies	hor.	min.	ſec.
2120	5	16	8	0	2680	1	11	57	20
2140	5	12	33	20	2700	1	8	22	40
2160	5	8	58	40	2720	1	4	48	0
2180	5	5	24	0	2740	1	1	13	20
2200	5	1	49	20	2760	29	21	38	40
2220	4	22	14	40	2780	29	18	4	0
2240	4	18	40	0	2800	29	14	29	20
2260	4	15	5	20	2820	29	10	54	40
2280	4	11	30	40	2840	29	7	20	0
2300	4	7	56	0	2860	29	3	45	20
2320	4	4	21	20	2880	29	0	10	40
2340	4	0	46	40	2900	28	20	36	0
2360	3	21	12	0	2920	28	17	1	20
2380	3	17	37	20	2940	28	13	26	40
2400	3	14	2	40	2960	28	9	52	0
2420	3	10	28	0	2980	28	6	17	20
2440	3	6	53	20	3000	28	2	42	40
2460	3	3	18	40	3100	27	8	49	0
2480	2	23	44	0	3200	26	14	56	20
2500	2	20	9	20	3300	25	21	2	40
2520	2	16	34	0	3400	25	3	9	0
2540	2	13	0	40	3500	24	9	16	20
2560	2	9	25	20	3600	23	15	22	40
2580	2	5	50	40	3700	22	21	29	0
2600	2	2	16	0	3800	22	3	36	20
2620	1	22	41	20	3900	21	9	42	40
2640	1	19	6	40	4000	20	15	49	0
2660	1	15	32	0					

Ex deſcriptione iam facta : manifeſtũ eſt quomodo inueniri poſſit dies, in quo fit æquinoctium quolibet anno incipiendo ab anno ſalutis. 1500. uſq; ad annum quater milleſimum . Quòd ſi annum tuum non inueneris in tabula annorum, facile ex anno minori propinquiori introitum Solis in æquinoctium comperies . Nam ſingulis annis nõ biſſextilibus poſtergat Sol ingreſſum ſuum in æquinoctium per horas. 5. minuta. 49. ſecunda. 16. & quolibet anno in-

tercalari propter bissextũ receptum, anticipat sedẽ suam respectu bissexti præteriti per minuta.42.secũda.56.Patet ergo quo die calendarii Romani poni debet æquinoctiũ vernale:quod primi mensis definitionem & paschæ rationem ingreditur. Nam hac tẽpestate cõuenienter locari potest die.10.Martii,quia vt plurimum in eo contingit.Et nox illa,quæ sequitur diem decimum Martii hac tempestate est horarũ duodecim Quamobrem dies vndecimus Martii erit idoneus pro paschæ celebratione, si ætas lunæ consenserit. Ex qua computatione Alphonsina patet quod quibusq; centum triginta duobus annis, æquinoctia atque solstitia anticipant sedes suas: ad diẽ vnum:licet Albategni hoc ponat quibusq; centũ sex annis.

De æquinoctio autumnali.

HAbito de æquinoctio uernali:erit etiam in promptu æquinoctium autumnale.Semper enim æquali interuallo distant videlicet per dies.187.horas.0.minuta.26.exempli gratia. Si Sol ingressus fuerit æquinoctium uernale die decima Martij in meridie:ingredietur eodem anno æquinoctium autumnale die.13.Septembris ad.26.minuta post meridiẽ.Et si Sol ingressus fuerit æquinoctiũ uernale die undecima Martij in meridie: ingredietur æquinoctium autumnale eodem anno die.14.Septembris post meridiẽ minutis.26.Sicq; in cæteris. Cum ergo Sol pertranseat totum zodiacum in diebus.365.cum quadrante ferè sequitur quod tardius pertranseat vnam medietatem zodiaci quàm aliam in diebus nouem propter eccentricum. Nam à principio Arietis ad principium Libræ propter intermediam augem peragit cursum suum diebus.187 A capite uero Libræ ad caput Arietis propter oppositionem augis cursum peragit diebus.178.

Additio extraordinaria de uentis cœli.

VEnti cœli.16.distinguntur:quorum quatuor sunt cardinales & principales à quatuor cœli plagis procedentes. Nam in oriente æquinoctiali est uentus Apeliotes uel Subsolanus.In occidente æquinoctiali est Zephyrus uel Fauonius.In Septentrione Apartias uel Aquilo.In Meridie Notus uel Auster. Quatuor etiã alij sunt precipui: qui medij sunt per æqdistantiã inter prædictos quatuor. Nã inter oriẽtem & Meridiẽ

est Scilochus. Inter meridiem & occidentem est Garbinus uel Libeccius, Inter occidentem & septentrionem est uentus magistralis. Inter septentrionem & orientem est Græcus. Octo uero inter omnes prædictos inseruntur; quorũ duo sunt ex parte orientali. unus uidelicet à dextris orientalis æquinoctialis in orientali æstiuo: qui dicitur Vulturnus uel Cecias. Alter à sinistris in orientali hyemali; qui dicitur Eurus. Duo uero similiter per oppositum. Nam in occidentali hyemali est Libs uel Aphricus. In occidentali æstiuo est Corus, uel Argestes siue Iapix. Duo autem sunt septentrionales Vnus à dextris septentrionis, qui dicitur Trascias uel Circius. Alter à sinistris, videlicet Boreas. Et hi duo sunt in circulo arctico in polo zodiaci. Duo uero similiter per oppositum in circulo antarctico. A dextris quidem Euronotus; à sinistris uero Libonotus; vt apparet in sequenti effigie.

Septentrio.

Arcticus à dextris — Arcticus à sinistris

Medius inter occidentem & septẽtr. — Medius inter sepẽtrio. & orientem

Occ. æstiuus — Or. æstiuus

Occidens æquinoctialis. — Oriens æquinoctialis

Occ. hyemalis. — Or. hyemalis

Medius inter meridiem & occidentem — Medius inter oriẽtem & meridiem,

Antarcticus à sinistris — Antarcticus à dextris

Meridies

De cyclo magno continente annos.247.per quem Hebræi hac tempestate pascha suum inquirunt.

QVia iuxta supputationes Gamalielis hebræi, lunationes omnes redeunt post tredecim cyclos lunares ad eãdem feriam& horã ferè, in qua prius factæ fuerunt: ideo Iudęi tabulam constituerunt ad inueniendũ pascha eorum & omnia legis festa numero annorũ.247.quoniã post.247.annos oĩa festa legis redeũt eodẽ modo sicut prius celebrata fuerũt. sicut pascha nostrũ iuxta canones ab ecclesia hactenus obseruatos redit semper post annos.532.eodem modo sicut celebratũ fuit. In hac igitur tabula prima colũnula ad sinistram continet annos dñi Secũda annos à creatione mũdi secũdũ hebraicã ueritatẽ; licet ipsi Hebræi minuãt annos ducẽtos tpe nostro. Tertia aureũ numerũ cycli lunaris: quẽ Hebræi obseruãt. Quarta feriã, qua annus secũdũ Hebræos incipiet in neomænia mẽsis Tisri hoc est septimi. Quinta qualitatẽ ãni an sit cõis uel embolismicus: & an sit mediocris: & sm ordinẽ ãni lunaris, an sit die uno excrescẽs, an die uno deficiẽs. Sexta feriã diei paschalis hebræorũ. ut sequẽs descriptio docet.

Ani dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię ãni	Qualitas anni	Feria paschæ
1501	5461	17	tertia	embolismus ordinatus	septima
1502	5462	18	secunda	communis abundans	quinta
1503	5463	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1504	5464	1	quinta	communis ordinatus	septima
1505	5465	2	secunda	communis abundans	quinta
1506	5466	3	septima	embolismus abundans	quinta
1507	5467	4	septima	communis deficiens	prima
1508	5468	5	tertia	communis ordinatus	quinta
1509	5469	6	septima	embolismus abundans	quinta
1510	5470	7	septima	communis abundans	tertia
1511	5471	8	quinta	embolismus deficiens	prima
1512	5472	9	tertia	communis ordinatus	quinta
1513	5473	10	septima	communis abundans	tertia
1514	5474	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1515	5475	12	quinta	communis ordinatus	septima
1516	5476	13	secunda	communis deficiens	tertia
1517	5477	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1518	5478	15	quinta	communis ordinatus	septima

Anni dũi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ anni.	Qualitas anni	Feria paſchæ
1519	5479	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1520	5480	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1521	5481	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1522	5482	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1523	5483	1	ſecunda	communis deficiens	tertia
1524	5484	2	quinra	communis ordinatus	ſeptima
1525	5485	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1526	5486	4	ſecunda	communis abundans	quinta
1527	5487	5	ſeptima	communis deficiens	prima
1528	5488	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1529	5489	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1530	5490	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1531	5491	9	quinta	communis abundans	prima
1532	5492	10	tertia	communis ordinatus	quinta
1533	5493	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1534	5494	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1535	5495	13	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1536	5496	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1537	5497	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1538	5498	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1539	5499	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1540	5500	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1541	5501	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1542	5502	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1543	5503	2	ſecunda	communis deficiens	tertia
1544	5504	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1545	5505	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1546	5506	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1547	5507	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1548	5508	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1549	5509	8	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1550	5510	9	ſecunda	communis deficiens	tertia
1551	5511	10	quinta	commnnis abundas	prima
1552	5512	11	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1553	5513	12	ſecunda	communis abundans	quinta
1554	5514	13	ſeptima	communis deficiens	prima
1355	5515	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni.	Feria paschæ
1556	5516	15	secunda	communis abundans	quinta
1557	5517	16	septima	communis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	embolismus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	communis mediocris	quinta
1560	5520	19	septima	embolismus abundans	quinta
1561	5521	1	septima	communis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	communis mediocris	septima
1563	5523	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1564	5524	4	septima	communis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	communis mediocris	septima
1566	5526	6	secunda	embolismus deficiens	quinta
1567	5527	7	septima	communis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	embolismus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	communis mediocris	septima
1570	5530	10	secunda	communis deficiens	tert.a
1571	5531	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	communis mediocris	septima
1573	5533	13	secunda	communis abundans	quinta
1574	5534	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	communis mediocris	septima
1576	5536	16	secunda	communis abundans	quinta
1577	5537	17	septima	embolismus abundans	qninta
1578	5538	18	septima	communis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	embolismus mediocris	septima
1580	5540	1	secunda	communis abundans	quinta
1581	5541	2	septima	communis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	communis mediocris	quinta
1584	5544	5	septima	communis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	communis mediocris	quinta
1587	5547	8	septima	embolismus abundans	quinta
1588	5548	9	septima	communis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	comunis mediocris	septima
1590	5550	11	secunda	embolismus deficiens	quinta
1591	5551	12	septima	communis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	communis mediocris	septima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neo-meniæ ãni	Qualitas anni	Feria paſchę
1593	5553	14	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1594	5554	15	ſecunda	communis deficiens	tertia
1595	5555	16	quinta	comunis mediocris	ſeptima
1596	5556	17	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1597	5557	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1598	5558	19	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1599	5559	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1600	5560	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1601	5561	3	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1602	5562	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1603	5563	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1604	5564	6	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1605	5565	7	ſeptima	communis deficiens	prima
1606	5566	8	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1607	5567	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1608	5568	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1609	5569	11	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1610	5570	12	tertia	communis ordinatus	quinta
1611	5571	13	ſeptima	communis abundans	tertia
1612	5572	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1613	5573	15	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1614	5574	16	ſecunda	communis deficiens	tertia
1615	5575	17	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1616	5576	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1617	5577	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1618	5578	1	ſeptima	communis abundans	tertia
1619	5579	2	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1620	5580	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1621	5581	4	ſecunda	communis deficiens	tertia
1622	5582	5	quinta	communis abundans	prima
1623	5583	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1624	5584	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1625	5585	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1626	5586	9	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1627	5587	10	ſecunda	communis abundans	quinta
1628	5588	11	ſeptima	embolismus deficiens	tertia
1629	5589	12	quinta	communis abundans	prima

Anni dñi	Anni mũdi	Ciclus lunaris	Feria neomeniæ āni	Qualitas anni.	Feria paſchæ
1630	5590	13	tertia	communis ordinatus	quinta
1631	5591	14	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1632	5592	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1633	5593	16	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1634	5594	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1635	5595	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1636	5596	19	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1637	5597	1	tertia	communis ordinatus	quinta
1638	5598	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1639	5599	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1640	5600	4	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1641	5601	5	ſecunda	communis deficiens	tertia
1642	5602	6	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1643	5603	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1644	5604	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1645	5605	9	ſeptima	communis abundans	tertia
1646	5606	10	quinta	communis mediocris	ſeptima
1647	5907	11	ſecunda	emboliſmus abundās	ſeptima
1648	5608	12	ſecunda	communis deficiens	tertia
1649	5609	13	quinta	communis abundans	prima
1650	5610	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1951	5611	15	ſecunda	communis abundans	quinta
1652	5612	16	ſeptima	communis deficiens	prima
1653	5613	17	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1654	5614	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1655	5615	19	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1656	5616	1	ſeptima	communis deficiens	prima
1657	5617	2	tertia	communis mediocris	quinta
1658	5618	3	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1659	5619	4	ſeptima	communis abundans	tertia
1660	5620	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1661	5621	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1662	5622	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1663	5623	8	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1664	5624	9	tertia	communis mediocris	quinta
1665	5625	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1666	5626	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni	Feria paſchæ
1667	5627	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1668	5628	13	ſecunda	communis deficiens	tertia
1669	5629	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1670	5630	15	quinta	communis mediocris	ſeptima
1671	5631	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1672	5632	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1673	5633	18	quinta	communis mediocris	ſeptima
1674	5634	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1675	5635	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1676	5636	2	ſeptima	communis deficiens	prima
1677	5637	3	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1678	5638	4	ſecunda	communis abundans	quinta
1679	5639	5	ſeptima	comunis abundans	tertia
1680	5640	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1681	5641	7	tertia	communis mediocris	quinta
1682	5642	8	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1683	5643	9	ſeptima	communis deficiens	prima
1684	5644	10	tertia	communis mediocris	quinta
1685	5645	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1686	5646	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1687	5647	13	quinta	communis mediocris	ſeptima
1688	5648	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1689	5649	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1690	5650	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1691	5651	17	ſecunda	emboliſmus abũdans	ſeptima
1692	5652	18	ſecunda	communis deficiens	tertia
1693	5653	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1694	5654	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1695	5655	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1696	5656	3	ſeptima	emboliſmus abundans	tertia
1697	5657	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1698	5658	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1699	5659	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1700	5660	7	quinta	communis abundans	prima
1701	5661	8	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1702	5662	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1703	5663	10	ſeptima	communis deficiens	prima

nni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ anni	Qualitas anni	Feria paschæ
1704	5664	11	tertia	embolismus mediocris	septima
1705	5665	12	secunda	communis abundans	quinta
1706	5666	13	septima	communis abundans	tertia
1707	5667	14	quinta	embolismus deficiens	prima
1708	5668	15	tertia	communis mediocris	quinta
1709	5669	16	septima	communis plenus	tertia
1710	5670	17	quinta	embolismus plenus	tertia
1711	5671	18	quinta	communis mediocris	septima
1712	5672	19	secunda	embolismus deficiens	quinta
1713	5673	1	septima	communis plenus	tertia
1714	5674	2	quinta	communis mediocris	septima
1715	5665	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1716	5676	4	septima	communis plenus	tertia
1717	5677	5	quinta	communis mediocris	septima
1718	5678	6	secunda	communis plenus	septima
1719	5679	7	secunda	communis deficiens	tertia
1720	5680	8	quinta	embolismus plenus	tertia
1721	5681	9	quinta	cõmmunis mediocris	septima
1722	5682	10	secunda	communis plenus	quinta
1723	5683	11	septima	embolismus deficiens	tertia
1724	5684	12	quinta	communis mediocris	septima
1725	5685	13	secunda	communis plenus	quinta
1726	5686	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1727	5687	15	quinta	communis abundans	prima
1728	5688	16	tertia	communis mediocris	quinta
1729	5689	17	septima	embolismus abundans	quinta
1730	5690	18	septima	communis deficiens	prima
1731	5691	19	tertia	embolismus mdiocris	septima
1732	5692	1	secunda	communis abundans	quinta
1733	5693	2	septima	communis abundans	tertia
1734	5694	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1735	5695	4	tertia	communis mediocris	
1736	5696	5	septima	communis abundans	
1737	5697	6	quinta	embolismus abundans	
1738	5698	7	quinta	communis mediocris	
1739	5699	8	secunda	embolismus deficiens	
1740	5700	9	septima	communis abundans	

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni
1741	5701	10	quinta	communis mediocris
1742	5702	11	secunda	embolismus deficiens
1743	5703	12	septima	communis abundans
1744	5704	13	quinta	communis mediocris
1745	5705	14	secunda	embolismus abundans
1746	5706	15	secunda	communis deficiens
1747	5707	16	quinta	communis abundans.

Deuolutis autem annis prædictis, 247. redeundum est ad principium tabulæ & sic deinceps in perpetuum.

Tabula capitum sequentis opusculi.

De tempore uitæ & mortis Christi.c.1.
De anno & calendario.c.2.
De initio annorum domini.c.3.
De uarietate mensium.c.4.
De cyclo lunari decennouennali.c.5.
De cyclo solari ex litera dominicali & bissexto proueniente.c.6.
De tempore Olympiadum.c.7.
De annis imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab vrbe condita.c.8.
Solutio quæstionis.c.9.
Noua opinio erronea.c.10.
Solutio rationum deficientium.c.11.
Totius vitæ Christi verum tempus.c.12.
Obiectio & responsio.c.13.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

Annus & calendarium.c.2.
Anni exordium.c.2.D.
Annorum domini initium.c.3.
Baptismus Christi.c.12.C.
Bissextus.c.6.
Calendarium triplex.c.2.
Christi vitæ & mortis tempus.c.1.
Cronographi non errauerunt.c.11.
Cyclus lunaris.c.5.
Cyclus solaris.c 6.A.
Dies passionis Christi.c.9.
Dionysij abbatis error.c.3.
Duodennis Christus in templo.c.12.B.
Eclipsis anni domini.17.c.11.B.
Erronea opinio.c. 10.
Emendatio calendarij.c.2.
Feria quando cœpit correctio calendari.c.6.B.
Græci quando incipiunt annum.c.7.
Herodes tempore natiuitatis Christi.c.12.A.

Imperatorum trium Romanorum anni.c.8.B.
Inditiones Romanæ.c.7.
Initium anni.c.2.
Initium annorum domini.c.3.
Intercalatio.c.2.D.
Iudæorum obiectiones.c.9.
Iulius Cæsar.c.8.

Literæ dominicales.c.6.
Lunaris cyclus.c.5.
Luna quintadecima.c.5.
Lunationes passionis Christi.c.9.

Mensium uarietas.c.4.
Menses cum cyclo Iulii.c.5.

Noua opinio erronea.c.10

Octauianus Augustus.c.8.
Olympiades.c.7.
Opinio erronea.c.10.
Oraculum fictitium.c.11.D.

Passionis Christi dies.c.9.
Pascha duplex apud Iudæos.c.9.F.

Quæstionis solutio.c.9.

Resurrectionis Christi tertius dies.c.9G.
Roma quo tempore condita.c.8.A.

Solaris cyclus.c.6.A.
Solis defectio prodigiosa.c.11.B.

Tempus uitæ & mortis Christi.c.1.
Tabula uerax.c.6.C.
Tabula erronea.c.6.D.
Tabula temporum.c.9.E.
Tiberius Cæsar.c.8.

Vitæ Christi tempus.c.12.

DE VERO DIE PASSIONIS CHRISTI AC TEMPORE totius uitæ ipsius, opusculum editum per Ioannem Lucidum natione Gallum.

PROOEMIVM.

ORta est quæstio inter duos iuuenes eruditos, alterū clericum, alterum uero laicum: quo anno, quo mēse, quoue die Dominus ac Saluator noster in cruce passus fuerit: & consequēter de totius uitæ Christi tempore differuerunt. Laicus asserebat Christū passum esse anno ab incarnatione sua trigesimoquarto expleto: & ab ortu suo trigesimoquarto currente per tres menses. 8. calendas Aprilis hoc est die. 25. Martii eodem. s. die, quo & conceptus fuerat. Clericus uero affirmabat ipsum passum anno præcedenti, uidelicet à cōceptione sua expleto anno. 33. decemq; diebus: & à natiuitate sua trigesimotertio currēte per tres mēses ac dies decē. 3. nonas Aprilis hoc est die. 3. eiusdem mensis. Vterq; sententiam suam authoritatibus ac rationibus roborare nitebatur. Cumq; alter alteri post multā disceptationē nullo modo cedere uellet: in hoc unà cōuenerunt, ut recursum haberent ad seniorem ueritatis censorem. Itaque uno animo super hoc sententiam meam requirentes: promiserunt se uelle acquiescere iudicio ac censuræ determinationis meæ Auditis igitur utriusq; rationibus: quid super hac re tenendū esset pro captu ingenii mei, ipsis audientibus censui: & ipsis rogantibus, ut cæteris hæc ueritas manifestari possit, quæ prius uerbis coram eis explicauerā, rursus in scriptis redegi in hoc breui opusculo de uero die passionis Christi, ac totius uitæ ipsius tēpore. Difficilis profecto & ardua quæstio necdum per ecclesiā determinata: propterea quicquid scripsi in hoc opusculo & in ceteris meis editionibus & cōmentariis totum humiliter subiicio determinationi sanctæ Romanæ ecclesiæ: cum sim ueritatis non ostentationis amator. Non potest autem solui hæc ardua, sed utilis quæstio, nisi per doctrinam sacræ paginæ & Astronomicam disciplinam ac temporum descriptionem. Cum igitur expositores sacri eloquii, necnon & Astronomi, atq; Chronographi inter se diuersa & quandoq; opposita sentiant, sicut in aliarum scientiarū authoribus accidere solet. in quibus uaria & sæpe contraria ipsi authores inuicem opinantur: hinc est quòd in decisione huius quæstionis difficultas non modica super additur: & præcipue quoniā cū ueritas quæritur, necesse est, ut

quidam authores in suis quibusdam opinionibus non recte consyderatis, neq; ualida ratione probatis, quandoq; improbentur. Qua de re quorundã animi offendũtur, eo quod nimio ipsis doctoribus afficiantur amore Sed ratio ueritatis cuiuslibet hominis authoritati præponenda est: cũ & Aristoteles dicat Amicus Plato, & amicus Socrates: sed magis amica ueritas. Licet autem primo aspectu questio hęc terrorẽ nobis ingerat: si autem diligenter consyderemus euangelica dicta necnõ Solis & Lunę motum ac temporum descriptionem perscrutemur. Dei adiutorio non multo labore huius rei ueritatẽ ualida probatione reperiemus. Sed prius quædam hypotheses pręsupponendę sunt: ex quibus ueritas temporis uitæ & mortis Christi manifesta ratione comprobata penitus elucescet.

Prima hypothesis de tempore uitæ & mortis Christi. Cap. I.

PRima hypothesis est de tempore uitæ & mortis Christi, quod habetur ex euãgelica ueritate declarata iuxta usum & diu approbatam consuetudinẽ ecclesiæ: cui super omnia penitus adhęrendũ est. Christi nãq; ortus ab Euangelistis describitur fuisse Cæsare Augusto imperãte Romæ, eo. s. tempore, quo eius edicto primo describebatur uniuersus orbis, ut scribitur Luc. 2. Atq; in Iudæa regnãte Herode primo alienigenã ablato regno à Iudæis iuxta propheciã Iacob qui ait Gen. 49. Non auferetur sceptrũ de Iuda & dux de femore eius: donec ueniat qui mittendus est, sicut describitur Matth. 2. c. Cum natus esset Iesus in diebus Herodis regis & c. Baptismus quoq; Christi Luc. 3. enarratur fuisse anno 15. imperii Tiberii Cæsaris, & tunc ipse Iesus, ut ibi dicitur, erat incipiens quasi annorum 30. Passio uero eius & mors ab Euangelistis describitur fuisse die sequenti postquã comederat agnum paschalem iuxta legis præceptum, quia uenerat legem adimplere, ut scribitur Matth. 5. Pręcipitur enim Exodi. 12. ut comedatur agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad uesperam: & idem confirmatur Leuit. 23. Vbi luna. 14. dicitur dies. 14. primi mensis: & dicebatur prima dies azimorum, quoniam per totam hebdomadam comedebant azima: & tunc prima die azimorum ad uesperam, Christus agnum paschalem cum azimis & lactucis agrestibus comedit Dicitur enim Matth. 26. Prima autem die azimorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes Vbi uis paremus tibi comedere pascha? Et Luc. 22. dicitur. Venit

autem dies azimorum, in qua necesse erat occidi pascha: & misit Petrũ & Ioãnẽ dicẽs. Euntes parate nobis pascha, ut mãducemus &c. Tunc autem erat luna. 14. Nam dicit Chrysostomus. Primam azimorum eam diẽ uocant, quæ ante azima erat. Consueuerunt enim à uespera semper dies enumerare: & eius mentionẽ facere in uespera, cuius pascha erat immolandum. Quinta enim sabbati discipuli ad Christum accesserunt: quam hac primam azimorum, id est ante azima uocat, tempus designans quo discipuli accesserunt ad Iesum. hæc ille. Et hoc idẽ confirmatur per usum ecclesiæ quæ cœnã domini celebrat feria. 5. uidelicet pridie quã pateretur. Et tunc fuit eclipsis illa mirabilis à sexta usq; ad nonam: quã etiã uidit Dionysius Areopagita in Aegypto: qui in epistola ad Polycarpũ dicit eã contigisse in plenilunio. Quòd aute fuerit feria. 6. patet ex Euangelistis, qui dicunt eum passum in parasceue ante sabbatũ, quæ est feria. 6. id est dies ueneris. Nam dicitur Marci. 15. Quia erat parasceue, quod est ante sabbatũ: uenit Ioseph &c. Dies autem quæ præcedit sabbatum, est feria. 6. hinc est quod ecclesia celebrat Christi passionem die ueneris post cœnam dominicam. Nec est dicendũ quod Christus comederit agnũ luna. 13. ut putãt Græci: qui asserũt Christũ anticipasse pascha, & comedisse agnũ cum pane fermentato, & in eo cõsecrasse: quia hoc esset contra legem, quæ præcipit, ut agnus cũ azimis comedatur luna. 14. Chistus autẽ nunquã fuit legi contrarius, ut dicit Chrysost. Quòd autẽ nõ anticipauerit pascha, probatur etiã ex uerbis Marci. 14. dicentis. Primo die azimorum quãdo pascha immolabãt uidelicet ſm legẽ: quæ præcipit, ut comedat agnus cũ azimis primo die azimorũ luna. 14. ad uesperã. Nec obstat quod dicit Ioãnis 13. Ante diẽ festum paschæ cœnã fecisse quia dies fest⁹ & solẽnis erat die sequẽti post agni comestionẽ. s. luna. 15. Nã dicit Leuit. 23. Mense primo. 14. die mẽsis ad uesperum phase dñi est: &. 15. die mẽsis huius solẽnitas azimorũ dñi est. Sed utrũ Iudæi tũc fecerint pascha iuxta legis edictũ: an iuxta traditionem seniorũ: in solutione qõnis inferius declarabimus. Post mortẽ Christi cum transisset sabbatum, prima sabbati, hoc est tertia die à morte sua dñs resurrexit à mortuis die Solis, quæ est dies dominica. Quapropter ecclesia semper celebrat pascha resurrectionis die dñica. Hæc omnia prædicta tãquã uera firmiter tenẽda sunt: & oĩa quæ ipsis aduersantur tanquã falsa reprobanda, etiã si dicantur ab authoribus magna authoritate præditis, quoniã Euangelica ueritas usu ecclesiæ declarata omni humanæ authoritati præponitur.

SEcunda hypothesis est de anno &calẽdario. Etsi teste Plinio lib. 18. Dierum anni propè inextricabilis ratio est: Romani tamen siue Latini iuxta triplicem anni obseruationem, triplex ediderunt calendarium, ut refert Ioãnes Stoffle rinus in suo calendario propositione. 34 sub litteris Cc. Quod ostẽdit ex dictis Macrobij in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus, qui teste Varrone. Romam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino testibus trecentis quatuor diebus compleuit: ac suo calendario decem mẽses inscripsit. Dicit enim macrobius. Anni certus modus apud solos semper Aegyptios fuit, aliarum gentium dispari numerò, pari errore nutabat. Et ut contentus sim referendo paucarum morem regionum: Archades annum suum tribus mẽsibus explicabant: Acharnanes sex: Græci reliqui trecentis quinquagintaquatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac uarietate Romanos quoq; olim authore Romulo annum suum decem habuisse mensibus ordinatum: quia annus à Martio incipiebat & conficiebatur diebus. 304. ut sex quidẽ menses. 1. Aprilis, Iunius, Sextilis, September, Nouember, December tricenum esset dierum: Quatuor uero, Marcius, Maius, Quintilis, October tricenis & singulis expedirentur. Hæc fuit Romuli ordinatio: qui primum anni mẽsem genitori suo Marti dicauit. Quem mensem anni primum fuisse uel ex hoc maxime probatur, quòd ab ipso Quintilis quintus est: & deinceps pro numero reliqui nominabantur. hæc ille. Idem confirmat Solinus dicens Romani in initiò annum decẽ mẽsibus cõputabant à Martio auspicantes &c. Et Ouidius primo Fastorum ait.

Tempora digereret cum conditor urbis, in anno
Constituit menses quinq; bis esse suo.

B Secundum calendarium edidit Numa Pompilius secũdus Romanorum rex. Nam annus Romuli continens. 304. dies erat adeo diminuens & concisus, quòd non æquabatur uere anni solaris quantitati: sed ab eo deficiebat in duobus mensibus. Nam spatio. 24. annorum quibus talis obseruatio uiguit superati sunt anni solares quatuor annis Romuleis constitutis ex mensibus decẽ. Er hinc emergebat inordinata annorum & mensium confusio. Sed, ut ait

Macrobius secutus Numa quantum sub cœlo rudi & senulo adhuc impolito solo ingenio magistro cõprehẽdere potuit: uel q̃a Græcorũ obseruatione forsitan instructus est. 50. dies addidit, ut, 354. dies quibus duodecim lunæ cursus confici credidit, annus extenderetur Hæc ille. Sic igitur calendariũ lunaræ duodecim mẽsiũ cõposuit Hi mẽses erãt perfecti alternatim diebus. 30 & 29. iuxta ipsius Lunæ motum respectu Solis: quæ à coniunctione eius cũ Sole usq; ad sequentem coitum absumit. 29. dies cum dimidio posthabitis minutiis horariis. Et quia dies in calendario partiri non possunt, ut dies naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attribuit Numa uni mensi. 30. dies: alteri. 29. De quibus. 12. mensibus Numæ ait Ouidius in primo Fastorum.

At Numa nec Ianum, nec auitas præterit umbras.
Mensibus antiquis addidit ille duos.

Paulo post authore Macrobio, Numa in honorem imparis numeri secretũ hoc & ante Pythagorã parturiente natura: unũ adiecit diẽ quem Ianuario dedit, ut tam in anno q̃ in mẽsibus singulis præter unũ Februariũ impar numerus seruaretur. Nã quia. 12 mẽses si singuli aut pari aut impari numero partirẽtur consũmationẽ parẽ facerent, unus pari numero institutus, unius amputationẽ imparẽ fecit. Ianuarius igitur, Aprilis Iunius, Sextilis, Septẽber, Nouember, December: undetricenis censebantur diebus Martius uero Maius Quintilis, & October dies tricenos singulos possidebãt. Sed solus Februarius uiginti & octo retinuit dies quasi inferis & diminutio & par numerus conueniret. Et subiũgit idẽ Macrobius Cum ergo Romani ex hac distributione Pompilij ad Lunę cursum sicut Græci annum proprium computarent: necessario & intercalare mẽsem instituerunt more Græcorum. Nam & Græci cum animaduerterẽt temere se. 354. diebus ordinasse annum: quoniã apparet de Solis cursu: qui. 365. diebus & quadranre Zodiacum conficit, deesse anno suo undecim dies & quadrantẽ, intercalares statuta ratione cõmenti sunt, ita ut octauo quoq; anno. 90. dies ex quibus tres menses tricenũ dierũ coposuerunt: intercalarẽt. Id Græci fecerunt q̃m erat operosum atq; difficile omnibus annis undecim dies & quadrantem intercalare. Itaq; maluerunt hunc numerum octies multiplicare: & 90. dies, qui nascuntur, si quadrans cum diebus undecim octies cõponatur, inferere in tres menses, ut diximus, distribuendos hæc ille. Idem etiam affirmat Solinus dicens. Græci ergo singulis annis. 11 dies & quadrantẽ detrahebant: eosq; octies multi

plicatos in annum nouũ reseruabant, ut contractus nonagenarius numerus in menses tres per tricenos dies funderetur: qui anno nouo restituti efficiebant dies. 444. quos ἐμβολισμοὺς, uel ὑπερβολιμαίους nominabant. Hæc Solinus. Insuper adiungit Macrobius. Hunc ergo ordinem Romanis quoq; imitari placuit, sed frustra: quippe fugit eos diem vnum, sicut supra admonuimus, additum à se ad Græcum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo nõ poterat. Sed nõdum hoc errore comperto per.8. annos nonaginta quasi superfundendos Græcorũ exemplo computabant dies: alternisq; annis binos vicenos, alternis ternos vicenosq; intercalantes expensabant intercalationibus quatuor. Sed octauo quoq; ãno intercalatores octo affluebãt dies ex singulis: quibus uertentis anni numerum apud Romanos super Græcos abũdasse iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito hęc species emendationis inducta est. Tertio quoq; octennio ita intercalandos dispensabant dies, ut nõ nonaginta, sed sexagintasex intercalarent compensatis. 24. diebus pro illis, qui per totidem annos supra Græcorum numerum creuerant. Omni autem intercalationi mensis Februarius deputatus est: quoniã is vltimus anni erat Quod etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant. Nam & illi vltimo anni sui mensi, superfluos inserebant dies, ut refert Glaucippus: qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum una re à Græcis differebant. Nam illi confecto ultimo mense. Romani non cõfecto Februario: sed post uigesimum & tetium diem intercalabant terminalibus scilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarii mensis dies: qui erant quinq;, post intercalationẽ subiungebant (credo) ueterẽ religionis suæ more, ut Februarium omnino Martius sequeretur. Hæc Macrobius. Alia etiam re differebant Romani à Gręcis quoniam ultimus mensis anni apud Græcos non erat in fine Hyemis ante principium ueris, sicut apud Romanos: sed erat in fine æstatis ante principium autumni: quo tempore Græci initium anni sumebant, ut infra patebit.

C Tertium calendarium nostræ institutioni accommodum C. Iulius Cæsar dictator composuit ad anni solaris quantitatem, eo quòd Astronomiæ peritissimus atq; diligentissimus esset, ut affirmat Iulius Firmicus. Nam postquam Cæsar Alexandriam Aegypti applicuit, ab Aegyptiis (testibus Appiano & Macrobio) uerã anni quantitatem didicit; Romamq; reuersus, & maximum (Suetonio asserẽte) pontificatum adeptus, conuersus ad ordinandum reip. statum

faſtos correxit, iam pridé uitio pontificum per intercalandi licentiam adeó turbatos, ut neq; meſſium feriæ æſtate: neq; uindemiarũ autumno competerent. Annumq; ad curſum Solis accõmodauit: ut trecentorũ ſexagintaquinq; dierum eſſet: & intercalario menſe ſublato, unus dies quarto quoq; anno intercalaretur. Huius etiam erroris & fluctuationis cauſam, & eius correctionem Macrobius & Solinus indicant. Dicit enim Macrobius. Verum fuit tempus cum propter ſuperſtitionem intercalatio omnis omiſſa eſt. Nonunquã uero per gratiam ſacerdotum, qui publicanis proferri uel imminui conſulto anni dies uolebant modo auctio, modo retractio dierum proueniebant: & ſub ſpecie obſeruationis emergebat maior confuſionis occaſio. Sed poſtea C. Cæſar, omnem hanc inconſtantiam tẽporum vagam adhuc & incertam in ordinem ſtatutæ diffinitionis coegit: adnitẽte ſibi Marco Flauio ſcriba: qui ſcriptos dies ſingulos ita ad dictatorem retulit: ut & ordo eorũ inueniri facillime poſſit: & inuento certus ſtatus perſeueraret. Ergo C. Cæſar exordium nouæ ordinationis initurus, dies omnes, qui confuſionem adhuc poterant facere, conſumpſit. Eaq; re factum eſt: ut annus confuſionis ultimus in. 444. dies protenderetur. Poſt hoc imitatus Aegyptios ſolos diuinarum rerum omnium conſcios, ad numerum Solis, qui diebus. 365. & quadrante curſum conficit, annum dirigere contendit. Et infra. Iulius ergo Cæſar decẽ dies obſeruationi veteri ſuper adiecit, ut annum trecenti & ſexagintaquinq; dies, quibus Sol luſtrat Zodiacũ, efficerent. Et ne quadrans deeſſet: ſtatuit, ut quarto quoq; anno ſacerdotes, qui curabant menſibus ac diebus, unũ intercalarent diẽ eo. ſ. menſe ac loco, quo etiam apud ueteres menſis intercalabatur, id eſt ante quinq; ultimos Februarii mẽſis dies id q; biſſextũ cenſuit nominandũ & poſtea ſubiungit. Sic annũ ciuilem Cæſar habitis ad Lunã dimenſionibus cõſtitutũ edicto palàm poſito publicauit. Ex his verbis Macrobii liquido colligiť ꝙ anteq̃ Cęſar calendariũ emẽdaſſet, præceſſit annus confuſionis continẽs dies. 444. qui ſunt menſes. 15. iuxta modũ intercalationis Aegyptiorũ: qui octauo quoq; anno reſtituebãt dies. 90. nouo anno. De hoc anno confuſionis dicit Suetonius in vita Cæſaris. Quo autem magis in poſterũ è calẽdis Ianuariis nobis tẽporũ ratio cõgrueret inter. Nouembrẽ ac Decẽbrẽ mẽſem interiecit duos alios: Fuitq; is annus, quo hæc conſtituebãtur. 15. menſiũ cum intercalario mẽſe qui ex conſuetudine in eũ annũ inciderat. hæc ille. Sed in hoc Solinus errauit dicens, quòd Cæſar uidens anni inconſtantiam &c.

ut certum statũ præteritus acciperet error: dies uiginti & unum,& quadrãtem simul intercidit. Non enim oportebat intercidere dies 21. ad hanc emendationem: sed adiungere tres menses, ut recte dicit Suetonius, & Macrobius. Nec potuit intercidi eo anno quadrãs, cũ non possit hoc fieri nisi in annis quatuor. Post annũ confusionis secutus est annus correctionis & emendationis continens dies. 365. cum ipse Macrobius postquam de anno confusionis dixerat, subiungat. Post hoc imitatus Aegyptios ad numerum Solis qui diebus. 365.& quadrante cursum conficit, annum dirigere contendit. Et hunc annum incepit à Prima lunatione post solstitium hyemale calendis Ianuarii. Post annũ emẽdationis secutus est etiã annus cõmunis dierum. 365. per promulgationẽ à Cæsare factam; cum dicat Macrobius: Annum ciuilem Cæsar habitis ad lunam dimensionibus constitutum, edicto palam posito publicauit: & potest dici annus promulgationis uel publicationis: quoniã hæc publicatio saltem per annum protracta est: quia subito non potuit publicari apud multos populos Romano imperio subiectos, nisi spatio unius anni. Hoc autem anno publicationis, qui fuit sequens post emendationem, in senatu Cæsar occisus est idibus Martii, hoc est post correctionem calendarii anno uno mensibus duobus cum dimidio transactis, Post Cæsaris mortem sacerdotes inconsulte errorem alium induxerunt: quẽ postea emendauit Octauianus Augustus. Dicit enim Macrobius. Et hucusq; error stare potuisset, ni sacerdotes sibi errorẽ nouum ex ipsa emendatione fecissent. Nam cum oporteret diem, qui ex quadrantibus fit quarto quoq; anno confecto ante quam quintus inciperet, intercalare: illi quarto non perfecto, sed incipiente intercalabant hic error sex & triginta annis permansit. Quibus annis intercalati sunt dies duodecim cum debuerint intercalari nouem. Sed hunc quoq; errorem sero deprehensum correxit Augustus: qui annos duodecim sine intercalari die transigi iussit: ut illi tresdies, quĩ per annos triginta & sex uitio sacerdotalis festinationis excreuerãt, sequẽtibus annis duodecim nullo die intercalato deuorarentur. Post hoc unum diem secundum ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit, & omnẽ hunc ordinem æreæ tabulę ad ęternam custodiam incisione mandauit, hæc ille. Idem affirmat Solinus dicens. Et tunc quoq; uitium admissum est per sacerdotes: Nam cum præceptũ esset anno quarto, ut intercalarent unum diem: & oporteret confecto anno quarto id obseruari antequam quintus auspicaretur: illi incipiente quarto

intercalarunt non desinente. Sic per annos sex & triginta cum nouē dies tantummodo sufficere debuissent, duodecim sunt intercalati. Quod deprehensum Augustus reformauit iussitq; annos. 12 sine intercalatiōe decurrere: ut tres illi dies qui ultra nouē necessarios, temere fuerant intercalati: hoc modo possent repēsari. Ex qua disciplina omnium postea temporū fundata ratio est. hæc Solinus. Edidit ergo Iulius Cæsar calendarium quod Iulianum nūcupatur in duodenos menses partitum tribuens Ianuario dies. 31. Februario. 29. Martio. 31. Aprili. 30. Maio. 31. Iunio. 30. Quintili. 31. Sextili. 30. Septembri. 30. Octobri. 31. Nouembri. 30. & Decembri. 31. & incepit annum à Ianuario: Quintilis mensis Macrobio authore in honorem Iulij Cæsaris dictatoris legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quòd hoc mense ad quartum idus Quintilis procreatus sit. Sextilis inde dictus est Augustus ab Octauiano Augusto ob auctam ab eo rempu. ex senatus consulto: cuius uerba subiecit Macrobius dicens. Cum imperator Cæsar Augustus mense Sextili, & primum consulatum inierit: & triumphos tres intulerit in urbē: & ex Ianiculo legiones deductæ secutæq; sint eius auspicia ac fidem: & Aegyptus hoc mense in potestatem populi Romani redacta sit, finisq; hoc mense bellis ciuilibus impositus sit: atq; ob has causas hic mensis huic imperio felicissimus sit ac fuerit: placere senatui, ut hic mensis Augustus appelletur. hæc ille. Idem etiam dicit Cēsorinus libro de die natali capite de mēsibus, ubi dicit. Mensis Quintilis Iulius cognominatus C. Cæsare. 5. & M. Antonio consulibus anno Iuliano secundo. qui autem Sextilis fuerat C. Marco Censorino: C. Asinio Gallo consulibus in Augusti honorem dictus est Augustus anno Augustio uigesimo hæc ille. Huic mensi Augusto tunc additus est dies unus à Februario detractus, ut unum & tricenos compleceretur: ne Augustus Iulio inferior uideretur: & ita Februario mutilato: octo & uiceni duntaxat dies relicti sunt in anno cōmuni. hæc igitur fuit anni & mēsium ratio à Romanis tempore Octauij Monarchæ ante Christi aduentum instituta, & usq; ad nostra tempora custodita, ut affirmat Ioannes Stoffler. in suo calendario propositione. 34.

D Anni autem exordium apud diuersas nationes differenter sumitur. Nam Romulus, ut dictum est, à Martio annū incepit tempore ueris. Hæbrei etiam habent anni principium in lunatione propinquiori ipsi uernali æquinoctio, quando de Aegypto exierunt. Nam dicitur Exodi. 12. Mensis iste uobis principium mensium, primus

erit in mẽſibus anni. Aegyptij uero & Græci anni exordiũ ſumunt iuxta æquinoctium autũni. Nam Aegyptij à Septembri: Græci ab Octobri anni principium habent, ut Alphonſus in ſuis tabulis Annotat. Sed Iulius Cæſar anni principiũ ſumpſit à luna prima poſt ſolſtitium hyemale: quæ fuit calẽdis Ianuarij anno ante Chriſtum quadrageſimoquinto, ut recte computat dñs Paulus epiſcopus Foroſempronienſis in ſua Paulina: & dñs Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione. 34. ut plenius infra patebit.

Incepit kal. anno 45 ant. Chr.

Tertia hypotheſis de initio annorum domini. *Cap. 3.*

TErtia hypotheſis eſt de initio annorũ domini: in quib9 computandis quo ad initiũ plures authores inter ſe differunt. Quidam enim ſumũt annos domini à ſua incarnatione, quando conceptus eſt: Quidam à natiuitate, cũ de utero matris egreſſus eſt. Quidam à circuncifione domini calendis Ianuarij octauo natiuitatis die. Et quidam à Chriſti paſſione. Qui omnes modi comprobari poſſunt ſeruata tamen conuenienti cõputatione, ut mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientiſſimus eſt, ut ſumatur initium annorũ domini ab eius natiuitate: quoniam anni uitę alicuius hominis non à ſua conceptione, ſed à natiuitate ſumuntur. Hunc modum ſeruat eccleſia Romana annos incipiens à natiuitate domini, non à conceptione ipſius. Nam eo tempore per eccleſiam accipitur principium annorũ domini: quo & ſingulis annis per eã annus mutatur. Sed per eccleſiam fit anni mutatio non in conceptione Chriſti, ſed in eius natiuitate. Ergo tunc anni domini ſumunt initium. Quod autem eccleſia mutet annum in natiuitate domini, & non in conceptione, patet per acta concilij Cõſtãtienſis inquibus deſcribitur, quod electio põtificis Martini. 5. facta eſt die Iouis infeſto ſancti Martini undecima Nouembris die: anno à natiuitate domini. 1417. inditione decima: & facta eſt coronatio eius die dominica uigeſimaprima ſupradicti menſis Nouembris. Deinde iuxta finem menſis Decẽbris immediate ſequẽtis facta eſt cõgregatio prædicti cõcilij poſt Chriſti natiuitatem in feſto Innocentium: & iam mutatus eſt annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno à natiuitate domini. 1418. inditione. 11. die uero martis. 28. mẽſis Decembris &c. ſicut legimus in exemplari manu notarij ſcripto in ipſo concilio. Quod autem nõ mutetur annus in annunciatione dominica, quando Chriſtus eſt

conceptus, patet ex secunda & tertia sessione post inchoationē dicti concilij in pontificatu Ioannis.23. Nam idem annus à natiuitate domini describitur in secunda sessione celebrata calendis Martij:& in tertia sessione cōgregata 8.calendas Aprilis, hoc est die 25. eiusdē mensis Martii in annuntiatione dominica, quādo cōceptus est Christus. Ibi enim sic legitur de secūda sessione. Anno à natiuitate domini.1415. pontificatu quo supra.s. Ioannis.23. die uero prima mensis Martii &c. Tertia uero sessio ibi describitur die lunæ 25. mensis. Martii supradicti in die annuntiationis dominicæ:& tamen ibidem non mutatur annus: sed sequitur idem annis. 1415. Hoc idem etiam patet in bulla inditionis iubilei pro futuro anno domini.1525. per Clementem.7. in qua inseruntur plures bullæ prædecessorum eius ab anno domini.1300. tempore Bonifacii.8. & deinceps:& omnes describuntur per annos à natiuitate domini Et specialiter ibi ponitur determinatio iubilei de.25. annis in annos.25. per Paulum.2.& confirmatio & executio eius per Xyxtum 4. ubi indicitur Iubileus pro anno domini.1475. incipiēdo à primis uesperis uigiliæ natiuitatis dñi nostri Iesu Christi anni.1474. Vnde manifeste patet, quòd in uigilia natiuitatis domini tunc fuit ultimus dies anni domini.1474. & in die natiuitatis fuit primus dies anni domini.1475. Sed in eadem bulla Clementis.7. occurrit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiusdem bulle dicatur. Datum Romæ apud sanctum Petrum anno incarnationis dominicæ.1524 calendis Mai:& tamen in trāsumpto eiusdem bullæ per episcopū Vigorniensem auditorē cameræ apostolicæ generalē sic in calce scribitur. Datum Romæ in ædibus nostræ solitæ residentie sub anno à natiuitate domini 1524. die uero decimo mensis Iunii. Tabellio Papæ præsentem annum nominat incarnationis.1524.& alius tabellio episcopi auditoris cameræ apostolicę eundem annum denominat à natiuitate:& sic inter se dissonare uidentur: tamen una conueniunt. Causa ergo huius apparentis dissonantie requirenda est Antiquiores tabelliones iuxta morem diu seruatum in curia Romana describebant annos à natiuitate domini:& sic modo etiam describunt in omnibus, quæ per pontificem in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non describebatur annus domini: sed tantum annus pro tempore existentis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicæ. Dicit enim dominus Paulus episcopus Forosemproniensis libro.13.

secundæ partis Paulinæ suæ, quòd præsidente Eugenio 4. adhortãte Blondo Forliuiensi põtificij collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis pontificalibus, annorum hæc à Christi incarnatione supputatio scribi primum cœpit. & infra. Sed notarii annos à natiuitate computare cõsueuerunt. hæc ille. Vnde patet Blondum huius diuersitatis causam fuisse. Qui tamen in hoc deceptus est, quia putauit annos domini numerando per ecclesiam ab incarnatione ipsius, ex eo quòd Dionysius abbas Romanus primam supputationem olim fecerat à primo anno incarnationis dominicæ in sua tabula Sed idem Dionysius in annis dominicæ incarnationis errauit, licet ordo ipsius tabulæ scilicet quingẽtorum triginta duorum annorum bene digestus sit. Dicit enim Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione. 37. sub litera. T. Animaduertendum est quòd hic Dionysius ecclesiæ totius erroris ansam præbuit, & causam præstitit: primo in eo, etsi diuino zelo accensus, ut impiissimi Diocletiani, à quo prius anni supputabantur memoria deleretur & aboleretur: Christianæque salutis exordium elucesceret, induxit temporum supputationem ab anno incarnationis verbi dei sumendam: in quibus tamen annis numerandis ipsum errasse à compluribus probatur. De quo Sigebertus monachus natione Gallicus in Chronica sic scriptum reliquit, In cyclo magno Dionysij reprehensibile videtur, quòd in annis dominicæ incarnationis ei inconsyderate præscriptis discordat à veritate Euangelij in anno dominicæ passionis. Et idem Dionysius posuit natiuitatẽ Christi vigesimoprimo anno tardius q̃ debuisset. Quare Rhenerius egregius supputator cyclum, aut tabulam Dionysii dicit esse fallacem & erroris plenam hæc ibidem Etiam dominus Paulus episcopus Forosempronien. in scunda parte Paulinæ lib. 13. c. 6. dicit ipsum similiter errasse, & erroris causam aliis dedisse: & affirmat eum errasse in duobus annis: in quibus tamen non errauit: quia dicit eum assumpsisse annos Augusti à nece Cæsaris: sed non sic accepit: sed à primo consulatu vel triumuiratu anno secundo post Cæsaris mortem. Sed nos dicimus ipsum Dionysium errasse in uno tantum anno: quia fecit bissextum anno quarto domini: cum tamẽ ibi annotandus non esset, ut inferius demonstrabimus. Et hoc non cognouit dominus Paulus: quia in eũdem errorem & ipse incidit. Non est ergo mirum, si Blondus in computationibus annorum ab incarnatione errauit, quia ducem erroneũ secutus est. Omnes, qui Dionysiũ imitati sunt, errauerunt, ut Campanus in libro deCom-

sequitur, quod nos retrocedentes impingamus uno anno prius in nativitatem Dni

puto maiori: Paulus episcopus Forosempronien. ut patet in secũdã parte suæ Paulinæ lib. 4. & quamplures alii. Aliam euidẽtissimam rationem adducam ad probandum quòd per ecclesiam anni enumerentur à natiuitate domini postquã descripsero inferius cyclũ lunarem & literas dominicales: quoniam ea ratio ex ipsis ueritatẽ habet: & tunc uidebimus quòd anni ab incarnatione sumpti post quartum Christi annum idem sunt cum annis à natiuitate computatis propter superfluum bissextum anno 4. domini inconsulte annotatum, quo unus minuitur annus: non tamen hoc accidit ante quartũ annũ domini, ut certius inferius patebit. Vnde & in rescriptis põtificalibus idem annus à natiuitate ex dicta inordinatione in eis dicitur annus incarnationis. Quidam uero recte computant annos ab incarnatione domini addentes annis à natiuitate ipsius computatis per ecclesiam. s. nouem mẽses: quibus fuit in utero uirginis ante natiuitatem, ut recte computant Pisani: qui hoc anno à natiuitate domini. 1524. post uigesimamquartam diẽ Martii sunt in anno ab incarnatione domini. 1525. & sic annotant in suis literis & codicibus. Sed in hoc errant Florentini & Senẽses, qui annos ab incarnatione postponunt annis à natiuitate eo quòd annos domini enumerare incipiãt cõpleto primo anno à conceptione iam nato Christo per tres menses. Conueniunt tamẽ cum ecclesia post 24. diem Martii: non tamen antea tribus mensibus. Dicunt tamen aliqui, quòd antiquitus conueniebant cum Pisanis: sed postmodũ cum vellent conuenire cũ ecclesia, & nõ auderent immutare principium anni à 25. Martii sicut semper antea consueuerant: inciderunt in hanc deordinationem, ut partim cum Pisanis & partim cũ ecclesia conuenire vellent: nec tamen plene cum ecclesia, neq; cũ Pisanis conueniunt, ut omnibus manifestum est. Cęteræ nationes extra Italiã cõmuniter cum ecclesia conueniunt, Romani uero annos domini à calendis Ianuarii incipiunt. 8. die à Christi natiuitate & conueniunt cum ecclesia excepta prima hebdomada natiuitatis eius. Et hunc modum tenent recentiores Astronomi: qui annos domini ad Ianuarium reduxerunt: ut Ioannes de monte Regio, & Ioannes Stofflerinus in suis calendariis, & plures alii. Vnde & dñs Paulus lib. 4. secundæ partis Paulinæ dicit. Astrologi nostri temporis, qui Romanorum more annorum supputationẽ reduxerunt ad Ianuarium: & radices motuum statuerunt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Christi: incipiunt primum natiuitatis annum ab. 8. die natiuitatis eiusdem, non computantes illos septem dies à

natali domini usq; ad Ianuarium interceptos:quod ex hoc manife ste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire uolunt:retrocedunt per dies.7.à radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc computandi modū obseruant non solū Astrologi:sed etiam Theologi in Christiana religione probati: Pe trus de Aliaco,Nicolaus Cusanus,Rogerius Bachō; & generaliter omnes,qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarunt hæc ille.Facilius autem reducuntur ad calendarium Romanū,vide licet ad calendas Ianuarii anni a natiuitate domini,qm̄ ab ea parū distant.f.per solam hebdomadā q̄ anni ab incarnatione:quia mul to magis ab ea remoti sunt:ideo melius est enumerare annos à na tiuitate domini:uel à calendis Ianuarii q̄ ab incarnatione Christi. Si uero ab incarnatione enumerētur:superaddēdi sunt, ut dixinus nouem menses præcedentes natiuitatem:uel nouem menses cū he bdomada, si anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarii: Aliter contingeret in computationibus error.Paucissimi autem do ctores antiqui,ut Hieronymus,& Isidorus,& quidam alii,qui anti quitus scribebant annos domini in cereis paschalibus.enumerant annos à passione domini includentes annum trigesimum tertium suæ passionis & amputantes pręcedentes.32.annos ante passionem & ita conueniunt cum cæteris.Nam historici,qui computāt annos à natiuitate Christi,dicunt Ioannē Euangelistam obiisse anno cen tesimo à natiuitate dn̄i cū iam Traianus accepisset imperium. Hie ronymus uero & Isidorus dicunt eundem Ioannē ad dn̄m migrasse anno.68. à passione dn̄i auferentes præcedentes. 32. annos Qui si addantur prędictis annis.68. conficiunt annos centum.Antonius vero Dulciatus in libro de festis mobilibus,licet incipiat annos à passione dn̄i:nō tamen præscidit annos præcedentes passionē : sed errori errorem addidit:qm̄ anno,quo Christus est natus annotauit passionē dn̄i:& natiuitatem eius scripsit antea per annos.33.quan do currebat annus imperii Augusti nonus:quod est absurdū cōtra omnes Cronographos & contra supputationes Astronomicas.

Quarta hypothesis de uarietate mensium. *Cap* 4.

Quarta hypothesis est de uarietate mensium. Nam aliqui sunt menses mobiles,aliqui fixi & stabiles.Hebræi enim habent menses:lunares ac mobiles:ita ꝙ prima dies cō iunctionis Lunæ cum Sole fit prima dies mensis eorū. Similiter habenē menses mobiles Græci,Persæ,& Caldæi,atq; Ara

bes. Romani uero habent mēses firmos & stabiles in calēdario de scriptos. Hunc est ꝙ primus mēsis Hebræorū, qui dicitur Nisan, cū Martio & cum Aprili an calendario Romano concurrit iuxta lunę cursum. Et luna. 15. mensis Nisan quādoq; occurrit in Martio quā doq; in Aprili: sicut in ecclesia patet, quę celebrat pascha dñi Dominica prima post. 14. lunam primi mēsis, aliquādo in Martio aliquando in Aprili. Hęc dixerim, quoniam Christi passio potest annotari uno mense apud Hebręos, & altero apud Romanos.

Quinta hypothesis de cyclo lunari decennouennali. Cap. 5.

Q Vinta hypothesis est de cyclo lunari decēnouēnali, quē nos aureum numerū dicimus. Alexandrini enim adinuenerunt numerum annorum 19. ad reperiēda nouilunia. Necnon & Iulius Cæsar adnitente M. Flauio scriba, ut Macrobio placet: & Sosigene Astrologicæ sciētiæ perito adhibito, ut Plinius affirmat: cyclum lunarem decēnouēnalem cōscripsit anno suo solari, quem Iulianū appellamus, maxime cōgruentem: uę quo sic loquitur Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione 34. sub literis Hh. Cum ego inquit anno gratiæ. 1489. legatum in Francia orientali agerem, adii splendidissimum baronē Philippū de Vuinsperg antiquitatum amatorē: qui mihi uetustissimum quēdam obtulit librum: in quo inter alia propè innumera offendi cōmentarios in cyclum diui Iulii Cæsaris, inq; eius calendariū ortū & occasum stellarum: quibus significabatur Cæsarem suum cyclum incepisse à prima coniunctione luminariū secūdū mediū cursum post hibernū solstitiū: eāq; in primū diē Ianuarii caputq; anni incidisse. Quare Cæsar è directo huius diei pro aureo numero notauit unitatē: à qua reliquas lunationes supputās, Solis & Lunæ conuētiones in suo calēdario cōmemoratis uiris M. Flauio & Sosigene opem ferētibus passim, prout negociū postulabat, adnotauit. Inseruit autem in eo numerū 19. annorum: quem uulgus aureum numerum uocat. Putauit autem Ioannes Stoffler. Iulium Cæsarem incepisse diem à media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui dicunt eum incepisse diem à meridie, quo ad computationes dierū Lunæ eo quòd Astrologicā computationem didicerit in Alexādria, ubi Astronomi dies computabant à meridiè, ut cæteri Astrologi faciūt. In sacris tamen publicis & officiis magistratuum & cæteris negociis Romani à media nocte diem accipiebant authore Cēsorino. Alii uero putāt Cæsarem diē accepisse ab occasu Solis:

& inde consuetudo in Italia inoleuerit, quod in horologiis fiat initium diei à Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioãnes Stoffler. & ait. His animaduersis uolui harum rerum periculum subire. Quare ad tempora Iulii Cæsaris me contuli, & compluribus numeris incassum exaratis, tandē anno.45.ante Christi incarnationem ex tabulis mihi usu habitis, reperi cōgressum luminarium prima die Ianuarii horis.18.min.44.secund.55.à media nocte computãdis ad meridianum ferè urbis Romæ. Iuxta uero Astrologicã usitatam computationem die prima Ianuarii horis.6.min.44.secund.55.à meridie numerandis. Sequens autem lunarium coniunctio fuit die.31.Ianuarii horis.7. min. 28. secund.58. post noctis mediũ, & secũdũ Astrologos die.30.Ianuarii hor.19.min.28. secund.58.post meridiem. Cæsar igitur cyclum compositurus ordinauit primam lunationem dierum tricenorum: quare è regione primi & trigesimi diei Ianuarii unitatem annotauit: & sequentem nouem & uicenis diebus absoluit: & iterum sequentem tricenis: & pro hac formula reliquas omnes lunationes digessit, nō omissa tamen ratione embolismorum. hæc ille. Eandē lunationem calendis Ianuarii computat etiam dominus Paulus episcopus in 12. lib. secũdæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationem factam anno 45.ante Christi natiuitatem iuxta usitatam computationem die 1. Ianua. ho.7.mi.6.sec.35.post meridiem. Veram autē coniunctionem factam inueni hor.1.mi.50.post mediam noctem eiusdem diei. s. inter diem Veneris & Sabbatum. hæc ille. Nec te moueat & perturbet quòd Ioannes Stoffler. dicat prædictam luminariũ coniunctionem factam esse anno 45.ante Christi incarnationem; & dominus Paulus dicat eam factam 45.anno ante Christi natiuitatem: quia utrumq; uerum est cũ incarnatio & natiuitas Christi eodem anno fuerint incipiendo annum a calendis Ianuarii. Si enim accipias annum inclusiue, in quo cōceptus & natus est Christus: & retrocedas usq; ad coniunctionem luminarium factam calēdis Ianuarii tempore Iulii Cæsaris, reperies annos 45.nã.45. uicibus calendæ Ianuarii ante Christi incarnationem & natiuitatem reuolutæ sunt. & tunc inuenta est luna prima calendis Ianuarii tempore Cæsaris. A qua luminarium coniunctione ad Christi conceptum fuerunt anni 44.& ferè tres menses: & usq; ad eius ortũ fuerunt anni 45 hebdomada minus. Octauo autem die natiuitatis Christi enumeratur annus primus natiuitatis eius, qui erat annus 46.a correctione calendarii per Cæsarem. Cæterum meminisse cō

ex Tabul. secundu Ill.mi Francisci Bianchini in Cronol. consul. ad tom. II Anastasij Bibl. fol. CLVI Kal. Januar. Novilun. med. 5. 41. post meridiem Romae

uenit:ut dicit Ioannes Stoffler. ibidem quod numeri Cycli Iulii Cæsaris calendario inscripti denotant accensionem lunæ factam fuisse eo die, cui obiicitur: nec non lunam dici primam eodem die, quẽadmodum supputatio indicat. Neque obliuisci oportet, ꝙ cyclus Iulianus post tempore Cæsaris in aliqua parte mutatus est ob mutilationem mensis Februarii: qui tempore institutionis calẽdarii Cæsaris in anno communi. 29. dies habuit. Postea quemadmodum supra exposuimus duntaxat. 28. seruauit: hæc ille. Tempore autem natiuitatis & mortis Christi in anno communi Februarius. 28. dies continebat: quoniam idem mensis Februarius in anno cõmuni habuit, 29. dies usq; ad annum Augusti uigesimum: quo tempore mensi sextili, qui tunc dictus est Augustus, additus est unus dies à Februario acceptus. Dicit enim Censorinus. Qui autem sextilis mẽsis fuerat C. Marco Censorino & C. Asinio consulibus in Augusti honorem, dictus est Augustus annò Augustio uigesimo, hæc ille. Christus uero post hoc tempus natus est. Nunc autem subiungam quatuor primos menses calendarii Romani cum cyclo Iulii Cæsaris dictatoris nostro instituto satisfacientes: quos describit Ioannes Stoffler. propositione 34. & d. Paulus libro secundo primæ partis suæ Paulinæ.

Quatuor primi menses calendarii Romani cũ cyclo Iulii Cęsaris.

Cyc. luna- ris	Nũe- rus dierũ	Literæ feria- rum	Ianuarius	Cyc. luna- ris	Nũe- rus dierũ	Literæ feria- rum	Februarius
1	1	A	Calendis	9	1	D	Calendis
	2	B	4 No		2	E	4 No.
9	3	C	3 No.	17	3	F	3 No.
	4	D	Pridie No.	6	4	G	Pridie No.
17	5	E	Nonis		5	A	Nonis
6	6	F	8 Idus	14	6	B	8 Idus
	7	G	7 Idus	3	7	C	7 Idus
14	8	A	6 Idus		8	D	6 Idus
3	9	B	5 Idus	11	9	E	5 Idus
	10	C	4 Idus		10	F	4 Idus
11	11	D	3 Idus	19	11	G	3 Idus
	12	E	Pridie Idus	8	12	A	Pridie Idus
19	13	F	Idibus		13	B	Idibus
8	14	G	19 Cal.	16	14	C	16 Cal.
	15	A	18 Cal.	5	15	D	15 Cal.
16	16	B	17 Cal.		16	E	14 Cal.
5	17	C	16 Cal.	13	17	F	13 Cal.
	18	D	15 Cal.	2	18	G	12 Cal.
13	19	E	14 Cal.		19	A	11 Cal.
2	20	F	13 Cal.	10	20	B	10 Cal.
	21	G	12 Cal.		21	C	9 Cal.
10	22	A	11 Cal.	18	22	D	8 Cal.
	23	B	10 Cal.	7	23	E	7 Cal.
18	24	C	9 Cal.		24	F	6 Cal.
7	25	D	8 Cal.	15	25	G	5 Cal.
	26	E	7 Cal.	4	26	A	4 Cal.
15	27	F	6 Cal.		27	B	3 Cal.
4	28	G	5 Cal.	12	28	C	Pridie Cal.
	29	A	4 Cal.				
12	30	B	3 Cal.				
1	31	C	Pridie Cal.				

Cycl. lunaris	Nūerus dierū	Literæ feriarum	Martius	Cycl. lunaris	Nūerus dierū	Literæ feriarum	Aprilis
1	1	D	Calendis	9	1	G	Calendis
	2	E	6 No.		2	A	4 No.
9	3	F	5 No.	17	3	B	3 No.
	4	G	4 No.	6	4	C	Pridie No.
17	5	A	3 No.		5	D	Nonis
6	6	B	PridieNo	14	6	E	8 Idus
	7	C	Nonis	3	7	F	7 Idus
14	8	D	8 Idus		8	G	6 Idus
3	9	E	7 Idus	11	9	A	5 Idus
	10	F	6 Idus		10	B	4 Idus
11	11	G	5 Idus	19	11	C	3 Idus
	12	A	4 Idus	8	12	D	Pridie Idus
19	13	B	3 Idus		13	E	Idibus
8	14	C	Pridie Idus	16	14	F	18 Cal.
	15	D	Idibus	5	15	G	17 Cal.
16	16	E	17 Cal.		16	A	16 Cal.
5	17	F	16 Cal.	13	17	B	15 Cal.
	18	G	15 Cal.	2	18	C	14 Cal.
13	19	A	14 Cal.		19	D	13 Cal.
2	20	B	13 Cal.	10	20	E	12 Cal.
	21	C	12 Cal.		21	F	11 Cal.
10	22	D	11 Cal.	18	22	G	10 Cal.
	23	E	10 Cal.	7	23	A	9 Cal.
18	24	F	9 Cal.		24	B	8 Cal.
7	25	G	8 Cal.	15	25	C	7 Cal.
	26	A	7 Cal.	4	26	D	6 Cal.
15	27	B	6 Cal.		27	E	5 Cal.
4	28	C	5 Cal.	12	28	F	4 Cal.
	29	D	4 Cal.	1	29	G	3 Cal.
12	30	E	3 Cal.		30	A	Pridie Cal.
1	31	F	Pridie Cal.				

Cyclus lunaris disponitur in calendario per additionem. 8 numerorum:& si excedant numerum.19. proiicitur ipse numerus, 19.& annotatur qui remanet hoc ordine. Cũ proiicitur numerus 19. numerus minor, q̃ inde remanet, annotatur immediate diei sequẽti Si uero numerus additus est maior, quod cõtingit, q̃n non excedit numerũ.19. tunc in annotatione intermittitur unus dies uacuus, sicut patet in calẽdario p̃cedenti: ubi ponitur calẽdis Ianuarii numerus. 1 .cui si addant̃.8. fiũt nouẽ: qui annotant̃ intermisso uno die, tertio diei. Si ad.9. addãtur.8. fiũt.17. qui intermisso uno die annotant̃ diei quinto. Si ad.17. addant̃.8. fiunt.25. à q̃bus si subtrahant̃ 19. remanẽt.6. qui inmediate annotãtur diei sexto tanq̃ numeri minores, & sic deinceps: & licet aureus numerus tm̃mõ indicet cõiunctionẽ luminariũ: tñ ex ipso ẽt accipitur eorũ oppositio hoc pacto A cõiunctione nãq; luminariũ vsq; ad oppositionẽ secũdũ mediũ motũ, ut ait Ioãnes Stoffler. ꝓpositione.35. sub litera.e. semp sunt dies integri.14 ho.18.mi.22. Idẽ ẽt dicit d. Paulus lib.14 secundæ partis.c.3. Quare si à die coniunctionis numerationem inceperis, erit ferè semper oppositio luminarium die.16. à die coniunctionis Vulgus quoq; diem oppositionis nominat lunam .15. hæc ille. Si ergo uolueris inuenire lunationes ãno passionis dñi: adde annis uitæ Christi annos .45. p̃cedentes eius natiuitatem. & partire totum quoties poteris per.19 & numerus annorũ qui remanet ostẽdet aureum numerũ illius anni: quo require in calendario lunã primam & inde quintãdecimam eo modo quo dictũ est: & reperies quod q̃ris sicut specialiter inferius dicemus. Animaduertẽdum est autẽ quod aureus num. non põt in calẽdario habere fixam & ꝑpetuã sedẽ, sed cõtinue paulatim suã sedẽ anticipat. Nã ut ꝓbat Ioãnes Stoffler in suo calẽdario ꝓpositione.37. sub litera.I. crescit eiusmodi anticipatio in ãnis solaribus.304. ferè ad diẽ unũ, hoc est ad horas 23.mi.28. secũd.52. Et ideo aureus numerus Iulii Cæsaris tp̃e cõcilii Niceni: quod celebrari cœpit anno dñi.322. anticipauerat sedẽ p unam diẽ & paulo amplius. & iõ patres in eodẽ cõcilio cõgregati aliũ cyclum lunarẽ instituerunt: & annotauerunt eũ per unũ diẽ ante à cyclo Iulii quantũ.s. anticipauerat incipiẽtes ab unitate anno dñi.323.& adhuc annotatur calendariis, q̃bus nunc utimur. hic cyclus tp̃e nostro iã anticipauit fere per dies quatuor. Nã ab anno dñi.323. quo institutus est iste cyclus usq; ad annũ p̃sentem.1524 fluxerunt anni mille ducenti & unus, ex quo patet ꝙ ab illo tempore iam anticipauit per dies ferè quatuor, & à correctione calẽdarii

per Iulium:cyclus ipsius in annis.1569. iam anticipauit per.5.dies & paulo plus. Si aũt per aureum numerum annotatũ in calẽdariis nostris uolumus inuenire lunationes tempore Christi,oportet ut postponatur per unum diem.& ostendet lunationes eodem modo,sicut aureus numerus Cæsaris. Si uero per eundem aureũm numerum nostrũ uolumus inuenire lunationes nostri temporis, oportet ut requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

Sexta hypothesis de cyclo solari ex litera dominicali & bissexto prouenicnte. *Cap.6.*

A Sexta hypothesis est de cyclo Solari ex litera dominicali & bissexto ꝓueniẽte. Dies hebdomadæ distingũtur ꝑm numerum.7.planetarum;& in calendario Romano unicuiq; dierũ hebdomadæ annotaẽ pro caractere una ex primis septẽ literis alphabeti.Illa ergo litera,quæ deseruit diei dominicæ, dicitur litera dominicalis uel solaris.Huius autẽ literæ dominicalis quotãnis mutatio fit ex gemina causa,ut Ioãnes Stoffler. dicit in suo calẽdario propositione secunda,prima est, quoniã annus solaris cõmunis.365.continet dies:quos si per.7.diuiseris,uidebis in quotiente.52.hebdomadas & diem unum residuum.Cum igitur feriarum elementa sint.7.scilicet a b c d e f g.quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas:tandẽ unus erit dies residuus:propter quem in Romano calendario. A.litera in anni principio calẽdis Ianuarii:& eadem.A.litera in fine.ultimo die Decembris inseritur. Quare necesse erit anno cõpleto literã dominicalem mutari. Inde etiam palàm est easdem literas retrograde numerari.Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur. Annus enim solaris C. Iulii Cæsaris ex.365.diebus & 6.horis conflatur,quę annuatim collectæ in.4.anno. diem constituunt.Is.6.calendas Martii hoc est die.24.Februarii in festo sancti Mathiæ apostoli in litera.F.repetita intercalatur:& ex cõsecutione fit literæ dominicalis immutatio , Hinc cyclus solaris originẽ habet.Nã ut ibidẽ ait Ioãnes Stoffler. cyclus solaris uocatur spatium 28.annorum solarium.Cyclus à Græco κύκλος:quod latinę sonat orbis,aut circulus.Solaris autem à Sole non ꝙ Sol in eo spatio temporis cõpleat cursum suum , orbem signiferi aut circulum propriũ permeãdo:sed ideo ꝙ in.28.annis ad sua debita redeunt principia omnes uarietates,q̃ ex litera solari , hoc est dominicali ex bissexto

ac concurrentibus contingere possunt Rõ uero.28. annorum hæc est. Nã cum dies hebdomadæ sint.7. & bissexti tm̃modo.4.anno.cõtingant, si per.4.septẽ multiplicauerimus, emerget numerus annorum.28. in quibus oẽs uarietates, quæ per literam dominicalem, bissextum & cõcurrentes accidere possunt, in pristinam redibunt formã:& bissextus per omnes currit ferias, ut patet in sequenti tabella.

B Licet autem Romani prisci nõ usi fuerint feriis septimanarum: sed distinxerunt annos per menses, & dies per calendas, nonas, & idus, nichilominus retrocedẽdo ab anno præsenti iuxta consuetudinem christiani populi: qui ferias & hebdomadas obseruat, inquiremus à qua feria Cæsar primum annum solarem incepit, uidelicet anno.45.ante Christũ, ut superius ostẽdimus & probabimus in præcedenti hypothesi. Nam præcedenti anno domini.1524 bissextili currunt literę.C.B. Addantur ergo annis domini prædictis præcedentes anni.45 à correctione calẽdarii per Iulium Cæsarem ad Christum: & consurget numerus annorum.1569.partiaris omnes istos simul collectos in.28.quoties poteris: & inuenies in eis.56.uicibus impletum esse numerũ.28.cycli solaris ex literis dominicalibus & unus dies inde remanebit, qui ẽ dies correctionis calendarii. Vnde si hoc anno habemus lr̃as dominicales.C.B.necesse est, ut in eodẽ anno correctionis calẽdarii retrocedẽdo inueniamus similiter annum bissextilẽ.C.B. Sed qm̃ ille annus non potuit esse bissextilis, sed çõmunis ex eo ꝙ præcesserit eũ annus confusionis in quo consumpti sunt oẽs dies superflui; necesse est ut litera.C.includatur in eodem anno confusionis.26.die Decembris, & sic ultimo die Decembris fuit feria.6.& calẽdis Ianuarii in exordio anni correctionis fuit sabbatum: qm̃ tũc mutata est lr̃a dñicalis, quæ fuit B.& cũ B annotetẽ secundæ diei Ianuarii, patet ꝙ eo anno calendis Ianuarii, ubi annotatur lr̃a A fuerit sabbatum. Hoc ẽt probatur ex tabulis Alphonsinis quod.s. tũc fuerit congressio luminariũ calẽdis Ianuarii in sabbato, ut affirmat.d.Paulus ep̃s. Ex obseruationibus Ptolemæi, & ex aliis tabulis idem ꝓbatur. Nã, ut diximus in

Tabella cycli solaris cũ literis dominicalibus.

1	G F
2	E
3	D
4	C
5	B A
6	G
7	F
8	E
9	D C
10	B
11	A
12	G
13	F E
14	D
15	C
16	B
17	A G
18	F
19	E
20	D
21	C B
22	A
23	G
24	F
25	E D
26	C
27	B
28	A

præcedenti quinta hypotheſi,Ioãnes Stoffler.inuenit hāc luminariũ cõiunctionem ante Chriſtũ anno 45.die prima Ianuarii hora 6.min.44 ſec.55.à meridie numerandis uidelicet poſt Solis occubitum:& dominus Paulus epiſcopus dicit in 12.lib. ſecũdæ partis c.3.comperimus hanc lunationem factam fuiſſe anno 45.ante Chriſti natiuitatem iuxta uſitatã cõputationē die 1.Ianu ho.7.mi. 6.ſec.35 poſt meridiē,cum.ſ.iam Sol ipſe occiderit. Veram autē coniunctionem factam inueni ho.1.min 50. poſt mediam noctem eiuſdem diei.ſ.inter diem ueneris & ſabbatum. Vnde patet ꝙ incipientibus diē ab occaſu Solis:hæc lunatio ſecundũ mediũ motũ fuit in principio ſabbati.Incipientibus uero diē à media nocte ſecundum uerũ motum fuit etiã in principio ſabbati Siue ergo Cæſar acceperit diem à media nocte:ſiue ſecundum alios ab occaſu Solis:certum eſt Cæſarem hāc lunationem annotaſſe diei,qui ſucceſſit occaſui Solis,uel mediæ nocti.Et licet in ſupputationibus tēporũ obſeruētur motus medii,qui ſunt uniformes:potius quã ueri motus,qui ſunt diuerſi tamen quia tunc Cæſar inſtituit initium emendationis temporũ,congruũ fuit,ut ſolũ in tali exordio obſeruarēt uerã lunationē,ſi diē incepit à media nocte: obſeruatis deinceps in ſequētibus,mediis lunationibus.Si uero incepit ab occaſu Solis,nulla dubitatio eſt,quin hęc lunatio etiã ſecundũ mediũ motũ pertineat ad ſabbatũ cũ fuerit poſt Solis occubitũ.Nũc uero ad ſequētes literas dominicales & annos biſſextiles trãſeamus.Præcepit nãq; Cæſar ſacerdotibus poſtquã emendauerat calendariũ, ut anno 4.cõpleto intercalarēt unũ diē 6.calend.Martii,ut in ſecũda hypotheſi ſuperius probauimus ex authoritate Macrobii & Solini & ipſi anno 4.nõ peracto,ſed incipiēte intercalarũt Vnde ipſa prima intercalatio à ſacerdotibus facta eſt anno 4 incipiēte à correctione calēdarii:qui erat annus tertius a promulgatione ipſius:& ſic inde ipſi ſacerdotes cõnumerantes annos a promulgatione calēdarii ſucceſſiue de anno tertio in tertium cõtra iuſſionē Cæſaris intercalarũt ſpatio 36.annorũ.ſ.ab ipſa promulgatione calēdarii: quã pręceſſerat annus correctionis.Sed poſtea hoc emendauit Auguſtus:qui iuſſit annos 12.ſine intercalatione decurrere: quorũ 8. præceſſerunt Chriſti natiuitatē:& quatuor ſubſecuti ſunt. Vnde & quarto anno a natiuitate Chriſti:non fuit biſſextus:ſed anno octauo ſequenti cum iã literæ dominicales ad locũ ſuũ poſt quartum Chriſti annum redierunt iuxta Cæſaris ordinationem. Vt autem hoc apertius pateat propterea ſubſequētē tabulam deſcripſimus.

Tabula uerax iuxta uerba Macrobii & Solini

Anni à correctione calendarii cū literis dñicalibus		Anni correct.	Anni à natiuitate dñi		Anni cor.	Anni chri	
1	B	28		B A	55	10	E
2	A	29		G	56	11	D
3	G	30		F	57	12	C B
4	F E	31		E D	58	13	A
5	D	32		C	59	14	G
6	C	33		B	60	15	F
7	B A	34		A G	61	16	E D
8	G	35		F	62	17	C
9	F	36		E	63	18	B
10	E D	37		D C	64	19	A
11	C	38		B	65	20	G F
12	B	39		A	66	21	E
13	A G	40		G	67	22	D
14	F	41		F	68	23	C
15	E	42		E	69	24	B A
16	D C	43		D	70	25	G
17	B	44		C	71	26	F
18	A	45		B	72	27	E
19	G F	46	1	A	73	28	D C
20	E	47	2	G	74	29	B
21	D	48	3	F	75	30	A
22	C B	49		E huc.	76	31	G
23	A	50		D emēdatio	77	32	F E
24	G	51		C	78	33	D Passio
25	F E	52		B	79	34	C Chri
26	D	53		A G	80	35	B
27	C	54		F	81	36	A G

Ex hac tabula digesta ſm uerba Macrobii & Solini patet φ annus conceptionis Christi fuit anno.45.à correctione calendarii:& in fine illius anni natus est Christus die.25.Decembris eadē litera dominicali B adhuc perſeptem dies currente.Vnde octauo die à natiuitate Christi,ſcilicet calendis Ianuarii mutata est litera uidelicet A.quæ deſeruit anno primo Christi in computatione ſumpta à ca

Annus nativitatis D̃ni computatur à kalendis Ianuarij anni 46 correctionis, et ipse natus est in fine 45.

lendis Ianuarii. Hic primus annus à natiuitate Christi fuit.46.à correctione calendarii per Iulium Cæsarem. Vnde manifestum est ex hac euidentissima ratione, q̃ anni domini ſm usum ecclesiæ cõputantur ab eius natiuitate, qui reducuntur ad calendas Ianuarii immediate sequentis ablatis præcedentibus diebus septem. Cogit
n … ꝛs nũc amici mei … detegere. Amicus meus dominus
… piscopus Foſe … ensis: sed magis amica ueritas. De
… iq; idem domin … us tabulã literarum dominicaliũ
… orum ante Chri … tempore Christi in. 12. libro secũ
… s suæ Paulin … ter digessisset, si diligentius uerba
… ii & Solini cons … Ex dictis & probatis facile possu-
r … s tabulæ non … es pandere. In primis enim anno
p … orrectioni … on annotat literam A. sed addit su
l … literam. C. … nno tabulæ adiecta. Quare descri
t … eptionem Chr … à correctione calendarii. 46. Co-
ad … autem addere … . quia plus unum bissextum ponit
ann … Christi. Ex quo … deficiebat sibi annus unus, quẽ eo
mod … taurauit. Opin … rgo fuisse feriam … calendis
Ianua … , quoniam Iuliu … calendarium emendauit, ut ipse
attestatur se hoc cõputasse … obseruationibus Ptolomæi, licet asse-
rat iuxta tabulas Alphon … nc fuisse sabbatum. Sed si consyde
rauerimus obseruationes … mæi in codicibus … : quas
imitatus est Alphonsus, … bio reperiemus tunc fuisse sabba-
tum, ut superius iam decl … tus: non solum ex computatione
Astronomica, sed etiam e … putatione literarum dominicaliũ
retrocedẽdo ab hoc temp … illud. Et quoniã uno errore dato
plures inde sequũtur: ide … alium errorem addidit, quia primũ
bissextum factum errore sacerdotum assignat anno tertio incipiẽti à correctione calendarii: quod est contra sententiã Macrobii & Solini: qui fideliter rem gestam describẽtes d… ut sacerdotes primũ bissextum fecisse anno quarto incipiẽte … q; inde omnes bissexti de triẽnio in triẽnium … non describitur in sua tabula eo anno, quo à sacerdotibus facta est intercalatio. Ex hoc ergo erroneo fundamẽto cogitur enumerare annos domini à sua cõceptione contra usum diu seruatum per ecclesiam Romanam & contra prædictam euidentem rationem à nobis inductam. Deinde ponit anno Christi quarto bissextum: quem nos tunc non fuisse ex cõuenienti computatione monstrauimus. Nam ex quo sacerdotes quarto anno incipiente à correctione calendarii iuxta sententiã Solini

& Macrobii primam intercalationem fecerũt: deinde intercalationes de triẽnio in triẽnium obseruarunt: patet quod ultima eorũ indebita intercalatio quæ fuit duodecima peruenit usq; ad annũ.37. à correctione: qui fuit 36. à promulgatione calẽdarii. Inde ergo secuti sunt anni. 12. absq; intercalatione: quorũ. 8. præcesserunt Christi natiuitatem &. 4. subsecuti sunt ideo quarto anno à Christi natiuitate non fuit bissextus. Sed dominus Paulus anno quarto Christi, qui est. 49. à correctione calendarii, annotat bissextum in literis F.E. & sic minuit annum, quem in prima litera. C. ante. B in sua tabula in principio superaddiderat: ex eo quod putabat Cæsarẽ correctionẽ calendarii calẽdis Ianuarii à feria sexta non à sabbato incepisse. Quod totum ex imaginatione sua adinuenit mente sua cõfingens nouum errorem sacerdotum. Licet autem sacerdotes ex indebita intercalatione per triginta sex annos errauerint. tamẽ post emendationem factam per Augustum, qui absq; intercalatione ire iussit annos. 12. nullum alium errorem fecerunt. Sed dñs Paulus in. 12. libro. secundæ partis suæ Paulinæ absq; authore proprio sensu confingit, ut diximus, alium errorem sacerdotum post annos. 12. absq; intercalatione peractos. Affirmat enim Iulium Cæsarem instituisse primum annum solarem communem & quartum bissextilem: sed sacerdotes, quibus intercalandi potestas commissa fuerat, errorem in intercalando cõmisisse: Quem cũ Augustus animaduerteret, iussit. 12. annos sine intercalatione decurrere, ut cyclũ Cæsaris in integrum restitueret. Sed tũc per sacerdotes error fuit cõmissus facientes annum quadragesimumnonum bissextilem: quem iuxta decretum Iulii Cæsaris debebãt facere communem. Fuit enim hic annus primus post illos. 12. annos sine intercalatione transmissos: Quo factum fuit, ut cyclus Iulii ab Augusto in integrum restitutus denuo per incuriam, immo per negligẽtiam sacerdotum fuit interruptus. hæc ille ad uerbũ. Sed licet uerum sit quod dicit de errore sacerdotum post emendationem Iulii Cæsaris: tamen fictitiũ & falsum est quod adiungit de ipsorum alio errore post emendationẽ Augusti: & est contra ea quæ dicit Solinus & Macrobius: Qui manifeste ostendunt post emẽdationẽ Augusti sacerdotes nullum alium errorem fecisse. Nam post emendatum calendarium per Augustum dicit Solinus. Ex qua disciplina omnium postea temporũ fundata ratio est. Et Macrobius multo euidentius dicit. Post hoc unum diem ſm ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit Augustus: & omnem hunc ordinem æreæ tabulæ ad æter

Correctio Augusti Cæsar

nam custodiam incisione mandauit. Hæc Macrobius. Manifestum est ergo quod post emēdationē Augusti, nullus alius error fuit sacerdotum. Itaq; anno à correctione calēdarii quadragesimonono, qui fuit annus domini quartus: non fuit intercalatio, quam ibi indebite annotat dominus Paulus. Sed fuit postmodum intercalatio anno quinquagesimotertio, uidelicet anno Christi octauo, ut nos annotauimus. Quia ergo dominus Paulus anno quarto Christi superfluum bissextum facit: quo subtrahitur annus quem in principio tabulæ addiderat, ex hoc sequitur quod trāseat à sua computatione facta ab incarnatione, & cōuertatur ad nostram computationem ecclesiasticam factam à natiuitate: statim post quartum annum à natiuitate Christi reductis iam literis dominicalibus ad ordinem per Cæsarem institutum, cum scilicet sequitur litera. D. anno quinto natiuitatis Christi. Et ab eo anno & deinceps anni, quos ipse describit ab incarnatione: uere à natiuitate sumuntur: & conueniunt nobiscum in annis à natiuitate, siue à calendis Ianuarii sumptis, quando mutatur litera dominicalis. Hæc ergo est illa ratio euidentissima ad probandum annos domini à natiuitate sumi debere, quam superius promisimus in hypothesi tertia. Vt autem quæ dixi manifestius pateant, dñi Pauli tabulam erroneam subiungam.

Tabula erronea ex libro 12. secundæ partis Pau linæ.

Anni à correctione calendarii cum literis dominicalibus

1	C	28		B	55	10	E
2	B	29		A	56	11	D
3	A G	30		GF	57	12	C B
4	F	31		E	58	13	A
5	E	32		D	59	14	G
6	D C	33		CB	60	15	F
7	B	34		A	61	16	E D
8	A	35		G	62	17	C
9	G F	36		F E	63	18	B
10	E	37		D	64	19	A
11	D	38		C	65	20	G F
12	C B	39		B	66	21	E
13	A	40		A	67	22	D
14	G	41	Anni dõmini	G	68	23	C
15	F E	42		F	69	24	B A
16	D	43		E	70	25	G
17	C	44		D	71	26	F
18	B A	45		C	72	27	E
19	G	46	1	B	73	28	DC
20	F	47	2	A	74	29	B
21	E D	48	3	G	75	30	A
22	C	49	4	FE	76	31	G
23	B	50	5	D	77	32	F E
24	A G	51	6	C	78	33	D
25	F	52	7	B.	79	34	C
26	E	53	8	AG	80	35	B
27	D C	54	9	F	81	36	AG

Hæc igitur tabula eius continet, ut diximus, plures errores: quos nunc per epilogum repetimus. Primus error est: quia superaddit author unam literam scilicet. C. & ex consequenti unum annum contra rationem dictam. Alius error est, quia non quarto anno à correctione calendarii primum bissextum deordinationis sacerdotum ponit: sed tertio ab addita litera. C. Qui tamen est secundus à litera. B. cuius annus fuit primus emendationis calendarii: & inde omnes bissexti eius non seruant ordinem facta deordinatione

in principio. Demum annotat bissextum anno.4. Christi: qui super fluit: sed tñ illo posito fit reductio ad uerã computationem sumptã à Christi natiuitate secũdũ usum cõem ecclesiæ. Sicut qñq; bonus dormitat Homerus: sic & iste dñs Paul⁹ in pdictis, & in aliquibus aliis dormitauit: & in quibusdam sibiipsi uidetur cõtradicere. Nã in hac tabula nullum ponit bissextum annis nouem ante Christũ: & tamẽ in libro. 11. secundæ partis dicit annum ante natiuitatem Christi fuisse bissextilem: & annum 5. & .9. nisi forte hoc intelexerit quod tũc fuisset bissextus, nisi sacerdotes in errorẽ indebite intercalãdo incidissẽt. In annis etiã bissextilibus errauit Dionysi⁹ abbas Romanus in sua tabula: quia ponit annum ante Christi incarnationem bissextilem in literis. D. C. & annum similiter quartum domini bissextilem in literis. F. E. & consequenter errauit in anno passionis Christi. Recte tamen ponit literam. B. Anno incarnationis dominicæ.

Septima hypothesis de tempore Olympiadum. *Cap. 7.*

SEptima hypothesis est de tempore Olympiadum. Cum Græci tempora supputent per Olympiades: quæ instituto nostro deseruiũt: inquirẽdum est unde dicatur Olympias. & quot annos contineat: & quãdo sumpserunt initium prædictæ Olympiades & quo tempore ipsarum anni exordiãtur. Sicut ait Eusebius & Isidor⁹ in. 5. etym. Olympia ludi erãt, qui in honorem Iouis Olympii apud Pisam & Elidem Græciæ oppida celebrabãtur, hoc est gymnicũ certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed quoniã, ut ait Eusebius, in gymnico certamine ui ctore primo existente Chorebo Helinense: Helii agũt quinquẽnale certamen quotuor annis in medio expletis, in quibus principes an nui constituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis siue Hemonis primus instituit Olypiadem ex quatuor annis ad ordinem temporum digerẽdum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorum continet spatium: ut etiam Solinus, Eusebius, Africanus, Flegon, & alii plures attestantur. Et exinde Græci tempora ab Olympiadibus cõputare cœperunt ita numerantes Olympiadis primæ aut secũdæ aut cẽtesimæ anno primo, uel secũdo, uel tertio, siue quarto. Cõstant fanè, ut ait Eusebius, Aeschyli Atthenieñsium iudicis secundo anno primam Olympiadem actam simul cũ gymnico certamine. quæ incepit integris annis septingentis se-

ptuagintaquinq; ac tribus mensibus ante Christi natiuitatem, ut Eusebius in libro de temporibus annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiunt ab æquinoctio autumnali: quod probatur ratione simul & anthoritate. Nam eo anni tempore initium habent ipsi anni Olympiadum: quo annus ipse apud Græcos habet exordium:cum Olympiades ab ipsis Græcis institutę sint ad ueram annorum distinctionem ut certitudo rerum gestarum per determinata tempora plenius habeatur. Dicit enim Africanus in tertio annalium libro. Vsq; ad Olympiades nihil exploratum in historia Gręcorum inuenitur sed omnia confusis conscripta temporibus sunt. Post Olympiades uero, quoniam quadriennio diligentissime omnia notabantur, nulla penitus confusio temporum fit, hæc ille. Sed apud Græcos anni principium est in æquinoctio autũnali, uel propè ipsum æquinoctium. Nam Alphonsus in tabulis describit menses Græcorum ad annos Alexandri magni regis ab Octobri incipientes. Et Rogerius Bacho in epistola ad Clementem 5. dicit Græcos anni exordium sumere à lunatione Octobris. Et hic primus mensis apud Græcos, ut dicit Alphonsus, uocatur Tisrim: qui mensis partim, sed raro, currebat cum Septembri in calendario Romano: & partim sæpissime cum Octobri. Huius causa erat: quoniam Gręci habent menses mobiles sicut Hebræi, & non menses fixos & stabiles, ut Romani. Et sumunt anni principium à lunatione propinquiore æquinoctio autumnali: quod ut plurimum accidebat in Octobri; licet etiam quandoq; iuxta finem Septembris. Tunc ergo incipiebant anni Olympiadum. In fine autem anni eorum: scilicet in mense Septembri fiebat mensiũ intercalatio, ut refert Glaucippus: & tunc fiebat agon gymnicus, quo nudi ludebant. Pindarus autem dicit eiusmodi ludicra ab undecima ad 16. diem, hoc est qunq; diebus perdurasse. Et agone gymnico peracto in fine æstatis: incipiente mox autumno, erat eis principium anni simul & Olympiadum. Quod autem prædicti ludi fierent eo tempore quo dictum est, manifeste ostendit Titus Liuius: qui in septimo libro tertię decadis ait. Olympiæ ludicrum ea æstate futurum erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. hæc ille. Cũ ergo dicit: ea æstate: non de principio & medio: sed de fine æstatis loquitur, ut dictum est. Idem affirmat Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, ubi dicit. hic annus uelut index & titulus quidam est Vlpii & Pontiani consulatus ab Olympiade prima, millesimus est & quartus decimus ex diebus duntaxat æstiuis,

quibus agon Olympiacus celebratur. hæc ille. Et quoniam Octauianus Augustus iuxta finẽ æstatis mense Augusto de Alexandria Aegypti triumphauit propè id tempus, quo fiebat gymnicum certamen: postmodum etiã ipse Romæ instituit eodem tempore ludos & certamina secundũ ritum Græcorum. Nam completo quarto anno 193. Olympiadis: & incipiente primo 194 Olympiadis, sicut in Eusebio de temporibus annotatur, Augustus gladiatorum ludum & nauale certamen exhibuit. Tunc etiam instituit inditiones tributorum, uidelicet anno tertio ante Christi natiuitatem in autũni principio. Vnde & tabelliones ad inueniẽdum anni inditionẽ in publicis instrumentis inserendam, quæ tribus lustris preficitur, idest 15 annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur uniuersam annorum summam in 15. quoties possũnt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, ut etiam Gulielmus Durantus affirmat in rationali diuinorum officiorum. Hæc inditio tributorum & census licet facta fuerit primo anno Olympiadis 194. tamen executioni mandari cœpit anno sequenti. Propterea Eusebius anno secundo dictæ Olympiadis hæc scribit. Edicẽte Cæsare ex senatus consultu Quirinus siue Cyrinus in Iudæam missus, census hominum possessionesq́, describit. Quod & conuenit euangelio Lucę secundo ubi dicitur. Exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describeretur uniuersus orbis. Hęc descriptio prima facta est à præside Syriæ Cyrino. & anno quarto dictæ Olympiadis: dum adhuc fieret solutio census, Christus iuxta solstitium hyemale natus est. Augustus ergo ut conformis in hoc esset Græcis in principio annorum Olympiadũ, posuit firmam sedem inditionum uidelicet octauo calendas Octobris, hoc est uigesimo quinto die Septembris in ipso autumnali æquinoctio, ne accideret in computationibus error. Nam, ut dicit Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione tricesimaquarta sub literis. Nn. prisci quarta & uigesima die Septembris æquinoctium autumnale collocauerunt. hæc ille. Quare tabelliones imperiali authoritate fungentes mutant inditiones die uigesimoquarto Septembris. Et ideo periti cõputatores temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadum tanq̃ à firma & stabili sede. Tabelliones uero pontificali authoritate pollentes in curia Romani pontificis mutant inditiones ulterius per tres menses: scilicet in die natiuitatis domini, qñ anni Christi mutãtur, ut patet in actis concilii Cõstantiensis, in quibus mutaẽ annus dñi & inditio simul in die natiuitatis Christi. Hoc autem fecit põtifex

ut simul cōcordaret annos domini & inditiones. Hinc arbitror authorem supplementi chronicarum fuisse deceptum: qui absq; ratione & authore ullo dicit annos Olympiadū in hyemali solstitio incipere, quia forte consyderauit inditiones pontificales & nō imperiales, uel fallacia deceptus est: quoniam authores Græci in fine sui anni dicunt fieri gymnicū certamen: & ipse non accepit finē anni Græcorum in calce æstatis, ut ipsi ponunt: sed in fine anni Romanorum iuxta solstitium hyemale: ac trāsiuit à fine anni Græcorum ad finem anni Romanorū. Ab imperialibus ergo inditionibus & non à pōtificalibus: & ab æquinoctio autumnali non à solistitio hyemali, anni Olimpiadum sumunt initium. Non est mirandum si plures authores Græci non dicant quo mense inceperunt anni Olympiadum: quoniam hoc apud eos erat notissimum, quòd eo tempore inceperint quo eis anni erat exordium.

Octaua hypothesis de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab urbe condita. Cap. 8.

Octaua hypothesis est de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab urbe condita. Quoniā anni Christi in euangelio computātur per tempora Romanorū Imperatorum: ideo neccessariū est nobis eorū notitiam habere per computationem annorum tam Olympiadum quā urbis cōditæ. Sed prius oportet agnoscere quo tempore Roma condita fuerit. Romanæ urbi, quam Romulus cōdidit, ipse & nomen imposuit ut M. Varro, Titus Liuius, & Sallustius affirmāt Tempus uero quo Romana urbs condita est, describitur ab Eutropio, qui ait Romulus cū inter pastores latrocinaretur, decē & octo annos natus urbem exiguam in Palatino monte constituit. 12. calendas Maias Olympiadis sextæ. Idem affirmat Orosius. Currebat quidem tunc quartus annus sextæ Olympiadis. Dionysius autem Halicarnasseus describit eam conditā anno primo septimæ Olympiadis. & similiter Solinus. Nec tamē Dionysius & Solinus plurimū differunt ab Eutropio & Orosio: sed simul aliquo modo coueniunt quia idē primus ānus cōditæ urbis ferè dimidius fuit in fine sextę. & penè dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniā Roma cōdita est medio uere die. 20. Aprilis: Olympiadū uero anni incipiunt iuxta autumni ęquinoctiū. Itaq; pars anni illius fuit in fine pcedentis Olympiadis. & in principio subsequentis. Romani uero

quos Orosius & Eutropius imitatur, ex publica fide annaliũ Romanorũ incipiunt primũ annum conditæ vrbis, à 4. anno sextę Olympiadis Quod ꝓbatur ex hoc, ꝙ imperãtibus Romæ duobus Philippis patre videlicet & filio ãno dñi ducẽtesimo quadragesimo octauo: millesimus annus Romanæ urbis fuit: & tunc, ut ait Põponius Lætus eorũ anno secũdo ingẽti pompa magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno s. millesimo ab urbe cõdita. 12. calẽdas Maii celebrati sunt. Ab anno aũt. 4. sextæ Olympiadis usq; ad annum. 3. Olympiadis 256. cum fuit annus secundus ꝑdictorũ imperatorũ sunt Olympiades. 250. quæ cõtinent annos mille. Et ab urbe condita usq; ad Christi natiuitatẽ, ut ait Paulus Orosius fuerunt anni 753. Quos si coniunxeris annis dñi. 248. quo tempore fuit annus millesimus urbis: similiter cõficies millenariũ numerum. Idẽ confirmatur ex uerbis Censorini: qui authorem Varronẽ imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. De Olympiadũ tpe fuit aliquã inter authores dissensio in sex septẽue tãtũmodo annis uersata. Sed hoc quodcũq; caliginus Varro discussit: & ꝓcætera sua sagacitate nunc diuersarũ ciuitatũ conferens tempora: nunc defectus eorumq; interualla retro dinumerans eruit uerũ, luceq; ostendit, per quã numerus certus non annorũ modo, sed & dierũ perspici possit. Secũdũ quã rõnẽ, nisi fallor, hic annus cuius uelut index & titulus quidã est Vlpii & Pontiani cõsulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis: quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita nongentesimus nonagesimus primus: & quidẽ ex palilibus unde urbis anni numerantur. hæc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olympiade acceptis: minuas annos. 23. hoc est Olympiades sex uno anno minus ante urbẽ conditam: residui erũt anni cõditæ urbis. 991 ut recte cõputat Censorinus ab anno. 4. sextæ Olympiades. Et ideo potius tenendũ est Romã conditam propẽ finẽ sextæ Olympiadis

B q̃ iuxta principiũ septimę Nunc uero describendi sunt anni imperatorum tẽpore uitę Christi per annos Olympiadũ & urbis conditæ: qm̃ Christus natus est sub Cæsare Augusto, & passus est sub Tiberio successore ipsius. Quot annis imperauerit Augustus, licet diuersis modis describant Chronographi & historici, tamen una cõueniunt, si diligenter inspiciatur. Nam alii sumunt initium imperii eius à nece Iulii Cæsaris, alii à primo eius consulatu uel à triũuiratu, alii ab Aegypto subiugata, alii uero à Monarchia Augusti. Et ideo prius dicendum est, quo anno Iulius Cæsar occisus est. Eu-

tropius scripsit Iulium Cæsarem interemptum fuisse anno ab urbe condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesimi noni occisus est. Nam conspiratione Bruti & Cassii idibus Martii hoc est die 15. mensis eiusdem gladiis cōfossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno authore Suetonio Et completus est idem annus conditæ urbis septingentesimus nonus die 20. Aprilis immediate sequentis, quādo sumitur initium annorum ab urbe condita:ac de illo anno deficiebat unus
B mensis & dies quinq;, ut ex computatione patet. Præcedenti autē anno ipse Cæsar emendauerat calendarium, ut supra dictum est. Quod etiam ipse Cæsar fuerit interemptus anno ab urbe condita 709. confirmari potest per scripta C. Iulii Solini: qui ab urbe condita usque ad consulatum Hircii & C. Pansæ, computat annos 710. Nam post occisum Cæsarem idibus Martiis, statim fasces susceperunt Antonius & Dolobella, & inde sequentibus calendis Ianuarii fuerunt consules Hircius & Pansa anno scilicet ab urbe condita 710. Imperauit autem Iulius Cæsar post dictaturā initā tribus annis & septē mensibus secundū Iosephum & Egisippū. Nam anno ab urbe condita 706. inchoato, & anno primo penè cōpleto Olympiadis 183. dictaturam iniit: & anno urbis conditæ 709. atque anno 4. prædictæ Olympiadis periit. Licet autem Eusebius in libro de temporibus annotet imperio eius annos quatuor & menses 7. nō propter hoc tāto tēpore imperauit: quoniā idē Eusebius adiūgit imperio eius duos ferè annos uacantis imperii post cædē Cæsaris: antequā Octauianus cōsulatū & triumuiratū acciperet: à quo tempore Eusebius & deinceps enumerat annos imperii Augusti. Consueuit enim Eusebius interregni annos præcedenti regi adiicere: quod & fecit primo regi Romulo. Nam licet ille regnasset annos 37. tamen ipse annotat regno eius annos 38. superaddens ei annū uacātem inter mortē Romuli & primum annum Numæ Pōpilii. Tempore autem necis Iulii Cæsaris, Octauius agebat annum 18. ut placet Suetonio, Lucio Floro, & Eutropio. Erat autem ferè in dimidio anni decimi octaui: quoniam authore Suetonio natus est Octauius die 23. Septembris, & a Septembri ad Martium est anni dimidium. Quod autem post mortem Cæsaris fuerint ferè duo anni uacantis imperii facile probatur ex Appiano Alexandrino diligentissimo ciuilium bellorum scriptore: Qui dicit Octauiū Augustum defuncto Cæsare paucarum uirium extitisse. Nam post Cæsarem interemptum sequentibus postea Calendis Ianuarii,

Hircius & Pansa consules fuerunt. Quibus occisis: inde subsequen tibus calendis Ianuarii primum consulatum cum Quinto Pedio sibi cohærede uiolenter assumpsit. Dicit enim Suetonius Consulatum uigesimo ætatis anno inuasit. Inceperat autem uigesimum annum per tres mẽses & hebdomadam, scilicet quãtum est à die 23. Septembris, quando natus est usq; ad calendas Ianuarii, cum accepit primum consulatum. Sic ergo intercesserunt à morte Cæsaris ad primum Octauii cõsulatum duo anni, uidelicet minus duobus mensibus cum dimidio, scilicet quantũ est à calendis Ianuarii ad 15. diem Martii quando Cæsar occisus est. Paulo post primum consulatum Octauianus triumuiratum adeptus est cum M. Antonio: & M. Lepido. Si ergo anni Augusti enumerentur à cæde Cæsaris, a quo fuerat hęres institutus, fuerunt anni 58. menses 5. dies 4. uidelicet ab anno. 18. ætatis suæ in dimidio currente usq; ad ipsius obitum, qui authore Suetonio fuit. 19. die Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: de cuius ętatis anno ultimo deficiebãt dies trigintaquatuor, uidelicet quantum est à die. 19 Augusti, quando obiit, usq; ad diem. 23. Septembris tunc sequentis, quando natus fuerat. Et ita cõputat Cornelius Tacitus: qui dicit ipsũ imperasse annos 58. licet de mẽsibus & diebus taceat. Et sicut Eusebius illos ferè duos annos uacantes attribuit Cæsari: ita uersa uice Cronelius Tacitus eosdem adiungit Augusto. Sed melius enumerantur anni proprii imperii eius à primo consulatu: uel à triumuiratu, ut Suetonius, Eutropius, & Eusebius computant. Sicq; à primo consulatu ad obitum suum imperauit annos quinquagintasex menses septem dies 19. quoniam primum consulatum accepit calendis Ianuarii anno. 20. ætatis suæ inchoato per tres menses & hebdomadam: & obiit die. 19. Augusti 76. ætatis anno minus diebus. 34. Si uero cõputentur eius anni ab Aegypto subiugata postquam à triumuiratu penè transierant anni. 12. ut Græci enumerãt à mense Augusti: tũc fuerunt imperii eius anni ferè. 45. Si autem à monarchia eius post duos annos & paucos menses postquã subiugauerat Aegyptũ, quãdo monarchiã assumpsit, ut ait Censorinus calendis Ianuarii, quãuis, ut ipse dicit, & ante diem. 16. calendas Februarii Iulii Cæsaris diui filius Imperator Augustus sententia Numatii Planci à senatu cęterisq; ciuibus appellatus est: tũc anni monarchię ipsius fuerunt quadragintatres, sed non integri. Obiit autem Augustus anno ab vrbe condita. 767. & anno secundo penè completo Olympiadis 198. die. 19. Augusti, per mensem & paucis diebus ante initiũ ter-

tii anni prædictæ Olympiadis. Dicit enim Eutropius lib. 7. Annô ab urbe condita. 767. ipse Augustus rem.p. beatissimam Tiberio successori reliquit. Qui priuignus ei: mox gener: postremo adoptiuus filius fuerat. Idem confirmat Orosius. Mortuo igitur Augusto, successit ei idem Tiberius: & imperii eiusdẽ anni à morte Augusti enumerãtur; quia mox à populo Romano tãquã imperii hæres Imperator appellatus est; licet aliquãdiu distulerit exequi rei.p. gubernationem. Obiit autem Tiberius, ut Suetonio placet, octauo & septuagesimo ætatis: anno tertio & uigesimo imperii. 17. calendas Aprilis, hoc est: die. 16. Martii. his præsuppositis soluamus nodum propositæ quæstionis.

Solutio quæstionis. Cap. 9.

A Propositam quæstionem de anno, mense, & die passionis & mortis Christi primo determinabimus. Deinde uitæ ipsius nonnulla tempora digeremus. Demum soluemus siquid obiectum fuerit in oppositum. Quantum pertinet ad tempus passionis Christi duo firmiter tenẽda sunt ex euãgelica doctrina iuxta usum ecclesiæ, ut superius diximus in prima hypothesi, uidelicet quod Christ⁹ mortẽ passus est luna. 15. primi mensis & quod tũc erat feria sexta, quam diẽ ueneris dicimus. Quæ duo inquirẽda sunt per lunationes & per ordinem literarum dominicalium. Ad reperiendam ergo lunam. 15. primi mensis recurrendum est ad cyclum lunarem. 19. annorum. i. aureum numerum Iulii Cæsaris: qui ostendit lunam primam: & ex consequenti per datã regulã superius cognosci potest luna. 15. secũdũ mediũ cursum, ut erat in usu apud Hebræos. Tunc autem iste cyclus. 19. annorum Iulii Cæsaris cum institutus fuerit circa tempora Christi: deseruit ad inueniendam lunã. 15. primi mensis: quando passus est dominus. Et quoniam (ut supra dictum est) ipse Iulius ante natiuitatem Christi annis 45. correxit calendarium: & tunc annotauit unitatem aurei numeri calẽdis Ianuarii: si uolum⁹ scire quotus fuerit aureus numerus Cæsaris tempore passionis Christi addamus prędictos. 45. annos præcedẽtes Christi natiuitatem: annis uitæ Christi: & inueniemus quod anno. 33. uitæ Christi cõsurget numerus annorũ. 78. Partiamur ergo totum collectum in. 19. annos quoties possumus, & reperiemus quot quater uicibus aureus numer⁹ perfecit cyclũ suum. Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt. 76. Itaq; si ascẽ

damus usq; ad numerum.78 remanebunt nobis de aureo numero secundo. Ergo anno domini.33.iuxta cyclum lunarem Iulii Cæsaris fuit aureus numerus.2. & sequenti anno domini uidelicet.34. fuit aureus numerus.3. Iulius autem in suo calendario, ut superius patet in hypothesi quinta, annotauit aureum numerum binarium die.20.Martii:& aureum numerū.3.die nona eiusdem mēsis: quia sic ordo aurei numeri requirebat, ut superius dictū est. Anno ergo domini 34.quando fuit aureus numerus.3. luna prima mensis primi fuit die.9.Martii:& ideo luna.15.fuit die.23. eiusdē. Non ergo potuit esse luna.15.die.25.Martii.sed tunc fuit luna.17. ergo tunc non est passus Christus, cum iuxta euangelium luna.15. passus fuerit. Anno uero præcedenti uidelicet.33.uitę Christi, quando fuit aureus numerus Cæsaris.2.luna prima mensis primi fuit die.20. Martii:& ideo luna.15.fuit die.3. Aprilis Has etiam lunationes inuenire possumus per aureum numerum descriptum in calendariis quibus tempore nostro utimur si fiat in eo aliqua reformatio. Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilij Niceni, anterius per unum diem à cyclo Iulii Cæsaris quoniam iam per unum diem sedem suam anticipauerat. Et ideo si posterius per unum diem reducatur, ostendit lunationes eodem modo sicut cyclus Iulii Cæsaris. Quoniam autem anno domini.323. in concilio Niceno aureus numerus unus annotatus est: inuenitur dictus aureus numerus, si ab eo tempore partiantur anni domini per.19. uel per additionē unius anni ad annos à natiuitate domini & partitionē in.19. Quare inuenimus anno Christi.33. dictum aureum numerum fuisse.15. & sequenti.s.34. anno fuisse.16. Accipe ergo calendarium, quod modo est in usu, & reperies aureum numerū.15 signatum die.19.Martii, & ideo per datam regulam sequenti die.s. 20.eiusdem fuit coniunctio luminarium. Aureum uero numerum 16.reperies annotatum die.8 Martii:& ideo sequenti die.s.9.eiusdem fuit luna prima. Et sic iste aureus numerus ita reformatus conuenit cum aureo numero Iulii Cæsaris:& eodē modo per illum luna.15.reperitur. Easdem lunationes inuenire possumus per cyclos lunares, quibus utuntur Hebræi, & per alias tabulas astronomicas, ut mox subiūgemus, cum docuerimus inuenire feriam.6.passionis Christi per literas dominicales. Ad reperiendā ergo eādem feriā sextā passionis domini recurrēdū est ad literas dominicales retrocedendo à præsenti anno ad annum passionis Christi. Et, si recte cōputaueris, inuenies anno.33. Christi fuisse literam.D.& anno.34.

literā.C.Quod facile sic fieri potest. Hoc anno domini 1524. fuut duæ literæ dominicales.C.B.propter bissextum.Require tabellam cycli solaris cum literis dominicalibus in hypothesi 6. &inuenies è directo literarum.C.B. cyclum solarem 21.retrocede partiendo cyclum solarē per 28.quoties poteris,& reperies anno Christi 33. cyclum solarem 14 è directo literæ dominicalis.D. & anno sequēti cyclum solarē 15. è directo literæ.C. ergo anno domini 33.fuit litera dominicalis.D. & anno domini 34.C. Quando ergo currit litera dominicalis.C.tunc dies 25.Martii est feria quinta, hoc est dies Iouis,quia ibi signatur litera.G.quæ est quinta à litera.C. Nō ergo eo die passus est Christus,quia non fuit crucifixus die Iouis feria quinta,sed die ueneris feria sexta.Passus est autem præcedēti anno uidelicet 33.à natiuitate eius,quādo fuit litera dominicalis.D. nec tunc passus est die 25.Martii:sed die 3.Aprilis,ubi signatur litera. B quæ tunc fuit feria sexta cū.B.sit litera 6. à dominicali litera.D.Itaq; Christus inde surrexit die 5. Aprilis,ubi signatur litera D.quę tunc fuit litera dominicalis:quoniam die dominico,qui est dies Solis, Christus à passione sua tertia die resurrexit à mortuis.

B Sed nunc reuertamur ad prædictas lunationes iuxta computationē hebraicam & astronomicam:& diem rursus inquiramus,in qua passus est Dominus,Has ergo lunationes paschales annorum Domini 33. & 34. computat dominus Paulus episcopus libro 7. secundæ partis per cyclum lunarem Hebræorum: & licet nominet eosdē annos ab incarnatione Domini: tamē uere sunt à natiuitate eius scilicet post quartum annum Domini,ut superius probauimus in sexta hypothesi:& sic tempore passionis Christi non discrepat à cōsueta computatione ecclesiæ , quæ computat annos ab eius natiuitate. Dicit ergo in eodē libro septimo secūdæ partis. Anno incarnationis uerbi die 34.currente 15.paschalis mensis luna iuxta medium cursum,quo Hebræi utuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit die 23 . Martii quæ fuit dies Martis . Nam anno prædicto Cyclus lunaris quo Hebræi utuntur fuit.13. quare necesse est annum communem fuisse duodecim duntaxat lunationum:cuius primi mensis nouiluniū secundū medium motum ad ciuitatē sanctam Hierusalē fuit in nocte sequente octauā diem Martii hora 11. min 1. secund. 5.Eiusq; oppositio,quam 15.paschalem uocāt, fuit die 23.Martii hora quinta minu. 23. secund.7. Cumque cyclus solaris huius anni fuerit 15.necesse est literam dominicalem fuisse.C.& quia indirecto 23.diei in Martii in Romano calendario signatur E. sequitur

23. diem Martij fuisse diem Martis. Quamobrem necesse est. 15. lunam paschalem fuisse. 23. Martij die martis. Idem cõtinget si ad ueros planetarum motus, supputationem nostram reduxerimus. Fuit nanq; uera luminarium primi mensis coniunctio diebus æquatis ad meridianum ciuitatis sanctæ Hierusalem die. 8. Martii completa hora. 19 min. 21. die Martis. Vera quoque oppositio & . 15. paschalis mensis fuit die. 23. Martij hora sexta min. 59. die martis post Solis occasum. In libro autem nono secundæ partis dominus Paulus Ait. Annus domini trigesimusquartus nõ est cõueniens passioni Christi, quia pascha fuit die martis. Et in libro quarto secundæ partis dicit. Venerabilis Beda, & eius sequaces opinati sunt Dominum in humanis uixisse annos trigintatres cum tribus mẽsibus ut patet in libro suo de temporibus capite quadragesimoseptimo &c. & subdit. Hæc uenerabilis Bedę fuit opinio quã & doctores nõ nulli iuniores sunt imitati. Neminem tamen unquam inuenire potui, qui supputatione aliqua hanc opinionem quadraret: immo neque ipse Beda sibiipsi satis constare uidetur. hæc ille. Quantum uero ad diem mensis passionis Christi pertinet, idem dominus Paulus libro quinto secundæ partis dicit. Tertullianus, Ioannes Chrisostomus, Cyrillus, Augustinus, & Beda dicunt Christum passum esse octauo calendas Aprilis Beda uero circa hoc titubauit referẽs ad decem calendas Aprilis. Idem ascribitur Hieronymo in martyrologio: licet incertum sit, an Hieronymo uel Hysuardo, uel ab alio scriptum sit: quãdoquidem reliqua, quæ in libro impresso sub nectuntur neq; à Hieronymo, neq; ab Hysuardo scripta dignoscantur: sed ab hominibus nostri temporis addita constant. Hæc ille. Nos autẽ dicimus absq; ulla dubitatione, ꝙ neq; Hieronimus neque Hysuardus in martyrologio scripsit Christũ passum octauo calẽdas Aprilis: quoniã in martyrologijs antiquis & manu scriptis: nec non & in impressis Venetijs octauo calendas Aprilis nulla fit mentio die passione Christi. Sed nostro tempore quidam ex Canonicis cathedralis ecclesiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non sunt in antiquis codicibus. Et hoc martyrologium cum his additionibus nos uidimus & legimus: in cuius fine ponitur nomen authoris, hæc superaddentis: & ipsum codicem impręssum esse Florentię ibidem describitur. Licet autem Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, & Augustinus opinentur Christum passum esse octauo calendas Aprilis: tamen corũ opinio, falsa comprobatur eo quod sit contra euãgelicã ueritatẽ, quæ affir-

mat Christum passum luna 15.primi mensis,feria sexta. Sed nunq̃ tempore Christi die 25.Martii fuit feria sexta & luna simul 15.Dicit enim dominus Paulus lib.8.secundæ partis Paulinæ suæ. Secundum computationem hebraicam à trigesimo anno Christi ad quadragesimum nunq̃ inuenitur luna 15.octauo calendas Aprilis feria sexta, & libro 9.secundæ partis computatis omnibus lunationibus tẽpore uitæ Christi & ulterius per plures annos aperte dicit. A primo anno natiuitatis Christi usq; ad sexagesimum annum nunq̃ accidit pascha Iudæorũ 8.calendas Aprilis die ueneris.hęc ille. Albertus tamen Magnus in expositione epistolę Dionysii Areopagitæ ad Polycarpum conatur probare Christum passũ anno uitæ suæ 34.octauo calendas Aprilis per calculum Astrologicum.Sed quoniam eius cõputatio continet intolerabiles errores contra omnes computationes Astrologicas, et contra ueritatem euangelicam,ut dominus Paulus lib.5.secundæ partis ostendit: ideo nos dicimus eũ in hac cõputatione deceptum esse mendosis tabulis:licet quidã putent ipsam expositionem epistolarum Dionysii non esse Alberti Magni,sed alterius authoris sub eius nomine.Sed siue ipse,siue alius eandem computationem fecerit:manifeste patet ipsam esse erroneam: quoniam non recte computat iuxta tabulas Astronomicas: & eo etiam anno 34. uitæ Christi die 25. Martii,nec fuit luna 15. nec feria sexta,ut iam apertissime probauimus.Lunationẽ uero paschalem anni domini 33.iuxta cyclum lunarem Hebræorum,idem dominus Paulus lib.7.secunde partis ita describit.Anno incarnationis uerbi dei 33. uertente,paschalis mẽsis oppositio:quam 15 lunam uocant iuxta medium cursum: quo Hebræi utuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit die 3.Aprilis,quæ fuit dies ueneris Nã anno 33. uertente cyclus lunaris quo Hebræi utuntur fuit 12. Quãobrem necesse est annum fuisse communem duodecim duntaxat lunationum.Cuius uernalis et primi mensis interlunium iuxta Astrologicam supputationem ad ciuitatẽ sanctam Hierusalẽ fuit die 19.Martii hora 2. min. 12.sec 28 Eiusq; plenilunium fuit die 2.Aprilis computat, hoc est die tertia currente hora 20.min 34.secund.30.Et quoniam cyclus solaris fuit 14. necesse est literam dominicalẽ extitisse.D.Cum ergo in Romano calendario die 3.Aprilis annotetur litera.B.sequitur tertiam diem Aprilis fuisse diem ueneris.Quare necesse est 15. lunam fuisse 3.die Aprlis die ueneris. Idem quoq; continget, si ad uerum motum luminarium supputationem nostram redigere uelimus.Fuit nanq; uera luminarium pri

mi mensis coniunctio die 19. Martij hora 2. min 31. die Iouis. Vera quoq; oppositio die 3 Aprilis hora 6. min 8. die ueneris in occasu Solis. Hic tamen aduertendum est Rogerium Bachon: Ioānem de Muris, & Paulum Burgēsem opinatos fuisse tunc Christum passum esse. hæc illę. Sed idem Rogerius Bachon in re principali recte dicit: sed tm̄ in accessoria errauit. Sic enim dicit in epistola ad Clemētē 5. Dominus passus est anno 33. ab eius incarnatione, hoc est anno 32. iuxta ueram eius ætatem. Quo anno litera dominicalis fuit. D. et die. Aprilis fuit oppositio luminarium. Licet enim Bachon recte describat annum mensem & diem passionis Christi: tamen errauit in enumerādis annis uitæ eius: quoniā sequitur Dionysium abbatem: qui anno. 4. Christi ponit superflue bissextum & ex consequēti diminuit annum ā uita Christi. Et ideo falso Bachō putauit Christum tempore passionis trigesimum secūdum annum agere: cum tamen uere ageret trigesimumtertium. Ioannes de Muris fuit eiusdem opinionis cum Bachone, quia sic scripsit. Fuerūt uitæ Christi anni solares 31. & dies centum hoc est tres menses cum decem diebus. Hic etiam licet recte describat annū mensem & diē passionis Christi: in ætate tamen eius errauit, eo ꝙ fecit bissextum anno 4. Christi: quo remoto fuerūt uere anni uitæ Christi 32. menses tres & dies decem. Paulus quoq; Burgensis non conuenit prædictis de numero annorum uitæ Christi: sed eum passum eē describit in supplemēto super Matthæum anno 33. uitæ suæ die 3. Aprilis, ut etiā testatur dominus Paulus lib. 5. secundæ partis Paulinę suæ, Idem dominus Paulus in 4. libro secundæ partis ait. Apollinaris Laodicensis episcopus, beatus Augustinus, Victorinus Lemonicensis, Magister historiarum in Scholastica historia: Nicolaus de Lyra, & Marianus Scotus: omnes isti dixerunt dominum crucifixum fuisse anno ætatis suæ 33. currente: hoc est 32. completo cum tribus mensibus. hæc ille. De hoc anno passionis Christi dicit idem dominus Paulus libro 9. secundæ partis. Annus domini 33. currēs pro dominica passione satis idoneus uideretur, nisi extra mēsem Martium obseruatus fuisset. hæc ille. Sed dominus Paulus timuit ubi timendum non erat: quoniam ecclesia non affirmat Christū passum in Mense Martio iuxta calendarium Romanum: licet hoc publica uulgi opinione feratur. Sufficit enim ut dicamus Christum passum esse in lunatione Martij: licet pars eiusdē lunationis fuerit in Martio & pars in Aprili: Cuius imitationem sequitur ecclesia: quæ pascha celebrat prima dominica post. 14. lunā primi mēsis idest Mar

tij. Vnde quandoq; celebrat pascha in Martio quandoq; in Aprili & tamen illa est lunatio Martii. Christus ergo passus est iuxta computationem mensium Hebræorum & non Romanorum. Hæbræi enim ut in quarta hypothesi diximus, habent menses lunares mobiles. Christus ergo passus est die 15. primi mensis Nisam iuxta Hebræos, quando erat lunatio mensis Martii apud Romanos. Vnde euangelistæ tanquam Hæbræi more Hebræũ sequentes describunt Christum passum esse luna 15. primi mensis hoc est die 15. mensis Nisam nihil dicentes de mense Aprilis, quia non sequebantur tũc Romanum calendarium. Sed astronomi hanc lunationem computantes reperiũt eius oppositiones hoc est lunã 15. fuisse die 3. Aprilis iuxta Romanum calendarium. Ex computationibus igitur prædictis concludimus Christũ passum esse anno 33. uitæ suæ inchoato per tres menses & dies decem. Nam uixit annos 32. menses tres dies decem. Et ab incarnatione sua ad eius mortem fluxerunt anni
D pleni 33. adiunctis decem diebus. Hanc ueritatem etiam probare possumus per Olympiades & per annos ab urbe condita: Nec non & per annos Imperatorum Romanorum, qui fuerunt tẽpore Christi. Passus est enim Christus anno quarto Olympiadis 202. ut Eusebius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat indimidio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab æquinoctio autumnali, ut superius dictum est in hypothesi septima, & Christus passus est circa æquinoctium uernale: inter quæ æquinoctia est anni dimidium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipsis, quam describunt euangelistæ factam esse per uniuersam terram. De qua, ut Eusebius dicit in libro de temporibus, Phlegõ Olympiadarum egregius supputator in 14. libro ita dicit: Quarto autem anno 202. Olympiadis magna & excellẽs inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem uersus, ut stellæ cælo uisæ sint. Tunc currebat annus 18. Tiberii Cæsaris, ut Eusebius & Eutropius testantur. Et quoniam anni Tiberii à morte Augusti sumuntur: qui obiit authore Suetonio die 19. mensis Augusti: ideo de illo anno 18. iam transierant septem menses & paulo plus, uidelicet quãtum est ab eo tempore ad mortem Christi. Tũc etiam erat annus urbis conditæ 784. propè finem quantum scilicet est à morte Christi ad diem 20. Aprilis, quando urbs condita est. Natus est aũt Dominus anno ab urbe condita 752. ut placet Orosio: & in illo ultimo anno 752. deficiebant ferè quatuor menses scilicet quantum est à die 25. Decembris, quando natus est Dominus

ad diem 20. Aprilis, quando incipiunt anni conditæ urbis. Tunc inceperat quartus annus 194. Olympiadis per tres menses, scilicet quantum est à die 24. Septembris: quando Olympiadum anni sumunt initium ad 25. Decembris, quãdo natus est Dominus: ut patet ex computatione conditæ urbis deducta à mense septimo anni quarti sextæ Olympiadis, quando urbs condita est, per annos 752. usq; ad Christi ortũ. Et tũc erat annus 42. imperij Augusti, ut Eusebius, Orosius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmant sumentes annos imperii eius à primo consulatu uel à triumuiratu. Qui annus quadragesimus secũdus erat iuxta finem uidelicet propè ante calendas Ianuarii, quãdo Octauianus accepit primum consulatũ: Dicit enim Orosius libro septimo Augusti Cæsatis posteaq̃ imperaret emenso propemodum anno 42. natus est Christus. hæc ille. Itaq; prius nouem mensibus conceptus est Christus iuxta principium 42. anni Augusti. Et tunc erat tertius annus in dimidio 194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio existente prędictæ Olympiadis 194. quando conceptus est Christus tempore ueris usq; ad annum quartũ in medio existentem Olympiadis 202. quãdo iuxta æquinoctiũ uernale mortuus est Christus: fluxerunt Olympiades 8. & unus annus, in quibus continẽtur anni trigintatres penitus completi. Et ab anno quarto Olympiadis 194. inchoato per tres menses, quando est Cristus; usq; ad quartum annum Olympiadis. 202. inchoatum per sex menses, quando mortuus est: sunt Olympiades 8. cum tribus mensibus: inquibus continentur anni trigintaduo, & menses tres. Ergo tot annos uixit in carne Dominus. Sed inquirẽdum est quare Eusebius in libro de temporibus an notat Christi natiuitatem anno tertio Olympiadis 194. Dicimus ꝙ in tabulis descriptis per lineas distinguentes annos qñq; nõ ponuntur præcise anni rerum gestarum correspõdentes annis Olympiadum, uel urbis conditæ: uel Imperatorum ꝓpter diuersa annorum principia: quoniam Olympiades incipiunt in autumno: anni conditæ urbis in uere: anni uero Imperatorum, quando sumunt imperiũ. Ipse ergo Eusebius retulit natiuitatẽ Christi ad annum Augusti 42 Et qm̃ annum 42. qñ conceptus & natus est Christus annotauit in 3. anno prędictæ Olympiadis, in eodem etiã anno posuit Christi natiuitatem: quia in eodẽ annno ciuili Christus cõceptus, & natus est. Melius tñ annotatur Christi natiuitas anno 4. prædictæ Olympiadis: quoniam concepto eius fuit anno 3. in dimidio existente, & post nouem menses natus est anno 4. inchoato per tres menses ut pro-

ut probatum est Consyderandum est etiam ꝙ Eusebius in libro de temporibus, ut patet in codicibus manu scriptis: nō annotauit specialiter annos domini: sed qui librum impressioni dedit: annos domini signauit incipiens ab incarnatione: & ideo incepit per unum annum antea uidelicet anno 3. Olympiadis 194. Annus autem primus à natiuitate Christi iuxta usum ecclesiæ: annotādus est anno quarto eiusdem Olympiadis. Insuper aduertendū est, quod in libro Eusebii anno quarto Olympiadis 202. quando passus est dominus, annotatur annus 19. Tiberii Cæsaris: cum debuerit ibi annotari annus eius 18. quo anno ipse Eusebius in eodem libro affirmat ipsum passum. Et ideo hic error non est ascribendus Eusebio, quia sibi ipsi cōtrarius esset: sed scriptori uel impressori, qui primū annum Tiberii annotauit statim post annos quinquagintasex imperii Augusti anno secundo Olympiadis 198. Sed quoniam Augustus imperauit annos quinquagintasex & septem menses ac dies 19. à primo cōsulatu eius. ideo annotare debuerat primum annum Tiberii anno sequenti scilicet anno tertio dictæ Olympiadis quando currebat annus domini 16, sicut recte computat beatus Antoninus. qui prima parte suę chronicæ titulo 6. c. 21. §3. dicit. Cœpit autem imperare Tiberius anno à natiuitate domini 16. hæc ille. Inde sequitur quod anno quarto Olympiadis 202. recte annotetur annus 18. Imperii Tiberii. Sic ergo emendanda & describenda est tabula Eusebii: ut patet in tabula sequenti: in qua etiam describentur anni ab urbe condita.

Anni imperato.	Anni Añ Christũ	Anni urbis
Olympias. 183.		
1 Iulius	47	706
2 Cæsar	46	707
3 impauit	45	708
4 an 3.m.7.	44	709
Olympias 184		
Vacat ĩperiũ	43	710
1 Octauia-	42	711
2 nus ãnos	41	712
3 56.m.7.	40	713
Olympias 185		
4	39	714
5	38	715
6	37	716
7	36	717
Olympias 186		
8	35	718
9	34	719
10	33	720
11	32	721
Olympias 187		
12	31	722
13	30	723
14	29	724
15	28	725
Olympias 188		
16	27	726
17	26	727
18	25	728
19	24	729
Olympias 189		
20	23	730
21	22	731
22	21	732
23	20	733
Olympias 190		
24	19	734

Anni imperato.	Anni añ Christũ	Anni urbis
25	18	735
26	17	736
27	16	737
Olympias 191		
28	15	738
29	14	739
30	13	740
31	12	741
Olympias 192		
32	11	742
33	10	743
34	9	744
35	8	745
Olympias 193		
36	7	746
37	6	747
38	5	748
39	4	749
Olympias 194		
40	3	750
41	2	751
42	1	752
43	1 An.a na.dñi	753
Olympias 195		
44	2	754
45	3	755
46	4	756
47	5	757
Olympias 196		
48	6	758
49	7	759
50	8	760
51	9	761
Olympias 197		
52	10	762
53	11	763
54	12	764

Anni imperato.	Anni à nati.dñi	Anni urbis	Anni imperato.	Anni à nati.dñi	Anni urbis
55	13	765	8	23	775
Olympias	198		9	24	776
56	14	766	10	25	777
57	15	767	Olympias	201	
1 Tiberius	16	768	11	26	778
2	17	769	12	27	779
Olympias	199		13	28	780
3	18	770	14	29	781
4	19	771	Olympias	202	
5	20	772	15	30	782
6	21	773	16	31	783
Olympias	200		17	32	784
7	22	774	18	33	785 Paſsio Chriſti

F Ex prædictis manifeſtum eſt Chriſtum poſſum eſſe anno. 33. vitæ ſuæ currente feria ſexta luna. 15. primi menſis in paſcha Iudæorũ. Sed nobis obiiciunt ipſi Iudæi, ꝙ Chriſtus nõ fuerit occiſus in die feſto paſchæ Iudæorũ, ſi die. 3. Aprilis feria ſexta mortuus eſt: quoniam eo anno Iudæi celebrarũt paſcha die ſequẽti ſcilicet. 4. Aprilis die ſabbati, ut probat dominus Paulus in 8. libro ſecundæ partis capite 4. concluſione 4. & libro 9. ſecundæ partis. c. 3. concluſione quarta. Nam Iudæi aſſerunt poſt ſecũdam templi ædificationẽ nunquã celebraſſe paſcha feria ſexta ex traditione patrum. Et adducunt authoritatẽ Gamalielis diſcipuli Chriſti: & Pauli præceptoris: ad cuius pedes apoſtolus ipſe ſe legẽ & prophetas didiciſſe fatetur. Qui in libro, quẽ de Solis & Lunæ motibus anniꝗ; ratione cõſcripſit, ſic dicit. Statuerunt doctores & patres noſtri Neomenias & feſta in tempore conueniente, ne ſabbati honor minuatur, aut alia pręcepta uiolentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquã feria prima, feria quarta uel ſexta, poſſe contingere. Feſtum expiationis nunquã feria prima, feria tertianeq; feria ſexta Paſcha uero nunq̃ feria ſecunda: feria quarta neq; feria ſexta obſeruari poſſe. hæc ille Hoc itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Chriſtum ſaluatorem haudquaqam ab eis die ueneris in feſto paſchæ crucifigi potuiſſe. Ad hoc facile reſpondemus per diſtinctionẽ ex Iudæis acceptam. Conſtat nãq; ex ſcriptis Hebræorum duplex paſcha fuiſſe, antiquum & nouum, ut refert dominus Paulus libro tertio ſecundæ

2.^x Pascha unum legale aliud Iudiciale

partis propè liberi finem: Antiquum pascha Iudæi legitimum vocant: quia in lege a Moyse Exodi. 12. Leuit. 23. & Numeri. 9. mandatum legitur: vbi præcipitur pascha inchoari debere die. 14. primi mensis ad vesperam: sic q annus & mensis quilibet, ipso nouilunii die exordium sumat. Sed nouum pascha iudiciale uocant: quia à iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis moderatione in secunda templi instauratione institutum fuit: quia licuit ob certas causas Neomeniam anni & mensium obseruari non semper ipso die nouilunii, sed aliquando ad diem sequentem: nõnunq̃ ad duos dies transferri: ne expiationis festum sabbato continuaretur: aut festum palmarum & densarum frondium in sabbato accideret: & per hoc sabbati honor minueretur: aut festa uiolarentur. Christus ergo prænoscens se moriturum eo die, quo multitudo filiorum Israel agnum paschalem iuxta Iudicum normam immolaret: pridie antequam moreretur cum discipulis discubuit: & uetus ac legitimum & uerum pascha obseruauit: & agnum paschalem cum azimis comedit, die & luna 14. primi mẽsis, que fuit feria quinta quãdo ſm legem Moysi pascha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta indicũ normam in secunda templi instauratione editam, pascha sequenti die fecerunt habentes respectum ad festa sequentia, ut dictum est. Christus ergo sciens hæc Iudæorum festa per suam passionem delenda esse: non curauit propter obseruationem ipsorum Neomeniam mẽsis Nisan: & pascha transferre ad diem sequentem: sed uerũ & legitimum pascha celebrauit: ut & ipse legem seruaret. & sequenti die immolatio eius in cruce, responderet immolationi agni à multitudine immolati. Non ergo Christus anticipauit comedere agnum paschalem luna 13. ut Græci dicunt: sed illum comedit luna 14. feria 5. ad uesperam: & Iudæi trãstulerunt esum agni ad lunam 15. feria 6. ad uesperam: & celebrarunt pascha luna 16 in sabbato, ut dictum est. Quod ergo doctores catholici dicunt dñm crucifixum fuisse die ueneris in festo pascha Iudæorũ: intelligi debet de festo paschæ legitimo iuxta legis edictum: à Christo & discipulis legitime obseruato. Quod autem Iudæi autumant festum paschæ ipsorũ nunq̃ die ueneris posse accidere: intelligi debet de festo paschæ obseruato per normam uel regulam à iudicibus ipsorum traditam in secunda templi instauratione editam: quemadmodum uulgus & populi multitudo & pharisæi tunc obseruabant. Vnde Iudæi ut dicitur Io. 18. non introierunt prætorium Pilati ne contaminarentur: sed manducarent pascha, hoc est agnum paschalem: quem scili

cet comederunt iuxta traditiones seniorū feria sexta ad uesperā; & die sequēti celebrarunt pascha & sabbatum simul. Vnde Ioānis 19. dicitur. Erat enim magnus dies ille sabbati, quia in eo concurrebant duo festa scilicet pascha & sabbatum. Sed quoties euangelistę mentionem faciunt de pascha à Christo & discipulis eius obseruato: manifeste significant Christū pridie quàm pateretur agnum paschalem cum discipulis iuxta legis mādatum prima die azimorū comedisse: & sequenti die crucifixū esse in ipso festo paschæ iuxta legis mandatum: & tunc erat uigilia paschæ iuxta Iudæorum obseruationem Hæc plene describit & luculenter exponit Paulus episcopus Burgensis ex Iudaismo ad Christi fidem conuersus in additionibus ad postillam Nicolai de Lyra Matthe. 26. cap. Passus est ergo Dominus feria sexta & resurrexit inde tertia die, uidelicet feria

G prima, quæ nunc dicitur dies dominica. Et licet non fuerint tres dies integri mortis Christi: sufficit tamen ut per finecdochen intelligantur, ut exponit Augustinus: Hieronymus: & Beda Si enim integri ponantur tres dies, Christus non surrexisset tertia die, sed quarta Nos autem in symbolo confitemur, ꝙ Christus tertia die resurrexit à mortuis. Et ideo dominus Paulus in primo libro secundæ partis Paulinæ frustra nititur probare Christum mortuum fuisse triduo integro: nisi forte ut satisfaciat ut cūq; Iudęis calumniantibus & dicentibus ꝙ non est cōprobata ueritas mortis Christi iuxta regulas medicorum: qui dicunt infirmum defunctum non minus septuaginta duabus horis hoc est tribus integris diebus cōprobari posse uere mortuū esse. Sed ipsis Iudæis responderi potest aliter iuxta rei ueritatem ꝙ sufficientissime probata est mors Christi in horis trigintasex: quoniam ipse Christus mortuus est non ex infirmitate quæ extasim faciat: sed morte uiolenter illata Nam tot & tantis flagellis & plagis percussum & uulneratū est corpus eius: ꝙ etiā ipso eodem die, quo passus est, omnibus manifestum fuit ipsum uere mortuum esse, propter quod milites non fregerunt ei crura, quia uiderunt & cognouerunt eum iam obiisse: nec de hoc ullus dubitabat. Impossibile est enim naturaliter corpus humanum ita flagellatum & uulneratum sicut fuit corpus Christi perdurare posse in uita per trigintasex horas. Christus autē expirauit hora nona: & tribus horis feriæ sextæ in morte fuit: deinde 24. sabbati: & nouem feriæ primæ, quia credimus Christum surrexisse hora noctis primę feriæ nona propè diluculum iuxta illud p̄s 56 Exurge psalteriū & cithara: exurgam diluculo. Cōcludamus ergo & dicamus Christum pas-

sum esse anno 33 uitæ suæ die 3. Aprilis: & die 5. eiusdem mensis à mortuis resurrexit.

Noua opinio errone a. Cap. 16.

Sed nouam opinionẽ de die passionis Christi nup adinuenit dominus Paulus eps Forosempronięsis: qui licet in sua Paulina plurima recte computauerit tanq̃ peritissimus astrologus: in hac tm̃ ipsum errasse probare possumus saluo semper eius honore: ac seruata erga eũ amicitia & charitate, qua semper eum dileximus tanq̃ uirum doctum & prælatũ optimũ. Nec ipsum nobis propter hoc succẽseri arbitramur, si eius errorem emendamus: quoniam ipse humiliter se aliorum correctioni subiecit, dum in secunda parte suæ Paulinæ in eius exordio hæc uerba scripsit Si aliquid fortasse minus probatum aut piarum aurium offensium dixero id nunc resignando obelisco deleri, & pro nõ dicto haberi cupio: singula mea scripta & dicta doctorum uirorum iudicio examinanda corrigendaq; summittẽs: id solũ ratus habiturus quod ipsorum iudicio approbatũ fuerit. hæc ille. Ipse ergo opinatus est Christũ passum esse anno bissextili literis dominicalibus currẽtibus. A. G quo anno ab omnibus ponit̃ annus Domini 36. non q ipse dixerit ipsum uixisse usq; ad annũ 36. Sed q annus, qui cõmuniter ponitur 36 fuerit annus Christi 34. & sic eius mortem & annos uitæ ipsius præcedentes annotat posterius per duos ãnos iuxta suam opinionem: sed iuxta ueram computationem ecclesiæ quam superius declarauimus: annotat eos posterius per tres annos Nam ab anno 33. quando Christum passum esse ostendimus, usq; ad annum 36. quo ipse dicit Christũ passum tres anni uere numerantur. ad hanc autem suam nouam opinionem probãdam ex duobus mouetur, scilicet ex lunatione primi mẽsis prædicti anni 36. & ex annis domini, quos putat à chronographis non recte descriptos per aliam lunationem & eclipsim à se cõputatam. Dicit enim quo ad lunationem paschalem primi mensis anni prædicti in libro 7. secundæ partis. Anno incarnationis Domini 36. currente paschalis mensis oppositio: quam 15. lunã uocant ſm medium cursum, quo Hebræi utuntur ad ciuitatẽ sanctam Hierusalem fuit in nocte sequẽtẽ trigesimam diem Martii, quæ fuit dies ueneris. Nam anno 36. currente fuit nouilunium quintadecima die Martii hora 17. min. 22. secũd. 21. & eius plenilunium fuit die 30. Martii hora 11. min. 44. secund. 23 Et quia cyclus solaris fuit 17. necesse est annum fuis

se bissextilem in literis. A.G. Cũ ergo in Romano calendario, è directo diei 30. Martii signetur litera. E. ideo tunc fuit feria sexta &c. Idem quoq; continget, si ueros luminarium motus animaduertere uelimus. Fuit namq; uera coniunctio die 16. Martii hora 7. min. 9. in nocte sequente diem ueneris. Vera quoq; oppositio fuit die. 30. Martii hora 5. min 51 die ueneris in occasu Solis. hæc ille. Ex annis quoq; Domini, quos putat à Chronographis non recte descriptos, per aliam lunationem & eclipsim à se computatam suam opinionem roborare nititur. Dicit enim Eusebium & omnes Chronographos in computandis annis Domini errasse: & tamen ipse iacit fundamentum suę opinionis super quodam dicto Eusebii Chronographi. Id autem dictum Eusebii tale est, cum describit mortem Augusti. Defectio Solis facta ē: & Augustus 76. ætatis suæ anno Athellæ in Cãpania moritur. Inquisiuit autem dominus Paulus quo anno Domini prædicta eclipsis fuerit: & inuenit eã anno Domini 17. in quo annotatur secundus annus Tiberii Cæsaris: & cum crederet eam factã esse sex mensibus ante mortem Augusti: ideo dicit Chronographos in duobus annis errasse. De prædicta autem eclipsi sic scribit in sua Paulina libro 13. secundę partis Anno Domini Saluatoris iuxta cõsuetam su pputationem decimoseptimo: maximã Solis eclipsim factam inueni mus, in qua totus Sol Romæ & in pluribus Italiæ regionibus uisus fuit obscu rari die Februarii decima quinta, hora ferè meridiana in 26. gradu Aquarij Sole domum regiam possidente. Cumq; Sol ad oppositum loci eclipsati peruenisset, uidelicet ad 26. gradum Leonis eodẽ die expirauit Augustus Sueton in Tranquillo authore 14. calendas Septembris, qui est dies 19. mensis sextilis: qui nunc Augustus nuncupatur. hæc ille. Et ut opinionem suam magis roboraret in libro decimo secundæ partis dicit sibi fuisse oraculo desuper ostensum Chronographos in computandis annis Domini errasse in duobus annis. Hæ sunt rationes quibus opinionem suam defendere conatur. Quæ quidem rationes facillime soluuntur & improbantur, si diligenter inspiciantur & examinentur.

Solutio rationum deficientium. *Cap. 11.*

A PRimo ergo quantum ad lunationem primi mẽsis in anno Domini 36. dicimus dominum Paulum in ipsius cõputatione defecisse, eo ꝙ discordet à cõputatione cycli lunaris Iulii Cæsaris: cuius cyclo probat eo anno lunã

15 primi mẽsis fuisse 31 Martii die in sabbato. Nam si annis Domini 36. addas annos 45. qui sunt anni inter correctionem calendarii & natiuitatem Christi: consurgent anni 81. Quos si partiaris in 19. reperies numerum decẽnouennale Iulii quater uicibus re uolutum.& remanebũt tibi 5. pro aureo numero anni Domini 36. Inquire calendarium Iulii Cæsaris superius descriptum in hypothesi quinta. Et reperies aureum numerum 5 signatũ è directo diei 17. Martii Sed quoniã ille annus fuit bissextilis: & Februario additus est unus dies: ideo præcedẽti scilicet 16. die Martii fuit luna prima Ergo per regulam datam superius de inuentione lunæ 15. ab ipsa coniunctione in hypothesi quinta eodem mense luna 15. fuit die 31 Martii die sabbati. Idem reperies, si computaueris eandẽ lunationem per cyclum lunarem Hebræorum. Vnde satis miramur ꝙ cum dñs Paulus cæteras lunationes maxima cum diligẽtia computauerit: in ista tamen ex nõ recta consyderatione defecerit. Et quidẽ ex eius uerbis potest cognosci defectus illius. Nam dicit expresse ipsam lunam 15. fuisse nocte sequente trigesimam diem Martii. Ergo fuit die 31. eiusdem mensis ſm Hebræos: qui computãt dies ab occasu Solis. Vnde coniunctio eiusdem lunationis fuit die 16. Martii non solum iuxta cyclum Iulii, sed etiam Hebræorum: non die 15 ut ponit dominus Paulus. Qui anticipauit per unum diem in hac lunatione, ut suam opinionem tueretur. Veruntamen coniunctionẽ recte posuit die 16. Martii. Et licet sic errauerit in septimo libro secundæ partis: tamen in octauo libro secundæ partis ca. 4. ipse probat, iuxta doctrinam Gamaglielis Hebræi, Iudæorum pascha tunc celebratum fuisse die 31 Martii. Vbi adiungit & dicit. Et quoniam oppositio luminarium mẽsis Nisam ad Romanum calendarium reducta facta fuit in nocte sequẽte trigesimam diẽ Martii, quæ fuit dies ueneris: sequitur de necessitate, phase Iudæorum trigesimaprima Martii die sabbati celebratũ fuisse hæc ille. Ex quibus uerbis ipse detegit suum errorem in libro septimo descriptũ. Adhuc etiam dicimus ꝙ si luna 15. fuisset die 30. Martii post decimam octauam horam Hebræorum more. ut dicit Paulus Borgensis, & cõfirmat dominus Paulus Forosempron pertinuisset ad diem sequentem. s. 31. multo magis ex quo luna 15. prædicta facta est in nocte sequente trigesimã diem Martii. Cum ergo illo anno luna 15. primi mensis fuerit uere & secũdũ usum Hebraicũ die 31 Martii, die sabbati, patet ꝙ illa oppositioluminariũ non est conueniens passioni Christi, qui passus est feria sexta non sabbato. Quantum

uero ad eclipſim anni Domini 17. In mēſe Februario: dicimus eum recte ipſam computaſſe: quia uere fuit anno Chriſti 17. & tunc currebat annus 4. propè medium Olympiadis 198. & ab urbe condita erat annus 768. propè finem: ſed ipſum erraſſe dicimus quãtum ad hoc, ꝙ hanc eclipſim ipſe dicit eſſe factam anno ultimo Cæſaris Augusti, cum fuerit anno ſecundo Tiberii Cæſaris, uidelicet ſecundo anno poſt Auguſti mortem. Quod ex eius uerbis recta ratione prolatis probare poſſumus: & per computationem Aſtronomicã: & per annos Imperatorum: & per annos Olympiadum, & urbis cõditæ. ipſe enim dominus Paulus ex Aſtronomica ſupputatiõe: & ſimiliter Ioannes Stofflerinus probauerunt Iuliũ Cæſarem emẽdaſſe calendarium anno 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta deſcriptionem Chronographorum uſu habitam. Probauit etiam idem dominus Paulus prædictã eclipſim fuiſſe anno Chriſti 17. ſecũdũ eandẽ computationem. Si autem annis 45. ante Chriſti natiuitatem addas annos 17 poſt eius ortum: conſurget numerus annorum 62. Ergo à correctione calendarii ad prædictum annum Domini, quo ipſa eclipſis accidit, enumerãtur anni 62. Videamus modo annos uitæ Auguſti. Ipſe enim Auguſtus authore Suetonio: quẽ dominus Paulus ſequitur obiit anno 76. ætatis ſuæ. Et in morte Iulii Cæſaris Octauianus agebat annum 18. Occiſus eſt autem Cæſar anno ſecundo à correctione calendarii. Ergo anno correctionis eiuſdẽ Octauianus agebat annum 17. & iam de ipſo anno trãſegerat tres menſes ſcilicet quantum eſt à die 23. Septembris, quãdo natus eſt ad calendas Ianuarii, quãdo correctio calendarii cœpta eſt: & ante correctionem calendarii trãſierant 16. anni uitæ Octauiani. Addamus ergo 16. annos uitæ Octauiani ante correctionem calendarii annis 62. qui fuerunt ab ipſa correctione ad prædictam eclipſim factam anno Domini 17. & cõſurget numerus annorum 78. Ergo ſequeretur, ꝙ ſi Auguſtus obiiſſet poſt ipſam eclipſim, uixiſſet annos 78. quod eſt falſum. quia ipſe uixit annos tãtummodo 76. ut Suetonius, Euſebius & ipſe dominus Paulus affirmant. Ergo Auguſtus obiit biennio ante ipſam eclipſim: & tunc erat annus 2. Tiberii, ut recte ſupputant Chronographi. Non ergo ipſi Chronographi anticipauerunt annos Domini per duos annos: ſed ipſe dominus Paulus duobus annis poſtergauit eos contra ea, quæ ipſe prius recte dixerat. Cũ ergo ipſa eclipſis fuerit per duos annos poſt Auguſti obitum: non poterat eius mortem deſignare, ut falſo cõputat dominus Paulus, qui dicit ante ipſius mortem eã accidiſſe. Et ſic ut defendat

& saluet unum dictum parui momenti Eusebii ante mortem Augusti describentis ipsam eclipsim: destruit omnem cõputationem annorum Domini magni ponderis: nõ solum ipsius Eusebii: sed etiã omnium aliorũ Chronographorũ cõtra rectam rõnem. Inordinate enim ageret, si quis ut saluaret in horto arborem sterilem: incideret omnes alias fructiferas. Secundum aũt rectã rationem dicendũ est in hoc minimo Eusebiũ errasse: & in cæteris maximis recte scripsisse. & nullum inde sequitur inconueniẽs. Is autem error Eusebij ex eo processisse uidetur: quoniam eclipsim prodigiosam quam debuerat annotare post mortem Iulii Cęsaris: descripsit iuxta obitũ Augusti, qui ei successit ob temporis uicinitatẽ. Nam de eclipsi Cæsaris nihil post eius obitũ annotauit De qua tamen loquitur Virgilius primo Georgicorum iuxta finem dicens.

Sol tibi signa dabit & c. & subdit.
Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam:
Cum caput obscura nitidum ferrugine texit:
Impiaq; ęternam timuerunt secula noctem.

Et Plutarchus ubi de prodigiis post extinctum Cæsarẽ meminit, inquit. Solis p̄terea lumẽ caligine obsessũ: totoq; nãq; illius anni spatio pallens globus & sine splẽdore oriens, imbecillẽ ac tenuẽ ex se calorem emittebat & c. Plinius itẽ lib. 2. c. 3. ait. Fiunt prodigiosi & longiores Solis, defectus qualis occiso dictatore Cæsare, & Antoniano bello totius penè anni pallore continuo. Appianus quoq; libro quarto scribit multa prodigia signaq; perhorrenda Romæ uisa esse post Cæsaris cædem. Ex quibus uerbis patet illã Solis immutationẽ fuisse prodigiosã. Suetonius autẽ nihil scribit de eclipsi post cædem Cæsaris: sed nec etiam describit defectum Solis fuisse ante obitum Augusti. In uita etiam Tiberii de nulla eclipsi meminit: sed hoc tantum insinuat dicens. Expulit Mathematicos Tiberius: sed deprecantibus ac se artem desituros promittentibus ueniam dedit hæc ille. Hoc autem fecisse cõstat, quoniam infortunia, quæ ex eclipsi uel motu cœlestium prædicebant, quandoq; non eueniebant: & propterea eos tanq̃ superstitiosos expellere uoluit. Iulius Firmicus Astrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipsis post Cæsaris cædem, non protendebat eius mortem. sic etiam eclipsis, quæ fuit post obitum Augusti per duos annos, nõ fuit signum obitus eius nec etiam designauit mortem Tiberii, quamuis acciderit Sole domum regiam possidente: iuxta sententiam domini Pauli: quoniam ipse Tiberius non modo sex menses post ipsam eclipsim

dixit: sed annos plusq̃ uiginti. Insuper probare possumus Chronographos non errasse: ex annis Olympiadum & urbis conditæ: quoniam dominus Paulus nõ negat annos Olympiadum & urbis conditæ à Chronographis fuisse recte descriptos: sed annos Domini & Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennii anticipatione. Nam utitur pręcipue testimonio Censorini: qui computat annos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum & urbis conditæ. Dicit enim ipse dominus Paulus in 13. libro secundę partis capite 5. Censorinus tanquam controuersiarum conciliator, & errorum censor, uarias ac diuersas annorum & temporum supputationes exponit Hoc authore Censorino, quem ipse pro se citat, ostẽdemus ex annis Olympiadum & urbis conditę per eum descriptis Chronographos non errasse in annis duobus: sed recte annos descripsisse. Dicit enim idem Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, ut supra eum citauimus in hypothesi octaua Hic annus cuius uelut index & titulus quidam est Vlpii & Pontiani consulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartus decimus ex diebus duntaxt æstiuis, quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita nongentesimus nonagesimus primus: & quidem ex Palilibus, unde urbis anni numerantur. hæc ille. Sumit ergo Censorinus pro titulo & indice annum consulatus Vlpii & Pontiani, qui est ab Olympiade prima millesimus & quartus decimus: qui est secundus annus Olympiadis 254 Nam anni mille quatordecim continentur in Olympiadidibus 253. & dimidia Olympiade, quæ est ducentesimaquinquagesimaquarta anno eiusdem secundo. Hic est annus secundum Eusebium & alios Chronographos ab incarnatione Christi ducentesimus quadragesimus à natiuitate uero eius iuxta usum ecclesiæ ducentesimus trigesimus nonus. Tunc currebat annus 991. ab urbe condita, ut hic dicit Censorinus, hoc est ab anno quarto sextæ Olympiadis ex Palilibus id est ex die 20. Aprilis, quando Roma cœpit ædificari. Si ergo retrocedamus ab hoc anno ad cædem Cæsaris, reperimus eam factam esse anno 44. ante Christi natiuitatem: qui erat quartus annus Olympiadis 183. & annus ab urbe condita 709. ut supra patet in tabula temporum: Et reperiemus Christum natum anno quarto Olympiadis 194. qui erat annus conditæ urbis 752. & annus 42. ferè completus Augusti, à primo eius consulatu uel triumuiratu. Inueniemus etiam eclipsim illam, de qua diximus, fuisse anno Domini 17. & anno secundo Tiberii: qui erat annus 4. Olympiadis 198

& annus ab urbe condita 768. Cognoſcemus & Chriſtum paſſum eſſe anno quarto Olympiadis 202. qui erat annus urbis conditæ 784 propè finem:& annus 18. Tiberii Cæſaris, ut prędicta tabula continetur. Non eſt mirum ſi dominus Paulus in hac computatione defecerit: quoniam uſus eſt libro Cenſorini impreſſo mendoſo in quibuſdam numeris in eo quod ſequitur in uerbis eius. Nam cum computaſſet annos à prima Olympiade & ab urbe condita ſumens pro titulo & indice annum conſolatus Vlpii & Pontiani: eoſdem computat per annos Iulianos & Auguſtios dicens, ut habetur in textu impreſſo, quem adducit dominus Paulus. Eorum uero annorum, quibus Iulianis nomen eſt, ducenteſimus octuageſimustertius: ſed ex die calendarium Ianuarii: unde Iulius Cæſar anni à ſe conſtituti fecit principium. Ad eorum qui uocantur anni Auguſtorũ ducenteſimus ſexageſimusquintus: perinde à calendis Ianuariis: quamuis & ante diem ſextum decimum calendas Februarii Imperator Cæſar ſententia Munacii L. Planci à ſenatu cęteriſq; ciuibus Auguſtus eſt appellatus. Sed Aegyptii quòd biennio ante in poteſtatem ditionemq; populi Romani uenerint, hunc Auguſtorum annum uocant ducenteſimum ſexageſimumſeptimum. hæc ibidem. In textu uero manu ſcripto & emendato, ubi textus impreſſus habet annum Auguſtanum ducenteſimum ſexageſimumquintum, ſcriptum reperiemus annum ducẽteſimum ſexageſimumſeptimum, & ubi in textu impreſſo habetur annus ducenteſimusſexageſimusſeptimus ſecundũ Aegyptios: in textu manu ſcripto emẽdato ſcriptũ eſt annus 269. Mendoſitatẽ textus impreſſi, quẽ ſecutus eſt dominus Paulus, hac ratione per ueram computationem ſic oſtẽdimus. Manifeſtum eſt ex probatione dñi Pauli ep̃i & Ioannis Stofflerini Iulium emendaſſe calẽdarium anno 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta conſuetam annorũ Domini cõputationem ꝑ Chronographos deſcriptam. Si ergo addas ꝑdictos annos 45. annis dñi 239. quo anno Cenſorinus ſumit titulum & indicem ſuæ cõputationis: cõſurget numerus annorũ 284. Ergo ab anno correctionis calendarii uſq; ad ꝑdictũ annũ Dñi 239. fuerunt anni 284. Cenſorinus uero dicit eum annũ eſſe 283. Ideo ipſe Cẽſorinus nõ incipit annos Iulianos ab anno correctionis calendarii: q fuit 45. annus añ Chriſti natiuitatem: ſed ab anno ſequenti. ſ. ꝓmulgationis calẽdarii: qui fuit annus 44. anteq̃ Chriſtus naſceretur. Idem annus promulgationis fuit annus necis Cæſaris: qui fuit interfectus anno ſecundo à correctione calendarii inchoato per duos menſes & dimidium:

quia fuit occisus die 15. Martii. Ergo Censorinus accepit annos Iulianos à præcedentibus calendis Ianuarii necis ipsius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarii, ut dictū est. A nece autē Cæsaris incipiendo à præcedentibus calendis Ianuarii usq; ad monarchiam Octauiani fuerunt anni 16. uidelicet duo anni interregni: duodecim anni triumuiratus usq; ad subiugatā Aegyptum: & duo anni usque ad eius monarchiam: qui simul fiunt anni 16. Si autem ab annis Iulianis 283. subtrahas annos 16. erit annus prædictus Augustanus 267. ut scribitur in libris emendatis manu scriptis. Si uero subtrahas ab eis annos 14. quia biennio antea fuit subiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios 269. ut scriptum est in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus esset mendoso codice impresso, & non consyderasset ueram computationem a se factam iuxta consuetam annorum Domini supputationem de emendatione calendarii per Iulium Cæsarem anno 45. ante Christi ortum: non est mirum ipsum in hoc errasse. Dicimus ergo ꝙ licet Eusebius in aliquo defecerit: non tamen per eū facta est deordinatio in annis Domini: nec anticipauit eos per bienniū, ut affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperij Augusti a cęde Cæsaris, sed posterius per duos annos. Nam ut concludit dominus Paulus libro 13. secundæ partis: oraculo 13. Eusebius incepit primum annum imperii Augusti à primo eius consulatu, uel ab initio triumuiratus. Et ideo duos annos præcedentes interregni, quos annumerat Iulio: nō adiecit Augusto, ut alibi falso putauit dominus Paulus sibiipsi cōtraria scribens. Itaq; ab inchoato anno imperii Octauiani à primo eius consulatu cōuenienti supputatione Christus natus est anno Cæsaris Augusti 42. qui tamen erat 44 a nece Cæsaris ꝭm cōputationem Cornelii Taciti. Et mortuus est anno imperii Tiberii 18. anno quarto Olympiadis 202. Non ergo Eusebius cum aliis Chronographis errauit in annis Domini, nec biennio anticipauit eos. Sed ipse dominus Paulus plurimum errauit in postergatione annorum Domini: quoniam deordinat & confundit annos Christi extrahens ipsos ab annis cōuenientibus Olympiadum & urbis conditæ recte computatis. Nam ex eo ꝙ dicit passionem Domini fuisse eo anno, quo nos ponimus annū Christi 36. sequitur quod tunc fuerit annus 3. Olympiadis 203. & tunc non fuisset illa mirabilis & supernaturalis eclipsis passionis Christi: quam etiam ethnici narrant fuisse anno quarto Olympiadis 202. Ex eius etiam opinione sequitur deordinatio annorum

hebdomadum Danielis: de quibus nō eſt modo dicēdum, quoniā de ipſis alibi ſcripſimus. Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione, annorum Domini iuxta uſum eccleſię: & quod plus eſt, ſequeretē Chriſtum paſſum eſſe in ſabbato contra doctrinam euangelicā ut probatum eſt. Plura etiam alia incouenientia ex ſua poſitione ſequerentur, quæ breuitatis cauſa præterimus. Dum ergo ipſe putauit per ſuam nouam adinuentionem enodaſſe difficultatem de die paſſionis Domini: magis ac magis eā nodis fortioribus inuoluit.

D Cum autem cognoſceret dominus Paulus ſuas rationes & cōputationes non eſſe ſufficientes ad probandum ſuam opinionem: conuertit ſe ad ſomnium uel imaginariam uiſionem, dum affirmat ſibi deſuper oraculo demonſtratū omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis erraſſe. Si hoc fuiſſet diuinum oraculum & reuelatio prophetica: utiq; adhibēda ei eſſet fides. Sed authore Paulo apoſtolo non omni ſpiritui credēdum eſt, ſed probādi ſunt ipſi ſpiritus utrum ex Deo ſint. Quòd autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: ſed potius humana adinuētione confictū ultra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicā ueritatem, etiam hac ratione probari poteſt: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ ueritatem certam, non dubiam opinionē inſinuat. Hoc autem eius oraculum non fecit eum certū, ſed ſub dubietate & opinione reliquit: cum opinio nō habeat certitudinem: ſed adhereat uni parti oppoſitorum cum formidine alterius. ut ex eius uerbis poſt libri ſui finem in totius operis per orationē ſuā manifeſte probari poteſt. Dicit enim ibidem. Hortor etiam lectorē: quinimmo rogatum eum uelim: ut hæc ſcripta mea ſolita proteſtatione accipiat, nō tāquā ꝓpoſitiones aut cōcluſiones, quia nihil aſſerere ut affirmare intendo, ſed tāquā quæſtiones, & problemata, & quaſi libamenta quædam, quibus ingenui animi ad inuētionem diei paſſionis Chriſti, ſtimulo ueritatis indagandæ, incitari, prouocari, & inſtigari poſſint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non è diffinito aſſerimus quęcūq; ſcribimus: ſed ea lectoris arbitrio derelinquimus: Sic & nos hæc ſcripſimus, ut præſtemus diligentiam perquirendi potius q̃ affirmādi temeritatē. hæc ille. Ex quibus uerbis patet, ꝙ non ex reuelatione diuina: ſed ex humana adinuētione locutus eſt, quēadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui uarias adinuentiones & ſimilitudines cōfingunt ut facilius perſuadeāt quod uerū putant humana æſtimatione. Vnde & iudicio ſapientum ipſe: dn̄s Paulus in hoc imitatus eſt Ciceronē: qui in libro de Rep. apte cō

fingit somnium Scipionis, ut suis dictis tanq̃ diuino spiritu ꝓlatis maior fides adhibeatur. Quod quidem somnium eleganter Macrobius exponit referens illud potius ad ingeniũ Tullii aptissime con fingentis: q̃ ad somnii ueritatem. Quis non uideat quanto ingenio dominus Paulus libro 10. secũdæ partis adaptauerit sibi uisionem illam amplã: quam confirmare nititur uno & quinquaginta oraculis humanis, etiam ex libris Gentilium à libro 10, secundæ partis usq; in finẽ totius operis? In quibus oraculis plura sunt quæ facile improbari possunt: qm̃ in eis aliqua sunt sibi inuicẽ aduersantia & cõtraria: alia quæ non plene concludunt rei ꝓpositum: alia quæ falsum cõtinẽt: uel errore authorum uel etiam uitio scriptoꝝ: alia quę potius fundãtur in adaptatione humana q̃ in rei ueritate: Quæ omnia emẽdatione indigerẽt: sed nos breuitati studẽtes nunc ea omittimus. Quilibet autem lector ex eis, quæ superius probauimus, poterit in eis cognoscere quę sint emẽdatione digna. Gratias tñ agimus domino Paulo, qui suo laborioso opere cui diu insudauit dedit: nobis occasionem indagandi & reperiendi ueritatem, non uirtute nostri ingenii, sed speciali auxilio Dei: à quo bona cuncta procedunt. Probationes autem nostras in scriptis redegimus non in sigillationem tanti pręsulis: sed amore ueritatis, quam summe diligimus, in totius ecclesiæ Christi ædificationem. Et quoniam ipse præsul dominus Paulus amator est ueritatis, ut nobis certissimum est: inspecta ueritate assensum ꝑbebit rationibus ipsam ueritatem cõprobantibus: quoniam ipse in totius operis sui peroratione dicit. Si censores mei aliam uiã indagandi diem passionis Domini magis idoneam docuerint: nullum mihi cum Chronographis certamen restabit. hæc ille. Cum igitur aliam uiam magis probabilem iam ostenderimus: utiq; cessare debet eius certamẽ contra Chronographos. Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem; & nos ueritati probabiliori cedemus. Ad rem nostram reuertentes concludamus propositum. Cum ergo luna 15. primi mensis anni Domini 36. quę fuit in sabbato non conueniat passioni Christi, quia mortuus est non sabbato, sed feria sexta, & ex tali opinione tot & tanta absurda contra ueritatem sequantur: censemus reprobandam esse talem assertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit passionem Christi ad annum Domini 12. ponens eius natiuitatem antea: ex qua positione multo plura inconuenientia sequuntur. Quare concludimus Christum uere passum anno uitæ suæ 33. ut iam ad plenum Deo inspirante probauimus.

Totius uitæ Christi uerum tempus. *Cap. 12.*

DE die mortis Christi iam uberrime diximus. Nũc restat ut breuiter dicamus aliqua de totius uitę illius tẽpore.
A Et quoniã satis diximus de ipsius cõceptione & natiuitate quo ad tempus Cæsaris Augusti: ideo aliquid dicendum est, quo ad tẽpus Herodis regis: cuius diebus natus est Dominus. Philo hebræus in Breuiario temporũ Herodis tempora nobis insinuat. Nã ibidem describit oẽs reges & Duces ac Pontifices Hebręorũ, & quot annos præfuerint in regimine. Vltimũ.n.dicit præfuisse Hyrcanum annis 34. Quo capto à Parthis, ut ibi scribit relicta uxore ac filia & eius fratre Aristobolo: mox Herodes iubẽte senatu Romano inuitis Hebræis regnũ tyrannicum iniit sumpta sibi uxore filia Hyrcani capti à Parthis: Et declarato filio eiusdẽ Hyrcani Aristobolo Põtifice, ut Iudæorũ animos ad se inclinaret. Sustulit autẽ ex filia Hyrcani sibi uxore filios duos. Sed cũ anno 26. tyrannici regni sui, Herodes reuersũ socerũ Hyrcanũ aduerteret more prisco regis salutari ad Hebræis: illũ sibi socerum, socrũq; atq; filiam sibi uxorem: & duos ex ea susceptos libros & Aristobolũ interemit: bienniõq; post Hebręos multis calamitatibus afflixit. Anno uero 30. principatus sui tyrannici, Zanedrim ex domo Dauid deleuit: & Annaleum quẽdam atq; Zanedrim ex Proselitis suffecit: qui nimium in lege uidebãtur eruditi. Tum & Salomen sororem suam & uirum eius de tribu Iuda itemq; proprium filium, quem ex uxore eiusdẽ tribus susceperat, interfecit: ꝙ diceretur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tandem Hebræi: ultro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt iurantes in fide ipsius ac posterorũ sese permãsuros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrannico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Hæc Philo Hebræus ad uerbum. Hic igitur primus Herodes alienigena tyrannico simul & legitimo principatu regnauit annos 37. ut etiam Eusebius & cæteri omnes communiter attestantur. Primus autem annus regni sui tyrannici ab Eusebio annotatur simul cum anno 11 Octauiani Augusti: & annus 32. qui fuit primus ãnus eius legitimi principatus, ab eodem annotatur cum anno quadragesimosecũdo Cęsaris Augusti, quando conceptus & natus est Christus. Dum autẽ regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: sed statim eo tempore quo ipsi Hebræi fessi ultro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum se se permansuros. Et tunc ablato regno a Iudæis adimpleta est prophetia.

Iacob dicẽtis Geñ 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec ueniat qui mittẽdus est. Nã statim ablato Hebræorum regno, conceptus & natus est Christus in diebus Herodis Regis anno scilicet primo sui legitimi principatus. Et quoniã anno, quo cõceptus est, fuit litera dominicalis. B. ut superius computauimus patet ipsum cõceptũ esse feria 6. qm̃ die 25. Martii qñ conceptus est, assignetur in calẽdario Romano litera. G. quæ est sexta à litera. B. quæ tunc fuit dominicalis. Patet etiã ipsum natũ esse die dominica: cũ die 25. sequẽtis Decẽbris, qñ natus est, annotatur litera B. quæ tũc fuit litera dominicalis. Calendis aũt Ianuarij sequẽtibus uidelicet octauo die natiuitatis eius mutata est litera dñicalis & fuit. A. quæ in calẽdario annotaĩ calendis Ianuarii: ideo circũcisus est die dominica. Magi aũt obtulerũt ei munera feria 6. qm̃ in die Epiphaniæ signatur litera F. quæ est 6. ab. A. litera tũc dominicali. Præsentatus est aũt in tẽplo quadragesimo die à sua natiuitate feria 5. Nã in die purificationis Mariæ die 2. Februarii signatur litera E. q̃ tũc fuit feria 5. Annus aũt cõceptionis & natiuitatis Christi nõ fuit a correctione calendarii 46. ut in sua tabula literarum, dñicaliũ dominus Paulus annotat addẽs cõtra rationẽ in principio tabulæ unã literam: s. C. ut supra diximus sed fuit annus 45. ut nos annotauimus ratione suprius dicta. Quapropter eo anno, quo cõceptus est Dominus nouiluniũ primi mẽsis fuit die 25. Martii: quo die cõceptus est Christus, scilicet in ipsa Neomenia. Nam anno 45. à correctione calendarij fuit cyclus lunaris Cæsaris 7. qui numerus annotatur in calendario Iuliano die 25. Martii. Conuenientissime autẽ Christus cõceptus est in uẽtre materno die coniunctionis Lunæ cum Sole: quoniã Christus uerus iustitiæ Sol, tunc Lunæ hoc est Mariæ uirgini genitrici eius coniunctus est per carnis assumptionẽ. Sed quoniã dominus Paulus annotat Christi conceptionem anno 46. a correctione calẽdarij contra rationem & contra seipsum, quia recte prius a correctione ad Christum quadragintaquinq; annos cõputauerat: ideo etiã errauit in annotatione ipsius lunationis. Nam in septimo libro secundæ partis dicit anno incarnationis dominicæ interluniũ primi mensis secũdũ mediũ motũ fuisse die 12. Martii cõpleta cum horis 23. min. 28. secund. 20 Sed hæc lunatio fuit anno primo natiuitatis Christi hoc est post eius natiuitatẽ: cuius interluniũ iuxta cyclum Cæsaris fuit die 14. Martii cum e directo eius assignetur in calẽdario Iuliano cyclus lunaris 8. In mense autem Decembri,

quādo natus est Dominus,iuxta cyclum Cæsaris interlunium fuit die.15.eiusdem mēsis:ubi signatur cyclus Cæsaris 7.Ergo Dominus natus est luna decima eiusdem mensis uidelicet die 25.octauo scilicet calendas Ianuarij.Sed iuxta computationem domini Pauli tunc fuisset luna 11.quoniā anticipat lunationes per unum diē: eo ꝙ putauerit ante Christi incarnationem fuisse bissextum:nō tamen fuit,ut superius probatum est:ideo non erat necesse anticipare lunationes per unum diem.Inter duos autē terminos uitæ Christi hoc est inter natiuitatem eius & mortē, solus euāgelista Lucas duo tantum tempora eius describit,scilicet annum duodecimum, quando remansit in templo. & annum trigesimum quādo baptizatus est.Christus cum parentibus ascēdit in templū in die festo paschæ cum esset annorū 12.hoc est dum ageret annum duodecimū, ut exponit Glossa & Ambrosius:Non enim compleuerat annū duodecimum,quia sic ageret annū tertiumdecimum:sed iam transierant de anno duodecimo tres menses:quia pascha fiebat iuxta æquinoctium uernale:& Christus natusfuerat iuxta solstitium hyemale præcedens.Ille annus fuit bissextilis,in literis C:B.& luna 15.primi mensis,in qua celebratur pascha Iudæorum,fuit die 26.Martij die sabbati, ut patet per cyclum lunarem Cæsaris: qui illo anno fuit 19.& annotatur e directo diei.13.sed propter bissextū interluniū fuit die præcedēti,scilicet 12.in sabbato.Baptismus Christi fuit transacto eius anno 29.& inchoato trigesimo.die 6.Ianuarii. Sic enim dicitur Lucæ 3.Anno 15.imperij Tiberii Cæsaris:ipse Iesus quando baptizatus est,erat incipiens quasi annorum 30. Prædicauit autem Saluator mūdi tribus annis,ut testatur martyr Ignatius in epistola ad Trallianos prima. Eusebius etiam in libro de tēporibus idē affirmat.Post baptismūautē eius:&postquā fuerat in deserto 40. diebus,inde prædicare cœpit.Et si diligenter cōputauerimus a baptismo Christi,hoc est ab 8.idus Ianuarii ad eius passionem,quæ fuit 3.nonas Aprilis:reperiemus intercessisse tres annos,& fere totidē menses.Cū enim Christus, ut superioribus probatum est,passus sit annos 4.Olympiadis 202.eodem anno in dimidia parte & paulo plus elapso.Et anno Tiberij 18. de quo iam transierant septē menses cum dimidio:si retrocedamus ꝑ tres annos & totidem menses:reperiemus Christum baptizatū anno primo Olympiadis 202.inchoato per tres menses & paulo amplius. Eratq;tunc annus Tiberii 15.inchoatus per quatuor menses & dimidium.Cum igitur Dominus, ut probatū est,passus sit anno 33.

uitæ ſuæ inchoato per tres mẽſes manifeſtum eſt ꝙ qñ baptiſmũ accepit,impleuerat 29.annũ:& inceperat trigeſimũ per dies 13.ſ. quãtum eſt à die 25 Decẽbris qñ natus eſt:ad diem 6.Ianuarii qñ baptiſmum ſuſcepit.Hoc aũt recte cõfirmat dñs Paulus libro 4. ſecundæ partis dicens.Quod anno trigeſimum incipiente Chriſtus baptizatus eſt Lucas euãgeliſta inſinuare uidetur ſcribẽs Ieſum dum baptizaretur extitiſſet quaſi annorũ 30.uolẽs ſignificare eũ tunc incepiſſe annum trigeſimum:cuius uerba hęc ſunt.Et ipſe Ieſus erat incipiens quaſi annorum 30.Neq; hæc dictio quaſi hoc loco ſignificat idem quod ferè,ut arbitratus eſt magiſter Petrus de Riuo:ſed ſignificat idẽ ꝙ tãquã In Græcõ nãq; habetur ὡσεὶ, quod ſignificat tãquã.Neq; hæc dictio quaſi conſtruit aut referri debet ad hãc dictionem incipiens. Non enim eſſet oratio congrua, ꝙ Ieſus erat quaſi incipiẽs annorũ 30.ſed referri debet ad ea; quæ ſubduntur.ſ. 30.annorum,ut ſenſus ſit.Ieſus cũ baptizaretur,erat quaſi.hoc eſt tãquã annorũ 30.incipiẽs quidẽ annũ trigeſimum. Quæ omnia in Græco ſignificantius exprimuntur: ubi ſic legitur καὶ αὐτὸς ἦν ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὤν, hoc eſt. Et ipſe Ieſus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem.Conſtat nanque tralationem noſtram è Græco eſſe traductam.Idem ſenſit Hieronymus ſuper Ezechielem.c.1.ſic inquiens.Illud quoq; intelligendũ

C eſt ꝙ in trigeſimo ætatis ſuæ anno Dominus ad baptiſmũ uenerit. Idem ſentit Apollinaris.Idem & Beda in cõmentariis Lucæ:& Petrus Cõmeſtor in ſcholaſtica hiſtoria.Hæc dominus Paulus ibidẽ. Martyr& Ignatius in epiſtola ad Trallianos prima dicit.Triginta annos agens Dominus baptizatus eſt.Nõ enim dicit triginta annis peractis:ſed 30.annos agẽs qm̃ actu agebat trigeſimum annũ Neq; ab hoc diſſentit Eraſmus in annotationibus in Lucã iuxta aliquos textus.Ioannes aũt Chryſoſtomus & Albertus Magnus, quia tenẽt Chriſtũ paſſum anno 34.uitæ ſuæ currẽte,cõguntur dicere Chriſtum baptizatum anno 30.cõpleto:& inchoato.31. per 13.dies.Sed qm̃ iam probauimus Chriſtum nõ fuiſſe paſſum anno 34.eo ꝙ luna 15. primi menſis tunc fuerit die martis nõ die ueneris:ideo reprobandam dicimus hãc opinionem de tẽpore baptiſmi Chriſti,ut pote contra euangelicam ueritatẽ: & dicimus Chri

D ſtum baptizatum inchoato anno 30.ut probatum eſt. Quia ergo Chriſtus poſt ſuperatas tentationes in deſerto:deinceps publice prædicauit annis tribus:in quibus iuxta euãgeliũ fit mẽtio de paſcha Iudæorũ qñ prædicabat Dominus in templo in ciuitate Hie

rusalem: ideo horũ annorũ paschalia tẽpora describenda censemus. Iuxta cõputationem dñi Pauli in 7. libro secũdæ partis anno Domini trigesimo, paschalis mensis oppositio quam quintamdeci mã lunã uocãt secundũ mediũ cursum, quo Hebræi utũtur ad ciuitatẽ sanctã Hierusalẽ fuit sexta Aprilis die Iouis hora 5. min. 24. secund. 37. Et qm̃ cyclus solaris fuit 11. cõsequẽs est annum fuisse cõmunem: & literam dominicalẽ fuisse. A. quare Christus feria 6. baptizatus est. Anno uero Domini 31. luna 15. paschalis mensis fuit diẽ 26. Martii & litera dominicalis. G. quæ tũc fuit dies lunæ. Anno autem Domini 32. luna 15. paschalis mensis fuit die 13. Aprilis die dominica, quoniã fuit annus bissextilis in literis F. E. cum eodem die 13 signetur in calendario litera. E. quæ fuit dominicalis. Secũdum uero cyclum lunarem Cæsaris omnes prædictæ oppositiones luminarium posterganiur per unum diem. Anno uero Domini 33 luna 15. paschalis mensis fuit die 3. Aprilis feria 6. quia litera dominicalis fuit. D. In qua oppositione simul conuenit computatio domini Pauli cum cyclo lunari Cæsaris. Anno autem mortis Christi currebat annus 19. Herodis Tetrarchæ.

Obiectio & responsio. *Cap. 13.*

ABiecit nobis laicus & ait. Rationes adductæ, licet mihi plurimũ satisfecerint: attamẽ quiescere nequeo, nisi mihi de die passionis Christi, nodũ soluas: q mihi inexplicabilis esse uidet. Plures antiq doctores tã Græci quã latini magnæ authoritatis, doctrinæ, ac sanctitatis uitæ uiri dixerũt Christũ passũ esse 8. calendas Aprilis: & in scriptis hoc reliquerunt. Nã Tertullianus hoc scripsit in libro contra Iudęos: Chrysostomus in sermone Ioannis Baptistæ: Augustinus lib. 8. de ciuitate Dei c. ultimo: & in 4. libro de Trinitate c. 5. Cyrillus quoq; eps̃ Alexandrinus in epistola ad synodum Carthaginẽsem sic ait. Eodem die Christus cõceptus est in utero & mortuus in cruce: dũ in sexta feria mortuus est Adã in anima per peccatum in paradiso: eodem die Christus obiit in cruce. hęc ille. Hos antiquos imitati sunt recẽtiores, ut Albertus Magnus & quidã alii. Cũ igitur isti doctores fuerint maximæ authoritatis, nõ uidetur eis contradicendũ: & cũ fuerint profundissimæ scientiæ, non est eis resistendũ tãquã si ipsi in hoc errauerint: & cum fuerint perfectissimę sanctitatis, non est credibile, ut eos Deus in hoc errare permiserit. Tanto etiam robo

re firmata est hæc opinio,& tãtum inualuit,ut omnes cõmuniter te neant Christum passum die 25. Martij:& extra mensem Martij pe nè nullus fatetur Christum passum,ita ut omnes dies ueneris,men sisMartii in magna sint ueneratione apud omnes Christicolas Ad hoc inq̃ facilis est responsio exprędictis.Super omnia enim uincit ueritas,ut dicitur 3.Esdræ 3.& ideo omnibus anteponendam esse dicimus.Est autem Deus uerax:omnis autem homo mendax,ut di citur Ro.3. Cũ ergo prędicti doctores tãquã homines dixerint ali quid quod opponitur euãgelicę ueritati,uti superius probauimus: ideo quantum ad hoc spectat,eorũ sententia refellenda est:& app̃ hẽdẽda ueritas euãgelica.Et licet ipsi fuerint magnæ authoritatis apud homines;tamen authoritas diuinæ scripturæ omni humanæ authoritati proponitur:& omnis humana authoritas minima est comparata diuinæ celsitudini. Dicit enim Augustinus 2. sup Gen̄. ad literam.Maior est huius scripturæ authoritas quã omnis huma ni ingenij pspicacitas.Licet etiam ipsi profundã sciẽtiam possede rint:in quædam tamen falsa ex nõ sufficienti cõsyderatione huma no sensu,ut moris est hominum, inciderunt. Solũ hoc authoribus diuinæ scripturæ competit,ut in suis scriptis ab ecclesia cõproba tis,nulla falsitas inueniatur.Dicit enim Augustinus in epistola ad Fortunatum.Neq; quorumlibet disputationes quãuis catholicorũ & laudatorum hominum ueluti scripturas canonicas habere debe mus;ut nobis non liceat salua honorificentia quæ illis debetur ho minibus,aliquid in eorum scriptis improbare atq; respuere:si for te inuenerimus ꝙ aliter senserint quã ueritas habet diuino adiuto rio uel ab alijs intellecta uel à nobis.Licet etiã prædicti doctores sanctitate uitæ præfulserint. Deus tamẽ pmisit eos in aliquẽ errorẽ incidere:tum ad eorũ humilitatem conseruandam; tũ etiam ut di stinguãtur authores diuinæ & canonicæ scripturæ,qui speciali mo tu spiritus sancti scripserũt:ab eis,q̨ licet adiutorio diuino libros ediderint:aliqua tamẽ in eis humão spiritu inseruerũt.Dicit enim Augustinus de scriptis suis loquens in prologo lib.3. de Trinita. Noli meis literis quasi canonicis scripturis deseruire:sed in illis& quæ nõ credebas,cũ inueneris,incũctãter crede:in istis autẽ quod certũ habemus nisi certũ intellexeris:noli firmum tenere.hæc ille: Cognouit Augustinus etiã se in multis errasse:& ideo librũ retra ctationũ cõposuit. Et Hieronymus in explanatione sup Isaiã pro phetã ca 19.seipsum correxit,cũ ait. Melius reor proprium errorẽ reprehendere : quam dum erubesco,imperitiam cõfiteri in errore

persistere.hæc ille Consyderandum est autem q sacri doctores nõ nulla scribunt ex leui opinione: quædam uero ex graui assertione, Ex leui quidem opinione,cum non probant quę dicunt:sed simpliciter referunt quæ uulgo feruntur.Ex graui uero assertione cũ efficaciter probant quæ tenẽda proponunt. Chrysostomus ergo & Augustinus & prædicti reliqui doctores locuti sunt de tempore baptismi,&passionis Christi ex opinione simplici,ut uulgo ferebat:quod patet ex hoc,q non probauerunt dicta sua per computationes congruas.Nam,ut dicit Ioannes Stofflerinus.antiqui doctores postponebant scientiam Astronomicam,& uacabãt aliis doctrinis magis utilibus: que eo tempore plurimum erant ecclesiæ dei necessariæ. Vnde Augustinus super psalmum decimum cum proponeret quæstionem de Luna utrum illuminetur à Sole, relinquit eã indeterminatã tanquam difficilem & parum utilem,dicẽs ibidem.In istis obscuritatibus magis negociosis q̃ fructuosis exercere animũ,aut nõ libet, aut non uacat, aut animus ipse non ualet. Quia ergo antiqui doctores non uacabant Astronomicæ disciplinæ, quæ tradit motum cœlestium corporum: & ex consequenti ordinem temporum, quia tempus est numerus motus primi mobilis, ut ait Aristoteles: ideo non computabant diligẽter ordinem ipsorum temporũ; quare quandoq; errabant.Et quoniam erant uiri scientia præstantes ac magnæ authoritatis, eos imitati sunt plures recentiores authores absq; alia supputationis consyderatione;ideo non est mirũ, si etiã ipsi in eundem errorem inciderunt. Nam qui sequitur errantem.necesse est ut etiam ipse in errorem cadat. Inter antiquos autẽ doctores Tertullianus Iulius, Africanus, & Lactantius Firmianus cæteris grauius errauerunt: quia ipsi scripserunt Christum passum anno 15.Tiberii Cæsaris, cũ secundũ euangeliũ Lucæ eo anno Christus fuerit baptizatus:& cum prædicauerit inde tribus annis:impossibile est,ut passus fuerit anno Tiberii 15.sed.18.:ut Eusebius & Eutropius affirmãt.Cyrillus autem,ut uulgo ferebatur,dicit Christum passum eo die quo & conceptus est,uidelicet feria sexta Quod uerũ esse cõprobari potest,si referatur ipsa feria sexta ad diem hebdomadę non ad diem mensis.Nam sicut feria sexta homo peccauit eo scilicet die quo & conditus est:ita Christus eadẽ feria sexta cõceptus est & simili feria sexta passus est:non tamen eodem die mẽsis:quia cõceptus est feria sexta die 25.Martii:& passus est feria sexta,die 3. Aprilis.Sed uulgus ampliauit hoc dictum, ut inttelligatur nõ solũ de feria hebdomadæ: sed etiã de die mensis;quod est erroneum: &

iuxta hanc ampliationem ſcripſerũt Chryſoſtomus & Auguſtinus. Quòd autem uulgo fertur Chriſtum paſſum in mẽſe Martii: ita uerum eſſe poteſt: ꝙ ipſe paſſus eſt luna 15 primi menſis Niſan apud Hebręos: qui primus menſis apud Romanos dicitur Martius iuxta inſtitutionem Romuli: Qui mẽſis eſt primus à Quintili & Sextili & cæteris: & tunc fuit lunatio menſis Martii. Sed ſi requiramus quo die menſis paſſus fuerit iuxta Romanum calendarium à Iulio Cęſare cõſtitutum dicimus ipſum paſſum eſſe die 3. Aprilis: & tunc erat iuxta Hebræos luna & die 15. mẽſis Niſan; quę erat oppoſitio luminarium menſis Martii, ut ſæpe iam diximus. Euangeliſtæ uero nihil dicunt de mẽſibus calẽdari Romani: q̃a tunc eccleſia Chriſti utebatur mẽſibus iuxta Hebræos, ſicut & Chriſtus uſus eſt. Sed poſt Chriſti reſurrectionẽ & aſcenſionem in cœlum: chriſtiani, qui Romæ degebant, paulatim cœperunt uti calendario Romano. Deinde in cõcilio Niceno Romanum calendariũ ſecuti ſunt: & præcipue poſtea cum Dionyſius Romanus Abbas ei aſcripſit aureũ numerum: qui adhuc in eodem calẽdario, quo utimur, annotatur. Laudamus ergo eos qui Martii ſextas ferias uenerãtur & colunt in honorẽ & memoriam paſſionis Chriſti, eò ꝙ ipſe paſſus fuerit feria ſexta martialis & uernalis lunationis. Hortamur etiã omnes fideles ut ſingulas ſextas ferias per totum annum in memoriam paſſionis Chriſti celebrent, eo ꝙ feria ſexta paſſus fuerit: & ſua paſſione deleuerit peccatum primi hominis quòd ſexto die à creatione mundi commiſerat.

B His dictis protulit laicus codicẽ, in quo dixit deſcriptas eſſe reuelationes cuiuſdam religioſi uiri, in quibus cõtinebatur Chriſtũ baptizatum fuiſſe anno 30. tranſacto & paſſum anno 34. uitæ ſuæ currente. Nolui ſtatim ad hæc reſpondere: ſed poſt aliquos dies perlecto libro, eidem laico præſente ſecerdote ita reſpondi. Legi inquã codicem hunc: & in eo inueni doctrinam nouam nõ conformẽ doctrinæ catholicorũ doctorũ. In eo ẽt reperi ſtili diuerſitatẽ ac ſi à duobus authoribus uno idiota, altero erudito editus eſſet. Aut ergo primus author libri huius illuſione diabolica ſeductus eſt: quod tamẽ affirmare nõ audeo: aut potius ab alio additione aliqua uitiatus eſt liber. Tũc ipſe ſacerdos ait. Publice fertur ipſum librũ perueniſſe ad manus cuiuſdam præſulis eruditi: quem ego ipſe noui: & nuper audiui eum Romę defunctum: qui putauit ſua doctrina poſſe emendare, & uberius ac ſubtilius declarare ipſum librũ. Cui ſuperaddidit quædam uera, & nonnulla falſa: quæ tamen putauerat eſſe uera. At ego eius uerbis acquieſcens continuo ſubiunxi. Inter

alia falsa ibi describitur Martem proprio motu cursum suum peragere in sex annis: qui tamen uix duobus annis eum perficit: ut patet per tabulas astronomicas, quæ cõtinent certitudinẽ experimentalem circa motus astrorum. Similiter ibi dicitur cursum Iouis perfici 13. annis: qui tamen peragitur annis 12. Plura etiam alia ibi false legũtur, quæ facile improbari possunt. Ex nostris etiam probationibus supra inductis patet esse falsum quod ibi scribitur de tẽpore baptismi & passionis Christi. Cum ergo spiritus ueritatis semper doceat ueritatem & nunquam à ueritate discedat, oportet dicere huiusmodi falsa uel à spiritu malo delata: uel potius ab homine, ut asseris adiuncta. His declaratis & solutis obiectionibus: laicus cessit affirmans se penitus conuictum: ac de uero tempore passionis & totius uitæ Christi ad plenum sibi satisfactum esse dixit. Quare summo Deo gratias agamus qui hanc ueritatẽ suo munere nobis manifestare dignatus est ad fidei catholicæ ueritatem comprobandam in communem fidelium utilitatem: ac Domini Saluatoris gloriam, qui est uerus Deus benedictus in secula.

Explicit opusculum de uero die passionis Christi, ac tempore totius uitæ ipsius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARII Romani pascha rite celebrando per Ioannem Lucidum natione Gallum.

Procemium.

POst disputationem de uero die passiõis Christi ac totius uitæ ipsius tempore: mox rogauerunt me quidam ueritatis amatores, ut opusculum ederem de reformatione collapsi calendarii pro uera paschę celebratione. Quorum petitioni primo quidem nõ acquieui: sed ipsos monui ut legerent primã partem Paulinæ de recta paschæ celebratione, quam edidit dominus Paulus Germanus de Middelburgo episcopus Forosempronienssis: in qua uberrime de huiusmodi retractat. Insuper cohortatus sum eos, ut præcipue legerent calendarium uenerandi sacerdotis domini Ioannis Stofflerini Iustingensis, uiri solerti ingenio ac ratiõis iudicio prędit: nec nõ & in omni penè doctrina eru

ditiſſimi. Cum autem ipſi rurſus inſtarent dicentes prolixitatem eorum eſſe legentibus onerosam: reſpondi eoſdem authores etiam breues tractatus de hac re ſcripſiſſe. Nam idem prænominatus epiſcopus Paulus ſcripſit epiſtolã de huiuſmodi correctione Leoni decimo Pontifici: & pdictus ſacerdos Ioãnes propoſitiones deſcripſit ad Lateranenſe Concilium tempore eiuſdem Leonis.x. adhuc extant propoſitiones 13. de eadem correctione collectæ ex multis diſceptationibus habitis per dominos ad hoc deputatos in prædicto Concilio: ex quibus ad plenũ poteſt rei ueritas inueniri: & uix prędictis aliquid addi poteſt. Itaq; ſuperfluũ eſſe cenſui aliud opuſculum de hiuiuſmodi re ſcribere. At unus ex eis ingenio acutiſſimus obtulit mihi librum ſic inquiens. Si legeris codicẽ hunc, reperies in eo quædam quæ à prædictis deſcripta nõ ſunt: ex quibus cognoſces opportunum eſſe ut breue opuſculum etiam tu ipſe conficias. Legi librũ cuius author eſt Albategnius Arabs uir ſermone grauis & ingenio ſolers: qui obſeruationes Ptolemæi Aſtronomi rectoexamine ponderans: eas in certiorem rei ueritatem magna diligẽtia reduxit. Idem Albategnius direxit computationes ſuas poſt Ptolemęum annis 743. & ante Alphonſum Regem annis 350. Nec peruenit eius liber ad Alphonſum, quia nondum ex Arabica lingua in latinam uerſus fuerat. Poſtea enim traduxit eum Plato Tiburtinus: nec dum impreſſioni traditus eſt liber: & ipſius pauciſſima exemplaria reperiuntur. Vnum tamen eius exemplar peruenit ad manus Ioannis de monte Regio, ut ex eius Epitomate in Almageſtũ Ptolemæi perſpicuum eſt. Vtinam librum eundem legiſſent dominus Paulus epiſcopus Foroſempronienſis. & dominus Ioannes Sſtoffle rinus aſtronomi peritiſſimi: ex quo utiq; certiorẽ doctrinam aſtronomicam accepiſſent. Eum tamen rariſſime citant; uel, ut puto, ex auditu aliorum, uel potius ex lectione epitomatis Ioannis de monte Regio. Quoniam ergo in eodem libro reperi quædam præcipua pro emendatione calendarii plurimum neceſſaria: ideo non ſolum precibus amicorũ. ſed etiam eius doctrinæ ueritate coactus ſum epitoma deſcribere de ipſa emendatione calendarii pro recta celebratione paſchalis ſolenitatis: quę apud Chriſti fideles eximia & excellens ſuper alias feſtiuitates eſſe comprobatur.

De uera anni quantitate ex motu Solis. *Cap. I.*

EMendare collapsum calendarium Romanum & inuenire pascha recte non possumus: nisi prius cognoscamus uerã anni quantitatem ex motu Solis: & eius uernum æquinoctium: ac lunationem uerni temporis iuxta quã paschæ solennitas per ecclesiã celebrari pręcipitur iuxta illud ecclesiastici 43. A luna signum diei festi. Ex his enim duobus magnis luminaribus cœli, mensuratum omne tempus in annis, diebus, ac mẽsibus. Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies mẽsuratur: ex motu uero eius proprio metitur annus. Secundum autẽ Hiparchũ & Ptolemæũ, annus est reuolutio solaris motus à primo puncto æquinoctij uel solstitij usq; ad idem punctũ: licet aliter dixerit Thebit: qui affirmat annum esse reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice mobilis in idem siue reuersionem Solis ab aliqua stella fixa ad eandem. ut antiquiores olim dixerant. Difficile est autem ueram anni quantitatem cognoscere, ut ait Ioannes de monte Regio in epitomate super Almagestum Ptolemæi libro tertio propositione secunda, & propter instrumentorum fallaciam: & propter motum trepidationis siue accessus & recessus: nisi post multorum annorum spatium: quantoq; inter duas obseruationes, maius temporis spatium intercedit, tanto ueracius hæc anni quantitas reperiri poterit. Recẽseamus modo quatuor authorũ opiniones circa hoc: & quam ex eis, probamus ueriorem, illam sectemur. Iulius quippe Cæsar ante Christum annis 45. Calippum & Alexandrinos imitatus, Romanis instituit annum solarem constare ex diebus 365. & quarta diei hoc est sex horis. Si autem hæc quantitas anni Iuliani ueritatem habuisset ita ꝙ hic annus continuisset præcise & expunctim sex horas ultra dies. 365. nunquam æquinoctia anticipassent sedes suas: sed firmas & perpetuas in calendario sedes obtinuissent: quia quolibet quarto annos dies unus ex quatuor quadrãtibus conflatus per bissextum præcise intercalatus, nullam æquinoctiorum euariationem admisisset: quare ratione æquinoctij nullus error in paschæ celebratione contigisset. Sęd oppositum reperitur quòd quãtitas anni Iulij non ad unguem conuenit cũ Solis annua reuolutione: hoc est cum tempore quod Sol à principio Arietis per duodena signa trãsiens in id consumit. Statuit nanq; Cæsar in sua prima calendarij institutione æquinoctium uernum octauo calẽdas Aprilis, ut affir

mat Columella de agricultura libro duodecimo cap. 2. Idem dicit Plinius, Macrobius, Ioannes Chrysostomus, Paulus de Migdelburgio, Ioãnes Stofflerinus,& plures alij authores: licet Ouidius in tertio de Fastis dicat ipsum statuisset sequenti die. Sed utrũq; uerum est, quoniam æquinoctium tangit duos dies ex reseruatione horarum in quartũ annum bissexilem. Anno enim bissextili tunc erat æquinoctium die, 25. Martij: sed anno ante bissextilem æquinoctium tangebat diem 26 eiusdem mensis. Tempore autem nostro, hoc est anno Domini 1525. æquinoctium anticipauit per quindecim dies:& sedem habet nũc sexto uel quinto Idus Martij, hoc est decima uel undecima die ipsius Martij. Vnde omnibus palam est quantitatem anni Iuliani excedere & maiorem esse uera quantitate anni quæ ex cœlesti Solis motu integratur.

2 Ptolemæus uero Alexandrinus, qui fuit anno Domini 132. dictione tertia Almagesti de quantitate anni elicienda, definiuit annum per motum Solis ab æquinoctiali, donec ad eundem redeat: & hunc reperit continere dies 365. cum quarta unius, minus trecentesima parte diei, hoc est minutis 4. secundis 48. Quantitas itaque anni Ptolemæi complectitur dies 365. horas quinq; minuta 55. secunda 12. & minor est anno Iuliano min 4. secund. 48. Secundum hanc Ptolemæi supputationem in annis mille quingentis ab emendatione calendarij per Cæsarem, anticipasset æquinoctium tantummodo quinq; diebus:& nos uidemus nunc iam anticipasse diebus quindecim. Hæc ergo anni quantitas cœlesti quantitati solari non conuenit.

3 Alphonsus uero Romanorum & Castellæ Rex, qui æram suam annotauit anno Domini 1251. anni quantitatem eliciens, asserit anni solaris quantitatem, continere dies 365. hor. 5. mi 49. secund. 16. & est differentia minus à sex horis in min. 10. secund. 44. Quæ aggregata per annos. 134. conficiunt ferè diem unum: hoc est horas 23. min. 58. secund. 16. Secundum hanc supputationem, prædicta quindecim dierum anticipatio compleretur in annis duobus millibus decem. Itaque hæc anni Alphonsini quantitas cœlesti quantitati solari non quadrat: quoniam ab anno quadragesimoquinto ante Christi ortum, quãdo Cæsar statuit æquinoctium uernale die 25. Martij usque ad annum Domini 1525. in quo nunc sumus, non intercesserunt plusquam anni 1570. & tamen anticipauit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni autem in libro de motibus stellarum ca. 27. 52. & 53.

post Ptolemæum 743.annis,ut ibidem ipse testatur, dixit annum solarem continere dies 365. horas 5. min.46.& duas quintas unius minuti id est secunda24.& est differentia minus à sex horis in cẽtesima sexta parte diei uidelicet in 13.minutis&tribus quintis unius minuti,id est secũdis 36.ita ut unus dies cõstituatur in 106. annis. Ergo iuxta hãc supputationem,æquinoctium anticipat per unum diem omni anno centesimo sexto. Hæc autem anni quantitas cœlesti quantitati solari maxime cõuenit. Nam sic æquinoctiũ quindecim diebus anticipat in annis 1590. quod probamus impletum tempore nostro. Nam ab anno quadragesimoquinto ante Christi ortum,quando Cæsar statuit æquinoctium die 25. Martij usq; ad annum nostrum 1525.sunt anñi 1570.& hunc ad uiginti annos hoc est anno Domini 1545. quando complebuntur 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, uidebimus æquinoctium esse decima die Martij, ut apparet in tabula libri decimi primæ partis Paulinæ. Hac ergo experientia longi temporis patet computationem Albategni esse uerissimam:& ideo ipsam ab omnibus tenẽdam esse censemus. Cognouit Ioannes Stofflerinus annum Alphõsinum non plene conuenire motui solari.ut ipse testatur in suo calẽdario propositione trigesimaoctaua in calce ipsius. Ideoq; ipse dicit iuxta propriam opinionem in annis 120.fieri anticipationem unius diei,ut patet ibidem propositione trigesimanona . D. Qui si legisset librum Albategni de motibus stellarum,quem citauimus & legimus,utiq; secutus esset eius opinionem:quę ad amussim motui solari respõdet,uti iam probauimus. Quidam uero putant in annis tantũmodo centum fieri anticipationem unius diei: quam hactenus neglectam esse nouimus. De qua centesima neglecta loquitur Dantes in poemate suo paradisi cantu.27.

De motu lunæ & cyclo eius. *Cap.2.*

NVnc dẽ motu Lunæ & cyclo eius dicendũ est. Motus Lunæ proprius ab uno puncto alicuius signi progrediẽs & transiens per 12.signa zodiaci ac perueniẽs ad idem pũctum ꝭm æqualem suum cursum iuxta Alphonsinam supputationem perficitur diebus.27.horis 7. min 44. secund. ferè 5. Sed ab una congressione Lunæ cum Sole ad alteram quælibet lunatio iuxta medium motum eius,continet dies.29. horas 12. min.

44. secunda 3. tertia 3. Ad inueniendas has luminarium coniunctiones. Alexandrini statuerūt numerum decēnouennalem, quem nos aureum numerum dicimus adhuc annotatum in calendariis nostris. Qui tempore concilii Niceni anno Domini 323. ostendebat interlunia è directo diei cui obiicitur. sed propter imbecillitatē eius modo lunam quintam ostendit eo quòd in annis 304. luminarium congressione anticipant sedes suas per unum ferè diē. Nam in quolibet cyclo lunari id est in singulis 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora prima min. 28. secun 3. ex eo quòd 19 anni lunares cum suis septem embolismis tantundem sunt breuiores 19. annis. solaribus cum suis q̃tuor bissextis & 18. horis. Qui defectus computatus deinde in 16. cyclis qui faciunt 304. annos, ascēdit fere ad unam diem naturalem hoc est ad horas 23. min. 28. secund. 52. Aliquibus tamen astrologis placet huiusmodi anticipationem unius diei fieri in annis 262. eo quòd in annis 1572. iam anticipauit per sex dies ab emēdatione calēdarii per Cęsarem. Hinc est quòd aureus numerus nō potest habere firmam & fixam sedem in calendario. Quare ad inueniendum lunationes recurrendum est ad tabulas astronomicas. Sed quoniā hactenus id factum non est: tam ex anticipatione æquinoctii: quam etiam lunationum: sequitur quod nos celebramus pascha ulterius quandoque per hebdomadam unam: quandoque per quatuor, & aliquando per quinque. & nisi obuietur huic transgressioni processu longioris temporis fiet pascha æstiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum. Cap. 3.

FOrmam & modum corrigendi calendarium primo quo ad ęquinoctium uerum, quod est anni principium, nūc oportet ostendere. In concilio Niceno anno Domini 323. statuerunt patres æquinoctium ueris sicut in cœlo inuenerunt, uidelicet die 21. Martii nunc uero per anticipationē undecim dierum id esse cognoscimus die 10. Martii. Ad emendationem autem æquinoctii duplex forma & modus adhiberi potest. Prima forma est, ut maneat in sede sua, qua nostro tempore inuenitur. Secūda ut reducatur in suam ueterem sedem. Prima igitur forma est, ut scilicet figatur æquinoctium ad dies decimum & undecimum Martii, quibus hac nostra tempestate contingit. Versatur. n. & notatur intra limites duorū horū dierum: quare hi ambo & nō

unus pro sede æquinoctii sunt constituendi. Hanc formã Petrus de Aliaco Camerecẽsis Cardinalis in Constantiensis Synodo Germaniæ obseruandam magnopere suasit: & Ioanni 23. si non papatui cessisset utiq; persuasisset. Quæ etiã fermè palcet domino Paulo de Middelburgo epõ Forosemproñ. Est quidem facilis nullam uulgo perturbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens neq; tabulis astronomicis difficultatem quãpiam ingerẽs. Sic enim fecerũt sancti patres in cõcilio Niceno æquinoctium statuentes, quẽadmodum id in cœlo esse nouerunt. Obiectiones autem contra hanc formam & earum solutiones breuitatis causa omitto: sed tu eas legere poteris in calendario Ioannis Stoffleri ni propositione 39. sub literis. F.G. nec non & in prima parte Paulinæ. Secunda forma figendi æquinoctii fieri potest. ut reducatur in sedẽ ueterem determinatã in concilio Niceno uidelicet 21. die Martii per omissionẽ undecim dierũ, quibus ab eo tempore iam anticipauit. Et habet hæc forma plures species: de quibus tres duntaxat in medium proferemus Prima est, ut de aliquo anni mẽse demãtur undecim dies: siue in principio mensis: siue in medio: siue in fine. Hæc forma fuit fermè Nicolai Cusani Cardinalis: & Hermanni Zoestii in concilio Basiliensi. Obiectiones contra hanc formam & earum solutiones lege in calendario Ioannis Stofflerini propositione 39. I. nec non & in prima parte Paulinæ. Secunda species huius formæ facilior est: nec populos turbabit, si in undecim mensibus de quolibet mẽse subtrahatur unus dies incipiendo à Martio & sic post annum in sequẽti Martio reductum erit æquinoctium ad Martii 21. diem Tertia species huius formæ est ut intermittãtur dies 11. bissextiles in annis 44. qui fiant omnes communes, ex quibus consumerentur illi undecim dies sicut fecit Augustus. ut refert Solinus, & Macrobius) Nam cum Iulius Cæsar post emendatum à se calendariũ iussisset sacerdotibus, ut quolibet anno quarto intercalarent unum diem: illi anno tertio intercalarunt per annos 36. quo tempore cum debuissent intercalari nouem dies, duodecim intercalati sunt. Quem errorem deprehẽsum Augustus reformauit: iussitq; duodecim annos sine intercalatione decurrere: ut tres illi dies, qui ultra nouẽ necessarios temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Obiectiones cõtra hanc formam & earum solutiones reperies in calendario Ioannis Stoffleri ni propositione 39. in literis. M. N. posset etiã reduci æquinoctium uernale ad diem 17. Martii per subtractionem septem dierum: & sic nulla esset alteratio in literis dominicalibus: & nunquam

tunc septuagesima eueniret ante octauam Epiphaniæ. Hanc uiam tanquam cõmodissimam approbauerũt patres in concilio Basiliensi statuentes, ut adueniente anno Domini 1440. ex mẽse Octobri septem dies in computatione calendarii subtraherẽtur: quod tamẽ seruatum non est. Siue ergo statuatur æquinoctium die 10 siue die 17. uel 21. Martii: ad figendum æquinoctium stabile, ne in futurum accidat eius anticipatio hæc regula seruanda est per edictum pontificale: ut in omni centesimosexto anno iuxta obseruationes Albategni intermittatur unus dies bissextilis & fiant octo simul anni communes. Sed quoniam annus 106. nõ est ad intercalationẽ idoneus: sed annus 104. uel 108. ideo intermittatur dies intercalaris una uice anno 104. & altera uice anno 108. & sic deinceps alternatim. Sed quoniam difficile foret populis prædictos numeros mente retinere: saltem intermittatur dies bissextilis in quolibet anno centesimo, quando Romæ celebratur sollennis & maximi Iubilei centesimus annus, quod esset memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis commune. Et sic euitabimus futurum defectum excepta particula sex annorum, quæ in annis 1800. multiplicata redderet unũ diem qui tunc anno 1800. intermittendus non esset. Si tamen uerum est, ut quidam asserunt, anticipari æquinoctium uno die præcise in omni anno centesimo: nulla deordinatio futuro tempore accideret per intermissionem unius diei in quolibet anno centesimo sed stabile ac fixum statueretur æquinoctium.

De forma corrigendi cyclum lunarem. Cap. 4.

POsito igitur æquinoctio uernali in aliquo prædictorũ dierum Martii, cognosci potest quæ sit lunatio primi mensis, quando pascha Domini celebrãdum est. Illa enim est lunatio primi mensis, ut Ioannes de monte Regio & alii attestãtur, cuius initium aut medium est in ipso æquinoctio uerno: uel initium uicinius eidem æquinoctio, siue præcedat, siue sequatur Vnde omnis 14. luna, quæ cadit in ipso die æquinoctii uernalis uel proxime post ipsum æquinoctium ostendit, tunc pascha Iudæorum secundũ legẽ Mosaicã. Sed ne ritũ Iudaicũ in omnibus imitemur & pascha Domini sẽper celebremus die dñica, qua Christus à mortuis resurrexit: statutũ est in concilio Niceno, deinde in Alexandrino, Antiocheno, Hierosolymitano, & aliis pluribus, ut pascha Domini celebretur à Christi fidelibus die dñica proxima post lunam

14.primi mensis. Ad inueniendam igitur ætatem lunæ, in concilio Niceno ascriptus est numerus decemnouennalis Alexandrinus in calendario Romano. Sed quoniam ut diximus, lunationes in annis 304. uel secundum alios 262. anticipant ferè per unum diem: & iam anticiparunt tempore nostro per quinque ferè dies ab ipso concilio: ideo ille aureus numerus non ostendit congressiones luminarium sicut ostendebat eo tempore, quo ascriptus est calendario. Quare ad reformationem huius cycli exigeretur, ut omni anno 304. uel secundum alios. 262. intermitteretur unus dies bissextilis: uel anterius per unum diẽ aureus numerus annotaretur. Sed quoniam conseruatio æquinoctii prędicta, qua omni centesimo anno, dies bissextilis omitteretur, impediret illam cycli conseruationem: & hæc cycli conseruatio illam æquinoctii turbaret, necesse esset singulis annis 304. uel. 262. iterum cyclum reparare per sapientes Theologos & Astronomos. Vel posset fieri tabula secundum astronomicam supputationem per mille annos uel ultra pro sola 14. luna paschali, quæ scribatur in principio calendarii. Hanc tabulam digessit dominus Paulus in 12. libro primæ partis suæ Paulinæ per annos mille quingentos. Aliam breuiorem descripsit Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione 39. F.e. Seruatis igitur omnibus prædictis documentis, deinceps nullius defectus in paschali celebratione sequeretur: & præcipue si oppositiones luminarium computarentur non secundum mediũ motum: sed iuxta uerũ cursum, ut placet Ioanni Stofflerino: quia tunc rectius pascha celebraretur. Hoc tamen totum pendet ex arbitrio & approbatione summi Pontificis & concilii uniuersalis ecclesiæ: quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet.

FINIS.

Series litterarum.

ab A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z Aa Bb.

Quaterniones omnes, præter b duernionem.

VENETIIS, Apud Iuntas.
M D L X X V.